

ספר

אֲשֶׁר בַּנְחֹל

שנת

ה'תשס"ח

כרך ק"ע

והוא קבץ מכתבים ושאלות ותשובות אשר בנחל הנובע
מקור חכמה יסודתם, ענינים נוראים ונפלאים, עצות
קרות, התחזקות והתעוררות להתקרב אל השם יתברך
בכל דרגה ודרגה מכל מקום שהוא יהיה מי שיהיה.

*

בנוי ומיסד על פי דברי

רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון

בוצינא קדישא עלאה אדמו"ר

רבי נחמן מברסלב זי"ע

ועל פי דברי תלמידו מורנו

הגאון הקדוש אור נפלא אשר כל רז לא אניס ליה

רבי נתן מברסלב זי"ע

ומשלב בפסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל הקדושים

מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש

*

הובא לדפוס על ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובכ"א

קרן הדפסה והפצה
"היכל הקודש"

להשגת הספר הזה
וספרים אחרים בהוצאת הקרן:

054-2287882

ספרי
רבי נחמן מברסלב זיע"א

*

ספרי
נ"ק מוהרא"ש זיע"א

*

קונטרסים לזיכוי הרבים

*

ועוד

הקדמת המוציאים לאור

בְּשִׁבְחַ וְהוֹדָיָה לַה' יִתְבָּרַךְ עַל כָּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ, שִׁמְחִים אָנוּ לַהֲגִישׁ לַפְּנִיכֶם אֶת הַמַּהְדוּרָה הַחֲדָשָׁה שֶׁל שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל".

בְּכַרְכִּים הַחֲדָשִׁים אֲשֶׁר לַפְּנִיכֶם הִשְׁקַע הוֹן עֵתְךָ, וְלֹא חִסְּכָנוּ גַם בְּטַרְחָה וְרִצּוֹן, עַד אֲשֶׁר עָלָה בְּיַדְנוּ, בְּחִסְדּוֹ יִתְבָּרַךְ, לְכַרְךָ עַל הַמְּגִמֵר לְאַחַר הַרְבֵּה שְׁעוֹת, יָמִים, שְׁבוּעוֹת וְחֲדָשִׁים שֶׁל עֵמָל וְיִגִיעָה בְּכַדֵּי לְבָרֵךְ מִקְחוֹ שֶׁל צְדִיק.

עַל עֲרַכְם וּקְדוּשַׁתְם הָאֲמִתִּיִּים שֶׁל הַסְּפָרִים הָאֵלּוּ אֲשֶׁר מְחַזְּקִים, מְעוֹדְדִים וּמְשִׂמְחִים אֶת כָּל מִי שֶׁחָפֵץ בְּאַמֶּת וּמִבְקֵשׁ אוֹתָהּ, קִשָּׁה לָנוּ לַעֲמֹד. רַק כָּל אֶחָד הֶרְגִיל בָּהֶם יוֹדֵעַ וּמְכִיר אֵיךְ שִׁמְאִירִים וּמְחַזְּקִים אֶת נַפְשׁוֹ, וּמְכַנְיָסִים בּוֹ תְּשׁוּקָה גְדוּלָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. אֵךְ סוּף סוּף, כְּפִי הַנֶּרְאָה שָׂרָק מִי שֶׁחִבְּרָם - כ"ק מוֹהֲרָא"ש זי"ע, יוֹדֵעַ לַעֲמֹד עַל טִיבְכֶם, וְהוּא בְּעֵצְמוֹ הַעִיד וּבָאָר כִּי רֵאשֵׁי הַתְּבוֹת שֶׁל 'אֲשֶׁר בְּנַחֵל' הֵם: "ח'בֵּלִים נִפְלוּ לָנוּ בְּנִעְמִים, אוֹצֵר שִׁמְגֻלָּה רִבְנּוּ ז"ל" ("אֲשֶׁר בְּנַחֵל" חֵלֶק ז', מִכְּתָב תַּת"א).

אוֹצֵר גְּדוֹל זֶה שֶׁל סִדְרַת הַסְּפָרִים 'אֲשֶׁר בְּנַחֵל' הוּא "בְּאֵר מַיִם חַיִּים לְשֶׁאֵב מִמֶּנָּה תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב וּמִנְהַגֵּי וְדִינֵי יִשְׂרָאֵל וְהַתְּחַזְּקוֹת בְּקִיּוֹם הַמְּצוּוֹת בְּשִׂמְחָה עַל דְּרָךְ שְׁגֻלָּה לָנוּ רִבְנּוּ ז"ל" ("אֲשֶׁר בְּנַחֵל" חֵלֶק כ"א, מִכְּתָב ג' רַכ"ג).

מַעֲלָה יִתְרָה יֵשׁ לָהֶם לַסְּפָרִים הָאֵלּוּ שֶׁהַהוֹגָה בָּהֶם, וּבִפְרָט כְּסִדְרָן דָּף אַחַר דָּף, רוֹאֶה וּמְבִיֵן מִרְחוֹק מַה עֵבֵר עַל כ"ק מוֹהֲרָא"ש זי"ע כְּמַעֲט בְּכָל יוֹם מִימֵי חַיָּו הַקְּדוּשִׁים הַמְּקַפְּלִים בֵּין דְּפִי "אֲשֶׁר בְּנַחֵל". עַד שֶׁנִּמְצָא כִּי בְּסִפְרֵי זֶה מְצוּיִים פְּרָטִים רַבִּים אוֹדוֹת יְמֵי חַיָּו הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר יְכוּלִים לַהֲוֹת הַמְּשֻׁף לְסִפְרֵי דְרָגְעֵי מוֹהֲרָא"ש' וְלִשְׁפּוֹף אוֹר עַל הַקּוֹרוֹת אוֹתוֹ. אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיַּעֲזֵד בְּדַרְכּוֹ!

וְכָל כֵּךְ הַתְּחַזְּקוֹת וּמְשִׁיבַת נֶפֶשׁ יֵשׁ בְּסְפָרִים הַקְּדוּשִׁים הֵלְלוּ עַד שֶׁכ"ק מוֹהֲרָא"ש זי"ע הִזְיָה רְגִיל לְחֹזֵר שׁוֹב וְשׁוֹב עַל הַהִבְטָחָה: "מִי שִׁיִּדְפִּיס כְּרֹךְ אֶחָד שֶׁל 'אֲשֶׁר בְּנַחֵל' יוֹכֵל לַפְּעַל אִיזוֹ יִשׁוּעָה שָׂרָק יִצְטָרֵךְ". וְזֶה מִחֲמַת שֶׁכָּל הַמְּכַתְּבִים נִכְתְּבוּ עַל יַדֵּי הַרְצוֹנוֹת וְהַפְּסוּפִים שֶׁל בַּחוּרִים וְאֲבָרְכִים שָׂרְצוּ לַהֲתַקְרַב אֶל הַקְּדוּשָׁה כְּפִי הַדְּרָךְ שְׁגֻלָּה רִבְנּוּ ז"ל, וְעַל יַדֵּי הַמְּכַתְּבִים הֵלְלוּ מְצָאוּ לַעֲצָמָם דְּרָךְ. אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיִּהְיֶה בָּהֶם, וּבִפְרָט כְּסִדְרָן, עוֹלְמוֹ יִרְאֶה בְּחַיָּו וּיִפְתָּחוּ לְפָנָיו שְׁעָרֵי הַקְּדוּשָׁה וּלְכוּ יִמְשָׁף בְּתְּשׁוּקָה גְדוּלָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

אֵינן כָּאֵן הַמְּקוֹם לְהֶאֱרִיךְ בְּשִׁבְחַ הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים הֵלְלוּ אֲשֶׁר נִכְתְּבוּ בְּרוּחַ הַקְּדוּשׁ וּבְדַמְעוֹת רַבּוֹת, וְעַל גְּדֻלַּתְם וּמַעֲלַתְם כְּכֹר כְּתָב כ"ק מוֹהֲרָא"ש זי"ע בְּמִכְתְּבִים רַבִּים, אֲשֶׁר אִם נִרְצָה לְקַבֵּצֵם אֶל מְקוֹם אֶחָד, נִקְבַּל סִפְרֵי עַב כְּרֵס.

וְלְאַחַר כָּל הַהִשְׁקָעָה שֶׁהִשְׁקָעָה בְּמַהְדוּרָה זוֹ, וּבִפְרָט הַמְּמוֹן הָרֵב שֶׁהִזַּל מִפִּיסָם שֶׁל מִי שֶׁהִבִּינוּ אֶת חֲשִׁיבוֹת הָעֲנִיָּן, פּוֹנִים אָנוּ בְּקִרְיָה נִרְגָּשֶׁת וְחוֹזְרִים עַל דְּבָרָיו שֶׁל כ"ק מוֹהֲרָא"ש זי"ע: "אֵינן עַל הַסְּפָרִים הֵלְלוּ כָּל הַזְּכִיּוֹת שְׁמֹרוֹת' וְכָל מִי שֶׁחָפֵץ לַהֲעֲתִיקָם, לַהֲדַפִּיָּסָם וְלַהֲפִיָּצָם - הַרְשׁוֹת בְּיָדוֹ וְאֵינן לְשׁוֹם בְּרִיָּה הַרְשׁוֹת לְמַנְעוֹ וּבְלִבְדֵי שְׁלֵא יִשְׁנֶה מִהַכְּתוּב בָּהֶם" (וְרֵאוּי לְעִין בְּעֵינֵי הַזֶּה בִּיצוּאֵת מוֹהֲרָא"ש, סֵעִי ו').

לְפָנֵי סִיּוֹם רֵאוּי לְחַצִּיג אֶת דְּבָרָיו שֶׁל כ"ק מוֹהֲרָא"ש זי"ע ("אֲשֶׁר בְּנַחֵל" חֵלֶק כ"א מִכְּתָב ג' רַמ"ד) בְּעֵינֵי זֶה:

"חַמְדַּת לְבָבִי! שְׁמַחְתִּי מְאֹד מְאֹד שִׁישׁ לָךְ חֶלֶק גְּדוֹל בְּהַדְפַּסַּת סִפְרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל". לְמַעַן הַשֵּׁם לֹא לְשׁוֹנוֹת שׁוֹם דְּבַר, כִּי הִכַּל נִכְתָּב בְּסִיעֵתָא דְשְׁמַיָא, וְעַל יְדֵי תַפְלָה וְהַתְבוּדָדוֹת וּמִתְבַּל בְּדַמְעוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵלֹהֵי הַלְשׁוֹנוֹת דִּיקָא הֵם הֵם הַמְצַלִּים אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וְעַל כֵּן אֲסוּר לְהִיּוֹת חֶכֶם בְּעֵינָיו וּלְשׁוֹנוֹת, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, כִּי אֵין עוֹד סֵפֶר בְּעוֹלָם שְׁיִדְבֵר כָּל כֶּף בְּגִלּוּי עַל מַה שְׁעוֹבֵר עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וְנוֹתֵן לָהֶם עֲצוֹת טוֹבוֹת אֵיךְ לְצַאת מִחֹטֵא הַיָּדַע' שְׁנִלְכְּדוּ בּוֹ, כְּמוֹ סִפְרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל". וְעַל כֵּן סִפְרִים אֵלֹהֵי יְקָרִים מְאֹד מְאֹד בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ...".

וְעַל כֵּן רְאוּי לָנוּ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד עַל נַעֵם חֶלְקֵנוּ, 'אֲשֶׁר בְּנַחֵל' שֵׁם גּוֹרְלָנוּ!..

וּלְסִיּוּם, רְאוּי לְהִבְיֵא לִידִיעַת הַקּוֹרָא פִּיצַד הַתְּחִיל כָּל עֲנִין כְּתִיבַת הַמְּכַתְּבִים, וּמִי הוּא שְׁעוֹר לְכ"ק מוֹהֲרָא"ש זי"ע לְכַתְּבָם. הַשּׁוֹרוֹת הַבָּאוֹת מוֹפִיעוֹת בְּ"אֲשֶׁר בְּנַחֵל" חֶלֶק כ"א, מִכְּתָב ג' קי"ז:

"קִדְּם שֶׁהַתְּחִלְתִּי לְכַתֵּב מִכְּתָבִים, הָיָה סְמוּךְ לְחֻנְפָּה שְׁנַת תַּשְׁכ"ה. רְאוּתִי בְּחֻלוּמֵי שְׂרַבְנוּ ז"ל מְטִיל עִם מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, וְרַבְנוּ ז"ל דְּבַר אֵזְרָה עֲנִין עִמָּךְ וְנִפְלָא לְמוֹהֲרַנ"ת ז"ל, כְּפִי שְׂרַאֲיִתִי אֶת מוֹהֲרַנ"ת ז"ל אֵיךְ שְׁפָנִיו נוֹטִים לְגַמְרֵי אֵל רַבְנוּ ז"ל וְקוֹלֵט כָּל הַגָּה הַיּוֹצֵא מִפִּי הַקְּדוֹשׁ. וְאֵנִי נִגַּשׁ אֵלֵיהֶם וְהַתְּחִלְתִּי לְכַתּוֹת לְפָנָיו רַבְנוּ ז"ל, וְאִמְרַתִּי לוֹ בְּאַזְנוֹ שְׁבָאִים אֵלֵי בְנֵי הַנְּעוּרִים וּמְסַפְּרִים לְפָנָיו צְרוּתֵיהֶם מַה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם, וּבִפְרָט בְּפָגַם הַבְּרִית - הוֹצֵאת זֹרַע לְבִטְלָה וְכו', וְגַם כּוֹתְבִים אֵלַי מִכְּתָבִים, וְאֵינִי יוֹדַע מַה לְהַשִּׁיב לָהֶם וְכו'. וְכֵן הִרְבִּיתִי לְדַבֵּר לְרַבְנוּ ז"ל, אֲשֶׁר מֵרִי מְאֹד מְצֻרֹתֵיהֶם, וְאֵינִי יוֹדַע לְשִׁית עֲצוֹת וְכו', וּבְתוֹךְ אֵלֹהֵי הַדְּבָרִים הַסֵּתְרִיתִי עַל מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, וְהוּא הָיָה מְלֵא הַקְּפָדָה עֲלֵי כְּאוֹמֵר: "לְמָה הַפְּסַקְתָּ אֶת הַדְּבָרִים שְׁדַבֵּר עִמִּי רַבְנוּ ז"ל, עֲנִין נִפְלָא כֵּן?!" אֵךְ רַבְנוּ ז"ל הַסֵּתֵךְ עֲלֵי בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת וּבְפָנִים שְׁמַחֹת, וְרַמְזוּ בְּאַצְבָּעוֹ הַקְּדוֹשָׁה אֶל מוֹהֲרַנ"ת ז"ל שְׁלֹא יִגִּיד לִי שׁוֹם דְּבַר, וְשְׁלֹא יִפְרִיעַ לִי לְדַבֵּר כְּרֻצוֹנִי, וְהִרְבִּיתִי לְהַסְבִּיר לְרַבְנוּ ז"ל אֶת גְּדֹל הַחֶרֶבֶן שִׁישׁ עֲכָשׁוּ בֵּין בְּנֵי הַנְּעוּרִים עַל יְדֵי הַסֵּתְרִית רְעוּת וְהַרְהוּרִים רְעִים, וְהַפְּרִיעוֹת וְהַתְּאֻוֹת הַרְעוֹת בּוֹעֲרוֹת מְאֹד, וְעַל יְדֵי זֶה נִכְשְׁלִים בְּפָגְמֵי הַבְּרִית רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְהֵם מְבַקְּשִׁים מִמֶּנִּי לְכַתֵּב לָהֶם הַתְּחִיבּוֹת עַל פִּי הַדְּרָךְ שְׁלֹכֶם, מַה אֲעֲשֶׂה?

וְהַשִּׁיב לִי רַבְנוּ ז"ל בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת וּבְפָנִים שׁוֹחֲקוֹת בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "שְׂרַיִב שְׂרַיִב זִי, אֵיךְ וְעַל דִּיר הַעֲלֵפִין שְׂרַיִבְעֵן שְׂרַיִבְעֵן" (כְּתַב, כְּתַב אֵלֵיהֶם, אֵנִי אֲעוֹר לָךְ לְכַתֵּב דְּבָרִים יְפִים). וּבְתוֹךְ כֵּן נִעְלַמוּ מִמֶּנִּי שְׂנִיָּהֶם, הֵינּוּ רַבְנוּ ז"ל וּמוֹהֲרַנ"ת ז"ל. אַחַר כֵּן רְאוּתִי אֶת מוֹהֲרַנ"ת ז"ל בְּעֲצָמוֹ שְׁחֹזַר מְרַבְנוּ ז"ל, וּבָא לְנִגְדִי עִם סִבָּר פָּנִים יְפוֹת וּבְפָנִים שׁוֹחֲקוֹת מְאֹד, וְנָתַן לִי "שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם" גְּדוֹל בְּהַתְּקַרְבוֹת נוֹרָאָה, וְהִבְנַתִּי שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר לוֹ אֵלֹהֵי דְבָרִים עֲלֵי, כִּי חִבְּקֵנִי מְאֹד מְאֹד, אֲבָל לֹא דְבַר שׁוֹם דְּבַר. וְנִתְעוֹרַרְתִּי מֵהַשְּׁנָה. וְתַהֲלָה לְאֵל, מְאֹד זֶה שְׁבַע עֲשָׂרָה שָׁנִים קִדְּם חֻנְפָּה תַּשְׁכ"ד (הַמְּכַתְּבִי הַזֶּה נִכְתָּב בְּשַׁנַּת תַּשְׁכ"מ), אֵנִי כּוֹתֵב מִכְּתָבִים כְּמַעֲט יוֹם יוֹם. וְרְאוּתִי בְּזֶה נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת מְאֹד מְאֹד. וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִזְכְּנֵי לְהַדְּפִיס אֶת כָּל מַה שְׁכַבֵּר כְּתַבְתִּי וּמַה שְׁאַכְתָּב עוֹד, וְהַזְכוּת הַזוֹ תַעֲמַד לִי וְלְכָל הַמְּסֻעִים בְּיָדִי, וְלְכָל אֲשֶׁר יִדְפִיסוּ אֶת סִפְרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", וְיִתְבָּרְכוּ בְּכָל הַבְּרָכוֹת הַכְּתוּבוֹת בְּתוֹרַה הַקְּדוֹשָׁה, וְיִהְיֶה לָהֶם שְׁפַע בְּנֵי, חַיִּי וּמְזוֹנֵי, שְׁוֹעָה וְרַחֲמִים, בְּרִיאוֹת הַגּוֹף וְנַחַח וְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָה..."

הַקְדָּמָה

הַנְּבִיא אֹמֵר (ישעיה סג ד) "חֲסֵדֵי הַיְיָ אֶזְכִּיר תְּהִלַּת הַיְיָ כִּעֵל כֹּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ הַיְיָ רַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָם בְּרַחֲמָיו וּכְרַב חֲסֵדָיו", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (הוֹבָא בְּבֵתֵי מְדַרְשׁוֹת ב' מִח סִימָן פ') לְעֵתִיד לְבֹא כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם מְבִיאִין לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שֵׁי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֹאֲמַר (תהלים סח, ל) "לֵךְ יוֹבִילוּ מַלְכִים שִׁי", וּמֵהוּ שֵׁי שֶׁהֵן מְבִיאִין לְפָנָיו, אֱלוֹ שֵׁי שֶׁל צְדָקָה, שֵׁי שֶׁל גְּמִילוֹת חֲסֵדִים, שֵׁי שֶׁל מִשְׁרָיִם, שֵׁי שֶׁל אֱמוּנָה, שֵׁי שֶׁל רַחֲמִים, שֵׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעֲנִיִּים וְלְאַבְיוֹנִים, לְדָלִים וְלָרָשִׁים וְלְדַכְּיִים, וְלְעוֹלָם הַבָּא הֵן בָּאִין לְפָנֵיהֶם הֵן וְכָל צְדָקוֹתֵיהֶן עִמָּהֶן, שְׁנֹאֲמַר (ישעיה נח, ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָה" וְגו', בְּאוֹתָהּ שְׁעָה מַעֲלָה עֲלֵיהֶן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלוֹ מְבִיאִין לְפָנָיו שֵׁי וּמְקַבְּלִין פָּנָיו, שְׁנֹאֲמַר (תהלים יז, טו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזֶה פָּנֶיךָ". מֵה עוֹשֶׂה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שְׁעָה עוֹמֵד בְּעֵצְמוֹ וּמְסַדֵּיר כָּל צְדָקָה וְצְדָקָה שְׂבִיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנָיו כְּסֵא הַכְּבוֹד, וְנוֹתֵן לָהֶן שְׂכָר טוֹב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁנֹאֲמַר (ישעיה סג, ז) "וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל", וְאֶפְלוּ עַל כָּל אֲמִירָה וְאֲמִירָה שְׂאֲדָם אֹמֵר בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ, עַד שֶׁתְּכַלֶּה מְרִיבָה מִבִּינֵיהֶם, נוֹטֵל אָדָם עֲלֵיהֶן שְׂכָר טוֹב, כְּנֹגֵד צְדָקָה וּגְמִילוֹת חֲסֵדִים. וּמֵה שְׂכָר נוֹטֵל עֲלֵיהֶם, מְלַמֵּד שְׂאוּרוֹ יִזְרַח כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ בְּחֹשֶׁךְ וְאֶפְלָה מִמְרָאָה פָּנָיו, שְׁנֹאֲמַר (ישעיה נח, י) "וְתִפֵּק לְרַעַב נִפְשֶׁךָ וְנִפְשׁ נַעֲנָה תִשְׁבִּיעַ וְזִרְחַ בְּחֹשֶׁךְ אוֹרֶךָ וְאֶפְלָתֶךָ כְּצַהֲרִים". וְאִף מִחֲשֻׁבָּה טוֹבָה שְׂאֲדָם מְחֻשָּׁב בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאִינוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹתָהּ נוֹטֵל שְׂכָר טוֹב עֲלֵיהֶם לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֹאֲמַר (מלאכי ג, טז) "לִירְאֵי הַיְיָ הַיְיָ וְלִחֲשָׁבֵי שְׁמוֹ", וּמֵה שְׂכָרוֹ שֶׁהוּא נוֹטֵל, מְלַמֵּד שְׂכֹתְבִין אוֹתוֹ בְּסֵפֶר זְכוּרֹן לְפָנָיו עִם הַצְּדִיקִים לְזִכּוֹת וְלִירֵשׁ חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֹאֲמַר (שם) "וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זְכוּרֹן לְפָנָיו לִירְאֵי הַיְיָ הַיְיָ וְלִחֲשָׁבֵי שְׁמוֹ", לְמֵה כְּדֵי שִׂיאֲכֵל וַיִּשְׁבַּע מְטוֹבוֹ שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֹאֲמַר (ישעיה נח, יא) "וְנִחַךְ הַיְיָ תְּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נִפְשֶׁךָ", "וְנִחַךְ הַיְיָ תְּמִיד" זוּ מְנוּחַת עוֹלָם הַבָּא, "וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נִפְשֶׁךָ" זוּ מַעֲדָנֵי עוֹלָם הַבָּא שֶׁמֵהֵן שׁוֹבְעִין כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם. וְהֵנָּה זְכַנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּזִכְיוֹת חֲנֻם לְהַשִּׁיב לְשׁוֹאֲלֵי וְלְדוֹרְשֵׁי שְׁלוֹמֵי זֶה אֲרַבְעִים שָׁנָה רְצוּפוֹת,

ומסתכם עד עכשו ערב ראש השנה תשס"ד ליותר מעשרים וחמש אלה
מכתבים, וכבר נדפסו עד עכשו ארבעים פרכים, שבהם קרוב לשבעת
אלפים מכתבים הכלולים מכל מיני נושאים שבעולם, אמונה, שמחה,
התחזקות, שלום בית, שלום בין אדם לקונו, שלום בין איש לרעהו,
דבורים ערכים ונעימים לחזק בחורים ואברכים שעובר עליהם מה
שעובר ירידות ונפילות השלכות וכו', צרות ויסורים מרירות והרפתקאות
וכו', והיו המכתבים האלו להם כמים קרים על נפש עיפה.

וכל המכתבים האלו נכתבו במסירות נפש עצומה, שהפקרתי את
עצמי ואת זמני היקר בשביל לעזור להזולת, ורבים הצלתי ממות לחיים
ממש על ידי המכתבים האלו, ומה גם שאלפים נשמות קבלו ומקבלים
חיות מהמכתבים האלו, ונתקיים בי (תהלים סח, ל) "לך יובילו מלכים שי",
ומהו שי שהן מביאין לפניו, אלו שי של צדקה, שי של גמילות חסדים,
שי של משרים, שי של אמונה, שי של רחמים, שי של שלום, שהיו
עושין בעולם הזה לעניים ולאביונים, לדלים ולרשעים ולנדכאים, קשי
יום, נשברי לב, ומרירי נפש כי כל אלו המכתבים נכתבו על ידי גדל
הרצונות והכסופים של הנפשות השבורות שהריצו את מכתביהם אלי,
וכל אלו המכתבים הם תשובות לשאלותיהם.

ומחמת שעדין אוחזים באמצע הדפוס מכתבים משנת תשמ"ה
תאריכים של למעלה מעשרים שנה, ועד שיגיעו לשנים אלו מי יודע
כמה זמן יקח, ויען שנאבדו כבר כמה אלפי מכתבים אמרתי ויהי מה
אדפיס שתים או שלשה טופסים על כל פנים מכל שנה כדי שלא ילך חס
ושלום לאבוד, כי רבות יגעתי וטרחתי ובטלתי מזמני היקר, וחבל שילך
לאבוד, ומהקדוש ברוך הוא, אבקש אלקי אבי יהיה בעזרי שאזכה לראות
את כל המכתבים האלו כבר מדפסים בסדרת חלקי שו"ת "אשר בנחל",
עד שנזכה לגאלה שלמה, על ידי משיח צדקנו שבא יבוא ויגאלנו גאלת
עולם, ונזכה להתענג בזיו שכינת עזו יתברך, אשר יתגלה אז לעיני כל כי
מלא כל הארץ כבודו.

ספר אשר בנחל

פרק ק"ע

ו' תשעב.

בעזרת השם ותפריך, יום שני לסדר ויקהל י"ט אדר א' ה'תשס"ח
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי אל תצא לחוץ לארץ, כי פה רק תתבזה, אל תחשב שזה
עבודה קלה לאסוף צדקה, השפע הוא בארץ ישראל, ומי שיוצא
להפצה, או מי שמדבר עם אחרים בעבודת השם ותפריך, הקדוש
ברוך הוא משפיע עליו שפע גדול, אבל צריכים להאמין בזה.

הדבק את עצמך בו ותפריך ותדע שהקדוש ברוך הוא מנהיג את
עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ותרגיל את עצמך לדבר אל
הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו ותדע
אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו ותפריך זה הצלחה נצחית,
הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל.

רציתי מאד מאד שפכל סעודה שלישית תדבר עם הבחורים

שֶׁל יְשִׁיבַת "דְּמֶשֶׁק אֲלִיעֶזֶר" הַתְּחִזְקוֹת, כִּי הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שְׁתִּלְהִיב אֶת לְבָבְךָ לְעִבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאַתָּה מְסַגֵּל לָזֶה.

נָא וְנָא תְהִיָּה רַק בְּשִׁמְחָה כִּי הַשְּׁמֵחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנִי, כְּמוֹכָא בְּדִבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') כְּשֶׁאָדָם שֹׁמֵחַ נִתְרַחֵב לוֹ הַדַּעַת, וְכִשְׂיֵשׁ לוֹ הַרְחֵבַת הַדַּעַת אִזּוֹ הוּא יָכוֹל לְהִנְהִיג אֶת הַמִּחַ שְׁלוֹ כְּמוֹ שֶׁהוּא רוֹצֵה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּמְשִׁיךָ לְצֵאת לְבַת יָם וְלְמִקְוֹמוֹת אַחֵרִים וּלְדַבֵּר עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים וּלְקַרְבָּם אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתִרְאֶה אֵיךְ שְׁסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב שְׁתִּהְיֶה דְבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר זֶה הַתְּכִלִּית שֶׁל כָּל הַתְּכִלִּיתִים לְהִיּוֹת דְבוּק רַק בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא לְרוּץ אַחַר בֶּשֶׂר וְדָם.

תְּדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּתְדַבֵּר עִם בְּנֵי אָדָם וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תשעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּקְהַל י"ט אָדָר א' ה'תשס"ח

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יְעֶזֶר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיַמְתֵּק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן, וְתִזְכִּי לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לָךְ בְּגִשְׁמֵיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תשעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וַיִּקְהַל י"ט אָדָר א' ה'תשס"ח
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה
לְנַכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְחִזְקֵךְ אֶת עֲצָמֶיךָ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לְךָ שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צֵד הַכִּי טוֹב, וְאַתָּם לֹא
צְרִיכִים לְפַחַד מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, עִם כָּל זֹאת
כְּדָאֵי לְפָנוֹת אֶל רוֹפֵא מְמַחֶה, וְאֲנִי מִתְפַּלֵּל שֶׁהַכֹּל יִמְתַּק, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תשעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וַיִּקְהַל י"ט אָדָר א' ה'תשס"ח
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר
לְנַכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ וְגִדְלֵי שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעֵי הַטוֹב מִמֶּךָ אִיךָ
שְׂאֵתָה זוֹכָה וּמְזֻכָּה אֶת הָרַבִּים אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַחֲכָם מִכָּל אָדָם אָמַר, "מֵה יִתְרוֹן לְאָדָם בְּכָל עֲמָלוֹ שִׁיעֵמַל
תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ" רוֹאִים הֵנָּה יוֹם וְהֵנָּה לַיְלָה וְהַכֹּל פּוֹרַח, וּמֵה נִשְׁאָר
מִהָאָדָם רַק מֵה שְׂמִיחָתוֹ אִמוּנָה בְּעֲצָמוֹ וּבְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכְּנֵן אֲנִי
מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְחִזְקֵי יְהוּדִים וּלְקִרְבֵי אוֹתָם אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא, וּבְזִכְרוֹת זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לְךָ שְׁפַע.

רְאֵה לְשָׁלֵם לְאֵט לְאֵט אֶת הַחֻבּוֹת שְׂאֵתָה חַיֵּב לְתַלְמוּד תּוֹרָה,
כִּי רַק עַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה מְאֹד.

נָא וְנָא תְהִיָּה תָמִיד שְׂמֵחַ וְשׂוֹמֵ דְבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר
אוֹתָךְ, וְאִם תְּהִיָּה חֲזָק בְּשִׂמְחָתְךָ אַז תִּרְאֶה יְשׁוּעָה גְדוֹלָה מְאֹד.

רְאֵה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֵדְבָרִים
עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִיּוֹת, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר
כָּלֵל.

מִי יִתֵּן שְׂתַלְמַד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרִשַׁת
הַשְּׁבוּעָה, וְכֵן פָּרַק מִשְׁנִיּוֹת, וְדַף גְּמָרָא אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, כִּי חֲבַל שְׂיַעֲבֹר
עָלֶיךָ יוֹם בְּלִי מְקָרָא מִשְׁנָה גְמָרָא.

הַדְּבִק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ
בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֶיךָ, וְתִבְשֹׂר לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת תְּמִידָה.
הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תשעו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל י"ט אָדָר א' ה'תשס"ח
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
רְאוּ לְהַתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז, וְשׂוֹמֵ דְבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל
לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם.

אַתֶּם לֹא צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת פְּדִיּוֹן הַבֶּן, כִּי הַפְּלֵת וְכוּ', וְלִכֵּן לֹא
צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת פְּדִיּוֹן הַבֶּן, וְאִי אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת פְּדִיּוֹן הַבֶּן.

בְּעִנְיַן הַבְּרִית וְכוּ', מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לִי לְצֵאת מִיְבִנְאֵל, וְהָיִית
שְׂהִילְדִים צְרִיכִים עֲדִין לְהַשְׁאֵר בְּבֵית חוּלִים, אַז תַּעֲשׂוּ אֶת זֶה
בְּלַעֲדִי, כִּי פְּשׁוּט אֲנִי מְאֹד מְאֹד חֲלָשׁ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לִי
רְפוּאָה שְׂלֵמָה רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ר' תשעז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקהל י"ט אדר א' ה'תשס"ח
 שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר
 לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין שנוי השם בכתבה, זה דבר פשוט, צריכים להזכיר גם
 את השם שעדין נשאר ומפרסם.

אני מאד מאד שמח שיש קול תורה בכלל, ואני מאד מבקש
 אותך אם שיך ללמד עם כל אברכי הכולל הלכות פורים, כי סוף כל
 סוף כלם בעלי תשובה, ועדין לא יודעים את ההלכות פדבעי, ולכן
 ראה לחזק את האברכים ללמד הלכות פורים לעובדא ולמעשה, כי
 רבנו ז"ל מאד מאד הקפיד שנלמד שלחן ערוך.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, והקדוש ברוך הוא
 יעזר שתזכה להשקיע בבחורים יראת שמים. רציתי בכל ליל ששי
 שתלמד אתם ותאמר להם דרשה של דברי מוסר והתחזקות, והכל
 יתהפך לטובה.

נא ונא ראה להיות בשמחה כי גדול אדונינו ורב להושיע, וסוף
 כל סוף עשינו ממדבר ישוב, מדבר שמם שלא שמעו שמה קול
 תורה, והיום ברוך השם יש לנו מוסדות של תורה וצדקה וחסד, זה
 חלקנו מכל עמלנו.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתעלה תמיד מעלה מעלה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תשעה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל כ' אדר א' ה'תשס"ח
שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר
תְּלַמִּיד "דְּמִשֶׁק אֲלִיעֶזֶר".

מאד מאד אני מבקש אותך שתקח את עצמך בידך ותתמיד
ללמד בכל יום ח"י פרקים משניות, שאמרו חכמינו הקדושים
(סנהדרין מב.) במי אתה מוצא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו
חבילות של משנה, ורבנו ז"ל נתן תקון לכמה מאנשי שלומנו לומר
בכל יום ח"י פרקים משניות (שיחות הר"ן סימן קפ"ה) וגם למוהרנ"ת
ז"ל נתן לו את התקון הזה לומר בכל יום ח"י פרקים משניות,
ולכן תהיה חזק בזה, ואם מרגילים את עצמם לגרס בכל יום ח"י
פרקים משניות זה בא מאד קל, ויכולים לחלק את זה אפלו לשלש
חלקים שש פרקים לפני הצהרים שש פרקים אחר הצהרים ושש
פרקים בערב, ואם תהיה חזק בזה אזי תזכה לחמידו דאורייתא,
ויהיה לך כבר חשק ללמד כל הלמודים בתורה הקדושה, ואמרו
חכמינו הקדושים (ויקרא רבה פרשה ב' סימן א') אין כל הגליות האלו
מתכנסות אלא בזכות משניות, ולכן בזה שתהיה חזק בלמוד ח"י
פרקים משניות בכל יום אתה מקרב את הגאולה.

נתתי לך במתנה ששה סדרי משנה באפן שתגרס בזה בכל יום
ויום, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שכל יום חק ולא יעבר תגרס
ח"י פרקים משניות, וזה לא כל כך קשה כי מי שמרגיל את עצמו
בזה זה נעשה אצלו טבע שני שלא יכול לעבר לו יום בלי למוד
ח"י פרקים משניות.

תשתדל מאד להתפלל במנין את השלש תפלות שחרית מנחה
ערבית בכונה ובפרוש המלות, וצריכים להכריח את עצמו לקשר
את המחשבה אל הדבור, שיחשב אל מה שהוא אומר, שזה נקרא

תפלה בכח, כי צריכים כח גדול לקשר את המחשבה אל הדבור, כי הדבור מדבר והמחשבה חושבת מחשבות אחרות, ולכן ראה לבנו פרוש המלות אל מה שאתה מדבר, וזה דבר גדול מאד.

ראה להתבודד אליו יתברך אפלו חמש דקות זה מאד מאד חשוב בשמים, כי כל דבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית הצלחה כזו שאין לשער ואין לתאר כלל, ואם היית יודע מה הדבורים שלך פועלים בשמים אז היית מתמיד בזה יום יום.

ועל כלם אני מאד מאד מבקש אותך שתגרס הרבה ספר המדות כדי שתקנה לעצמך מדות טובות, ורבונו ז"ל רצה שנדפס את זה בפורמט קטן כדי שיוכל להחזיק את זה תמיד בכיס ולחזור בזה, כי המדות הם היסוד ביהדות, כי בלי מדות אדם הוא חיה בצורת אדם, ואמרו חכמינו הקדושים (מגלה יב:) במדה שאדם מודד בה מודדין לו, אדם צריך לקנות לעצמו מדות טובות ואזי יהיה לו כבר הכל.

ראה להכניס בכל יום בקפת הצדקה כמה פרוטות לצדקה, וזה יפתח לך את כל השערים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תשעט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל כ' אדר א' ה'תשס"ח

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

לאחרונה אני חושב הרבה ממך וכואב לי מאד למה הגעת למצב כזה שאין לך לחתן את הבן היקר שלך גרו יאיר, ולכן אני עושה עכשו כל מיני מאמצים שיגיסו לך כסף עבור הכנסת כלה.

העקר תתפלל שאצליח במשימתי, הקדוש ברוך הוא יעזר
שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

רק חזק ואמץ להיות בשמחה, כי רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות
שמחה חלק ב' סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח;
הקדוש ברוך הוא יתן לך הצלחה גדולה בכל מעשי ידיך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ר' תשפ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל כ' אדר א' ה'תשס"ח
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר
אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שאתה
עוסק בהפצת ספרי רבנו ז"ל אשר אין עוד דבר חשוב מזה, ואם
היית יודע את גדל הזכות שיש לך היית רוקד מרב שמחה.

מאד מאד רציתי שתקח ספרי שו"ת "אשר בנחל" להפיץ אותם
כי מי שיפיץ שו"ת "אשר בנחל" יראה ישועות.

ובפרט צריכים להפיץ את זה לבני הנעורים, כי עובר עליהם
מה שעובר צרות ויסורים מפגם הברית, הקדוש ברוך הוא ירחם
על כל בני הנעורים.

חזק ואמץ מאד ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תשפא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל כ' אָדָר א' ה'תשס"ח

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יָאִיר

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שְׁיִשׁ לִי שְׂאֵתָה מִפִּיךָ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל כִּי זֶה חֲלַקְנוּ מִכָּל עַמְלָנוּ, וְזֶה הַתְּקוּהָ שְׁלָנוּ, וְלָכֵן רָאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בֵּיתֵךְ שְׂאֵת וַיִּתֵּר עָז, וּלְהַפְיֵץ גַּם שׁו"ת "אָשֶׁר בְּנַחַל" שְׁזֶה הַסֵּפֶר מְצִיל בְּנֵי הַנְּעוּרִים מִפְּגַם הַבְּרִית, וְלָכֵן רָאֵה לְהַפְיֵץ אוֹתָם בֵּין בְּנֵי הַנְּעוּרִים וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לָךְ בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

אֵין אַתָּה יוֹדֵעַ אֵיזָה אִשָּׁה יִקְרָה יֵשׁ לָךְ הִיא עוֹשֶׂה מְצוּוֹת עִם כָּל הַיּוֹלְדוֹת אֲצֶל נְשֵׁי אַנ"ש, וְלָכֵן תִּשְׂמַח מְאֹד עַל הַמַּתָּנָה שְׁנַתָּן לָךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לָךְ שְׂיִהְיֶה לָךְ בֵּית וְדִירָה מְשֻׁלָּךְ וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְגוֹר בְּשִׁכְרוֹת וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תשפב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל כ' אָדָר א' ה'תשס"ח

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יָאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

חִזּוֹק מְאֹד מְאֹד בְּהַפְצַת אֹר רַבְּנוּ ז"ל כִּי זֶה חֲלַקְנוּ מִכָּל עַמְלָנוּ וְאַנְחָנוּ צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁנוּ בְּשִׁבִיל זֶה.

נָא וְנָא תִהְיֶה שְׂמִיחַ וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לָךְ בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

רְצִיּוֹתַי מְאֹד שֶׁתִּסַּע עִם הָאֲבִירָה ... נִרוּ יֵאִיר לְכֹל הַיְשִׁיבוֹת וְלִהְפִיץ שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", שְׁזֵה זְכוּת מְאֹד גְּדוֹלָה, כִּי הִסְפֵּר הַזֶּה מְצִיל בְּנֵי הַנְּעוּרִים מִפְּגַם הַבְּרִית, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּפִיץ אֶת הַסְּפָרִים הָאֵלּוּ שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל" וּבְזְכוּת זֶה יִהְיֶה לְבִתְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְלֹא יִצְטָרְכוּ לַעֲשׂוֹת לָהּ שׁוּם נְסִיווֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא נְתוּחִים וְכוּ' וְכוּ', הִיא תִּהְיֶה בְּרִיאָה לְגַמְרִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תשפג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל כ' אָדָר א' ה'תשס"ח שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיְרִדְפוּ אֵל ... נִרוּ יֵאִיר לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַקּוֹרֵעַ לְכַבוֹת מְכַל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּפִגְם הַבְּרִית רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן וְכוּ' וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקְבַּל עַל עֲצֻמָּךְ לְצִאֵת לְהַפִּיץ שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל" וּבְפֶרֶט בֵּין בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וּבְזְכוּת זֶה יִכְפֹּר לָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתָּ, כִּי אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁפִּגְם הַבְּרִית זֶה חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, וּבְפֶרֶט ע׃וֹן נִדְהָ וְכוּ' וְכוּ', וּבְפֶרֶט בְּמַצָּב שְׁלֵף וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן תִּקַּח לְתַקּוּן לְהַפִּיץ שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל" וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לָנוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְנִזְכָּה שְׁנֵתְבַשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תשפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּקְהַל כ' אָדָר א' ה'תשס"ח
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁתְּצַלִּיחִי בְּמִשְׁיְמָה הַקְּדוֹשָׁה לַעֲזֹר
לְנִשּׁוֹת אֲנִי שֶׁהַיּוֹלְדוֹת כִּי מִצּוֹת צְדָקָה כָּלֹל מִכָּל הַמִּצְוֹת, כִּי רַק
בְּשִׁבִיל זֶה נִבְרָאנוּ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם הַשָּׁנִי, וְלָכֵן תַּהֲיִי חֲזָקָה וְהַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תשפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּקְהַל כ' אָדָר א' ה'תשס"ח
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֵךְ.

רְאִי לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵל תַּחֲשִׁשִׁי שׁוֹם דְּבָר, בּוֹדֵאי אִם
יְכוּלִים לְכַסּוֹת אֶת הַשְּׁעָרוֹת אֵינן לְמַעַלָּה מִזֶּה, אֲנִי לֹא צְוִיתִי לַעֲשׂוֹת
קְרַחַת, רַק בְּקִשְׁתִּי לְמִי שֶׁיְּכוּלָה, אֲבָל לֹא שְׁצוִיתִי, גַּם בְּעִנְיַן פֶּאֶה,
תַּעֲשֶׂה כָּל אֲשֶׁה דְרָךְ שְׁבוּחָרַת, אֲבָל הַעֲקָר שְׁצָרִיכִים לְשָׁמֵר שֶׁלֹּא
לְרַאוֹת אֶת הַשְּׁעָרוֹת בַּחוּץ.

חֶסֶד וְשְׁלוֹם שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָךְ אֵיזָה מַחֲשָׁבָה שֶׁל הַתְּאֵבָדוֹת רַחֲמָנָא
לְצַלֵּן, זֶה מְאֹד מְסַכֵּן וְזֶה לֹא יָבִיא אֶת הַגְּאֻלָּה וְכוּ' וְכוּ', אֲלֵא יִרְחִיק
אֶת הַגְּאֻלָּה, וְלָכֵן תִּשְׁמְרִי מְאֹד מְאֹד מִלַּעֲשׂוֹת דְּבָרִים פְּזִיזִים, וְהַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמֵר אוֹתָךְ מִכָּל רַע.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ר' תשפ"ו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל כ' אָדָר א' ה'תשס"ח

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּבְקְשִׁי סְלִיחָה כִּי אֶסוּר לְבִזּוֹת בֶּן אָדָם,
עַל לֹא דָבַר בְּשִׁבִיל דְּמִיּוֹן.

אֹדוֹת כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת שֶׁעוֹלִים עָלֶיךָ, וְכוּ' וְכוּ', לְדַעֲתִי אֶתֶם
שׁוֹתִים שְׁתִּיכֶם לְשִׁכְרָה, וְזֶה מִבִּיא אֶת כָּל הָעֵבְרוֹת כְּמוּבָא בְּדַבְרֵי
רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ו) כְּשֶׁאָדָם שׁוֹתֵה לְשִׁכְרוֹת עַל יְדֵי
זֶה שׁוֹכַח אֶת כָּל הַמַּצּוּוֹת, וּבִפְרָט אֲשֶׁה שְׁשׁוֹתֵה לְשִׁכְרָה הִיא מוֹכֵנָה
לְעֵבֵר עַל כָּל הָעֵבְרוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, אִם
אֶת רוּצָה לְהַמְשִׁיךְ בְּנִשְׁוֹאִין שְׁלֶךְ שֶׁתַּחֲזִירי בְּתִשׁוּבָה, כִּי אַחֲרַת מְרָה
יְהִיָּה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ תַּתְּחַזְּקִי וְתַחֲזִירי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה,
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ אֶת כָּל הַדִּינִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ר' תשפ"ז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל כ' אָדָר א' ה'תשס"ח

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גִּרוּ יְאִיר

אֵין אֶתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִחָה שִׁישׁ לִי שֶׁרִשְׁמַתָּ
אֶת עֲצֻמְךָ לְקוֹרֵס שֶׁל מְד"א, חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ הַמְקִיִּם נֶפֶשׁ
אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּאִלוֹ קַיִם עוֹלָם מְלֵא, וּבְעֵנִין מְד"א יְכוֹלִים לְהַחֲיוֹת
וְלַקְיִם עוֹלָמוֹת שְׁלֵמִים, כִּי אֲנִי רוּצָה שִׁיְהִיָּה אֲצִלְנוּ לְכָל הַפְּחוֹת
שְׁלֵשִׁים וְשֵׁשׁ מִתְנַדְּבִים לְמְד"א, כִּי מִי שֶׁעוֹזֵר לְזוּלַת זֶה נִקְרָא

צָדִיק, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד שֹׂמֵחַ שְׂאֵתָה נִמְנָה עַל הַשְּׁלֵשִׁים וְשֵׁשׁ צָדִיקִים
הַמִּתְנַדְּבִים לְמַד"א, לְעֹזֵר לְנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

חֲזַק וְאַמֵּץ בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת, הַקְדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר
שִׁיתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְּבוּדָה בְּכָל יוֹם אֲלֵיו יִתְּבַרְךָ וּתְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְּבַרְךָ
שָׁכַל עִם יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ בְּרִיאִים וְשְׁלָמִים, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם
מַד"א רַק עֲבוֹר יוֹלְדוֹת, שִׁיתְרַבֶּה הַשְּׂמֻחוֹת בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תשפח.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל כ' אָדָר א' ה'תשס"ח
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ...
נִרוּ יָאִיר

מְאֹד מְאֹד הַצְטַעַרְתִּי לְשִׁמְעַתְּךָ לָךְ הָאֲצָבַע וְכו', יִשְׁלַח
לָךְ הַקְדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְשׁוּם דְּבַר רַע לֹא
יִקְרָה לָךְ כְּבָר.

חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (חולין ז.) אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצָבַעוּ מִלְמַטָּה
אֶלָּא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְמַעְלָה; אָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה בְּאֲצָבַע לְפָנָיו
שִׁמְכַרְיִזִין לְמַעְלָה, וּכְתִיב (משלי ג') "אֵת אֲשֶׁר יֵאָהֵב הַוְי"ה יוֹכִיחַ"
וְאָמְרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרָכוֹת ה.) כָּל שֶׁהַקְדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא חָפֵץ בּוֹ
מִדְּכָאוּ בִּיסוּרִין, שְׁנֵאֲמַר (ישעיהו נ"ג) "וְהַוְי"ה חָפֵץ דְּכָאוּ הַחֲלִי" יְכוּל
אֶפְלוּ לֹא קִבְּלָם מֵאֲהָבָה תְּלַמּוּד לֹא מֵר (ישעיהו נ"ג) "אִם תִּשִׁים אֶשֶׁם
נִפְשׁוּ", מָה אֶשֶׁם לְדַעַת אֵף יִסוּרִין לְדַעַת. וְאִם קִבְּלָם מָה שְׁכָרוּ
(ישעיהו נ"ג) "יִרְאֶה זֶרַע יִאֲרִיךְ יָמִים" וְלֹא עוֹד אֶלָּא שֶׁתְּלַמּוּדוֹ מִתְקַיֵּם
בִּידוֹ, שְׁנֵאֲמַר (ישעיהו נ"ג) "וְחָפֵץ הַוְי"ה בִּידוֹ יִצְלַח", וְלִכֵּן רְאֵה לְחֲזַק

אֶת עֲצֻמָּךְ בִּיתֵר שְׁאֵת וּבִיתֵר עֵז, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנָּא בְּזִכְיוֹת שֵׁישׁ לְךָ
שְׁאֵתָה עֹזֵר לְבָנוֹת וּלְהִרְחִיב אֶת הַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ, וּמִי יִתֵּן שְׁכָבֶר
נֹזֶכֶה לְבָנוֹת אֶת הַבֵּית הַכְּנֻסֵת הַגְּדוֹל, כִּי פְּשׁוּט אֵין מְקוֹם עֲכָשׁוּ
וְהַצְּפִיפוֹת מְאֹד גְּדוֹלָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִי לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְתַצְלִיחַ בְּעַסְקֶיךָ,
וְתַעֲלֶה תַמִּיד מַעֲלָה מַעֲלָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תשפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל כ' אָדָר א' ה'תשס"ח
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ...
נֵרוּ יָאִיר

כָּל יוֹם אֲנִי מִתְעַנֵּין עַל שְׁלוֹמְךָ אֲצֵל יְדִידֵנוּ ... נֵרוּ יָאִיר, כִּי
אֲנִי מְאֹד דּוֹאֵג עַל שְׁלוֹמְךָ, וְאֲנִי רוֹצֵה לְרְאוֹת כְּבָר שֵׁישׁ לְךָ מְנוּחָה
וְשִׁמְחָה.

דַּע לְךָ שֶׁהַחַיִּים לֹא קָלִים, וְעַקֵּר הַחֲכָמָה שֶׁל הָאָדָם לְהַקְלֵ
מִעֲצָמוֹ אֶל הַיְסוּרִים, וְלֹא לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ יוֹתֵר יְסוּרִים, וְלִכֵּן
תִּהְיֶה חֲכָם וְתִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת וְתִרְנֵן עִם אֲשֶׁתְּךָ וְתַחֲיוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה
גְּדוֹלָה, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהִסְתַּדֵּר יַחַד בְּכָל מַחִיר, כִּי בְּאַמַּת הַיָּא אֲשֶׁה
טוֹבָה, אֲבָל צְרִיכִים לְהִסְבִּיר לָהּ שְׁאֵין מָה לַעֲשׂוֹת, זֶה הַיְלָדִים שְׁלָךְ,
וְהִיא צְרִיכָה לְהִשְׁלִים עִם זֶה, אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי אֶתָּה צְרִיךְ לְדוֹן אוֹתָהּ
לְכַף זְכוּת, כִּי זֶה קֶשֶׁה לָהּ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְהִתְגַּבֵּר עַל כָּל
הַקְּשָׁיִים, וְלְהִבִּין שֶׁזֶּהוּ זֶה, וְאִם הִיא רוֹצֵה לְהַחְזִיק אֶת הַנְּשׂוּאִין,
הִיא גַּם כֵּן צְרִיכָה לְהִשְׁלִים עִם הַמַּצָּב, אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוֹשׁ

ברוך הוא שיהכל יסתדר אצלכם על הצד הכי טוב, ונשמע ונתבשר
אצלכם בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תשצ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל כ' אדר א' ה'תשס"ח

שלום וברכה וכל טוב סלה גגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מבקש אותך שאל תרדף את האברך ... גרו יאיר, ואין
שום הצדקה שתדבר עליו, כי הוא לא עושה לך שום דבר, ואני לא
יתן שירדפו אותו על לא דבר, ומי שמדבר עליו זה רק בא מקנאה,
ואני מאד מקפיד על זה, כי מי שעוזר לי ומוסר את נפשו בשבילי
וכו', כשמדברים עליו זה בדיוק כמו שמדברים עלי, ולכן אני מאד
מבקש אותך, שתעזב אותו, הוא לא עשה לך שום דבר, ואני מאד
מקנה שתצית אותי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תשצא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל כ' אדר א' ה'תשס"ח

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

חס ושלום, חס ושלום, חס ושלום, לא לרדף שום בן אדם,
אפלו השונא הכי גדול אסור לרדף אותו, כי כך אמר החכם מכל
אדם (קהלת ג') "והאלקים יבקש את נרדף" ולכן בשום פנים ואפן

אסור לרדף את אף אחד, ואף פעם לא אמרתי דבר כזה להכניס
 בעתון נגדו וכדומה, אני לא רוצה להיות רוּדף, עדיף להיות נרדף,
 ולכן אני מבקש אותך אפילו לא לחשב מחשבה כזו.

אני מאד מאד שמח שהכפתה שלך מצליחה, יעזור הקדוש ברוך
 הוא שתחדירי בהם אמונה ויראת שמים וקיום מצוות מעשיות,
 והיה זה שְכָרְךָ.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תשצב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל כ' אדר א' ה'תשס"ח

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך. מאד מאד אני רוצה שבכל ליל ששי
 תלמד עם הבחורים הן תדבר אתם דבורי התחזקות והתעוררות,
 ומוסר, והדרכה, והן הלכה, כי אין עוד זכות יותר גדולה מזו,
 מלהכניס יראת שמים בבני הנעורים, אשר לא יקח הרבה זמן והם
 יתחננו, והדבורים יחקקו בהם, ולכן אני מאד מבקש אותך שכל ליל
 ששי תכנס אצלם, וזה זכות מאד גדולה, והם מאד מעריכים
 אותך.

רציתי מאד להכניס את למוד הלכה בכולל, ובפרט עכשו
 שילמדו הלכות פורים, ותכף ומיד אחר כך הלכות פסח שיש המון
 הלכות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תשצג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקהל כ"א אדר א' ה'תשס"ח
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר
תלמיד "דמשק אליעזר"

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך.

אתה צריך להבין ששישיבה יש לו סדר, ולא יכולים לשבר את הסדר של השישיבה, ולכן אתה צריך להתחזק, או שאתה עומד בסדרים של השישיבה, או שאתה לוקח לעצמך דירה עם עוד כמה בחורים ביבנאל ותצא כל היום להפצה, לא יכולים חצי יום הפצה וחצי יום ללמד, זה לא הולך ככה בשישיבה, ולכן אני הייתי מיעץ לך לקחת דירה עם עוד כמה בחורים, וככה תתפלל שחרית במגן ותלמד אחר כך שנים מקרא ואחד תרגום עם פרוש רש"י ותצא כל היום להפצה, אבל בשישיבה מרחים להחזיק סדר, אל תפחד, אני יחתן אותך, ועוד יצא ממך דברים גדולים ולכן אני מאד מבקש אותך שאל תשבר משום דבר ואל יחלש דעתך כי אין לי פה שום כוונה, אני רוצה לבנות ישיבה רצינית, בחורים שרוצים ללמד, ורוצים עבודת השם, ולכן תתחזק מאד והקדוש ברוך הוא יעזר שנשמע ונתבשר אצלך בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תשצד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקהל כ"א אדר א' ה'תשס"ח
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר
תלמיד "דמשק אליעזר"

מאד מאד אני מבקש אותך שתחזיק בסדר של השישיבה, כי

כמה בחורים כבר אומרים שאם אתה יוצא להפיץ כל יום למה שהם לא יצאו להפיץ, ולכן אני מכרח להגיד לך בנתי את הישיבה ביזע ובדם, ועולה לי הרבה כסף להחזיק את הישיבה עם אכל, אם אתה רוצה להשאיר בישיבה, אתה מכרח להחזיק את הסדרים בישיבה, ואם יש לך חובות, אז רק יומים סוף השבוע תצא להפצה, אבל כל השבוע תראה להיות בין כתלי הישיבה, וללמד בהתמדה גדולה מאד, הן אמת אני יודע מה שעבר עליך כמו שספרת לך וכו' וכן מה שעובר עליך עכשו, עם כל זאת יען שאני רוצה לבנות ישיבה רצינית ישיבה עם בחורים טובים, אז תצית, או שתשכר לעצמך דירה ותהיה שמה מחוץ לכתלי הישיבה ותוכל להפיץ כל היום, או אתה מכרח להחזיק את הסדרים בישיבה, תבחר מה שאתה רוצה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תשעה.

בעזרת השם ותפוך, יום רביעי לסדר ויקהל כ"א אדר א' ה'תשס"ח
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי אתה יכול לעשות את שתיהם, הן לכתב עמוד בספר תורה בכל יום, שזה יכניס לך ארבע מאות שקלים, והן ללמד עם הבחורים.

הבחורים מאד שמחים עם השעור שלך, וחבל שתפסיק את השעור, אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שהכל יסתדר על הצד הכי טוב, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

רק תהיה בשמחה ותכניס שמחה בהבחורים ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תשצו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקהל כ"א אדר א' התשס"ח
דרשה שדרש כ"ק מוהרא"ש שליט"א לאנשי שלומנו

היום הוא יום גדול מאד בעולם החסידי, כ"א אדר זה יום ההולא של הרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע, ידוע כשהביאו פעם לפני רבנו את הספר נעם אלימלך רבנו יצא מהתפעלות מהספר, תכף ומיד אמר רבנו ז"ל כפי שהוא רואה גדלת הספר, הבעל מחבר הרבה יותר גבוה מהספר, אנחנו צריכים להבין שרבנו ז"ל לא זרק תארים סתם ככה, רבנו ז"ל פעם אמר אני לוקח את התורה שלי ממקום שאף אחד עדין לא הגיע לשמה, ואם הוא כל כך מפליג בתורת הרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע ואחר כך הוא עוד אומר שהבעל מחבר הרבה יותר גבוה מהספר שלו, נתאר לעצמנו איזה ספר קדוש זה, הספר נעם אלימלך מדבר בעקר משתי נקודות, ממעלת ההתקרבות אל הצדיק, אל מה הצדיק יכול להביא אותה, ועל קטב זה מדבר כמעט בכל קטע, גדלת הצדיק, ואיך הצדיק דבוק בהקדוש ברוך הוא, והנקדה השניה זה ענוה, שאדם לא יחזיק מעצמו כלל, ולכן צדיקים קראו את הספר הזה נעם אלימלך בשם ספרן של צדיקים, כי הוא מדבר כל הספר ממעלת האדם שזוכה להיות מקרב אל הצדיק, ואל מה הצדיק יכול להביא אותו, הבעל התניא זי"ע חבר את ספר התניא, שיש בזה חמשים ושלוש פרקים, כנגד חמשים ושלוש ימים שישב בבית סוהר, ואחר כך יש עוד ספר שמחבר להתניא שזה נקרא שער היחוד והאמונה, שמקבל שזה

הוא חבר לפני התנאי, אבל הדפיסו את זה אחר כך, ואחר כך יש אגרות הקדש, הוא קורא את הספר שלו- ספר של בינונים, וכל הגלויים שהוא מגלה זה איך שאדם צריך להכניע את הבהמיות שלו ולהגיע אל השכל ואל האלקות, ואחר כך בא הספר לקוטי מוהר"ן, אם הספר נעם אלמלך נקרא ספרן של צדיקים, ואם הספר התנאי נקרא ספרן של בינונים, אז מה נקרא ספר לקוטי מוהר"ן? ספר של רשעים, רבנו יש לו שפה כזו שהוא יכול לרדת להרשע הכי גדול, אדם שעבר על כל התורה כלה, שמונה מאות פעמים, הוא יכול להחזיר אותו בתשובה. רבנו ז"ל פעם אמר הורדתי כבר כל כך את האורות והלבשתי את זה בתורות עד שאי אפשר כבר לרדת יותר, עם כל זאת גלה לנו רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן צ"ג) שיש צדיק שיכול לקחת את האור שמאיר באלף עולמות ולהלביש את זה בלבושים כאלו שגם מגשמים כמונו יכולים להיות דבוקים בהקדוש ברוך הוא, כי הצדיק הזה יכול לקחת את אור האלף ולעשות מזה אור מאות, והמאות הוא יכול להחליף לעשירות, ועשירות ליחידות, וגם היחידות לדברים קטנים, זאת אומרת אחד יש לו שטר של אלף דולר, שזה לא נמצא- רק בבנק, לא משתמשים עם זה בכל יום ויום, רק אם עושים איזה קניות, יש שטר כזה, כי זה לא הולך עובר לסוחר, השטר של אלף דולר צריכים להחליף למאות, מאות זה כבר מצוי בידי אדם, אבל גם מאה זה יותר מדי הרבה, יש אנשים עניים, שצריכים להחליף את המאה לעשירות, עשירות לחמש, וחמש לאחדים, ואחדים עד לפרוטי פרוטות, זה הכח של הלקוטי מוהר"ן שיכול לקחת את האור אין סוף ברוך הוא, ולהכניס בקטני ערך פגומים כמונו, שגם לנו יהיה השגה לאלקות, גם לנו יהיה איזה תשוקה לחזור בתשובה אל הקדוש ברוך הוא, חכמינו הקדושים אומרים, לעולם אפלו בעל הנס אינו מכיר בנסו, כשהקדוש ברוך הוא עושה למישהו נס אדם מלביש את זה בדרך הטבע, אמת היה

נִס, אָבֵל תִּרְאֶה זֶה הִיָּה טִבֵּעַ גַּם כֵּן, הוּא לֹא יוֹדֵעַ לְהַעֲרִיךְ אֶת הַנִּס
 שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה אִתּוֹ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה אֶתְנּוּ נִסִּים
 וְנִפְלְאוֹת בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְאִף אֶחָד לֹא שָׁם לֵב אֶל הַנִּסִּים וְהַנְּפִלְאוֹת
 שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה אֶתְנּוּ, כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ טַעֲנוֹת עַל הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, שְׁמַעְתֶּם פַּעַם שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזֵר לָנוּ כָּךְ הַרְבֵּה
 וְשֶׁאָדָם יוֹדֶה רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי נוֹתֵן לָךְ תּוֹדָה עַל הַנִּסִּים וְהַנְּפִלְאוֹת
 שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה אִתִּי, לֹא! רַב בְּנֵי אָדָם רַבִּים כִּכְלָם יֵשׁ לָהֶם רַק טַעֲנוֹת
 עַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה לֹא בְּרִיא, זֶה אֵין לוֹ אִשָּׁה, זֶה יֵשׁ לוֹ אִשָּׁה
 אָבֵל אֵין לוֹ שְׁלוֹם בֵּית, זֶה אֵין לוֹ יְלָדִים, זֶה אֵין לוֹ נַחַת מֵהֵילָדִים,
 זֶה אֵין לוֹ פְּרִנְסָה, כָּל אֶחָד עִם הַדְּאָגוֹת שְׁלוֹ, אִף אֶחָד לֹא שָׁם לֵב אֶל
 הַנִּסִּים וְהַנְּפִלְאוֹת שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה אֶתְנּוּ, בְּשִׁבִיל זֶה תִּקְנּוּ
 לָנוּ אֲנָשֵׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוּלָּה לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאַנְחֲנוּ אוֹמְרִים
 בְּכָל יוֹם עַל חֵינּוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶיךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל
 נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עָרַב וּבִקְרָא
 וְצָהָרִים, הַטּוֹב כִּי לֹא כָּלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֲסָדֶיךָ, נִסִּים
 וְנִפְלְאוֹת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה אֶתְנּוּ, קֶדֶם כֹּל שֵׁישׁ לָנוּ שְׁתֵּי
 רִגְלִים שֶׁאַנְחֲנוּ יְכוּלִים לְלַכֵּת, וְאַנְחֲנוּ לֹא יוֹשְׁבִים חֵס וְשְׁלוֹם עַל כֶּסֶף
 גְּלִגְלִים זֶה כְּבָר נִס, אֲזִי אָדָם אוֹמֵר לֹא! מָה פִּתְאוֹם? זֶה טִבֵּעַ! כָּלֵם
 הוֹלְכִים, כֵּן! אָבֵל מִי אוֹמֵר שֶׁאַתָּה צָרִיךְ לְלַכֵּת, אָבֵל כָּלֵם הוֹלְכִים!
 גַּם הַגּוֹיִים הוֹלְכִים! אָבֵל מִי אוֹמֵר שֶׁאַתָּה צָרִיךְ לְלַכֵּת, פֹּה הַצָּרָה שֶׁל
 הָאָדָם, הוּא לֹא מְכִיר בְּהַנִּסִּים שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה אִתּוֹ. רְבוּנוּ
 ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ז') כְּשֵׁיכְלוּ הָאֶפִיקוֹרְסִים שְׁתוּלִים
 אֶת הַנִּסִּים בְּטִבֵּעַ אֲזִי יִהְיֶה הַגְּאֻלָּה, הַרְגַע שֶׁאָדָם חוֹשֵׁב שְׁזֶה טִבֵּעַ,
 כָּלֵם הוֹלְכִים! גַּם אֲנִי הוֹלֵךְ, לֹא! אֲנִי לֹא רְאוּי לְלַכֵּת, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא נוֹתֵן לִי אֶת הַחַיִּים. שֶׁאֲנִי יֵלֶךְ, נוֹתֵן לִי אֶת הַכַּחַשׁ בְּרִגְלִים לְלַכֵּת,
 הֵייתִי צָרִיךְ לְהִיּוֹת גִּבּוֹן, וְנִתֵּן לִי כַח בְּיָדַי לְהַתְנַעֲנֵעַ, לְדַבֵּר, לְנַשֵּׁם
 בְּכַח עֲצָמִי, לֹא עִם כָּלִי הַנְּשָׁמָה, לְשִׁמְעַ, לְרְאוֹת, לְחַשֵּׁב, זֶה הַכֹּל נִס,

לא! אָבֵל כָּלֵם כָּכָה! כָּלֵם רוּאִים, כָּלֵם שׁוֹמְעִים, כָּלֵם מְדַבְּרִים, כָּלֵם הוֹלְכִים, מָה פִּתְאוּם אָנִי לֹא? פֶּה מִתְחִיל הַצָּרָה שֶׁל הָאָדָם, הוּא מְלַבֵּישׁ אֶת הַנְּסִים בְּדֶרֶךְ הַטֶּבַע, אָדָם צָרִיךְ תְּמִיד לְהִסְתַּכֵּל עַל עֲצָמוֹ, רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ עַל הַפְּסוּק "אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם" אַבְרָהָם אָבִינוּ עָבַד אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רַק בְּדֶרֶךְ שֶׁל אֶחָד, הוּא הִסְתַּכֵּל רַק עַל עֲצָמוֹ לֹא הִסְתַּכֵּל עַל אֲחֵרִים, כִּי אִם מִסְתַּכְּלִים עַל אֲחֵרִים יִהְיֶה לָּךְ תְּמִיד טְעָנוֹת, לְהֵהוּא הוֹלֵךְ יוֹתֵר טוֹב, הֵהוּא יוֹתֵר מְצֻלָּח, מָה יֵשׁ לָךְ עִם הַהוּא? רַבִּי נֶתָן פֶּרֶשׁ עִם זֶה אֶת הַפְּסוּק "לָךְ לָךְ" הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר לְאַבְרָהָם אָבִינוּ "לָךְ לָךְ", תֵּלֵךְ רַק לְעֲצָמְךָ, אָדָם צָרִיךְ לַחֲשׁב עַל עֲצָמוֹ, כְּמוֹ שֶׁבְּגִשְׁמִיּוֹת אִם אָנִי לֹא יֵאָכֵל הַיּוֹם אַרוּחַת בְּקָר אוֹ אַרוּחַת עֶרֶב, אֶת מִי אָנִי מְסַדֵּר? אֶת הַזּוּלָּת? לֹא! אָנִי מְסַדֵּר אֶת עֲצָמִי, אִם אָנִי לֹא יֵאָכֵל אַרוּחַת בְּקָר, אוֹ אַרוּחַת עֶרֶב, אָנִי יִהְיֶה רַעֲב, אָנִי מַחְלִישׁ אֶת הַכַּחַשְׁלִי, עַד שֶׁאֲנִי צָרִיךְ לְהִכְנִס לַמַּטָּה כִּי אֵין לִי כַחוֹת, אֶת מִי סַדֵּרְתָּ? בְּמִי נִקְמְתָּ? אִם לֹא בְעֲצָמְךָ, אוֹתוֹ דְּבַר בְּרוּחָנִיּוֹת אִם אֲנַחְנוּ לֹא נִבּוֹא לְהִתְפַּלֵּל שְׁחֵרִית מְנַחֵה עַרְבִית בְּבֵית הַכְּנָסֶת, אֶת מִי אֲנַחְנוּ מְסַדֵּרִים? רַק אֶת עֲצָמֵנוּ, לֹא אֶת אֶף אֶחָד, אִם אֲנַחְנוּ לֹא נִתְפַּלֵּל שְׁחֵרִית מְנַחֵה עַרְבִית, אֶת מִי אֲנַחְנוּ מְסַדֵּרִים? רַק אֶת עֲצָמֵנוּ, רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') כְּשֶׁאָדָם חֹזֵק לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֶּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם הוּא בּוֹנֵה לְעֲצָמוֹ שֶׁלֶשׁ מַחֲזִין, שֶׁעַל יְדֵי זֶה הַתְּאוּוֹת לֹא יְכוּלִים לִיגַע בּוֹ, כִּי כְשֶׁאָדָם מִתְפַּלֵּל אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַשֶּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן נ"ה) הוּא מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ אֶת הָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים, אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב, אַבְרָהָם תִּקְוֵן שְׁחֵרִית, יִצְחָק תִּקְוֵן מְנַחֵה, יַעֲקֹב תִּקְוֵן עַרְבִית, וְכַתּוּב בְּזֵהָר בְּאֶתֶר דָּאִית תִּמְן אֲבוֹת אִית תִּמְן שְׁכִינְתָא, בְּמִקּוּם שְׁיֵשׁ שְׁמָה הָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים שְׁחֵרִית מְנַחֵה עַרְבִית, שְׁמָה יֵשׁ הַשְּׁכִינָה, אִם אָדָם מְקַשֵּׁר אֶת הַמַּחֲשָׁבָה אֶל הַדְּבוּר בְּעֵת שֶׁמִּתְפַּלֵּל, מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ אֶת הַשְּׁכִינָה, הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ הַשֵּׁר שְׁלוֹם מְבַעֲלָא זי"ע אָמַר, אִם

אָדס הייז מכוון פֿרוש המלות מהתחלת התפלה עד הסוף הייז זוכה לרוח הקדוש, אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל') שכל המחשבות זרות באים בתפלה, לא בחנם שרבנו ז"ל כל כך הקפיד שנתפלל תפלה בכח, מה זה תפלה בכח? מה זה להתפלל בכח? דעו לכם כשאדם מתפלל הפה אומר והמחשבה חושבת דברים אחרים, תסתכלו בעצמכם, תתבוננו איך שאתם לא חושבים מה שאתם מדברים, זה כל כך הרגל שנעשה טבע שהאדם אפלו לא יודע שזה קורה לו, כל המחשבות זרות באים לו רק בתוך התפלה, ולכן צריכים לקשר את המחשבה אל הדבור, שאני יחשב מה אני מדבר, אני מבקש את הקדוש ברוך הוא, אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה, וחננו מאתך חכמה בינה ודעת, אתה נותן לכלם שכל תן לי גם כן שכל, רבנו של עולם אני צריך שכל, חכמינו הקדושים אומרים אין אדם עובר עברה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות, אדם לא עושה עברה, רק אם נכנס בו רוח שטות, שנלקח ממנו הדעת, אז התפלה הראשונה מבקשים אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה, אתה נותן לכלם שכל, חננו מאתך חכמה בינה ודעת, תן לי גם כן דעת ושכל וככה צריכים רק לקשר את המחשבה אל הדבור, ומה שהוא מדבר זה מה שצריך לחשב, אז הוא ממשיך על עצמו השכינה, למה? כי אל מי אני מדבר עכשו, אל הקדוש ברוך הוא, השיבנו אבינו לתורתך, רבנו של עולם אני רוצה לחזר בתשובה, אז תן לי שאני ילמד תורה, וקרבונו מלכנו לעבודתך, תקרב אותי לעבודת השם לתפלה, ועל ידי זה והחזירנו בתשובה שלמה, על ידי תורה ותפלה חוזרים בתשובה, ככה צריכים לקשר את המחשבה אל הדבור, אז אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ע"ג) כשאדם מקשר את המחשבה אל הדבור, מזה נעשה כלי והוא מקבל את כל השפע, למה אנחנו רואים אדם מתפלל מתפלל ומתפלל, והוא צועק אין לי ישועה, התפללתי ואין לי ישועה, אלא כי כשאתה התפללת

לא קשרת את המחשבה אל הדבור, רואים בני אדם מדברים אחד עם השני שטיות, אבל הוא חושב על מה הוא מדבר, הוא מספר לו ספור של כדור רגל, או כדור סל, או שאר שטיות, יעקב הכניס גול, משה נכשל, אז הוא מכניס את כל כלו לשטיות שלו, אז למה בתפלה כשהוא אומר אתה חונן לאדם דעת, הפה מדבר והמחשבה חושבת, רגע אני צריך עכשו ללכת למוסד, ולהסביר לו שהרכב שלי עוצר בכל פעם, המנוע עושה לי קונצים, וכדומה, כל מיני שטיות, כל מיני מחשבות זרות, למה באמצע התפלה צריכים לחשב שטיות, אלא זה בא אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ב') מחמת שאדם פגם בכבדית רחמנא ליצלו, באים עננים דמכסין על עינא והמחשבות שלו נכנסים בשטיות, בנאוף, ולכן כשאדם בא להתפלל את התפלה הוא צריך לקשר את המחשבה אל הדבור, ולזה צריכים מאד מאד כחות עצומים לקשר את המחשבה אל הדבור, לא צריכים לצעק בתפלה, לא צריכים לזרק את עצמו בתפלה, לא צריכים להתענע, צריכים רק דבר אחד, לקשר את המחשבה אל הדבור, וממילא הכל יבוא, הקול יצא מפה, והנענועים שאתה מתענע בתפלה כבר יבואו מעצמם אוטומאטית, רק תחשב מה שאתה אומר, וזה הדבר הכי קשה, ולכן אנחנו רואים שרבנו ז"ל לוקח אנשים ירודים ופחותים כמונו, ומקרב אותנו אל הקדוש ברוך הוא שזה כל הענין של תפלה והתבודדות, שאדם מתחיל לדבר אל הקדוש ברוך הוא, כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, איזה זכות זה לאדם שחטא ועשה את כל השטיות בחיים, ועכשו הוא מדבר אל הקדוש ברוך הוא, האם זה לא מדרגה גדולה? גוש עפר פחות כמוני שעשיתי מה שעשיתי והנה אני חוזר בתשובה בזכות רבנו, ולכן הספר לקוטי מוהר"ן כל כך גדול שרבנו ז"ל אומר מי שיקבע לעצמו שעור בכל יום בלקוטי מוהר"ן יפתח לו קשיות ליבו, יהיה בעל תשובה, יהיה בעל השגה על ידי הספר שלו, רבנו ז"ל רצה מאד שנלמד את הספר

שלו לקוטי מוהר"ן כי הוא אמר שעל ידי ספר לקוטי מוהר"ן אנחנו מקרבים את הגאולה, זה אתחלתא דגאולה, ולכן כדי להיות חסיד ברסלב צריכים הרבה ללמד לקוטי מוהר"ן להיות בקי בלקוטי מוהר"ן, וזה לא כל כך קשה, אם אדם לומד כל יום קצת לפני הצהרים, אחר הצהרים קצת, בלילה עוד קצת, ככה הוא גומר את השעור של היום בלקוטי מוהר"ן, פה גונב קצת, שמה גונב קצת, ככה הוא מצליח, ולכן מי שרוצה להיות חסיד ברסלב, צריך להיות בקי בלקוטי מוהר"ן אחרת הוא מטעה את עצמו, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ב) שפניו שכלו ונשמתו הוא בתוך הספר אם רוצים לראות את רבנו ז"ל צריכים ללמד את הספר שלו, ולכן הספר של רבנו ז"ל זה נקרא ספרן של רשעים, שאפלו הרשעים הכי גרועים על ידי הספר הזה יכולים לחזור בתשובה, אבל היות שהספר של רבנו ז"ל מאד מאד גבוה, בשביל זה מוהר"ן ז"ל חבר את הלקוטי הלקוח שמסביר כל תורה ותורה, אבל לקוטי הלקוח זה מעין שאין לו סוף, נו! הקדוש ברוך הוא עזר לי כתבתי פרוש על הלקוטי מוהר"ן שתי כרכים כבר יצא עד תורה ל"א, עכשו מדפיסים עוד כרך עד תורה נ"ד, ולאט לאט נדפיס את כל הספר לקוטי מוהר"ן עם שפת הנחל, שמפרש את כל הדברים הכי קשים, עם כל זאת רואים בני אדם שקשה להם, בשביל זה יש לנו את הקנטרסים, הקנטרסים הם אור האלף שנתחלק לא למאות ולא לעשירות ולא לאחדות אלא על נקודות קטנות, פרוטות, אגורות, שכל מי שנמצא בדיסקוטק בטמאה הכי גדולה גם שמה מתחיל להאיר לו אור אין סוף שמרגיש את הקדוש ברוך הוא. היום הזה כ"א אדר זה ההלולא של הצדיק הקדוש הרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע הספר שלו מדבר רק מצדיקים, איך שאדם צריך להחזיק את עצמו ללא כלום על ענוה, איך אנחנו זוכים להגיע לזה, איך יהיה לנו תשוקה להגיע לצדיק, אנחנו רואים שהסמ"ך-מ"ם עושה כל מיני פעולות שבעולם

לרחק בני אדם מהצדיק, רבנו ז"ל אומר בפרוש (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קמ"ב) שכשבא נשמה גדולה של צדיק בזה העולם, זה לעמת זה קם עליו הסמ"ך-מ"ם וסוגר את כל הדלתות שלא יוכלו להכנס אל הצדיק, אבל נשאר פתח אחד נגד האמונה, אבל הסמ"ך-מ"ם מאד מפחד מזה, אז הוא מביא ירא שמים שעומד על הפתח, לא אסור ללמד בהספרים האלו, אסור שיהיה לנו שיכות עם האדם הזה, מסיים רבנו ז"ל אבל יש דרך אחת שאנחנו יכולים להשאיר אצל הצדיק, על ידי מסירות נפש. רבנו אלימלך מליזענסק זי"ע הראה לנו מה זה מסירות נפש, היה לו תלמיד רבי קלונמוס קלמן שעשה את הספר "מאור ושמש" פעם אמר לו בא אתי ביער, נו! הרבי אומר אז הוא הלך אתו, הגיע ביער באיזה מקום אומר לו עכשו תסגר את העינים ותחזיק טוב את הגארטיל שלי (תגורה שלי) ואל תפתח את העינים, פתאום הוא רואה אור כזה שיורד מן השמים ונופל על האדמה, והאור הזה היה אור כל כך גדול שנתפצל למיליוני פצולים, שיצא מזה מיליונים ניצוצות של אור, כל האור הגדול נעשה מזה אורות קטנטנים, והמאור ושמש רעד, ואחר כך נסתלק ממנו האור, אומר לו הרבי רבי אלימלך זי"ע תפתח את העינים, קח ארבע מקלות ותשים את זה על המקום פה איפה שראית שהאור ירד, הוא הלך וחתך ארבע ענפים מאילן, והכניס את זה באדמה, אמר לו הרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע פה אני רוצה להיות קבור, ובמקום הזה היום נמצא הקבר שלו, בנו שם אהל ויהודים באים מכל העולם, גם אני זכיתי להיות שם פעמים, מה זה האור הזה שירד מן השמים ונתפצל למיליונים פצולים ואחר כך אמר פה אני רוצה להיות, אלא ידוע שהבעל שם טוב הקדוש זי"ע קבור במעוז בודז' שזכינו כלנו להיות על הציון של הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, לא רחוק משמה יש את הבית הכנסת שלו שאגב עכשו שכפלו את זה, וזה בדיוק כמו שזה היה בימי הבעל שם טוב,

אָבֵל הַדִּירָה שֶׁלוֹ לֹא בָנוּ חֲזָרָה, רַק הַבַּיִת הַכֹּנֶסֶת, שָׁמָּה עַל יַד הַבַּיִת
הַכֹּנֶסֶת הָיָה הַדִּירָה שֶׁלוֹ, שָׁמָּה נוֹלַד רַבְנוּ ז"ל, הַתְּלַמִּידִים וְהַתְּלַמִּידֵי
תְּלַמִּידִים, תְּמִיד כְּשֶׁבָאוּ אֶל הַצִּיּוֹן שֶׁל הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זי"ע בָּאוּ
וְהִתְאַכְסְנוּ בַּהַבַּיִת הַכֹּנֶסֶת וְשָׁמָּה יָשְׁבוּ וְדִבְרוּ מִגְדֻלְתּוֹ שֶׁל הַבַּעַל שֵׁם
טוֹב, וּמֵהַמוֹפְתִים שֶׁהוּא עָשָׂה, וְהֵנָּה מִתְגַּלֶּה אֵלֵיהֶם הַבַּעַל שֵׁם טוֹב
זי"ע וְאוֹמֵר לָהֶם לָמָּה אַתֶּם מְדַבְּרִים מֵהַמוֹפְתִים שְׁלִי? לָמָּה אַתֶּם לֹא
מְדַבְּרִים מֵהִיגִיעוֹת וְהִטְרָחוֹת מֵהַמְסִירוֹת נֶפֶשׁ שֶׁהִיא לִי בַּעֲבוּרַת
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שָׂבָא לִי מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וְהוּא עָלָה עַל הַר גְּבוּהָ,
וְצוּעַק אֶל הַתְּלַמִּידִים, אַתֶּם רוֹאִים אוֹתִי עֹכְשׁוֹ, כָּלֵם אֶמְרוּ כֵן, וְהֵנָּה
מִתְחִיל לְהִתְגַּלְּגַל מִגְּבוּהַ הַהָר עַד לְמַטָּה, וְנִתְפָּרֵר לְאַלְפֵי אֲלָפִים
פְּרוּרִים, כָּלֵם נִפְלוּ בַּפֶּחַד, וְהֵנָּה הוּא עוֹמֵד יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ כְּלוּם, וְאוֹמֵר
לָהֶם אַתֶּם רוֹאִים? כֵּךְ הִתְכַּוְּנִיתִי כָּל יוֹם כָּל שָׁעָה כָּל רֵגַע, שְׂאֲנִי יִמְסֹר
אֶת נֶפְשִׁי כָּל כְּלִי אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא יִשְׂאָר מִמֶּנִּי כְּלוּם,
אֶתְפָּרֵר לְפְרוּרִים! זֶה מְדַרְגֵת הַצְּדִיקִים, שֶׁכָּל כֵּךְ מוֹסְרִים אֶת נֶפְשָׁם
בְּשִׁבִיל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, יֵשׁ לָנוּ מִשָּׁג מָה זֶה צְדִיק? אֲנַחְנוּ רַק
צְרִיכִים לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂמֵגִשְׁמִים כְּמוֹנוּ בַּעֲלֵי
עֲבֹרוֹת כְּמוֹנוּ, הַלּוֹאֵי שְׂנוּקָא לְעֲצָמָנוּ בַּעֲלֵי תְּשׁוּבָה, עֲדִין אֲנַחְנוּ
בַּעֲלֵי עֲבָרָה, לֹא בַּעֲלֵי תְּשׁוּבָה, הַלּוֹאֵי שִׁיְהִיָּה לָנוּ אִיזָה טְפָה שֶׁל
מְסִירוֹת נֶפֶשׁ שִׁישׁ לְהַצְּדִיקִים, בֹּא נִרְאֶה אֶת גְּדֻלַּת הַצְּדִיקִים, כָּל
אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת לְעֲצָמוֹ חֲשׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ אִיךְ נִרְאִיתִי
לִפְנֵי שֶׁהִתְקַרְבֵּיתִי אֶל הַצְּדִיק, הֲלֹא הִיִּיתִי כָּל כֵּךְ רַחוּק, עָשִׂיתִי כָּל
מִינֵי שְׁטוּת בְּחַיִּים, לֹא הִתְפַּלְלֵתִי שְׁחֵרִית מְנַחֶה עֲרֵבִית, אִף פַּעַם
לֹא גִמַּרְתִּי חֲמֵשׁ וְרֵשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ, הִיִּיתִי בְּתוֹךְ
הַנְּאוּף הַכִּי גְדוֹל, בְּתוֹךְ הַלְּכוּף הַכִּי גְדוֹל, וְעֲדִין אֲנִי צְרִיךְ רַחֲמִים,
וְהֵנָּה מֵאֵז שֶׁהִתְקַרְבֵּיתִי אֶל הַצְּדִיק אֵין שְׁבוּעַ שְׂאֲנִי לֹא יִגְמֹר חֲמֵשׁ
וְרֵשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, מִתִּי נֶפֶל לִי בַּמַּחְשָׁבָה לְפֶתַח מְשֻׁנּוּת? וְהַיּוֹם כָּל
יוֹם אֲנִי גוֹנֵב ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, אַתֶּם יוֹדְעִים מָה זֶה לְגַרֵס בְּכָל יוֹם

ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיִת? זֶה הוֹרֵג אֶת הַיֵּצֵר הָרַע, אָדָם שֶׁרָגִיל לַגָּרֶס בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיִת, לְבַסּוֹף הוּא הוֹרֵג וְשׁוֹחֵט אֶת הַיֵּצֵר הָרַע שְׁלוֹ, זֶה נִרְאֶה כְּמוֹ לְטַפֵּס עַל הַר גְּבוּהָ, אָבֵל אִם אָדָם יֵשׁ לוֹ שְׂכָל הוּא גּוֹרֵס שֶׁשׁ פְּרָקִים לְפָנָי הַצְּהָרִים, שֶׁשׁ פְּרָקִים אַחֵר הַצְּהָרִים, וְשֶׁשׁ פְּרָקִים בְּעֶרְב, הוּא אָפְלוֹ לֹא שֵׁם לֵב שֶׁהוּא גָּמַר הַיּוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיִת, וְכָל חֲדָשׁ הוּא סִיִּים שֶׁשָּׂה סְדְרֵי מְשֻׁנָּה, אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר אֶת הַזְכוּת הַזֶּה, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים, אֵינן הַגְּלִיּוֹת מִתְקַבְּצוֹת אֶלֶּא בְּזְכוּת מְשֻׁנָּיִת, אֲנַחְנוּ לֹא יְכוּלִים לְהַגְּאֵל רַק בְּזְכוּת מְשֻׁנָּיִת מִי שְׁלוּמֵד הַרְבֵּה מְשֻׁנָּיִת, בְּזְכוּתוֹ יִהְיֶה הַגְּאֻלָּה, וְלִכֵּן אֲשֵׁרִי הָאָדָם שְׁזוּכָה כָּל יוֹם לַגָּרֶס ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיִת, זֶה לֹא הַרְבֵּה וְזֶה לֹא קֶשֶׁה, וְזֶה הוֹרֵג אֶת הַיֵּצֵר הָרַע, שׁוֹרֵף אֶת הַיֵּצֵר הָרַע, מִמִּי קִבְּלֵנוּ אֶת זֶה? מִרְבֵּנוּ ז"ל. רַבֵּנוּ נִתֵּן תְּקוּנָה לְכַמָּה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ וּבְתוֹכָם אֶל מוֹהֲרֵינֵי ז"ל שֶׁיִּגִּיד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיִת, שֶׁיִּגְרֹס, כְּמוּבָא בְּשִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קפ"ה, וְלִכֵּן לָמָּה שְׁלֹא נִשְׁמַח שֶׁאֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל צְדִיק כְּזֶה שְׁמֻזְכָּה אוֹתָנוּ בְּח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיִת, וּמִי אוֹמֵר כְּשֶׁאָדָם יֵשׁ לוֹ שְׂכָל וְלוּמֵד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, וְעוֹד דָּף גְּמָרָא עַד שְׁזוּכָה לְסִיִּים מְסַכֵּת, וּכְשֶׁזוּכָה לְסִיִּים מְסַכֵּת מִתְחִיל עוֹד מְסַכֵּת, וְעוֹד דָּף, וְעוֹד דָּף, עַד שֶׁגּוֹמֵר עוֹד מְסַכֵּת, עַד שְׁזוּכָה לְסִיִּים אֶת כָּל הַש"ס. רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר מִי שֶׁגָּמַר אֶת הַש"ס מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ צֵלָם אֱלֹקִים, וְהָאֵר"י הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ צֵלָם אֱלֹקִים כָּל הַקְּלָפוֹת בּוֹרְחִים מִמֶּנּוּ, כָּל הַמְּשַׁחֲתִים בּוֹרְחִים מִמֶּנּוּ, מָה זֶה? אֲנַחְנוּ לֹא יוֹדְעִים, לָמָּה? כִּי עֲדִין אֲנַחְנוּ חַיִּים, אֲנָשִׁים מְסֻתְּוֹבְבִים עַל הַרְחוּבוֹת, עוֹשִׂים עֲסָקִים וְעוֹבְדִים מְבֻטְלִים אֶת הַזְּמַן מְסֻתְּוֹבְבִים וּמְדַבְּרִים וּמְפֻטְפְּטִים, אַף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ מָה יִהְיֶה פִּתְאוֹם, מָה, וַי, שְׁמַעְתָּ? מָה קָרָה? מָה אֶתָּה צוֹעֵק? הֲנֵה מִשֶּׁה נִפְטָר, מָה אֶתָּה מְדַבֵּר? מִשֶּׁה נִפְטָר? אֲנִי רְאִיתִי אוֹתוֹ הַיּוֹם בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, אוֹ רְאִיתִי אוֹתוֹ הַיּוֹם בְּחִנּוּת, מָה אֶתָּה אוֹמֵר! מָה לַעֲשׂוֹת הוּא נִפְטָר, אֵי חֲבֵל חֲבֵל, הִיָּה צְעִיה, תִּגִּיד לִי בֵּן

כִּמָּה הוּא הִיָּה? בֶּן שְׁלֹשִׁים? לֹא, פְּחוּת! עֲשָׂרִים וּשְׁמוֹנֶה, מִתִּי הַהֲלֹוּיָהּ, אֲנָשִׁים הוֹלְכִים אֶל הַהֲלֹוּיָהּ, מִשֶּׁה נִפְטָר הוֹלְכִים אֶל הַלְוִיָּהּ, מְבִיאִים רַב, וְעוֹשֶׂה סְלוּלִים, א-ל מְלֵא רַחֲמִים הַמְצֵא מְנוּחָה נְכוֹנָה תַּחַת כַּנְּפֵי הַשְּׂכִינָה, וּמְסַלֵּס סְלוּלִים מִשֶּׁה בֶּן יַעֲקֹב נִפְטָר, אוֹמְרִים הֶסֶפֶד אֵיזָה אָדָם הִיָּה, אֵיזָה צַדִּיק הִיָּה, וְכֹלָם בּוֹכִים, אֵי מִשֶּׁה לֹא יְכוּלִים לְשַׁכַּח מִמֶּךָ, מִשֶּׁה מִשֶּׁה נִפְטָר, מִי אוֹמֵר אִם עֲדִין יֵשׁ לוֹ הוֹרִים בַּר מִינֵן כֹּלָם בּוֹכִים, הַהוֹרִים, אַחִים, אַחֲיוֹת, גִּיסִים, גִּיסוֹת, מִשֶּׁה אֵיךְ עֲזַבְתָּ אוֹתִי, הָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים צוֹרְחִים, וּמוֹלִיכִים אֶת הַהֲלֹוּיָהּ, חוֹפְרִים קֶבֶר מְכַנְיָסִים אֶת הַגּוֹפָה סוֹתְמִים עִם עֶפֶר, וְכֹלָם הוֹלְכִים הַבֵּיתָה, נוֹתְנִים לְאַבְלִים סְעוּדָה שְׁלֵמָה, עוֹשִׂים סְעוּדָה, וְאַחַר כֵּךְ עוֹשִׂים אֵהָל, וְשִׁבְעַ יָמִים בָּאִים וְהוֹלְכִים לְנַחֵם, מְבִיאִים סְעוּדוֹת אֲכָל, אֵף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ מָה קָרָה עִם מִשֶּׁה, הוּא הִיָּה אָדָם מִשֶּׁהוּ מִשֶּׁהוּ, נִגְמַר הַשְּׁבָעָה כֹּלָם הוֹלְכִים וְשָׁכְחוּ כְּבָר מִמִּשֶּׁה, עֲכָשׁוּ בֹא נִרְאָה מָה מִשֶּׁה חוֹשֵׁב, מָה הַשְּׁתַּגְּעַתֶּם? הַכְּנַסְתֶּם אוֹתִי פֹה בְּבוֹר? זְרַקְתֶּם אוֹתִי עַל הָעֶפֶר וְעַל הָאֲבָנִים, הוּא רוֹצֵה לְצִאת וְהוּא לֹא יְכוּל לְצִאת, מָה אַתֶּם עוֹשִׂים לִי? רְשָׁעִים, אִזּוּ רַבְּנוּ ז"ל אָמַר שְׁצַרִּיכִים זְכוּת גְּדוֹל לְדַעַת קָדָם כֹּל שְׁנִפְטַרְתִּי, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל הַנִּפְטָר יְכוּל לְחַכּוֹת שָׁנִים עַל גְּבֵי שָׁנִים עַד שֶׁמְבִיאִים אוֹתוֹ לְבֵית דִּין שֶׁל מַעֲלָה לְדוֹן אוֹתוֹ, הוּא מְשׁוֹטֵט בְּעוֹלָם הַתְּהוֹ עוֹלָם הַדְּמִיוֹן, וְנִדְמָה לוֹ שֶׁסִּתֶּם מִתְעַלְלִים בּוֹ, הוּא רוֹצֵה לְצִאת וְלֹא הוֹלֵךְ לוֹ, הוּא צוֹעֵק, אֲבָל מִי שׁוֹמֵעַ אוֹתוֹ, מְסַכֵּן פְּתָאוֹם בָּאִים עֲכָבְרִים, תַּחַת הָאֲדָמָה יֵשׁ עֲכָבְרֵי שָׂדֶה פֶשׁ פֶּשְׁפֶּשְׁפֶּשׁ..... בְּשִׁבִיל זֶה אֲנָשִׁים מְאֹד מְפַחְדִים מִעֲכָבֵר, עֲכָבֵר לֹא יְכוּל לַעֲשׂוֹת לָךְ שׁוֹם דְּבָר, אֲבָל אֲנָשִׁים מְאֹד נִגְעָלִים מִמֶּנּוּ, כִּי הַבְּרוּךְ הַבָּא הָרֵאשׁוֹן מִי בָּא לְהַגִּיד בְּקֶבֶר? הַעֲכָבְרִים! הֵם מְרַגִּישִׁים וּמְרִיחִים בְּשַׁר טָרִי, אִזּוּ הֵם בָּאִים, אַחַר כֵּךְ בָּאִים נִחְשִׁים וּמַהֲבֵטֵן יוֹצֵא תוֹלְעִים, אֲבָל אִם אָדָם הִיָּה לוֹ שִׁכָּל, וְכֹל יוֹם וַיּוֹם הוּא גָרַס ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, לֹא יְכוּלִים לַגַּעַת בּוֹ, לֹא

יכולים לגשת אליו, אם אדם זכה ואמר כל יום "יום תהלים" סיים בכל שבוע ספר התהלים אף רוח רעה לא יכול לגשת אליו, הם מפחדים, האדם הזה יש בו תהלים, כל יום הוא גומר "יום תהלים", אדם למד חמש ורש"י, אדם למד גמרא, התנאים והאמוראים הולכים נגדו ומביאים אותו אל פסא הכבוד, אבל זה לא יכולים להסביר לבני אדם, כי בני אדם רחוקים מכל זה, תעזב אותי, אל תפחיד אותי, אז אם זכיתם ללמד את המדרש רבה מפרשת השבוע ויקהל, איך מתחיל הקטע הראשון? "טוב יום המות מיום הולדו", אומר המדרש כשילד נולד כלם שמחים, כשאדם נפטר כלם בוכים, לכאורה צריך להיות בדיוק הפוך, כשנולד אתה לא יודע מה אתה יכול לעשות, אבל כשאדם נפטר הוא יודע כבר מה אני עשיתי, ברוך השם עשיתי טוב, התפללתי שחרית מנחה ערבית, ברוך השם הייתי שמח עם התפלין שלי הציצית שלי ועם המזוזה שלי, ברוך השם עשיתי חסד לכל יהודי, המדרש אומר אדם יש לו שלש שמות שם אחד שאבא ואמא נותנים לו, שם שני מה שאנשים קורין אותו, ושם שלישי מה שהוא קנה לעצמו, השם שאבא ואמא נתנו לך זה יהיה רשום על המצבה, פה נטמן משה בן יעקב, בני אדם איך קורין אותו? משה החלבן, משה הסנדלר, משה החיט, משה הרב, כל אחד מה שבני אדם קוראים אותו, אבל השם של עצמו הוא צריך לקנות לעצמו, אם אדם יש לו שכל, ומתחזק, בודאי עובר על כלנו מה שעוברה, או איך עובר עלינו, אבל לזה יש לנו את רבנו ז"ל שמחזק אותנו ומעודד אותנו ומשמח אותנו, אם יש לנו שכל ואנחנו באים בכל יום אל הבית הכנסת לשחרית מנחה ערבית, ומתפללין במנין, אין מנין? תביא עוד תשע אנשים והנה יש מנין, יש ששה מתפללים תצרך עוד ארבע, אתה יכול לעשות מנין, מתפללין במנין זה חק ולא יעבר, אז האדם הזה נפטר מגיהנם, אתם יודעים מה זה להתפלל במנין, חכמינו הקדושים אומרים מה הנזהר הזה כשאדם

טמא נכנס בתוך הנקה הזה וטובל ויוצא טהור, כך ישראל מלאים עברות, כיון שנכנסים לבתי כנסיות להתפלל, לבתי מדרשות ללמד יוצאים מלאים מצוות, זה רק תפלה, עכשו מי שיש לו שכל ולומד בכל יום מקרא משנה גמרא מדרש, שזה נגד הד' עולמות, בודאי זה בא קשה, היצר הרע מאד מפחד מלמוד תורה, כי כך אומרים חכמינו הקדושים אמר הקדוש ברוך הוא בראתי יצר הרע ובראתי תורה תבלין כנגדו, ולכן היצר הרע מאד מפחד מלמוד תורה כי בזה הורסים אותו, בפרט מי שזוכה ללמד לקוטי מוהר"ן הבטיח מוהר"ן שיהתולעים בקבר לא יגשו אליו, הם ירגישו שזה כמו סם, אתם שמים סם בבית, שמה העכברים לא יכנסו, גמרנו, שמה אין גויקים, שמה אין חרקים, כלום, למה? כי יש סם כל כך חזק, שהם בורחים מהסם, או שהם מתפגרים, אותו דבר לקוטי מוהר"ן זה סם חיים, סם שהתולעים בקבר לא יגשו אל זה, אם אדם לומד משניות, כל יום ח"י פרקים משניות, וגומר בכל חדש ששה סדרי משנה, יהיה בטוח שלא יגעו בו, אם אדם אומר תהלים, כל יום "יום תהלים" זה לא לוקח הרבה זמן, אולי עשרים דקות הכי הרבה זה חצי שעה, אבל גם כן לא, יש יום חמישי וכן יום שבת שזה לוקח סך הכל חמש עשרה דקות, אז כל המתבלים שרוצים לחטף את הגוף שלו, את הנשמה שלו, הם לא מעזים ללכת אליו, אתם יודעים אל איזה זכיות אנחנו יכולים להגיע וזה אפלו שעשינו את כל השטיות בחיים, עברנו את כל העברות שבעולם ועדין אנחנו נקראים בעלי עברות, לא בעלי תשובה הלואי שנקרא בעלי תשובה, אנחנו כלנו בעלי עברות, והנה זכינו להתקרב אל רבנו ז"ל והוא מביא אותנו אל המדרגות הכי עליונות, ולכן אנחנו צריכים רק לשמח אל תהיו בטלנים, אני מקבל פקסים, תראו את השלחן שלי לכל הפחות למעלה ממאה פקסים בכל יום, ואפלו אם אני ירצה לענות את זה אני לא יכול, רב המכתבים כתוב, אני התיאשתי

מהחיים שלי, אני רוצה למות, אני מדכא, אני סובל על העצבים, מה שזה לי החיים, אני צריך שדוה, אני צריך כסף, פרנסה, אני חייב חובות, בשעה שיש לנו צדיק כזה שמגלה לנו אור כזה, זה רבנו ז"ל, זה הלקוטי מוהר"ן. הבעל התניא היה פעם באיזה מקום, ספור ארץ שאין כאן המקום להאריך, הוא נכנס בטעות אצל רב ליטאי והוא הציק לו מאד, פתאום הוא רואה איך שהרב יושב עם גמרא פתוחה, ועל הרצפה מנח ספר נעם אלימלך, והוא שם את שתי הרגלים על הספה, אז הוא אומר לו בלעג ובבוז, מה אתם אומרים על הספר הזה? ענה ואמר לו הבעל התניא, תאמינו לי אם הית' לוקח את הבעל מחבר ושם אותו תחת הרגלים שלך, הוא גם כן היה שותק, כל כך זכה לעונה, שהוא לא היה עונה, לא צריכים לענות לכל פרחח, לכל מי שמבזה אותך, איך שהוא שמע את זה הוא נבהל, הוא הוציא את הספר מהרצפה, מתחת רגליו והוא נשק את זה, זה היה הרבי רבי אלימלך זי"ע. היום הזה מאד מאד חשוב אצל חסידים, לא אומרים תחנון בכ"א אדר, כי הרבי רבי אלימלך קדש את עצמו כל כך, זכך את עצמו כל כך, שהוא הכניס את החסידות בפולניא, בגליציה, בהונגריה, כי החסידות באה מאוקריינא, ממעזבוז, שמה היה הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, ממעזריטש, ומשאר העירות מאוקריינא, איך זה בא אחר כך לכל העולם? הרבי רבי אלימלך הוא היה הראשון שפרסם את זה בערי פולניא וגליציה והונגריה, יחד עם התלמידים שלו והתלמידי תלמידים, ולכן אנחנו צריכים מאד לשמח שבאנו ליום כזה, ואנחנו יכולים לדבר מהרבי רבי אלימלך זי"ע, ומשאר התלמידים של המגיד וצריכים ללמד את כל ספרי חסידות, זה רק מאיר את הנשמה, יש לי את כל הספרים מכל הצדיקים תלמידי הבעל שם טוב, תלמידי המגיד, כל ספר וספר רק מדבר איך יכולים להתקרב אל הקדוש ברוך הוא, אבל אני מכרח להגיד לכם בלי ההקדמות של רבנו ז"ל לא יכולים להבין את

זֶה, כְּשֶׁאָדָם לּוֹמֵד אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל אֲזִי הוּא יְכוּל לְהִבִּין בְּכָל הַסִּפְרִים שֶׁבְּעוֹלָם, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות הַר"ן סימן כ"ח) שֶׁכָּדָאי לְלַמֵּד אֶת כָּל הַסִּפְרִים, אָבֵל קֹדֶם צְרִיכִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, עַד שֶׁאֲנִי הַכֹּנְסָתִי אֶת כָּל סִפְרֵי הַחֲסִידוֹת לְמַדְתִּי הַרְבֵּה הַרְבֵּה סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיוּ בְּטַלְנִים, הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן תִּתְחִילוּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִפְסִיקוּ כְּבָר לְהִיּוֹת עֲנִיִּים, רַבְּנוּ ז"ל מְסַפֵּר לָנוּ בְּסִפּוּרֵי מַעֲשֵׂיּוֹת מַעֲשֵׂה י"ג, שֶׁהִנָּשֵׁר הַגְּדוֹל בָּא וְדָפַק עַל הַמַּגְדָּל, וְאָמַר תִּצְאוּ מִפֶּה, תִּפְסִיקוּ לְהִיּוֹת עֲנִיִּים, תִּתְחִילוּ לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הָאוֹצְרוֹת, לָנוּ יֵשׁ אוֹצְרֵי אוֹצְרוֹת שֶׁל יִרְאֵת שָׁמַיִם, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר אֲנִי אוֹצֵר שֶׁל יִרְאֵת שָׁמַיִם, לָמָּה שֶׁלֹּא תַעֲשׂוּ לְעִצְמָכֶם קְבִיעוֹת כָּל יוֹם לְעֵין בְּאִיזָה קִנְטָרֶס בְּאוֹצֵר הַקִּנְטָרֶסִים, כְּבָר הִדְפִּיסוּ עַד עַכְשָׁיו שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם כְּרֻכִים שֶׁל אוֹצֵר הַקִּנְטָרֶסִים, כָּל כָּרֶךְ יֵשׁ בְּזֶה חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה קִנְטָרֶסִים, לָמָּה שֶׁלֹּא תַעֲיִנוּ בְּכָל יוֹם בְּכַמָּה מַכְתָּבִים בְּאֶשֶׁר בַּנְּחָל, זֶה יִתֵּן לָכֶם חֲזוֹק, זֶה הַכָּל לְקוֹטֵי הַלְכוֹת, הַכָּל לְקוֹטֵי מוֹהַר"ן, כָּל דְּבָרֵי חוֹז"ל, זֶה יִתֵּן לָכֶם חֲזוֹק, אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם מָה שֶׁעוֹבֵר, אָבֵל זֶה לֹא חֲכָמָה לִתֵּת לוֹ שִׁישְׁבֵר אֶתְכֶם, הַחֲכָמָה רַק לְהִתְחַזֵּק, וְלִכֵּן תִּקְחוּ אֶת עִצְמָכֶם בְּיַדְכֶם, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁמְהִיּוֹם וְהַלְאָה נִגְמַר הַסְּפּוּר שֶׁל לְהִסְתוֹבֵב בְּלִי כְּלוּם. חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים הַבְּטָלָה מְבִיאָה לְיַדֵּי זָמָה וְלְיַדֵּי שַׁעֲמוּם, אָדָם הוֹלֵךְ אֵין לוֹ מָה לַעֲשׂוֹת, הוֹלֵךְ אֵל הַמָּטָה, מִן הַמָּטָה רֵץ אֵל הַטְּלַפּוֹן, אֵין לוֹ מָה לַעֲשׂוֹת מִסְכֵּן, רֵץ פֶּה, רֵץ לְמַעְלָה, עוֹלָה לְמַעְלָה, לְמַטָּה, אֵין לוֹ מָה לַעֲשׂוֹת הוּא מִשְׁתַּגֵּעַ מִשַׁעֲמוּם, אָבֵל אִם אָדָם יֵשׁ לוֹ שֶׁכָּל אֲנִי הוֹלֵךְ עַכְשָׁיו לְסִיִּם ש"ס, לוֹקַח אֶת הַמַּסְכֵּת הָרִאשׁוֹנָה בְּרֻכּוֹת, וּמִתְחִיל לְגַרֵּס דָּף אַחַר דָּף, דָּף אַחַר דָּף, אֲנִי הוֹלֵךְ לְגַמֵּר ש"ס לֹא יוֹעִיל לְאַף אֶחָד, קֹדֶם הוּא עָסוּק, אֲנִי הוֹלֵךְ עַכְשָׁיו לְגַמֵּר שְׁשֵׁה סְדָרֵי מִשְׁנָה, כָּל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, קֹדֶם הוּא עָסוּק הוּא לֹא מִשְׁתַּגֵּעַ, אֲנִי הוֹלֵךְ עַכְשָׁיו לְגַמֵּר הַשְּׁבוּעַ אֶת הַתְּהִלִּים, אוֹמֵר כָּל יוֹם תְּהִלִּים, אוֹ יוֹצְאִים

לְהַפְצָה, אוּ מְחַזְקִים יְהוּדִים, אַתֶּם יוֹדְעִים אִיזָה מִצְוָה זֶה לְחַזֵּק
 יְהוּדִים, לְלַכֵּת בְּטַל זֶה הַדְּבָר הַכִּי גְרוּעַ, אוּ שְׂאֵתָה עוֹבֵד, אוּ שְׂאֵתָה
 לוֹמֵד, אוּ שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ לְאָכַל וְלִישֵׁן, אָדָם צָרִיךְ לְאָכַל וְלִישֵׁן, סֵתָם
 לְהִסְתוֹבֵב כִּכָּה זֶה הַדְּבָר הַכִּי גְרוּעַ. הַרְבֵּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסְק
 זי"ע הֵלֶךְ בְּגִלוּת עִם הָאֵח שֶׁלוֹ הַרְבֵּי רַבִּי זוֹשָׁא מְאֲנִיפּוֹלִי זי"ע לְפָנָי
 שֶׁהִתְגַּלּוּ הֵם הֵלְכוּ כְּמוֹ שְׂתֵי עֲנִיִּים, הֵלְכוּ בְּגִלוּת מִמְקוֹם לְמְקוֹם,
 אָבַל אִיפֹה שָׂרַק הִגִּיעוּ הֵם הַחֲזִירוּ בְּנֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה, וְהִנֵּה הִגִּיעוּ
 לְמְקוֹם אֶחָד וְשָׂמְעוּ שְׂמָה קוֹלוֹת שֶׁל שְׂחוֹק וְרַעַשׁ וּמוֹזִיקָה, אָמַר
 אֶחָד לְהִשְׁנֵי בָּא נִכְנָס, נִכְנָסוּ! מָה הֵם רוֹאִים? אֲנָשִׁים זְקֵנִים עִם זָקֵן
 לְבָן יוֹשְׁבִים וּמְשַׁחֲקִים קְלָפִים, וְצוֹחֲקִים, בְּלָגָן כְּמוֹ דִּיסקוֹוִיטְק, אָף
 אֶחָד לֹא שָׁם לֵב אִיךְ שֶׁהֵם נִכְנָסוּ. וְהִנֵּה הַרְבֵּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ אוֹמֵר לְאָח
 שֶׁלוֹ רַבִּי! רַבִּי זוֹשָׁא נוּ! תִּגִּיד מִשֶּׁהוּ, וְהֵם הָיוּ כְּלָם כָּל כֶּךָ עֲסוּקִים
 שְׂאֵפְלוּ לֹא שָׂמוּ לֵב שְׂשֵׁתִי אֲנָשִׁים נִכְנָסוּ, אַתֶּם יוֹדְעִים אִיךְ שְׂמְשַׁחֲקִים
 קְלָפִים אוּ סֵתָם עוֹשִׂים שְׂטִיּוֹת בְּדִיסקוֹוִיטְק שׁוֹתִים בִּירָה וּמְשַׁקָּה
 חָרִיף וְאַחַר כֶּךָ רוֹקְדִים, שׁוֹכְחִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמֵהַמְצוּוֹת,
 רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ו כְּשֶׁאָדָם שׁוֹתֵה
 לְשִׁכְרָה הוּא שׁוֹכַח אֶת הַמְצוּוֹת, וְהִנֵּה הַרְבֵּי רַבִּי זוֹשָׁא נוֹתֵן דְּפִיקָה
 עַל הַשְּׁלֶחֶן, כְּלָם מְפַסְיָקִים, מְסַתְּפְלִים מְאִיפֵה בְּאוֹ שְׂתֵי הַמְלָאָכִים
 הָאֵלוּ, מָה הֵם עוֹשִׂים פֹּה? הוּא אוֹמֵר לָהֶם רְבוּתִי אֲנִי מְכָרַח לְסִפּוֹר
 לָכֶם סְפוּר מְעַנִּין, הַסֵּמ"ך-מ"ם הַכְּנִיס כְּתַב הַתְּפִטְרוֹת לְבֵית דִּין שֶׁל
 מְעָלָה, הוּא לֹא רוֹצֵה לְהַכְשִׁיל יוֹתֵר בְּעוֹנוֹת, הַבֵּית דִּין שֶׁל מְעָלָה
 צוֹעֲקִים, מָה זֶה? זֶה הָעֲבוּדָה שְׁלֶךְ! אַתָּה תִּלְךְ וְתַכְשִׁיל בְּנֵי אָדָם,
 הוּא אוֹמֵר לֹא! אֲנִי לֹא רוֹצֵה יוֹתֵר בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, אוֹמְרִים לוֹ מָה
 קָרָה לָךְ? אַזְ הוּא אוֹמֵר אֲנִי עוֹבֵד כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה עַל בַּחוּרִים וּמְכַשִׁיל
 אוֹתָם בְּעִבְרוֹת חֲמוּרוֹת, עַל אֲבָרְכִים, וְאַחַר כֶּךָ פְּתָאוּם כְּשֶׁנִּפְטְרוּ
 מִזֶּה הָעוֹלָם אֲנִי רוֹאֵה כְּלָם יוֹשְׁבִים בְּגֵן עֵדֵן, אֲנִי שׁוֹאֵל מָה זֶה?
 אָמְרוּ לִי הֵם חֲזְרוּ בְּתִשׁוּבָה הַתְּחִילוּ לְלַמֵּד, אַזְ אֲנִי לֹא רוֹצֵה אֶת

הַעֲבוּדָה הַזֶּה יוֹתֵר, מָה, אֲנִי יִתְיַגַע כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה בַחֲנָם, וְאַחַר כֵּן יִחְזְרוּ לִי בַתְּשׁוּבָה, יִבֹּאוּ לְהַבִּית הַכְּנֻסָּת לְהַתְּפַלֵּל, יֵלְכוּ לְכוּלֵּל לְלַמֵּד, וְיִחְזְרוּ בַתְּשׁוּבָה וְיִקְבְּלוּ גַן עֵדֶן? אֲנִי לֹא רוֹצֵה יוֹתֵר לְהִיּוֹת יֵצֵר הָרַע, וְלֹא הוֹעִיל שׁוּם דְּבָר, בְּסִדְר! לְקַחוּ סֵמ"ך-מ"ם חֲדָשׁ, וְהוּא עֲשֵׂה אֶת הַעֲבוּדָה שְׁלוֹ בְּנֵאמָנוֹת, עֲבַר כַּמָּה חֲדָשִׁים פֶּגַשׁ הַסֵּמ"ך-מ"ם הַיִּשָּׁן אֶת הַסֵּמ"ך-מ"ם הַחֲדָשׁ, וְשׂוֹאֵל אוֹתוֹ אֵיךְ זֶה הוֹלֵךְ? עוֹנֶה לוֹ הַסֵּמ"ך-מ"ם הַחֲדָשׁ, מִצִּיָּן, שׂוֹאֵל הַסֵּמ"ך-מ"ם הַיִּשָּׁן אֵיךְ זֶה שָׂזָה מִצִּיָּן, לָמָּה לִי זֶה לֹא הֵלֵךְ, אָמַר לוֹ הַסֵּמ"ך-מ"ם הַחֲדָשׁ אַתָּה לְקַחְתָּ אֶת עֲצֻמְךָ עַל בַּחוּרִים וְעַל אַבְרָכִים שֶׁחֲזְרוּ בַתְּשׁוּבָה, אֲנִי לְקַחְתִּי אֶת עֲצָמִי עַל זְקָנִים שֶׁיְהִיוּ עֲסוּקִים עִם קְלָפִים וְעִם בִּירָה וְטְלוּיֹזְיָה, שֶׁיִּסְתַּכְּלוּ עַל כָּל מִינֵי שְׁטִיּוֹת, וְכִכָּה יְמוֹתוֹ בְּלִי הַרְהוּר תְּשׁוּבָה, מְכַרִּיז הַרְבֵּי רַבִּי זוֹשָׁא, רַבּוֹתֵי זֶה אַתֶּם, הַסֵּמ"ך-מ"ם הַחֲדָשׁ תִּפְסֵ אֶתְכֶם עִם זְקָנִים לְבָנִים, אַתֶּם תְּמוֹתוֹ כָּלָם בְּלִי תְּשׁוּבָה, הַתְּחִילוּ כָּלָם לְבַכּוֹת, וְחֲזְרוּ בַתְּשׁוּבָה. רוֹאִים אַבְרָכִים בַּחוּרִים, כּוֹאֵב הַלֵּב, תִּגִּיד לִי אֵינן לָךְ מָה לַעֲשׂוֹת? אֲנִי לֹא יְכוּל עֲכָשׁוּ לְלַמֵּד, בְּסִדְר! לָךְ תַּעֲשֶׂה מִצְוֹת, לָךְ תִּקְבֹּץ צְדָקָה, הַרְבֵּי מִסָּאטְמָאָר זִי"ע הַכְּרִיחַ אֶת הַבַּחוּרִים שְׁלוֹ שֶׁיֵּלְכוּ כָּל יוֹם לְצְדָקָה, אָמְרוּ רַבִּי יֵשׁ לָנוּ הוֹרִים עֲשִׁירִים, כַּמָּה שֶׁהַרְבֵּי רוֹצֵה אֲנַחְנוּ נִבְיָא, אָמַר לָהֶם הַרְבֵּי לֹא אֲכַפֵּת לִי, גַּם אֶת הַהוֹרִים שְׁלָכֶם אֲנִי יִגְרֹשׁ לְלַכֵּת לְצְדָקָה, וְכִכָּה עֲשֵׂה, כָּל הָאֲנָשִׁים שְׁלוֹ הָיוּ צְרִיכִים לְלַכֵּת לְצְדָקָה, לֹא הוֹעִיל שׁוּם דְּבָר, אָבֵל רַבִּי יֵשׁ לָנוּ כֶּסֶף כַּמָּה אַתָּה צְרִיךְ? לֹא! אַתָּה תִּצָּא לְצְדָקָה, וְכָלָם הֵלְכוּ, אַתֶּם יוֹדְעִים מָה קוֹרָה הַיּוֹם? הַבְּעֵלִי צְדָקָה הַיְחִידִים בְּכָל הָעוֹלָם זֶה חֲסִידֵי סָאטְמָאָר, מִי שֶׁיּוֹדֵעַ אֶת זֶה, כִּי הַרְבֵּי הַכְּנִיס בָּהֶם כֶּכָּה שֶׁיִּדְעוּ מָה זֶה עֲנִיִּים, כִּי אָדָם יוֹשֵׁב בְּבֵית הוּא לֹא יוֹדֵעַ שְׁעֲנֵי צְרִיךְ לֶאֱכֹל, לָךְ לַעֲבֹד הוּא צוֹעֵק לוֹ, אֲזוּ הוּא הַכְּרִיחַ אֶת הַבַּחוּרִים שְׁלוֹ שֶׁיִּצְאוּ בַּחוּץ וְיִרְאוּ אֵיךְ זֶה קִשָּׁה לֶאֱסֹף צְדָקָה, שֶׁכִּשְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָהֶם וְיְהִיוּ עֲשִׁירִים אֲזוּ כְּשֶׁיִּבֹּאוּ אֵלֵיהֶם עֲנִיִּים יִדְעוּ שֶׁצְרִיכִים לְתַת

צדקה, והרפי הכריח ולא הועיל שום דבר, והוא אמר בשם צדיקים מי שהולך לצדקה לארבע פנות העיר לא יראה פני גיהנם, עד כדי כך! והיום הם הבעלי צדקה הכי גדולים בעולם, מי שרק בא הם נותנים צדקה, אחד יותר אחד פחות, הוא החדיר בהם עוד מגיל קטנות ללכת לצדקה, עכשו אין דבר כזה ללכת ולבלות את הזמן, לך לישן! אתה הולך לישן מקדם, תקום מקדם, כמה אדם יכול לישן שש, שבע שעות, שמונה שעות, אחרי שמונה שעות המטה תזרק אותה, כמה אתה יכול לשכב שמה כמו נבלה, מספיק שבע שעות, אבל לך לישן מקדם ואז תקום מקדם, אבל מה עושה הסמ"ך-מ"ם בלילה? דואג שיהיו עסוקים עם שטיות, וכלם מדברים עם זה ועם זה ועם זה, ומבלים את הזמן, לך לישן! אדם רעב? לך לאכל! אין לך עכשו כח ללמד לך לצדקה, לך להפצה, תזכה את נשמות ישראל, מיליונים יהודים מסתובבים עכשו בארץ ישראל, כלם צמאים אל דבר השם, כלם מיאשים כלם שבורים לא יודעים מה המחר יביא, מלאה הארץ חמס, מה זה חמס? חמאס, זורקים קסאמים, ולא יודעים מה יהיה הסוף, אתמול מספן ילד משדרות הורידו לו את היד השם ישמר עם קסאם, ככה כל יום ויום, ומי יודע מה ילד יום, וכבר מאימים שכבר ישלחו גם לאשקלון, לאשדוד, ככל שיחזירו להם שטחים הם יבואו יותר ויותר קרוב, הם לא יעשו שלום, ישמעאל אף פעם לא יעשה שלום, ישמעאל זה פרא אדם, ערבי אסור להאמין לו אפלו ארבעים שנה אחרי שקברו אותו אולי יצא, ככה אומרים התימנים, כי התימנים כל כך סבלו מערבים, זה פתגם אצל התימנים, ערבי ארבעים שנה אחר המות אל תאמין לו, פתאום מודיעים לי שהסמ"ך-מ"ם קבל התקפת לב במרסיי בצרפת, וארוע מחי, וכלם שמחים, קדם כל אמרתי אסור לשמח, למה כי כך אומר התנא שמואל הקטן אמר "בנפל אויבך אל תשמח" אבל אני תכף ומיד אמרתי שזה לא נכון, אבל אמרו לי תראה! אשתו והבן

שלו נסעו לשמה, הוא לצן אחד גדול, הוא עשה את עצמו שהוא קבל התקפת לב הכניסו אותו לבית חולים, ומשמה הוא עשה מגבית שלש שעות שהמוסדות שלו קורסים ביבנאל וצריכים לעזור לו, אני שואל אתכם אם אדם קבל התקפת לב איך הוא יכול לדבר שלש שעות? איך קבל ארוע מחי? אבל הצרפתים רבנו ז"ל קורא אותם משגעים, כי דרך צרפתי שהוא צרפתי משגע, יכולים לעבד עליהם, וזה מצחיק, אבל ככה החיים. חכמינו הקדושים אומרים ישראל נתבעים לעגל נותנים לעגל, נתבעים למשכן נותנים למשכן, תראו איפה הכסף הולך? לזבל! איפה יש לו מוסדות? מה יש לו? אבל הוא עובד על כלם, גונב וגוזל ועושק, בא לעזור לבנות לנו את הבית הכנסת ואת הקהלה, שמה הסמ"ך-מ"ם לא נותן אגורה שחוקה, ולכן אין דבר כזה להסתובב בלי כלום, או שאתם יוצאים לצדקה, או להפצה, מיליונים מאחינו בני ישראל רוצים לחזור בתשובה, ודוקא על ידי הספרים האלו חוזרים בתשובה, כל מה שאתם היום רואים בבוסלב שנקראים מנהיגים, הם בעצמם היה להם קוקו, תתודעו את העבר שלהם, ואם אתם רוצים אני יכול לשלח לכם תמונות, אני לא יגיד שמות, ומי קרב אותם? אלו הקנטרסים שהגיעו בכל מקומות המזהמים, בדיסקוטקים, בכל מיני מקומות מלכלכים, והנה חזרו בתשובה, ולכן תצאו להפצה ותתחזקו, הלואי שהיו אנ"ש כותבים את הספורים של הפצה, אז הייתם רואים מה זה הקנטרסים האלו, אשרי מי שיוצא בכל יום להפצה והקדוש ברוך הוא יעזור לנו שזכות הרבי רבי אלימלך מליזענסק ז"ע וכל הצדיקים יגן עלינו, ובזכות רבנו נזפה כבר לראות כמו עינינו בגלוי שכנינה, ונזפה לעשות נחת רוח להקדוש ברוך הוא, העקר אל תהיו שבורים, ואל תכתבו לי מכתבים אני שבור, אני מיאש מהחיים שלי, מה אתה מיאש, חטאת? בסדר! תחזר בתשובה תהיה בשמחה, אל תהיו

בטלנים, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שכלכם תצאו לרקוד עכשו ותרקדו, "לעשות נחת רוח להבורא יתברך שמו".

ר' תשצז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויקהל כ"ב אדר א' ה'תשס"ח
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר לי מאד ...
נרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזק באמונת חכמים, כי כך
אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) על ידי אמונת חכמים
יכולים להוציא משפטנו לאור; הינו כשיש לאדם אמונת חכמים
זוכה למח מישב, ועל ידי זה הוא יודע איך להתנהג בכל דבר, מה
שאינן בן אם אדם פוגם באמונת חכמים, על ידי זה עולין עשנים
סרוחים ומסככים את מחו, ומבלבלים אותו ואינו יודע איך להתנהג,
והוא מבהל ומבלבל מאד, ולכן אני מאד מבקש אותך שתשמר שלא
יהיה לך שום עסק עם לצנים שעושים לצנות מצדיק הדבוק בו
יתברך, והוא בעיני עצמו כלא כלום, כי אין הקדוש ברוך הוא מוחל
על זה, ולבסוף מי שעושה לצנות מצדיק הדבוק יתברך, הקדוש
ברוך הוא מביא עליו צרעת רחמנא לישזבן.

זכיתי להיות בציון הקדוש של הרה"ק רבי אהרון לייב
מפרעמישלאן זי"ע, הוא היה תלמיד מבהק של הרה"ק רבי יחיאל
מיכל מזלאטשוב זי"ע, פעם היה בעיר לעמבערג, ועבר דרך השוק,
ועמדו שם כמה לצים והתחילו להתלוצץ ממנו, ענה ואמר להם
הי! הי! מיהודי שנפלו לו השנים מרב פחד השם אתם צוחקים?
ומספר שקבלו אחר כך חלי הקדחת (שהוא מחלה של קר וחם) רואים
שאפלו צדיק שהיה כל כך דבוק בו יתברך עד שנפלו שניו מרב
יראה עמדו לצנים ועשו צחוק, ובאמת כבר אמרו חכמינו הקדושים

(ירושלמי שקלים פ'ק ב' הלכה ה') אין דור שאין בו לצנין כדורו של דוד, מה היו פרוצי הדור עושין? היו הולכין אצל חלונותיו של דוד, אומרין לו דוד! דוד! אימתי יבנה בית המקדש? אימתי בית הוי"ה גלך? והיה דוד אומר אף על פי שמתכונין להכעיסני יבא עלי אם לא הייתי שמח בדבריהם דכתיב (תהלים קכ"ב) שמחתי באמרים לי בית הוי"ה גלך; הרי שלך לפניך שגם מדוד המלך עשו כל מיני לצנות, ורצו שימות כבר, כי הם ידעו שבמימו לא יבנה בית המקדש, רק בנו שלמה המלך יבנה את הבית המקדש, ולכן באו והתלוצצו ממנו, ומה היה הסוף של שונאי דוד המלך, שמתו מיתה משנה, ולכן צריכים מאד מאד לשמר בכבוד צדיק שדבוק בו יתברך, ואף מבחוץ נדמה עליו מה שנדמה וכו' וכו', עם כל זאת פנימיותו הוא ענין אחר לגמרי, שאין אדם יכול להשיג מדרגתו. וספר הרה"ק רבי אליעזר מקאמארנא זי"ע בעל מחבר ספר "דמשק אליעזר" על הזהר, ששמע מאביו הרה"ק רבי יצחק אייזיק מקאמארנא זי"ע, בעל מחבר ספר "זהר חי" על הזהר, שהרה"ק רבי אהרן לייב מפרימישלאן זי"ע כל יום לפני התפלה היה עושה לעצמו חשבון הנפש, שמהרגע שקם עד עכשו שהולך להתפלל שחרית, עשה כבר ארבע מאות עברות, ומרב שברון לב בא לידי עונה ושפלות גדולה, והתחיל להתפלל בתמימות ופשיטות תפלת שחרית, עד שבאמצע התפלה נכנס בו חיות ודבקות באין סוף ברוך הוא כזה, עד ששכח איפה הוא נמצא והיה מלהב בתכלית ההתלהבות בדבקות הבורא יתברך שמו, כל כך היה בטל ומבטל בעיני עצמו, ולכן לא בחנם שזכה להגיע למדרגות כל כך גדולים בעבודת השם יתברך, והלואי שיבא עלינו שפלות אמתי כמו שהיה לו (כמובן שלא היה לו שום עברה, רק חטט לעצמו ארבע מאות עברות שעשה משעה שקם בחצות עד לפני התפלה) והלואי שאנחנו נזכה לשפלות אמתי כזה, עם העברות והלכלוך האמתי שלנו וכו' וכו', ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ב)

מֵאִין אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים שֶׁהָאָדָם נִמְצָא אֶצֶל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, אִם נוֹפֵל עָלָיו שְׁפָלוּת, וְלִכֵּן רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ בֵּיתֵךְ שְׂאֵת וַיִּתֵּר עַז בְּאִמוּנַת חֲכָמִים, וְתִבְרַח מִכָּל מִינֵי לְצָנִים שְׁלֵא יָבִיאוּ אוֹתְךָ לְשׁוֹם דְּבָר, רַק יִשָּׁר אֶל הַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, וְתִרְאֶה לְהַחֲיֹת אֶת עֲצֻמָּךְ עִם כָּל נִקְדָּה טוֹבָה שֵׁישׁ בָּךְ, וְתִהְלֶה לְאֵל יֵשׁ בְּךָ הֶרְבֵּה נִקְדוֹת טוֹבוֹת, אֵתָהּ בָּא בְּכָל יוֹם לְבֵית הַכְּנֶסֶת שְׁלֵשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם לְהַתְּפַלֵּל שְׁחָרִית מִנְּחָה עֶרְבִית, שְׁזֵה זְכוֹת מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, וְאֵתָהּ מִנִּיחַ תְּפִלִּין וּמִתְעַטֵּף בְּצִיצִית בְּכָל יוֹם, וַיֵּשׁ לְךָ מְזוּזָה עַל פֶּתַח בֵּיתְךָ, וְאֵתָהּ נוֹתֵן בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, וְשׁוֹמֵר שַׁבָּת, וְאוֹכֵל כֶּשֶׁר, וּמָה גַם שְׂאֵתָהּ זוֹכֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, וְלִכֵּל הַפְּחוֹת פֶּרֶק מְשֻׁנְיּוֹת, וְדַף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, שְׂאֵת גְּדֹל הַזְכוֹת הַזֶּה אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, וְאֵל תִּמְשֹׁךְ אֶת עֲצֻמָּךְ אֶל הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוּת, רַק תַּחֲיֶיה וְתִשְׁמַח אֶת עֲצֻמָּךְ, וְתִשְׁמַח אֶת אֲשֵׁתְךָ, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו.) אֲשֶׁה בַעֲלָה מְשֻׁמָּה, וְתִשְׁמַר מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֶךְ, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעַ נט.) אוֹקִירוּ לְנִשְׁיִיכוּ כִּי הֵיכִי דִתַּתְעַתְרוּ, תִּכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שִׁתַּעֲשְׂרוּ; וְאֵל יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ דְּבָר זֶה קַל, אֲלֵא תִשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיה בְּבֵיתְךָ שְׂמֻחָה וְאֵהֲבָה, וְאֵז תִּרְאֶה אֶל אֵיזָה יִשׁוּעוֹת תָּבֵא, רַק אֵל תִּרְיֵב וְאֵל תִּתְנַכַּח עִם אֲשֵׁתְךָ, כִּי זֶה עוֹן חָמוּר מְאֹד, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (שם) לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֶהִיר בְּאוֹנָאֵת אֲשֵׁתוֹ שְׂמִתוֹךְ שְׂדֵמְעָתָהּ מְצוּיָה אוֹנָאֵתָהּ קְרוּבָה, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַפִּיד עַל דְּבָר זֶה, וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְחַזֵּק אֶת אֲשֵׁתְךָ וְזֶה יָבִיא בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֶיךָ.

אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן רַק רָאָה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם חֵק וְלֵא יַעֲבֹר, כִּי כָל דְּבוּר שְׂמֵדְבָרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּכְשִׁתְּהִיה כְּבָר לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם תִּתְחַרֵּט לְמָה לֹא הֶרְבִּיתָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי מִי שְׂמֵדְבַר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ

אין עליו שום דין למעלה, ולא צריך לעבר שום יסורים ופחדים וכו' וכו', ולכן אל תהיה בטלן, תתחיל עוד היום לדבר עמו יתברך, בתמימות ופשיטות גמור, ותספר לו יתברך כל מה שעובר עליך, כך תתנהג כל יום ויום, כל ימי חייה, ואז נכון לבו יהיה בטוח שאין עליך שום ענשים קשים ומרים, אשרי מי שמכניס דברים אלו בתוך לבו ואז טוב לו כל הימים בזה ובכא לנצח נצחים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תשצח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויקהל כ"ב אדר א' ה'תשס"ח
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר והנעלה
הרב ... גרו יאיר

בעזרתו יתברך אשבת בשבת הבאה פרשת פקודי (שקלים)
ביבנאל, ומאד מאד רציתי שתבא לשבת אתנו בשבת, ואני רוצה
מאד שתאכל אצלי.

העקר ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, ותמיד
רק לחשב ממנו יתברך, והבעל שם טוב הקדוש זי"ע פרש את
הפסוק (תהלים ל"ב) "אשרי אדם לא יחשב הוי"ה לו עון" אשרי
האדם שהגיע למדרגה כזו אשר כשאינו חושב משם הוי"ה זה כבר
העון הכי גדול שלו, וזה היא מדרגת הצדיקים שתמיד שם הוי"ה
לפני עיניהם בכל מיני צרופים ויחודים, וזה זוכים דוקא על ידי רבוי
תפלה והתבודדות, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן
ב) אשר על ידי תפלה זוכה להוריד ממנו את העננים דמכסין על
עיניו, שהם המחשבות זרות וכו', שבאים מחמת פגם הברית וכו',
וזוכה שיאיר אליו השמות מהד' עולמות והכתרים שלהם, שהם

ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן קס"א קמ"ג קנ"א, שְׁזָה הָאִיר עַל יוֹסֵף הַצַּדִּיק, בֵּן פּוֹרְתַת יוֹסֵף שְׁזָכָה אֶל תּרפ"ו אורות הָאֵלֹה.

רק חזק ואַמץ וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֶיךָ שְׁפַע שְׁתוּכֵל לְעֹזֵר לִי לְהַדְפִּיס אֶת הַלְקוּטֵי מוֹהַר"ן, כִּי תִהְיֶה לְאֵל יֵשׁ אֲצִלְנוּ חֲבוּרָה שְׁלֵמָה, לְמַעַלָּה מִחֻמְשֵׁים אֲבָרְכִים שְׁמִסִּימִים בְּכָל חֹדֶשׁ אֶת הַלְקוּטֵי מוֹהַר"ן וְאֲנִי רוֹצֶה לְהַרְחִיב אֶת הַמַּעְגָּל, שִׁיְהִיָּה לְכָל הַפְּחוֹת כְּמָה מֵאוֹת אֲנָשִׁים שִׁיִּסִּימוּ בְּכָל חֹדֶשׁ אֶת הַלְקוּטֵי מוֹהַר"ן, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר שֶׁסְּפָרוּ הִיא אֶתְחַלְתָּא דְגֵאָלָה, וְלִכְּנֵן הוֹלֵךְ לִי בַחֲיִים לְהַדְפִּיס לְקוּטֵי מוֹהַר"ן בְּאוֹתִיּוֹת גְּדוּלוֹת כְּדִי שִׁיְהִיָּה קֵל לְקָרָא וְלִגְרַס.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תשצט.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וִיקָהָל כ"ב אָדָר א' ה'תשס"ח

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וִירָדְפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר

אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שִׁישׁ לִי שְׁזָכִיתָ לְנִדָּב שְׁמוֹנֵת אֲלָפִים ש"ח עַל הַדְּפֹסֶת סֵפֶר הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטֵי מוֹהַר"ן" עִם פְּרוּשׁ "שְׁפַת הַנַּחֲל" אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֻלְקָה, רַק חֲזַק וְאַמץ וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים בְּכָל יוֹם בְּכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגְעַת הַתְּחַדְּשׁוֹת חֲדָשָׁה, וְהַעֲקֹר לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה, וּלְשֻׂמַּח אֶת אֲשֶׁתּוֹ, כִּי כֶּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ראש השנה ו') אִשָּׁה בַעֲלָהּ מְשֻׂמְחָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁיְהִיָּה תְּמִיד שְׂמֻחָה בְּתוֹךְ הַבֵּית שְׁלָכֶם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תת.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויקהל כ"ב אדר א' ה'תשס"ח
שלום רב אל ... תחיה

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך שאת גרה
ביבנאל עיר ברסלב שהיא חממה של אמונה, ואת צריכה להיות
הכי מאשרת שאת גרה במקום קדוש כזה, ואף שאני יודע שהרבה
פעמים קשה לך וכו', עם כל זאת זכרי היטב שהיום עם רכב יכולים
להגיע לכל מקום שאת רק רוצה, ובפרט שהקדוש ברוך הוא עוזר
שבונים כבישים חדשים, שמבינאל עד המרכז לא לוקח יותר משעה
ורבע, ולכן אני מברך אותך שיהיה לך ישוב טוב פה, ולא יהיה לך
שום עצבות ומרירות ודכאון כלל, ותתחברי תמיד עם נשות אנ"ש,
וביחד תשמחו על נעם חלקכם, שזכותם להתודע מרבי אמת כזה,
רבי שמרחם עלינו ומקרב אותנו אליו יתברך.

נא ונא רק תהיי בשמחה, כי השמחה מרחבת את הדעת,
והשמחה מביאה כל הישועות, ולכן רואים שהסמ"ך-מ"ם מתלבש
על אשה שתהיה עצובה, וממרמרת, ותפל בדכאון וכו', ותציק
לבעלה, וכך מתחיל להיות מריבות בבית, אשר אמר רבנו ז"ל (ספר
המדות אות מריבה סימן ס"ו) במקום מריבה שם השטן, ולכן תשמרי מאד
מאד לא לריב עם בעלה, רק תתחזקי להיות בשלום ובאהבה עם
בעלה, וזה יביא לכם הצלחה גדולה.

תשמרי מאד מאד לא להתחבר עם אלו שחולקים על הצדיק,
כי כך אמר רבנו ז"ל (שם סימן כ') הנואפים לרב הם בעלי מריבה על
הצדיקים; ולכן אם את שומעת ממישהו שמדבר על הצדיק, תדעי
לך שזה נואף או נואפת רחמנא לישזבן, וצריכים להתרחק מאלו
שמדברות או מדברים על הצדיק כמו שבזרחים מאש שורפת, כי מי
שמדבר על הצדיק יהיה לו סוף כמו קרח ועדתו שנבלעו באדמה,

ומי שָׂרַק הָיָה לוֹ שְׂיִכוּת עִמָּהֶם גַּם כֵּן נִבְלַע אַתֶּם בְּיַחַד, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְהִתְחַבֵּר אֶל רְשָׁעִים אַרְוָרִים שְׁמֵדִבְרִים עַל הַצְּדִיק.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁתַּצְּלִיחֵי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד וְשִׂיחָה בְּבֵיתְךָ תָּמִיד שְׁלוֹם וְאַהֲבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל כ"ב אָדָר א' ה'תשס"ח
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֶאֱיֵר
לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיִתְרָה שְׂאֵת וּבְיִתְרָה עֵז וְשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, אֵינְךָ אֲתָה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַהֶעֱרָכָה שֵׁישׁ לִי אֵלֶיךָ שְׂאֲתָה מוֹסֵר אֶת נַפְשֶׁךָ לְעֹזֵר לִי לְהַדְפִּיס וּלְהַפְיִץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר זֶה חֲלָקִי מִכָּל עַמְּלִי, אֵל תְּשִׁים לִב לְכָל אֵלוֹ הַמְּדַבְּרִים וְכוּ' וְכוּ', רַק חִזּוֹק וְאַמֶּץ וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל אֵף אַחַד, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ כָּל הַמְּזֻכָּה אֶת הַרְבִּים אֵינְךָ חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ; וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד לְשִׁמַּח עַל הַזְּכוּת הַרְבִּים שֶׁנִּפְּל בְּחֻלְקָנוּ.

רַק תְּהִיָּה תָּמִיד שְׂמִיחָה וְתִשְׁמַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ראש השנה ו') אֲשֶׁה בְּעֵלְהָ מְשִׁמְחָה, וְצְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמְחָה שְׂזֻכֵּינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבֵּי כְּזֶה, רַבֵּי רַחֲמָן שְׁמַחְדִּיר בְּנוֹ אַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל כָּלֵם צְרִיךְ לְהִיּוֹת שְׂמַחְתָּנוּ שְׂאֵינְךָ אֲנוּ מִתְּנַגְּדִים עֲלֵינוּ, כִּי בְּעֹוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים עִם כָּל הַחֲטָאִים וְעֹוֹנוֹתֵינוּ הַמְּרַבִּים עוֹד הֵינְנוּ יְכוּלִים לְהִיּוֹת מִתְּנַגְּדִים גְּדוּלִים עַל צְדִיק כְּזֶה, וְלֹא רַק שְׂאֲנַחְנוּ לֹא מִתְּנַגְּדִים, אֲלָא אֲנַחְנוּ מְגַלִּים וּמְפַרְסְמִים אֶת לְמוֹדוֹ הַטוֹב לְכָל

עם ישראל, טוב להודות להקדוש ברוך הוא על כל החסד חנם
שעשה עמנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויקהל כ"ב אדר א' ה'תשס"ח
שלום וברכה וכל טוב סלה גיענו וירדפו אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

כבר כתבתי לך ואני כותב לך עוד פעם, אין לך מה לדאג בענין
הבת שלך, הכל על צד הכי טוב, ואם אתה רוצה דוקא לעשות
בדיקות, שיהיה בבית חולים לניאדו בנתניה, אבל בשום פנים ואפן
לא כאן ב... כי שם מלאים ישמעאלים וכו'.

רק תהיה תמיד שמח ותשמח את אשתך, כי כך אמרו חכמינו
הקדושים (ראש השנה ו') אשה בעלה משמחה, וצריכים מאד מאד
לשמח שזכינו להתקרב אל רבי כזה, רבי רחמן שמחדיר בנו אמונה
פשוטה בו יתברך, ועל כלם צריך להיות שמחתנו שאין אנו מתנגדים
עליו, כי בעוונותינו הרבים עם כל החטאים ועוונותינו הרבים עוד
היינו יכולים להיות מתנגדים גדולים על צדיק כזה, ולא רק שאנחנו
לא מתנגדים, אלא אנחנו מגלים ומפרסמים את למודו הטוב לכל
עם ישראל, טוב להודות להקדוש ברוך הוא על כל החסד חנם
שעשה עמנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ר' תתג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויקהל כ"ב אדר א' ה'תשס"ח
 שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר
 לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שמחתי לשמע איך שמתמידים ללמד בכולל, יעזור
 הקדוש ברוך הוא שיכנס לכם גם שפע גשמי.

בענין למוד הלכה בודאי אני יחזק את זה, וזה רעיון טוב אם
 הם רוצים להכניס בכוללנו את ארגון העולמי של הלכה, וכך הן
 שילמדו הלכה, והן שיקבלו גם מלגה.

הבעל תפלה צריך תמיד לעמד מימין הארון קדש.

היות שהשנה יוצא פורים בערב שבת קדש, אזי עדיף לעשות
 את המשתה היין במוצאי שבת, כדי שלא יכנסו בערב שבת בחלול
 שבת חס ושלום.

לגבי פסח כדאי להחמיר את כל החמרות, ולא להיות קל.

בענין בנה וכו', צריכים ללמד אותו שאת הרבי צריכים לצית.

רק תהיה תמיד שמח ותשמח את אשתך, כי כך אמרו חכמינו
 הקדושים (ראש השנה ו') אשה בעלה משמחה, וצריכים מאד מאד
 לשמח שזכינו להתקרב אל רבי כזה, רבי רחמן שמחדיר בנו אמונה
 פשוטה בו יתברך, ועל כלם צריך להיות שמחתינו שאין אנו מתנגדים
 עליו, כי בעוונותינו הרבים עם כל החטאים ועוונותינו המרבים עוד
 היינו יכולים להיות מתנגדים גדולים על צדיק כזה, ולא רק שאנחנו
 לא מתנגדים, אלא אנחנו מגלים ומפרסמים את למודו הטוב לכל

עם ישראל, טוב להודות להקדוש ברוך הוא על כל החסד חנם
שעשה עמנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויקהל כ"ב אדר א' ה'תשס"ח
שלום וברכה וכל סלה גיענו וירדפו אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער איך אני מעריך אותך בעבודתך
עבודת הקדש עם הבחורים היקרים, רק תלך אתם בדרך אהבה
וקרוב וכו' וכו', באמת זה תקנה מאד חזקה שצריכים להחזיק את
סדרי הישיבה, ומי שלא יכול וכו' או רוצה דוקא להפיץ כל היום,
עליו לחפש ולשכר איזה דירה ויכנס שמה, כי אני לא רוצה לאבד
את השם טוב של הישיבה בשביל כמה בחורים, וצריכים להיות
חזק בזה.

בענין המשכרת וכו', אדבר אתך שבוע הבא.

התלונן האברך ... גרו יאיר שלא נותנים לו לבשל להבחורים,
וזה חבל, כי עכשו יש לו את המרץ, הוא רוצה, אזי חבל להפסיד
אותו.

רק חזק ואמץ להחדיר אמונת חכמים בתלמידים, כי בלי זה
אין אמונה בהקדוש ברוך הוא, כמו שכתוב "ויאמינו בהוי"ה
ובמשה עבדו" ואמרו חכמינו הקדושים (מכילתא בשלח) אם במשה
האמינו בהשם לא כל שכן, אלא אי אפשר להגיע לאמונה רק על ידי
אמונת חכמים, כי כשאין לאדם אמונת חכמים, תולה את הכל על

הַשָּׁכֵל הַמְגִשֵּׁם שְׁלוֹ, וּכְבֹר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"ב) כְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ אַחַר שְׁכָלוֹ וְחֻכְמָתוֹ יְכוּל לְבוֹא לְיַדֵי טְעוּתִים גְּדוֹלִים, וְכוּ' עַיִן שֵׁם בְּאָרִיכוֹת גְּדוֹל.

רַק תְּהִיָה תְּמִיד שְׂמֵחַ וְתִשְׂמַח אֶת אִשְׁתָּהּ, כִּי כִּף אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו') אִשָּׁה בְּעֵלָה מְשֻׁמָּה, וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה שְׂזוּכֵינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבֵּי כְּזֶה, רַבֵּי רַחֲמָן שְׂמַחְדִּיר בְּנוֹ אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל כָּלֵם צָרִיךְ לְהִיּוֹת שְׂמַחְתָּנוּ שְׂאִין אָנוּ מִתְּנַגְּדִים עָלָיו, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים עִם כָּל הַחֻטָּאִים וְעוֹנוֹתֵינוּ הַמְרַבִּים עוֹד הֵינּוּ יְכוּלִים לְהִיּוֹת מִתְּנַגְּדִים גְּדוֹלִים עַל צַדִּיק כְּזֶה, וְלֹא רַק שְׂאֲנַחְנוּ לֹא מִתְּנַגְּדִים, אֲלָא אֲנַחְנוּ מְגֻלִים וּמְפָרְסָמִים אֶת לְמוֹדוֹ הַטּוֹב לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֻסָּד חָנָם שְׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל כ"ב אָדָר א' ה'תשס"ח
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

בְּעֵינֵי הַשְּׂדוּךְ וְכוּ', דְּבַרְתִּי עִמָּה בְּעֵת שְׁהִיִּיתִי בְּיַבְנָאֵל, וְהִיא טוֹעֲנַת שְׂיִישׁ לָהּ זְמַן עוֹד שָׁנָה אֶפְלוּ לְהִתְחִיל לְדַבֵּר מְשֻׁדּוּכִים, וְלִכֵּן צָרִיכִים לָרֶדֶת מְזֶה, וְתַצִּיעוּ אֶתְהּ וְאִשְׁתְּךָ שֵׁם אַחַר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ עַל כָּל הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שְׂרֻשְׁמַת עַל הַכְּתָב, וְכִּף צָרִיךְ לְהִיּוֹת שְׂאָדָם תְּמִיד יִזְכִּיר רַק אֶת הַטּוֹב שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, וּכְבֹר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אַתֶּם תַּעֲשׂוּ רַק אֶת הַטּוֹב וְהִרְעוּ מִמֵּילָא יִפְל, וְלִכֵּן חֲזַק וְאַמֵץ בְּלִהְיוֹסֶיךָ הַרְבֵּה טוֹב.

רק תהיה תמיד שמח ותשמח את אשתך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה ו') אשה בעלה משמחה, וצריכים מאד מאד לשמח שזכינו להתקרב אל רבי כזה, רבי רחמן שמחדיר בנו אמונה פשוטה בו יתברך, ועל כלם צריך להיות שמחתנו שאין אנו מתנגדים עליו, כי בעוונותינו הרבים עם כל החטאים ועוונותינו המרבים עוד היינו יכולים להיות מתנגדים גדולים על צדיק כזה, ולא רק שאנחנו לא מתנגדים, אלא אנחנו מגלים ומפרסמים את למודו הטוב לכל עם ישראל, טוב להודות להקדוש ברוך הוא על כל החסד הנם שעשה עמנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויקהל כ"ב אדר א' ה'תשס"ח
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שאני רואה שאתה מכניס בתלמידים יראת שמים והתמדה בלמוד תורה הקדושה, וזה חלקי מכל עמלי, ומאד מאד רציתי שיגרסו בכל יום ח"י פרקים משניות, כי ההרגל נעשה טבע, ומי שמרגיל את עצמו לגרס משניות עוד מימי בחרותו על ידי זה ימשיך בעבודה הקדושה הזו כל ימי חייו.

רק תעורר אותם שבשבת שיבואו כלם לשלש דרשות וישירו יחד עם אנשי שלומנו היקרים את הזמירות בצוותא חדא, שזה דבר גדול מאד.

רק תהיה תמיד שמח ותשמח את אשתך, כי כך אמרו חכמינו

הַקְדוּשִׁים (ראש השנה ו') אִשָּׁה בַעֲלָה מְשֻׁמָּחָה, וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה שְׂזָכִינוּ לְהִתְקָרֵב אֶל רַבֵּי כְּזֶה, רַבֵּי רַחֲמָן שְׂמַחְדִּיר בְּנוֹ אַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל כָּלֵם צָרִיךְ לְהִיּוֹת שְׂמַחְתָּנוּ שְׂאִין אָנוּ מִתְנַגְּדִים עָלָיו, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הֶרְבִּים עִם כָּל הַחַטָּאִים וְעוֹנוֹתֵינוּ הֶמְרָבִים עוֹד הֵינּוּ יְכוּלִים לְהִיּוֹת מִתְנַגְּדִים גְּדוּלִים עַל צָדִיק כְּזֶה, וְלֹא רַק שְׂאֲנַחְנוּ לֹא מִתְנַגְּדִים, אֲלָא אֲנַחְנוּ מְגַלִּים וּמְפַרְסְמִים אֶת לְמוֹדוֹ הַטּוֹב לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חָנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל כ"ב אָדָר א' ה'תשס"ח
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רְאֵה לְשִׁמְרָה מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֹךְ, וְהַתְּכַבֵּד וְהַיִּקָּר אֶת אֲשֶׁתְּךָ
מְאֹד, כִּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לָךְ מִתְּנָה טוֹבָה וַיְפָה, וְלִכֵּן תִּשְׁמַר
מְאֹד עַל הַמִּתְנָה הַזֹּאת.

אִין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הַשְּׂמִיחָה שֶׁיֵּשׁ לִי שְׂאֵתָה
מִפִּיץ בְּכָל יוֹם כַּמָּה מֵאוֹת שָׁל קִנְטֵרְסִים, וְאַתָּה מְכַנֵּס הַרְהוּרֵי
תְּשׁוּבָה בְּמֵאוֹת אֲנָשִׁים, שְׂזֶה זְכוּת מְאֹד גְּדוּלָה, וְלִכֵּן רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ
לְהַפִּיץ בְּעֶזְרוֹת דְּקִדְשָׁה, בְּבִנְיַ בְּרַק, וּבִירוֹשָׁלַיִם, וְאֵל תִּתְפַּעַל מֵאַף
אֶחָד, וְכַמוֹכֵן לֹא כְּדַאי לְהִתְחַצֵּף לְאַף אֶחָד, אִם אֶחָד יִבְזֶה אוֹתְךָ אֵל
תַּעֲנֶה לוֹ, אֲלָא תִקַּח אֶת זֶה לְכַפֶּרֶת עוֹנוֹת.

רַק תִּהְיֶה תְּמִיד שְׂמַח וְתִשְׂמַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי כָךְ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (ראש השנה ו') אִשָּׁה בַעֲלָה מְשֻׁמָּחָה, וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד

לְשִׂמְחָה שְׂזָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבֵּי כְּזֶה, רַבֵּי רַחֲמָן שְׂמַחְדִּיר בְּנוֹ אַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל כָּלֵם צָרִיךְ לְהִיּוֹת שְׂמַחְתָּנוּ שְׂאִין אָנוּ מִתְנַגְּדִים עָלָיו, כִּי בְּעִוְנוֹתֵינוּ הֶרְבִּים עִם כָּל הַחֲטָאִים וְעִוְנוֹתֵינוּ הֶמְרָבִים עוֹד הֵינּוּ יְכוּלִים לְהִיּוֹת מִתְנַגְּדִים גְּדוּלִים עַל צְדִיק כְּזֶה, וְלֹא רַק שְׂאֲנַחְנוּ לֹא מִתְנַגְּדִים, אֲלָא אֲנַחְנוּ מְגַלִּים וּמְפַרְסְמִים אֶת לְמוֹדוֹ הַטּוֹב לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֲסָד חָנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל כ"ב אָדָר א' ה'תשס"ח

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְשִׁמְרָה מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֹךְ, וְתִדְוֹנֵי אֶת בְּעַלְךָ לְכַף זְכוּת, וְאֵת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁלֹא כָּל אֶחָד הוּא מְאָה אַחוּז וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד לְדוֹן אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי לְכַף זְכוּת, וְכֵן יִשְׁרָה בֵּינֵיכֶם הַשְּׁלוֹם בֵּית, אֲשֶׁר זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶם.

רַק תְּהִיָּה תְּמִיד שְׂמִיחָה וְתִשְׂמַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי כֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו') אִשָּׁה בְּעִלָּה מְשֻׁמָּחָה, וְצְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה שְׂזָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבֵּי כְּזֶה, רַבֵּי רַחֲמָן שְׂמַחְדִּיר בְּנוֹ אַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל כָּלֵם צָרִיךְ לְהִיּוֹת שְׂמַחְתָּנוּ שְׂאִין אָנוּ מִתְנַגְּדִים עָלָיו, כִּי בְּעִוְנוֹתֵינוּ הֶרְבִּים עִם כָּל הַחֲטָאִים וְעִוְנוֹתֵינוּ הֶמְרָבִים עוֹד הֵינּוּ יְכוּלִים לְהִיּוֹת מִתְנַגְּדִים גְּדוּלִים עַל צְדִיק כְּזֶה, וְלֹא רַק שְׂאֲנַחְנוּ לֹא מִתְנַגְּדִים, אֲלָא אֲנַחְנוּ מְגַלִּים וּמְפַרְסְמִים אֶת לְמוֹדוֹ הַטּוֹב לְכָל

עם ישראל, טוב להודות להקדוש ברוך הוא על כל החסד חנם
שעשה עמנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויקהל כ"ג אדר א' ה'תשס"ח
שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את שתי מכתביך.

בענין האסון שקרה בבית שלך וכו' וכו', הקדוש ברוך הוא
יעזור לך שלא תדע כבר משום צרות, והייתי מיעץ לך תכף ומיד
לבדק את המזוזות של פתח ביתך, וכן כל המזוזות שבבית, ובפרט
את התפלין שלך, של רש"י ושל ר"ת, והקדוש ברוך הוא יעזור
שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

בענין מכירת עליות לנשים וכו' וכו' בשום פנים ואפן אסור
לעשות דבר כזה, כי אינו מן הצניעות שהאשה תצעק מעזרת נשים
סכומים שהיא מנדבת לקנות עליה, ודבר כזה אין בשום מקום
ואין על זה שום הטר מפני קול באשה ערוה, ובפרט כשכל הבית
הכנסת צריך לשמע קול אשה איך שצועקת מעזרת נשים כמה היא
נותנת לעליה, ואם נתיר את זה אז כל הנשים יקנו עליות, ויהיה
צחוק מכאיב.

בענין זה שנכנס לבית סהר וכו' וכו', ההכרח לומר אם אדם
רשע כזה, ואינו חס על ילדים קטנים, ובפרט בת חורגו שזה אסור
חמור מאד, צריך לשלם את המחיר, ההכרח לקצור.

שבוע הבא אני בא ונתראה בשמחה ומאד מאד אשמח לראותך.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתי.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויקהל כ"ג אדר א' ה'תשס"ח
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

כפי הנראה אני בא ביום שלישי, אבל רציתי שביום רביעי
נתחיל לעשות טפול, אזי תזמין אותו על יום רביעי בערב.

רק חזק ואמץ ואז טוב לך כל הימים, העקר לא לפחד משום
בריה שבעולם, והקדוש ברוך הוא יעזר שנשמע ונתבשר בשורות
משמחות תמיד.

הדבק את עצמך בו יתברך ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתיא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויקהל כ"ג אדר א' ה'תשס"ח
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

יעזר הקדוש ברוך הוא שימתק ממך כל הדינים על ידי פלא
עליון, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

רק חזק ואמץ להיות בשמחה תמיד, כי גדול אדונינו ורב
להושיע, ואני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא לראותך בקרוב.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתיב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויקהל כ"ג אדר א' ה'תשס"ח
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.
הוא העביר את הסכום של חמשת אלפים דולר בתוך הבנק,
והכל מסדר על צד הכי טוב.

רק חזק ואמץ ותלמד בכל יום דף היומי, כי זה יקשר אותך
אל התורה חק ולא יעבר, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתיג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויקהל כ"ג אדר א' ה'תשס"ח
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

בודאי אדם צריך להוציא מהכח אל הפעל את השאיפות שיש
לו, כי אדם צריך רק לגדל ולגדל, כמו טבע של עץ שרק גודל
וגודל, וכתיב כי האדם עץ השדה, האדם הוא נדמה כמו עץ השדה,
בדיוק כמו עץ השדה הולך וגודל והולך וגודל, כך אדם רוצה לגדל
ולגדל, וכך צריך להיות, ולכן תראה להתחזק, והקדוש ברוך הוא

יעזר שתעלה מעלה מעלה, ואם מקשרים את עצמם אל רבנו ז"ל,
אז יש דבורים לדבר.

בזה שאתה כותב החתנות של הילדים מתקרבות וכו' וכו', אני
לא רואה עדין שדוך לבנה, ... נרו יאיר, כי את מה שאני רציתי הוא
לא רוצה, הינו ... נרו יאיר לא מסכים לקחת את הבן שלך בשום
פנים ואפן, אזי נשאר רק את בת ... תחיה.

שבוע הבא אני בא, אזי נדבר מה הלאה מה יכולים לעשות, או
לדחות גם את הבת, או כבר לעשות חתנה.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתיד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויקהל כ"ג אדר א' ה'תשס"ח
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ושום דבר בעולם
לא יוכל לשבר אותך.

חכמינו הקדושים אמרו אין אפטרופוס לעריות וכו', ולכן
אני מאד מאד נגד זה שהאח שלך נמצא בתוך ביתך, ותקח את זה
לתשומת לבך, כי זה לא בריא, אסור יחוד זה דאורייתא וצריכים
מאד מאד לשמר כי הדור היום הפקר ובפרט החלונים, שאצלם
אין תורה ואין אמונה ואין כלום, חיים כמו חיות, ולכן אסור לה
לסכן את אשתך, אני כותב לה את זה כי אני יודע מה שאני מדבר,
ותאמין לי! והקדוש ברוך הוא ישמר אותך מכל רע, ולמה אתה

צָרִיךְ לְהִכְנִיֵס אֶת אֲשֶׁתְךָ בְּנִסְיוֹן כָּל כֶּךְ קָשָׁה, שֶׁהִיא לֹא תַעֲמֵד אַחֵר
כֶּךְ בְּנִסְיוֹן.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל יִשְׁמֹר גַּם אוֹתְךָ, אֲבָל
תִּרְאֶה לְהִתְפַּטֵּר מִזֶּה מָה שְׁיֹתֵר מֵהוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדּוֹר וַיִּקְהַל כ"ג אָדָר א' ה'תשס"ח
שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיֶיהָ
לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְדַעֲתִי נִכְנַס בְּךָ דְּמִיּוֹן מְאֹד חֲזָק, וְאֵת צָרִיכָה לְשֹׁבֵר אֶת זֶה כִּי
אַחֲרַת תִּקְרָסִי מִכָּל הַלַּחֲץ שְׁיֵשׁ מֵעַצְמֶךָ.

רְאֵי לְחֲזֹק אֶת עַצְמְךָ בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עֵז, וְתִהְיֶי שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה
בְּחֻלְקֶךָ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׂמִחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדּוֹר וַיִּקְהַל כ"ג אָדָר א' ה'תשס"ח
שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד מִלְשֹׁמֵר עַל הַלְכָה, כִּי זֶה לֹא חֲכָמָה, וּבִפְרֻט

בעניני אסורי נדה, יכולים להכשל באסור כרתות, ולכן תלך כפי מנהגי הספרדים.

רק חזק ואמץ ואז טוב לך כל הימים.

כדאי לך ללמד הרבה הלכה, ולשאל כל דבר קטן שיש לך את המורה הנראה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתיז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויקהל כ"ג אדר א' ה'תשס"ח שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך ומאד שמחתי לשמע איך שאתה מחזק את עצמך.

שמעתי שהתחיל להיות בבית המדרש מנהג חדש, שאשה קונית עליות מעזרת נשים וכו', אני מכרח להגיד לך שתכף תאסור את זה כי קול באשה ערוה, ואין על זה שום היתר, ועוד מעט יהיה צחוק מכאיב שכל הנשים יצעקו מהעזרת נשים, זאת נותנת חמשים שקל לשלישי, וזאת צועקת שנותנת שמונים שקל, וכך יהיה חינוך שלמה, וצחוק מכאיב, וזה בא לידי קלות ראש, בשום פנים ואפן אסור שאשה תקנה עליות, אם היא רוצה לאיזה זכות של ההורים שלה, שתשלח את בעלה או את אחר שיקנה את העליה אבל לא שאשה תקנה למישהו עליה, דבר זה עוד לא שמעו בשום מקום, ואני מתנגד על זה בתכלית ההתנגדות.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּבֵית הַוּרְאָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּקוּדֵי כ"ה אָדָר א' ה'תשס"ח

שָׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סְלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

כָּל הַסְפּוֹר מְאֹד מְאֹד מְצַעֵר וְכוּ', הָאֵם חוֹטֵא וּמַחְטִיא עוֹד יְהִיָּה
נִשְׁכָּר? לְדַעְתִּי צְרִיכִים לְהִבְיֵא בְיַחַד אֶת הַהוֹרִים וְאֶת הַבַּת וְכֵן אוֹתָךְ
אֵלַי וְנִטְכַּס עֲצָה כְּדַת מָה לַעֲשׂוֹת, כִּי אֲסוּר לְתַן לְבַת לְקַרְס, וְאִם
נִצְטָרֵךְ לְעַרְב אֶת הַמְשֻׁטָּרָה עַל עוֹוֹן אוֹנֵס, נְעָרְב, וְתַחֲכָה עַד שְׁאֲנִי
יָבוֹא עוֹד כְּמָה יָמִים וּבְיַחַד נִשָּׁב עַל זֶה, כִּי פַה יֵשׁ לָאוּ שֶׁל לֹא תַעֲמַד
עַל דָּם רַעָף, שׁוֹפְכִים אֶת דָּם הַבַּת בְּחֻנָּם, אֲנִי מְאֹד מְקוּנָה לְעֶזֶר לָהּ
בְּכָל הַמּוֹבְנִים, רַק תַּחֲזֹק אוֹתָהּ שְׁאֲנִי נוֹתֵן לָהּ גֵב מְאֹד חֲזָק, וְאִין לָהּ
מָה לְפַחַד, וּבְכָלֵל לֹא אֶכְנֵס בְּדַבּוּרִים עִם הַבְּחוּר שֶׁהוּא שׁוֹלַח אֵלַי.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים אִם הִיִּית מוֹצֵא אֵיזָה בְּחוּר מִהַגּוֹשׁ וְכוּ',
וְהִיִּינוּ יְכוּלִים לְשַׁדֵּךְ אוֹתָהּ תַּכְּף וּמִיָּד, וְהִיָּה זֶה הַפְתָּרוֹן הַכִּי טוֹב.

רַק תְּהִיָּה תְּמִיד שְׂמִיחַ וְתִשְׂמַח אֶת אֲשֵׁתְךָ, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו') אֲשֶׁה בַּעֲלָה מְשֻׁמָּחָה, וְצְרִיכִים מְאֹד מְאֹד
לְשִׂמְחַ שְׁזִכְנוּ לְהַתְקַרֵּב אֵל רַבִּי כְּזֶה, רַבִּי רַחֲמָן שְׂמַחְדִּיר בְּנוֹ אֲמוּנָה
פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל כָּלֵם צְרִיף לְהִיּוֹת שְׂמַחְתָּנוּ שְׁאִין אָנוּ מִתְנַגְּדִים
עָלֵינוּ, כִּי בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים עִם כָּל הַחֲטָאִים וְעוֹנוֹתֵינוּ הַמְרַבִּים עוֹד
הִיִּינוּ יְכוּלִים לְהִיּוֹת מִתְנַגְּדִים גְּדוּלִים עַל צְדִיק כְּזֶה, וְלֹא רַק שְׁאֲנַחְנוּ
לֹא מִתְנַגְּדִים, אֲלֵא אֲנַחְנוּ מְגַלִּים וּמְפַרְסְמִים אֶת לְמוּדוֹ הַטוֹב לְכָל

עם ישראל, טוב להודות להקדוש ברוך הוא על כל החסד חנם
שעשה עמנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתיט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פקודי כ"ה אדר א' ה'תשס"ח

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך

אל תפחדני אני יתן לך גב ואני יעזר לך לצאת מהצרה שנפלת
בה, עלי הרשע לא יכול לעבד, אבל את תפסיקי להתקשר אליו,
והקדוש ברוך הוא יוציא אותך מהפח הזה מה שיותר מהר.

בעוד כמה ימים אני בא ואז אדבר אתך ונראה איך שיכולים
להוציא אותך מהסבך שנסתבכת, רק תתחזקי באמונה פשוטה בו
יתברך, והוא בודאי לא יעזב אותך.

שוב פעם אני יבקש אותך שתתחזקי ואל תפחדני, כי הכל יסתדר
על הצד הכי טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתכ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פקודי כ"ה אדר א' ה'תשס"ח

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני רק בקשתי את אלו שאין להם מה לעשות עם הזמן היקר,

שׂיִתְנַדְּבוּ יוֹתֵר טוֹב לַמַּד"א, אֲבָל הֵיּוֹת שְׂאֵתָהּ עֶסוּק מְדִי, זֶה לֹא בְּשִׁבְלָהּ, יוֹתֵר חָשׁוּב לִי שֶׁתִּשְׁקִיעַ בְּהִילָדִים שֶׁזֶה הָעֵתִיד שֶׁלָּנוּ, וְעֵתִיד הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁלָּנוּ, שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה.

אודות הקמיע, יכולים ללכת עם זה איפה שרוצים, תהלה לאל יש בזה כח עליון וזה בכלל לא קשור לתמונה.

אודות השם של הסבתא תשאיר את זה ככה.

רק תהיה תמיד שמח ותשמח את אשתך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה ו') אשה בעלה משמחה, וצריכים מאד מאד לשמח שזכינו להתקרב אל רבי כזה, רבי רחמן שמחזיר בנו אמונה פשוטה בו יתברך, ועל כלם צריך להיות שמחתנו שאין אנו מתנגדים עליו, כי בעוונותינו הרבים עם כל החטאים ועוונותינו המרבים עוד היינו יכולים להיות מתנגדים גדולים על צדיק כזה, ולא רק שאנחנו לא מתנגדים, אלא אנחנו מגלים ומפרסמים את למודו הטוב לכל עם ישראל, טוב להודות להקדוש ברוך הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתכא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פקודי כ"ה אדר א' ה'תשס"ח
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לה שאתה מחזיר בבחורים יראת שמים, ואתה מוסר את נפשך עבורם, ודע לה ששכר גדול מאד מאד, בודאי לקרב רחוקים בחוץ זה דבר

גְּדוֹל מְאֹד, עִם כָּל זֹאת הַמְצָוָה הַכִּי גְדוֹלָה לְהִתְחִיל מְאַצְּלָנוּ עִם הַיְלָדִים שְׁלָנוּ, וְזֶה הַזְכוּת הַכִּי גְדוֹלָה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח אֶתְּךָ וְרֹאֵה לְהֵיוֹת סִבְלָן, כִּי הַסִּבְלָן הוּא הַמְנַצֵּחַ, וְסִבְלָנוֹת צְרִיכִים לְהִתְחִיל בְּבֵית עִם הָאִשָּׁה וְעִם בְּנֵה וְכוּ', וְצְרִיכִים לְהֵיוֹת וְתָרֵן וְכוּ', וְזֶה יִקְנֶה לָךְ לְהֵיוֹת וְתָרֵן גַּם עִם הַתְּלָמִידִים, כִּי אֲסוּר לְלַכֵּת בְּיַד קְשׁוּחָה עִם אַף אֶחָד, וְרַק כָּךְ מְצַלִּיחִים.

הָעֵקֶר תְּחִדִּיר בְּהֵם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדְעַ שְׁכָל דְּקָה שָׂרָק חוֹשְׁבִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ מְקִימִים מִצְוֹת עֲשֵׂה, שֶׁל "וּדְבַקְתָּ בּוֹ" וְזֶה הַשְּׁלֵמוֹת שְׂאָדָם צְרִיךְ תְּמִיד לְצִיר בְּדַעְתּוֹ שֶׁהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמְאַצִּיל הָעֲלִיּוֹן וְזֶה צְרִיכִים לְהִתְחִדִּיר בְּתְלָמִידִים, וְצְרִיכִים לְחַזֵּר עַל זֶה אֲפֹלוּ מְאֹד פְּעָמִים בְּיוֹם אֶחָד, כִּי בְּכֹל פְּעַם שָׂרָק מְדַבְּרִים מְאַמוּנָה זֶה כְּבָר דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן מ"ד) הָאֲמוּנָה תּוֹלָה בְּפֶה שֶׁל אָדָם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים פ"ט) "אוֹדִיעַ אֲמוּנָתְךָ בְּפִי" עַל יְדֵי שְׂמֵדְבָרִים מְאַמוּנָה זֶה בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה, וְזֶה צְרִיכִים לְהִתְחִדִּיר בְּתְלָמִידִים, וּבְכַפְרֵט שְׁכָלֵם כְּבָר בְּנֵי אַרְבַּע עֶשְׂרֵה חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה וְכוּ', שְׁזֶה הַגִּיל הַכִּי מְסַכֵּן, כִּי יְלָדִים בְּגִיל כְּזֶה לֹא יְכוּלִים לְהַחֲלִיט אוֹ לְהַמְשִׁיךְ לְהַתְעַלּוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת וְכוּ', אוֹ לְהַמְשִׁךְ אַחַר הַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה, שֶׁהַכֹּל הֵבֵל וְדַמְיוֹן גְּדוֹל וְכוּ', וְכוּ', כִּי הַסּוֹף שְׁכָלֵם גּוֹמְרִים בְּבֵית עֲלָמִין, זֶה מְלֵא הֵבֵל וּשְׂטִיּוֹת וְעֵבְרוֹת חֲמוּרוֹת וְכוּ', וְזֶה מְלֵא מִצְוֹת וּמְלֵא תּוֹרָה שְׁתַּלֵּךְ לְפָנָיו, כְּמוֹ שְׁכָתוּב "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָה כְּבוֹד הַיְוָיָה יֶאֱסָפֶךָ", אֲשֶׁרֵי לוֹ וְאֲשֶׁרֵי חֵלְקוֹ.

לְדַעְתִּי תְּחִדִּיר בְּהֵם אֶת הַגִּירָסָא בְּמִשְׁנֵיּוֹת, שִׁיְהִיו חֲזָקִים לְגָרֵס בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְזֶה יִכְנִיס בְּהֵם תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה בְּלַמּוּד כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה.

רק תהיה תמיד שמח ותשמח את אשתך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה ו') אשה בעלה משמחה, וצריכים מאד מאד לשמח שזכינו להתקרב אל רבי כזה, רבי רחמן שמחדיר בנו אמונה פשוטה בו יתברך, ועל כלם צריך להיות שמחתנו שאין אנו מתנגדים עליו, כי בעוונותינו הרבים עם כל החטאים ועוונותינו המרבים עוד היינו יכולים להיות מתנגדים גדולים על צדיק כזה, ולא רק שאנחנו לא מתנגדים, אלא אנחנו מגלים ומפרסמים את למודו הטוב לכל עם ישראל, טוב להודות להקדוש ברוך הוא על כל החסד הנס שעשה עמנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתכב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פקודי כ"ה אדר א' ה'תשס"ח

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק ביתר שאת וביתר עז, ותחדירי בעצמך אמונה

פשוטה בו יתברך.

נא ונא ראי לכבד מאד את בעלה, כי יש לך בעל יקר, שבקשי

יכולים למצא בעל כל כך טוב.

תחדירי בתלמידות שלך שמחה ואמונה, והעקר שיהיה לך

סבלנות אליהם, כי מורה צריכה סבלנות לתלמידות.

צריכים לברח מכל אלו הדמיונות, להסתכל בקפה וכו', הכל

דמיון והבל גדול, וכל הכשוף בעצמה זה דמיון אחד גדול, וצריכים

לברח מזה כמו שבורחים מאש.

חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד וְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.
הַמְאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתכג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּקוּדֵי כ"ה אָדָר א' ה'תשס"ח
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ
לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

בְּוֹדָאֵי אֶת צְרִיכָה לְקַחַת עוֹרֵךְ דִּין, כִּי הִרְגַע שְׁנוּפְלִים בְּיַדִּים שֶׁל
הָרִשְׁיּוֹת וְכוּ', יְכוּלִים לְשַׁלֵּם קֶנֶס רַבִּית וְרַבִּית וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְן
אֶת עוֹשֶׂה טוֹב שֶׁלְקַחַת אֶת הָעוֹרֵךְ דִּין.

לְעַת עֵתָה תִּשְׁאַרִי בַּפְּרִנְסָה הַזֹּאת, וְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְמִין לָךְ
פְּרִנְסָה קְלָה.

הַמְאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתכד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּקוּדֵי כ"ה אָדָר א' ה'תשס"ח
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֶאֱיֵר
לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

לְדַעֲתִי אֵינִי מְהֵרָה לְחַכּוֹת עַל הַשְּׂדוּקָה, כִּי צְרִיכִים לְחַתֵּן אֶת הַבֵּן
שֶׁלָּךְ מְהֵרָה מֵהָרָחֵק, וְאֶת הַשְּׂדוּקָה שֶׁכְּתִבְתָּ זֶה לֹא שִׁיבָה.

רַק חֲזָק וְאַמְץ מְאֹד, וְתַהֲיֶיהָ תְּמִיד שְׂמֵחַ, וְתַחֲדִיר בְּעֶצְמָךְ אֲמוּנָה

פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדֵעַ אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ
כָּלֵל, וְזֶה תַּחֲדִיר בְּהַתְלַמְּדִים שְׁלָךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּקוּדֵי כ"ה אָדָר א' ה'תשס"ח

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוֹ יֶאֱיִר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רְאֵה לַחֲזוֹק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז לְהִיּוֹת שְׂמִיחַ בְּחֻלְקֶךָ
תְּמִיד, וְאֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשּׁוֹם דְּבַר, וְשִׂאף אַחַד לֹא יַעֲבֹד עָלֶיךָ
וְכוּ', כִּי אֲנִי מְאֹד אוֹהֵב אוֹתְךָ, וְאַתָּה עוֹזֵר לִי מְאֹד מְאֹד בְּהַדְפָּסָה,
וּבִזְכוּת זֶה יִתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, רַק תִּהְיֶה תְּמִיד
בְּשִׂמְחָה כִּי הַשְּׂמִיחָה מְרַחֶכֶת אֶת הַדַּעַת, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח
רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאַשְׁתְּךָ, וְתִזְכֶּה לְהִיּוֹת הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיֶּיךָ.

רַק תִּהְיֶה תְּמִיד שְׂמִיחַ וְתִשְׂמַח אֶת אֲשְׁתְּךָ, כִּי כָךְ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו') אֲשֶׁה בְּעֵלְהָ מְשִׂמְחָה, וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד
לְשִׂמְחַ שְׂזֻכֵּינוּ לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבֵּי כְּזֶה, רַבֵּי רַחֲמָן שְׂמִיחָדִיר בְּנוֹ אֲמוּנָה
פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל כָּלֵם צָרִיךְ לְהִיּוֹת שְׂמִיחָתָנוּ שְׂאֵין אֲנוּ מִתְנַגְּדִים
עָלָיו, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הִרְבִּים עִם כָּל הַחֻטָּאִים וְעוֹנוֹתֵינוּ הַמְרַבִּים עוֹד
הֵינּוּ יְכוּלִים לְהִיּוֹת מִתְנַגְּדִים גְּדוּלִים עַל צְדִיק כְּזֶה, וְלֹא רַק שְׂאֲנַחְנוּ
לֹא מִתְנַגְּדִים, אֲלָא אֲנַחְנוּ מְגַלִּים וּמְפַרְסְמִים אֶת לְמוֹדוֹ הַטוֹב לְכָל
עִם יִשְׂרָאֵל, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֻסָּד חָנּוּם
שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתכו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פקודי כ"ה אדר א' ה'תשס"ח
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ואין אתה יכול
לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך שאתה מקרב רחוקים, כי כך
מובא בזהר (תרומה קכ"ח:) תא חזי, כל מאן דאחיד בידא דחייבא,
ואשתדל ביה למישבק ארחא בישא, איהו אסתלק בתלת סלוקין,
מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא. גרים לאכפאי סטרא אחרא,
וגרים דאסתלק קודשא בריה הוא ביקריה, וגרים לקיימא כל עלמא
בקיומיה לעילא ותתא, ועל האי בר נש כתיב (מלאכי ב) "בריתי היתה
אתו החיים והשלום" וזכי למחמי בנין לבנוי, וזכי בהאי עלמא
וזכי לעלמא דאתי, כל מארי דינין לא יכלין למידן ליה בהאי עלמא
ובעלמא דאתי, עאל בתריסר תרעי ולית מאן דימחי בידיה. ועל דא
כתיב (תהלים קי"ב) "גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יברך הון ועשר
בביתו וצדקתו לעד זרח בחשך אור לישרים" וגו'.

ואני בטוח שבזכות זה יהיה לך רפואה שלמה רפואת הנפש
ורפואת הגוף גם יחד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתכז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פקודי כ"ה אדר א' ה'תשס"ח
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אַתָּה יְכוּל לְתַאֲר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁישׁ לִי שְׂאֵתָה מְדַבֵּר עִם כָּלֶם דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְּׂגָחָה פְּרֻטִית, וְאַתָּה מְשַׁתְּדֵל לְקַרֵּב רְחוּקִים עַל יְדֵי הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכֵמָה חוּצָה, וְאַצְלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד חָשׁוּב אָדָם שֶׁמְקַרֵּב רְחוּקִים, כְּמוֹכָא בְּזִהַר (תְּרוּמָה קכ"ח:) תָּא תְּזִי, כָּל מֵאן דְּאַחִיד בִּידָא דְחֵיבָא, וְאַשְׁתְּדֵל בֵּיה לְמִישְׁבַּק אַרְחָא בִישָׂא, אִיהוּ אֶסְתְּלַק בְּתֵלַת סְלוּקִין, מַה דְּלָא אֶסְתְּלַק הָכִי בַר נִשׁ אַחְרָא. גְּרִים לְאַכְפֵּיא סְטְרָא אַחְרָא, וְגְרִים דְּאַסְתְּלַק קוּדְשָׂא בְּרִיךְ הוּא בִיקְרִיה, וְגְרִים לְקִימָא כָּל עֲלָמָא בְּקִיּוּמִיה לְעֵילָא וְתַתָּא, וְעַל הָאִי בַר נִשׁ כְּתִיב (מְלָאכִי ב) "בְּרִיתִי הִיְתָה אֶתּוּ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם" וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבָנוּי, וְזָכִי בְּהָאִי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא דְאַתִּי, כָּל מְאַרֵי דִינִין לֹא יְכַלִּין לְמִידָן לִיה בְּהָאִי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי, עֲאֵל בְּתַרְסַר תְּרַעֵי וְלִית מֵאן דִּימְחֵי בִידִיה. וְעַל דָּא כְּתִיב (תְּהִלִּים קי"ב) "גִּבּוֹר בְּאַרְצָךְ יִהְיֶה זֶרְעוֹ דּוֹר יִשְׂרָאֵל יְכַרְךָ הוּן וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ עֲמֻדַת לְעַד זֶרַח בַּחֲשָׁךְ אִוֹר לְיִשְׂרָאֵל" וְגו'.

רק תהיה תמיד שמח ותשמח את אשתך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה ו') אשה בעלה משמחה, וצריכים מאד מאד לשמח שזכינו להתקרב אל רבי כזה, רבי רחמן שמחזיר בנו אמונה פשוטה בו יתברך, ועל כלם צריך להיות שמחתנו שאין אנו מתנגדים עליו, כי בעוונותינו הרבים עם כל החטאים ועוונותינו המרבים עוד היינו יכולים להיות מתנגדים גדולים על צדיק כזה, ולא רק שאנחנו לא מתנגדים, אלא אנחנו מגלים ומפרסמים את למודו הטוב לכל עם ישראל, טוב להודות להקדוש ברוך הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתכח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פקודי כ"ה אדר א' ה'תשס"ח
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני שמח שאתה יושב בכל מוצאי שבת עם מגין
מאנשי שלומנו ומקיימים מצות מלוה מלכה שהיא סימן שלם בשלחן
ערוך (ארח חיים סימן ש'), וזה דבר גדול מאד מאד להתאסף יחד לאכל
סעודת מרעים במלוה מלכה, והרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע
הזהיר מאד על זה את תלמידיו, ואת ילדיו, ולכן כל יוצאי חלציו
מאד מקפידים על מצות סעודת מלוה מלכה, אשריך ואשרי חלקך.

רק תהיה תמיד שמח ותשמח את אשתך, כי כך אמרו חכמינו
הקדושים (ראש השנה ו') אשה בעלה משמחה, וצריכים מאד מאד
לשמח שזכינו להתקרב אל רבי כזה, רבי רחמן שמחדיר בנו אמונה
פשוטה בו יתברך, ועל כלם צריך להיות שמחתנו שאין אנו מתנגדים
עליו, כי בעוונותינו הרבים עם כל החטאים ועוונותינו המרבים עוד
היינו יכולים להיות מתנגדים גדולים על צדיק כזה, ולא רק שאנחנו
לא מתנגדים, אלא אנחנו מגלים ומפרסמים את למודו הטוב לכל
עם ישראל, טוב להודות להקדוש ברוך הוא על כל החסד חנם
שעשה עמנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתכט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פקודי כ"ה אדר א' ה'תשס"ח
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל זכותך שאתה לומד עם התלמידים אמונה, ומחזיר בהם יראת שמים, וזה חלקי מכל עמלי. העקר תחזיר בהם את הענין של גירסא ח"י פרקים משניות, כי זה יתן להם חשק לכל הלמודים.

רק חזק ואמץ מאד ואז טוב לך כל הימים.

העקר שיהיה לך עזות ועקשנות דקדושה, ואל תפחד מאף אחד ושיהיה לך בטחון עצמי, וזה יעזר לך לעבר על הכל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתל.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פקודי כ"ה אדר א' ה'תשס"ח שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו לנכון קבלתי את מכתבכם.

חבל מאד לבזבז כסף על שטיות, תרופות טבעיות שאין בזה שום תועלת, רק מוציאים מבני אדם את הכסף וכו' וכו', חכמינו הקדושים אמרו שבפתי שחרית יש בזה כל הסגלות שבועולם, ולכן מי שזוהר לאכל בכל יום פתי שחרית דוקא, אזי לא יצטרך שום תרופות טבעיות.

נא ונא ראו להתחזק יחד, ולכבד אחד את השני, והקדוש ברוך הוא יעזר לכם שיהיה לכם פרנסה בשפע, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד, רק תשתדלו לאהב אחד את השני, וזה כבר יביא לכם את כל הברכות בבית, והקדוש ברוך הוא יעזר שיהיה לכם בית ודירה משלכם, ושלא תצטרכו לגור בשכירות, אלא תשלמו

אָפּער כּוֹר ק"ע בּנחל עה

מִשְׁכַּנְתָּא, שְׁאָז הַשְׁכִּירוֹת הוֹלֵךְ בְּשִׁבְלֵכֶם, כִּי הַבַּיִת דִּירָה נִשְׁאָר
שְׁלֵכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּקוּדֵי כ"ה אָדָר א' ה'תשס"ח
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיִחִיו
מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שְׁתַּעֲזְרוּ אֶחָד לְשָׁנִי, וְתִבְנֶנוּ אֶחָד
אֶת הַשָּׁנִי, וּבְזֶה תִּלְוִי כָּל הַשְּׁלוֹם בַּבַּיִת שְׁלֵכֶם.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וּלְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שְׁיִהְיֶה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשַׁפְּעָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת
מִשְׁמָחוֹת תְּמִיד, רַק תִּשְׁתַּדְּלוּ לְאַהֲבֵי אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְזֶה כְּבָר יִבִּיא
לָכֶם אֶת כָּל הַבְּרָכוֹת בַּבַּיִת, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁיִהְיֶה לָכֶם
בַּיִת וְדִירָה מִשְׁלָכֶם, וְשִׁלָּא תִצְטָרְכוּ לְגוּר בְּשִׁכְרוֹת, אֲלֵא תִשְׁלָמוּ
מִשְׁכַּנְתָּא, שְׁאָז הַשְׁכִּירוֹת הוֹלֵךְ בְּשִׁבְלֵכֶם, כִּי הַבַּיִת נִשְׁאָר שְׁלֵכֶם,
וְאָנִי בְּטוֹחַ שְׁכַּשְׁיִהְיֶה לָכֶם בַּיִת הַהוּרִים יִבֹּאוּ תְּמִיד לְהַתְאַכְסֵן
אֶצְלָכֶם.

רַק חֲזַקוּ וְאַמְצוּ לְהִיּוֹת תְּמִיד שְׂמֵחִים וְעֵלְיָזִים.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּקוּדֵי כ"ה אָדָר א' ה'תשס"ח
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

ראה לחזק את עצמך בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם
 לא יוכל לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ, וְתַמִּיד תִּסְתַּכֵּל עַל הַטּוֹב שֵׁישׁ לָךְ, זֶה לֹא חֲכָמָה
 לְהִסְתַּכֵּל עַל הָרַע וְכוּ' וְכוּ', רַבְּנוּ ז"ל לָמַד אוֹתָנוּ רַק לְהִסְתַּכֵּל עַל
 הַטּוֹב.

נָא וְנָא רַק תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לקוטי מוה"ר"ן חלק
 א' סימן קס"ט) מִי שֶׁהוּא שִׂמַּח תַּמִּיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעִצְמוֹ שׁוֹמֵר
 אוֹתוֹ מִפְּגָם הַבְּרִית, וְלִכֵּן אֶתָּה צָרִיךְ לְעַבֵּד הַרְּבִה עַל נִקְדַּת הַשִּׂמְחָה,
 וּכְשֶׁתִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה תִּהְיֶה שְׂמוֹר מֵהַכֵּל.

נָא וְנָא תִּכְבֵּד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וּבִיחַד תַּחֲיוּ בְּאַהֲבָה גְּדוּלָּה, וְהִיא
 תְּצִיל אוֹתָךְ מִכָּל רַע.

רַק תִּהְיֶה תַּמִּיד שִׂמַּח וְתִשְׂמַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי כָךְ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ
 הַקְּדוֹשִׁים (ראש השנה ו') אֲשֶׁה בְּעֵלָה מְשִׂמְחָה, וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד
 לְשִׂמַּח שְׂזִכְנוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבֵּי כְּזֶה, רַבֵּי רַחֲמָן שִׂמְחָדִיר בְּנוּ אָמוּנָה
 פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל כָּלֵם צָרִיךְ לְהִיּוֹת שִׂמְחָתָנוּ שְׂאִין אָנוּ מִתְּנַגְּדִים
 עֲלֵינוּ, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הֶרְבִּים עִם כָּל הַחַטָּאִים וְעוֹנוֹתֵינוּ הֶמְרָבִים עוֹד
 הֵינּוּ יְכוּלִים לְהִיּוֹת מִתְּנַגְּדִים גְּדוּלִים עַל צְדִיק כְּזֶה, וְלֹא רַק שְׂאֲנַחְנוּ
 לֹא מִתְּנַגְּדִים, אֲלָא אֲנַחְנוּ מְגַלִּים וּמְפַרְסְמִים אֶת לְמוֹדוֹ הַטּוֹב לְכָל
 עַם יִשְׂרָאֵל, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֲסָד חָנָם
 שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתלג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי פְקוּדֵי כ"ד אָדָר א' ה'תשס"ח
 שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּחַזְּקֵי וְתִהְיִי בְּשִׂמְחָה שְׂזֶה רְפוּאָה

לכל בין בגשמי ובין ברוחני, וזה יביא לך שלום בית אמת, כי כל המריבות בבית זה רק מחמת חסרון השמחה, ולכן תתחזקי ביתר שאת ויתר עז רק להיות בשמחה, ואף שזה מאד קשה פי טבע של האדם שנמשך אחר העצבות והעצלות, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קפ"ט) אֲשֶׁר רבו של האדם הוא מיסוד העפר, ולכן הטבע שלו שנמשך תמיד אחר העצבות והעצלות, ולכן תעשי כל מיני מאמצים שבעולם רק להיות בשמחה, וזה ירגיע את העצבים שלך, שלא תצטרכי לצעק ולצרח בבית.

זכרי היטב מה שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות בנים סימן ט') צניעות שפאשה מזכה לה לבנים הגונים; ולכן תשמרי מאד מאד ללכת בצניעות, שזה היפי והפאר והחן של האשה. ואמותינו הקדושות שרה רבקה רחל ולאה, לא זכו להגיע אל מדרגתם אלא על ידי מדת הצניעות שהיה בהם, ומהם משתלשלות כלל נשמות ישראל עד היום הזה, אשה שהולכת בצניעות הלבוש והדבור וכו', הרי היא זוכית לכל הטובות שבכל העולמות, ולכן אני מאד מבקש אותך תתחזקי להתעלות מעלה מעלה במדת הצניעות, ותשמרי לא להתחבר עם נשים חצופות וכו' וכו', שזה רק מקרר מהיראת שמים והאמונה הקדושה.

תחזיקי במדה היקרה הזו לומר בכל יום "יום תהלים" שזה מסגל לכל הברכות, ותתני כמה פרוטות לצדקה לעלוי נשמת רבי מאיר בעל הנס, ואז תראי איזה ישועות יבואו אליך, רק תתחזקי באמונה פשוטה בו יתברך לידע שהוא יתברך שומע תפלת כל פה.

נא ונא תתאזרי במדת הסבלנות, ותזכרי שהסבלן הוא המנצח, ולכן אל תכנסי בלחץ, רק אל תתעצבני על שום דבר, ותהיי סבלנית, ואז תנצחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתלד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פקודי כ"ד אדר א' ה'תשס"ח
שלום וברכה אל ... נרו יאיר

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז להיות תמיד
בשמחה, ועקר השמחה שזכינו להבראות מזרע ישראל שהשמחה
הזו עולה על כל השמחות, ודע לך אם אדם מחדיר בעצמו אמונה
פשוטה בו יתברך בלי שום חקירות של הבל וכו', אלא מאמין שהכל
לכל אלקות גמור הוא, ויודע שאין תנועה קטנה או גדולה מקרה,
אלא הכל משגח בהשגחה פרטי פרטית, ומקבל באהבה ובשמחה
את כל מה שעובר עליו, בו ברגע הוא עולה אל המדרגות הכי
עליונות, ובאמת בני אדם טועים שחושבים שלהיות בעל מדרגה
וכו', צריכים להיות משנה וכו', והכל הבל ורעות רוח, כי המדרגה
הכי גדולה הוא להיות יהודי פשוט, מאמין בו יתברך ומדבר אליו
יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ותמיד רק חושב
ממנו יתברך, ויודע ועד אשר כל מה שעובר עליו הכל ממנו יתברך,
אז מאיר עליו אור עליון מאד, אור עתיק, והוא בא אל בטול כזה
שכבר שום דבר לא יכול לשבר אותו, אלא הוא מתחבא בסתר צל
כנפיו יתברך.

הן אמת שיש בני אדם שעובר עליהם הרבה משברים וגלים
מבית ומבחוץ וכו' וכו', עם כל זאת זה הכל בא מחמת שנתקו את
עצמם ממנו יתברך, כי המאמין בהשגחה פרטית של השם יתברך
ויודע כי כל מארעות של האדם הן דבר גדול והן דבר קטן הכל
ממנו יתברך, והכל בדין אדני דינא דמלכותא מלכות עילאה,
ותכף ומיד כשעובר עליו איזה צרה או דין הוא שב בתשובה
שלמה, ומתחרט בחרטה גדולה, ומתודה, מיד מוחלין לו על כל
עוונותיו, כי כח האמונה כל כך גדולה, עד שאמר רבנו ז"ל (ספר

המדות אות אמונה סימן ל"ג) על ידי אמונה הקדוש ברוך הוא יסלח לך על כל עוונותיך.

ולכן אני מאד מבקש אותך שתתחזק להיות בשמחה שזכית להבראות מזרע ישראל, וצא מעצמך, אל תמשך אל העצבות והעצלות, שזה רק יהרס לך את הבריאות, כי מי שחזק באמונה והוא תמיד שמח אפלו שעובר עליו מה שעובר, על ידי זה הוא תמיד בריא, כי כל המחלות והחלאים רעים גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) באים מחמת חסרון השמחה, כי כשאדם עצוב כל מערכת העכול שלו נשתבשים לגמרי, ונעשה חולה רחמנא לצלן, ולכן אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה סימן ג') ברבות השמחה נתחזק כח השכלי, והמאכל והמשתה הם סבה גדולה לשמחת הלב, ולהרחיק העצבות והדאגות.

אני מאד מקווה שכבר תתחיל לצית אותי שתהיה חזק ללמד בכל יום "דף גמרא" אפלו בגרסא, וזה סגלה להמשיך עליו את הד' מלאכי השמירה, שהם ג' בריאל מ'כאל ר'פאל א'וריאל.

אקווה מאד לראותך השבוע.

ו' תתלה.

יום רביעי לסדר פקודי כ"ח אדר א' התשס"ח

דרשה שדרש כ"ק מוהרא"ש שליט"א לצעירי אברכי אנשי
שלומונו ביבנאל עיר ברסלב

ברוך השם שאני רואה אתכם פה ורבכם יש לכם כבר כמה ילדים זה אצלי שמחה מאד גדולה, אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שלא שכחתם את השנים שלמדתם אצלי, אולי זה היה קשה לכם אבל אני חושב שלא עשיתי לכם כל כך הרבה קשה כמו שאתם

חוֹשְׁבִים, בְּרוּךְ הַשֵּׁם לֹא הִפְסַדְתֶּם אֶצְלֵי כָכָה אָנִי חוֹשֵׁב, כִּי אָנִי
 מִסְתַּכֵּל בִּישִׁיבוֹת אַחֲרוֹת אֵיךְ בְּחוֹר יוֹצֵא אָנִי מוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, לְכֹל הַפְּחוֹת עִם שְׁשֵׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה יִצְאֶתֶם פְּעַם פְּעַמִּים, וַיֵּשׁ
 עָשׂוּר פְּעַמִּים וַיֵּשׁ עָשָׂרִים פְּעַמִּים וַיֵּשׁ יוֹתֵר אֲבָל לְכֹל הַפְּחוֹת עִם
 שְׁשֵׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה כָּל בְּחוֹר יִצְאֵ, לְהַסְבִּיר מָה זֶה לְמוֹד תּוֹרָה אִם כָּל
 הַיָּמִים הָיוּ דִיּוֹ וְכָל הַרְקִיעִים יִהְיוּ גְוִילִים וְכָל הָאֵילָנוֹת יִהְיוּ קְלָמוּסִים
 אִי אֶפְשָׁר לְכַתֵּב מָה זֶה תּוֹרָה. כְּתוּב בְּזֹהֵר אֶלְמֶלֶא עִם יִשְׂרָאֵל הָיוּ
 יוֹדְעִים אֶת הַשֵּׁבַח שֶׁל זֶה שְׁלוֹמֵד תּוֹרָה לֹא הָיוּ עוֹזְבִים אֶת הַתּוֹרָה
 כְּמוֹ שְׂאָדָם לֹא עוֹזֵב אֶת הָאוּר לְנִשְׁמָה כִּי לֹא שִׁיךְ דְּבַר כְּזֶה כִּי אִם
 אֵינן לוֹ אוּר מָה הוּא עוֹשֶׂה? לֹקַח חֲמִצָּן, וּמִסְכֵּן אָדָם שְׂצָרִיךְ לַחֲיוֹת
 עַל חֲמִצָּן זֶה הַעֲנֵשׁ הַכִּי גְדוֹל. רוֹאִים בְּנֵי אָדָם יֵשׁ לָהֶם תְּמִיד טְעֻנוֹת
 לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲבָל אֶף אֶחָד לֹא שָׁם לֵב אֶת הַמִּתְנָה שֶׁהַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לוֹ שֶׁהוּא יְכוּל לְנַשֵּׁם, מָה זֶה? זֶה כָּל הַחַיִּים שְׁלֵךְ, זֶה
 כָּל הַעֲתִיד שְׁלֵךְ, בְּלִי אוּר אִי אֶפְשָׁר לַחֲיוֹת, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן
 לָנוּ אוּר לְנַשֵּׁם וְאֶצֶל הָאָדָם זֶה נַעֲשֶׂה כָּל כֶּךָ פְּשׁוּט, אִז מָה אִם יֵשׁ
 לִי אוּר? וְזֶה מָה שֶׁחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים עַל הַפְּסוּק כֹּל הַנְּשָׁמָה
 תְּהִלֵּל קָה, עַל כָּל נְשִׁימָה וְנְשִׁימָה תְּהִלֵּל קָה, כָּל נְשִׁימָה צְרִיכִים
 לְהוֹדוֹת וּלְתַן תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּרוּךְ הַשֵּׁם שֶׁאֲנַחֲנוּ נוֹשְׁמִים
 וְלֹא צְרִיכִים מְכוֹנֵת הַנְּשָׁמָה וְלֹא צְרִיכִים חֲמִצָּן בְּרוּךְ הַשֵּׁם, וְזֶה כְּבָר
 הַכֹּל, כִּי בְּזֶה כְּלוּל הַכֹּל אִם יֵשׁ אוּר. עִם כָּל זֹאת אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל
 (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ע"ח) הָרִי הַתּוֹרָה זֶה הַחֲיוֹת שְׁלָנוּ אֵיךְ אָדָם
 יְכוּל לְפָרֵשׁ מִהַחֲיוֹת שְׁלוֹ? הָרִי יֵשׁ זְמַנִּים שְׂאָדָם יוֹשֵׁן, יֵשׁ זְמַנִּים
 שְׂאָדָם אוֹכֵל, יֵשׁ זְמַנִּים שְׂאָדָם עוֹסֵק בְּמִשְׂא וּמִתֵּן, אֵיךְ יְכוּלִים לְעֻזֵּב
 אֶת הַתּוֹרָה? אֲבָל בְּאֵמֶת אִם בִּימֵי הַנְּעוּרִים כָּל כֶּךָ הִרְגִּילוּ אֶת עַצְמָם
 עִם הַתּוֹרָה אִז כָּל הַחַיִּים זֶה כְּבָר חַיִּים אַחֲרִים לְגַמְרֵי. וְזֶה אָנִי מְכַרַח
 לְהִיּוֹת גָּאֵה שְׁלִמְדַתֶּם אֶצְלֵי, אוֹלֵי צְעַקְתִּי אֲלֵיכֶם, אוֹלֵי פְעַם בְּזִיתִי
 אֶתְכֶם, אֲבָל זֶה לֹא הָיָה חַס וְשְׁלוֹם עִם כְּוָנָה לְהַצִּיק לָכֶם אוֹ לְבִזּוֹת

אַתְּכֶם, פֿשוט דעו לַכֶּם שְׂאָנִי עוֹבֵר כְּכֹר יִסּוּרִים מֶה שְׂאֵתֶם כֵּן יוֹדְעִים
מֶה שְׂאֵתֶם לֹא יוֹדְעִים, וְאִי אֶפְשֶׁר לְדַבֵּר הַרְבֵּה בְּרַבִּים מִזֶּה אָבֵל מִי
שֶׁהִסְתּוֹבֵב סְבִיבֵי רְאָה אֶת הַסֵּבֵל שְׁלִי שְׂאָנִי סוֹבֵל וְאִף עַל פִּי כֵּן
הֵייתֶם אֶצְלִי וְלֹא קִמְצַתִּי מִמְּכֶם שׁוֹם דְּבַר, לֹא אֲכַל, וְלֹא בְּרוּךְ הַשֵּׁם
כֹּל מֶה שֶׁהֶצְרַכְתֶּם, אֲנִי מִקְּוֵה שְׂאֵתֶם עֲדִין יֵשׁ לַכֶּם הַכֶּרֶת הַטּוֹב אִם
לֹא שְׂכַחְתֶּם כְּכֹר, אֲזִי לְכֹל הַפְּחוֹת הַשְּׂמִחָה שְׁלִי שְׂאָנִי יוֹדֵעַ שְׂבַחֲוֹר
שֶׁהָיָה אֶצְלִי גָמַר שֶׁשָּׂה סְדְרֵי מִשְׁנָה אֲזִי לְכֹל הַפְּחוֹת מִזֶּה בְּרוּךְ הַשֵּׁם
אֲנִי שְׂמִיחַ שְׂאָנִי עֲשִׂיתִי אֶת שְׁלִי, עֲכָשׁוּ בְּרוּךְ הַשֵּׁם גְּמָרָא גַם כֵּן אֵלּוּ
שְׂזָכוּ וְסִימוּ שׁו"ס אֲנִי חוֹשֵׁב שְׂכַמְעַט כְּלַכֶּם גְּמַרְתֶּם שׁו"ס, אֲמַת יֵשׁ
שְׂעוֹשִׂים מִזֶּה צְחוּק זֶה נִקְרָא לְמוֹד? אָבֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָנוּ
אַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת כְּשֶׁנַּעֲלָה לְמַעְלָה אֲזִי יִתְּוֹדַע לָנוּ בְּרוּךְ
הַשֵּׁם. כְּשֶׁהֵייתֶם רוֹקִים בּוֹדָאֵי עֵבֵר עֲלֵיכֶם מֶה שְׂעֵבֵר אוֹ אֵיךְ אֲנִי
יוֹדֵעַ מֶה שְׂעֵבֵר עֲלֵיכֶם, אָבֵל בְּשִׁבִיל זֶה דְּאֲגַתִּי לַכֶּם לְכֹלְכֶם שִׁיְהִיָּה
זוּוֹג וְסִכְנַתִּי אֶת עֲצָמֵי פֿשוטו כְּמִשְׁמַעוּ עִם כָּל זֹאת, עֲשִׂיתִי כָּל מֶה
שְׂבִיכְלַתִּי שְׂתַחַחְתֶּנוּ, וְגַם עַל זֶה אֲנִי מְאֹד מִקְּוֵה שְׂאֵתֶם עֲדִין זוֹכְרִים
אֶת זֶה וְלֹא שׁוֹכַחִים אֶת הַטּוֹב הַזֶּה, כִּי לְצַעְרֵי הָרַב יֵשׁ כְּאֵלּוּ שְׂכַבְּר
שְׂכַחוּ. חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים הֶרְגַע שְׂאָדָם אוֹמֵר מֶה אֶהְיֶה לִּי
רַבֵּנָן? מֶה הוּא עֶזֶר לִי? הוּא לֹא עֶזֶר לִי, זֶה סֵתֶם אֶפִּיקוֹרוֹס, אוֹמְרִים
חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים, עַד כְּדֵי כֶּךָ אַתָּה לְגַמְרֵי כּוֹפֵר בְּטוֹבָה? שְׂכַחְתָּ!
לֵךְ תִּסְתַּכֵּל בִּישִׁיבוֹת אַחֲרוֹת בְּחוֹרִים בְּגִיל עֲשָׂרִים וְשֵׁתִים, עֲשָׂרִים
וְאַרְבַּע, עֲשָׂרִים וְחָמֵשׁ, מִישִׁיבוֹת טוֹבוֹת וְעֲדִין לֹא מִצְאוּ אֶת הַזּוּוֹג,
וְאַתֶּם בְּרוּךְ הַשֵּׁם כְּלַכֶּם הַתַּחַתְנַתֶּם. עֲכָשׁוּ עַל שְׁלוֹם בֵּית אֲנִי חוֹשֵׁב
שֶׁהַרְבֵּה הַרְבֵּה דְּבַרְתִּי אֶתְכֶם כְּשֶׁהֵייתֶם רוֹקִים, זֶה תְּלוּי בִּידֵי אָדָם
זֶה לֹא תְּלוּי בְּאִשָּׁה, זֶה תְּלוּי בְּבַעַל! אִם הַבַּעַל יוֹדֵעַ אֵיךְ לַחֲיוֹת עִם
אִשְׁתּוֹ יִהְיֶה לוֹ תְּמִיד שְׁלוֹם בֵּית, אִם אָדָם לֹא יוֹדֵעַ אֵיךְ לַחֲיוֹת עִם
אִשְׁתּוֹ תְּמִיד יִהְיֶה בְּעֵינָה בְּשְׁלוֹם בֵּית, דְּבַרְתִּי מִזֶּה כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה
פְּעָמִים שְׂאָנִי בְּטוֹחַ כְּשֶׁהֵייתֶם בְּחוֹרִים רוֹקִים הָיָה לַכֶּם פְּלֵא, לְמָה

אָנִי חוֹזֵר עַל זֶה עוֹד פְּעַם וְעוֹד פְּעַם בְּכָל הַדְּרָשׁוֹת, אֲזַעֲכֶשׁוּ אֲנִי מִקְּנֵה שְׂאֵתָם מְבִינִים אֶת זֶה. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים נָשִׁים עִם בְּפָנֵי עֲצָמָן, הָאִשָּׁה זֶה עֲנִיָּן אַחֵר לְגַמְרִי, עֲכָשׁוּ אִם אָדָם יִגִּיד לִי אֲנִי רוֹצֶה אִשָּׁה הַכִּי טוֹבָה שְׂאֵף פְּעַם לֹא נָרִיב וְאֵף פְּעַם לֹא יִהְיֶה בֵּינֵינוּ וְכוּחִים אֵין דְּבָר כְּזֶה, שְׁלֵמָה הַמְּלֶךְ אוֹמֵר וְזֶה מְדַרְשׁ, חֲשַׁבְתִּי שִׁישׁ דְּבָר כְּזֶה אִשָּׁה טוֹבָה אֲבָל אֵין דְּבָר כְּזֶה. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים דוֹרְשִׁים אֶת זֶה עַל הַפְּסוּק "אָדָם אֶחָד מֵאֶלֶף מְצֵאתִי וְאִשָּׁה בְּכָל אֶלֶה לֹא מְצֵאתִי" אָדָם אֶחָד מֵאֶלֶף עוֹד יְכוּלִים לְמַצֵּא, סוּף כָּל סוּף זֶה לֹא סוּף הָעוֹלָם, יֵשׁ אֲנָשִׁים טוֹבִים שְׁמֵהֶתְחַלֵּה עַד הַסוּף הֵם מְכִירִים בְּטוֹב, הֵם זוֹכְרִים אֶת הַטוֹב שֶׁעָשׂוּ לָהֶם, הֵם לֹא בּוֹעֲטִים, יֵשׁ הִרְבֵּה! יֵשׁ לִי כַּמָּה אֲבָרְכִים שְׁכָל פְּעַם שֶׁהֵם רוֹאִים אוֹתִי, מוֹהֵרָא"ש! תּוֹדָה רַבָּה שְׁחַתְּנָת אוֹתִי, תּוֹדָה רַבָּה מָה שֶׁעֲזַרְתָּ לִי, בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֲנִי לֹא מְצַפֶּה שְׁיִגִּידוּ לִי תּוֹדָה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצַפֶּה שְׁיִגִּידוּ כָּל יוֹם מוֹדִים, וּפְעַמִּים בְּיוֹם אוֹמְרִים גַּם מוֹדִים דְּרַבָּנָן, מוֹדִים הַקְּטָן, שְׁמוֹדִים לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אֲבָל אֲנִי לֹא מְבַקֵּשׁ מִמְּכֶם שְׁתּוֹדוּ לִי בְּרוּךְ הַשֵּׁם, רַק אֶל תִּזְרְקוּ עָלַי אֲבָנִים, רַק אֶל תִּדְבְּרוּ עָלַי, אֲבָל לְהוֹדוֹת צְרִיכִים לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אֲבָל יֵשׁ מֵאֶלֶף אָדָם שֶׁהוּא עֲדִין לֹא שָׁכַח, כְּשֶׁהֵייתִי בְּחוֹר הֵייתִי זְרוּק, אֵף אֶחָד לֹא דָאָג לִי וּבְרוּךְ הַשֵּׁם עֲזַרְתִּי לוֹ, אֶחָד מֵאֶלֶף. אֲבָל אִשָּׁה מְכַל אֵלֶה לֹא מְצֵאתִי, אֲמַת אֵלוֹ הַבְּנוֹת שֶׁלְמָדוּ פֶה אֲצִלְנוּ, פְּעַם הָיָה לְגַמְרִי אַחֲרַת אֲבָל עֲכָשׁוּ אֲנִי מְכָרַח לְהִגִּיד הֵן בְּרוּךְ הַשֵּׁם בְּלִי עֵין הָרַע מִשְׁהוּ! מְאֹד מְאֹד מִיְחָדוֹת, אֲנִי עֲכָשׁוּ מְדַבֵּר בְּכָל־לִיּוֹת, אִשָּׁה אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים וְזֶה גַּמְרָא, (תְּמוּרָה ט"ז) הִרְגַע שְׁאֵין לָהּ מָה שֶׁהִיא צְרִיכָה הִיא כְּבָר צוֹעֶקֶת, מָה אֶת צוֹעֶקֶת? אֲנִי בְרוּךְ הַשֵּׁם נִתְתִּי לָךְ עַד עֲכָשׁוּ, עֲזַרְתִּי לָךְ, לֹא! הִיא שְׁכַחָה. נוֹתְנִים לָהּ, עוֹזְרִים לָהּ, הִיא שְׁמַחָה. הַפְּסֻקָּה! הִיא עֲצוּבָה, בְּפָרֵט אִשָּׁה לְפָנֵי שְׁמִקְבֵּלֶת אֶת הַנּוֹסֵת אֲזַז זֶה טְבֵעִי שֶׁהִיא לֹא מְרַגֵּשָׁה טוֹב, גָּבֵר לֹא יְכוּל לְהַבִּין אֶת זֶה, אִם גָּבֵר

הֲיֵה צָרִיךְ לַעֲבֹר אֶת זֶה וְכוּ'. מַאיִפֹּה זֶה בָּא? הִיא צִיְתָה אֶת הַנְּחֹשׁ, הַנְּחֹשׁ הִסִּית אוֹתָהּ, אֲזִי זֶה מָה שֵׁיִשׁ לָהּ "בְּעֶצֶב תִּלְדִּי בָּנִים" וְהִיא הִלְכָה וְהִסִּיתָה גַם אֶת אָדָם, אֲזִי תִרְאוּ מָה שֶׁקָּרָה לְאָדָם "וְקוֹץ וְדַרְדַּר תִּצְמִיחַ לָךְ בְּעֶצְבוֹן תֹּאכְלֶנָּה" זֶה הִסְתַּת הַנְּחֹשׁ. מָה הִיָּה הִסְתַּת הַנְּחֹשׁ? לְלַכֵּת מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אִם תֹּאכְלוּ מֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע אֲזִי אֲנִי מִבְטִיחַ לָכֶם שְׂגַם אַתֶּם תִּהְיוּ כְּמוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. מָה אֵין לָנוּ דְאָגוֹת אַחֲרוֹת? בְּקִשִּׁי אֲנִי יָכוֹל לְהִנְהִיג אֶת עֲצָמִי, אֲנִי לֹא כָּבֵר אוֹמֵר אֶת אֲשֵׁתִי וְאֶת הַיְלָדִים, אֶת עֲצָמוֹ אָדָם בְּקִשִּׁי יָכוֹל לְלַמֵּד, פְּעַם הוּא כָּכָה וְפְעַם הוּא כָּכָה, פְּעַם הוּא קָם בְּמִצַּב רוּחַ טוֹב פְּעַם הוּא קָם בְּמִצַּב רוּחַ רַע, פְּעַם יֵשׁ לוֹ עֲנִיּוֹת, פְּעַם יֵשׁ לוֹ דְחֻקוֹת, פְּעַם יֵשׁ לוֹ חוֹבוֹת, וְפְעַם מִסְתַּבֵּף, וְפְעַם הוֹלֵךְ לוֹ בְּטוֹב. אָדָם בְּעֶצְמוֹ לֹא יָכוֹל לְתַת לְעֲצָמוֹ עֲצָה מְכַל שְׂכָן שֵׁיִשׁ לוֹ אֲשֶׁה, הִנֵּה הִיא קָמָה בְּמִצַּב רוּחַ לֹא טוֹב מָה אֲנִי חִיָּב עַל זֶה? כֵּן! אֶתָּה חִיָּב בְּכָל! וּמִתְחִילָה לְקַלֵּל אֶת הָאֵמָא שֶׁלָּךְ וְכָכָה זֶה הוֹלֵךְ, מָה אֶת רוּצָה? מָה הַתְּלַבְּשֵׁת עָלַי? וְזֶה רוֹאִים בְּטַבַּע, זֶה כָּכָה! וְזֶה הַכֹּל מִפְּנֵי הִסְתַּת הַנְּחֹשׁ. אִם אֲנִי לֹא יָכוֹל לְהִנְהִיג אֶת עֲצָמִי אֵיךְ אֲנִהִיג אֶת כָּל הָעוֹלָם וְאֶת כָּל הַחַיּוֹת וְאֶת כָּל הָעוֹפוֹת וְאֶת כָּל הַבְּרִיאָה, אֲבָל זֶה שְׂגָעוֹן, זֶה גְּאוּת שֶׁהַנְּחֹשׁ הַכְּנִיס בְּנוֹ, הַכְּנִיס בְּאָדָם וּבַחַוָּה, וּמִזֶּה מִשְׁתַּלְּשֵׁל עַד הַיּוֹם. הֲרֹגַע שְׂאָדָם יֵשׁ לוֹ גְּאוּת הַשֵּׁם יִשְׁמַר זֶה הוֹרֵס אוֹתוֹ לְגַמְרִי, אֲנִי יוֹדַע יוֹתֵר מִמֶּךָ וְאֶתָּה כָּלּוֹם! רַגַּע! לְמִי אֶתָּה אוֹמֵר אֶת זֶה? שְׂכַחַת שֶׁעָזְרוּ לָךְ מֵא' וְעַד ת', בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֲפֹלוּ בְּרוּחַנִיּוֹת לֹא הִפְסַדְתָּ, סִימַתְּ שֵׁשָׁה סְדָרֵי מְשֻׁנָּה, סִימַתְּ ש"ס, בְּשָׁמַיִם אֵין שְׂכָר מִסְפִּיק לְשֵׁלֶם לְאַחַד שְׂזֻכָה לְסִים שֵׁשָׁה סְדָרֵי מְשֻׁנָּה, אֵין שְׂכָר לְשֵׁלֶם לְמִי שְׁסִים ש"ס, אֵין עַל זֶה שְׂכָר, אֲנָשִׁים צוֹחֻקִים מִזֶּה זֶה נִקְרָא לְמוֹד? הֲחֻפֵּץ חַיִּים סִפֵּר לְבֵן שְׁלוֹ ר' אַרְיֵה לֵיב, זֶה הִיָּה הַבֵּן שֶׁל הֲחֻפֵּץ חַיִּים, הוּא סִפֵּר לוֹ שֶׁבְּבָרִיֶסֶק שָׁמָּה לְמִדּוֹ בְּעֵמֶק הָעֲנַיִן, הֵם הָיוּ יָכוֹלִים לְשַׁבֵּת עַל עֲמוּד גְּמָרָא לֹא דָף, זְמַן שְׁלֵם! כָּל שְׁבוּעַ גְּמָרוֹ שְׁלֵשׁ אוֹ אַרְבַּע שׁוֹרוֹת בְּעֵינָן

רב מאד עם פּלפּוּלים וּבַעֲמָקוֹת וְזֶה הַכְּנִיס בָּהֶם כְּאִלוּ הֵם הַכִּי
 לוֹמְדִים בְּעוֹלָם. פֶּעַם נִכְנַס יְהוּדֵי בַעַל מַכְלֵת אֶל רַבֵּי חַיִּים בְּרִיסקָעֶר
 זי"ע, הָיוּ שָׁמָּה תַלְמִידִים גְּאוּנִים עֲצוּמִים הוּא קָם מְלֵא קוֹמָתוֹ,
 הַתַּלְמִידִים לֹא יָכְלוּ לְסַבֵּל אֶת זֶה, מִי זֶה? אַחַד בַּעַל מַכְלֵת הַרְבִּי
 יָקוּם מִלְּפָנָיו? הֵם רְתָחוּ! אָבֵל פָּחַדוּ לַגִּשְׁתׁ אֶל הַרְבִּי, פֶּעַם הָיָה מְאֹד
 מְאֹד אֵימַת דְּרַבִּיָּה עַל הָאָדָם, אָבֵל בִּינִיָּהֶם הֵם רְתָחוּ, אֵיפֹה כְבוֹד
 הַתּוֹרָה? לָמָּה הוּא עֹשֶׂה אֶת זֶה? הוּא דִּבֶּר אֶתוֹ כִּי הוּא הָיָה צָרִיךְ
 לְהַתִּיעֵץ אֶתוֹ בְּמִשְׁהוֹ, הַקְּשִׁיב לוֹ הַכֵּל, כְּשֶׁהוּא הֵלֵךְ אֶז הַתַּלְמִידִים
 הִסִּיתוּ אַחַד אֶת הַשְּׂנִי בֵּא נִרְאָה אִם יֵשׁ לָךְ עֲזוֹת דְּקַדְשָׁה תִּגַּשׁ לְשֶׁאֵל
 לָמָּה הוּא קָם? הֲרִי זֶה לֹא כְבוֹד הַתּוֹרָה, נוּ! בְּחוֹר אַחַד קָבֵל אִמְץ
 אֲנִי יֵלֶךְ, הוּא נִגַּשׁ וְאָמַר לְרַבִּי תִּמְחַל לִי שְׂאֲנִי שׂוֹאֵל מִשְׁהוֹ, אוֹמֵר לוֹ
 כֵּן! מָה אַתָּה רוֹצֶה? הוּא אוֹמֵר עוֹד פֶּעַם שְׂתִּמְחַל לִי שְׂאֲנִי שׂוֹאֵל,
 לָמָּה הָרֵאשׁ יִשְׁיבָה קָם לְבַעַל מַכְלֵת הֲרִי זֶה לֹא כְבוֹד הַתּוֹרָה? כָּל
 הַתַּלְמִידִים עֲמָדוּ מִרְחוֹק קִצַּת וְשָׁמְעוּ שֶׁהוּא אָמַר הָאָדָם הַזֶּה סִּים
 ש"ס, אֶז כָּלֵם חִיכּוֹ, אֶצְלָם הָיוּ גּוֹמְרִים עֲמוּד אַחַד לְחֻצֵי שָׁנָה, בְּשִׁבִיל
 ש"ס צָרִיכִים לְחִיּוֹת אֶלֶף שָׁנִים. אֶז הוּא הִסְבִּיר לָהֶם שְׂאֶחָד מֵהַדְּפוּסִי
 ש"ס שֶׁהָיָה בְּעִיר זוּלְסִבֵּף הָיָה מְלֵא טְעִיּוֹת כְּשֶׁהַדְּפִיסוֹ, אַחַר כֵּף
 כְּשֶׁהַדְּפִיסוֹ עוֹד כְּמָה בְּלוּבְלִין, ש"ס לוּבְלִין, אֶז הַדְּפִיסוֹ כְּבָר אֶת
 הַרְש"ש, מָה זֶה הַרְש"ש? הוּא הוֹצִיא אֶת כָּל הַטְּעִיּוֹת וְכָתַב אֶת
 הַגְּרָסוֹת שֶׁהוּא רָאָה בְּעוֹד כְּתָבֵי יָד שֶׁל ש"ס, הַיּוֹם כְּשֶׁהַדְּפִיסוֹ אֶת
 הַש"ס הַחֲדָשׁ כְּבָר לְקַחוּ מִכָּל הַש"סִים שֶׁהָיוּ פֶּעַם כְּתָבֵי יָד, וּמָה
 שְׂמָצְאוּ בְּכָל הַדְּפוּסִים שְׂתִּקְּנוּ אֶת הַטְּעִיּוֹת, אָמַר לָהֶם הִנֵּה הַדְּפוּס
 זוּלְסִבֵּאֵף בּוֹדָאֵי הָיָה מְלֵא טְעִיּוֹת, אָבֵל אֵף אַחַד לֹא יָכוֹל לְהַגִּיד שְׂזֶה
 לֹא ש"ס, זֶה ש"ס! מְלֵא טְעִיּוֹת אָבֵל זֶה ש"ס, בְּש"ס לוּבְלִין כְּבָר
 הָיָה אֶת הַרְש"ש שֶׁהוּא הוֹצִיא כְּבָר אֶת הַטְּעִיּוֹת. הַיְהוּדֵי הַזֶּה סִּים
 ש"ס, עֹשֶׂה הַרְבֵּה טְעִיּוֹת, שְׂגִיאוֹת, לֹא הִבִּין הַרְבֵּה דְּבָרִים, אָבֵל הוּא
 לוֹקַח אֶתוֹ ש"ס, הוּא יָבוֹא לְמַעֲלָה בְּשָׂמִים כָּל מְקוֹם שֶׁהוּא לֹא הִבִּין

יִתְקַנּוּ לּוֹ אֶת הַטְּעוּיּוֹת, אָבֵל מִי שֶׁלֹּא גָמַר ש"ס מָה יִתְקַנּוּ לּוֹ? הוּא
 לֹא לְמַד! הֵם נִבְהָלוּ וּמֵאֵז כָּל אֶחָד עָשָׂה לְעִצְמוֹ סֹדֵר לְעִצְמוֹ וּבְמִשְׁפָּחָה
 שְׁנַיִם גָּמְרוּ ש"ס. הִיָּה גָאוֹן גָּדוֹל בְּשֵׁם רַבִּי יוֹסֵף שְׂאוּל נִתְנַזּוֹן הוּא
 עָשָׂה שׁו"ת "שׁוֹאֵל וּמְשִׁיב" הוּא הִצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד, מִשְׁהוּ מִיָּחָד!
 הַחֲזוֹן אִישׁ אָמַר שֶׁהַהֲצִלָּחָה שְׁלוֹ הִיָּתָה שְׁלִפְנֵי שְׁחָבַר אֶת הַסֵּפֶר
 שׁוֹתִים שְׁלוֹ שׁוֹאֵל וּמְשִׁיב, זֶה חֲמֵשׁ כְּרֻכִים עֲבִי כָּרֵס אָבֵל עִם אוֹתוֹת
 קְטַנּוֹת, יְכוּלִים הַיּוֹם לַעֲשׂוֹת מִזֶּה לְכָל הַפְּחוֹת אַרְבָּעִים כְּרֻכִים. אָמַר
 הַחֲזוֹן אִישׁ שֶׁהוּא זָכָה לָזֶה רַק בְּזַכּוֹת שֶׁהוּא גָמַר בֵּין אַרְבָּעִים
 לְחֲמִשִּׁים פְּעַם ש"ס. הַשֵּׁר שְׁלוֹם מִבְּעִלְזָא שָׂאֵל אוֹתוֹ פְּעַם כְּשֶׁהוּא
 הִיָּה אָצֵּל, הָאֵם כְּשֶׁאֲבַדְתֶּם אֶת הַכֶּסֶף הַפְּרִיעַ לָכֶם בְּלִמּוּד? כִּי הוּא
 הִיָּה עָשִׂיר גָּדוֹל וְהַכְּנִיס אֶת הַכֶּסֶף שְׁלוֹ בְּעֶסֶק, וְהַעֲסַק הֵלֶךְ עִם הָרוּחַ
 וְהוּא הַפְּסִיד אֶת כָּל הַכֶּסֶף, אָמַר לוֹ כֵּן! שָׂאֵל אוֹתוֹ בְּמָה זֶה הַפְּרִיעַ
 לָכֶם? אָמַר לוֹ הִיָּה לִי בְּטוֹל תּוֹרָה, שָׂאֵל אוֹתוֹ מָה? לֹא לְמַדְתֶּם
 כְּלוּם? אֵז עֲנָה בְּשִׁלְשׁ חֲדָשִׁים לְמַדְתִּי שְׁמוֹנֶה מֵאוֹת דָּף לֹא יוֹתֵר, לֹא
 הַסְּפַקְתִּי יוֹתֵר. הַשֵּׁר שְׁלוֹם מְאֹד הַתְּפִלָּא מִזֶּה, קָרָא אֶת הַיְלָדִים שְׁלוֹ
 וְאָמַר לָהֶם אַתֶּם רוֹאִים מָה זֶה? אָדָם שֶׁבִּעַת צָרָה, יְרִידָה שֶׁעָבַר עָלָיו
 הוּא לֹא הַסְּפִיק לְלַמֵּד יוֹתֵר מִשְׁמוֹנֶה מֵאוֹת, הַלּוֹאִי שָׁגַם אַתֶּם תְּלַמְדוּ
 כְּכֹה, כְּכֹה הוּא אָמַר לָהֶם. רוֹאִים מִזֶּה מָה זֶה, עֲכָשׁוּ כְּשֶׁבַחֲוֹרִים עֲדִין
 צְעִירִים תְּמִיד אֲנִי מְעוֹרֵר אוֹתָם אִם אַתֶּם תְּלַמְדוּ הִרְבֵּה זֶה יִשְׁאָר
 לָכֶם בְּרֵאשׁ. אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁלֹּא אֲכַזְּבֵתִי אֶתְכֶם
 בְּרוּחַנִיּוֹת, בְּרוּךְ הַשֵּׁם קִנִּיתֶם שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנֵה אֶצְלִי, קִנִּיתֶם ש"ס
 אֶצְלִי, בְּרוּךְ הַשֵּׁם יֵשׁ בַּחֲוֹרִים שְׁזָכוּ לְקַנּוֹת עוֹד דְּבָרִים, ד' חֲלָקִי
 שְׁלַחַן עֲרוּךְ וּמְדַרְשִׁים, אָבֵל לֹא הוֹלְכֵתִי אֶתְכֶם שׁוֹלֵל, וְאֲנִי מְדַבֵּר
 עֲכָשׁוּ בְּרוּחַנִיּוֹת, מָה שֶׁבְּמִקּוֹמוֹת אַחֲרִים אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אִם יְכוּלִים
 לְהַתְּפָאֵר בְּזֶה, רַק בְּשִׁבִּיל זֶה בְּעִצְמוֹ תִּאֲמִינוּ לִי צְרִיכִים לְהַכִּיר
 בְּטוֹב, מִכָּל שֶׁכֵּן בְּגִשְׁמִיּוֹת בְּרוּךְ הַשֵּׁם דָּאֲגַתִּי לְכָלְכֶם שֶׁתַּתְּחַתְּנוּ,
 הֵלֶךְ לִי בַחַיִּים שֶׁתַּתְּחַתְּנוּ, אִם אַתֶּם זוֹכְרִים אֶת זֶה, אִם לֹא שְׁכַחְתֶּם,

לְמָה שְׁלֹא תַחֲזִיקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד? הֲרִי כָּל כֶּךָ הֲרַבְּהָ בְּקִשְׁתִּי זֹאת
 מִכֶּם כְּשֶׁהֵייתֶם אֲצֵלִי. מְאֹד הִקְפַּדְתִּי שֶׁבַּחֲוֹרִים אֶפְלוּ אִם הֵם לֹא
 לֹוּמְדִים אָבֵל שְׁלֹא יָרִיבוּ בֵּינֵיהֶם, לֹא לָתֵת מִכּוֹת, עַל זֶה תִּמְיֵד
 שְׁמֵרְתִּי, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם רַב הַפְּעָמִים לֹא הָיָה דָבָר כְּזֶה שֶׁבַּחֲוֹרִים יִתְּנוּ
 מִכּוֹת אֶחָד לְשָׁנִי, שְׁיִהְיֶה שְׁנֵאָה בֵּינֵיהֶם, אֲנִי מְאֹד מְקַפֵּיד עַל
 זֶה, וְאֲנִי כִמְעַט לֹא זֹכֵר שֶׁנִּתְּנוּ מִכּוֹת אֶחָד לְשָׁנִי וְהָיָה שְׁנֵאָה, אֲנִי
 מְאֹד הֵייתִי נֶגֶד זֶה, אָבֵל לְמָה שְׁלֹא תַחֲזִיקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד? זֶה
 עֲצַת הַיְצֵרָה. עֲכָשׁוּ הִתְחַתְּנֶתֶם כְּלַכֶּם בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אֲנִי מְדַבֵּר עֲכָשׁוּ רַק
 אֶל הָאֲבָרְכִים, הֲרַבְּהָ נִפְלוּ בְּדֶרֶךְ אֲנִי מִכְּרַח לְהַגִּיד לָכֶם, מָה זֹאת
 אוֹמֶרֶת נִפְלוּ? שְׁמַעְנוּ לְשׁוֹן הָרַע כְּאִלוּ מִי יוֹדֵעַ מָה עָשִׂיתִי לָהֶם, אֵי!
 סִפְּנִיתִי אֶת עֲצָמִי בְּשִׁבְלֵיכֶם וְכִמְעַט שְׁיִשְׁבַּתִּי בְּבֵית סֵהָר שֶׁשׁ עָשְׂרָה
 שָׁנִים וּמָה לֹא סִבְּלַתִּי וְעַדִּין אֲנִי סוֹבֵל. הִנֵּה שָׁבַת שְׁעֵבְרָה הָיָה לִי
 שָׁבַת מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, אֲנִי מִכְּרַח לְהַגִּיד לָכֶם מְלִבְד הַכְּאֲבִים הָעֹזִים
 שְׁאֲנִי סוֹבֵל שְׁמַמְשׁ לֹא יְכוּלִים לְהִסְבִּיר מָה זֶה כְּאֲבִים, אֲנִי יוֹשֵׁב
 וּמְחַיֵּךְ וּמְדַבֵּר אֶתְכֶם, אָבֵל יֵשׁ לִי כְּאֲבִים עֲצוּמִים בְּכַתֵּף וּבִגְבִי, מָה
 לַעֲשׂוֹת? חֲטָאתִי! אֲנִי צָרִיךְ עֲכָשׁוּ לְשִׁלֵּם עַל זֶה, אָבֵל הָיָה לִי שָׁבַת
 מְאֹד קָשָׁה, כִּי בְיוֹם שֶׁשִּׁי הַזֶּה הָיָה עָלַי כְּתַבָּה מְלַכְלַכַת שְׁאֲנִי מְחַתֵּן
 בְּגִיל שְׁתִּים עָשְׂרָה, עוֹד פְּעַם לְעוֹרֵר אֶת הַצּוֹאָה וְהִלְכְלוּהָ, וּמִסְכָּן
 הוּא קִבֵּל הַתְּקַפַּת לֵב הַיּוֹם, שְׁמַעְתִּי כִּבְר שְׁבָאוּ אַרְבַּע נִידוֹת אֲמִבּוּלָנִס
 לְהַצִּיל אוֹתוֹ וְהַכְּנִיסוּ אוֹתוֹ בְּבֵית חוֹלִים וְהָיָה וְכוּ' וְהוּא אוֹמֵר שְׁזֶה
 הַכֹּל בְּגִלְלָנוּ, בְּפָרֵט אֲנִי שֶׁהִצַּקְתִּי לוֹ כָּל כֶּךָ הֲרַבְּהָ, מָה לֹא עָשִׂיתִי לוֹ,
 בְּשִׁבְלִי זֶה מִסְכָּן קִבֵּל הַתְּקַפַּת לֵב כְּבֹד מְאֹד, וּמְבִיאִים אוֹתוֹ בְיוֹם
 רֵאשׁוֹן עִם מְטוֹס רְפוּאִי, צְוֹת רְפוּאִי יְלוּהָ אוֹתוֹ, בְּסִדְר! אֶתָּה רוֹצֵה
 לְעֵבֵד עַל אֲנָשִׁים תַּעֲשֶׂה מָה שְׁאֶתָּה רוֹצֵה, אָבֵל מָה אֶתָּה מְכַנֵּס אוֹתִי
 עוֹד פְּעַם, אֶתֶם לֹא תְבִינּוּ אֶת זֶה אָבֵל לִי יֵשׁ צַעַר מְזֵה, לִי יֵשׁ בְּזִיוּנוֹת
 מְזֵה, עוֹד פְּעַם אֶתָּה מִתְחִיל אֶת כָּל הַצּוֹאָה שְׁלִךְ שְׁאֲנִי חֲתַנְתִּי בֵּן
 שְׁתִּים עָשְׂרָה, אֲדַרְבֶּה! בָּאוּ תִרְאוּ אֶת מִי חֲתַנְתִּי בְּגִיל שְׁתִּים עָשְׂרָה?

אָבּל אַנשׂים קוּראַים אַתּ זֶה בַּעַתּוֹן וּמְקַבְּלִים אֶת זֶה, מָה שְׁכַתּוּב
בַּעַתּוֹן זֶה קִדְשׁ הַשֵּׁם יִשְׁמֵר, אִי מִי כָּתַב אֶת זֶה? הַסְּפּוּר הוּא פֶּשׁוּט
הַשְּׁנָה הַחֲלִיטוּ שְׁלֹא נוֹתְנִים לוֹ אַגּוּרָה שְׁחוּקָה, הֲיֵה סְפּוּר שְׁאַחַד
מֵאַנְ"שׁ הִיָּה שְׁמָה לְפָנַי שְׁנַתִּים, וְהַעֲשִׂיר אָמַר לוֹ אֲנִי יִשְׁלַח לְךָ עִם
הָרַב שְׁבֹא כָּל שְׁנָה, יֵשׁ לוֹ מוֹסְדוֹת, אֲנִי יִשְׁלַח אֹתוֹ, הֵהוּא אָמַר לוֹ
תִּרְאֶה! אֵין לוֹ מוֹסְדוֹת וְאֵין כְּלוּם, אַתָּה יְכוּל לַחְתּוֹךְ לִי אֶת הָרֵאשׁ
אִם זֶה כִּכָּה, אָמַר לוֹ, זֶה לֹא יְכוּל לִהְיוֹת רַב יְגִיד שְׁקֵר? אָמַר לוֹ אַתָּה
יְכוּל לַחְתּוֹךְ לִי אֶת הָרֵאשׁ אִם אֲנִי אוֹמֵר שְׁקֵר, בְּסֻדְרִי! אֲנִי יִשְׁלַח אֶת
הַנְּדָבָה שְׁאַנִּי רוּצָה לָתֵת לְךָ דִּרְכוּ, נוּ! הוּא נָתַן לוֹ בְּשִׁבְלֹו, שְׁנָה
שְׁעַבְרָה הוּא חוּזֵר וְאוֹמֵר לוֹ הָרַב לֹא נָתַן לִי כְלוּם, וְעַכְשָׁו אֲנִי אוֹמֵר
לְךָ עוֹד פַּעַם תַּחְתּוֹךְ לִי אֶת הָרֵאשׁ כְּמָה פְּעֻמִּים שְׁאַתָּה רוּצָה זֶה הַכֹּל
שְׁקֵר, אַתָּה מְסַרְתָּ לוֹ שְׁיִתֵּן וְהוּא לֹא נָתַן לִי אַגּוּרָה, הוּא פִּתַּח אֶת
הַפֶּה וְסִפֵּר אֶת כָּל הַסְּפּוּר מָה שְׁיֵשׁ לְסִפֵּר, הוּא שְׁלַח שְׁלִיחַ לְפָה,
וְהוּא רָאָה בּוֹדְאוֹת שְׁלֹא דְבִים וְלֹא יַעַר, יֵשׁ לוֹ מוֹסְדוֹת שֶׁל מְמ"ד
שְׁהַמְדִּינָה מְשַׁלְּמֵת לַמּוֹרוֹת שְׁמָה וְלַמּוֹרִים כְּמוֹ בֵּית סֵפֶר עֲמָמִי, הֵם
צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת מַגְבִּית? הַמְדִּינָה מְשַׁלְּמֵת אֶת זֶה מָה אַתָּה מְבַקֵּשׁ?
אִז הֵהוּא הַחֲלִיט שֶׁהוּא לֹא נוֹתֵן לוֹ הַשְּׁנָה, גְּמַרְנוּ! הוּא הִיָּה נוֹתֵן לוֹ
בַּעֲצָמוֹ עֲשָׂרִים אֶלְף יוֹרוֹ שְׁזֵה מֵאָה אֶלְף שְׁקָל, זֶה רַק מֵאָדָם אַחַד,
וְעַם זֶה הוּא הֶלֶךְ לְכֹלָם, הִנֵּה הוּא נָתַן לִי מֵאָה אֶלְף. הַשְּׁנָה הוּא בָּא
וְהַכֹּל הִיָּה סְגוּר, הַתְּרַגֵּיל הַכִּי טוֹב, בּוּם! בְּאַמְצַע הַבַּיִת הַכְּנֻסֵת נִפְּל
עַל הַרְצָפָה וְהַצְּלִיחַ, הוּא הַקְּלִיט אוֹתוֹ, הוּא דְבַר בְּרִדְיוֹ שְׁלֵשׁ שְׁעוֹת,
אֲנִי שׁוֹאֵל אִם אַחַד קִבֵּל הַתְּקִפֵת לֵב וְגַם אָמְרוּ אַרְוֵעַ מַחִי הוּא יְכוּל
לְדַבֵּר כִּכָּה? צְלַצְלוּ אֵלַי, מוֹהֲרֵא"שׁ! שְׁמַעְתֶּם? אֲמַרְתִּי זֶה לֹא נְכוּן,
הָאָדָם הַזֶּה בְּרִיא כְּמוֹ שׁוֹר, קִדְּם כָּל אֲמַרְתִּי לְכֹלָם תְּדַעוּ לָכֶם שֶׁהַתְּנֵא
שְׁמוּאֵל הַקָּטָן אוֹמֵר "בְּנִפְּל אוֹיְבְךָ אֵל תִּשְׁמַח" יֵשׁ לְךָ אוֹיֵב וְהוּא
נוֹפֵל אֵל תִּשְׁמַח זֶה דְבַר אַחַד, וְדְבַר שְׁנַי אֲמַרְתִּי לְמִי שְׁרַק צְלַצַּל אֵלַי
זֶה הַכֹּל דְּמִיּוֹן, אָבּל זֶה סִפֵּר וְזֶה סִפֵּר, אֲשֶׁתּוֹ טָסָה, וְהַבֵּן שְׁלוֹ טָס,

אֲמַרְתִּי לָהֶם הַכֹּל צָחוּק וְהִנֵּה זֶה נִתְגַּלֶּה עִכְשָׁו הוּא מְסֻתּוֹבֵב וְצוֹחֵק אֵיךְ שֶׁהוּא הַצְּלִיחַ. לָמָּה אֲנִי מְסַפֵּר אֶת זֶה? בְּזֵה הָעוֹלָם אֶחָד גּוֹנֵב וְגוֹזֵל וְעוֹשֶׂה אֶת הָרַבִּים וּמְקַבֵּל אֶת כָּל הַכְּבוֹד, וְאֲנִי נִשְׁאַרְתִּי עִם הַבְּזִיוֹנוֹת, מִמָּשׁ בְּזִיוֹנוֹת, שְׁעוֹד פְּעַם מְבִיאִים אֶת הַצּוֹאָה שְׁאֲנִי חֲתַנְתִּי בֶן שְׁתִּים עֶשְׂרֵה, וְהוּא אֹמֵר שְׂזֵה בְּגַלְל שְׁאֲנִי רוֹדֵף אוֹתוֹ וְכָל אֲנִ"שׁ רוֹדְפִים אוֹתוֹ עַד שֶׁהוּא קִבֵּל הַתְּקַפֶּת לֵב. הֲיֵה לִי בְּשִׁבְתְּ צֶעַר כְּזֵה, רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם עַד מָתִי הַשֶּׁקֶר יִחַגֵּג? זֶה צֶעַר אֶחָד שְׁאֲנִי סוֹבֵל, אַתֶּם לֹא סוֹבְלִים, אַתֶּם בְּרוּךְ הַשֵּׁם הַתְּחַתְּנֶתֶם, יֵשׁ לָכֶם יְלָדִים. אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי הַצֶּעַר שְׁלִי שֵׁישׁ כְּמָה, לֹא הִרְבֵּה! אֲבָל מְסַפֵּיק לְהַגִּיד שְׁבַע שְׂמוֹנָה, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אִם יֵשׁ עֶשֶׂר, אֲבָל אֲנִי יָכוֹל לְסַפֵּר אֶת זֶה עִם שְׁתֵּי יָדַי, שְׁעֵזְבוּ וּמְדַבְּרִים עָלַי כָּל דְּבָר אֲסוּר זֶה כּוֹאֵב עוֹד יוֹתֵר, מִיֵּלָא זָבֵל כְּזֵה שְׁכּוֹתֵב עָלַי כָּל דְּבָר אֲנִי לֹא יָכוֹל כּוֹאֵב לְהַגִּיד לָכֶם שְׁלֹא כּוֹאֵב, כָּלֶם מְדַבְּרִים, תִּרְאֶה! זֶה לֹא יוֹדֵעַ מָה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, מִחַתֵּן בְּגִיל שְׁתִּים עֶשְׂרֵה? פְּעַם הוּא כָּתַב שֶׁלְּקַחְתִּי בֵּת בְּגִיל שְׁתִּים עֶשְׂרֵה וְחַתַּנְתִּי אוֹתָהּ עִם בְּחוּר בֶּן שְׁלֹשִׁים, מִי שָׂרַק רוֹאֶה אֶת זֶה מָה הוּא אֹמֵר? הוּא צוֹדֵק גַּם אֲנִי חוֹלֵק עַל זֶה. תִּגִּיד לִי! הַשְּׂתַגַּעְתָּ? אַתָּה לוֹקַח בֵּת בֵּת שְׁתִּים עֶשְׂרֵה וְנוֹתֵן לָהּ בְּחוּר רֶוֶק בְּגִיל שְׁלֹשִׁים? מִי שְׁקוֹרָא אֶת זֶה אֹמֵר הָאָדָם הַזֶּה זֶה לֹא נוֹרְמָאֵלִי, וְזֵה עֹשֶׂה לִי שֵׁם רַע וְזֵה צָרָה גְּדוֹלָה, אֲבָל צָרָה עוֹד יוֹתֵר גְּדוֹלָה זֶה עַל אֵלּוֹ שְׁעִזְרַתִּי לָהֶם, יִשְׁכַּתֶּם אֶתִּי בְּחֹדֶר וְתִקְתַּקְתֶּם אֶתִּי וּמָה לֹא עִזְרַתִּי לָכֶם, וְלִבְסוּף תִּלְכוּ לְדַבֵּר עָלַי, בּוֹדְאֵי כּוֹאֵב אוֹ אֵיךְ זֶה כּוֹאֵב. וְלָכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם לְכֹל הַפְּחוֹת זְכְרוּ הֵיטֵב אֶת הַטּוֹב שֶׁקִּבַּלְתֶּם, בְּרוּךְ הַשֵּׁם לֹא אֲכַזְּבֵתִי אֶתְכֶם אֲנִי מְקַנֶּה כְּכָה, אִם יֵשׁ לְפַעְמִים אֶחָד אוֹ שְׁתִּים שְׁצַעְקֵתִי עָלַי, נוּ! הוּא לֹא רָצָה לְקוֹם צְרִיכִים לְהַתְּפַלֵּל, אֲבָל לָמָּה שְׁלֹא תַחֲזִיקוּ אֶת עַצְמְכֶם בְּיַחַד? אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָכֶם הֵייתִי אֶתְמוּל בְּבֵר מִצּוֹה שֶׁל הַנֶּכֶד מִבְּעִלְזָא, הִלְכְּתִי בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הִכִּי גְּדוֹלָה, מִמָּשׁ לֹא יְכַלְתִּי לְצֹאת מִהֶרֶב וְלֹא יְכַלְתִּי לְהִזִּיז אֶת הַגֵּב, אֲבָל כָּל

כַּדּוֹ בִקְשׁוּ מִמֶּנִּי וְאֵף עַל פִּי כֵן לֹא רָצִיתִי לָלֶכֶת, אֲשֶׁתִּי אָמְרָה לִי, לֶךְ
 תִּסָּע! וְאָמְרָה לִי "כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר לְךָ שָׂרָה שְׁמַע בְּקֹלָהּ" וְעַדִּין לֹא
 רָצִיתִי, הֵבֵן שְׁלִי אָמַר לִי תִסָּע! לֹא תִתְחַרֵּט, אֵף עַל פִּי כֵן לֹא יִכְלוּ
 לִפְעֹל אֲצָלִי, אִזּוֹ זִרְקָתִי גֹרֵל תִּסָּע, אֵל תִּסָּע, יֵצֵא תִסָּע! אֶחָד שְׁתִּים
 נִסְעָתִי! רָאִיתִי דְבַר כְּזֶה מָה שְׁלֹא רָאִיתִי בְּשׁוּם מְקוֹם, בְּבִרְסֵלֶב אֲנִי
 כֹּכֵר מִתְשַׁטֵּט, זֶה חֲמֻשִּׁים וְשְׁתִּים שָׁנָה וְחֻצֵי בְּמִדְיָק, בְּרִסֵּלֶב יִכְבֹּשׁ
 אֶת הָעוֹלָם, אִם לֹא? אֲנָשִׁים יִקְבְּלוּ כָּל כַּדּוֹ הֶרְבֵּה מִכּוֹת שְׁיִצְרְכוּ אֶת
 סִפְרֵי רִבְנֹו ז"ל, זֶה לֹא יוֹעִיל שׁוּם דְּבַר, תִּקְבַּל עוֹד מִכּוֹת וְעוֹד מִכּוֹת,
 תִּצְטַרֵּךְ הַתְּחִזְקוֹת וְהַתְּחִזְקוֹת מְקַבְּלִים אֲצָל רִבְנֹו ז"ל. בְּאַרְצוֹת
 הַבְּרִית חֲב"ד לֹוֹקְחִים אֶת הַסִּפְרִים לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֹּר, חֲב"ד יֵשׁ לָהֶם
 חֲסִידוֹת אַחֲרָת, אַחֲרֵידָה, בְּאַמַּת חֲסִידוֹת יִפֶּה, אֲבָל עִם כָּל זֹאת בְּשִׁבִיל
 הַתְּחִזְקוֹת בָּאִים אֵל בְּרִסֵּלֶב. בְּסִקּוּרֵי יֵשׁ כָּל כַּדּוֹ מִתְנַגְּדִים אֵל סִפְרֵי
 רִבְנֹו ז"ל, מִמַּשׁ אֲסוּר לְהִכְנִיס לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן בְּבֵית, אֲבָל אֶת הַסִּפְרִים
 כָּלֵם לֹוֹקְחִים, אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם מִמָּה שְׁאַנִּי יוֹדֵעַ, אֵלֶּה שְׁמִפִּיצִים
 אוֹמְרִים לִי שְׁבַעֲלֹזָא הֵם הַקְּלִינְטִים הַכִּי טוֹבִים בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית, אֵף
 שְׁבַעֲלֹזָא לֹא לֹוֹמְדִים אֶת סִפְרֵי בְּרִסֵּלֶב. לְמָה? כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד
 מִשְׁבָּרִים כָּאֵלוֹ. מֵאִזּוֹ שְׁאַנִּי מְכִיר אֶת בְּרִסֵּלֶב אֵף פַּעַם לֹא הָיָה שְׁלוֹם,
 תְּמִיד הָיוּ אֲגָדוֹת אֲגָדוֹת, זֶה חֲלַק עַל זֶה וְזֶה חֲלַק עַל זֶה, זֶה דְּבַר עַל
 זֶה וְזֶה דְּבַר עַל זֶה, אֵף פַּעַם לֹא הָיָה אַחֲדוֹת בְּבִרְסֵלֶב, רִבְנֹו ז"ל כָּל
 כַּדּוֹ רָצָה שְׁיִהְיֶה אַחֲדוֹת, זֶה לֹא! אִין דְּבַר כְּזֶה הַשֵּׁם יִשְׁמֹר רִבְנֹו ז"ל
 אָמַר אֲנִי יַעֲשֶׂה מִכֶּם כְּתוֹת כְּתוֹת, זֶה נִתְקַים! אֲבָל רִבְנֹו ז"ל לֹא אָמַר
 שְׁכַתָּה אַחַת צְרִיכָה לְחֲלַק עַל כְּתָה שְׁנִיָּה, מָה הַשְּׁנֵאָה הַעֲמָקָה הַזֹּו?
 בְּכֹל הַחֲסִידוּיוֹת יֵשׁ מִחֲלַקָּת, אֶת הַשְּׁמִחָה אֶת הָאֲהָבָה הָאֲמִתִּית
 שְׁהָיָה לָהֶם לֹא רָאִיתִי אֶת זֶה בְּשׁוּם מְקוֹם שְׁבַעֲלוֹם, פַּעַם הָרֵאוּשׁוֹנָה
 שְׁאַנִּי רוֹאָה אֶת זֶה שְׁכָּל אֶחָד כָּל כַּדּוֹ שְׁמַח בְּשְׁמִחָה שֶׁל הֶרְבִּי כָּאֵלוֹ
 זֶה הַשְּׁמִחָה שְׁלוֹ, וְזֶה הָיָה אֲמִתִּי לֹא צְבִיעוֹת, יֵשׁ עוֹד חֲסִידוּיוֹת שְׁיֵשׁ
 לָהֶם גַּם כֵּן הֶרְבֵּה אֲנָשִׁים, אֲבָל שְׁמָה רוֹצִים לְהִרְאוֹת כְּתָה, הִנֵּה! אֲנִי

יש לי יותר אנשים ממך, זה כבר לא קבוצת של שם שמים, זה אני יראה לך שיש לי יותר אנשים. פה ראיתי דבר כזה אני מכרח להגיד לכם שלא ראיתי את זה בשום מקום, האחדות והאהבה שיש ביניהם, אומרים: אבל יש לו רק בן יחיד אז ממילא אין על מה לריב? זה לא! הם באו לא בשביל בן יחיד הם באו מפני שמחה עצמית, בשמחה הזאת פשוט ירדו לי דמעות מהעינים, לראות איך שכל כך הרבה יהודים מאחדים לא ראיתי דבר כזה, הלכתי להרבה מקומות כשהייתי צעיר, הייתי בהרבה מקומות אבל לא ראיתי בשום מקום ככה, אפילו עכשו יש הרבה חסידיות ואפילו בין הליטאים גם כן, שאחד אוכל את השני לצערנו הרב. פה יהיה קבוצת כל כך גדול למה שלא יהיה ביניכם אחדות ואהבה אני כבר לא מדבר שבאים אנשים לשבת כמה יש לי פה? נעשה חשבון! בדיוק כמו דוד המלך, דוד המלך היה לו שש מאות אנשים, הוא היה חוזק לשוב, מי היה האנשים של דוד המלך שהשאיר ספר תהלים? אנשים מרי נפש, שבורים ורצוצים, חייבים חובות, רודפים אחריהם, כך כתוב בפסוק, ומהם יצא מלכות דוד שמשם יצא משיח, מאנשים שבורים ורצוצים מהם אני לא מצפה, כן יחזיקו את עצמם ביחד לא יחזיקו את עצמם ביחד, כן תדברו עלי או לא תדברו, היום הוא פה ומחר הוא הולך, אבל אתם ישבתם אצלי, יש אחד שהיה עכשו חדש וחצי, יש כמה חדשים, ויש שנה, ויש שלש שנים וארבע שנים, יש שהיו חמש שנים, לכל הפחות הייתי מצפה מכם אל תזרקו עלי אבנים, ולכל הפחות אפילו שישיתו אתכם נגדי, רגע! תחשבו! מה אתה מדבר עליו? מה עשיתי לך כל כך רע? חתנתי אותך שאף אחד לא היה אפילו מסתכל עליה, אם לא הייתי מציע לך שדוך אף אחד לא היה מסתכל עליה, האבא שלך אפילו לא התעניין בה, לך ללמד! לך לעבד! אתה צעיר, חתנתי ומסרתי את נפשי בשבילה, עד כדי כך שכבר שכחת את כל הטוב שקבלת? איפה הישר? איפה ההגינות?

אֲנִי לֹא מִבְּקֶשׁ מִכֶּם כָּלוּם אֲבָל שְׂתַק! אֲמַרְתִּי אֵת זֶה הִרְבֵּה פְּעָמִים וְהִבֵּאתִי אֵת הָאָדָם הַזֶּה לְדַגְמָא, הִיָּה אֵיזָה אָדָם שְׂבִזָּה אוֹתִי וְסִבְלַתִּי מִמֶּנּוּ סִבֵּל, הוּא בָּא לְבֵית הַכְּנֶסֶת, פְּעַם אֲמַרְתִּי אֵת זֶה בְּרַבִּים אֲבָל לֹא הִזְכַּרְתִּי אֵת הַשֵּׁם שְׁלוֹ, הוּא קָם וְאָמַר זֶה הִיָּה אֲנִי! אָדָם שְׂבִזָּה אוֹתִי מְאֹד עַל לֹא דָבַר, אֲבָל הוּא עָשָׂה טוֹבָה אַחַת פְּעַם בְּחַיִּים, הוּא הִלְוָה לִי שֵׁשׁ מְאוֹת דוּלָר, הִיָּה לִי בְּקִשֵׁי מְאֹתִים דוּלָר מִמָּה שְׂעַבְדַּתִּי חֲצִי שָׁנָה, הָיוּ חַיִּבִּים לִי הִרְבֵּה יוֹתֵר אֲבָל מְאֹתִים דוּלָר נִתְּנוּ לִי, הַפְּקַרְתִּי אֵת עֲצָמִי לְטוֹס לְאוּמָן, זֶה הִיָּה עוֹלָה אֲזִי שְׂמוּנָה מְאוֹת דוּלָר שְׂזָה הִיָּה הוֹן תּוֹעֲפוֹת, לְפָנַי אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם שָׁנִים שְׂמוּנָה מְאוֹת דוּלָר הִיָּה כְּמוֹ הַיּוֹם שְׂמוּנָת אֲלָפִים דוּלָר, כִּי הָאוֹטוֹבוּס עָלָה חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה סֶנֶט, בְּקִבוּק חֲלָב עָלָה רְבַע דוּלָר, לָחֵם הִיָּה עֶשְׂרִים סֶנֶט, הַיּוֹם עוֹלָה שְׁלֹשׁ דוּלָר, שְׁתֵּי דוּלָר, לְנִסְעַ כָּבֵר זֶה עוֹלָה הַיּוֹם שְׁתֵּי דוּלָר וְחֲצִי, אֲזִי תַעֲשׂוּ אֵת הַחֲשֻׁבוֹן זֶה הִיָּה הוֹן תּוֹעֲפוֹת, וְהִצְרַכְתִּי לְהִלוֹת וְלֹא הִיָּה לִי אֵיפָה לְלוֹת, וְהָאָדָם הַזֶּה הִלְוָה לִי, אֲנִי לֹא שׁוֹכַח לוֹ אֵת הַטוֹבָה שְׂעָשָׂה לִי אֵף שְׂסִבְלַתִּי אַחַר כֶּךָ בְּזִיוּנוֹת בְּרַבִּים עַל לֹא דָבַר, הָאָדָם הַזֶּה עֲרִיזֵן חַי וְעַד הַיּוֹם אֲנִי מִכִּיר לוֹ טוֹבָה, הוּא בָּא בְּחַג הַסִּכּוֹת בְּהִלּוּלָא שֶׁל רַבְּנֵי ז"ל, עֲכָשׁוּ הוּא בְּקִשֵׁי הוּלָךְ, בָּא עִם מִקְּלַע עַד שְׂטַפְּס לְמַעְלָה כִּי הִסְכָּה שְׁלָנוּ זֶה לְמַעְלָה בְּמַרְפֶּסֶת, נִתְּתִי לוֹ בְּרַכַּת הַמְּזוֹן, אֲמַרְתִּי לוֹ זֶה הַכֶּרֶת הַטוֹב, אֲבָל הַבְּזִיוּנוֹת מִה שְׂסִבְלַתִּי מִמֶּנּוּ בְּרַבִּים זֶה לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפָּר, אֲנִי פָּשׁוּט מִכִּיר בְּטוֹב אֲזִי לְמָה יְכוּלִים לַעֲבֹד עֲלֵיכֶם פְּלוּנִי אוֹ אֲלֵמוּנִי, אוֹ זֶה אוֹ זֶה לְדַבֵּר עָלַי כְּאֵלוֹ מִי יוֹדֵעַ מִה שְׂעָשִׂיתִי לָכֶם, סוּף כָּל סוּף הֵייתֶם אֲצָלִי, יִשְׁנַתֶּם אֲצָלִי, אֲכַלְתֶּם אֲצָלִי בְּרוּךְ הַשֵּׁם, לֹא מִגִּיעַ לִי עֲלִבוֹנוֹת וּבְזִיוּנוֹת וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים מִכֶּם, אֲנִי מִצְפָּה לְכָל הַפְּחוֹת שְׂבִינֵיכֶם יְהִיָּה אֲהַבָּה, שְׂעֲלֵיכֶם לֹא יוּכְלוּ לַעֲבֹד. עֲכָשׁוּ אִם זֶה לֹא יִלְךְ בְּטוֹב אֲזִי אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם פְּתוּחַ מִה יִקְרָה, יוֹם אֶחָד הָאִשָּׁה תִּתְקוּטֵט אֶתְכֶם וְתִבְרַח, מִה שְׂקָרָה לְהִרְבֵּה, וּמָה עָשִׂיתִי? עִם כָּל הָעֲלִבוֹנוֹת וְהַבְּזִיוּנוֹת הִבֵּאתִי אוֹתוֹ

חֲזָרָה, וְעָשִׂיתִי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁפָעוֹלָם שִׁיחִיָּה שְׁלוֹם בֵּית, כִּי אֲנִי
בָּאתִי בְּזֶה הָעוֹלָם רַק לְבָנוֹת בָּתִּים וְלֹא לְשֹׁבְרֵי בָתִּים, כְּשִׁבְאִים אֵלַי
לִגֵּט אֲנִי שׁוֹלַח, לֹא אֶצְלִי. אָבֵל לֹא! לֹא! מְכָרְחִים! זֶה מִצְוָה, אֲנִי
אוֹמֵר לוֹ תְּרָאָה! אַתָּה צָרִיךְ מִשְׁקָפִים וְאֲנִי עוֹשֶׂה נְעִלִים, אַחַד צָרִיךְ
מִשְׁקָפִים וְכֹא אֶל סַנְדְּלָר תִּרְכִּיב לִי מִשְׁקָפִים, אֲנִי צָרִיךְ מִסְפֵּר, מָה
הַסַּנְדְּלָר אוֹמֵר? מָה אַתָּה רוֹצֵה מִמֶּנִּי? אֲנִי עוֹשֶׂה נְעִלִים, זֶה מָה שֶׁאֲנִי
עוֹשֶׂה לְכֻלָּם, בָּאתָ אֶל הַפְּתֻכָּת הַלֵּא נְכוֹנָה, אָבֵל תַּעֲשׂוּ לִי טוֹבָה?
לֹא! אֲנִי מוֹכֵר נְעִלִים. מָה הַכּוֹנֵה? אֵף אַחַד לֹא מִבֵּינֵנוּ, פְּשׁוּט כְּתוּב
בְּזִהָר נְעֵל- דָּא אֵיתָתָא, הָאֵשֶׁה נִקְרֵאת נְעִלִים שֶׁהִיא אוֹחֲזֹת אֶת בְּעֻלָּהּ
כְּמוֹ נְעֵל, אוֹחֲזֹת אֶת הָרֶגֶל. כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים לְעוֹלָם יִמְכֹּר אָדָם
אֶת הַכֹּל וַיִּקְנֶה נְעִלִים לְרִגְלָיו, אָדָם צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת אֶת הַכֹּל, זֶה אֲשֶׁתָּךְ!
הִיא מְצֻלָּת אוֹתָךְ מַחֲטָא, זֶה הַיְלָדִים שְׁלָךְ! לְכֻלָּהּ הַפְּחוֹת תִּכְבֵּד אֶת
אֲשֶׁתְּךָ, אָבֵל הִיא מְרַשְׁעֶת וְהִיא כָּכָה, אִם אַתָּה תִּגִּיד כָּכָה עַל אֲשֶׁתְּךָ
שֶׁהִיא מְרַשְׁעֶת אַתָּה לֹא פִּיֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, קִבַּלְתָּ מִתְּנָה,
אֵשֶׁה הַקְּנוֹ לוֹ מִן הַשָּׁמַיִם, אֵף שֶׁהִגְמָרָא מְדַבֵּרֶת בִּיבְמָה אָבֵל זֶה גַם
שֶׁנִּתְּנוּ לָךְ אֵשֶׁה, אָבֵל הִיא כָּכָה וְהִיא כָּכָה, לֹא! אַתָּה כּוֹפֵר בְּטוֹב
שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לָךְ, וּפֹה גַם אֲנִי נִכְנָס בְּתַמוּנָה אַתָּה כּוֹפֵר
בְּהַפְּרָת הַטוֹב- נִתְּתִי לָךְ, אֵשֶׁה, עָשִׂיתִי לָךְ חֶסֶד וּמָה לֹא עָשִׂיתִי,
וְהָאֵשֶׁה שֶׁאֵלֶּה אוֹתִי אִם בְּאַמֶּת אַתָּה בַּחֲזוֹר טוֹב וְהִרְבֵּה פְּעָמִים שֶׁנִּתְּתִי
אִמְרָתִי! זֶה בַּחֲזוֹר מְצִינִי! הֲכִי טוֹב! הֲעֵקֶר שִׁיחִיָּה הַשְּׂדוּף, אַתָּם כְּלַכֶּם
יִוְדְעִים אֶת זֶה וּבְרוּךְ הַשֵּׁם אֲנִי לֹא מִתְחַרֵּט וְאֲנִי אֵף פְּעַם לֹא יִתְחַרֵּט
עַל הַנִּקְדָּה הַזֹּאת, זֶה בְּרוּךְ הַשֵּׁם יְהִי הַצֵּל"שׁ שְׁלִי וְעַם הַרְבֵּה מְדַלְיוֹת.
יֵשׁ הַרְבֵּה חִילִים שֵׁישׁ לָהֶם הַרְבֵּה מְדַלְיוֹת בְּכֹל הַצְּדָדִים בְּרוּךְ הַשֵּׁם
עִם זֶה אֲנִי יַעֲלֶה לְשָׁמַיִם, בְּמִשְׁךְ הַשָּׁנִים לְמַעְלָה מֵאַרְבָּעִים שָׁנָה,
מִשְׁנַת תַּשְׁכ"ד שָׁזָה אַרְבָּעִים וְאַרְבַּע שָׁנִים, חֲתַנְתִּי לְמַעְלָה מֵאַלְפִים
זוּגוֹת, יֵשׁ הַמוֹן שְׁכָבֵר שׁוֹכְחִים אֶת זֶה וְעַד כִּדֵּי כֶּף שְׁלֹא רוֹצִים
לְעַמֵּד בְּד' אַמוֹת שְׁלִי, לְזֶה אֲנִי לְכֹל הַפְּחוֹת אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם

הַתַּחֲתַנְתֶּם! יֵשׁ לָכֶם בְּרוּךְ הַשֵּׁם יְלָדִים, עֲכָשׁוּ אֶפְלוּ שְׂרוּצִים הַרְבֵּה לְלַמֵּד לֹא שִׁיָּה, צְרִיכִים פִּרְנֶסָה, צְרִיכִים לְשֵׁלֶם שְׂכַר דִּירָה, צְרִיכִים מִשְׁכַּנְתָּא, צְרִיכִים לְשֵׁלֶם בְּטוּחַ עַל הַרְכָּב, עַל דִּלְק, הַיּוֹם יֵשׁ הַרְבֵּה הוֹצָאוֹת, אֲנִי הַרְבֵּה פְּעָמִים דִּבְרַתִּי אֲתָכֶם כְּשֶׁהֵייתֶם בַּחֲוָרִים צְעִירִים, אַז לֹא הִבְנַתֶם כָּל כֶּךָ לְמָה, אֲבָל לְכָל הַפְּחוֹת דְּבַר אֶחָד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֲתָכֶם תַּהִיּוּ חֲזָקִים בְּאַרְבַּע דְּבָרִים, קָדָם כָּל חֲמֵשׁ עִם הַתְּרַגּוּם, בּוֹדָאִי מִי שֶׁיִּכּוֹל לְלַמֵּד חֲמֵשׁ וְרֵשׁ"י שְׁיִלְמַד, אֲבָל חֲמֵשׁ עִם הַתְּרַגּוּם כָּל יוֹם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ זֶה סְגָלָה לְאַרְיִכוֹת יָמִים. אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם מָה שְׂאֲנִי שׁוֹמֵעַ בְּיוֹם אֶחָד זֶה לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֹּר, רַחֲמָנָא לִיִּצְלָן סְפוּרִים מְזוּעָזְעִים, אֲבָרְכִים צְעִירִים קִבְּלוּ אֶת הַסְּרִטָן הַשֵּׁם יִשְׁמַר, הַמְּחַלָּה הַמְּמַאֲרַת, בַּחֲוָרִים, בְּנוֹת, נָשִׁים צְעִירוֹת הַשֵּׁם יִשְׁמַר, זֶה קֵטְסִטְרוּפָה מָה שְׁקוֹרָה הַיּוֹם הַשֵּׁם יִשְׁמַר, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרֻשִׁיתוֹ עִם הַצְּבוּר שְׁכָל הַמְּשָׁלִים פְּרֻשִׁיתוֹ עִם הַצְּבוּר מְשָׁלִימִים לוֹ יְמָיו וְשָׁנוּתָיו, זֶה סְגָלָה לְאַרְיִכוֹת יָמִים, וְכִי אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת זֶה בְּשִׁבְלִי? אִם אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ תֹּאכֵל! תַּעֲשֶׂה לִּי טוֹבָה תֹּאכֵל כָּל יוֹם, תִּטַּל יָדִים, וְאַתָּה לֹא רוֹצֶה לְאַכֵּל, אַתָּה מְסַדֵּר אֶת עֲצָמָה, אוֹתוֹ דְּבַר זֶה שְׁנִים מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם. לֹא לְהַשְׁאִיר אֶת זֶה לְיוֹם שְׁשִׁי, כִּי בְּיוֹם שְׁשִׁי עָרַב שְׁבַת עֶסְוִקִים, וְהַשְּׁטָן בְּבֵית וִישׁ לְחֵץ, מִתְּחִילִים מִיּוֹם רֵאשׁוֹן! זֶה סְגָלָה לְאַרְיִכוֹת יָמִים. לֹא לֹא לֹא לֹא לֹא לֹא יְקָרָה, אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם, הַרְבֵּה הַרְבֵּה הַסְּתוּבָבוּ פֹּה זֶה כְּבָר לֹא כְּמוֹ שְׁהִיָּה פְּעַם, בְּרוּךְ הַשֵּׁם הַיּוֹם כָּל מָה שֶׁהַשְּׁפִילוּ אוֹתִי כָּל מָה שֶׁהִרְחִיקוּ אוֹתִי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלֵם לִי חֲזָרָה, בְּרוּךְ הַשֵּׁם בְּלִי עֵינַי הָרַע יֵשׁ לִי מֵאוֹת אֲבָרְכִים בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית, אֲנִי כְּבָר לֹא מְדַבֵּר עַל בַּחֲוָרִים, אֲלֵא עַל אֲבָרְכִים טוֹבִים מְאֹד, וְגַם פֹּה יֵשׁ לִי בְּרוּךְ הַשֵּׁם, וְגַם בְּמִקּוֹמוֹת אַחֲרִים. נִגַּשׁ אֵלַי יְהוּדֵי אֲתָמוֹל בְּלִילָה וְאוֹמֵר לִי בְּאֶזֶן אֶף שְׂאֲנִי חֲסִיד בְּעֵלְזָא אֲנִי תִּלְמִיד שְׁלָכֶם שְׁלֵשִׁים שָׁנָה דְּרֵךְ הַסְּפָרִים וְנִעְלַם, יֵשׁ לִי כְּאֵלוֹ מֵאוֹת וְאַלְפִים, כִּי אֲנַחְנוּ אֵיפֹה הוֹלְכִים מְדַפְּסִים

מיליונים קנטרסים וספרים וזה הולך והולך, איפה זה הולך? אז מה אני מבקש? פשוט בשביל הטובה שלכם כל יום תלמדו קצת חמש עם התרגום, אם יכולים גם עם רש"י, מי שלומד כל שבוע את הרש"י כתוב בספרים מבטח לו שבהיכל רש"י יכניסו אותו, כי רש"י מאד מאד שמח אם לומדים את הפרוש שלו, תאמינו לי שזה לא לוקח יותר מחמש עשרה דקות חמש ורש"י עם התרגום, ורש"י הוא מוציא את התמצית מכל המדרשים, זה מאד מענין, יש רש"י קשה של דקדוק אז מוציאים את זה, אבל תלמדו כל יום שזה לטובתכם, זה אריכות ימים בטוח, זה בטוח החיים. עכשו תלמדו גם פרק אחד משניות לא יותר, אחד יכול יותר? אשרי לו! אבל לפחות פרק אחד, תאמינו לי פרק זה לוקח הרבה זמן, זה לוקח כמה דקות אבל למדת פרק. ועל כלם דף היומי שזה ברכה אם אדם לומד, היום אנחנו בנדרים ע"ה אם אדם עושה לעצמו קביעות את הדף היומי כל יום אפילו בגרסא אפילו אם הוא לא מבין כלום כי נדרים זה מסכתא קשה, הר"ן הוא מאד מאד ארוך ועמק, אף שמי שרק יושב קצת ולומד הוא יבין כי היום יש הרבה פרושים, מתיבתא, חברותא, ושננתם, ש"ס לובלין, המאור, שמסבירים כל כך בקלות את הדף גמרא, אבל אפילו אם רק תלמדו את הדף בגרסא, זה יתן לכם ספוק נפשי, כמו שאדם אם הוא לא אוכל הוא מרגיש רעבון, הוא אוכל, הוא מרגיש אה? אכלתי סעודה דשנה, כך מי שחזק ללמוד קצת חמש, פרק אחד משניות כסדרן, דף היומי, אפילו בלי פרושים, בלי רש"י, בלי ר"ן, זה יתן לו חיות כזה אני לא יכול להסביר לכם, ואחר כך צריכים ללמד הלכה וזה כבר שיף לכל אחד, אחד יכול ללמד שלחן ערוך, אחד יכול ללמד בילקוט יוסף, ואחד בקצור שלחן ערוך, ואם צריכים לשאל שאלה ברוב השם יש לנו בית הוראה, כי לא יכול להיות שלא יהיה שאלות, ובפרט שאלות של נדה שזה כרת צריכים מאד להזהר, חכמינו הקדושים מאד

הַקְפִּידוֹ עַל זֶה. יֵשׁ סִפּוּר בְּמַסְכַּת שְׁבַת שְׂאֵשֶׁה צְעִירָה הַסְתּוֹכְבָּה
בְּכָל הַבֵּיתִי כְּנִסְיוֹת וְשִׂאֵלָה, בְּעֲלֵי לָמַד הַרְבֵּה תוֹרָה וְהַתְנַהֵג בְּקִדּוּשָׁה
וְטָהָרָה, וְלָמָּה הוּא מֵת בַּחֲצֵי יָמָיו? אַף אֶחָד לֹא יָדַע מָה לַעֲנוֹת לָהּ,
אֲשֶׁה מְעִידָה עַל בְּעֵלָה שֶׁהוּא הָיָה קְדוֹשׁ וְטָהוֹר, וְלָמַד תּוֹרָה, אֲזִי
שָׁלַחוּ אֶת אֱלֵיהֶו הַנְּבִיא אֶל הָאִשָּׁה הַזֹּאת, שְׂאֵל אוֹתָהּ תִּגִּידֵי לִי! כְּשִׂאֵת
נָדָה מָה הָיָה עוֹשֶׂה אֶתָּךְ בְּעֵלְךָ? אִמְרָה לּוֹ חֵס וְשְׁלוֹם נָדָה זֶה כְּרַת.
שְׂאֵל אוֹתָהּ בִּימֵי לְבוּנִיךָ, הַשְּׁבַע נְקִיִּים שִׂאֵת סוֹפְרַת אֵיךְ הַתְנַהֵגְתָּ?
אִמְרָה לּוֹ שְׂכַבְתִּי אִתּוֹ בְּמִטָּה אַחַת אָבָל לֹא קִיַּמְתִּי אֶת הַמְצָוָה, אָמַר
אֱלֵיהֶו בְּרוּךְ הַמְקוֹם שֶׁהִרְגוּ, לָמָּה? כִּי בִימֵי לְבוּנִיךָ גַּם כֵּן אָסוּר, זֶה
גְּמָרָא בְּשִׁבְתָּ. רוֹאִים מְזֵה דְבָר שְׂבָא מְקַלּוֹת רֵאשׁ, בְּסִדְרֵי! אֲנִי יָגַע,
הֵיִצֵּר הָרַע מִתְגַּבֵּר עָלַי, מָה קוֹרָה לְבִסּוּף? אוֹ רַחֲמָנָא לֵיִצְלֵךְ שְׂאֶחָד
מֵהֶם מֵת אוֹ שְׁנַעֲשֶׂה רִיב בֵּינֵיהֶם וְהִיא בּוֹרַחַת לָךְ אוֹ אֶתָּה בּוֹרַחַת
מִמֶּנָּה וְנִשְׁבָּר בֵּית וְזֶה קוֹרָה. וְלָכֵן צְרִיכִים לְשִׂאֵל כָּל שְׂאֵלָה, בְּרוּךְ
הַשֵּׁם יֵשׁ לָנוּ שְׁלֹשׁ אַבְרָכִים תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים וִיכוּלִים לְשִׂאֵל אוֹתָם כָּל
שְׂאֵלָה בְּאִסּוּר וְהֵתֵר, אִם יֵשׁ אֵיזָה שְׂאֵלָה צְרִיכִים לְשִׂאֵל זֶה מָה שְׂאֵנִי
מִבְּקֵשׁ מִמְכֶם, אֲנִי חֲטָאתִי! אַחֲרַת לֹא הָיוּ יְכוּלִים לְהִסִּית אֶתְכֶם נְגִדֵי,
אֶתְם הָיִיתֶם צְרִיכִים לְהִיּוֹת הָרֵאשׁוֹנִים שֶׁתִּגְנוּ בְּעַדִּי, אֲנִי עֹדִין בְּרוּךְ
הַשֵּׁם לֹא סִנְדְּלָר וְלֹא חֵיט בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֲנִי לֹא בְּלִיתִי אֶת הַזְּמַן. אֲמַת
רְאִיתֶם אוֹתִי שֶׁהֵיִתִּיתִי לָכֶם כְּמוֹ אָבָא, בְּלִי גְבָאִים וּבְלִי כָּל הַמְשַׁחֲקִים,
הֵיִתִּיתִי מְאֹד קָרוֹב אֲלֵיכֶם, אֶתְם יוֹדְעִים אִם אָדָם יוֹתֵר מְדֵי קָרוֹב כְּמוֹ
בֵּן עִם אָבָא מָה הוּא אוֹמֵר? זֶה אָבָא שְׁלִי רְאִיתִי אוֹתוֹ אוֹכֵל רְאִיתִי
אוֹתוֹ מְדַבֵּר מָה רְאִיתָ? אָבָל בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֲנִי מְאֹד מְקוּוֹה לְהַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא שְׂלֹא רְאִיתֶם אוֹתִי כְּמוֹ שְׂכַתְּבוּ עָלַי כָּל מִינֵי פְּשָׁקוּלִילִים,
כָּל מִינֵי כְּתָבִי פְּלִסְתָּר, בְּרוּךְ הַשֵּׁם יֵשׁ... שְׂשׁוּמֵר עָלַי אֲנִי חוֹשֵׁב
עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע שְׁעוֹת, אֵיפֹה שְׂאֵנִי הוֹלֵךְ, מָה אֲנִי עוֹשֶׂה, עוֹמֵד תַּחַת
הַדֶּלֶת, לֵיד הַחֲלוֹן, זֶה מִצְחִיק! אָבָל כְּתָבוּ עָלַי כָּל מִינֵי כְּתָבִי פְּלִסְתָּר,
דְּבָרִים מְאֹד מְגַנְיִים, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲיֵד שְׂלֹא מִינִיָּה וְלֹא מִקְצָתִיָּה

ברוך השם אין בי, אָבֵל לְכֹל הַפְּחוֹת אַתֶּם הֵייתֶם צְרִיכִים לֵהִיּוֹת אֵלּוּ
 שְׂיִוְתֵר תִּתְאַגְדוּ, סוּף כָּל סוּף כְּלֶכֶם יוֹדְעִים כִּמָּה מְסֵרְתִי אֶת נַפְשִׁי
 בְּשִׁבְלֵכֶם, לְכֹל הַפְּחוֹת שְׁלֵא יוּכְלוּ לְהִסִּית אֶתְכֶם, זֶה צְפִיתִי מִכֶּם!
 אָבֵל גַּם אֶת זֶה לֹא הִיָּה לִי וְאֵין לִי! אִזּוּ בְּשִׁבִיל זֶה אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם
 תַּחְזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד, בְּלִיל שֶׁבֶת מָה אֲנִי מְדַבֵּר? פְּשוֹט מְחִזְק!
 תִּדְעוּ לָכֶם עוֹבֵר עַל אֲנָשִׁים מָה שְׁעוֹבֵר, תִּסְתַּכְּלוּ עַל עֲצֻמְכֶם, מָה
 אַתֶּם צְרִיכִים לְלַכֵּת אֲצֵל אַחֵרִים? תִּסְתַּכְּלוּ עַל עֲצֻמְכֶם. יֵשׁ דְּבוּר
 מִרְבֵּנוּ ז"ל תִּסְתַּכְּלוּ עַל עֲצֻמְכֶם, מָה אַתֶּם שְׂיֵשׁ לָכֶם כָּךְ הִרְבֵּה
 הַתַּחְזִיקוֹת וְעֵדִין עוֹבֵר עֲלֵיכֶם מָה שְׁעוֹבֵר, אֲנָשִׁים מִבְּחוּץ שְׂאֵין לָהֶם
 מִי שְׂיַחְזֵק אוֹתָם אֵיךְ הֵם מִתְחַזְּקִים? הֵם לֹא מִתְחַזְּקִים! הֵם שְׁבוּרִים
 וְרָצוּצִים. תִּרְאוּ אֲנָשִׁים לְאֶלְפִים וְעֵשְׂרוֹת אֶלְפִים, רַבְבוֹת, מְסֻתּוֹכְבִים!
 אִם הֵייתֶם יוֹדְעִים מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם, תִּסְתַּכְּלוּ עַל עֲצֻמְכֶם מָה עוֹבֵר
 עֲלֵיכֶם, פֶּה חוֹבוֹת, פֶּה חֶסֶר כֶּסֶף, פֶּה הַשְּׁלוֹם בֵּית צְרִיךְ הִרְבֵּה שְׁפוּר,
 הִרְבֵּה הִרְבֵּה צְרוֹת, לֹא חֶסֶר צְרוֹת, וּמָה קוֹרָה בְּחוּץ? מָה אֲנִי מְדַבֵּר
 בְּשֶׁבֶת, מְחִזְק! מְעוֹדֵד! מְשֻׁמַּח! תִּרְאוּ, צְרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם הִרְבֵּה
 הַתַּחְזִיקוֹת זֶה לֹא קָל, הַחַיִּים לֹא קָלִים, אָבֵל זֶה לֹא חֲכָמָה לְפַל
 בְּעֵצְבוֹת, עֲצָבוֹת לֹא יָבִיא לָכֶם שׁוֹם דְּבָר זֶה רַק יִסְבֵּךְ אֶתְכֶם יוֹתֵר
 וְיוֹתֵר, לְדוּגְמָא- שְׁלוֹם בֵּית זֶה לֹא קָל, אֲשֶׁה צְרִיכָה מִחֲמָאוֹת, כֵּךְ
 בְּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם שֶׁהָאֲשֶׁה צְרִיכָה מִחֲמָאוֹת, אֶפְלוּ
 מָאָה פְּעָמִים בְּיוֹם זֶה לֹא מְסַפִּיק, אֲשֶׁה צְרִיכָה עוֹד מִחֲמָאָה וְעוֹד
 מִחֲמָאָה אָבֵל זֶה הַשְּׁקֵעָה טוֹבָה, סוּף כָּל סוּף זֶה אֲשַׁתָּךְ וְאַתָּה חַי
 אַתָּה וְהִיא מְצַלֵּת אוֹתָךְ מִן הַחֲטָא, רַבֵּנוּ ז"ל אוֹמֵר אֶת זֶה (שִׁיחוֹת הַר"ן
 סִימָן רס"ג רס"ד), אוֹמְרִים שְׂאֲנִי מִמְּצִיא דְּבָרִים חֲדָשִׁים, הִנֵּה אֲנִי אוֹמֵר
 לָכֶם אֵיפֹה רַבֵּנוּ ז"ל אוֹמֵר אֶת זֶה, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם זֶה מָה שְׂאֲנִי מְדַבֵּר
 בְּרַבִּים, תִּגִּידוּ שְׂאֵתֶם שְׂמַעְתֶּם כְּבָר אֶת הַדְּרָשָׁה? תִּאֲמִינוּ לִי שְׂאֲנִי
 מְסַתְּכַל עַל כָּלֶם, אֲנִי יוֹדֵעַ מָה שְׁעוֹבֵר עַל כָּלֶם, לֹא מְרוּחַ הַקְּדֵשׁ, לֹא
 מִינִיָּה וְלֹא מִקְּצִתִּיהָ, פְּשוֹט הָאֲנָשִׁים הָאֵלּוּ שְׁבוּרִים וְרָצוּצִים וְכוֹתְבִים

לי, וְאָנִי יוֹדֵעַ מָה שְׁעוֹבֵר עַל זֶה וְעַל זֶה וְאָנִי מַחְזֵק בְּרוּךְ הַשֵּׁם.
 חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (תְּהִיגָה) אִי אֶפְשֶׁר לְבֵית הַמְדַרְשׁ בְּלֹא
 חֲדוּשׁ, תְּמִיד שׁוֹמְעִים דְּבָרִים חֲדָשִׁים, מָה אָנִי בְּסוּךְ הַכֹּל אוֹמֵר?
 מַחְזֵק אֶתְכֶם! תִּדְעוּ לָכֶם עוֹבֵר עֲלֵיכֶם מִשְׁפָּרִים אֲתֶם צְרִיכִים לְהַחְזִיק
 מֵעַמָּד, אָסוּר לְהַשְׁבֵּר! מִדּוּעַ שְׁלֹא תִבּוֹאוּ בְּלִיל שְׁבֹת סוּךְ הַכֹּל שְׁעָה
 וְחֲצִי, שְׁעָתִים, לְשִׁיר בִּיחָד זְמִירוֹת, אוֹ בְּשֹׁבֵת בְּבִקְרָה, אוֹ בְּסֵעוּדָה
 שְׁלִישִׁית, לָמָּה לֹא תִשְׁבּוּ קְדִימָה? לָמָּה תִשְׁבּוּ מֵאַחֲרָה וְתִסְתַּכְּלוּ
 שְׁאֵנִי לֹא מִסְתַּכֵּל וְאֲתֶם בּוֹרְחִים, מָה זֶה? מָה אָנִי אוֹמֵר לָכֶם? מָה
 אָנִי מְסַפֵּר לָכֶם? אֵל תִּגִּיד אָנִי כִּבֵּר יוֹדֵעַ, אֲתָה לֹא יוֹדֵעַ! אִם תִּבְרַח
 מָה יִקְרָה? מָחָר יִהְיֶה לָךְ בְּבֵית צָרָה כְּמוֹ שְׁקָרָה לְכַמָּה מִכֶּם צָרָה
 צְרוּרָה וְעַכְשָׁו רְצִים, אִם הֵייתֶם בָּאִים בְּלִיל שְׁבֹת וְסֵעוּדָה שְׁלִישִׁית,
 הֵייתֶם שׁוֹמְעִים דְּבָרִים הַגִּיּוֹנִיִּים, וְאָנִי מְזַהֵר עַל זֶה וְאָנִי עוֹד פֶּעַם
 מְזַהֵר עַל זֶה, אָסוּר לְהִסְתַּבֵּךְ עִם עוֹלָם הַפֶּשַׁע, אָסוּר לְהִסְתַּבֵּךְ עִם
 עֲבָרִינִים, אָבֵל אָנִי צְרִיךְ כֶּסֶף? בְּסִדְרָה! לָךְ תִּשְׁבֵּר חֲלוֹן רְאוּהָ וְתִגְנֹב,
 נוּ! תִּרְאֶה אַחֲרַי כְּמָה דְקוֹת מִשְׁטָרָה יַעֲצְרוּ אוֹתָךְ, אוֹי חֲבֵל שֶׁתִּפְסוּ
 אוֹתִי, זֶה אוֹתוֹ דְּבַר, הִרְגַע שְׁאֲחָד רוּצָה לְתַת לָךְ אַחוּז יוֹתֵר מֵהַבְּנֵק,
 הַבְּנֵק נוֹתֵן נִגִיד שְׁתֵּי אַחוּזִים שֶׁלֹּשׁ אַחוּזִים, הִרְגַע שְׁאֲדָם בָּא עִם
 אַחוּז אַחָד יוֹתֵר תִּדְעַ שְׁזֶה גִנֵּב, הוּא רוּצָה לְהוֹצִיא מִמֶּךָ אֶת כָּל
 הַכֶּסֶף. מִכָּל שֶׁכֵּן אֲנָשִׁים שְׁבָאִים וְאוֹמְרִים יֵשׁ לָךְ מֵאָה אֶלֶף שְׁקָל?
 תֵּן לִי אֶת זֶה, אֲתָה תִקְבֵּל חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַחוּז כָּל חֲדָשׁ, זֶה מְאֹד
 מְגֵרָה! תִּרְאֶה אָנִי לֹא עוֹשֶׂה שׁוּם דְּבַר, יֵשׁ לִי אֶת הַמֵּאָה אֶלֶף שְׁקָל
 יִצְאָתִי לְחוּ"ל וְעִשִׂיתִי כֶּסֶף, אֲתָה לּוֹקַח בְּתַמִּימוֹת אֶת הַמֵּאָה אֶלֶף
 שְׁקָל וְנוֹתֵן לוֹ, וְהוּא נוֹתֵן לָךְ שְׁטֵר עִם עֵדִים וְהַכֹּל, וְנוֹתֵן לָךְ חֲמֵשׁ
 עֶשְׂרֵה אַחוּז, כְּמָה זֶה חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַחוּז? חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אֶלֶף, וְזֶה מְאֹד
 מִפְתָּה. מָה הוּא עוֹשֶׂה הַחֲכָם הַזֶּה שֶׁנִּקְרָא גִנֵּב? בְּמִשְׁךְ חֲדָשִׁים אוֹ
 חֲדָשׁ אַחָד הוּא נוֹתֵן לָךְ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַחוּז, וְאֲתָה הוֹלֵךְ לְקַרְא לְעוֹד
 חֲבָרִים, תִּרְאוּ! זֶה עֵסֶק מְצִיָּן! אָבֵל הוּא יִגְנֹב מִמֶּךָ, מָה יִגְנֹב? הֲיֵנָּה

הוא נתן לי חמש עשרה אחוז, אתה מכיא עוד חברים ועוד חברים, ויש אנשים שגונבים כסף ועושים את החשבון, הנה הוא נותן לי חמש עשרה אחוז עוד מעט תוך כמה חדשים אני אשלם לכלם והנה יש לי עוד מאה, תוך חדשים שלש ההוא ברח, פשט רגל, ואתה אבדת את הכל, אני יודע מה שאני מדבר, וזה מה שאני אומר לכם. כשהייתם רוקים ספרתי לכם נו! יש הרבה שלא ציתו אותי, יש פה אברך שעכשו הוא לא פה, עשה הרבה כסף בארצות הברית, בא לפה עם שש עשרה אלף דולר, בחור צעיר, הוא התחתן, אמרתי לו תקח את הכסף תשים את זה בדירה, קדם כל תקנה דירה, דירה תמיד תוכל למכור, יש לך משהו, זה עולה זה יורד אבל יש לך משהו, לא! הוא החזיק את זה בבית, אמרתי לו אתה תאכל את זה, לא! לא! אני ישמר על זה, הוא הוריד אלפים דולר אכל, כמעט שנה הוא אכל אלפים דולר, נשאר לו ארבע עשרה, מילא! יש לך את הארבע עשרה אלף דולר? תחזיק תחת בלטה, תשמר את זה! אף אחד לא צריך לדעת איפה, הוא לא רצה, אני התחננתי אליו תקנה בית! תקנה בית! זה השקעה טובה, זה ירד לך משש עשרה לארבע עשרה, עוד מעט ירד עוד, אתם יודעים איפה הוא הכניס את זה? מתחת למיקרוגל במטבח, וכשנכנס חבר שלו הוא אמר לו אל תוזיז את זה, פה יש לי סכום, והלך! והכסף נעלם. אתם צוחקים? זה לא תשמעו באף מקום בעולם שידברו אתכם ככה, אני מסביר לכם. אז מה אני מדבר בליל שבת? פעם מזה ופעם מזה, דברים חדשים שכל פעם יכולים ללמד. אתם חושבים שזה הגיוני שאצלכם זה לא יקרה? אז אני מסביר לכם, מחר יבוא איזה נוכל, ערמומי, ככה יבוא אליך כאלו הוא רוצה רק את הטובה שלך, פתאום הוא רק רוצה את הטובה שלך ועוזר לך, הוא רק רוצה כסף השם ישמר לאיפה יכולים לפל, אתם לא יודעים מה שקורה בזה העולם, רמאים, צבועים, שקרנים שעובדים על בני אדם בצורה כזו, בצורה מתחכמת,

וצריכים כל כך להזהר שלא יגנב לכם את הכסף מה שאין לכם, וגם
 אם היה לכם גם כן, אתה לא משרד הסעה, עבדת קשה! פתאום
 אתה תלך ותאבד את הכסף? זה מה שאנחנו מדברים בשבת.
 תאמינו לי אנשים צריכים חזוק, צריכים התחזקות, מה אני מדבר
 עם הנשים? כלן שבורות ורצוצות, הבית מאד קשה לאשה, מאד
 קשה עם ילדים, הגבר בורח לבית הכנסת, בורח אפלו בכלל,
 והאשה נשארת בבית עם הילדים, פשוט תרחם על אשתך, תן שעה,
 תן שעות, תן שלש שעות בבית, תעזר לאשתך! זה מצוה גדולה,
 מלבד זאת אם תשקיע בילדים שלך יהיה לך ילדים טובים, כי סוף
 כל סוף זה הילדים שלך ואתה רוצה מהם נחת, תשקיע ותראה!
 ואחר כך צריכים סיעתא דשמיא עם כל ההשקעה שמשקיעים
 בילדים, שהילדים יהיו מצלחים, שחס ושלום לא יהיה להם חברים
 רעים ועל זה צריכים לעמד על המשמר, ואם רואים שמשהו לא
 בסדר צריכים לבוא ולהתלונן ולדפק על השלחן ולהיות עקשן, אני
 מוחה! ועוד פעם ועוד פעם, צריכים לעשות רעש, סוף כל סוף
 הילדים היום אני לא צריך להגיד לכם אתם כבר נשואים, לוקחים
 פלאפון קטן השם ישמר מה שיכולים לראות על הפלאפון הקטן
 ילדים קטנים בחדר מראים אחד לשני, הוא הרג את הילד שלך
 רחמנא ליצלן, ילד קטן רואה כבר סרטים, בשביל זה גם בבית אסור
 שיהיה סרטים, מילא גם בשבילכם זה לא טוב זה מבטל אותך
 מעבודה, זה מבטל אותך מלמוד, ושורף לך את המוח, מה ההבדל
 אם אדם לוקח סם והוא הולך מהפנט, או אדם אוהב לשותות ושותה
 פחית ועוד פחית בירה, או אדם מכור לסרטים זה אותו דבר, הוא
 הולך לישן בשעה שלש, ארבע, ממילא הוא קם מאחר ויש מריבות
 בבית, תעזר לאשתך! זה מה שרציתי לבקש אתכם, למדתם אצלי,
 הייתם אצלי ברוך השם, לא למדתי אתכם דברים רעים, וכלפי
 שמים אני יכול להתפאר שברוך השם אין דבר כזה בשום ישיבה

בעולם, תראו לי! אדרבה! אם פעם בחור גמר ששה סדרי משנה, אני כבר לא מדבר ש"ס, צוחקים מזה? בסדר! נראה! בשמים זה ש"ס זולצלאך אבל זה ש"ס, אבל ההוא בכלל אין לו כלום, מה יש לו? זה ברוחניות אני לא הטעיתי אתכם, אבל גם בגשמיות לא הטעיתי אתכם, לכל הפחות תבואו בליל שבת ובשבת בבקר, תמיד יש מה לשמע למה תהיו כל כך מרחקים. מה עשיתי לכם כל כך רע שתהיו מרחקים בדרשה ושתעמדו בחוץ אדרבה תשבו קדימה, הנה ראיתי אתמול כלם על הפרנצ'יס חמש שעות, עמדו משעה ארבע עד תשע לא זזו, כי כל אחד רצה למצא לעצמו איזה מקום טוב, אני מבטיח לכם מה שעכשו דברתי זה לא שמעו ולא ישמעו, שרו וכל אחד הלך הביתה, ועוד פעם, זה אין לו שלום בית, זה יש לו צרות בבית, זה יש לו ילדים חולים, ברוך השם לא הטעיתי אתכם, אז אני מאד מבקש אתכם תחזיקו את עצמכם ביחד, שלא יסיתו אתכם, הנה הבן שלי כל היום היה פה והייתי אתו, סתם הסיתו אותו וברוך השם חזר על מי מנוחות, והכל מסדר על הצד הכי טוב, אבל יש כאלו שלמדו פה, מה אתה כל כך התרחקת, לכל הפחות אתכם אני מבקש, אני לא עשיתי לכם שום רע ברוך השם, ואני מוכן לעזר לכם ואתם יודעים את זה. חס וחלילה שלא יקרה לכם איזה ריב בבית, או איזו צרה בבית, אני מוכן לשבת אתכם לא שעה ולא חמש שעות ולא עשר שעות, אצלי לא יוצאים עד שיש שלום בית, אין דבר כזה! אני עושה כל מיני פעלות שבכולם שיהיה שלום בית, הלוואי שאני לא אצטרך לבחינה זו, אבל אתם תהיו פקחים. תדעו לכם נשים זה עם בפני עצמן, הן צריכות חזק ואנחנו צריכים לחזק אותן, אבל היא ככה! אל תדבר ככה, אשה צריכה חזק, הבעל צריך לחזק את אשתו, ושיהיה אהבה בתוך הבית. אל תסתכלו על אחרים, קנאה זה רחמנא ליצלן היסוד של שקה, קדם מקנאים לההוא יש אשה יותר יפה- אין דבר כזה! אשתך היא הכי יפה.

ההוא יש לו אשה הרבה יותר טובה, אתה אף פעם לא תראה מה שקורה בבית בחוץ אתה רואה הכל טוב, אבל בבית אתה לא יודע, אז קנאה זה היסוד, מקנאה בא לימין לאות ש' שזה שנאה, מקנאה בא שנאה, אדם שונא את אשתו, הוא מקנא למה את לא כמו ההיא? מה אתה יודע מי ההיא, לא! את שמנה והיא רזה, מה אתה משה? מה זה צריך להיות? זאת אשתך, מקנאה הולכים לימין שזה שנאה, אתה שונא אותה, ואז באים לשמאל שזה אות ר' רשעות, עושים רשעות לאשה, זה אותיות ש'ק'ר' מתחיל מקנאה, מקנא באשה ההיא, אתה יודע מה ששהוא סובל, הוא יספר לך? אף אחד לא מכבס את הכביסה המלכלכת בחוץ, זה תדעו לכם, אף אחד לא יספר לכם, אז מה אתה מקנא את השני?! מה יש לקנאות את השני, מקנאה הוא מתחיל לשנאת את אשתו, יש לי איזה אברה, פשוט הוא אומר לי פתוח אני שונא את אשתי, אז הוא עושה לה רשעות ממש שאין כמותה, עוזב אותה עם הילדים, אפילו אם היה לה תרנגולים, תן להם משהו לשותות, תן להם בורה לאכל, כתוב בקב הישר ספור מאד מענין ומאד מפחיד, בא אדם אל האר"י הקדוש ואמר לו רחמנא ליצלן הילדים שלו מתים, השם ישמר, על הרגע אמר לו האר"י הקדוש הוא לא היה צריך לחשב, יש לה תרנגולים ולול במקום גבוה ולמטה היה מים לשותות, הלכת ולקחת את הסלם והתרנגולים מקרקרים להשם, שאין להם איך לרדת, והם צמאים השם ישמר, בשביל זה אבדת את הילדים, בשביל דבר קטן, דבר פשוט יכולים, השם ישמר, לאבד ילדים. עד כדי כך אדם עושה רשעות לאשתו, עוזב אותה, לא אכפת לו, עוזב את הילדים, אלו הילדים שלה, תדאג שיהיה להם אכל, זאת אשתך, כן! אבל היא רשעית, והיא עושה לי רשעות וזה וזה, אם תלך באהבה יהיה לך בית חם, תהיה הכי מאשר החיים זה כמו שאדם בונה את זה, רבנו ז"ל מביא (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ב) הגיהנם והגן עדן נמצאים בזה

הָעוֹלָם. אִם אָדָם יֵשׁ לוֹ שֶׁכֶּל הוּא בְּשָׁלוֹם עִם אֲשֶׁתּוֹ, אוֹהֵב אֶת אֲשֶׁתּוֹ, אוֹהֵב אֶת הַיְלָדִים שְׁלוֹ, אִזְּ הוּא חַי בְּגֵן עֵדֶן, אִם אָדָם שׁוֹנֵא אֶת אֲשֶׁתּוֹ, שׁוֹנֵא אֶת הַיְלָדִים שְׁלוֹ, הוּא בְּגִיחָנָם. אִזְּ תְּלוֹי בְּאָדָם זֶה מִה שְׁדַּבְּרָתִי אֲתָכֶם כְּשֶׁהֵייתֶם בַּחֲוָרִים, וְזֶה מִה שְׁאֲנִי מְדַבֵּר אֲתָכֶם עֲכָשׁוֹ, לֹא בְּכָל פַּעַם יוֹצֵא לִי לְדַבֵּר אֲתָכֶם, יֵשׁ הַרְבֵּה שְׁלֹא נִמְצְאִים פֹּה, שְׁלֹא יִכְלוּ לָבוֹא אוֹ עוֹבְדִים, שׁוֹחֲטִים, קָמִים מִקֶּדֶם, פֹּה יֵשׁ שְׁמִחָה, פֹּה עוֹבְדִים בְּלִילָה, יֵשׁ הַרְבֵּה שְׁחֲסָרִים פֹּה, אֲבָל אֲנִי בְּטוֹחַ שְׁאֲתֶם כְּבָר תִּתְּנוּ אֶת הַמָּסָר, מִה מוֹהֲרָא"שׁ בְּקֶשׁ מִכֶּם. אֲנִי מֵאֵד מְקוֹה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁאֵלוֹ הַדְּבוּרִים שְׁדַּבְּרָתִי אֲתָכֶם כְּשֶׁהֵייתֶם רוֹקִים, אִזְּ לֹא הִבְנַתֶם אֶת זֶה כָּל כֵּן, עֲכָשׁוֹ אֲנִי מְקוֹה שְׁאֲתֶם מְבִינִים אֶת זֶה, רַק תִּרְחַמוּ עַל הַנְּשִׁמָּה שְׁלָכֶם, תִּלְמְדוּ חֲמֹשׁ עִם הַתְּרַגּוּם, וְאִם אֲתֶם רוֹצִים לְזָכוֹת לְהִיּוֹת בְּאֵהֶל שֶׁל רִשׁ"י, אִזְּ גַם רִשׁ"י, אֲבָל מִתְּחִילִים בְּיוֹם רֵאשׁוֹן. פִּרְשֵׁת "פְּקוּדֵי" זֶה לֹא כָּל כֵּן קֶשֶׁה, זֶה קָל! הַפִּרְשָׁה רַק חוֹזֶרֶת עַל עֲצָמָה עַל מְבִינָה שֶׁל הַמְּקַדֵּשׁ וְהַבְּגָדִי כִּהְנֵה אֲבָל בְּשָׁבוּעַ הַבָּא מִתְּחִיל "וַיִּקְרָא", הֵינָה מְחַר כְּבָר יוֹם חֲמִישִׁי, מִי שְׁעֵדִין לֹא הִתְחִיל שְׁיִתְחִיל מְחַר, וְזֶה בְּשִׁבִיל אֲרִיכוֹת יָמִים. פִּרְק מִשְׁנִיּוֹת זֶה בְּשִׁבִיל הַנְּשִׁמָּה. הָאֲבָא שְׁלִי בְּקֶשׁ אוֹתִי מִמֶּשׁ לְפָנַי שְׁנִסְתַּלַּק, תִּלְמַד בְּשִׁבִילִי כָּל יוֹם פִּרְק מִשְׁנִיּוֹת, וְתִתֵּן הַרְבֵּה צְדָקָה, כִּי הוּא אָמַר שְׁלִמְעֵלָה זֶה מֵאֵד חָשׁוּב. וְעַם אֵלוֹ הַמְּלִים הוּא נִתְפָּרַד מִמֶּנִּי, אֲתֶם יוֹדְעִים אֲנִי שׁוֹמֵעַ דְּבַר כְּזֶה, אִזְּ כָּל יוֹם בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֲנִי לֹא מְחַסֵּיר אֶת הַכֶּמֶה שְׁעוֹרִים בְּמִשְׁנִיּוֹת. פִּרְק אֶחָד אֲנִי אוֹמֵר בְּבִקְרֵי אַחַר הַתְּפִלָּה זֶה בְּשִׁבִיל הָאֲבָא וְהָאֲמָא, כָּל בִּקְרֵי תַעֲשׂוּ אֶת זֶה בְּשִׁבִיל הַנְּשִׁמָּה שְׁלָכֶם, וְגַם גְּמָרָא, זֶה יִתֵּן לָכֶם סְפוּק אֲתֶם תְּרַגִּישׁוּ, אֲפִלוּ אֲתֶה לֹא מְבִין כְּלוּם, יְכוּלִים תְּמִיד לְלַכֵּת לְכוּלָּל לְבִקֵּשׁ מֵאַבְרָהָ, בֵּא תִלְמַד אֶתִּי אֶת הַדָּף הַזֶּה, יֵשׁ אֲבָרְכִים שְׁיִוְדְעִים טוֹב טוֹב לְלַמֵּד, אוֹ לוֹקָחִים חֲבָרוֹתָא, בֵּא תִחְזֹר אֶתִּי, זֶה נוֹתֵן סְפוּק, הַיּוֹם זֶה נִדְרִים ע"ה, וְכֵן תִּלְמְדוּ הֶלְכָה קָצוּר שְׁלַחַן עָרוּךְ אוֹ יִלְקוּט יוֹסֵף לְכָל הַפְּחוֹת

שְׂתַדְעוּ אִיךָ לְשָׂאֵל, אֲנִי לֹא צָרִיךְ לְהַגִּיד לָכֶם לְהַתְּפַלֵּל בְּמַנְיָן, זֶה דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד, אֲבָרְךָ קָם מֵאַחַר בְּאַחַת עֶשְׂרֵה, גַּם אֲנִי מִתְּפַלֵּל הַרְבֵּה פְּעָמִים בְּאַחַת עֶשְׂרֵה, אִזְ מָה! אֲנִי מִתְּבַיֵּשׁ מִמִּישָׁהוּ? אֲנִי לֹא עוֹשֶׂה חֲשָׁבוֹן לְאַף אַחַד, אֶף שְׂיִכּוּלִים לְדַעַת מָה אֲנִי עֹשִׂיתִי, הֲרִי בְרוּךְ הַשֵּׁם לֹא שִׁחַקְתִּי קְלָפִים, אַתֶּם לֹא יִדְעַתֶּם כְּשֶׁהֵייתֶם רוֹקִים לְמָה הַתְּפַלֵּלְתִּי מֵאַחַר? כִּי אֲנִי עַר רַב הַלֵּילָה וְעֶסוּק עִם זֶה וְעִם זֶה לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם, אִזְ מִמִּילָא אֲנִי קָמְתִי מֵאַחַר, אֲבָל תָּמִיד דְּאֲגַתִּי לְהַתְּפַלֵּל בְּמַנְיָן, וְאַחַת מֵהַסְּבוֹת שְׂאֲנִי מַחְזִיק בְּחֹרִים עֲכָשׁוּ, זֶה רַק מִפְּנֵי שְׂאֲנִי רוֹצֶה לְהַתְּפַלֵּל מְתִי שְׂאֲנִי יָכוֹל לְהַתְּפַלֵּל, וַיֵּשׁ לִי מַנְיָן מִשְׁלִי. אִם אַתֶּם קָמִים מֵאַחַר אֵל תְּתַבַּיֵּשׁוּ אַתֶּם לֹא צָרִיכִים לְתַת חֲשָׁבוֹן לְאַף אַחַד, רַק לְבוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, לְפַעְמִים הַבֵּן אוֹ הַבַּת חוֹלִים וְעָרִים בְּלֵילָה, הַשְּׁנַיִם יוֹצְאוֹת וַיֵּשׁ כְּאֲבִים, אוֹ שֶׁהִבְעֵל לֹא מְרַגֵּשׁ טוֹב, הַאֲשֶׁה לֹא מְרַגֵּשָׁה טוֹב, אַתֶּם תִּמְצְאוּ מַנְיָן אֲנִי מִבְּטִיחַ לָכֶם, תִּגַּשׁ לְאֲנָשִׁים: 'הַתְּפַלֵּלְתָּ כְּכָר? לֹא!' וְאַתָּה הַתְּפַלֵּלְתָּ- לֹא! יֵשׁ שֶׁשָּׂה מִתְּפַלֵּלִים תַּתְּחִילוּ לְהַתְּפַלֵּל תַּעֲשׂוּ לַעֲצֻמְכֶם מַנְיָן בְּנִפְרָד, תְּבִיא עוֹד אַרְבַּע וְהִנֵּה יֵשׁ לָכֶם מַנְיָן שְׁחָרִית, מְנוּחָה, עֲרִבִית, מְתִי שְׂאֲתֶם בָּאִים, זֶה תַּעֲשׂוּ לַעֲצֻמְכֶם חֶק, זֶה מְאֹד מְסַגֵּל לְפִרְנֹסָה, וְאוֹתוֹ דְּבַר בְּרַכַּת הַמְּזוּן מִתּוֹךְ הַסְּדוּר זֶה מְסַגֵּל לַעֲשִׁירוֹת, זֶה מָה שְׂיֵשׁ לִי לְהַגִּיד לָכֶם, מִמִּילָא מָה שְׂדַבְּרַתִּי עֲכָשׁוּ יִדְפֹס בְּעוֹד זְמַן, אֲבָל זֶה יִהְיֶה טוֹב לְיִלְדִים שְׁלָכֶם כְּשֶׁהֵם יִגְדְּלוּ, הֵם יִשְׁמְעוּ אֶת זֶה, הַיּוֹם יֵשׁ לִי כְּכָר שְׁלֵשׁ דּוֹרוֹת, אַתֶּם יוֹדְעִים! סְבָא שְׁקִרְבָּתִי, הַבֵּן שְׁלֹמֹד אֲצָלִי, וְהַנֶּכֶד כְּכָר גַּם כֵּן בְּגִיל שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה, הַרְבֵּה כְּאֵלוֹ יֵשׁ לִי, וַיֵּשׁ לִי כְּכָר שְׁהֵייתִי סְנִדֵּק לְאַבָּא, וְהֵייתִי סְנִדֵּק לְבֵן, לֹא אֲגִיד שְׂמוֹת, אִם תִּשְׁמְעוּ אֶת הַשְּׂמוֹת- לֹא תִאֲמִינוּ, סְבָא שְׂאֲנִי קִרְבָּתִי, שְׁלֹא שְׁמַר שְׂבַת וְלֹא הִנִּיחַ תְּפִלִּין, בָּא מִבֵּית חֲסִידִי, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם קִרְבָּתִי אוֹתוֹ, וּמִמִּילָא הַבֵּן שְׁלוֹ, וְאַחַר כֵּךְ הַנֶּכֶד גַּם כֵּן, לֹא בְּחֻנָּם הַזְּקָן נַעֲשֶׂה לְבֵן, עֲבַרְתִּי הַרְבֵּה הַרְבֵּה צְרוּת, לְכָל הַפְּחוֹת אַתֶּם תַּחְזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד, יֵשׁ

אברכים מספנים, אתם מכירים אותם, החברים שלכם, כל כך בדכאון, ביאוש, אני דפוק! מה זה המלה הזאת אני דפוק? אני כבר לא שוה לשום דבר, למה תגיד ככה? אתם מכירים אותם אני כבר שם 'איקס עלי', למה תשנא את עצמך? למה תגיד ככה? אז אני אגיד לכם למה? כי כשאני דורש הם עומדים שמה בחוץ ואחר כך הם בורחים, רק להראות לי את הפנים מוהרא"ש הייתי! אני יושב על הבמה, ואני רואה את כלם, מי ששמה ומי שלא שמה, מה אני מדבר? סוף הכל התחזקות שזה תמיד צריכים אני אומר לכם. מוהרנ"ת ז"ל אמר על כל כפית מוסר התעוררות צריכים צלחת מלאה של התחזקות, על כלם עובר משברים פה של פרנסה, אבל אם הייתם מחזיקים את עצמכם ביחד הייתי נותן לכם לא עצות רעות, עצות טובות! איך להשיג פרנסה, ואדרבה אנחנו מענינים שאנשים יעבדו במשרה, כי אנחנו צריכים כח אדם, ואלו שעבדו כבר לא נמצאים פה, נתתי עבודה, מה הם עשו? אני אומר לכם פתוח, שלא יהיה טענות, הוא בא בשעה תשע שזה הזמן שצריכים להיות, הוריד את המעיל תלה את הכובע, והלך הביתה לאכל וחזר באחת עשרה, ואחר כך בצהריים הוא כבר עוד פעם לא פה, על מי אתה יכול לעבד? אתה עובד! נתתי להם עבודה ועשו צחוק, אני רוצה לעזור לכלכם, אם לא זה, יש דברים אחרים שיכולים. יש אחד שיש לו בעיה, בא ביחד נראה איך יכולים לעזור לה, איך יכולים לפתח עוד, אני רוצה את הרע שלכם? ברוך השם אני מסרתי את נפשי בשבילכם, טוב! מאד מאחר לכלם.

הקדוש ברוך הוא יעזור לכם, מחר צריכים לקום, אבל לא בכל פעם יוצא לי לדבר אתכם, פעם בשנה פעם בשנתיים יוצא לי לדבר אתכם, הנה תראו בעצמכם כמה אברכים שבורים ורצוצים יש. אף שבחוץ הוא יראה לך לא חסר לי שום דבר, עזבתי את הקהלה, עזבתי את מוהרא"ש, אני לא מקנא בהם ולאלי החברים שאומרים

אני דפוק אני לא שוה לשום דבר צריך לומר כמו שאסור לשנא את הזולת כך אסור לשנא את עצמו.

הקדוש ברוך הוא יעזר שמה שדברתי ויצא מלבי שיכנס בלבכם, ותקחו את זה ברצינות, כי אני אין לי בזה שום פונה. פשוט אני הבאתי לעצמי את הצרות אבל סוף כל סוף הלוואי שיכנס בכם מה שדברתי, ותסלחו לי שהחזקתי אתכם כל כך הרבה זמן.

ו' תתלו.

יום חמישי לסדר פקודי כ"ט אדר א' התשס"ח

דרשה שדרש כ"ק מוהרא"ש שליט"א לבחורי ישיבת דמשק
אליעזר יבנאל עיר ברסלב

רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ב) כשאדם הולך אחר שכלו וחקמתו, יכול לפל בטעותים ובמכשולות רבים ולבוא לידי רעות גדולות, אנחנו עם ישראל קבלנו את התורה בהר סיני, השלמות הוא שנסלק את השכל והחכמה שלנו ונקיים מה שהקדוש ברוך הוא בקש מאתנו. רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קכ"ג) כתוב "עם נבל ולא חכם", אומר על זה התרגום "עמא דקבילו אורייתא ולא חכימו", זה עם שקבלו את התורה ולא השתמשו עם החכמות, שואל רבנו ז"ל איזה קשר יש לתרגום עם הפסוק "עם נבל ולא חכם"? "עמא דקבילו אורייתא ולא חכימו", לא השתמשו עם החכמות, מסביר רבנו ז"ל כי אז כשהיה קבלת התורה היה הרבה חכמות, כל מיני שטיות הכניסו בני אדם, משה רבנו רק מביא את זה מעצמו כי כל מיני קשיות וספקות היה על משה רבנו, ועם ישראל הם בכלל לא התייחסו למה שדברו, זרקו את השכל ואת החכמות, אם משה רבנו אומר את זה, זה הקדוש ברוך הוא אומר, אנשים שואלים מה זה הענין של להתקשר את עצמו לצדיק שבדור,

שָׂרְבֵנוּ ז"ל אוֹמֵר (לקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ב') שְׁצַרִיכִים לְקַשֵּׁר אֶת הַתְּפִלָּה אֶל הַצְּדִיק שֶׁבְּדוֹר וְכֵן רַבֵּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן נ"ה) שְׁצַרִיכִים לְקַשֵּׁר אֶת עֲצֻמוֹ עִם כָּל הַצְּדִיקִים, שְׁכַבְרָה הָיָה בְּזֶה הָעוֹלָם. וּמוֹהֲרַנ"ת ז"ל מֵבִיא (לקוּטֵי הַלְכוֹת הַלְכוֹת הָעוֹשֶׂה שְׁלִיחַ) שְׁכָל מִצְוָה וּמִצְוָה צְרִיכִים לְקַשֵּׁר אֶל הַצְּדִיק, מָה זֶה עֲנִינְ לְהַתְקַשֵּׁר אֶל הַצְּדִיק? בְּכָלֵל לְמָה צְרִיכִים צְדִיק? אֲלֵא אֲנַחְנוּ מוֹצְאִים בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ כְּתוּב: "וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה" כָּל אֶחָד הָיָה לוֹ חֶלֶק בַּמִּשְׁכָּן, כִּי הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְקִשׁ שְׁכָל אֶחָד יִתֵּן מָה שֶׁהוּא יָכוֹל, זֶה נִתֵּן זֶהב, זֶה נִתֵּן כֶּסֶף, זֶה נִתֵּן נַחֲשֶׁת, זֶה נִתֵּן אַרְגָּמָן, כָּל אֶחָד מָה שֶׁרַק יָכֹל מָה עָשׂוּ עִם זֶה? "וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה", מָה אַתֶּם צְרִיכִים לְהִבִּיא אֶת זֶה אֶל מֹשֶׁה? אֲלֵא מִי מְקִים אֶת הַמִּשְׁכָּן, מְסַבִּיר רַבֵּנוּ ז"ל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ! אֲנַחְנוּ קָמִים אוֹמְרִים בְּרַפְתַּת הַתּוֹרָה, זֶה הַדְּבָר הִרְאִישׁוֹן שְׁצַרִיכִים בְּבִקְרָה, אָדָם נוֹטֵל יָדַיִם, צְרִיכִים מְאֹד לְשַׁמֵּר שְׂיֵהִיָּה לוֹ נְטִלָה עִם סֶפֶל מִיָּם מוֹכֵן שְׂאִיף שְׁקָם הוּא יוֹכֵל לְטַל יָדַיִם, הַזֶּהר מְחַמֵּיר וְאוֹמֵר מִי שֶׁהוֹלֵךְ ד' אַמּוֹת בְּלֹא נְטִילַת יָדַיִם חָיִב מִיתָה, אִזּוּ שְׂאֵלוֹ הָאֲחֵרוֹנִים לְמָה זֶה לֹא כְּתוּב בְּהַלְכָה? אֲלֵא אֲמָרוּ שְׂזֶה כָּל כֶּף חֲמוֹר שְׁלֹא רוֹצִים לְהַזְכִּיר אֶת זֶה, כִּי הִרְבֵּה פְּעָמִים אֲנָשִׁים לֹא יְכוּלִים לְקַיֵּם אֶת זֶה, אִזּוּ לֹא רוֹצִים לְהַזְכִּיר אֶת זֶה. בְּשִׁבְלִי זֶה צְרִיכִים לְהִכִּין לְעֲצֻמוֹ נְטִלָה סֶפֶל עִם מִיָּם וְלֹא הוֹלְכִים לִישׁוֹן עַד שְׂמוֹכֵן לִי מִיָּם, וּכְשֶׁאֲנִי אֶקוּם יִהְיֶה לִי אֵיךְ לְטַל יָדַיִם. שְׂאֵלוֹ פְּעַם אֶפִּיקוּרְסִים שְׁלֹא מְאֲמִינִים בַּתּוֹרָה שֶׁבְּעַל פִּהּ, אֵיפֹה זֶה כְּתוּב בַּתַּנ"ךְ שְׁצַרִיכִים לְטַל יָדַיִם כְּשֶׁקָּמִים בְּבִקְרָה? אֲמָרוּ לָהֶם כְּשֶׁשָּׂאוֹל הַמֶּלֶךְ רָץ עִם כָּל הַצָּבָא לְתַפֵּס אֶת דָּוִד וְחִפְשׂוֹ אוֹתוֹ, וְהוּא הִסְתַּתֵּר, נַעֲשֶׂה לִילָה וְהֵם הִלְכוּ לִישׁוֹן, הַמְטָה הִיתָה מְטַת שְׂדֵה, מְטָה צְבָאִית. בְּאֲמָצֵעַ הָיָה הַמִּטָּה שֶׁל שָׂאוֹל, עַל יְדוֹ הָיָה שׁוֹר הַצָּבָא, הַרְמֵטְכָּל, אַבְנֵי בֶן נֹר, וּמְסַבִּיב הָיָה כָּל הַחִילִים כְּדֵי שְׂאֵם יָבוֹא הַשּׁוֹנֵא שְׁלֹא יִכְנַס מִיָּד אֶל הַמֶּלֶךְ, אֲלֵא יַעִיר אֶת הַחִילִים וְכֹלָם יִשְׁמְרוּ עָלָיו. דָּוִד הַמֶּלֶךְ הִלָּךְ

בְּאִמְצַע הַלִּילָה, הוּא קָם בְּכָל לַיְלָה בַּחֲצוֹת, "חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָךְ" וְעָבַר בְּשִׁקְט דְרָךְ כָּל הַחַיִּלִּים, וְלָקַח לוֹ אֶת הַסֶּפֶל שֶׁל מַיִם וְאֶת הַחֶרֶב וּנְעָלָם. שְׁאוּל קָם, אִינן לוֹ מַיִם, דָּוִד הַמֶּלֶךְ עוֹמֵד עַל הַהָר וְאוֹמֵר לוֹ לְמָה אֵתָה רֵץ אַחֲרַי? הֲיִיתִי יָכוֹל לְהִרְגֶךָ אִתְּךָ עִם הַחֶרֶב הַזֶּה, וְהִרְאַיָּה שְׁאֲנִי הֲיִיתִי עַל יָדְךָ, אִיפֹה הַסֶּפֶל שֶׁל הַמַּיִם? כִּךָ כְּתוּב בַּתְנ"ךְ, אֲזִי רוֹאִים מִזֶּה שְׁגָם שְׁאוּל הַמֶּלֶךְ הִיָּה נִזְהָר בָּזֶה, אֲזִי אָדָם בְּבִקְרָה כִּשְׁהוּא קָם נוֹטֵל יָדָיו, מִכִּינן אֶת עֲצָמוֹ וּמְלַבִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ, שׁוֹטֵף אֶת הַפָּנִים וְהַדְּבָר הָרִאשׁוֹן זֶה לְהַגִּיד בְּרִכַּת הַתּוֹרָה, בְּרִכַּת הַתּוֹרָה זֶה דְבָר גָּדוֹל מְאֹד, שׁוּם דְבָר לֹא לַעֲשׂוֹת! רַק בְּרִכַּת הַתּוֹרָה, עֲדִיף! אִם אֶחָד מְכָרַח לְלַכֵּת לַמִּקְנֵה וְהַמִּקְנֵה לֹא רָחוּק, 'רוֹץ לַמִּקְנֵה!' אֵתָה קוֹפֵץ בְּתוֹךְ הַמִּקְנֵה וְטוֹבֵל וְאַחַר כֵּךְ לוֹמְדִים פָּרָק אָבוֹת, כָּל יוֹם אוֹמְרִים בְּרִכַּת הַתּוֹרָה וּפָרָק אָבוֹת יוֹם רִאשׁוֹן פָּרָק רִאשׁוֹן, יוֹם שְׁנֵי פָרָק שְׁנֵי, כִּכְהָ שֵׁשָׁה פָּרָקִים בְּשֵׁשָׁה יָמִים, זֶה מְאֹד מְסֻגָּל לִירְאֵת שָׁמַיִם, לְמָה? כִּי רָשׁוּם מִהַחֲדָיִךְ" אֲשֶׁר צָרִיכִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מוֹסֶה, אִיזֶה סֵפֶר מוֹסֶה יֵשׁ יוֹתֵר מִמוֹסֶה שֶׁל הַתְּנָאִים, כִּכְהָ אֲנִי יוֹדֵעַ הַתְּחִלָּתִי אֵת הַיּוֹם עִם מוֹסֶה, יְכוּלִים לְהִסְתַּכֵּל קִצַּת בְּפִירוּשׁ, אֲבָל כָּל יוֹם כְּדָאִי, אִם נִשְׁאַר עוֹד זְמַן עַד זְמַן תְּפִלָּה עוֹשִׂים לַעֲצָמָם שְׁעוֹר כָּל אֶחָד אִיפֹה שֶׁהוּא אוֹחֲזוֹ, וְאִם לֹא?, הוֹלְכִים לְהַתְּפַלֵּל, נוֹטְלִים יָדָיו לְאֶכָּל, נוֹתְנִים צְדָקָה, הַכֵּל צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּהַתְּקַשְׁרוֹת לְצַדִּיק, לְמָה? כִּי כְּתוּב "וַיִּבְיֵאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מִשְׁכָּה, כָּל מֶה שְׁאֲנַחְנוּ עוֹשִׂים, תּוֹרָה, תְּפִלָּה, מִצְוֹת, בְּרִכּוֹת, שְׁאֲנַחְנוּ מְקַיְמִים אוֹמְרִים לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתִּיהָ, הַרְיֵנִי הוֹלֵךְ לְתַת פְּרוּטָה זֹאת לְצַדִּיקָה בְּהַתְּקַשְׁרוֹת לְרַבְּנוּ נַחֲמָן בֶּן פִּיגָא זי"ע, לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתִּיהָ, בְּהַתְּקַשְׁרוֹת לְרַבְּנוּ נַחֲמָן בֶּן פִּיגָא זי"ע. הַרְיֵנִי הוֹלֵךְ לְלַמֵּד עִכְשָׁו מִקְרָא וּכְכָה כָּל דְבָר אוֹמְרִים "לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתִּיהָ" הַרְיֵנִי הוֹלֵךְ לְנַקוֹת אֶת הַגּוֹף שְׁלִי בְּהַתְּקַשְׁרוֹת לְרַבְּנוּ נַחֲמָן בֶּן פִּיגָא זי"ע, עַד כְּדֵי כִּךָ אָדָם

צָרִיךְ תָּמִיד כָּל דְּבַר שִׁיחִיָּה בְּהִתְקַשְׁרוֹת אֶל הַצְדִּיק, הַצְדִּיק מַעֲלָה אֶת זֶה, וְזֶה כְּתוּב בַּפְּסוּק הַזֶּה "וַיִּבְיֵאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה", עֲכָשׁוּ יֵשׁ חֲלָשָׁה שֶׁל בַּחוּרִים בַּפָּרֵט, וְגַם אֶצְל אַבְרָכִים בַּפְּרִטִי פְּרֻטִיּוֹת יוֹתֵר, אִם לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת עֲבוּדָה שְׁלֵמָה, אִזּוֹ הֵם לֹא עוֹשִׂים שׁוּם דְּבַר, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים הַטַּפֵּשׁ נִכְנָס לְבֵית הַכְּנֻסֶת, לְבֵית הַמְּדַרְשׁ, וְהוּא רוֹאֵה יֵשׁ כָּל כֶּף הַרְבֵּה לְלַמֵּד, מִתִּי אֲנִי אֶלְמַד אֶת זֶה? אִזּוֹ הוּא לֹא לוֹמֵד כְּלוּם, הַחֲכָם אוֹמֵר וְכִי אֲנִי צָרִיךְ לְגַמֵּר אֶת זֶה בְּיוֹם אֶחָד? הַיּוֹם אֲנִי אֶלְמַד פָּרֶק, מִחֵר פָּרֶק, מִחֵרֶתִים פָּרֶק, וּלְאֵט לְאֵט הוּא גָּמַר אֶת הַכֵּל, אוֹתוֹ דְּבַר בְּש"ס כָּל יוֹם דֶּךָ, עוֹד דֶּךָ וְעוֹד דֶּךָ עַד שֶׁגִּמְרָתִי אֶת כָּל הַש"ס, לֹא מְבַקְּשִׁים מִמֶּךָ יוֹתֵר, אִיפֹה אֲנַחְנוּ רוֹאִים אֶת זֶה? יֵשׁ לָנוּ גַם כֵּן בַּפְּסוּק הַזֶּה "וַיִּבְיֵאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה", אוֹמֵר רַש"י שְׁלֹא הָיוּ יְכוּלִים לְהַקִּימוֹ, וּלְפִי שְׁלֹא עָשָׂה מֹשֶׁה שׁוּם מְלָאכָה בַּמִּשְׁכָּן, הַנִּיחַ לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַקְּמָתוֹ, שֶׁהוּא יָקִים אֶת זֶה, שְׁלֹא הָיָה יְכוּל שׁוּם אָדָם לְהַקִּימוֹ מִחֲמַת כְּבֹד הַקְּרָשִׁים, שְׁאִין כַּח בְּאָדָם לְזַקְפָם לְהַגְבִּיָּה אוֹתָם, וּמֹשֶׁה הֶעֱמִידוֹ? מֹשֶׁה רִבְּנוּ כֵּן הֶעֱמִיד אֶת זֶה, אָמַר מֹשֶׁה לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: אֵיךְ אֶפְשֶׁר הַקְּמָתוֹ עַל יְדֵי אָדָם? אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲסַק אֶתָּה בְּיָדֶיךָ, נִרְאֶה כְּמַקִּימוֹ, וְנִזְקַף וְקָם מֵאֲלֵיו, וְזֶה מָה שֶׁכְּתוּב "הוֹקֵם הַמִּשְׁכָּן", הוֹקֵם מֵאֲלֵיו, זֹאת אוֹמֵרֶת שְׁאָדָם צָרִיךְ רַק לְהִתְחִיל, וְתִרְאֶה אֵיךְ שְׁזֶה יָקוּם. כִּי מֹשֶׁה רִבְּנוּ אָמַר: 'רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי לֹא יְכוּל'. אָמַר לוֹ: 'אֶתָּה תַּעֲשֶׂה כְּמוֹ שְׁאֶתָּה מִתְחִיל וְתִרְאֶה שְׁזֶה יָקוּם', אוֹתוֹ דְּבַר אֲנַחְנוּ רוֹאִים אֶצְל בַּת פְּרָעָה, כְּשֶׁהִיא יֵרְדָה לְנֶהֱר וְרִאֲתָה תִּבָּה שֶׁהָיָה שָׁמָּה תִּינוּק שְׁזֶה הָיָה מֹשֶׁה רִבְּנוּ, כְּתוּב וּתְשַׁלַּח אֶת אֲמָתָהּ, שֶׁהוֹצִיאָה אֶת הַיָּד שְׁלָהּ, אֵיךְ הִיא יְכַלֶּה לְקַחַת אֶת זֶה, הֲרִי זֶה רַחוּק? אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים הִיא רַק הוֹשִׁיטָה אֶת הַיָּד וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּבַר עֲזָר לָהּ וְהִיא תִּפְסָה אֶת הָעֲרִיסָה עִם הַתִּינוּק, רוֹאִים מִזֶּה אִם מִתְחִילִים? מִמְּשִׁיכִים! יֵשׁ פְּתִגָּם עֲמָמִי, אִם יֵשׁ לָךְ אֶלְךָ קִילוֹמֶטֶר

לְלַכֵּת, זֶה מְאֹד הַרְבֵּה, אֵיךְ אֲנִי יְכוּל לְלַכֵּת רַגְלִי? תַּעֲשֶׂה אֶת הַפְּסִיעָה הָרִאשׁוֹנָה, וְזֶהוּ! כִּבֵּר הַתַּחֲלֵת, וְאִם הַתַּחֲלֵת תִּגְמַר וְתִגִּיעַ, אֲנַחְנוּ מוֹצְאִים בְּחַז"ל "פּוֹק חֲזִי מֵאֵי עֲלָמָא דְּבֵר" - תִּצָּא וְתִרְאֶה מָה שֶׁהַמּוֹן עִם מְדַבְּרִים, כִּי בְּכָל דְּבֵר יֵשׁ חֲכָמָה, אֲפֹלוּ אִם שׁוֹמְעִים אֵיזָה פְּתָגָם עִמָּמִי, יְכוּלִים לְלַמֵּד מִזֶּה, הַהִתְחַלָּה הִיא מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, אוֹתוֹ דְּבֵר בְּחֹר יִשְׁיבָה יְכוּל מְאֹד מְאֹד לְהַצְלִיחַ, בְּוֹדֵאֵי עוֹבֵר עָלֵיכֶם מָה שֶׁעוֹבֵר אֵתֶם צְרִיכִים כָּלְכֶם לְהִתְחַתֵּן, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֲזֻכָּה לְחַתֵּן אֶת כָּלְכֶם וְלִהְיוֹת בְּחַתָּנָה שְׁלָכֶם. אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנוּכַל כִּבֵּר לַעֲשׂוֹת פֶּה חַתָּנוֹת, כִּי קָשָׁה לִי כִּבֵּר הַיּוֹם לְנִסְעַ לְמְקוֹם רְחוֹק, גַּם זֶה הִגִּיעַ הַזְּמַן לַעֲשׂוֹת אֶת הַחַתָּנוֹת בְּאוּלָם, בְּחֹר מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לוֹ, לְמָה? כִּי הֵיִצֵּר הָרַע בּוֹעֵר בּוֹ מְאֹד מְאֹד. אֲנִי לֹא אוֹמֵר שֶׁעַל אַבְרָךְ לֹא עוֹבֵר יִצֵּר הָרַע, עַל אַבְרָךְ גַּם כֵּן עוֹבֵר יִצֵּר הָרַע, וְעוֹד אֵיזָה יִצֵּר הָרַע, אֲבָל בְּחֹר נִקְרָא בְּזֵהָר "פְּלֶג גּוֹף", חֲצִי גּוֹף, וּמְאֹד קָשָׁה לוֹ. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים אָמֵר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרֵאתִי יִצֵּר הָרַע, בְּרֵאתִי תוֹרָה תְּבַלִּין כְּנִגְדּוֹ מָה הַתְּבַלִּין נִגְדַּ הֵיִצֵּר הָרַע? תוֹרָה! אִם תַּעֲשׂוּ לַעֲצֻמְכֶם חֵק כָּל יוֹם לְלַמֵּד חֲמֵשׁ עִם הַתְּרַגּוֹם, זֶה סְגָלָה לְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים וְאִם זוֹכִים לְלַמֵּד גַּם רַש"י, אֲזִי נִזְכָּה לְהִיּוֹת בְּהִיכְלוֹ שֶׁל רַש"י, כֵּךְ כְּתוּב מִצְדִּיקִים, מִי שֶׁלוֹמֵד רַש"י בְּחֲמֵשׁ, יִזְכָּה לְהִיּוֹת בְּהִיכַל שֶׁל רַש"י בְּלֵי הַזְּמַנָּה, בְּלֵי כְּרִטִּים בְּקוֹר, מְכַנְיָסִים אוֹתוֹ, לְמַדַּת כָּל יוֹם חֲמֵשׁ וְרַש"י? אֲזִי אֵתָהּ מְזֻמָּן לְהִיּוֹת בְּהִיכַל שֶׁל רַש"י, בְּשִׁבִיל זֶה בְּעֲצָמוֹ כְּדֵאֵי לְלַמֵּד חֲמֵשׁ וְרַש"י. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים, לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרִשְׁיּוֹתוֹ עִם הַצְּבוּר שֶׁכָּל הַמְּשָׁלִים פְּרִשְׁיּוֹתוֹ עִם הַצְּבוּר מְשָׁלִימִים לוֹ יָמָיו וְשָׁנוֹתָיו, זֹאת סְגָלָה לְאַרְיִכוֹת יָמִים. עֲכָשׁוּ בְּחֹרִים אוֹמְרִים מָה אֲנִי צְרִיךְ אֲרִיכוֹת יָמִים? יֵשׁ לִי! אֲנִי כְּטוֹחַ שְׂאֲנִי אֲחִיָּה שְׁבָעִים, שְׁמוֹנִים, תִּשְׁעִים שָׁנָה, זֶה חָלוֹם! הֵשֵׁם יִשְׁמַר, כְּמָה אֲסוֹנוֹת יֵשׁ? כְּמָה בְּחֹרִים רַחֲמָנָא לִיְצַלְן קִבְלוּ סְרֻטָן? הֵשֵׁם יִשְׁמַר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, כְּמָה

נספּוּ בַּתְּאוּנוֹת דְּרָכִים? הַשֵּׁם יִשְׁמַר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, אֵין בְּטוּחוֹת!
אָבֵל חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים נוֹתְנִים בְּטוּחוֹת שָׂאֵם אֲנַחְנוּ נְסִים כָּל שְׁבוּעַ
שְׁנַיִם מִקְּרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם, יִשְׁלִימוּ לָךְ אֶת שְׁנוֹתֶיךָ, עֲכָשׁוּ צְרִיךְ גַּם
לְלַמֵּד כָּל יוֹם מִשְׁנֵיּוֹת, מִשְׁנָה זֶה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָה, מִשְׁנָה זֶה אוֹתִיּוֹת
מִשְׁנָה, בַּחוּר שְׁלוֹמֵד בְּכָל יוֹם מִשְׁנֵיּוֹת הוּא מִשְׁנָה אֶת הַהֲרַגְל שְׁלוֹ,
מִצְחָצַח אֶת הַנִּשְׁמָה שְׁלוֹ, מִי שְׁלוֹמֵד כָּל יוֹם מִשְׁנָה, זוֹכֵה לְהוֹצִיא
אֶת הַנִּשְׁמָה שְׁלוֹ מִהַשְׂאוֹל תַּחְתִּית, הַעֲלִית מִן שְׂאוֹל נִפְשִׁי זֶה
רְאִשֵׁי תְבוֹת נִשְׁמָה- מִשְׁנָה, אָדָם רוֹצֵה לְהוֹצִיא אֶת הַנִּפְשֵׁ שְׁלוֹ
מִהַשְׂאוֹל, תִּלְמַד מִשְׁנָה! חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (מִדְּרַשׁ צו) אֵין
הַגְּלִיּוֹת מִתְּקַבְּצוֹת אֶלָּא בְּזִכּוֹת מִשְׁנֵיּוֹת, זֶה לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר, אִם
בַּחוּר זוֹכֵה לְגַרֵס כָּל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, בְּזֶה הוּא הוֹרֵג אֶת
הַיִּצֵר הָרַע שְׁלוֹ, וּמְרַגִּישִׁים אֶת זֶה, בְּשִׁבִיל זֶה הַסֵּמ"ך-מ"ם מְאֹד
מְאֹד מְפַחַד שְׁבַחוּר וְרוֹק יְגַרֵס ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, הוּא הוֹרֵג אֶת
הַיִּצֵר הָרַע שְׁלוֹ. מְלַבֵּד זֹאת זֶה נוֹתֵן חֶשֶׁק לְכָל הַלְמוּדִים, יֵשׁ שְׁלוֹמֵדִים
בְּפַעַם אַחַת אֶת הַח"י פְּרָקִים, וַיֵּשׁ שְׁמַחְלָקִים אֶת זֶה לְשִׁלֵּשׁ פְּעָמִים,
שֵׁשׁ לְפָנֵי הַצְּהָרִים וְשֵׁשׁ אַחַר הַצְּהָרִים וּבְעֶרֶב גְּמַרְנוּ, וּכְכֹה גּוֹמְרִים
בְּכָל חֹדֶשׁ שֵׁשׁ סְדְרֵי מִשְׁנָה, אִם כָּל יוֹם לוֹמְדִים ח"י פְּרָקִים
מִשְׁנֵיּוֹת, בְּסוֹף הַחֹדֶשׁ גְּמַרְנוּ, אָדָם שְׁזוֹכֵה לְעֲשׂוֹת לְעֲצָמוֹ סְדֵר
בִּשְׁ"ס, יֵשׁ סְדֵר שְׁאֵנִי לוֹמֵד בְּשִׁבִיל הַנִּשְׁמָה שְׁלִי, לְגַרֵס אֶת כָּל הַשְׁ"ס.
רַבְּנוּ ז"ל אָמַר מִי שְׁזוֹכֵה לְסִים אֶת הַשְׁ"ס, מִמְּשִׁיךְ עָלָיו צֶלֶם אֱלֹקִים,
אֲצִלְנוּ יֵשׁ יְלָדִים שְׁעֵד הַבֵּר מִצְוָה הֵם גָּרְסוּ אֶת כָּל הַשְׁ"ס, מִבְּרָכוֹת
אֶת כָּל הַשְּׁלִשִׁים וְשֵׁשׁ מִסְכָּתוֹת, אַחַד רוֹצֵה לְקַחַת מִסְכָּתָא כָּמוֹ
שְׁלַקְחָנוּ מִסְכָּת תַּעֲנִית, כִּי אֲנַחְנוּ חֲטָאנוּ הַרְבֵּה, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים
לְצוּם, וְאֵין לָנוּ כַח לְצוּם, אֲזִי אֲנִי לוֹמֵד מִסְכָּת תַּעֲנִית מֵאָה וְאַחַד
פְּעָמִים, כְּכֹה שְׁזֶה מִסְפִּיק לִי עַל רְבִיבוֹת תַּעֲנִיּוֹת, הָרִי חֲטָאֲתִי כָּל כֶּךָ
הַרְבֵּה וְאֲנִי צְרִיךְ לְהַתְּעַנּוֹת כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה תַּעֲנִיּוֹת, אָבֵל אֵין לִי כַח,
אֲזִי אֲנִי גּוֹמֵר מִסְכָּת תַּעֲנִית מֵאָה פְּעָמִים וְאַחַד, אַחַר כֶּךָ יֵשׁ עֵיוֹן

בִּישִׁיבָה, שְׁלוֹמֵדִים בְּעִיּוֹן לְאֵט לְאֵט כְּדֵי לְלַמֵּד אוֹתָנוּ אִיךְ לִוְמָדִים
 גַּמְרָא, כִּי גַמְרָא זֶה לֹא כָּךְ קָל, אֲבָל צְרִיכִים עַל זֶה מַגִּיד שְׁעוֹר,
 שְׂיִסְבִּיר קָטַע גַּמְרָא, אִיךְ נִכְנָסִים? אִיךְ לִוְמָדִים גַּמְרָא. שְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת
 בְּכָל יוֹם: שְׁחֵרִית, מִנְחָה, עֶרְבִית, מִי שְׁזוֹכָה לְהַגִּיד תְּקוּן חֲצוֹת-
 אֲשֶׁרֵי לוֹ, וְאֲשֶׁרֵי חֲלָקוֹ! וְעַל כָּלֵם צְרִיכִים לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ, בָּא רַבְּנוּ ז"ל
 וְאוֹמֵר, כְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ אַחֵר שְׁכָלוֹ וְחֻכְמָתוֹ, הוּא יָכוֹל לָבוֹא לְיַדֵּי
 טְעִיּוֹת רַבּוֹת, לֹא מָה פֶּתְאוּם? זֶה לֹא נִקְרָא לְמוֹד, סֵתָם עֲבָדוֹ עָלֶיךָ
 וְזֶה לֹא נָכוֹן, מִי אוֹמֵר כֵּכָה? אִזְ לָנוּ יֵשׁ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אִם אֲנַחְנוּ
 רוֹצִים לְהִיּוֹת מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, מָה נִקְרָא מְקַרְבֵּן אֶל רַבְּנוּ ז"ל,
 לֹא שֶׁהוּא שָׂר נַח פַּח פַּח, אֵין עַל זֶה שׁוֹם מְקוֹר, אוֹ אֲנִי הוֹלֵךְ אֶל
 פְּלוֹנִי, הוֹלֵךְ אֶל אֶלְמוּנִי, הוֹלֵךְ אֶל זֶה, הוֹלֵךְ אֶל זֶה, וְאֶפְלוּ לֹא אֲלִי,
 לְאַף אֶחָד! רַק סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, לְלַמֵּד לְקוּטֵי מוֹהֲרֵינָן, לְלַמֵּד סִפְּוֹרֵי
 מַעֲשִׂיּוֹת, לְלַמֵּד סִפְּרֵי הַמִּדּוֹת, לְלַמֵּד שִׁיחוֹת הַר"ן וְחֵי מוֹהֲרֵינָן, זֶה
 סִפְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל זֶה צְרִיכִים לְחַזֵּר וְלְחַזֵּר וְלְחַזֵּר, בְּהִתְחַלֵּה זֶה
 מֵאֵד קֶשֶׁה. אִזְ כְּדַאי לְחַזֵּר הַרְבֵּה שִׁיחוֹת הַר"ן וְחֵי מוֹהֲרֵינָן, כִּי רַבְּנוּ
 ז"ל אָמַר, שְׂמַכְל שִׁיחָה וְשִׁיחָה יְכוּלִים לְהִיּוֹת צְדִיק כְּמוֹ שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ
 מָה זֶה צְדִיק, אִזְ אִם תְּקַחוּ שִׁיחוֹת הַר"ן וְתִפְתְּחוּ סִימָן ע"ו שְׂמָה
 תִּרְאוּ אֶת סֵדֶר דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁרַבְּנוּ ז"ל נִתֵּן לָנוּ, כְּשֶׁאֲנִי הִתְקַרְבְּתִי
 לְרַבְּנוּ ז"ל בְּרוּךְ הַשֵּׁם לֹא הִפְרַתִּי אֶת אֵף אֶחָד, וְאֲנִי נוֹתֵן תּוֹדָה
 לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלֹא הִפְרַתִּי, כִּי אִם הִיִּיתִי מְכִיר זֶה הָיָה אוֹמֵר
 לֹא! רַבְּנוּ ז"ל לֹא כּוֹן אֶל זֶה, לֹא! אֶתָּה לֹא יוֹדֵעַ, אֲנִי יוֹדֵעַתִּי דָּבָר
 אֶחָד אִם רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר אֶת זֶה צְרִיכִים לְחַתֵּךְ אֶת הָהָר וְלָקִים אֶת
 זֶה, יְכוּלִים לְחַתֵּךְ הָר? אֲנִי אֶרְאֶה לָכֵם פֶּה שְׂפָן יְכוּלִים! מוֹל הַבַּיִת
 שְׁלִי הָיָה הָר וְעַדִּין נִמְצָא הָר גְּדוֹל וְתַמִּיד אֲמַרְתִּי אִם רוֹצִים יְכוּלִים
 אֶפְלוּ לְחַתֵּךְ הָר, אֲנָשִׁים אָמְרוּ זֶה בְּלִתִּי אֶפְשָׁרִי, כְּשֶׁאֲתָם נוֹסְעִים
 בְּכַבִּישׁ מְהִיר, רוֹאִים הַרְבֵּה פְּעָמִים שֶׁזֶה חָצוּב בְּתוֹךְ הָהָר, חֲתָכוּ אֶת
 הָהָר, וְהִכְבִּישׁ עוֹבֵר בְּתוֹכוֹ. אִם רוֹצִים יְכוּלִים לְחַתֵּךְ הָר, וְתַמִּיד

הייתי אומר, ממול הבית שלי אתם רואים את ההר? יכולים לחתך את זה, וכלם התפלאו איך יכול להיות? אולי אני מדבר איזה גזמא? קרה מה שקרה, היה פה ראש מועצה רשע כמו נמרוד, ורצה לעצבן אותי, הלך וסלל כביש בתוך ההר, עלה לו הון תועפות, כדי שהרכבים יסעו בשבת, בעליה ובירידה, הביא איזה יזם, נתן לו את כל ההר, עכשו לך תבנה בתים. הוא התחיל לבנות, ובא אלי יהודי פולני ששנה ופרש, פעם הוא היה דתי, אבל הוא עזב את הכל, את הדת, וחזר בשאלה, איך שאומרים את זה, איזה שאלה? מה נשפנה? בא אלי ואומר: נו! מתי אתם עוזבים את המקום, שאלתי אותו: למה אתה שואל? הוא אמר לי: אתם לא יודעים?! אני קניתי את כל ההר הזה, והנה חצבו לכם פה כביש, ואני בונה פה בתים וזה יהיה רק לחלונים ותצטרכו לצאת מפה, אמרתי לו תודה רבה שאתה בונה, כל מה שאתה בונה אתה בונה את זה לאנ"ש, הוא כל כך צחק וממש הוא יצא בבשת פנים הוא ואשתו, והנה ברוך השם אנ"ש קנו שמה שטחים, אנ"ש קנו שמה בתים, ועוד מעט כלם יקנו את הכל, זה הכל למכירה, הם מבקשים המון כסף, אבל הם עוד יורידו את המחירים. הנה רואים שהר יכולים לחתך אותו אם רוצים, זה קשה! אבל אם רוצים יכולים, אם יכולים הר לחתך, יכולים לחתך את הגוף הגשמי, אם רק מציתים את רבנו ז"ל משנת תשכ"ד ערב חנכה זה ארבעים וארבע שנים, שמאז התחילו לבוא אלי בחורים ואברכים, לא קראתי את אף אחד, לא עשיתי פרסמת, והתחילו לכתב לי מכתבים ועניתי להם, מזה יצא "אשר בנחל" מה זה "אשר בנחל"? מכתבים, לקחתי את כל ספרי רבנו ז"ל והורדתי את זה, שאלת שאלה הסברתי לך את זה! "שיחות הר"ן", "חיי מוהר"ן", "לקוטי מוהר"ן", "ספורי מעשיות", "ספר המדות", הכל בתוך ה"אשר בנחל", אתה שואל? הנה אני אומר לך איפה זה כתוב, עם מאמרי חז"ל, שרצו לראות והנה יש לך ראיות שרבנו ז"ל יש לו על

מי לסמוך מדברי חכמינו הקדושים בגמרא, במדרשים, בזהר, בכתבי
 האר"י, בפרט "לקוטי הלכות" של מוהרנ"ת ז"ל, זה כל ה"אשר
 בנחל"! והנה אתמול יצא מהדפוס כבר כרך ס"ה, ששים וחמשה
 כרכים יש עד עכשו עם שלש עשרה אלף ושיש מאות מכתבים, זה
 עכשו יצא, זאת אומרת יש עוד לכל הפחות שלשים אלף בתוך
 המחשב, זאת אומרת עוד ארבע מאות, חמש מאות כרכים להדפיס,
 זה מוכן בתוך המחשב, במשך שנים נאבדו כמה אלפי מכתבים,
 באמת חבל מאד, אבל אפלו מה שנשאר ממש גזמא, אבל זה נמצא,
 מה כל הענין של ה"אשר בנחל"? בחור עובר עליו מה שעובר,
 שלחתי לו מכתב, מסכן! צריך התחזקות, כתבתי לו, יש לו קשיות,
 אבל זה אומר ככה וזה אומר ככה, אני לא יודע! אני יודע מה
 שרבנו ז"ל אומר, ואני מסביר לו את השיחה מה שרבנו ז"ל אומר,
 רבנו ז"ל אומר פה (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ב) כשאדם הולך עם
 חכמות, יכול לבוא לטעיות גדולות, ויש שקלקלו מאד מאד, אומר
 רבנו ז"ל כמו המפרסמים הרשעים, כי הכל הלכו עם חכמות, אדם
 צריך תמיד לראות אם הקדוש ברוך הוא פה- תעשה את זה, הקדוש
 ברוך הוא לא פה- אל תעשה את זה, עכשו מי ראה את הקדוש ברוך
 הוא שיכול להגיד אם הקדוש ברוך הוא פה אני עושה ואם הקדוש
 ברוך הוא לא פה אני לא עושה. אלא כתוב בזהר קודשא בריך הוא
 ואורייתא חד היא, הקדוש ברוך הוא והתורה אחד, בכל דבר צריכים
 לראות את ההלכה, אם זה כתוב בהלכה, אני יודע שזה מהקדוש
 ברוך הוא, אם לא כתוב בהלכה- תעזב אותי! רבנו ז"ל מאד הקפיד
 על חמרות יתרות, אל תוסיף לי על מצוות, יש לנו שש מאות ושלש
 עשרה מצוות, אז לא צריך יותר. כתוב יצחק אבינו אמר לעשו
 "והיה כאשר תריד ופרקת על מעליך" אמר הגר"א זי"ע פרוש
 נפלא, לנו יש תרי"ג מצוות זה מה שיצחק אמר לעשו "והיה כאשר
 תרי"ד ופרקת על מעל צואריך" תרי"ד- תוסיף עוד מצוה, אתה כבר

פּוֹרֵק עַל, מִי בִקֵּשׁ מִמֶּךָ? אֲנָשִׁים אוֹהֲבִים דְּבָרִים מֵהַשְׂלָא כְּתוּב, אֲנִי
 אֵלֶיךָ עֹכְשׁוֹ וְאֶצּוּם, מִי אָמַר לְךָ לְצוּם? לֹא! אֲנִי צָרִיךְ תְּשׁוּבָה, מִי
 אָמַר לְךָ? אֵיפֹה זֶה כְּתוּב? הֲרֵי הָאֲרִיז"ל אָמַר שְׁצָרִיכִים לְהִתְעַנּוֹת
 בָּא רַבְּנוּ ז"ל וְאוֹמֵר, אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם אַל תִּתְעַנּוּ, תִּתְבוּדְדוּ, זֶה יוֹתֵר
 טוֹב, אֲנִי אִישׁוֹן עַל הָרֶצְפָּה, אֲנִי אֶסְגֵּף אֶת עֲצָמֵי, אֲנִי לֹא אֲכַל, אוֹמֵר
 הַבַּעַל שֵׁם טוֹב, כְּשֶׁנֶּעֱשֶׂה חוֹר קָטָן בְּגוּף, נֶעֱשֶׂה חוֹר גָּדוֹל בְּנִשְׁמָה, אִם
 אָדָם נִחְלָשׁ זֶה עֲצַת הַסֵּמ"ך-מ"ם שְׂמָאד מָאד מִתְנַכֵּל לְאָדָם
 בְּעֶרְמוּמִיּוֹת אֶתְּהָ חֲטָאֵת? אֶתְּהָ מִכְרַח עֹכְשׁוֹ לְסִגְף אֶת עֲצָמָה, אֶתְּהָ
 צָרִיךְ לְצוּם אֶתְּהָ צָם, וְאַתֶּם יוֹדְעִים מֵהַ קוֹרָה, כְּשֶׁאָדָם צָם, אֲנִי כָּבֵר
 לֹא יָכוֹל לְהִתְפַּלֵּל, הָרֹאשׁ שְׁלִי, תִּרְאֶה! אֲנִי כָּבֵר לֹא יָכוֹל לְהִתְרַכֵּז
 בְּתַפְלָה, אֲנִי לֹא יָכוֹל לְלַמֵּד, אֵינִי רַכוּז, הִנֵּה הוּא תַּפְסֵי אוֹתְךָ, שְׂאֶתְּהָ
 צָרִיךְ לְצוּם כִּי עֲשִׂיתָ כָּל כֶּף הִרְבֵּה חֲטָאִים וְאַתְּהָ מִכְרַח לְצוּם, תִּעֲשֶׂה
 לִי טוֹבָה! לְךָ מֵאִיפֹה שְׂבָאֵת. בָּא רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן
 ו') וְהִחְלִיף אֶת כָּל הַתְּעַנּוּיּוֹת, אֶת הַכֹּל, בְּבִזְיוֹנוֹת. אִם אָדָם מִקְבֵּל
 בְּזִיוֹן וְהוּא שׁוֹתֵק, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל זֶה עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה, וְזֶה הַדְּבָר הַכִּי
 קָשֶׁה, אֶתְּהָ אֲמַרְתָּ לִי מִשְׁהוּ? אֲנִי אֶעֱנֶה לְךָ, אֲנִי אֶתֵּן לְךָ בְּאֵבִי אֲבִיךָ,
 אֶתְּהָ הוֹלֵךְ לְבִזּוֹת אוֹתִי? אֲנִי אֶתֵּן לְךָ. זֶה טַבַּע שֶׁל אָדָם, אֶתְּהָ נוֹתֵן
 לִי? אֲנִי אֲחִזִּיר לְךָ בְּשָׁנִים יוֹתֵר מִשְׁנַתְּךָ, אֲבָל אִם אָדָם יוֹדֵעַ מֵהַ
 שְׂרַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר, יִשְׁמַע בְּזִיוְנוֹ יָדָם וְיִשְׁתַּקֵּן זֶה הַתְּשׁוּבָה, אִם אָדָם
 מְבִזֶּה אוֹתְךָ, תִּגִּיד לוֹ תוֹדָה רַבָּה, בְּשָׁנִים הוּא מִסְתַּכֵּל עֲלֶיךָ, וְמִתְפַּלֵּא
 אֲנִי צִעֲקָתִי עֲלָיו "כְּלָב" וְהוּא עוֹנֶה לִי תוֹדָה רַבָּה? תִּגִּיד לִי מֵהַ זֶה?
 אֲנִי שׁוֹאֵל אוֹתְךָ! אֲנִי מִקְלָל אוֹתְךָ וְאַתְּהָ אוֹמֵר תוֹדָה רַבָּה? תִּגִּיד לוֹ,
 אֶתְּהָ לֹא יוֹדֵעַ אֵיזֶה זְכוּת יֵשׁ לְךָ, הוּא מִסְתַּכֵּל עֲלֶיךָ כְּמוֹ לֹא יוֹדֵעַ מֵהַ,
 תִּגִּיד לוֹ, תִּרְאֶה! רַבְּנוּ נִחְמָן מִבְּרֶסֶלַב זי"ע אָמַר שְׂבִזְיוֹנוֹת זֶה כְּמוֹ
 תְּעַנּוּיּוֹת, הָאֲר"י הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר עַל כָּל חֲטָא צָרִיכִים לְצוּם אֵינִן סוּף
 תְּעַנּוּיּוֹת, נְדָה נ"ט תְּעַנּוּיּוֹת הַשֵּׁם יִשְׁמַר, הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה פ"ד
 תְּעַנּוּיּוֹת, מִשְׁכַּב זְכוּר הַשֵּׁם יִשְׁמַר רג"ל תְּעַנּוּיּוֹת זֶה רַק עַל עֲבָרָה

אחת, מי יכול כל כך הרבה לצום? עכשו כשאדם מקבל בזיון, והוא שותק, ונותן לו עוד תודה, הוא פוטר מעצמו כל כך הרבה תעניות, אז תודה רבה שאתה עוזר לי, שאני ברוך השם לא צריך לצום, אם תגיד את זה בתמימות ופשיטות, ההוא יחזור בתשובה, הוא יתן לך עוד קללה, תגיד לו עוד תודה, אבל הוא יראה רגע! וזה כבר ינקר לו במח, זה בדוק ומנסה, אם בן למה צריכים לענות. היה באומן שלחן גדול שישבו שם עשרים, עשרים וחמש מאנ"ש, שקראו את זה השלחן של חב"ד, הם היו כלם חסידי חב"ד, תלמידים של הצמח צדק, הרבי השלישי של חב"ד, אחד מהם היה מפרסם שהוא עשה פרוש על ה"לקוטי מוהר"ן" בשם "באבי הנחל", זה מדפס ביחד עם ספר "פרפראות לחכמה" של הרב מטשהרין, השם שלו היה ברוך אפרים, הוא היה חוזר אצל הצמח צדק, והיה לו קבוצה שלמה עם עוד תלמידי הצמח צדק, שהתחילו לבוא לאומן, איך זה קרה? יהודי אחד הלך להפיץ, תמיד אנ"ש האמתיים עסקו בהפצה, כי איך אני יודע שאני אוהב את הזולת? שאני אוהב יהודי? שיש לי אהבת ישראל, מה הסימן? זה קל להגיד אני יש לי אהבת ישראל, תראה לי איפה? אם לי יש התחזקות מהספר הזה, אני מתחזק ממנו כי יש פה דבורים כל כך יפים שזה מחזק אותי, ואני עושה לעצמי חשבון, רגע! אם הספר הזה מחזק אותי, למה שאני לא יפיץ את זה לעוד מאות ואלפי יהודים שגם הם יתחזקו? זה סימן שיש לי אהבת ישראל. אבל אם הוא אומר, תראה! תעזב אותי אני לא-אתה אוהב את עצמך וזהו! זה מה שהתחיל אצלי כמה שלמדתי את ספרי רבנו ז"ל בהתמדה יותר, כך בער בי יותר ויותר להפיץ את זה גם לאחרים, אם אני יודע, למה שלא עוד ידעו, וזה מראה שאתה רציני, הנה אני לקחתי את זה על עצמי, ואני רוצה עכשו לזכות עוד אנשים. אז היה אחד מאנשי שלומנו שנכנס בקבוצה חב"דית, והפיץ להם "לקוטי מוהר"ן", הם לומדים חסידות

עמקה מאד מאד, חב"ד זה חסידות מאד יפה, אני מדבר עכשיו לפני למעלה ממאה ועשרים שנה, אחד לקח כרך "לקוטי מוהר"ן", ופתח את זה בחלק ב' סימן מ"ח, בדיוק הוא פתח שם, ואיך שהוא פותח מה הוא מוצא? דבר ראשון שפתוב "ודע שיש אילן שלוקח מאה שנה שצומח, אבל אחר כך זה יורה כמו תותח" הוא צחק והראה את זה לכלם, תראו מה כתוב בספר, תסתכלו ב"לקוטי מוהר"ן" חלק ב' סימן מ"ח, וכלם צחקו מה? עוד ספר, בא ברוך אפרים שמע את זה ואמר להם, רגע! אתה מתחיל ספר מהאמצע, בא נראה מה שפתוב בהתחלה, זה משהו נפלא, מוהר"ת ז"ל קורא את המאמר הזה ש"בלקוטי מוהר"ן" חלק ב' סימן מ"ח מכתב מרבנו ז"ל, שרבנו ז"ל כתב לנו מכתב, איך כשאדם מתחיל ונכנס בעבודת השם, אז הדרך שמראים לו התרחקות, ונדמה לו שמרחקין אותו מלמעלה ולא מניחין אותו להכנס, וככה הוא מתחיל לקרא את כל המאמר, וכלם מתחילים להקשיב, דבורים כאלו הם לא מצאו לא בספרי חב"ד, ולא בספרי חסידות שכתוב בפרוש, כשאדם רוצה לחזר בתשובה, קדם כל מהשמים מרחקים אותו, ומראים לו שלא צריכים אותו, אומר רבנו ז"ל צריכים התחזקות גדול מאד לא לעזב את עצמך, חזרת בתשובה עכשו תמשיך אפלו שיקח שנים, אתה רואה שפכל שאתה רוצה להכנס בקדשה - בום דוחפים אותך החוצה, אל תתיאש, תמשיך! פתאום הוא רואה את כלם עם דבורים כאלה הם עדין לא שמעו, אני רוצה לחזר בתשובה, רוצה להיות צדיק, ומרחקין אותי מהשמים, אל תפחד! תמשיך! תמשיך! הם אמרו לו וככה הוא קרא את כל התורה, על המפה הראשונה הוא סחב אתו עוד עשרים וארבע אנשים, וביתד עשרים וחמש אנשים קמו ונסעו לאומן, באומן קראו אותם "השלחן של חב"ד", אבל הם היו אחר כך עובדי השם גדולים מאד, ור' ברוך אפרים הדפיס את כל ספרי הרב מטשהרין וכך עזר לו, בין האנשים האלו היה יהודי

בְּשֵׁם ר' מַנְדֵּל, הַכְּנוּי שֶׁל מְנַחֵם בִּיִּידִישׁ זֶה מַנְדֵּל, הוּא בֶּא מִמְקוֹר לִיטְאִי, כִּי הַבַּעַל הַתְּנַיָּא בֶּא מַעִיר לִיטְאִית, בְּשָׁבִיל זֶה הַלִּיטְאִים הָיוּ נִגְדוּ, כִּי הוּא הָיָה גָּאוֹן עָצוּם, וְהוּא תָּפַס אֶת הַמַּחֲוֹת הַכִּי טוֹבִים לַחֲסִידוֹת, בְּשָׁבִיל זֶה הֵם הָיוּ כָּל כָּךְ בְּרִגְזוֹ עָלָיו וְהַכְּנִיסוּ אוֹתוֹ בְּבֵית סֵהָר, כִּי הֵם בָּאִים מִלִּיטְא. אַז הָיָה מִבֵּין הָעֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ אֲנָשִׁים הָאֵלוֹ אֶחָד שֶׁקְּרָאוּ בְּשֵׁם ר' מַנְדֵּל לִיטְבֵּק, ר' מַנְדֵּל הַלִּיטְאִי, הוּא הָיָה עוֹבֵד הַשֵּׁם גָּדוֹל מְאֹד, פַּעַם הוּא הֵלֵךְ עִם אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנו לַמְּקוֹה, וְהַשְׁנָאָה אַז הִיתָה כָּל כָּךְ חֲזָקָה עַל בְּרַסְלָב, שֶׁהַשֵּׁם יִשְׁמַר הָיָה עוֹבֵר אֵיזָה מִתְּנַגֵּד וְהָיָה צוֹעֵק צַעֵק בְּרַסְלָבְעֵר כְּלָבִים, אִם הָיוּ צוֹעֵקִים עָלֵינוּ הָיִינוּ עוֹנִים חֲזָרָה אֲתֵם כָּכָה וְכָכָה, הָיִינוּ צוֹעֵקִים. ר' מַנְדֵּל אוֹמֵר לְשָׁנִי אֲתָה יוֹדֵעַ מַה הוּא צוֹעֵק? שְׁאַנְחֵנו כְּמוֹ כְּלָב בֶּן יַפְנֵה, כְּלָב הֵלֵךְ לְהַתְּבוֹדֵד בְּחִבְרוֹן, שְׁלֵא יִפְלַ בַּעֲצַת הַמְּרַגְלִים. כְּלָב זֶה אוֹתִיּוֹת כְּמוֹ "כְּלָב", אַז הוּא קוֹרָא אוֹתָנוּ בְּרַסְלָב כְּלָבִים, אֲנַחְנוּ מֵאֲנָשֵׁי כְּלָב בֶּן יַפְנֵה, הוּא שְׂמַח אֶת הַשָּׂנִי, הַהוּא הָיָה לוֹ חֲלִישוֹת הַדַּעַת, אֲתָה קוֹרָא אוֹתִי כְּלָב! מַה עָשִׂיתִי לָךְ? אַז אָמַר לוֹ שֶׁהוּא מְחַזֵּק אוֹתָנוּ, שְׁאַנְחֵנו כְּלָבִים, רוֹאִים מְזֵה שֶׁהוּא מְבִישׁ אוֹתִי, אֲנִי לֹא צָרִיךְ לַעֲנוֹת לוֹ. בְּפֶרֶט בְּחוֹר שְׁרַבְנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֵק א' סִימֵן ע"ה) שֶׁכָּל זְמַן שֶׁהַדְּמִים לֹא מְזַכְּכִים, הַדָּם בּוֹעֵר. בְּחוֹר יֵשׁ לוֹ דָם חָם, הוּא אוֹמֵר אִם אֶחָד יִבְזֶה אוֹתִי, אֲנִי צָרִיךְ לָתֵת לוֹ חֲזָרָה, לָתֵת לוֹ בְּשָׁנִים כִּי הַדָּם שָׁלוֹ תוֹסֵס. אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל, כְּשֶׁאָדָם מְזַכֵּךְ אֶת הַדְּמִים שָׁלוֹ, הוּא מִתְּפַלֵּל הַרְּבֵה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לוֹמֵד הַרְּבֵה תוֹרָה. וְאֵז הוּא מְזַכֵּךְ אֶת הַדָּם שָׁלוֹ, אַז בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֵין לוֹ כָּבֵד כַּחַ, תַּעֲזֹב אוֹתִי! אֲבָל הוּא בּוֹזֵה אוֹתָךְ? תַּעֲזֹב אוֹתִי! הָיָה אֶחָד מִחֲסִידֵי בְּרַסְלָב שֶׁהַתְּפַלֵּל בְּאֵיזָה מְקוֹם, וְתָמִיד לֹא חָסַר מִתְּנַגְדִּים, וְהַתְּחִילוֹ לְדַבֵּר עַל רַבְּנוּ ז"ל כְּדִי לַעֲצֹבֵן אוֹתוֹ, כְּדִי שִׁיְהִיָּה כְּאִסַּח בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, הוּא לֹא עָנָה, אֲבָל הוּא מְדַבֵּר עַל רַבְּנוּ ז"ל? תַּעֲנֵה לוֹ! הוּא לֹא עָנָה, נִגְשׂוּ אֲנָשִׁים שֶׁרָצוּ לְרְאוֹת אִם הוּא עֹקֵשׁ. אָמַר לוֹ אֶחָד אִם הוּא הָיָה

מְדַבֵּר עַל הַרְבֵּי שְׁלֵי הַיִּיטִי נוֹתֵן לוֹ אֶגְרוֹף בָּאֵף וְהוּא הָיָה עָף, וְאִזּוֹ הַיִּיטִי שָׁם אֶת הַרְגֵּל שְׁלֵי עָלָיו. בָּא הַשְּׁנִי וְאוֹמֵר אֲנִי הַיִּיטִי נוֹתֵן לוֹ שְׁתֵּי סְטִירוֹת, רָצוּ לְחַמֵּם אוֹתוֹ, עָנָה הַיְהוּדִי הַזֶּה בְּתַמִּימוֹת, אַתֶּם צוֹדֵקִים! אֶת הַרְבֵּי שְׁלֹכֶם לֹא מְפִירִים בְּשָׁמַיִם, אִזּוֹ אִם מְדַבְּרִים עַל הַרְבֵּי שְׁלֵף אַתֶּה צָרִיךְ לַעְזוֹר לוֹ, אֲבָל אֶת הַרְבֵּי שְׁלֵי מְפִירִים בְּשָׁמַיִם, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּבֵד יְסֻדֵּר אֶת זֶה, זֶה לֹא בְּשִׁבְלִי, כִּכְהָ עָנָה לָהֶם בְּתַמִּימוֹת. כָּל צְדִיק יֵשׁ לוֹ מִתְנַגְּדִים, אִם אֵין לוֹ מִתְנַגְּדִים זֶה סִימָן שֶׁזֶה לֹא בָּא מִהַקְּדוּשָׁה, תְּמִיד אִם אֵין לְאָדָם הַתְּנַגְּדוֹת מְשֻׁהוּ לֹא בְּסֻדֵּר, אִם הוֹלֵךְ הַכֹּל כֹּל כֶּךָ קַל, כֶּסֶף, כְּבוֹד, לֹא מְדַבְּרִים עָלָיו, תְּמִיד יִדְעוּ שְׁמֻשֻׁהוּ לֹא בְּסֻדֵּר, כִּי צְדִיק צְרִיכִים לְדַבֵּר מִמְּנוֹ. הַשֵּׁם יִשְׁמַר, עַל מֹשֶׁה רַבְּנוֹ שֶׁהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מְעִידָה "לֹא קָם כְּמֹשֶׁה" חֲשָׁדוֹ אוֹתוֹ בְּאֶשֶׁת אִישׁ, מֹשֶׁה רַבְּנוֹ, מָה אַתָּה? מָה לֹא אָמְרוּ גִבּוֹר הָיָה, גְּלוֹי־סֶטוּס הָיָה, כְּמוֹ שֶׁהִגְמָרָא אוֹמְרֵת שְׁעַד כְּדֵי כֶּךָ דְּבָרוּ עַל מֹשֶׁה רַבְּנוֹ, שְׁמֻשֻׁחַק קְלָפִים, מָה לֹא דְּבָרוּ עַל מֹשֶׁה רַבְּנוֹ, כָּל אֶחָד הֵבִיא שְׁקִית עִם אֲבָנִים, רָצָה לְסַקֵּל אֶת מֹשֶׁה רַבְּנוֹ, כְּמוֹ שְׁכַתוּב "עוֹד מְעַט וְסַקְלֵנִי" זֶה לֹא סֵתָם אֵיזָה פְּתָגָם, רָצוּ לְסַקֵּל אוֹתוֹ עִם אֲבָנִים, עַד כְּדֵי כֶּךָ אֵימּוֹ עָלָיו, מָה כְּתוּב? "וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנּוּ מְאֹד מִכָּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה", אוֹמֵר פֶּה רַבְּנוֹ ז"ל, כְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ אַחַר חֻקֹּת וְשִׁכָּל הוּא יְכוּל לְבוֹא לְטָעִיּוֹת, הַשְּׁלֵמוֹת אֲצֵל רַבְּנוֹ ז"ל מָה שְׁכַתוּב-תְּקִים, "שִׁיחוֹת הֵר"ן" "חֵיִי מוֹהֵר"ן"- תְּקִים אֶת זֶה, מָה זֶה לוֹמֵר אֲנִי לֹא מִבִּין אֶת זֶה? בְּשִׁבְלִי זֶה יֵשׁ לָכֶם "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", שְׁמָה מְסַבֵּיר לָכֶם כָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה, הַכֹּל נִלְקַח בְּפֶרֶט מִ"הַלְקוּטֵי הַלְכוֹת" כִּי אָדָם צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק, אִם תְּעִינּוּ בְּשִׁיחוֹת הֵר"ן וְחֵיִי מוֹהֵר"ן וְאַחַר כֶּךָ תִּסְתַּכְּלוּ בִּ"אֲשֶׁר בַּנַּחַל", תִּרְאוּ! כְּתַבְתִּי מְרֵאָה מְקוֹמוֹת שְׁלֵא תַחֲשָׁבוּ שֶׁהוֹצֵאתִי אֶת זֶה מִהָאֲצָבַע, כְּחוֹר צָרִיךְ לַעֲיֵן הַרְבֵּה בִּ"אֲשֶׁר בַּנַּחַל" שְׁמָה תִרְאוּ הַתְּחַזְּקוֹת, כִּי אֲנִי לֹא יְכוּל לְכַתֵּב לְכֻלָּם, בְּלִי עֵין הָרַע כָּל יוֹם בָּאִים אֲצֵלִי לְכָל הַפְּחוֹת מְאֵתִים עַד שְׁלֹשׁ מֵאוֹת מְכַתְּבִים, מְתִי

אַני יכּוּל לַענּוּת לָזֶה? זֶה אֵי אָפּשׁר! הִנֵּה בְרוּךְ הַשֵּׁם הַדְּפִיסוּ עַד עַכְשָׁיו שְׁשִׁים וְחֲמֵשׁ חֲלָקִים בְּיַחַד זֶה י"ג אָלֶף וְתַרְעֵ"ט מִכְּתָב הָאַחֲרוֹן אֶתְמוּל יֵצֵא, יֵשׁ בַּחֲוָרִים שְׁזֵה כָּל הַחַיּוֹת שְׁלֵהֶם, יֵשׁ אַבְרָכִים שְׁזֵה כָּל הַחַיּוֹת שְׁלֵהֶם, מְלַבֵּד זֶה יֵשׁ אוֹצֵר הַקְּנֻטְרִסִים, בְּרוּךְ הַשֵּׁם הַדְּפִסְנוּ עַד עַכְשָׁיו שְׁלֵשִׁים וּשְׁנַיִם כָּרְכִים "אוֹצֵר הַקְּנֻטְרִסִים", בְּכָל כּוּר יֵשׁ חֲמֵשׁ עָשָׂר קְנֻטְרִסִים, זֶה יִתֵּן לָכֶם הַתְּחִזְקוֹת, תִּדְעוּ לָכֶם בַּחֲוָרִים צְרִיכִים הַתְּחִזְקוֹת, כִּי הָדָם בּוֹעֵר וְנִכְשָׁלִים בְּפָגַם הַבְּרִית, וְנִשְׁבָּרִים מָה אָנִי אַעֲשֶׂה? אָנִי רוֹצֵה לְהַתְּחַתֵּן! אָבֵל אָנִי צְרִיךְ הַתְּחִזְקוֹת עַד שְׁאֵנִי אֶתְחַתֵּן, אָנִי מִתְּחַתֵּן עוֹד פַּעַם אָנִי צְרִיךְ הַתְּחִזְקוֹת, עַל זֶה תִּעֲיִנוּ הַרְבֵּה בְּ"אָשֵׁר בְּנַחַל", יִהְיֶה לָכֶם הַמוֹן הַתְּחִזְקוֹת, תִּעֲיִנוּ בְּ"אוֹצֵר הַקְּנֻטְרִסִים" יִהְיֶה לָכֶם הַתְּחִזְקוֹת, כִּי פִתְאוּם יִבּוֹאוּ אֲלֵיכֶם כְּמוֹ הֵהוּא שְׁצוּעֵק "כָּלֵב" וַיִּגִּידוּ לָכֶם זֶה לֹא בְּרִסְלָב, חֲסִידִים בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית חֲסִידֵי סְקוּוֹרֵא הֵם לֹא לוֹמְדִים סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאִסוּר לְהַכְּנִיס אֶצְלָם אֶת סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֵּן, אוֹי וְאָבוֹי אִם תּוֹפְסִים מִיִּשְׁהוּ עִם סֵפֶר רַבְּנוּ ז"ל, הַרְבֵּי מִסַּטְמָאָר זי"ע הוּא מְאֹד מְאֹד אָמַר לְלַמֵּד סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל הוּא כּוֹתֵב בְּסֵפֶר שְׁלוֹ "וַיּוֹאֵל מִשֶּׁה" מִי עוֹד רָאָה מָה שִׁיְהִיָּה קִדְּם מְשִׁיחַ כְּמוֹ רַבְּנוּ נַחֲמָן מִבְּרִסְלָב זי"ע, וְמִי שְׁרוֹצֵה לְהִיּוֹת חֲזֵק בְּאַמוּנָה שִׁילְמַד סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל. כְּשֶׁהִגְבֵּאִי שְׁלוֹ הַדְּפִיס סֵפֶר תְּהִלִּים עוֹד לְפָנַי שְׁשִׁים שָׁנָה, אָז הוּא אָמַר לוֹ שִׁידְפִּיס בְּהַתְּחִלָּה סְגָלָה גְדוּלָּה מִרַבְּנוּ נַחֲמָן מִבְּרִסְלָב זי"ע לְהַגִּיד אֶת הָעֵשְׂרָה מִזְמוֹרֵי תְּהִלִּים הָאֵלוּ שֶׁל "תְּקוּן הַכְּלָלִי" וְהוּא הַדְּפִיס אֶת זֶה וְגַם הָאָבֵא שְׁלוֹ "הַקְּדָשׁת יוֹם טוֹב" גַּם כֵּן. כְּשֶׁבֵּא אֵלָיו הַרְבֵּי מִסְקוּוֹרֵא שְׁהִיָּה יְהוּדֵי צְדִיק, אָבֵל חֵלֵק עַל רַבְּנוּ ז"ל וְהִיָּה אֶצְלוֹ תְּמִיד "לְקוּטֵי מוֹהֲרֵ"ן" עַל הַשְּׁלֵחָן, הוּא בָּא וְרָאָה אֶת הַ"לְקוּטֵי מוֹהֲרֵ"ן" וְשָׁאַל אֶתֶם לוֹמְדִים אֶת הַסֵּפֶר? אָמַר לוֹ הַרְבֵּי מִסַּטְמָאָר אָנִי אוֹחֵז מִי שְׁרוֹצֵה לְהִיּוֹת יְרֵא שְׁמַיִם אֲמַתִּי שִׁילְמַד אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה, זֶה עֲצָבֵן אוֹתוֹ, אֵף עַל פִּי כֵן כָּל אֵלוֹ מִסְקוּוֹרֵא קוֹנִים אֶת הַקְּנֻטְרִסִים,

קוֹנִים אֶת הַ"אֲשֶׁר בְּנַחֵל" בְּאִים אֲנָשִׁים שׁוֹאֲלִים, מָה קָרָה? אָבֵל זֶה בְּרִסְלָב, לֹא! זֶה לֹא בְּרִסְלָב, אוֹמְרִים שְׁזֵה לֹא בְּרִסְלָב, "לְקוֹטֵי מוֹהַר" אָסוּר לְלַמֵּד, אָבֵל "אֲשֶׁר בְּנַחֵל" חֲסִידֵי בְּרִסְלָב אוֹמְרִים שְׁאָסוּר לְלַמֵּד בְּזֶה וְלִכְּנֹן זֶה לֹא בְּרִסְלָב. כְּשִׁיּוֹצְאִים מֵאוּמָן לְכוּנֵן בְּרִסְלָב, יֵשׁ שְׂמָה עֵירָה שְׁנוֹקְרַאת טַעֲפֵלִיק, רַב הָעֵירָה הָיוּ חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, אָבֵל הָיוּ שָׁם גַּם מִתְנַגְּדִים, הָיָה שָׁם רוֹקַח, הָיָה לוֹ בֵּית מִרְקַחַת, בְּדֶרֶךְ כָּלֵל אִזְּ בַּיָּמִים הָהֵם מִי לְמַד חֲכַמַת הַרְפוּאָה? מִי שְׁכָּבַר הָיָה אֶפִיקוֹרוֹס, שֶׁהוּא לֹא הֶאֱמִין, הֵלֶךְ בְּלִי כִפָּה, בְּלִי תַפְלִין, בְּלִי שַׁבַּת, הוּא הָיָה רוֹקַח בְּבֵית מִרְקַחַת, וּפְעַם הוּא מֵצֵא עַל הַרְצָפָה כְּמָה עֲמוּדִים שֶׁל "שִׁיחוֹת הַר"ן", לֹא יוֹדֵעַ אִיךָ שְׁזֵה הִגִּיעַ שָׁם לַרְצָפָה, אִם בְּשָׁמַיִם רוֹצִים שְׁאֲחַד יַחְזוֹר בְּתִשׁוּבָה דוֹאֲגִים כְּבָר, הוּא עָמַד בַּחוּץ וְחִפָּה עַל קְלִינְטִים שִׁיכְנָסוּ בְּבֵית הַמִּרְקַחַת, וּבֵין כֵּן, כִּכָּה בְּלִי כִפָּה, עִם רֹאשׁ מְלֵא שְׁעָרוֹת, קָרָא שָׁם בְּכָמָה עֲמוּדִים שֶׁל "שִׁיחוֹת הַר"ן", עָבַר אֵיזָה חֲסִיד עִם גֶּרְטֵל וְעִם גְּרָבִים שְׁחוֹרוֹת, וְהוּא רוֹאֵה אֶת הַרוֹקַח בְּלִי כִפָּה מְסַתְּפֵל בְּכָמָה עֲמוּדִים שֶׁל סֵפֶר, עֲנִין אוֹתוֹ בְּמָה הוּא מְסַתְּפֵל, אִזְּ הוּא רָאָה שֶׁהוּא מְסַתְּפֵל בְּ"שִׁיחוֹת הַר"ן" אָמַר בְּרִסְלָב! אָה? אָסוּר לְלַמֵּד בְּזֶה! זֶה טְרִיִּף פְּסוּל, זֶה אָסוּר לְלַמֵּד אָמַר לוֹ הַרוֹקַח, אָה? אָנִי מְכָרַח לְלַמֵּד אֶת זֶה! זֶה אָנִי מְחַפֵּשׁ, אָנִי מְחַפֵּשׁ טְרִיִּף פְּסוּל, כִּי אִזְּ לֹא הָיָה כָּל כֵּן הַרְבֵּה סִפְרֵי מִיָּנִים וְאֶפִיקוֹרְסִים כְּמוֹ הַיּוֹם. הָיָה אֵיזָה אֲחַד מְשַׁכֵּיל הַדְּפִיס אֵיזָה סֵפֶר שֶׁל אֶפִיקוֹרְסוֹת וְעוֹד כְּמָה, וְהִנֵּה פִתְאוּם חֲסִיד אוֹמֵר לוֹ אָסוּר לְלַמֵּד אֶת זֶה, זֶה טְרִיִּף הוּא הַסֵּתְפֵל וְזֶה כָּל כֵּן שְׁבָה אֶת לְבוֹ, וְחָזַר בְּתִשׁוּבָה, וְכֵן קוֹרָה הַיּוֹם עִם הַסְּפָרִים עִם הַ"אֲשֶׁר בְּנַחֵל", עִם הַקְּנִטְרִסִים, אוֹמְרִים לֹא! זֶה לֹא בְּרִסְלָב, מָה? זֶה לֹא בְּרִסְלָב? בְּסִדֵּר! אֶת זֶה אָנִי מְחַפֵּשׁ. הַיּוֹצֵא מְדַבְּרִינוּ רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר אָסוּר לְלַקֵּחַ עִם הַחֲכָמוֹת שְׁלָנוּ עִם הַשֵּׁכֵל, תִּזְרַק אֶת הַשֵּׁכֵל, אֶתָּה צְרִיךְ לְהַסֵּתְפֵל עַל עֲצָמָךְ, כְּמוֹ בְּגִשְׁמִיּוֹת אִם אֶתָּה לֹא תֹאכַל הַיּוֹם, אֶת מִי אֶתָּה תִסְדֵּר?

את עצמך! ילד קטן ברגז על האמא, זורק את עצמו על הרצפה, ודופק עם הראש על הרצפה, האמא כבר רצה, לא! לא! תקום מותק, היא לא צריכה לעשות את זה, למה? שישכב על הרצפה, שישכב לו טוב טוב, עוד פעם הוא לא יעשה את זה, אבל הרגע שהאמא תרוץ, בא אני אתן לך סכריה, הוא יעשה את זה כל פעם, הוא ידפק את הראש שלו על הרצפה, והוא יכול להזיק את עצמו, הוא צריך פעם אחת שישכב לו, אה? כואב לי! עכשו בא אני אסביר לך שעוד פעם לא תעשה את זה, זה חנוף! את מי אתה מסדר שאתה דופק את הראש שלך בקיר? את עצמך! כואב לך! אותו דבר אם אדם לא ילמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, הלכה, את מי אתה מסדר? את ההוא אתה מסדר? את עצמך! וזה מה ששלמה המלך אומר "אם חכמת חכמת לך", אם אתה חכם אתה חכם בשבילך, ואם לצת אם אתה עושה לצנות מזה, לבדך תשא, אתה עושה מעצמך לצנות, הנה ההוא מתפלל באריכות ואתה צוחק ממנו, אתה לא צוחק ממנו הוא צוחק ממך, הוא מתפלל להקדוש ברוך הוא, אתה השוטה! הוא לומד משניות וגמרא, שומעים קול תורה ברוך השם, אבל עובר עליהם עניות גדולה? זה החשבון של הקדוש ברוך הוא, הקדוש ברוך הוא עושה לכל אחד את התקון שלו, אבל שומעים קול תורה ברוך השם, מי יודע אם כל העולם לא עומד על התורה שלהם, שלומדים תורה בעניות ודחקות, הקדוש ברוך הוא סבב אתכם שבאתם פה, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא לחתן אתכם, אבל יותר ממה שאתם רוצים להתחתן אני רוצה לחתן אתכם, הולך לי בחיים שאני מחתן בחורים, הסמ"ך-מ"ם עושה את הפעולות שלו, אבל נעבר גם על זה, אבל בין כך אתם צריכים הרבה התחזקות, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שהגשמיות שלכם טוב, שנה-אני רוצה שכל מטה תהיה נקיה, יש מכונת כביסה ומכונת יבוש, תמיד לכבס את הבגדים, רבנו ז"ל הקפיד מאד ללכת עם בגדים

שְׁלָמִים וְלֹא קְרוּעִים, בְּגָדִים נְקִיִּים! (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קכ"ז)
 רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר שֵׁם שֶׁהַבְּגָדִים בְּעֶצְמָם תּוֹבְעִים תִּלְךָ נְקִי, אֵל תִּלְךָ
 שְׁלוֹמָפֶה, תִּלְךָ עִם הַפְּאוֹת שֶׁלְךָ מְסֻדְרוֹת, אֵל תִּלְךָ עִם כַּפֵּה לְבָנָה
 בְּאִמְצַע הַשְּׁבוּעַ, מָה זֶה צְרִיף לֵהִיּוֹת? אָדָם צְרִיף לֵהִיּוֹת מְסֻדֵר, נְקִי,
 הַמְטָה צְרִיכָה לֵהִיּוֹת נְקִיָּה, הַחֲדָר שֶׁלְךָ יִהְיֶה נְקִי, יֵשׁ אַרְבְּעָה חֲמִשָּׁה
 בַּחוּרִים בַּחֲדָר, צְרִיכִים לְרְאוֹת לְנִקּוֹת בִּיחַד אֶת הַחֲדָר, אֶת הַמְטָבַח,
 אֲנִי מְקוּהָ שֵׁישׁ לָכֶם אֲכַל מְסַפִּיק, אֲנִי אֲדַאֵג שִׁיְהִיָּה לָכֶם עוֹד יוֹתֵר,
 אֲבָל עֲכָשׁוּ עִם הַחֲלֵק הַגְּשָׁמִי אֲנִי אֶעֱזֹר לָכֶם, הַחֲלֵק הַרוֹחָנִי אֲתֵם
 תַּעֲזֹרוּ לִי, תִּלְמְדוּ כִּכָּה תִשְׁלִימוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בַּתּוֹרָה וּבַתְּפִלָּה, וְהַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁבְּקָרוֹב תִּתְחַתְּנוּ וְתִבְנֶנוּ בְּתִים מְשֻׁלָּכֶם, הַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁנִּמְשִׁיךְ פֶּה הַבַּחוּרִים עִם הָאֲבָרְכִים, שִׁיְהִיָּה פֶה
 הַיְשִׁיבָה עִם הַכּוֹלָל בִּיחַד, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּהָ לֵהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 שֶׁתִּתְחַזְּקוּ וְתִדְעוּ לָכֶם, שֶׁבְּלִי הַתְּחַזְּקוֹת אִי אֶפְשֵׁר לֵהַחֲזִיק מֵעַמָּה,
 צְרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַחֲזִק אֶתְכֶם, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ
 אֶת כָּל אֶחָד מִכֶּם, יֵשׁ לְךָ מִשְׁהוּ תִכְתֵּב לִי, אֲנִי אֶעֱנֶה לְךָ, יְכוּל לֵהִיּוֹת
 שְׁזֶה יִקַּח כַּמָּה זְמַן, אֲבָל אֲנִי אֶעֱנֶה לְךָ, אֲבָל עוֹד פַּעַם אֲנִי מִכְרַח
 לֵהַגִּיד לָכֶם, לֵהַדְּגִישׁ לָכֶם, שֶׁכְּשֶׁאֲתֵם פּוֹתְבִים לִי מִכְתָּב, תִּכְתְּבוּ
 לְמַעַלָּה אֶת הַשֵּׁם שֶׁלָּכֶם וְגַם לְמַטָּה, כּוֹתְבִים לִי מִכְתָּב בְּלִי שֵׁם, אֲזִ
 אֲנִי עוֹנֶה לְכֻלָּם, אֲבָל זֶה בְּלִי שֵׁם, זֶה יִהְיֶה מִדְּפָס בִּ"אֲשֶׁר בְּנַחַל",
 אֲבָל לֹא כְּתִבְתָּ אֶת הַשֵּׁם שֶׁלְךָ, מָה אֲנִי יְכוּל לַעֲשׂוֹת? יֵשׁ לְךָ בְּעֵינָי!
 אֶת הַתְּשׁוּבָה תִּמְצָא "בְּאֲשֶׁר בְּנַחַל", נִתְּתִי לְכָל הַבַּחוּרִים מִתְּנָה סֵפֶר
 תְּהִלִּים, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לֵהַגִּיד בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", זֶה לּוֹקַח
 עֲשָׂרִים דְּקוֹת, עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ דְּקוֹת, יוֹם חֲמִישִׁי זֶה לּוֹקַח פְּחוֹת
 מֵעֲשָׂרִים דְּקוֹת, יוֹם שֶׁבֶת לּוֹקַח חֲמֵשׁ עֲשָׂרֵה דְּקוֹת, יֵשׁ יָמִים שְׁזֶה
 יוֹתֵר אַרְבֵּי קָצֵת, אֲבָל כְּשֶׁגּוֹמְרִים כָּל שְׁבוּעַ תְּהִלִּים, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מִכְּפָר אֶת הָעוֹנוֹנוֹת. דוֹד הַמֶּלֶךְ בִּקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שִׁיִּגִּידוּ
 אֶת הַסֵּפֶר שְׁלוֹ, לְמָה שֶׁלֹּא נִגִּיד כָּל יוֹם, יוֹם תְּהִלִּים כְּדִי לְסַיֵּם, נִתְּתִי

לְכֹל בַּחֹר סֵפֶר תְּהִלִּים, אֲנִי מְקַוֶּה שְׂאֲתֶם אוֹמְרִים כָּל יוֹם, יוֹם תְּהִלִּים. נִתְּתִי לְכֹל בַּחֹר מִתְּנֶה שְׂשָׂה סְדְרֵי מִשְׁנֶה, אֵל תְּהִיָּה בְּטֹלָן תְּסִים שְׂשָׂה סְדְרֵי מִשְׁנֶה כָּל יוֹם, עֲכָשׁוּ יֵשׁ לִי פֶה כַּמָּה דְבָרִים לְהַגִּיד לָכֶם, הַפְּצָה אֵין דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה לְלַכֵּת וּלְזַכּוֹת עוֹד בַּחֹרִים, עוֹד חִילִּים, עוֹד חִילוֹת, לְקָרֵב אֶת כָּלֶם לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עֲכָשׁוּ אֶתֶּה תִלְךָ לְהַתּוֹכַח עִם מִישָׁהוּ, וְהוּא יוֹדֵעַ לְהַתּוֹכַח אֶתְךָ יוֹתֵר טוֹב מִמֶּךָ, וּכְוֹחִים לֹא מְבִיאִים לְשׁוּם דְּבַר, אֶתֶּה לּוֹקַח אֶת זֶה, וְאוֹמֵר לוֹ זֶה בְּשִׁבִילְךָ מִתְּנֶה, תֵּן לִי מִשָּׁהוּ לְצַדִּיקָה, הַתְּמוּנוֹת הַצְּבָעִים זֶה מוֹשֵׁף אֶת הַלֵּב, רַגְעֵ! הוּא מְאֹד סַקְרָן, תְּמִיד יוֹצֵא קִנְטְרָסִים חֲדָשִׁים, אֲנָשִׁים לּוֹקַחִים וְזֶה כְּבֹר מְדַבֵּר, אֶתֶּה לֹא צָרִיךְ לְדַבֵּר רַק תְּגִיד קַח אֶת זֶה, וְרוֹאִים אֲנָשִׁים חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה, אֲבָל אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, בְּנִינוּ פֶה עֲכָשׁוּ יְשִׁיבָה מְאֹד נִפְלְאָה, אֵין בְּכֹל הָעוֹלָם יְשִׁיבָה שְׂפַחוּרִים יְסִימוּ שְׂשָׂה סְדְרֵי מִשְׁנֶה יִצְחָקוּ עֲלֵיכֶם? יַעֲשׂוּ מִמְּכֶם צְחוּק? זֶה נִקְרָא לְמוֹד? בְּסֵדֶר! כְּמוֹ שְׂאֲמַרְתִּי לָכֶם עוֹשִׁים צְחוּק, גַּם מִמֶּנִּי עָשׂוּ צְחוּק, אֲבָל בְּרוּךְ הַשֵּׁם, יֵשׁ לִי כְּבֹר תְּלִמִּידִים שְׂגֻמְרוּ מֵאוֹת פְּעָמִים שְׂשָׂה סְדְרֵי מִשְׁנֶה בְּלִי גְזֻמָּא בְּמִשְׁפָּךְ שְׁלִשִׁים שָׁנָה תִקְחוּ מִחֲשַׁבּוֹן וְתַעֲשׂוּ חֲשַׁבּוֹן, שְׁתִּים עֲשָׂרָה פְּעַם כְּפּוֹל שְׁלִשִׁים שָׁנָה, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁשִׁים, וְיֵשׁ שְׁנַיִם עוֹד חֲדָשׁ, בְּמִשְׁפָּךְ שְׁלִשִׁים שָׁנָה לֹא הִחְסִירוּ בְרוּךְ הַשֵּׁם, זֶה עוֹשֶׂה צְחוּק, וְהִנֵּה זֶה גּוֹמֵר, נִרְאֶה אַחַר כָּךְ כְּשֶׁנַּעֲלֶה לְמַעְלָה נִרְאֶה מִי יִצְחָק, זֶה לֹא שִׁיךְ אֶפְלוּ לְהַתּוֹכַח, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאֵף פְּעַם לֹא פְתַחְתִּי מִשְׁנִיּוֹת, אֵף פְּעַם לֹא פְתַחְתִּי גְמָרָא, וּבְזַכּוֹת רַבְּנוּ ז"ל פְתַחְתִּי גְמָרָא, פְתַחְתִּי מִשְׁנִיּוֹת, אִזּוּ מָה יֵשׁ לָךְ לְצַחֵק מִהַשְׁנִי? אֵלוּ שְׂעַדִּין לֹא קָבְלוּ אֲנִי נוֹתֵן לָהֶם עֲכָשׁוּ תְהִלִּים וּמִשְׁנִיּוֹת, עֲכָשׁוּ בְנִיתִי אֶת הַיְשִׁיבָה שְׁזֶה יְשִׁיבָה יְחוּדִית. אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה בְּאַמַּת לְחַתֵּן אֶתְכֶם, אֲבָל רְצִיתִי שְׁכָל הַשְּׁבוּעַ תְּהִיוּ פֶה, הַרְגַע שְׂפּוֹתַחִים פְתַח שְׁנַיִם שְׁלוֹשָׁה בַחֹרִים, זֶה מִשְׁפִּיעַ עַל כּוֹלָם אֲנִי הֵייתִי מְעַדִּיף שְׂבָסוּף הַשְּׁבוּעַ תִּצְאוּ לְהַפְצָה, כְּכֹה כָּל הַשְּׁבוּעַ תִּשְׁבּוּ פֶה, זֶה גַן עֵדֵן הַתְּחַתּוֹן,

תִּאֲמִינוּ לִי הַיִּיטִי כְּבֹר בְּהִרְבֵּה מְקוֹמוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְהֵייתִי אֶתְמוּל
בְּבֵיתָהּ, וְאֲנִי לֹא רוֹאֶה אֶת הַמַּעֲלָה שְׁמָה, אֲנִי אֲגִיד לְכֶם אֶת הָאֲמֶת,
שְׁמָה אֵיךְ שִׁיּוּצָאִים יֵשׁ חוֹמָה, שְׁמָה כְּבֹר גְּרִים עֲרָבִים, וְזֶה קִיר
בְּטַחֲוֹן, אִם יַחֲזִירוּ, אֲזוּ הַשֵּׁם יִשְׁמַר לֹא צָרִיכִים אֲפִלוּ טִילִים לְטוֹחַ
אֶרֶץ, מִסְפִּיק עִם רוּבָה אוֹ עִם מְכוֹנֶת יְרִיָּה, הַשֵּׁם יִשְׁמַר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל
שֶׁלֹּא נִגְיַע לְצָרוֹת. פֶּה הַנוֹף הוּא הַכִּי מְקַסִּים שֵׁיִשׁ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
מִשְׁהוּ! יֵשׁ אֲוִיר צַח וְזָךְ, יוֹשְׁבִים וְלוֹמְדִים, הוֹלְכִים לְהָרִים לְהִתְבוֹדֵד
לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, סוֹף הַשָּׁבוּעַ יוֹם חֲמִישִׁי וְיוֹם שֵׁשִׁי יוֹצְאִים
לְהַפְצָה, זֶה מֵה שְׁאֲנִי הַיִּיטִי מְצִיעַ, יֵשׁ שְׁנַיִם שְׁלוּשָׁה בַּחֲוָרִים
שְׁאוּמְרִים שֶׁהֵם חַיִּבִים חוֹבוֹת הִרְבֵּה, הַסְתַּבְּכוּ, אֲזוּ זֶה יוֹצֵא מִן הַכָּלָל,
אֲבָל לֹא שְׁזָה מִטַּעַם הַיִּשְׁיבָה, בְּשִׁבִיל זֶה גַם אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם
תִּשְׁמְרוּ מְאֹד לֹא לְהַסְתַּבֵּךְ עִם חוֹבוֹת, הַיּוֹם יֵשׁ עֲבָרִינִים, שׁוֹק הָאֶפֶר,
שׁוֹק שְׁחוֹר, לֹא כְּדַאי לְהַסְתַּבֵּךְ אִתֶּם בְּכָלֵל, צָרִיכִים לְכַרֵּחַ מְרוּצָחִים,
מְעַבְרִינִים, מָה יִהְיֶה לָךְ מִזֶּה? הֵם יַחֲסִלוּ אוֹתָךְ, הֵם יִרְדְּפוּ אַחֲרֶיךָ,
וְיוֹצִיאוּ מִמֶּךָ אֶת הַנְּשִׁמָּה, אֶת הַמִּיץ יוֹצִיאוּ מִמֶּךָ, לָמָּה? מָה אֶתָּה
צָרִיךְ אֶת זֶה? חַס וְשָׁלוֹם שֶׁלֹּא יִהְיֶה לְכֶם עֵסֶק עִם אֵף אֶחָד, סַמִּים!
אוֹי וְאֲבוֹי אִם לֹקְחִים אֶת זֶה, זֶה שׁוֹרֵף לָךְ אֶת תְּאֵי הַמַּחַ, וְאֶתָּה כְּבֹר
לֹא יָכוֹל לְחַשֵּׁב, בְּשִׁבִיל זֶה הִקּוּ שְׁלִי לֹא לְצֵאת כָּל הַשָּׁבוּעַ, סוֹף
הַשָּׁבוּעַ הוֹלְכִים לְהַפִּיץ, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזֵר יִהְיֶה שֶׁפַּע לְכֶם
וְלִישִׁיבָה, וְזוֹכִים לְזִכּוֹת אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲבָל כִּכָּה כָּל הַשָּׁבוּעַ
עָדִיף לְשִׁבֵת בְּמָקוֹם אֶחָד, זֶה שְׁלוֹת הַנֶּפֶשׁ, וְצָרִיכִים לְנוּחַ קִצָּת
בְּאֲמִצַּע הַיּוֹם שְׁעָה שְׁעֵתִים. וְדַבֵּר שְׁנֵי מֵה שְׁאֲנִי תְּמִיד מְקַפֵּיד שְׁכַחוּר
אֶחָד לֹא יִרְדֵּף בַּחוּר שְׁנֵי בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן, מֵאֲזוּ שְׁאֲנִי מְכִיר אֶת עֲצָמִי
עוֹד שֶׁהֵייתִי יְלֵד קֶטָן, לֹא יִכְלֹתִי לְסַבֵּל שְׁכַפְמָה בַּחוּרִים מִתְּלַבְּשִׁים עַל
בַּחוּר אֶחָד, אֵיךְ דָּבַר כְּזֶה, אִם בַּחוּר לֹא יָכוֹל לְהִתְאַפֵּק וְהוּא מְכַרֵּחַ
לְהִיּוֹת אֱלִים, שִׁיעֲשֶׂה טוֹבָה אֵיךְ לוֹ מְקוֹם פֶּה. בַּחוּרִים אֱלִימִים אֲנִי
לֹא רוֹצֶה. אֲסוּר לְהַשְׁפִּיל אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי, אֲסוּר אֶחָד שִׁיבֹזֶה אֶת

קכה

בנחל

כרך ק"ע

אשר

השני, אדרבה אתם צריכים לחיות יותר מאחים, שלמה המלך אומר
"טוב שכן קרוב מאח רחוק" שכנים טובים זה יותר מאחים, אתם
כלכם שכנים אחד לשני, תעזרו אחד לשני, הקדוש ברוך הוא יעזר
שאזכה לראות בחתנה שלכם, זה הנחת שלי.

ו' תתלז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פקודי כ"ט אדר ב' ה'תשס"ח
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר והנעלה ...
נרו יאיר

לנכון קבלתי בבנק את הצ'ק עם הסכום חמשת אלפים דולר
ותשואת חן לך על זה.

אני מאד מקנה שאביך מרגיש יותר טוב, ויעזר הקדוש ברוך
הוא שיראה בשמחות בבתיכם תמיד.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך שאתה
תומך במוסדות שלנו ביבנאל, ומי יתן כשתגיע לארץ ישראל
שתבוא לבקר בקהלתנו הקדושה קהלת חסידי ברסלב בגליל
התחתון, ותראה כמו עיניך במה מדבר, הקהלה מונה יותר משלש
מאות וששים משפחות, ולמעלה משבע מאות ילדים שמתחנכים
במוסדותינו הקדושים בתלמוד תורה לבנים ובבית ספר לבנות
ובישיבה קטנה ובישיבה גדולה ובכולל, וממש תתפעל איך שעשינו
ממדבר ישוב.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך שתצליח דרכך ובכל אשר תפנה תשכיל
ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתלח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פקודי כ"ט אדר א' ה'תשס"ח

שלום רב אל ... תחיה

רציתי מאד שתשתדלי להגיע היום בלילה בשעה תשע וחצי לשעור, כי הפעם אני נמצא כאן לזמן קצר, ואף שזה קשה לך תעשי השתדלות להגיע.

עליך לדעת שבזה העולם צריכים התחזקות והתחדשות בכל יום ובכל שעה ובכל רגע כפי פגעי ומקרי הזמן שעובר על כל אחד ואחד, ואשרי מי שדולה מהנחל הנובע מקור חכמה שהוא רבנו ז"ל התחזקות הן לעצמו והן לאחרים.

תראי מאד מאד לדון את בעלך לכף זכות ולהשתדל שהשלום בית ישאר בבתיכם, כי במקום שיש שלום שם הברכה מצויה, כמאמרם ז"ל (עוקצין פרק ג') לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום.

אני מאד רוצה שימשך כך הקהלה הקדושה שלנו, וביתר שאת וביתר עז שנשי אנ"ש יעשו חסד אחת עם השנייה, כי אצל הקדוש ברוך הוא מאד מאד חשוב חסד שאחד עושה עם השני, ובפרט בהקהלה הקדושה שלנו שהיא חממה של אמונה, ומי יתן שתבשרי לי בשורות משמחות איך שמתהדק הקשר שלך עם שאר נשי אנ"ש, כי יש הרבה נשים שמרגישות את עצמן כאן ביבנאל בודדות וכו' וכו', וכשתתחברי אתן הן ירגישו אחרת לגמרי, כי את יודעת מה זה חברות טובות, וזה מה שרפנו ז"ל רצה שהן הגברים יחזיקו את עצמם ביחד באהבה גדולה ואחד יעזר לשני, והן הנשים שיחזיקו את עצמן ביחד באהבה גדולה ואחת תעזר לשנייה, ומי יתן שנוכל לממש את זה, ובזה גורמים נחת רוח להקדוש ברוך הוא.

נא וְנא ראי רק להיות בשמחה ובפֿרט עכְשׁוּ שְׁנַכְנַס חֲדָשׁ
הַשְּׁמֵחָה, חֲדָשׁ אָדָר ב' שֶׁהוּא סְמוּךְ לְחֲדָשׁ נִיסָן שְׁאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים בְּנִיסָן נִגְאָלוּ וּבְנִיסָן עֲתִידִין לְהִגָּאֵל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי רֹאשׁ חֲדָשׁ אָדָר ב' הַתְּשַׁס"ח
דְּרָשָׁה שְׁדָרְשׁ כ"ק מוֹהֲרֵא "שׁ שְׁלִיט" א לְנִשּׁוֹת אַנ"ש יִבְנֵאל
עִיר בְּרֶסֶלַב

חֲדָשׁ מְבָרֵךְ אֲנַחְנוּ נִכְנָסֵנוּ עֲכָשׁוּ בְּחֲדָשׁ אָדָר, "מְשַׁנְכָּס אָדָר
מְרַבֵּין בְּשִׂמְחָה", הַחֲדָשׁ הַזֶּה זֶה כְּבָר חֲדָשׁ אָדָר הַשְּׁנִי, אָבֵל זֶה קְרוּב
לְנִיסָן, וְלָכֵן הֶעֱקֵר שֶׁל חֲדָשׁ אָדָר זֶה הַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי, כִּי כְּתוּב בְּנִיסָן
נִגְאָלוּ וּבְנִיסָן עֲתִידִין לְהִגָּאֵל, וְאֲנַחְנוּ מְצַפִּים כְּבָר כָּל יוֹם, כָּל שְׁעָה
וְכָל רִגְעָה לְהִגָּאֵל מִהַצְּרוּת, מֵאֵת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַסְּתוּבָב שְׁלֵא
עָשִׂינוּ הַיּוֹם בְּלִילָה סְעוּדַת רֹאשׁ חֲדָשׁ, נַעֲשֶׂה אֶת זֶה בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת.
זֶה גַם כֵּן רֹאשׁ חֲדָשׁ, כִּי מוֹצָאֵי שַׁבָּת זֶה עֲדִין שִׁיף לְשַׁבָּת, וּמוֹצָאֵי
שַׁבָּת זֶה מְלוּוֹה מְלָפָה, דּוּד הַמְּלֶךְ בְּכָה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַחְתָּ
אוֹתִי לְרִגְלֵי רְבִיעִי, כֶּסֶף יֵשׁ לוֹ אַרְבַּע רִגְלִים שֶׁהֵם עֲמוּדִים כְּכִיכּוֹל,
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף רְחֵמִים שִׁישׁ בְּזֶה אַרְבַּע רִגְלִים, מִי
אֵלֶּה הָאֲרַבְעֵ? אֲבָרְהָם יִצְחָק יַעֲקֹב, אֲבָרְהָם אָבִינוּ הִיָּה הָרֹאשׁוֹן
שְׁמֵסֵר אֶת נַפְשׁוֹ לְגִלוֹת לְכֻלָּם אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים עֲשֶׂרָה נְסִיווֹת נִתְּנָסָה אֲבָרְהָם וְעָמַד בְּכֻלָּם, נָסוּ
אֶת אֲבָרְהָם אָבִינוּ עִם עֲשָׂר נְסִיווֹת מֵאֵד מֵאֵד קָשִׁים וּמְרִים וְהוּא
עָמַד בְּנִסְיוֹן. הוּא נָתַן אֶת הַכַּח לְעַם יִשְׂרָאֵל שִׁיּוּכְלוּ לְעָמַד בְּמִשְׁךְ כָּל
הַדּוּרוֹת בְּנִסְיוֹן הַכִּי קָשָׁה, יִצְחָק אָבִינוּ מָסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, הוּא סָבֵל סָבֵל גְּדוּל, אֲבָרְהָם סָבֵל מִיִּשְׁמַעֵאל, יִצְחָק סָבֵל

מַעֲשֵׂו, וּכְלָל יִשְׂרָאֵל סוֹבְלִים עַד הַיּוֹם מַעֲשֵׂו וַיִּשְׁמַעְאֵל. יַעֲקֹב אָבִינוּ
 סָבַל סָבַל כְּנֶגֶד כָּלֶם בְּבֶטֶן אִמּוֹ כָּבֵר עָשׂו רָצָה לְהַרְגֵּ אוֹתוֹ, וְאַחַר כָּךְ
 יֵצֵא לְאֹוִיר הָעוֹלָם, הָיָה לוֹ צָרַת לִבָּן, וְאַחַר כָּךְ צְרוֹת בְּבֵית, אֵלוֹ
 הַשְּׁלוֹשָׁה אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, אֵלוֹ הַשְּׁלוֹשָׁה עַמּוּדִים שְׁעַם יִשְׂרָאֵל
 עוֹמְדִים עֲלֵיהֶם, דָּוִד הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּחַר בּוֹ שֶׁהוּא יִהְיֶה
 הַרְגֵל הַרְבִּיעִית שֶׁל כֶּסֶא הַמְּרֻכָּבָה שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. הוּא בָּכָה
 לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם נָתַתְּ אֶת הַשְּׁבֵת לְעַם יִשְׂרָאֵל,
 שְׁבֵת, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים זֶה מִתְּנָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן
 לָנוּ, אֵין עוֹד מִתְּנָה יוֹתֵר יְפֵה כְּמוֹ שְׁבֵת. כְּשֶׁאֲדָם זוֹכָה וְהוּא מִכִּין
 אֶת הַבַּיִת לְכָבוֹד שְׁבֵת, וְאִם מְדַבְּרִים כְּבָר מִשְׁבֵּת וְהַכְּנָה לְשְׁבֵת, אֲנִי
 חוֹזֵר מֵה שְׂאֲנִי אוֹמֵר תְּמִיד, עָרַב שְׁבֵת כְּבָר צְרִיכִים לְהַכִּין אֶת הַבַּיִת
 מֵה שְׁיֹוֹתֵר מִקֶּדֶם, שֶׁתְּהִיָּה הַמַּפָּה הַלְּבָנָה מוֹכְנָה, הַנְּרוֹת שְׁיִהְיוּ
 מוֹכְנִים, וְאֶפְלוֹ הַחֲלוֹת, הַכֹּל! כּוֹס קְדוֹשׁ הַכֹּל שְׁיִהְיֶה מוֹכֵן כִּי מֵה
 שְׁמַקְדִּימִים בְּעָרַב שְׁבֵת לְהַכִּין אֶת הַמַּפָּה שֶׁל שְׁבֵת, מִי שְׁיִישׁ לוֹ
 הוֹרִים בְּשָׁמַיִם אָבָא אוֹ אִמָּא כְּשֶׁכְּבָר נִפְטְרוּ זֶה לָהֶם מְאֹד מְאֹד נַחַת
 רוּחַ בְּשִׁבְלֶם כְּשֶׁלְּמַטָּה הַיְלָדִים כְּבָר הַכִּינוּ לְכָבוֹד שְׁבֵת, וּבְכָלֵל זֶה
 אֲסוּר לְחַכּוֹת עַל הַרְגַע הָאֲחֵרוֹן וְאִז לְהֵשִׁים אֶת הַמַּפָּה, אָבַל בַּיִת
 שְׁמִכְנִים לְכָבוֹד שְׁבֵת הַבַּיִת הַזֶּה כְּבָר מְבָרַךְ, עֲכָשׁוּ כְּשֶׁנִּכְנַסְתָּ שְׁבֵת
 הָאָבָא בָּא עִם הַיְלָדִים מִהַבַּיִת הַכְּנִסְתָּ וְשָׂרִים שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם מִלְּאֲכִי
 הַשְּׂרַת, אִי אֶפְשָׁר לְתָאֵר אֶת הַשְּׁמַחָה, הַזֹּאת לְמָה אֲנִיחָנוּ אוֹמְרִים
 בְּכַנְיִסַּת שְׁבֵת "שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם מִלְּאֲכִי הַשְּׂרַת מִלְּאֲכִי עֲלִיּוֹן מִמֶּלֶךְ
 מְלָכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא", אֵלָּא אֲנִיחָנוּ נִמְצָאִים פֶּה בָּזָה
 הָעוֹלָם וְאֲנִיחָנוּ לֹא יוֹדְעִים מִי אֲנִיחָנוּ? אֵף אַחַד מֵאֲתָנוּ אֵין לוֹ זְמַן
 לְרַגַע לְחַשֵּׁב, רַגַע מִי אֲנִי? מֵה אֲנִי עוֹשֶׂה פֶּה? מֵה הַתְּכַלִּית שְׁלִי? אִם
 הֵינּוּ חוֹשְׁבִים לְרַגַע לֹא צְרִיכִים הַרְבֵּה רַק שְׁשִׁים שְׁנָיוֹת, אֲנִיחָנוּ בְּנֵי
 וּבְנוֹת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה הָיָה צְרִיךְ לְהַכְנִיס בְּנוֹ שְׁמַחָה עֲצוּמָה,
 אֵין לָנוּ אֶפְלוֹ אֶת הַרְגַע הַזֶּה לְחַשֵּׁב, אִם הֵינּוּ כָּל יוֹם וַיּוֹם מִשְׁשֵׁת

יְמֵי הַשָּׁבוּעַ מִיּוֹם רֵאשׁוֹן עַד יוֹם שֵׁשִׁי, רַק חוֹשְׁבִים אֵיזָה נַחַת רוּחַ אֲנַחְנוּ גּוֹרְמִים לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה שֵׁשׁ לָנוּ מְזוּזָה עַל פֶּתַח בֵּיתֵנוּ, וְזֶה שֶׁהַבַּעַל הוֹלֵךְ לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל, וְהוֹלֵךְ עִם צִיצִית וְעִם תְּפִלִּין, וְזֶה שֶׁאֲנַחְנוּ מְחַנְכִים אֶת הַיְלָדִים שֶׁלָּנוּ בְּחֲנוּךְ תּוֹרָנִי, וְזֶה שֶׁאֲנַחְנוּ שׁוֹמְרִים עַל טְהָרַת הַמְּשַׁפְּחָה, עַל בְּרִכּוֹת כְּמוֹ בְּרַכַּת הַמְּזוּן שְׁגַם נְשִׁים מְחִיבוֹת בְּבְרַכַּת הַמְּזוּן, וְכָל מִינֵי מְצוֹת שֶׁשִׁיךְ לֹאֲשָׂה, אִם הֵיא הֵיִתָּה שֶׁמְחַה כָּל הַשָּׁבוּעַ בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֵיךְ שֶׁהוּא, אֲנִי מֵאֲמִינָה בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֲנִי בּוֹטְחַת בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִכָּל מַחְשְׁבָה שֶׁרַק חוֹשְׁבִים טוֹב נִבְרָא מִלֶּאֱלֹהִים, מִכָּל דְּבוּר טוֹב שֶׁמְדַבְּרִים טוֹב לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזֶה נִבְרָא מִלֶּאֱלֹהִים. מְדַבְּרִים יָפָה לְחִבְרָה! מְחִזְקִים אוֹתָהּ! מִכָּל דְּבוּר וְדְבוּר נִבְרָאִים מִלֶּאֱלֹהִים, זֶה אֵין לָנוּ מְשֹׁג, אֲנַחְנוּ פֹה בְּזֶה הָעוֹלָם מְלֵא הַעֲלָמוֹת וְהַסְתָּרוֹת שֶׁעִם הָעֵין הַגִּשְׁמִי לֹא יְכוּלִים לְרְאוֹת אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲזִי יֵשׁ הָעֵלֶם וְהַסְתָּר שֶׁלֹּא רוֹאִים, וְכָל שֶׁכֵּן אֵלּוּ שֶׁרַק עֲכָשׁוּ חֲזָרוּ בְּתִשְׁבּוּבָה וְהָיוּ כָּךְ רְחוּקִים מִהֵיהִדוּת, לֹא קָבְלוּ חֲנוּךְ שֶׁל אֲמוּנָה, חֲנוּךְ שֶׁל תּוֹרָה, לָהֶם הַמְּשֹׁג זֶה כָּל כְּךָ רְחוּק שֶׁהֵם לֹא יְכוּלִים לְהִבִּין אֶת זֶה אַחֲרַת, מִי שֶׁנּוֹלָד בְּקִדְשָׁה וְטְהָרָה שֶׁהָאֲמָא הִלְכָה לְמִקְוֵה וְשִׁמְרוּ טְהָרַת הַמְּשַׁפְּחָה וְגִדְלוּ בְּבֵית שְׂרָאוֹ רַק קִדְשָׁה, שִׁמְרוּ מָה אוֹכְלִים וְלֹא פִטְמוּ אֶת עֶצְמָם הַשֵּׁם יִשְׁמַר עִם טְרָפוֹת וְנִבְלוֹת, עִם חֲזִיר וְעִם שְׁפָנִים הַשֵּׁם יִשְׁמַר, וְשִׁמְרוּ אֶת הַתּוֹרָה וְאֶת הַמְּצֻוֹת, אֵינּוּ דוֹמָה מִי שֶׁנּוֹלָד בְּבֵית קְדוּשָׁה כְּזֶה לְמִי שֶׁבָּא בְּדִיוֹק מִהַהֶפֶךְ, אֲזִי מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְהִבִּין מָה זֶה מִלֶּאֱלֹהִים? אֲנִי חוֹשֵׁב עֲכָשׁוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא פֹה, מְזֶה נִבְרָא מִלֶּאֱלֹהִים! זֶה לֹא נִכְנָס בְּמִשְׁגַּח, אִם הֵיִתֵן רוֹאוֹת בְּעֵין שֶׁלְכֵן רַק כְּשֶׁחוֹשְׁבִים דְּקָה, רִגַע? מִי בִּרָא אֶת הָעוֹלָם? הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא! מִהֲרִגַע שֶׁרַק חוֹשְׁבִים מְזֶה, לֹא מְדַבְּרִים? רַק חוֹשְׁבִים מְזֶה נִבְרָא מִלֶּאֱלֹהִים, הַנְּבִיאִים יִשְׁעִיָּה אוֹמֵר שָׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וְרֵאוּ מִי בִּרָא אֱלֹהִים, תִּגְבִּיחוּ אֶת הָעֵינַיִם תִּסְתַּכְּלוּ עַל הַשְּׁמַשׁ בְּצַהָרִים, עַל הַלְּבָנָה

וְהַכּוֹכָבִים בְּלִילָה, שָׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָרָא אֶת זֶה, אִזְ הֲרָגַע שָׂרָק חוֹשְׁבִים לְדַקָּה שֶׁהִנֵּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בָרָא אֶת כָּל הַבְּרִיאָה, הַשָּׁמַשׁ וְהַיָּרֵחַ וְהַכּוֹכָבִים, מִזֶּה נִבְרָא מְלֶאֶךְ, עוֹד מַחְשְׁבָה! וְעוֹד מַחְשְׁבָה! עֲכָשׁוּ נִכְנָס לִי מַחְשְׁבָה, אֲנִי הוֹלֵךְ לַעֲשׂוֹת מְצוּהָ, לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר רַק מִהַמַּחְשְׁבָה אֵיזָה מְלֶאֶךְ נִבְרָא כָּל שְׂכָן אִם אַחֵר כֶּךָ בַּפֶּעַל מְקִימִים אֶת הַמְצוּהָ, אֲשֶׁה הוֹלְכֵת לְמַקְוֶה כָּל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה שֶׁהִיא הוֹלְכֵת, כָּל הַכְּנָה לְפָנַי שֶׁהִיא עוֹד הוֹלְכֵת וְהִיא רַק חוֹשְׁבֵת אֲנִי צְרִיכָה לְלַכֵּת עֲכָשׁוּ לְקַיֵּם טְהֵרֵת הַמִּשְׁפָּחָה נִבְרָא מִזֶּה מְלֶאֶכִים, כִּשְׁהִיא הוֹלְכֵת עַל הַדֶּרֶךְ מִכָּל פְּסִיעָה נִבְרָאִים מְלֶאֶכִים וְכִכָּה הִלָּאָה וְהִלָּאָה, וְאוֹתוֹ דָּבַר עִם אֲכָל וְעִם הַכָּל, מִכָּל דָּבָר מָה שֶׁאֲשֶׁה רַק חוֹשְׁבֵת מִזֶּה נִבְרָאִים מְלֶאֶכִים, בּוֹדָאֵי גִבּוֹר יֵשׁ לוֹ הַמוֹן מְצוּוֹת, לְלַמֵּד תּוֹרָה וּלְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן שְׁזָה לֹא שֵׁיךְ לְנָשִׁים, אֲבָל מָה? הֲאֲשֶׁה תְּמִיד מִתְחַלֶּקֶת עִם בַּעֲלָהּ, אִזְ מִכָּל מַחְשְׁבָה וּמִכָּל דְּבוּר שֶׁמְדַבְּרִים, וּמִכָּל מַעֲשֵׂה שְׁעוֹשִׂים נִבְרָאִים מְלֶאֶכִים, עֲכָשׁוּ אִם הֵייתֶן רוֹאוֹת בְּעֵינַיִם הַגְּשָׁמִיּוֹת מִיּוֹם רֵאשׁוֹן עַד יוֹם שְׁשִׁי כַּמָּה אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וּרְבֻבוֹת מְלֶאֶכִים בְּרֵאתֶן, הֵייתֶן שְׂמֵחוֹת וְעֲלִיזוֹת, וּבְלִיל שֶׁבֵת בָּאִים כָּל הַמְּלֶאֶכִים שֶׁבְּרָאנוּ כָּל שְׁשֵׁת יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וּמְלוּיִם אֶת הָאָדָם הַבִּיתָהּ, אִזְ בְּשִׁבִיל זֶה פּוֹצְחִים בְּשִׁירָה "שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם מְלֶאֶכִי הַשֶּׁרֶת מְלֶאֶכִי עֲלִיוֹן מִמְּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בּוֹאֲכֶם לְשְׁלוֹם מְלֶאֶכִי הַשְּׁלוֹם מְלֶאֶכִי עֲלִיוֹן מִמְּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ", הוּא מִתְכּוֹפְפִים וְאוֹמְרִים בְּרִכּוּנֵי לְשְׁלוֹם, תְּבָרְכוּ אוֹתִי לְשְׁלוֹם מְלֶאֶכִי הַשְּׁלוֹם מְלֶאֶכִי עֲלִיוֹן מִמְּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אַחֵר כֶּךָ אוֹמְרִים צִאתְכֶם לְשְׁלוֹם, לֹא שֶׁאֲנַחְנוּ מְגַרְשִׁים אֶת הַמְּלֶאֶכִים, תִּצְאוּ! אֲלֵא הַפְּרוּשׁ הוּא פְּשוּט, צִאתְכֶם לְשְׁלוֹם בְּאַתֶּם כְּלַכֶּם עֲכָשׁוּ פַּה אֲתִי! יִצְאֶתֶם מֵעוֹלָם הָעֲלִיוֹן אֵלַי! וְזֶה נַעֲשֶׂה אֲצֵל כָּל יְהוּדֵי, וְלַהֲפֹךְ חֵס וְשְׁלוֹם אִם חוֹשְׁבִים רַע, אִם מְדַבְּרִים רַע, אִם עוֹשִׂים רַע בּוֹרְאִים רַחֲמָנָא לִיצְלָן קַלְפוֹת וּמִשְׁחִיתִים, מָה זֶה קַלְפוֹת וּמִשְׁחִיתִים?

שְׁעוֹשִׁים בְּלֶגֶן בְּבֵית, בְּשָׂבִיל זֶה אֲנַחֲנוּ רוֹאִים בְּכָל בֵּית מִבְּתֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּעָרֵב שַׁבָּת יֵשׁ רִיב בֵּין הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה עַל שְׂטִיּוֹת, לָמָּה לֹא עָשִׂית
 שְׁפוֹנְזָה? וְלָמָּה לֹא הִגְבַּהֵת אֶת הַזָּבֵל וְלָמָּה הִילָדִים לֹא מְסֻדְרִים?
 לָמָּה הַחַתּוּלִים לֹא זָרְקוּ? הַכֹּל לָמָּה! תְּסַלַח לִי בַּעֲלִי! תָּרִים אֶת
 הַשְּׂרוּוֹלִים תַּעֲזוּר לִי! לֹא! אָנִי? כִּכָּה מִתְחִיל מְרִיבוֹת, מָה אָנִי? זֶה
 עֲבוּדָה שְׁלָךְ, וְכִכָּה מְלָה וְעוֹד מְלָה, וְאַחַר כֵּךְ מִתְחִיל הָאִמָּא שְׁלָךְ!
 לֹא? הָאִמָּא שְׁלָךְ! וְכִכָּה הָאֲבָא שְׁלָךְ! עַד שֶׁהוֹלְכִים לְסַבָּא וּמוֹצִיאִים
 אוֹתוֹ מִהַקְּבֵר, וְכִכָּה הוֹלֵךְ בְּכָל בֵּית בְּכָל עָרֵב שַׁבָּת, לָמָּה? כִּי אָף
 אֶחָד לֹא קוֹלֵט מָה קוֹרָה פֹּה בְּכָל בְּתֵי יִשְׂרָאֵל, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
 מְסַפְּרִים שֶׁבְּכָל בְּתֵי יִשְׂרָאֵל בְּעָרֵב שַׁבָּת מָה שְׂוִיתָר סְמוּךְ לְשַׁבָּת
 הַלַּחֲץ בְּבֵית כָּל כֵּךְ גְּדוֹל שְׁאִין בֵּית שְׁלֹא יִהְיֶה מְרִיבוֹת, וְסַפְּרָתִי לְכֵן
 שֶׁהִגְמָרָא מְסַפְּרָת שְׂרַבִּי מְאִיר בַּעַל הַנֶּס הִיָּה לוֹ שְׁכָן שְׁכָל עָרֵב שַׁבָּת
 הִיָּה לוֹ רִיב, רַבִּי מְאִיר נִכְנָס בְּתוֹךְ הַבֵּית, וְאָז הֵם לֹא רָבוּ כִּי בַּעַל
 וְאִשָּׁה רַבִּים כְּשֶׁאָף אֶחָד לֹא שָׁמָּה! אִיִּי! הִילָדִים שָׁמָּה! הִילָדִים לֹא
 מְבִינִים? אִיִּי! אֲתֵם עוֹשִׁים עֲכָשׁוּ צְלָקָת לִילָדִים, הִילָדִים כְּשֶׁרוֹאִים
 שְׂאָבָא וְאִמָּא רַבִּים זֶה נַעֲשֶׂה לָהֶם צְלָקָת, הִילָדִים נַעֲשִׂים בַּעֲלִי
 מוֹמִים בְּנַפְשׁ, מָה זֹאת אוֹמְרָת? הֵם מְאֲבָדִים אֶת הַבְּטָחוֹן עֲצָמִי, הֵם
 נַעֲשִׂים מְפָחָדִים וְזֶה עוֹשֶׂה צְלָקָת, כְּשֶׁהֵבֵן אוֹ הֵבֵת רוֹאִים שֶׁהָאֲבָא
 וְאִמָּא רַבִּים, אֲבָל אָבָא וְאִמָּא לֹא עוֹשִׂים חֲשָׁבוֹן, כְּשֶׁבָּאִים לְכַעַס
 אֲתֵם יוֹדְעוֹת כְּלָכֵן אִיךְ שֶׁהַבַּעַל מִתְפָּרֵץ? אוֹ הָאִשָּׁה מִתְפָּרֵצָת?
 וְצוֹרְחִים וְצוֹעֲקִים, תִּשְׁתַּקִּי! רַגַע! הַשְּׁכָנִים שׁוֹמְעִים מָה הִיא צוֹעֲקָת
 וּמָה הוּא צוֹעֵק, מִי שֶׁהִכִּי עֲצָבָנִי לֹא אֲכַפֵּת לוֹ מְאֹף אֶחָד וְלֹא מְעַנֵּין
 אוֹתוֹ, הוּא מְאֲבָד אֶת עֲשֵׁתוֹנוֹתָיו, אֲבָל אִם בָּא חֲכָם? אָנִי בְּטוֹחַ שְׁאֵם
 אָנִי יָבוֹא בְּבֵית שְׁלָכֶם לֹא יִהְיֶה מְרִיבוֹת, פְּתָאוּם יֵשׁ לָכֶם עוֹגָה וַיֵּשׁ
 לָכֶם קָפָה וּשְׂכַחְתֶּם! וְכָל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן רַבִּי מְאִיר בַּעַל הַנֶּס עִם הַשְּׁכָן
 שֶׁהִיָּה שֵׁם מְרִיבוֹת, הוּא נִכְנָס וְהִתְיָשַׁב שָׁמָּה כָּל עָרֵב שַׁבָּת. פְּתָאוּם
 נִשְׁבֵּר חֲלוֹן וְשָׁמַע אִיךְ שֶׁהָרוּחַ יֵצֵא, הַסֵּמ"ך-מ"ם יֵצֵא מִהַבֵּית הַזֶּה

ואמר וי לי שרבי מאיר גרש אותי מפה. רואים מזה שבכל בית בערב שבת הלחץ כל כך גדול ומנולים את הפה אחד על השני עם צעקות וצרחות יש ילדים? תתבישו מהילדים! אבל מאיפה זה בא? אף אחד לא קולט שמכל המחשבות רעות שהיה לי כל השבוע, כל הדבורים הרעים שגולתי את הפה כל השבוע, קללתי ומה לא עשיתי? כל הדברים הרעים שעשיתי כל השבוע מכל דבר נברא מלאך משחית, עכשו כלם באים ורוצים להכנס גם כן בשבת, אבל בשבת לא נותנים להם להכנס אז הם מתפוצצים בתוך הבית ומזה נעשה הריב, ולהפך מדה טובה מרבה, בבית שכל השבוע אנחנו רק מחכים על שבת כמו שחכמינו הקדושים אומרים שמאי כל דבר שקנה אמר זה לכבוד שבת וזכר את השבת, וממילא אם אנחנו שומרים על המחשבה רק חושבים טוב מדברים טוב עושים טוב נבראים מלאכים, בשביל זה אנחנו בשבת אומרים שלום עליכם מלאכי השרת מלאכי עליון זה המתנה הכי יפה של שבת שזוכים לשמר שבת גוי לא יכול להבין את זה. חכמינו הקדושים אומרים גוי ששבת חיב מיתה, גוי לא יכול לשבות עשרים ושש שעות, לא להשתמש עם סיגריה, לא להדליק אפלו אור, כלום! כלום! רק לנוח, הוא לא מבין? הוא צריך משהו? עקשן! דוד המלך בקש את הקדוש ברוך הוא נתת לנו שלש סעודות: סעודת ליל שבת, סעודה בצהרים וסעודה שלישית שזה השלש סעודות שאנחנו מחיבים לאכל בכל שבת, אפלו אין לכן תאבון אבל לפחות תאכלו כזית, וצריכים לטל ידים, כי כתוב בזהר מי שלא נוטל ידים שלש פעמים בשבת לסעודה סימן שאין לו אמונה כך כתוב בזהר, אז יש שלש סעודות, וחכמינו הקדושים אומרים ממה השלש סעודות מצילים! בא דוד המלך ובוכה להקדוש ברוך הוא רבוננו של עולם שמת אותי לרגל הרביעי של המרכבה, דוד המלך סבל סבל כזה שזה לא נתן להסביר, אמת אברהם אבינו סבל סבל, עשרה נסיונות קשים הוא

עבר והיה לו בן ישמעאל, יצחק סבל סבל לא היה לו ילדים והיה כלוא בבית ולא ראה, סבל אים היה לו מעשו, יעקב אבינו סבל סבל כזה, פה עשו רצה להרג אותו והיה צריך לברח, פה נפל בידי לבן הארמי שעבד עליו והיה צריך לעבד קשה עד שהשיג את הנשים לאה ורחל בלהה וזלפה, ואחר כך באו הילדים, ואחר כך רחל מתה עליו, היה לו מאד מאד קשה, ואחר כך דינה נאנסה השם ישמר שאדם צריך לראות את הבת שלו נאנסת, ואחר כך היה לו צרת יוסף האחים שישנאו את האח שלהם וירצו להרג אותו זה לאבא כואב, מה קורה? מה אתם התלבשתם עליו? ומה הוא לא סבל כל החיים? אף על פי כן הקדוש ברוך הוא נתן את השלש רגלים של הכסא לאברהם יצחק ויעקב כי הם סבלו את הסבל. משה רבנו בא אל הקדוש ברוך הוא עם טענות למה אתה לא עוזר לעם ישראל? אמר הקדוש ברוך הוא מפני שאתה שואל אותי אתה כבר לא תהיה הרגל הרביעי של המרכבה, כי אברהם יצחק ויעקב לא שאלו! על משה רבנו יש זכות, משה רבנו אומרים חכמינו הקדושים אהב מאד את עם ישראל, הוא לא היה יכול לסבל למה לעם ישראל יש כל כך הרבה צרות, אז הוא שאל את הקדוש ברוך הוא, אמר לו הקדוש ברוך הוא וארא אל אברהם יצחק ויעקב והם לא שאלו שאלות ואתה שואל? דוד המלך הוא סבל מהרגע שנולד, האחים שלו אמרו זה לא מהאמא? זה משפחה! חשדו אותו שהוא אפלו לא כשר וגרשו אותו והוא נעשה רועה צאן וישב בין ההרים עם הכבשים שלו ושר להקדוש ברוך הוא שירות ותשבחות, בחור רוק, אחר כך כשהוא התחתן שאול המלך חמיו רצה רק להרג אותו, גיס צבא וגרשו אותו, לא היה מספיק? מיכל אשתו צחקה ממנו, עד כדי כך? גם האשה? אין לי בית! אחר כך הילדים אמנון ותמר מה שעבר עליהם, מה שהיה עם אבשלום, וככה היה לו כל החיים רק צרות, אבל דוד המלך הוא לא אבד את עשתונותיו ותמיד היה שר שירות

וְתִשְׁבַּחוּת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְזָכָה לְחַבֵּר סֵפֶר תְּהִלִּים וּפְעַל אֲצֵל
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁמִי שְׁיִגִיד תְּהִלִּים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לוֹ,
 וְלִכֵּן זֶה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד לְהַגִּיד בְּכָל יוֹם תְּהִלִּים, הַסֵּפֶר תְּהִלִּים מְחַלֵּק
 לְשִׁבְעַת חֻלְקִים כִּימֵי שִׁבְעַת חֻלְקֵי הַשָּׁבוּעַ וְאֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שְׂיִכּוּלָהּ לְהַגִּיד
 בְּכָל יוֹם תְּהִלִּים זֶה לֹא לֹקַח יוֹתֵר מֵעֲשָׂרִים דְּקוֹת אוֹ חֲצֵי שָׁעָה, אֲבָל
 זֶה יָבִיא בְּרָכָה בְּבֵית. דְּוֵד הַמֶּלֶךְ בִּקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוּ
 שֶׁל עוֹלָם נִתְּתָה אֶת הַשְּׁבַת לְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כִּי הֵם שָׁלֹשׁ רִגְלִים
 לְמִרְכָּבָה אֵיפֹה אָנִי? אָנִי אֵינִי לִי שְׂיִכּוּת אֵל שְׁבַת? אָמַר לוֹ הַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא לֹא! לֹא! סְעוּדַת מְלוּוֹה מְלֻכָּה זֶה שְׁלֹף, אֲנַחְנוּ מְלוּוִים אֶת
 שְׁבַת עִם סְעוּדָה רְבִיעִית, בְּשִׁבְלֵי זֶה כָּתוּב בְּשִׁלְחַן עָרוּךְ (אֵרַח חַיִּים
 סִימָן שׁ) סִימָן שְׁלֹם שְׁאָדָם יִטוּל יָדַיִם לְסְעוּדָה רְבִיעִית אֶפְלוּ הוּא לֹא
 צָרִיךְ רַק כּוֹזֵית. הַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסֵק זִי"ע אָמַר אִשָּׁה שְׂהִיא
 בְּהַרְיוֹן, וְזֶה מְאֹד מְאֹד נִצְרָךְ לִכֵּן לְדַעַת, אִם הִיא רוֹצֵה לְהוֹלִיד
 בְּקָלוֹת שְׁתַּקְפִּיד מְאֹד לְטַל יָדַיִם אֶפְלוּ לְכּוֹזֵית לָחֵם אוֹ חֲלָה לְכַבּוּד
 סְעוּדַת מְלוּוֹה מְלֻכָּה, לֹקַח כַּמָּה דְּקוֹת! תְּטַלֵּי יָדַיִם וְתֹאכְלֵי כּוֹזֵית
 חֲלָה, וְזֶה סִגְלָה לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת בְּלֵי שׁוּם סְבוּכִים, מְלַבֵּד זֹאת מִי
 שְׂאֵינִי לוֹ יְלָדִים זֶה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד לְטַל יָדַיִם סְעוּדַת מְלוּוֹה
 מְלֻכָּה, הַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ צָוָה אֶת הַיְלָדִים שְׁלוֹ שְׁהֵם יִמְסְרוּ אֶת זֶה
 לְנִכְדָּיִם וְלְנִינָיִם, וְעַד הַדּוֹר הַזֶּה הֵם מְאֹד מְקַפִּידִים עַל סְעוּדַת מְלוּוֹה
 מְלֻכָּה, וְכֵן כָּל הַחֲסִידִים מְאֹד מְקַפִּידִים לְטַל יָדַיִם לְמְלוּוֹה מְלֻכָּה וְזֶה
 מִבֵּיא בְּרָכָה, וְזֶה הִיָּה סְעוּדַת דְּוֵד הַמֶּלֶךְ, הַקְדָּמְתִי אֶת הַהַקְדָּמָה הַזֹּאת
 כִּי אִמְרָתִי לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה בְּמוֹצָאֵי שְׁבַת אֶת הַסְעוּדַת רֹאשׁ חֹדֶשׁ, כִּי
 בְּדֶרֶךְ כָּלֵל בְּרוּךְ הַשֵּׁם גְּבֻרַת ... שְׁתַּהִיָּה בְּרִיאָה עִם כָּל הַנְּשִׁים
 שְׂמִצְטָרְפוֹת וְכָל חֹדֶשׁ הִיא עוֹשֶׂה סְעוּדַת רֹאשׁ חֹדֶשׁ וְזֶה דְבַר גְּדוֹל
 מְאֹד מְאֹד, בְּשָׁמַיִם מְאֹד מְאֹד מִתְפָּאֲרִים עִם סְעוּדַת רֹאשׁ חֹדֶשׁ
 שְׂנִשִּׁים עוֹשׂוֹת וּמִתְקַבְּצוֹת יַחַד וְשָׂרוֹת יַחַד. הַפְּעַם כְּתַבְתִּי לָהּ וְכֵן
 אִמְרָתִי לְבַעֲלָהּ שְׁתַּעֲשׂוּ אֶת זֶה בְּמוֹצָאֵי שְׁבַת, הַתְּנַבְּאֵתִי וְלֹא יִדְעָתִי

מָה הַתְּנַבְּאָתִי, אָנִי מְכַרְחָ לְהַגִּיד לְכֵן קִבְּלֵנוּ בְּשׁוֹרָה מְאֹד מְאֹד לֹא
 טוֹבָה הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵהּ, הִיָּה עֲכָשׁוּ פְּגוּעַ לְפָנַי שְׁעָה בִּישִׁיבַת מְרִכּוֹ הָרֵב,
 בַּחֲוָרִים שְׁהִיוּ בְּאִמְצָע לְמוֹד תּוֹרָה נִכְנָסוּ שְׁלֹשׁ יַמַּח שְׁמֵם יִשְׁמַעְאֵלִים
 עַרְבִים יַמַּח שְׁמֵם וְזִכְרָם וְהִתְחִילוּ לִירוּת, וְעַד עֲכָשׁוּ יוֹדְעִים עַל
 לְמַעַלָּה מִעֲשָׂרָה הַרוּגִים וְאִין סִפְר פְּצוּעִים שְׁעַדִּין לֹא יוֹדְעִים כִּי
 עֲכָשׁוּ זֶה בְּלִגְן שְׁמָה, בַּחֲוָרִים שְׁיִשְׁבּוּ וְלִמְדוּ, בְּשִׁבְלִי זֶה אִמְרַתִּי לֹא
 לַעֲשׂוֹת מוֹזִיקָה כִּי זֶה צַעַר גָּדוֹל מְאֹד, אֲזִי אָנִי רוֹאֶה מִהַשְּׁמַיִם לְמָה
 דְּחִיתִי אֶת זֶה שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת עֲכָשׁוּ אֶת הַסְּעוּדָה? כִּי עֲכָשׁוּ זֶה לֹא זְמַן
 שֶׁל סְעוּדָה! עֲכָשׁוּ זֶה זְמַן שֶׁל לַעֲשׂוֹת חֲשָׁבוֹן הַנְּפֶשׁ! בַּחֲוָרִים
 יוֹשְׁבִים וְלוֹמְדִים תּוֹרָה, הֵם לֹא יוֹדְעִים כָּלוּם, זֶה מְקוֹם מְאֹד צְנוּעַ
 מְרִכּוֹ הָרֵב אִיךָ שְׁנִכְנָסִים לִירוּשָׁלַיִם רוֹאִים אֶת זֶה, בַּחֲוָרִים צְנוּעִים,
 וּפְתָאוּם הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵהּ, עַדִּין אֶפְלוּ לֹא יוֹדְעִים? הַמְשַׁטָּרָה לֹא יוֹדַעַת
 מָה זֶה? וְעַדִּין לֹא סִפְרוּ אֶפְלוּ אֶת הַפְּצוּעִים, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחַם
 כְּבָר עַל עַם יִשְׂרָאֵל, אֲזִי לְכֹל הַפְּחוֹת אָנִי עוֹשֶׂה אֶת זֶה בְּמוֹצְאֵי שַׁבָּת.
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִנְחַם אוֹתָנוּ וּבְמוֹצְאֵי שַׁבָּת נַעֲשֶׂה אֶת הַסְּעוּדָת
 מְלוּוָה מְלֶכָה, וְאָנִי רְצִיתִי שְׁכַבְר בְּסְעוּדָה נִתְחַפֵּשׁ לְפוֹרִים לַעֲשׂוֹת
 שְׂמֵחַ, אֲבָל עֲכָשׁוּ זֶה זְמַן שֶׁל חֲשָׁבוֹן הַנְּפֶשׁ, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת
 חֲשָׁבוֹן הַנְּפֶשׁ, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֶה מִשְׁהוּוּ מֵאִתָּנוּ, כָּל יְהוּדֵי הוּא
 מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אִין אֲצִלִּי שׁוּם מְלָה כְּזוֹ
 בְּמִלּוֹן שְׁלֵי דְתִי, חֲלוּנִי, סְפָרְדִי, אֲשַׁכְּנִזִי, זֶה הַכֹּל בָּא מִהַגְּלוּת,
 מִגְּזַעְנוּת! הַגְּלוּת זֶה גְּזַעְנוּת, חֲסִידִי, לִיטְאִי, אֲשַׁכְּנִזִי, סְפָרְדִי, דְּתִי,
 חֲלוּנִי, אֲנַחְנוּ כְּלָנוּ יְהוּדִים! יַמַּח שְׁמֵם עֲשׂוּ וַיִּשְׁמַעְאֵל הֵם רוֹצִים אֶת
 כְּלָנוּ, הֵם לֹא בּוֹדְקִים מִי שִׁישׁ לוֹ צִיצִית מִי שְׁאִין לוֹ צִיצִית? לֹא
 בּוֹדְקִים אִם הוּא כֵן הַנִּיחַ תְּפִלִּין אוֹ לֹא? הֵם רוֹצִים אֶת כָּל הַיְּהוּדִים!
 כְּמוֹ הֶמֶן הָרָשָׁע הוּא רֹצֶה אֶת כָּלָם, גְּבָרִים נְשִׁים מִטָּף וְעַד זֶקֶן כָּלָם
 בְּיוֹם אֶחָד. וְלַצְּעָרְנוּ הָרֵב רְאִינוּ יַמַּח שְׁמֵם וְזִכְרָם אֶת הַעֲמָלָקִים
 הַגְּרָמִים, הֵם לֹא עֲשׂוּ חֲשָׁבוֹן אִם יֵשׁ לָךְ כִּפָּה אוֹ אִין לָךְ כִּפָּה? אִם

יש לך זקן ופאות או אין לך זקן ופאות? אם אתה שומר תורה ומצוות או לא שומר תורה ומצוות? אצלם כלם יהודים! צריכים לזרק אותם רחמנא ליצלן בתאי הגז, ואותו דבר הישמעאלים, רוצים את כלנו בים, אם היה לנו שכל אז היינו מוחקים מהפה שלנו מלה כזו דתי חלוני, אין דבר כזה אשפנזים ספרדיים, ליטאי חסידי או עוד כמה מלים גזעניות, אין דבר כזה! אנחנו כלנו יהודים! כלנו בני ובנות הקדוש ברוך הוא, עכשו אנחנו צריכים לעשות חשבון הנפש למה זה הגיע לנו? בחרים תמימים לא עושים כלום ויושבים ולומדים, ופתאום השם ישמר זה על הגמרא, זה על החמש וזה על התהלים, רחמנא ליצלן נופלים קרבנות, והקדוש ברוך הוא בודאי יעזר לנו שלא נשמע השם ישמר בשורות איוב, שזה לא יהיה יותר, אבל אנחנו צריכים לעשות לעצמנו חשבון הנפש. עכשו אנחנו נכנסים בחדש אדר, המן הרשע שזה בא מעמלק, ועמלק השר שלו זה הסמ"ך-מ"ם, הוא קטרג על עם ישראל ואמר ישנו עם מפזר ומפזר, עם ישראל מפזרים ומפזרים, בשביל זה בא אחשוורוש ורצה להרג אותנו, המן רצה רק להרג את כלם, לצערנו הרב ראינו מה העמלקים מסגלים. אמרתי לכן כדאי פעם ללכת ליד ושם ופעם אחד להיות שמה ולראות אל מה העמלקים האלו היו מסגלים השם ישמר, אז נראה מי כעמך ישראל? גוי אחד! שעם ישראל הם גוי קדוש והקדוש ברוך הוא יש לו מה לשמח עם עם ישראל, יהודים לא מסגלים לטבח כזה מה שהם עשו, חכמינו הקדושים אומרים בשכר הצניעות שהיתה ברחל זכתה שיצא ממנה שאול המלך, בשכר הצניעות שהיה אצל שאול המלך זכה שיצא ממנו אסתר. המלכה אסתר היתה מאד צנועה ואסתר המלכה היא הצילה את כלל ישראל, אשה אחת הצילה את כלל נשמות ישראל שחטאו וכבר היו צריכים להרג את כלם השם ישמר, גברים נשים ילדים למחק את הכל לא תקום צרה פעמים, ואשה אחת הצילה את כלל

יִשְׂרָאֵל רַק בְּשִׁבִיל הַצְּנִיעוּת שְׁלָה, רוֹאִים מִזֶּה מַה קוֹרָה אִם יֵשׁ אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל שְׁאַנְחֵנוּ אוֹהֲבִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי וְהוֹלֵךְ לָנוּ בַּחַיִּים לְעֶזֶר אַחַת לְשִׁנְיָה. נָשִׁים! אַתָּן לֹא תִרְצוּ לְשִׁמֵּעַ אֶת זֶה אֲבָל אֲנִי חוֹזֵר מָה שְׁחַכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים, חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים "אִשָּׁה מִקְּנָאָה בִּירֵךְ חִבְרָתָהּ" אִשָּׁה יֵשׁ לָהּ קְנָאָה יוֹתֵר מִגְּבֵר. גְּבֵר אֵיךְ שֶׁהוּא הוּא גַם כֵּן לֹא כָּל כֶּךָ צְדִיק, גַּם לוֹ יֵשׁ קְנָאָה, אֲבָל אִשָּׁה יוֹתֵר יְכוּלָה לְהַטְעוֹת אֶת עַצְמָהּ שֶׁהָאִשָּׁה הִיא יוֹתֵר יָפָה מִמֶּנָּה, תְּגִידִי לָמָּה? כִּכָּה! אֲנִי יוֹדַעַת? אֲנִי כָּל כֶּךָ כְּעוֹרָה, הִיא מוֹצִיאָה תַּכְף מִיָּד אֶת הָרָאִי מֵהַתִּיק, אֶת רוֹאָה שֶׁהָאֶף שְׁלִי קָצַת עָקוּם? הַלּוֹאִי שֶׁהֵייתִי נִרְאִית כְּמוֹ הִיא, לָמָּה? אֶת יוֹדַעַת מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיהָ? אֲבָל זֶה טֹבֵעַ שֶׁל אִשָּׁה תְּמִיד מִקְּנָאָה בַּחִבְרָתָהּ, אִם הֵייתִי יוֹדַעַת מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיהָ מָה זֶה כִּבֵּר שׁוֹה? אֲבָל הִיא נִרְאִית יוֹתֵר יָפָה מִמֶּנִּי! לָמָּה? תְּגִידִי? כִּכָּה! אִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרָא אוֹתְךָ כֶּךָ זֶה מָה שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה מִמֶּךָ וְאֶת הַכִּי יָפָה, אִשָּׁה צְרִיכָה קֹדֶם לְהִיּוֹת הַכִּי יָפָה בְּעֵינֵי עַצְמָהּ, צְרִיכִים בְּטַחֲוֹן עַצְמִי, מֵאִיפֶה זֶה בָּא שְׁאִשָּׁה חוֹשֶׁבֶת תְּמִיד הִיא יוֹתֵר יָפָה מִמֶּנִּי, הִיא יוֹתֵר מְצַלַּחַת מִמֶּנִּי, זֶה בָּא מֵאִי בְּטַחֲוֹן עַצְמִי, אִם הִיָּה לְכֵן בְּטַחֲוֹן עַצְמִי אֲנִי הָאִשָּׁה הַכִּי יָפָה בְּעוֹלָם! אֲנִי מְלַכֶּת הַיָּפִי! לֹא בָּחֵרוּ אוֹתִי? זֶה בְּעֵינֵי שְׁלָהֶם! אֲבָל אֲנִי מְלַכֶּת הַיָּפִי, תְּגִיד מָה שֶׁתִּרְצֶה! לֹא מְלַכֶּת הַיָּפִי שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֲלֵא שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, מְלַכֶּת הַיָּפִי הָעוֹלָמִית, וּמֵאִיפֶה זֶה בָּא? מִבְּטַחֲוֹן עַצְמִי! צְרִיכִים לְהַחֲזִיק בְּאֲמַת שְׁכֻכָּה זֶה, וְלָמָּה זֶה כִּכָּה? כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרָא אוֹתִי כִּכָּה. לְאַחַד הָאֶף עָקוּם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה שְׁכֻכָּה יְהִיָּה, אוֹ עֵינִים פּוֹזְלוֹת זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה וְזֶה הַכִּי יָפָה, עֲכָשׁוּ אֲצֵל אִשָּׁה יֵשׁ הַרְבֵּה קְנָאָה, תְּמִיד הִיא מִקְּנָאָה אֶת חִבְרָתָהּ, אֲנִי כִּבֵּר לֹא מְדַבֵּר מִכְּלָה וְחַמוּתָהּ, זֶה תִּשְׁכַּחוּ! זֶה טֹבֵעִי וְזֶה לֹא יְכוּלִים לְשַׁנּוֹת. כְּלָה וְחַמוּתָהּ לֹא מְסַתְּדֵרוֹת בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן עַד כִּדִּי כֶּךָ שְׁאוֹמְרִים חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים שְׁחַמוּת מְסַגְּלֶת לְהַרְג אֶת

הַכֶּלֶה. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים מְסַפְּרִים סִפּוּר שֶׁהִיְתָה חֲמוֹת שְׁאֲנִי לֹא מֵאֲחַל לְכֵן חֲמוֹת כְּזוֹ שֶׁהִיא קָנְתָה שֶׁמֶן דָּלִיק, בִּשְׁם עִם רֵיחַ טוֹב וְהַכְנִיסָה אֶת זֶה בְּבִקְבוּק יָפָה, וְאָרְזָה אֶת זֶה עִם נִיר וְנִתְנָה מִתְּנָה לְכֶלֶה, קִבְּלֵתִי מִחֲמוֹתֵי מִתְּנָה כֹּל כֶּךָ יָפָה? אֲנִי שִׁמְחָה! וְנִתְנָה לָהּ נְשִׁיקָה אֶף שְׂבֵלֵב אֲנִי יוֹדַעַת מִי אֶת... אֲבָל הִיא נִתְנָה לִי מִתְּנָה, וְאַחַר כֶּךָ אֲמַרְהָ 'תִּנְסִי אֶת הַבֶּשֶׂם זֶה כֹּל כֶּךָ מְרִיחַ רֵיחַ טוֹב, אֲזִי הִיא שְׂמָה, 'לֹא? מִכָּל הַצְּדָדִים תְּשִׁימִי! וְאַחַר כֶּךָ הִיא אוֹמֶרֶת לָהּ תַּעֲשִׂי לִי טוֹבָה אֵינִי לִי כֹחַ לַעֲלוֹת לְהַדְלִיק אֶת הַנְּרוֹת אֶת תְּדִלְיָקִי! הַשֵּׁם יִשְׁמַר הִיא הַדְּלִיקָה אֶת הַנְּרוֹת וְיִצָּא אִשׁ וְתוֹךְ דְּקוֹת הִיא הִיְתָה רַחֲמָנָא לִי צִלָּן גַּחֲלַת, כְּכֹה מְסַפְּרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים. אֲזִי אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְכֵן שְׂגַם אֶתְּן תְּהִיו חֲמוֹת וְאֵל תְּהִיו חָמָה כְּזֹאת לְכֶלֶה שְׂלָכֶן, זֶה פְּסִיכּוֹלוֹגִי! מֵאִיפֹה זֶה בָּא? אֲנִי אֲגִיד לְכֵן פְּתוּחַ אֲמָא מְאֹד מְקַשֶּׁרֶת לְבֵן זֶה טְבַעִי, לֹא יְכוּלִים לְשַׁנוֹת אֶת הַטְּבַע הָאִשָּׁה סוֹחֶכֶת בְּבִטָּן תִּשַׁע חֲדָשִׁים בֵּן אוֹ בַת הִיא מְאֹד מְאֹד רְגִישָׁה אֶל הַבֵּן וְאֶל הַבַּת, זֶה חֶלֶק מִמֶּנָּה וְכִשְׁהִיא מוֹלִידָה... פֹּה אֲנִי צָרִיךְ לְהִזְהִיר אֶתְכֶן וּלְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן וּלְעוֹרֵר אֶתְכֶן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לְכֵן מִתְּנָה הַרְיוֹן, הַרְיוֹן זֶה הַמִּתְּנָה הַכִּי יָפָה אֶף שְׂזָה בָּא בְּבַחֲלוֹת וְאֶף שְׂזָה בָּא מְאֹד קֶשֶׁה תִּשַׁע חֲדָשִׁים, יֵשׁ נְשִׁים בְּשִׁמְרֵת הַרְיוֹן וְצָרִיכוֹת לְשֹׁכֵב בַּמַּטָּה וְעוֹבֵר עֲלֵיהֶן מְאֹד קֶשֶׁה. אֶת זֶה צָרִיכִים לְהֶאֱשִׁים אֶת חוּהָ, כִּי חוּהָ שְׂמַעָה בְּקוֹל הַנְּחָשׁ שֶׁהִסְמִיךְ-מ"ם יֵשֵׁב עָלָיו וְהִסִּית אוֹתָהּ תְּבַרְחִי מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא! אֲזִי זֶה הַשְּׂכָר שְׂלָהּ, אֲבָל לְמַעֲשֵׂה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן הַרְיוֹן זֶה מִתְּנָה, וְצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כֹּל יְמֵי הַהַרְיוֹן וְלֹא לְקַחַת אֶת זֶה בְּקַלּוֹת, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם הַגּוֹלֵד שְׁאֲנִי עֲכָשׁוּ נוֹשֵׂאת בְּבִטָּן שִׁיְהִיָּה בְּרִיא, עִם כֹּל הָאֲבָרִים, עִם כֹּל הַחוּשִׁים, עִם הַכֹּל, שְׂלֵא יַחֲסֹר לוֹ שׁוּם דְּבָרָה וְאֶת זֶה צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ כֹּל יוֹם וְלִתֵּת פְּרוּטָה, אַחַת בְּקַפְסָא שֶׁל צְדָקָה, וְלִהְגִיד רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי נוֹתֵנת פְּרוּטָה לְצְדָקָה שֶׁהַהַרְיוֹן שְׂלִי

יַעֲבֹר תִּקְיָן וְהַכֵּל, וְגַם הַבַּעַל צָרִיךְ לִבְקֶשׁ שֶׁהַהֲרִיזוֹן שֶׁל אִשְׁתִּי יַעֲבֹר
 בְּקִלּוֹת, הָאִשָּׁה סוֹחֶבֶת בְּכַטָּן בֶּן אוֹ בַת וְנַעֲשֶׂה חֵלֶק מִמֶּנָּה, גּוֹדֵלֶת
 גּוֹדֵלֶת עַד גִּיל תִּשְׁעֵי חֲדָשִׁים, וְכִשְׁבָּא בְּסוֹף הַתְּשִׁיעִי מִמֶּשׁ, אֵיךְ יִכּוֹל
 לִהְיוֹת? הֲרִי לְפִי הַחֲשָׁבוֹן שְׁלִי כָּבֵר עֲבַרְתִּי אֶת הַתְּשִׁיעִי, לֹא! הִיא
 טְעָתָה מֵאִיפָה שֶׁהִתְחִילָה! לֹא יִכּוֹלִים לְהוֹלִיד לְמַעְלָה מִתְּשִׁיעָה
 חֲדָשִׁים, תִּשְׁעֵי חֲדָשִׁים וְזוֹהוּ. פָּרָה מוֹלְדֶת לְאַרְבַּע עֶשְׂרֵה, חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה
 חֲדָשִׁים, אָבֵל אֵיךְ יִכּוֹל לִהְיוֹת? לֹא סִפְרָתָ טוֹב! שְׂכַחְתָּ אֶת הַמְּסָפֵר!
 עֲכָשׁוּ כִּשְׁהָאִשָּׁה בְּהֲרִיזוֹן אֲנִי לֹא צָרִיךְ לְהַגִּיד לָכֵן, הִיא מְרַגֵּיֶשׁה שְׁזָה
 חֵלֶק מִהַגּוֹף, תִּכְרַף מִיָּד כִּשְׁהִיא יוֹלְדֶת הִיא מְרַגֵּיֶשׁה שֶׁמִּשְׁהוּ יֵצֵא
 מִמֶּנָּה, כְּאֵלוֹ נַעֲקָר מִמֶּנָּה. אִזּוֹ הָאִשָּׁה מְאֹד מְסַכְּנֶת שְׁלֵא תִפֵּל בְּדַכְּאוֹן
 לְדָה וְשְׁלֵא תִקְבֵּל חֵס וְחִלְיָה שְׁכַר עֲצָבִים, כִּי פִתְאוֹם אֲבַדְתִּי מִשְׁהוּ,
 חֵלֶק מִמֶּנִּי! אֲלֵא הִיא צָרִיכָה לְשַׁמַּח אֶת עֲצָמָה בְּרוּךְ הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן לִי מִתְּנָה, בֶּן אוֹ בַת, מֶה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן
 הַכֵּל זֶה שֶׁמְחָה מְאֹד גְּדוּלָה, וְכֵאֵן הַמְּקוֹם לְהַגִּיד בְּשִׁבְחָה הָאִשָּׁה ...
 תַּחֲיָה, שֶׁהִיא בְּאֵמֶת לְקַחְהָ עַל עֲצָמָה לְשַׁמַּח וְלַעֲזוֹר לְנָשִׁים יוֹלְדוֹת
 שְׁזָה הַמְּצוּהָ הַכִּי גְּדוּלָה, וְאֲנִי מְקוּהָ שְׁכָל נְשׁוֹת אֲנִי"שׁ יִצְטָרְפוּ לְמִצְוָה
 הַזֹּאת. צָרִיכִים מְאֹד לְחַזֵּק יוֹלְדֶת, כִּי אִתֵּן כִּלְכֵן בְּרוּךְ הַשֵּׁם יִלְדֶתָּ, וּמִי
 שֶׁעָדִין לֹא יִלְדָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזוֹר לָהֵן שִׁיּוּלִידוֹ, אֲסוּר לְהִתְיַאֵשׁ
 אֶל תִּכְנָסוּ בְּלַחֲץ, אָבֵל אִזּוֹ הָאִשָּׁה צָרִיכָה מְאֹד מְאֹד הַתְּחַזְּקוֹת הֵן
 מִבַּעֲלָה וְהֵן מִהַמְּשַׁפְּחָה וְהֵן מִהַחֲבֵרוֹת, וְהַרְבֵּה פְּעָמִים לְצַעֲרָנוּ הָרַב
 הַבַּעַל לֹא מִבִּין אֶת זֶה, מֶה אֵת? עֲצָלָה! בֵּא נִרְאָה אִם יַחֲתִיךָ רַק אֶת
 הָאֲצָבַע הַקְּטָנָה אֵיךְ הוּא יִצְרַח? אֵיךְ הוּא יִצְעַק וְיִלְךָ אֶל רוּפֵא? מֶה
 קָרָה לָךְ? קִבְּלִתִּי מִכָּה! נִכְנַס לִי קוֹץ! אִשָּׁה צָרִיכָה לַעֲבֹר הֲרִיזוֹן כָּל
 כָּף קָשָׁה, בְּחִילוֹת, הַכֵּל, וְלְהוֹלִיד, זֶה פִּחְדִּי! וְאִין מֶה לְפַחֵד, אָבֵל
 אִשָּׁה בְּדֶרֶךְ כָּלֵל יֵשׁ לָהּ פִּחְדִּי, תִּשְׁאַלּוּ עוֹד מֵעַט מֵאִיפָה אֲנִי יוֹדֵעַ אֶת
 זֶה? אֲנִי מְסַפֵּר לָכֵן בְּדִיוֹק כְּמוֹ שֶׁאֲנִי הֵייתִי עֲכָשׁוּ בְּהֲרִיזוֹן. הִיָּה לִי
 פְּעַם סְפוּרָה, אֲנִי תָּמִיד מְזָכִיר אֶת הַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן מֶה קוֹרָה, אֵיךְ

שְׂיוּצָאִים מִזֶּה הָעוֹלָם וּמָה קוֹרָה בְּלוּיָהּ וּמָה קוֹרָה בְּקָבֶר וְאִיךְ הַכֹּל וְאִיךְ עוֹלָיִם בְּשָׁמַיִם, פֶּעַם קָם יְהוּדִי אוֹמֵר תִּגִּידוּ לִי אֵת הָאֱמֶת אַתֶּם הֵייתֶם פֶּעַם כָּבֵר בְּעוֹלָם וְנִפְטַרְתֶּם שְׂאֵתֶם יוֹדְעִים בְּדִיוֹק שְׁזֵה כָּכָה? זֶה סִפּוּר אַחֵר! אָבֵל אַתֶּן גַּם כֵּן תִּשְׁאַלוּ אוֹתִי מֵאִיפֹה אָנִי כָּל כָּךְ יוֹדֵעַ? אָנִי מִכָּרַח לְהַגִּיד לְכֵן שְׂאֵנִי כָּבֵר עִם עֶסֶק הָרַבִּים אַרְבָּעִים וָאַרְבַּע שָׁנִים מִתְּשַׁכ"ד, מֵאֲז עָבְרוּ דְרָךְ בֵּיתִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹדֵעַ כִּמָּה גְּבָרִים וּכְמָה יֵשׁ נָשִׁים שְׂמֵהֲרַגַע שְׂנֹכְנָסִים בְּהַרְיוֹן מוֹהֲרָא"ש צָרִיךְ לְדַעַת אֵת זֶה, וְכֹל בְּעִיטָה מוֹהֲרָא"ש צָרִיךְ לְהִיּוֹת שְׂתָף, וְיֵשׁ נָשִׁים שֶׁהֵן כָּבֵר עַל הַמְּשִׁבֵּר וְהַרוֹפֵּאָה אוֹמְרַת נוּ? לֹא! אָנִי צָרִיכָה אֵת מוֹהֲרָא"ש, אֵת תּוֹלִידִי! וְהִיא צוֹרַחַת מוֹהֲרָא"ש זֶה יִהְיֶה בְּסֻדְרָ? אֲז אָנִי חֵי עִם זֶה וְאָנִי יוֹדֵעַ מָה זֶה, מוֹהֲרָא"ש אַתָּה מִבְּטִיחַ שְׁלֹא יִקְרָה לִי שׁוּם דְּבָר? אָנִי צָרִיךְ לְהַבְטִיחַ לָהּ וּכְבָר הָיוּ לִי כִּמָּה מִקְרָיִם לְאַחֲרוֹנָה שְׂבִאֲמַצַּע שֶׁדְּבָרוּ אֵתִי בְּטִלְפוֹן הֵנָּה הַתִּינוּק יוֹצֵא, אָנִי מְסַפֵּר אֵת זֶה לְכֵן לֹא בְּשִׁבִיל בְּדִיחָה אֶלָּה שְׁזֵה אִיךְ שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ. אֲז אִשָּׁה שְׂיֵשׁ לָהּ עֲצָבִים חֲזָקִים הִיא מְאֹד שְׂמַחָה וְעֲלִיזָה, בְּרוּךְ הַשֵּׁם מְזֹל טוֹב נוֹלָד בֶּן, מְזֹל טוֹב נוֹלָדָה בַּת, לְצַעֲרָנוּ הֵרֵב יֵשׁ אֲנָשִׁים שְׂאֵם נוֹלָדָה בַּת הוּא לֹא רוֹצֶה לְרֹאוֹת אֵת הַבַּת, יֵשׁ נָשִׁים הַשֵּׁם יִשְׁמַר הִיא כָּל כָּךְ מְפַחֶדֶת שְׁלֹא יִהְיֶה בַּת כִּי הַבַּעַל יִהַרֵג אוֹתָהּ, אָנִי לֹא יוֹדֵעַ מָה רַע עִם הַבָּנוֹת? אֲדַרְבֶּה! יֵשׁ בַּת בְּרוּךְ הַשֵּׁם! מָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן זֶה בְּרָכָה, הָעֶקֶר שֶׁהִילָדִים יִהְיוּ בְּרִיאִים עַל זֶה צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ! וְזֵה שְׂטִיּוֹת אִם זֶה בֶּן אוֹ בַּת, אִם לֹא הָיוּ בָנוֹת מָה הָיוּ עוֹשִׂים הַבָּנִים? וְזֵה רַק דְּמִיוֹן, אָבֵל אֲז הָאִשָּׁה צָרִיכָה מְאֹד מְאֹד הַתְּחַזְּקוֹת, הַבַּעַל לֹא מִתְיַחֵס, מָה אֵת עֲצָלְנִית? רַגַע! עַכְשׁוּ יִלְדְּתִי! אֱמַת יֵשׁ נָשִׁים שְׂכָבֶר אַחֵר הִלְדָּה... הָיָה לִי פֶּעַם אִשָּׁה שְׂאֲמָרָה אָנִי לֹא יוֹדֵעַת מָה עוֹשִׂים עֶסֶק, הִיא הַגְּבִיחָה שֶׁקֵּל שֶׁל שְׂלִשִׁים אַרְבָּעִים קִילוֹ וְקוֹפְצָת, אֲמַרְתִּי רַגַע! אֵת יוֹדֵעַת שְׂעַכְשׁוּ אֵת יִלְדְּתִי? לֹא! אָנִי יִרְאָה לְכֹל הַנָּשִׁים, אָבֵל לֹא צָרִיכִים לְהִיּוֹת חֲכָמָה, אִשָּׁה שְׂיִלְדָּה צָרִיכָה

לנוח ולשמר על הבריאות, אבל ההתחזקות שמחזקים אשה אחר לדה זה מצוה מאד גדולה, כי יש נשים שיש להן עצבים חלשים וזה נוגע להם לעצבים השם ישמר. ומזה מקבלים שכר עצבים שהיא מרגישה שמשהו יצא ממנה, עכשו זה אחד מהיסודות של אהבת ישראל כשעוזרים לנשים שילדו ונשים עוזרות אחת לשניה זה בכלל אהבת ישראל, וזה אצל הקדוש ברוך הוא כל כך חשוב שאין לנו משג, רק ממה שאנחנו מדברים מזה, נבראים מלאכים! חושבים מה אני יכולה לעזר לאשה הזו? מזה נבראים מלאכים!

המן הרשע רצה רחמנא ליצולן לעשות סוף וקץ לכל עם ישראל, אסתר המלכה, אשה אחת! הצילה את כלל ישראל. איך? הצניעות שהיתה בה זה מה שהציל את כלל ישראל. אשה אחת יכולה להציל את כלל נשמות ישראל, המן אמר ישנו עם מפזר ומפרד בין העמים, היהודים! הם שונאים אחד את השני הם אוכלים אחד את השני, אזי היו צריכים לאסוף את כל עם ישראל שיהיו באחדות, המקרה שקרה הלילה זה מקרה שמאד מאד מצער, נכנסים רוצחים ימח שםם בתוך ישיבה, בחורים יושבים שם ולומדים עד שנשמע צרור מלא ונפגעו ונפלו השם ישמר, פצועים והרוגים. שהקדוש ברוך הוא ישמר אותנו, המצב מאד מאד חמור, אנחנו צריכים לעשות חשבון הנפש, כל אשה, האם יש לנו קנאה אחת בשניה? האם אנחנו מפרגנות אחת לשניה? האם אנחנו הולכים בצניעות? מה אתן חושבות? מה זה צניעות? חושבים שצריכים ללכת עם סמרטוטים וכל הפנים יהיו סגורים ורק שתי העינים יהיה בחוץ, זה לא נקרא צניעות! אדרבה! חכמינו הקדושים אומרים אלו הערביות שהולכות ככה עם כל מיני סמרטוטים שחס וחלילה לא יסתכלו עליהן, רק רואים את שתי העינים הטמאות, והן מלאות זמה, כך אומרים חכמינו הקדושים עשרה קבים זמה ירדה לעולם תשעה לקחו הערבים, חושבים שהן הכי צנועות שהולכות עם מטפחות,

אָבֵל בַּסֵּתֶר הֵם עוֹשׂוֹת רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן מַעֲשִׂים שֶׁלֹּא יַעֲשׂוּ אֶזְזֵה לֹא נִקְרָא צְנִיעוּת, צְנִיעוּת זֶה מָה שֶׁהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בִּקְשָׁה מִמֶּנִּי, לָנוּ יֵשׁ תְּרִי"ג מִצְוֹת, שֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִצְוֹת כְּנֶגֶד רַמ"ח אֲבָרִים, מֵאֲתִים וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה אֲבָרִים זֶה מִצְוֹת "עֲשֵׂה", וְיֵשׁ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וּשְׁשִׁים וַחֲמֵשׁ "לֹא תַעֲשֵׂה", מָה שְׁאֲסוּר לַעֲשׂוֹת! וּבִיחֻד זֶה שֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. יִצְחָק אָבִינוּ אָמַר לַעֲשׂוֹ "וְהָיָה כִּאֲשֶׁר תִּרְדֵּי וּפְרַקֶּת עוֹלוֹ מֵעַל צְוֹאֲרֶךְ", אָמַר הַגֵּר"א זי"ע מָה אָמַר יִצְחָק לַעֲשׂוֹ "וְהָיָה כִּאֲשֶׁר תִּרְדֵּי וּפְרַקֶּת עוֹלוֹ מֵעַל צְוֹאֲרֶךְ", לָנוּ יֵשׁ לָנוּ תְּרִי"ג מִצְוֹת תּוֹסִיף מִצְוָה אַחַת יְהִיָּה כְּמִנְיֵן תְּרִי"ד, תִּהְיֶה כְּבָר פּוֹקֵר עַל, מָה עֲשִׂיתִי? הוֹסַפְתִּי מִצְוָה? לֹא! מִזֶּה תִּהְיֶה פּוֹרֵק עַל. מֵאִיפֹה בָּא שְׂאֲדָם עוֹזֵב אֶת הַתּוֹרָה וְאֶת הַמִּצְוֹת וְזֶה קֶשֶׁה לוֹ? כִּי הוּא הוֹסִיף מָה שֶׁלֹּא דִבְרוּ וְלֹא צִוּוּ אוֹתוֹ. רַבְּנוּ ז"ל מֵאֵד הַקְּפִיד עַל זֶה שֶׁמָּה שֶׁלֹּא צִוּוּ אוֹתָךְ אֶל תַּעֲשֵׂה אֶת זֶה, אֲנָשִׁים מַחֲפָשִׁים לַעֲצָמָם מִצְוֹת, מָה שֶׁלֹּא כְּתוּב, מִי בִקֵּשׁ מִמֶּךָ? וְהָיָה כִּאֲשֶׁר תְּרִי"ד, הוֹסַפְתָּ מִצְוָה אֶחָד מִדַּעֲתָךְ, עֲכָשׁוּ נִכְנָס לְךָ גּוֹיִק בְּרֹאשׁ אֲנִי עוֹשֶׂה מִצְוָה חֲדָשָׁה שְׁזֶה לֹא כְּתוּב, "וּפְרַקֶּת עוֹלוֹ מֵעַל צְוֹאֲרֶךְ", לוֹקְחִים אֶת הַיְהוּדוּת כָּל כָּךְ קֶשֶׁה, זֶה כָּל כָּךְ קֶשֶׁה לְהִיּוֹת יְהוּדִי אֶזְזֵה לֹא בְּשִׁבְלִי, מִזֶּה בָּא אֶל מָה שֶׁבָּא. תִּאֲמִינוּ לִי שֶׁהֲרֵבָה יוֹתֵר קֶשֶׁה לְהִיּוֹת גּוֹי מִלְּהִיּוֹת יְהוּדִי. הִיפִי שֶׁל אֲשֶׁה שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזֵר לָהּ וְהִיא הוֹלֶכֶת בְּצְנִיעוּת. מָה רוֹצִים מֵאֲשֶׁה? אֶל תִּלְכִּי חֲשׂוּפָה כְּמוֹ כְּלָבָה, כְּמוֹ כְּלָב, רָצִים עֲרָמִים עֲרָמוֹת, חֲזִיה הוֹלֶכֶת עֲרָמָה, הַיּוֹם כְּשֶׁבִקֵּר כְּבָר רוֹאִים גּוֹיִים שְׂמֵלְבִישִׁים סוּדֵר לְכָל, אֲנַחְנוּ רוֹאִים נָשִׁים הוֹלֶכֶת כְּכֹה חֲשׂוּפוֹת, מָה אֶת רוֹצֶה לְהִרְאוֹת אֶת הַגּוֹף שֶׁלְךָ וְכוּ' הַבְּטֵן בַּחוּץ הַשֵּׁם יִשְׁמֹר, הַכֹּל בַּחוּץ, מָה זֶה? בְּהֵמָה הוֹלֶכֶת כְּכֹה, פָּרָה הוֹלֶכֶת כְּכֹה, חֲזִיה הוֹלֶכֶת כְּכֹה, צְרִיכִים כְּבוֹד עֲצָמִי לְכֹל הַפְּחוֹת, הִנֵּה כְּתוּב בַּזֶּהָר שֶׁקָּלְלָה תְּבוּא בְּבֵית שְׂרוּאִים לֵאשֶׁה אֶת הַשְּׁעָרוֹת זֶה כָּל כָּךְ קֶשֶׁה לְלַכֵּת בְּכֶסֶף רֹאשׁ? זֶה מְבִיא קָלְלָה בְּבֵית, זֶה מְבִיא

ענינות בבית, זה מביא שהילדים לא יהיו חשוכים, התחנתנתן! תלכו עם כסוי, לא! זה קשה! החרדיות מורידות לגמרי את השער. אל תקחו אותי שאני עכשו עומד עליכן עם אקדח שכלכן תורידו את השערות! אני רק אומר לכן החרדיות מורידות את השער ככה אין לה שערות, או שהולכות עם מטפחת, או שהולכות עם פאה. יש למעלה ממאה פוסקים שמתירים פאה ולמעלה ממאה פוסקים שאוסרים פאה אבל יש על זה מחלוקת, אבל העקר לא לראות שערות. אלו שהולכות עם שערות העקר שיהיה מטפחת, וכמה פעמים הסברתי לכן רואים היום אפנה של נשים עם קרחת לגמרי בלי כסוי, הולכת ככה וזורקת את עצמה כאלו עכשו מלכת היפי וזהו זה! ולא מתבישת, אבל פה- אשה אומרת רגע! אני יוריד את השערות? אני נגעלת מעצמי! אני מסתכלת בראי אני נגעלת, הנה תראו! אני לא צריך להגיד לכן, יש נשים שהולכות ככה עם הגאות שלהן. רגע! אשה! גברת! מה את כל כך מתגאט? עשית תגלחת ואת הולכת ככה שהראש שלך נראה כמו עז בלי שערות? איפה השערות? ולמה כשמבקשים את זה בשביל הקדוש ברוך הוא אז אני נגעלת מעצמי, אני נגעלת מבעלי, אני לא מבקש אתכן את זה אני רק אומר לכן! ברוך השם אשתי הולכת בתגלחת, האמא, חמותי, הבנות שלי, ברוך השם אצלנו כל העולם החרדי ככה בלי שערות, אבל אפלו אלו שהולכות עם שערות אחד היסודות מהצניעות של הבית כתוב בזהר לכסות את הראש שלא יראו שערות, שילכו בכסוי שער, וזה לא חמרה! זה דבר שאם אשה נשואה הולכת בלי כסוי צריכים לתת לה גט ואין כתובה, עד כדי כך! עכשו גם הלבוש, למה צריכים ללכת חשופה או עם בגדים צמודים שיוכלו לספר את כל הצלעות שלך? כל איבר שלך? עד שאפשר לספר כמה אברים יש לה, וכי כך צריכה אשה להראות? אשה צריכה ללכת עם בגדים צנועים! וצריכים מאד מאד לשמר

על זה, וזה תדעו לכם, זה! יביא את הגאולה. אשה שהולכת בצניעות היא תביא את הגאולה, ועליו הראיה, אסתר המלכה היא היתה צנועה והיא הצילה את כל עם ישראל. ולכן עלינו לעשות חשבון הנפש הלילה אם קרה כבר מקרה כזה בחורים שלומדים תורה וקרה להם אסון כזה, אסון מאד מאד כבד, וזה כואב מאד, זה היה יכול להיות הילדים שלי, בודאי זה הילדים של כלנו, הרי אנחנו כלנו אחים, כלנו ילדים של הקדוש ברוך הוא, מי יודע אם אנחנו לא חייבים על זה? אז בשביל זה צריך לעשות חשבון נפש! אשה אסור לה לעשן, גם גבר אסור לו לעשן, רבנו ז"ל מאד מאד הקפיד כבר לפני מאתיים שנה עוד לפני שיצא שמקבלים סרטן בראות כשמעשנים, כי לפני מאתיים שנה לא ידעו מה זה סרטן בראות וכבר אז רבנו ז"ל אמר לא לעשן. והנה היום הרופאים גלו שמקבלים סרטן בראות, אל תעשן! לא? היה לי סבא זקן זקן והוא היה בן תשעים ושש, תשעים ושבע, ועשן כמו כבשן אחד אחרי השני, והשפם שלו כבר היה צהב, והאצבעות שלו היו כבר שרופים, בסדר! אתה צודק! אז הוא עבר, אבל מי אומר שאתה לא תקבל את זה? מה שאני שומע ביום אחד השם ישמר, אני אומר לכם יכולים להשתגע. אני יושב פה עם יסורי תפת, עוד מעט צריך להגיע רופא אלי, לא רואים את זה אבל זה לא בא אל הצרה מה שאני צריך לשמע אשה צעירה מקבלת רחמנא ליצלן סרטן, או בחור צעיר, או אברך צעיר או ילדים זה הורס לי לגמרי את הבריאות, אני שכחתי כבר מעצמי, שכחתי שלי כואב כי אני שומע מה שאני שומע, רבנו ז"ל אמר לא לעשן! וזה לגברים! ואילו לנשים זה פריצות גדולה, אשה שתעשן תדעו לכן שזה פריצות מאד גדולה, בכלל כל העשון זה סתם בזבוז כסף, כמה עולה קפסת סיגריות היום חמש עשרה שקל? כמה עולה לחם שבע שקל? אתן יכולות לקנות יותר לחם, זאת אומרת על קפסת סיגריות אתן יכולות לקנות שתי לחמים. אני

לא אגיד שמות, יושבות פה נשים שאין להן חתיכת לחם ולא רק פה בכל מקום! יש משפחות שאין להם חתיכת לחם, הילדים אומרים אמא? אני צריך לחם! לך אל השכן, לך אל זה ואל זה, הם עצבנים וזהו! חלב עולה חמש שקל ויוגורט שלש שקל, אז עם קפסת סיגריות אתן יכולות להאכיל בית עם ארבע וחמש ילדים אתן רואות מה זה? ואחר כך אומרים אין לי כסף לשלם משכנתא, אני חייב למכלת, ואני חייב לזה ולזה, וזה רק קפסת סיגריות אחת, יש כאלה מעשנים שתי חבילות בכל יום, ואחד שהוא פילוסוף גדול והוא עכשו עסוק בכל כך הרבה מחשבות, הוא סוחר את כל העולם על הדאגות שלו אז הוא צריך שלש קפסאות, נו? תעשו חשבון! שלש קפסאות זה ארבעים וחמש, חמשים שקל, יכולים עם חמשים שקל כמעט חצי סעודת שבת לקנות, אתן רואות מה זה ביום אחד? תעשו עכשו חשבון של שש ימים, בשלש מאות שקל יכולים לקנות דגים ובשר ויין וחלות, סעודה שלמה של שבת, אל תצחקו שזה רק קפסא, שתי קפסאות. ואם זה הבעל והאשה אז עד סוף שבוע זה שש מאות שקל, בלי עין הרע בית עם עשר ילדים יכולים לקנות בזה לכל המשפחה ממה שרק בזבזתן והולך בעשן, אתן רואות לאיפה הכסף הולך? אני לא יודע איך זה מרגיע את העצבים, אני חושב שזה בעצמו עצבים, כל אלו שמעשנים אלו סובלים מהעצבים, ועוד מכניסים את העשן בתוך הראות ומוציאים את זה מהאף ועוד עושים שמיניות? זה אדם או אשה שאין להם מה לעשות, מסכנים, מסכנות שסובלים על העצבים, כל מי שמעשן סיגריות הוא סובל על העצבים, אל תחשבו שזה מרגיע את העצבים, לא! הוא סובל על עצבים! ואשה שמעשנת על פי רב היא אפלו לא גמרה את הסיגריות והיא זורקת את זה, זה אחד מעיקרי הצניעות, אשה צריכה להיות צנועה, אל תחשבו? לגברים אני נותן גם כן מנה משלהם שלא לעשן, אבל אני עכשו מדבר אליכן מה זה אשה שתעשן? ואם

קָשָׁה לְהִפְסִיק שְׁתַּלֵּךְ אֶל רוֹפְאָה, עֲכָשׁוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לָנוּ מִמַּשׁ מִתְנָה, טְהָרַת הַמְשַׁפְּחָה, וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל זֶה הַשֵּׁם יִשְׁמָר, חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים בְּעוֹן נְדָה הַיְלָדִים מֵתִים, בְּעוֹן נְדָה הָאֵשָׁה מֵתָה, לֹא? לִי זֶה לֹא יִקְרָה! תְּגִידִי? יֵשׁ לָךְ חוּזָה בְּטוֹחַ עִם הַחַיִּים? לֹא? לִי זֶה לֹא יִקְרָה! אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּיַד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל יוֹם כָּל שְׁעָה כָּל רֵגַע, וְהִנֵּה הַיּוֹם הַבִּיא לִי רַב מְטֻבְרִיָּה מִתְנָה סֵפֶר, רַק פְּתַחְתִּי אֶת הַסֵּפֶר, זֶה עֲדִין מִנַּח אִיפֹה שְׁאֲכַלְתִּי, כִּי הִיְתִי כָּל הַיּוֹם עָסוּק בְּצָרוֹת, בַּהֲקַדְמָה אֲנִי נִבְהַלְתִּי מֶה שָׁרְאִיתִי, הוּא מִתְחִיל לְקוֹנֵן עַל אֲשֶׁתּוֹ אֵיזָה בְּעֵלְת חֶסֶד הִיא הֵיְתָה, אֵיזָה צְדָקַת הֵיְתָה, וּמְסַפֵּר אֶת הַסְּפּוּרִים. רַק רְאִיתִי אֶת זֶה חֲטַפְתִּי שׁוֹק, אֵשָׁה שֶׁהִיְתָה בְּגִיל שְׁלֹשִׁים וְשֵׁלֶשׁ, גָּרָה פֹה בְּטֻבְרִיָּה וְהִיְתָה מְעַבְרַת בַּחֲדָשׁ הַתְּשִׁיעִי וְרַחֲמָנָא לִי צִלָּן הָיָה תְּאוּנָה קְטֹלָנִית וְנִהְרְגָה עַל הַמְּקוֹם, בְּדִיוֹק פְּתַחְתִּי אֶת זֶה, אֲזִי יֵשׁ דְּבַר כְּזֶה וְאֲנִי לֹא סָתַם אוֹמֵר לָכֵם שְׁעֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ בְּיַד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, טְהָרַת הַמְשַׁפְּחָה אֶל תַּחֲשָׁבוּ שְׁזֶה חֲמָרָה. וּבְשִׁבִיל זֶה צָרִיכִים לְלַמֵּד, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת הָרַב ... וְאֶת הָרַב ... וְאֶת הָרַב ... לּוֹמֵר שִׁיעוּר פְּעַם בְּשָׁבוּעִים אוּ פְּעַם בְּחֲדָשׁ לְכָל הַפְּחוֹת, כְּדָאֵי לְכֹן לְבוֹא לְשִׁמְעַ הַלְכוֹת. לֹא לְהַגִּיד שְׁאֲנִי כְּבָר יוֹדַעַת אֶת הַהֲלָכוֹת, אֶת לֹא יוֹדַעַת, יֵשׁ כָּל כֶּף הַרְבֵּה שְׁאֵלוֹת לְשִׁאֵל, בְּשִׁבִיל זֶה אֶתֵּן לֹא צָרִיכוֹת לְהַתְּבַיֵּשׁ. חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים "לֹא הַבִּישָׁן לְמֵד", אֵשָׁה שְׁמִתְבַּיֶּשֶׁת אוּ גְבַר שְׁמִתְבַּיֶּשׁ לֹא לּוֹמְדִים, צָרִיכִים לְשִׁאֵל כָּל דְּבַר אִם יֵשׁ סֵפֶק צָרִיכִים לְשִׁאֵל, אֲסוּר לְפַסֵּק לְעֲצָמוֹ, יֵשׁ לָנוּ בְּרוּךְ הַשֵּׁם בֵּית הוֹרָאָה אַבְרָכִים תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, אִם אֶתֵּן מִתְבַּיֶּשׁוֹת וְאֲנִי לֹא רוֹאָה לְמָה צָרִיכִים לְהַתְּבַיֵּשׁ! אֲבָל אִם אֶתֵּן מִתְבַּיֶּשׁוֹת אֲזִי הַבַּעַל הוֹלֵךְ לְשִׁאֵל, צָרִיכִים לְשִׁאֵל שְׁאֵלָה כָּל דְּבַר, וְלֹא לְקַחַת אֶת זֶה בְּקָלוֹת, טְהָרַת הַמְשַׁפְּחָה זֶה הַמִּתְנָה הַכִּי יִפֶּה שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לָנוּ, קָרְאֵתֵן אוּלֵי הַרְבֵּה חוֹבְרוֹת שִׁישׁ בְּעַנְיַן טְהָרַת הַמְשַׁפְּחָה שֶׁהִסְטִיטִיטִיקָה מְרָאָה שְׁנֵשִׁים שְׁשׁוּמְרוֹת טְהָרַת הַמְשַׁפְּחָה

בְּרוּךְ הַשֵּׁם הַכֹּל הוֹלֵךְ תַּקִּין. זֶה מִמֶּשׁ כָּל חֹדֶשׁ חַתְנָה חֲדָשָׁה, שְׁבוּעִים
 כֵּן שְׁבוּעִים לֹא, אִז תִּמְיֵד זֶה מִתְחִיל מִחֲדָשׁ, זֶה אֵין אֶצֶל הַגּוֹיִים דְּבַר
 כְּזֶה, מֵאִיפֹה בָּא שְׁבוּגָדִים הַשֵּׁם יִשְׁמַר? בּוּגְדוֹת? כְּשֵׁלֹא שׁוֹמְרִים
 טְהֵרֵת הַמִּשְׁפָּחָה אִז בּוּגְדִים, אֲבָל כְּשֵׁאָדָם שׁוֹמֵר טְהֵרֵת הַמִּשְׁפָּחָה
 הוּא לֹא יַחְלִיף אֶת אֲשֶׁתוֹ בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, וְלִכֵּן זֶה הַמִּצְוָה הִכִּי יִפֶּה
 שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן לְאִשָּׁה, כְּעֵת טְבִילָה אִיזָה עֲבוּדָה קְדוּשָׁה
 הִיא? יֵשׁ לָנוּ בְּרוּךְ הַשֵּׁם בְּלִנְיֹת קְדוּשׁוֹת וְטְהוּרוֹת, עֲדִינּוֹת, בְּרוּךְ
 הַשֵּׁם הַקִּמְתִּי לְכֵן מִקְוֶה שֶׁהַמְקוֹה הַזֶּה נִבְנֶה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, הַמְקוֹה
 הַזֶּה מְסוּגָל לְכָל הַבְּרָכוֹת, אֲתֵן יְכוּלוֹת לְסַפֵּר אֶת זֶה לְמִי שֶׁאֲתֵן רַק
 רוּצוֹת בְּכָל הָאָרֶץ, כִּי הַמְקוֹה הַזֶּה הִיָּה בְּנוִי בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, חֲפְרוּ אֶת
 זֶה עִם הַיְדִים אֲנִי פָּחַדְתִּי שֶׁכָּל הַבְּנִין יִקְרָס, כִּי מָסְרוּ אוֹתָנוּ מֶה אֲנַחְנוּ
 עָשִׂינוּ? זֶה לֹא הִיָּה לְפָנַי שְׁבַעִים שָׁנָה בְּרוּסְיָה, זֶה לֹא הִיָּה לְפָנַי מֵאָה
 שָׁנָה בְּסִפְרָד, זֶה לֹא הִיָּה לְפָנַי מֵאֲתִים שָׁנָה בְּמִדְיָנָה אֲנִי שִׁמִּית זֶה
 הִיָּה פֹה בְּעֵדֵן שְׁלֹנוּ, וּמִי מָסַר אוֹתָנוּ? הֲרַע הַמְקוֹמִי הוּא זֶה שֶׁמָּסַר
 אוֹתָנוּ! אֲנִי אוֹמֵר לְכֵן פְּתוּחַ! וְאֶף עַל פִּי כֵן בְּנִינוּ אֶת הַמְקוֹה
 בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הִכִּי גְדוּלָה, פֹּה יֵשׁ מְקוֹה שְׁזֶה לֹא כְּשֶׁר שְׁכָאוּצֵר לֹא
 הִיָּה מִים, אֲנִי אוֹמֵר אֶת זֶה וְאֲנִי חֲזַק בְּזֶה וַיֵּשׁ עַל זֶה עֲדִים וְאֵין עַל
 מֶה לְסַמֵּךְ, אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְכֵן בְּפֶרֶט אֵלוֹ שְׁנַכְנְסוֹת חֲדָשׁוֹת, מֵאֵד
 לְשִׁמּוֹר! מֶה שְׁנִשׁוֹת אֲנִי סָבְלוּ פֹה? סָגְרוּ לָהֵן אֶת הַמְקוֹה, לֹא נִתְּנוּ
 לָהֵן לְהַכְנִס לְמְקוֹה, לְמָה? כִּי זֶה סְפָרְדִּיּוֹת שֶׁמְבִיאֹת כְּנִים כְּכֹה אֲמַר
 לִי, וְרִצִּיתִי לְשָׁלֵם, לְשַׁפֵּץ, הֲצַבֵּע נּוֹפֵל בְּתוֹךְ הַמִּים? אֲנִי מְשַׁפֵּץ!
 וְהוּא אוֹמֵר: לֹא! לֹא! לֹא! צְרִיכִים תִּקְצִיב! אֲנִי לֹא מִתְבַּיֵּשׁ לְהַגִּיד
 אֶת זֶה, אֲנִי אוֹמֵר אֶת זֶה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לֹא לְכֵן! וּבְרוּךְ הַשֵּׁם
 בְּנִיתִי מְקוֹה, עֲכָשׁוּ כָּל הַמְבִנָּה זֶה שֶׁל הַקְּהֵלָה, בְּרוּךְ הַשֵּׁם לְמַעַלָּה
 יֵשׁ מְעוֹן, הִיוּ נָשִׁים שֶׁהִתְבַּיֵּשׁוּ לְלַכֵּת לְמְקוֹה כִּי הִיוּ גָרִים מִשְׁפָּחָה
 שְׁמָה, אֲבָל בְּרוּךְ הַשֵּׁם עֲכָשׁוּ אֵין, אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁהַמְקוֹה הַזֶּה מֵאֵד
 מֵאֵד יִפֶּה וְאֵין לָנוּ מֶה לְהִתְבַּיֵּשׁ מִשׁוּם מְקוֹה בְּנוִי יֶאֱרַק, מֶה שֵׁיֵשׁ

לנו פה במושבה מקוה של מסירות נפש. וזה הזמן הכי טוב אז לבקש את הקדוש ברוך הוא מה שרוצים, זה עת רצון לאשה שיש לה במצוה הזאת, רק כשחושבת על המצוה, וכשהיא שומרת את הימים שלה וסופרת, היא בוראת מלאכים זה מביא לכן מלאכי זכות ובשבת תרגישו את האור הזה, לאשה יש מצוה של הדלקת נרות, בעת שאשה מדליקה נרות תדעו לכן שאז זה הזמן הכי עם עת רצון בשמים לבקש כל מה שצריכים, ואוי כמה שצריכים לבקש, הנה שולחים ילדים, בחורים לישיבה, והשם ישמר הורים צריכים לשמע ברדיו שבדיוק בישיבה הזו וזה לא חיל! אל תשאלו בן או בת שהם חילים, שהקדוש ברוך הוא ישמר את כלם, שהולכים על החזית, האבא ואמא ממש רועדים ופוחדים ומסתכלים שלא ישמעו חס ושלום איזה בשורת איוב, אבל שולחים את הבן לישיבה מי יחלם? הוא יושב ולומד! השם ישמר עכשו הם צריכים לקבל טלפון שלצערנו הרב הבן שלכם נאסף בפגוע קטלני השם ישמר, ולכן הזמן לבקש זה בעת הדלקת נרות, אל תחסכו דמעות לפני הקדוש ברוך הוא, כשמדליקים את הנרות אז זה עת רצון גדול בשמים לבקש את הקדוש ברוך הוא, "רבונו של עולם..." וצריכים לבקש על הבנים, על הבנות, על הנכדים והנינים, חמי שיהיה בריא יש לו ששה ילדים ותמיד הוא דאג לששת הילדים, יש לו בן יחיד וחמש בנות, אשתי היא השלישית, הוא אמר לי תמיד דאגתי! חשבתי אני אחתן אותם וגמרתי את הדאגות שילכו מהבית, עכשו הוא אומר יש לי ששים דאגות, כי בלי עין הרע כל אחד יש לו ילדים ואז יש לו נכדים, לא מזמן הוא הזכיר לי חשבתי שאני דואג על נכד על נכדה אם הכל בסדר, היום יש לו כבר נינים הוא זכה ברוך השם לחמש דורות, הקדוש ברוך הוא עזר לי גם כן, יש לי למעלה מארבעים נכדים וארבע נינים, הקדוש ברוך הוא יתן לי את החיים אבל מתחילים לדאג הרבה דאגות, ולכן בעת הדלקת נרות אני

אומר לכן זה זכות כל כך גדולה לעמד ליד הנרות ולבקש על כל בן, על כל בת, על כל נכד ועל כל נכדה, ועל עצמך ועל הילדים, ומה לא?? ולבקש על כל עם ישראל, ותבקשו גם עלי כי אני צריך רפואה אני לא מתבייש להגיד לכן, חטאתי אני צריך לשלם על זה מחיר גבוה, זה בהדלקת נרות. עכשו אשה שאופה חלה, גם כן אז זה עת רצון גדול, את אופה עוגה? תאפי עוגה ותתני, יש שכנה? היום אני ישלח לשכנה זו עוגה, שבת הבאה אני ישלח לשכנה זו, מה כל הענין של משלוח מנות איש לרעהו בפורים? הרי יש מצוה כזו שאין בכל השנה, מה היום הכי קדוש בשנה? יום הכפורים! יום אחד בשמים שמאד חשוב, מוחלים לנו על כל העוונות וזה לזכותם של כל עם ישראל. אפלו אלו שלא שומרים שבת, לא אוכלים כשר, אבל יום הכפורים כל עם ישראל סגור, היה לי פה שכן שהיה רחוק לגמרי מהיהדות, הוא לא יודע אפלו מה זה בית הכנסת? שכן פה ממול! והוא אמר לי יום כפור אני שוכב במטה, ולהעביר את היום אני צם, קורא את כל העתונים שעדין לא גמרת במשך כמה חדשים, אז אמרתי רבוננו של עולם מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ, יהודי שמספן לא יודע כלום מהיהדות, אבל יום כפור הוא שוכב במטה, לא היה לו כח לצום, צום זה לא קל, להתפלל הוא גם כן לא ידע, היום הכי קדוש זה יום הכפורים, ובא רבי שמעון בר יוחאי ואומר בזה, אתם יודעים שפורים יותר גדול מיום כפורים, למה? כי קוראים את זה יום כפורים זה כמו פורים, זאת אומרת פורים יותר גדול, עכשו איך יכול להיות? יום שמוחלים לנו את העוונות, יום שצמים, שהולכים בלבן ונראים כמו מלאכים, למה פורים יהיה יותר? אמרתי! ואני אגיד את זה עוד פעם לאלו שלא שמעו, יום כפורים הקדוש ברון הוא מכפר על העוונות שאדם עשה בינו לבין הקדוש ברון הוא, חלל שבת, אכל לא כשר, ביום כפורים מוחלים את כל העוונות. יום פורים זה בין אדם לחברו מה שאדם נוגע

בשני, אתן יכולות ביום כפור לעשות מה שאתן רוצות, להתפלל כל היום, אבל מי שגנב כסף מהשני, מי שהלך כסף ולא שלם, מי שחייב למכילת ולא משלם, מי שחייב שכר דירה ולא משלם, זה נקרא גנבה! אחד שעובד על השני זה נקרא גנבה! ופה אני רוצה להזהיר אתכן יש גברים שאני לא יעזב אותם הולכים אל השני ולוקחים ממנו בחזק כסף זה גנבה! / אתה רוצה נדבה? בסדר! כמה ששהוא נותן! אף אחד לא מכרח לתת לך כמה שאתה רוצה, אני לא יכול לתת רק כמה שאני יכול, ללכת לאדם ולומר לו אתה מכרח לתת לי אלף שקל, זה גנבה! מה זה? מאיפה לוקחים דבר כזה? אבל אם חייבים למישהו כסף צריכים לשלם. חייבים למכילת צריכים לשלם חייבים לאדם צריכים לשלם זה לא יפה או לתלמוד תורה ולבית ספר צריכים לשלם, אדם אסור לו לעשות רע לשני, אנחנו יהודים! אנחנו צריכים לאהב אחד את השני, מה אנחנו רואים? הסמ"ך-מ"ם מסית ומדיח העקר שיהיה שנאה, בכל העירות באירופה תדעו לכן שהגויים בדרך כלל ואני מדבר עכשו מהממצעים הם רוצים לשבת בשקט, אנשים טובים, בפרט פושים אנשים מאד מאד טובים, סבלניים, פי הם סבלו סבל, מאיפה בא שהכמרים כל כך שונאים את היהודים? הכמרים תמיד הרי רוצים להוציא את הכסף מאנשים, אז הם מסיתים! היהודים תלו את ישו, ועושים תמונה איך שהראש שלו נופל, ואיך הרגל קטוע, כדי לעורר את הזעם, ומעוררים אותם והם מכניסים שנאה, וככה שונאים את עם ישראל מאיפה בא אנטישמיות? רק מהכמרים! לצערנו הרב זה גם אצל היהודים ככה, כמרים יהודים השם ישמר, שרק חיים לגנב ולגזל ולעשות כל מיני עשק, הם רק מסיתים ומסיתים, הם אוהבים שיהיה עקשן, שיהיה שנאה במושבה, שיהיה מהפכה, מה אנחנו עשינו מאז שאנחנו פה עשרים שנה, נגענו במישהו? עשינו למישהו רע? אדרבה! כלם הרויחו, כשאני נכנסתי פה לגור שלמו עשרים וחמש דולר לדירה,

וכֵּלֶם הַיּוֹם מוֹכְרִים בְּרוּךְ הַשֵּׁם, עֲשִׂינוּ סְטַאפּ וְאַנְחֵנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת
 עוֹד יוֹתֵר, הַיּוֹם מְשַׁלְּמִים אַרְבַּע מֵאוֹת דּוֹלָר לֹא רְחוּק הַזְּמַן וְנַעֲמַד
 כְּמוֹ יְרוּשָׁלַיִם, הֵם הַיּוֹם מַעֲלִים אֶת זֶה, שֶׁבַע מֵאוֹת וּשְׁמוֹנֶה מֵאוֹת
 דּוֹלָר, בְּתִים לְמַכּוֹר? הֲיֵה פֶעַם חֲצִי בַחֲנָם, וּמָה שֶׁהַיּוֹם מְבַקְּשִׁים, חֲצִי
 מִיְלִיוֹן דּוֹלָר! פֹּה שְׁטַח מְלֻמְטָה בְּקִשׁוֹ מִמֶּנִּי שְׁבַעִים אֶלֶף דּוֹלָר בֵּית
 עִם שְׁתֵּי קוֹמוֹת וְעַם חֲמֵשׁ דוּגָם, מָה שֶׁהַיּוֹם מְבַקְּשִׁים עַל זֶה חֲצִי
 מִיְלִיוֹן. רַק הֶעֱלֵנוּ לָהֶם אֶת הַמַּחִיר, עֲשִׂינוּ אוֹתָם עֲשִׁירִים, בְּשִׁבְתָּ כָּל
 הַצִּיִּמְרִים כָּלֶם שׁוֹכְרִים, מָה עֲשִׂינוּ רַע לְמִישֶׁהוּ? צָעֲקֵנוּ שְׁבַת?!
 סִגְרָנוּ כְּבִישִׁים? זֶה אֲנַחְנוּ? אֲנַחְנוּ בְּרוּךְ הַשֵּׁם אוֹהֲבִים אֶת כָּלֶם,
 תַּחֲרִי! אֲנַחְנוּ נִתֵּן לָכֶם לַחֲיוֹת וְאַתֶּם תִּתְּנוּ לָנוּ לַחֲיוֹת, אֲבָל תִּמִּיד יֵשׁ
 בְּכָל עֵינָה כְּמָה, לֹא צָרִיךְ לְהֶאָרִיךְ בְּזֶה עוֹד מְעַט יִגִּידוּ שְׁאֲנִי כְּכֹר
 מְדַבֵּר... הַשֵּׁם יִשְׁמַר אוֹתָנוּ מֵרַע בָּנִים כְּאֵלוֹ, שָׂרַק מְסִיתִים אֶת
 הַתּוֹשְׁבִים, רַק מְסִיתִים! הֶעֱקַר שִׁיְהִי שְׁנֹאָה, וְאַת זֶה צְרִיכִים לַעֲקֹר,
 לְכָל הַפְּחוֹת אֲנִי לֹא יָכוֹל לְתַקֵּן אֶת כָּלֶם, אֲבָל לְכָל הַפְּחוֹת בְּקִהְלָה
 שְׁלָנוּ צְרִיכִים מְאֹד לְשֹׁמֵר. פּוֹרִים זֶה יוֹם אֶחָד שְׁשׁוֹלְחִים מְנוֹת אֶחָד
 לְשֵׁנִי וּמְתַנּוֹת, מִתַּחֲפָשִׁים, עוֹשִׂים הַצְּגוֹת, עוֹשִׂים שְׁמִחָה, הֶעֱקַר לַעֲזוֹר
 אֶחָד לְשֵׁנִי. בְּשִׁבִיל זֶה פּוֹרִים יוֹתֵר גְּבוּהָ מִיּוֹם הַכַּפּוֹרִים, יוֹם הַכַּפּוֹרִים
 מְכַפֵּר רַק בֵּין אָדָם לְמִקּוֹם, אֲבָל פּוֹרִים מְכַפֵּר בֵּין אָדָם לְחֶבְרוֹ, וְלִכְּנֵן
 אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד לְשֹׁמֵר. שְׁכַנּוֹת בְּשִׁבִיל פַּח זָבֵל רְכִים? בְּשִׁבִיל
 שְׁתֵּי יְלָדִים רְכִים? תִּתְּנוּ סְכָרְיָה לְזֶה וְסְכָרְיָה לְזֶה וְנִגְמַר הַמַּחֲלָקָת,
 לֹא! הִבַּת שְׁלֹךְ נִתְּנָה מְכָה לְבַת שְׁלִי אֲזוֹ עֲכָשׁוּ הוֹלְכַת הָאֵמָא וְנוֹתְנַת
 מְכוֹת לְבַת, אֲתֵן מְבִינּוֹת אִיךְ שְׁזֶה קוֹרָה? בָּאָה הָאֵמָא הַזֹּאת וְנוֹתְנַת
 לָהּ מְכוֹת, וְכָכָה בָּאָה מִשְׁטָרָה וְעוֹשִׂים בְּלָגָן, סְפוּר! וְלָמָּה? הַיְלָדִים
 יִשְׁלִימוּ כִּי יְלָדִים זֶה יְלָדִים אֲבָל אַתֶּם תִּשְׁאַרוּ שׁוֹנְאִים, בְּשִׁבִיל זֶה
 כְּדָאִי לַעֲשׂוֹת רִיב? אֲנַחְנוּ צְרִיכִים עֲכָשׁוּ לְבַדֵּק אֶת עֲצָמָנוּ, מָה עִם
 הַכְּשָׁרוֹת? מָה עִם בְּשׁוֹר וְחֻלְבֵּי? אֲתֵן יוֹדְעוֹת שְׁבִכִיּוֹר שִׁישׁ שְׁמָה בְּשָׂרֵי
 אֲסוּר לְהִיּוֹת כָּלִים חֻלְבִים, בְּחֻלְבֵי אֲסוּר לְהִיּוֹת בְּשָׂרֵי, צְרִיכִים לְשֹׁמֵר

על זה, בשביל זה בית יהודי יש בו שתי כיוורים, ותאמינו לי במקום לקנות סיגריות שעשינו חשבון בין הבעל לאשה שזה יוצא שש מאות שקל, תאספו בעשר שבועות שלא תעשנו שלשת אלפים שקל, הנה אני מבטיח לכן יש לכן שתי כיוורים, פשוט! אתן רואות איפה שהולך הפסוף? בזבל! אחר כך צועקים אין לי כסף, אין לי כסף לשלם משכנתא, לוקחים לי את הבית, עשית חתנה? מי אמר לך לקנות את הבגדים הכי יפים? ואחר כך אין לי משכנתא, לוקחים לי את הבית, איפה השכל? למה? זה חלק מחוסר צניעות שצריכים להראות לכלם, אשתי לא פה! אם היא היתה פה והיא מאד צנועה, יושבת בפנה, אבל אם הייתי אומר? היא היתה כועסת, אשתי! אני מכרח להגיד לכן, שלא היה לנו באמת, היא ישבה ולא בקשה שום דבר, עשינו חמש חתנות ברוך השם, מה שרק יכלה לחסד היא חסכה, אני רואה פה אנשים, אין להם מה לאכל, צריכים לקנות את הכי יפה, את הפאה הכי יפה של שלשת אלפים שקל, ואחר כך לוקחים לי את הבית! וכל חתנה צריכים בגדים חדשים, תגידו לי? גם אני בן אדם! גם אשתי בן אדם! וגם אנחנו באים ברוך השם ממשפחות מאד מאד מיחסות, ואנחנו חיים חיי צניעות, אני אומר לכן פתוח אני צריך לגרש אותה, תלכי תקני שמלה! לא! זה טוב! זה טוב! תקני לכבוד החג! מאיפה זה בא? זה בא מהצניעות, מה זה? צריך לפזר כסף להראות לכלם שגם לי יש בגדים כל כך יפים? לילדים? תסלחו לי! בנות קטנות לובשות שמלה של מאתים חמשים, שקל שלש מאות שקל, תגידו מה זה צריך להיות? רק השמלה! זה לא מצניעות! ובכל חתנה עוד פעם מלואים כסף ולא משלמים. אחר כך, איך אנחנו לא מתבישים? למה? אני כל כך מבין מה זה עניות, אני יכול להתערב עם כלכן שאתן עדין לא יודעות מה זה עניות, אבל עלינו, עלי ועל אשתי עבר עניות כזו שלא היה לנו חלב לקנות לילדים, פשוט כך! לא פעם אחת לא היה לנו כסף

לְקִנּוּת דָּגִים, אֲנִי לֹא מְדַבֵּר עִכְשָׁו מֵעוֹף, קִנִּינוּ סְרֵדִינִים, וְאִשְׁתִּי
 הִתְבַּיְשָׁה לְהִכְנִס, שְׁאֲנִי אֵלֶיךָ לְקִנּוּת קִפְסָא סְרֵדִינִים? לֹא הָיָה! לֹא
 אֶכְלְנוּ בָשָׂר, הִיא אֵף פֶּעַם לֹא אָמְרָה לְהוֹרִים, וְאֲנִי אֵף פֶּעַם לֹא
 אָמְרָתִי לְהוֹרִים שְׁאִין לָנוּ, לֹא הָיָה דְבַר כְּזֶה לְהִתְלַבֵּשׁ עַל אָבָא וְאָמָא,
 אָבָא אִתָּה מְחִיב, אֵף פֶּעַם לֹא! וְהַיּוֹם מָה זֶה? סְתָם בְּזוּבוּז, לְבִזְבוּז!
 זֶה גַם בֵּן אֶחָד מֵעִיקָרֵי הַצְּנִיעוּת שְׁצָרִיכִים לְשֹׁמֵר, מְגַרְשִׁים אֶת הַבַּעַל
 שְׂיִסַּע לְחוּץ לְאָרֶץ תְּבִיא דוֹלָרִים, אִתָּן יוֹדְעוֹת כְּמָה בַּעֲלִיכֶן מִתְבַּזִּים?
 אִתָּן לֹא יוֹדְעוֹת! אֲנִי אֲגִיד לָכֵן! מִתְבַּזִּים שְׂמָה רַחֲמָנָא לִיצְלָן, אֲנָשִׁים
 נוֹתְנִים לָהֶם בְּזִיוּנוֹת לֶךְ לַעֲבֹד, לְצַעֲרָנוּ הָרַב יֵשׁ שְׁקָרְנִים עוֹבְדִים עַל
 בְּנֵי אָדָם וְזֶה גַם בֵּן לֹא צָחוּק, יֵשׁ לִי אִשָּׁה וְשִׁלְשׁ יְלָדִים חוֹלִים, מָה
 אִתָּה יוֹדֵעַ? מָה אִתָּה מְדַבֵּר? וְאֲנָשִׁים נוֹתְנִים, אִשְׁתִּי יֵשׁ לָהּ סְרֵטָן,
 לְיֶלֶד יֵשׁ סְרֵטָן, אֲנָשִׁים נוֹתְנִים! אָבֵל אִתָּה יוֹדֵעַ מָה שְׁאִמְרָת עִכְשָׁו
 מֵהַפָּה, אִתָּה עִכְשָׁו גּוֹרֵם שְׂיִהְיָה סְרֵטָן בְּבֵית, אִתָּה הוֹלֵךְ לְבַקֵּשׁ כֶּסֶף.
 וְחִכְמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים אִם אֶחָד הוֹלֵךְ וְאוֹסֵף כֶּסֶף וְעוֹשֶׂה אֶת
 עֲצָמוֹ חֲגֵר, עוֹשֶׂה אֶת עֲצָמוֹ פֶּסַח, הוּא לֹא יֵצֵא מִזֶּה הָעוֹלָם עַד
 שְׂיִהְיָה חֲגֵר, עַד שְׂיִהְיָה פֶּסַח הַשֵּׁם יִשְׁמֵר, תִּגִּידוּ אֶת זֶה לְבַעֲלִיכֶן, אֲנִי
 אוֹמֵר לָכֵן אֲנִי עוֹד יְדַבֵּר מִזֶּה, אָבֵל גַּם אִתָּן תִּגִּידוּ כִּי אִתָּן מְגַרְשׁוֹת
 אֶת בַּעֲלִיכֶן תְּבִיאוּ דוֹלָרִים? אִזְּ אֲנִי אוֹמֵר לָכֵן. אֲנִי כֹבֵר לֹא מְדַבֵּר
 שְׁעוֹשִׂים עוֹל אֲנִי מְאֹד נֶגֶד זֶה, לְמָה? כִּי אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְחַיּוֹת עִם
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אִתְּכֶן, בָּא עִכְשָׁו בְּדִיוֹק
 הַלִּילָה שְׁאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ, אָבֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כִּכָּה סִבֵּב שְׁאִמְרָתִי
 לֹא לַעֲשׂוֹת הַיּוֹם בְּלִילָה סְעוּדַת רֵאשׁ חֹדֶשׁ, עִכְשָׁו אֲנִי רוֹאֶה לְמָה?
 כִּי יֵשׁ עִכְשָׁו אֶסוּן נוֹרָא, עֲשָׂרוֹת הוֹרִים צָרִיכִים לְשֹׁמֵעַ שְׁהִילָדִים
 שְׁלָהֶם שׁוֹכְבִים בְּבֵית חוֹלִים, פְּצוּעִים וְהַרוּגִים הַשֵּׁם יִשְׁמֵר, מְחַר
 יִהְיֶה לְוִיּוֹת, וּמִי חָלַם עַל זֶה? אִין בֵּית שְׁלֵא יִהְיֶה שְׂמָה הַרוּגִים
 וּפְצוּעִים מִכָּל הַשָּׁנִים, אִין בֵּית שְׁאִין שְׂמָה אֶסוּנוֹת, אַחִים וְאַחֲרֵי, וְאִין
 גִּיסִים וְגִיסוֹת הַשֵּׁם יִשְׁמֵר, מָה שְׁאֲנִי שׁוֹמֵעַ כָּל יוֹם, וְאֲנִי תִּמִּיד אוֹמֵר

רבּונו של עולם? איך יש זמן לריב בשטיות? מוהרא"ש השכנה הזו ככה וככה, זה הדאגה שלך? מקדם באו אלי הורים ובכו שהבת שלך בגיל שש עשרה קבלה סרטן, היום נתתי לה שם בבית הכנסת, הוספתי לה שם חיה, שהקדוש ברוך הוא יתן לה את החיים, אז אני אומר זה אנחנו צריכים? דברים כאלו השם ישמר? בית יהודי צריך להיות כשר, חלב בנפרד ובשר בנפרד, צריכים מאד לשמר על בשר וחלב, איפה קונים את הבשר, הרי יכולים למכר לכן רחמנא ליצלן בשר גמלים, בשר חמורים ואתם אוכלים את זה בתאבון, הולכים במקדלנס' ואוכלים סנדביץ טעים ויש שם חזיר, לא? זה חמרה! זה לא חמרה! אתן לא יודעות מי השוחט השם ישמר.

הקדוש ברוך הוא יעזר לנו שמאד נשמר על זה, עכשו אני חוזר על זה עוד פעם ואני יחזר על זה עוד פעם, שלום בית! שיהיה שלום בתוך הבית! זה המתנה הכי גדולה. ואני אומר לכן כלכן, ואמרתי לכן! ואני חוזר על זה, חכמינו הקדושים אומרים אשה יש לה כחות הנפש בלתי מוגבלים, אשה מרגישה את עצמה משפלת, אני לא יודע למה? אני מכרח להגיד לכן תמיד היא מרגישה משפלת, אני מקנה שהבעלים לא יקפידו עלי, אבל אני נותן לכן בטחון עצמי, הבעל צריך אותך! תמיד תעמדי על הזכיות שלך, מה הזכיות שלך? שלא יעשה ממך סמרטוט, רגע! רגע! בעלי? אל תצעק! אל תצרח! אתה צורח? בסדר! אני יוצאת בחוץ, הוא יסגר לך את הדלת? בסדר! אני הולכת אל האמא שלי ונראה? מחר אתה תעמד על ארבע ותבקש סליחה, בעל שמרים ידים מה זה צריך להיות? רגע! הגבהת ידים? אני מבקש אתכן כלכן, אני לא יכול לתקן את כל העולם, אם יש דבר כזה חס ושלום בבית שלכן, שהבעל הגביה ידים, על המקום תגידו לי ואני תקף יטפל בזה, אין דבר כזה? אבל מה? אשה צריכה להיות חכמה! מה נתתי לכן להשים? "חכמות

נָשִׁים בְּנִתָּה בֵּיתָה וְאוֹלֵת וְכוּ", אֲשֶׁה חֲכָמָה בּוֹנֵה אֶת הַבַּיִת שְׁלִי, וְאוֹלֵת הִיא הוֹרֶסֶת אֶת הַבַּיִת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְדַעַת אֵיךְ לְדַבֵּר, אֲתָן צְרִיכוֹת לְדוֹן גַּם אֶת בְּעָלֶיכֶן לְכַף זְכוּת, בַּעַל! גָּבֵר! יֵשׁ לוֹ גְּאוּהָ, אָנִי! אָנִי! כִּשְׁהוּא מִסְכֵּן לֹא מְרוּיחַ, זֶה כְּמוֹ הַתְּרַנְגוּל שְׁחַתְכֶתֶן לוֹ אֶת הַקְּרִבְלֵת, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים אִם אֲתָן רוֹצִים לְסָרֵס תְּרַנְגוּל תַּחְתָּךְ לוֹ אֶת הַקְּרִבְלֵת וְהוּא כָּבֵר לֹא יָבִיא יְלָדִים, לְמָה? אֶת הַגְּאוּהָ הוֹרִידוּ מִמֶּנּוּ, גְּמַרְנוּ! אֵינן לוֹ גְּאוּהָ, גָּבֵר יֵשׁ לוֹ גְּאוּהָ! הוּא מִבִּיא! הוּא מְפָרְנֵס! כֵּךְ הוּא כָּתֵב בְּכַתְּבָה אָנִי אֶפְרַיִם אוֹתָךְ, תִּאֲמִינוּ לִי אֲשֶׁתִּי עוֹבְדַת עַד עֶכְשָׁו, וְלֹא מִפְּנֵי שֶׁהִיא צְרִיכָה לַעֲבֹד, אָבֵל הִיָּה זְמַנִּים שְׁפֹשׁוּט לֹא הִיָּה לָנוּ חֲתִיכַת לֶחֶם שְׁתִּינוּ עֲבָדְנוּ, הַיּוֹם הִיא עוֹבְדַת כִּי פֹשׁוּט לֹא יְכוּלִים לְשַׁבֵּת בְּבַיִת וְלֹא לַעֲשׂוֹת כָּלוּם, מְשַׁעֲמֵם! אֲזִי יוֹצֵאת קֶצֶת, אֲדַרְבָּה! פֹּה אָנִי מִבְּקֵשׁ מְאֹד מְאֹד, כֵּלֶן צוֹעֲקוֹת מוֹהֵרָא"שׁ אֵינן לִי עֲבוּדָה? אֵינן לִי מָה לַעֲשׂוֹת? הִנֵּה בּוֹאוּ נִתְחִיל בְּבַיִת סֵפֶר צְרִיכִים מוֹרוֹת, צְרִיכִים מִמְּלֵאֵי מְקוֹמוֹת, מִי שֵׁיִשׁ לָהּ תְּעוּדָה לְמָה שְׁלֹא תְּבוֹאוּ? מִחֲפָשִׁים עִם גֵּרוֹת אֵיזָה אֲשֶׁה יְכוּלָה? בּוֹדְאֵי יֵשׁ עַל זֶה מִפְּקַחַת, אִם זֶה הִיָּה מִצְדֵי הַיִּיטִי לִוְקַח אֶת כָּלֶכֶן לְמוֹרוֹת, אָבֵל אֲתָן הַיִּיטֵן בּוֹרְחוֹת, אָנִי אוֹמֵר לְכֵן פְּתוּחַ, אֲתָן חוֹשְׁבוֹת שְׁמוּרָה זֶה כָּל כֵּךְ קֵל? אֲזִי אָנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לְכֵן אֲתָן לֹא יְכוּלוֹת לְהַסְתֵּדֵר בְּבַיִת עִם שְׁלֵשׁ יְלָדִים, עִם אַרְבַּע יְלָדִים, חֲמֵשׁ יְלָדִים, מוֹרָה צְרִיכָה לְהַתְּמוּדֵד עִם עֲשָׂרִים בָּנוֹת וַיֵּשׁ בָּנוֹת קִשׁוֹת, אֲזִי אֵל תִּאֲשִׁימוּ אִף פַּעַם אֶת הַמּוֹרָה, הַמּוֹרָה כָּכָה! הַמּוֹרָה כָּכָה! הַבַּת שְׁלֶךְ הוֹצִיאָה לָהּ אֶת הַעֲצָבִים, מְרֻטָה לָהּ אֶת כָּל הַעֲצָבִים, אֲזִי הִיא גַּם כֵּן בֶּן אָדָם! הִיא לֹא סֵתֵם חֲתִיכַת רְאִי? שְׁמַתֵם אוֹתָהּ פֹּה וְהִיא גַּם כֵּן יֵשׁ לָהּ עֲצָבִים, וְמוֹצִיאִים לָהּ אֶת הַעֲצָבִים מִהַ שְׁקוּרָה בְּמְקוֹמוֹת אַחֲרִים הַשֵּׁם יִשְׁמַר, בְּכָל בַּיִת סֵפֶר פֹּה בְּאַרְץ הַיּוֹם יֵשׁ מְשֻׁטְרָה, לֹא פַעַם אַחַת מוֹרָה קִבְּלָה מְכוֹת רִצַּח אוֹ מַתְּלֵמִידָה אוֹ מַתְּלֵמִיד הַשֵּׁם יִשְׁמַר, אָנִי כָּבֵר לֹא מְדַבֵּר שְׁמֹנוּלִים אֶת הַפֶּה, אָבֵל פֹּה זֶה לֹא כָּכָה?

אָבֵל בַּת יְכוּלָה לְהוֹצִיא אֶת הָעֶצְבִּים, אִזְ אֵל תִּאֲשִׁימוּ אֶת הַמּוֹרוֹת וְאֵל תִּאֲשִׁימוּ אֶת הַמְּלַמְּדִים, אָמֵת יֵשׁ בְּעֵינָי! לֹא כָּל אֶחָד מִלְּאָף, אִזְ אֲנִי פִטְרָתִי הִרְבֵּה הִרְבֵּה מְלַמְּדִים, רְאִיתִי אִיךָ אֶחָד מִשְׁתַּמֵּשׁ עִם אֱלִימוֹת וְאֲנִי נֹגֵד זֶה, עֲכָשׁוּ עֲשִׂיתִי קִנְטָרִס חֲדָשׁ "חֲנוּךְ לְמַחְנֻכִּים" כִּדְאִי לְכֵן לְהַשִּׁיג אֶת הַקִּנְטָרִס הַזֶּה, זֶה הָיָה לִפְנֵי חֲדָשׁ שֶׁהָיָה אֶסְפָּה לְמַלְמְדִים וְאֶסְפָּה לְמוֹרוֹת, בְּקִלְטָת הַזֶּה דְּבִרְתִּי, לְקַחְתִּי אֶת הַקִּלְטָת וְנִתְתִּי אֶת זֶה לְמִי שֶׁנִּתְתִּי, וְהוּא עָשָׂה מְזֵה קִנְטָרִס נִפְלֵא, אִיךָ שֶׁמְלַמֵּד וְאִיךָ שֶׁמוֹרֶה צְרִיכִים לְלַכֵּת, זֶה עֲכָשׁוּ יֵצֵא לְאוֹר, אֲנַחְנוּ מְחַפְּשִׁים בְּיָרוֹת לְבֵית סֵפֶר, מִצְדֵי הַיִּתִּי לֹקַח אֶת כָּלְכֵן! אָבֵל יֵשׁ מִפְקַחַת וּבּוֹדְאֵי הַמִּפְקַחַת צְרִיכָה לְאֲשֹׁר אֶת זֶה, וְאֲנַחְנוּ מְחַפְּשִׁים גַּם לְמִשְׁרָה.

חֲכָמוֹת נָשִׁים בְּנִתָּה בֵּיתָה, הַבְּעַל נֹגֵד שֶׁהוּא כֵּן עוֹבֵד, אֲתָן יוֹדְעוֹת כַּמָּה הַשְּׁפָלוֹת הוּא עוֹבֵר? כַּמָּה הַבְּעַל סוֹבֵל? אִזְ הוּא בָּא לְבֵית מְתוּחַ, תִּקְבְּלוּ אוֹתוֹ בְּחִיּוּךְ! לָמָּה אֲתָן צְרִיכוֹת לְקַחַת אוֹתוֹ וְלִשְׁפֹךְ עָלָיו עוֹד שְׁפִכְטָל? סִפְרָתִי לְכֵן וְהִנֵּה אֲנִי אֶסְפֵּר לְכֵן עוֹד פְּעַם אֶת הַסְּפּוֹר, כְּשֶׁאֲנִי הַיִּתִּי בְּחוֹר צְעִיר אֲנַחְנוּ רַק שְׁתֵּי אַחִים, וְגִרְנוּ בְּדִירָה אָבָא אֲמָא אֲנִי וְאָחִי בְּקוֹמָה הָעֲלִיוֹנָה, וּבְקוֹמָה הַתַּחְתּוֹנָה שָׁמָּה הָיָה הַבְּעַל הַבֵּית עִם אֲשֶׁתוֹ וְלוֹ הַיִּתָּה אֲשֶׁה לֹא כָּל כֵּךְ חֲכָמָה, וְלָמָּה? הַבְּעַל הָיָה עוֹבֵד קֶשֶׁה מְאֹד וְכִשְׁהוּא חֲזוֹר מִהָעֶבְרָה הָיָה לוֹ יוֹם טוֹב? הָיָה שְׂמֵחַ בְּבֵית? הָיָה לוֹ יוֹם רַע! הָיָה שְׂמֵחַ כִּסַּח! בְּמִקּוֹם שֶׁאֲשֶׁתוֹ תִּרְגָּע אוֹתוֹ, בְּעֲלֵי הַיָּקָר בְּסִדֵּר! כִּפְרָה! לֹא עֲשִׂיתְּ כֶּסֶף הַיּוֹם, אָבֵל אֲנִי אוֹהֶבֶת אוֹתָךְ, וּבֵא הַכִּנְתִּי לְךָ אֶכֶל, בְּמִקּוֹם לְהִרְגִיעַ אוֹתוֹ הִיא עוֹד שְׁפִכָה לוֹ שְׂמֵן לְמִדּוֹרָה אֲתָה שְׁלוּמֵיֶאל! וְאֲתָה וְכו', הוּא שָׁמַע אֶת זֶה וְהִתְחִיל מִכּוֹת וְהִדְבֵּר הִרְאִשׁוֹן שֶׁשְׂמַעְנוּ מִלְּמַעְלָה, שֶׁהוּא הַעִיף אוֹתָהּ כְּכֹה מִהַבֵּית, לֹא פְעַם אַחַת תִּלַּשׁ אוֹתָהּ כְּכֹה בְּשַׁעֲרוֹת, יוֹם אֶחָד הִיא בָּאָה לְמַעְלָה אֵלֵינוּ פָּשוּט לְהַנְצִל מִבְּעֵלָה, מִלְּאָה דָם, אֲנִי בָּא מִהִשְׁיבָה הַבֵּיתָה, הִיא שׁוֹכֶכֶת בְּמִטָּה שְׁלִי, הִיא לֹא רוֹצָה לְלַכֵּת בְּבֵית, אֵל תִּשְׁאַלוּ! אֲנִי כָּבֵר בְּמִטָּה הַזֶּה לֹא יִשְׁנִיתִי

וּנְגַעְלָתִי, בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן! הִיוּ צְרִיכִים לְקִנּוּת לִי מִזֶּרֶן חֲדָשׁ, אֲנִי יִשְׁנָתִי אוֹתוֹ לִילָה עַל הַרְצָפָה עַל מַעִיל, אֲבָל רְאִיתִי מָה זֶה אִשָּׁה? בְּמָקוֹם לְחִזֵּק אֶת בַּעֲלָהּ מָה אֶת שׁוֹפְכֵת עָלָיו אוֹת בּוֹז שְׂאֵתָה לֹא שׁוּה לְשׁוּם דְּבָר? אִם אֶתָּן רוּצוֹת שְׁלוֹם בֵּית תִּרְאוּ לְחִזֵּק אֶת בַּעֲלִיכֶן, אֵיךְ שְׂאֵתָן רוּאוֹת אֶת בַּעֲלִיכֶן הוּא צְרִיךְ לְהִיּוֹת גָּבֵר, הוּא מֵרָאָה שֶׁהוּא בַּעַל הַבַּיִת, הוּא צְרִיךְ תְּשׁוּמַת לֵב יוֹתֵר מִמָּה שְׂאֵתָן צְרִיכוֹת מִמֶּנּוּ, תִּאֲמִינוּ אוֹ לֹא תִאֲמִינוּ, אִשָּׁה צְרִיכָה אֶת הַתְּשׁוּמַת לֵב מִבַּעֲלָהּ כָּל הַכְּבוֹד! אֲבָל תִּדְעוּ לָכֵן שְׁבַעֲלִיכֶן צְרִיךְ יוֹתֵר אֶת הַתְּשׁוּמַת לֵב שְׁלִכֶן, אִם תִּתְּנוּ לַבַּעַל אֶת הַתְּשׁוּמַת לֵב תִּרְאוּ אֵיזָה בַּעַל יָקָר יִהְיֶה לָכֵן, תִּנְסוּ! הוּא קִדְּם יִצְעַק, וְאֵל תִּגִּידוּ מוֹהֲרָא"ש אָמַר שְׂאֵתָה חֲלַשׁ אִפִּי וְצְרִיכִים לְתַת לָךְ תְּשׁוּמַת לֵב? אִזְ עַכְשָׁו תִּקְבְּלִי אֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ! תִּהְיוּ אֶתָּן הַגְּבָרִים וְתִרְאוּ? אֲדַרְבֶּה אֶתָּן תַּחֲזִקוּ אֶת בַּעֲלִיכֶן כִּי לַבַּעַל עוֹבֵר מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, תִּדְעוּ לָכֵן אֲנָשִׁים עוֹבְדִים מְאֹד קָשָׁה, אֲנִי לֹא יִגִּיד פֶּה שְׁמוֹת, אֲבָל אֲנִי מִכְּרַח לְהִגִּיד לָכֵן יֵשׁ פֶּה נְשִׁים שְׁיוֹשְׁבוֹת פֶּה, אֲנִי יָכוֹל לְהִגִּיד לָכֵן בַּעֲלִיכֶן עוֹבְרִים סָבֵל כִּזֶּה שְׂאֵם אֲנִי יִגִּיד לָכֵן אֶתָּן תִּבְכּוּ, וְהָאִשָּׁה לֹא? תִּצַּא לְחוּץ לְאַרְץ לֹא אֲכַפֵּת לִי? לֹא רוּצָה לְרְאוֹת אוֹתָךְ? עַד שֶׁתִּבִּיא כָּךְ וְכָךְ כֶּסֶף, הוּא כְּבָר מִבִּיא כֶּסֶף הוּא בָּא הַבַּיִתָּה, מָה שֶׁהוּא סָבֵל שְׂמָה זֶה אֶתָּן לֹא חוֹלְמוֹת, לְכָל הַפְּחוֹת יַחַס טוֹב, הַבֵּאתָ רַק עֲשָׂרִים אֶלְף שְׁקֵל? אֶתָּן יוֹדְעוֹת מָה שֶׁהוּא עֹבֵר? לֹא רוּצָה לְהִתְקַרֵּב אֵלַיךְ וְכַדּוּמָה! מָה הַדְּבֻרִים הָאֵלוּ? שְׁיִהְיֶה לָכֵן שְׁכָל לְחִזֵּק אֶת בַּעֲלִיכֶן, לְעוֹדֵד אֶת בַּעֲלִיכֶן, זֶה מָה שְׁנִקְרָא אִשָּׁה כְּשֶׁרָה שְׁעוֹשֶׂה רְצוֹן בַּעֲלָהּ, שְׂמַחֲזֵקת אֶת בַּעֲלָהּ וּמְעוֹרֶרֶת אוֹתוֹ וְנוֹתֶנֶת לוֹ יַחַס טוֹב, וְכֵן תִּקְבְּלוּ חֲזָרָה. תִּדְעוּ לָכֵן הָעוֹלָם הַזֶּה זֶה כְּמוֹ רְאִי, וְרְאִי אֵיזָה פְּרָצוּף שְׁעוֹשִׂים כָּךְ רוּאִים חֲזָרָה, עוֹשִׂים פְּרָצוּף מְחִיךְ אִזְ רוּאִים פְּרָצוּף מְחִיךְ, עוֹשִׂים פְּרָצוּף חֲמוּץ תִּרְאוּ גַם כֵּן חֲמוּץ, אֶת הוֹלְכֵת חֲמוּצָה הוּא הוֹלֵךְ חֲמוּץ, נוֹ? שְׂתִי חֲמוּצִים בַּבַּיִת! זֶה שְׂדוּף טוֹב! וְשְׂתִיָּהֶם חֲמוּצִים, שְׂתִיָּהֶם

גילבה, שתיהם ברגז, לא מדברים אחד עם השני והילדים באמצע לא יודעים מה קורה, ואחר כך שכבר יש שלום, הילדים שואלים? אבא ואמא כבר יש שלום? זה צריכים לחכות שהילדים יגידו אבא ואמא יש שלום? או כשגדולים כבר תגידי? אבא רגוע? האמא רגועה? אני לא נכנס! אני לא רוצה להיות הכבשה השחורה! אני לא אומר לכן עכשו לא תורה לא חכמה לא כלום, אני מדבר רק ממציאות. אני אומר לכן פתוח אין לי פה שום פונה אני רוצה שיהיה לכן רק טוב בחיים. אני לא אומר עכשו דרשות כמו כל הרבנים וגמרנו את הדרשה שלום! ואני מקבל את הטשעק שלי, לא! ברוך השם אני רוצה רק שיהיה לכן טוב, ואני רק אומר לכן מציאות. אני מדבר ממציאות לא מחכמה. וזה מה שקבלתי מרבנו ז"ל וזה מה שרבנו ז"ל רצה מאתנו, תקחו שיחות הר"ן סימן רס"ג רס"ד ותראו איך שרבנו ז"ל אמר איך שצריכים לחיות בבית. בשביל זה צריכים לאהב את הצדיק כי הצדיק לומד אתנו דברים כאלו מה שלא שומעים בשום מקום. אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קל"ה) כתוב ונפש יהונתן נקשרה בנפש דוד, וכתוב נפלאתה אהבתך לי מאהבת נשים, בדרך כלל גבר אוהב אשה, אומר רבנו ז"ל אהבה לצדיק צריך להיות יותר מאהבה שיש לבעל לאשה, מהאשה לבעלה, כך אומר רבנו ז"ל, תסתכלו ותרשמו את זה לקוטי מוהר"ן סימן קל"ה, למה? כי הצדיק מלמד אותנו איך לחיות בזה העולם, איך לעבר את זה העולם, הרי לכל אחד ואחד מאתנו לא חסר בעיות, כלם יש את לנו בעיות אל תחשבו לרגע לי יש הבעיות הכי רציניות, הכי צרות אני סובל, אין דבר כזה? כל אחד עם הצרה שלו, כל אחד עם החבילה שלו, והצדיק הוא מלמד אותנו איך לעבר את החיים, איך לשמח בחיים, איך לישר הדורים, איך לגשר הפכים, ואיך לעבר את החיים בשמחה, מי אומר שצריכים לעבר את החיים רק חמוץ, כל היום וכל הלילה, הבעל שלי ככה

וְהָאִשָּׁה שְׁלִי כָכָה, הַבֵּן שְׁלִי כָכָה הַבַּת שְׁלִי כָכָה, כָּכָה צָרִיךְ לַחַיּוֹת?
 לַעֲשׂוֹת גִּיהֶנֶם? יֵשׁ נָשִׁים שְׁעוֹשׂוֹת לַעֲצָמָן, גִּיהֶנֶם בְּעֲצָמָן רַבְּנוּ ז"ל
 אוֹמֵר הֵגֵן עֵדֶן וְהִגִּיהֶנּוּם הֵם פֹּה, כִּי אֵיךְ שְׁאַנְחֵנוּ לּוֹמְדִים אֶת זֶה
 בְּסִפְרִים אֲזִי אֲנַחְנוּ חוֹשְׁבִים הִנֵּה אֲנַחְנוּ נִצָּא מִזֶּה הָעוֹלָם אֲזִי לְמַעַלָּה
 בְּשָׁמַיִם יֵשׁ גֵּן עֵדֶן וְלְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם יֵשׁ גִּיהֶנֶם, אֲתָן יוֹדְעוֹת הָעֲרָבִים
 לְמָדוּ אוֹתָם אִם אֲתָה תִּתְּפוּצֵץ! מַחֲכִים לָךְ שְׁבָעִים וּשְׁתַּיִם בַּחוּרוֹת,
 מָה הוּא לֹא יַעֲשֶׂה עֲרָבֵי שְׁמַחֲכִים לוֹ שְׁבָעִים וּשְׁתַּיִם בַּחוּרוֹת אֲזִי הוּא
 מְפוֹצֵץ אֶת עֲצָמוֹ, אֲנַחְנוּ יְהוּדִים וְיֵשׁ לָנוּ קֶצֶת יוֹתֵר שְׁכָל מִזֶּה, בָּא
 רַבְּנוּ ז"ל נוֹתֵן לָנוּ עוֹד יוֹתֵר שְׁכָל, אֵל תַּחֲשִׁבוּ הֵגֵן עֵדֶן וְהִגִּיהֶנּוּם זֶה
 בְּשָׁמַיִם, הֵגֵן עֵדֶן וְהִגִּיהֶנּוּם אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל זֶה פֹּה, אָדָם בּוֹנֵה לַעֲצָמוֹ
 אֶת הַגִּיהֶנֶם וְאָדָם בּוֹנֵה לַעֲצָמוֹ אֶת הֵגֵן עֵדֶן, אִם אָדָם יוֹדֵעַ אֵיךְ
 לְהִתְמוֹדֵד עִם הַחַיִּים, אִם אִשָּׁה יוֹדַעַת אֵיךְ לְהִתְמוֹדֵד עִם בַּעֲלָהּ! אֲנִי
 מְסַכֵּם אֲתָכֶן יֵשׁ גְּבָרִים אֱלִימִים מְלוּלִית, אֱלִימִים פִּיזִית הַשֵּׁם יִשְׁמַר,
 אָבֵל לֹא חָסַר נָשִׁים גַּם כֵּן, יֵשׁ נָשִׁים אֱלִימוֹת שֵׁיכוֹלִים לְתַת סְטִירָה,
 לְבַעַל שֶׁהִבְעֵל צָרִיךְ לְלַמֵּד מִמֶּנָּה אֵיךְ נוֹתְנִים סְטִירָה, יֵשׁ דְּבָרִים
 כְּאֵלוֹ גַּם כֵּן, אֲנִי עוֹסֵק בְּזֶה אַרְבָּעִים וְאַרְבַּע שָׁנִים מִתְּשַׁכְּ"ד, יֵשׁ וְיֵשׁ!
 בְּשִׁבִיל זֶה אֲנִי אֵף פֶּעַם לֹא שׁוֹמֵעַ צַד אֶחָד, אֲנִי אוֹהֵב לְשָׁמַע צַד שְׁנֵי,
 בָּאָה הָאִשָּׁה בּוֹכָה הַבַּעַל שְׁלִי נִתֵּן לִי מַכּוֹת, מָה אֲתָ רוֹצָה שְׁאַנִּי
 יַעֲשֶׂה? שְׁאַעִיף אוֹתוֹ? שְׁאַתְּלֶה אוֹתוֹ? רַגַע! אֲנִי רוֹצָה לְשָׁמַע מִבַּעֲלָהּ,
 לֹא! לֹא! הוּא רָשָׁע מְרָשָׁע, אֲנִי שׁוֹאֵל אֶת הַבַּעַל מָה קוֹרָה? הִיא
 נִתְּנָה לִי מַכּוֹת רָצַח אֲזִי אֲנִי צָרִיךְ הִגָּנָה עֲצָמִית אֲזִי דְּחַפְתִּי אוֹתָהּ, וְהִיא
 נִפְלָה וְקַבְּלָה מִכָּה, אֲנִי כָּבֵר שְׁמַעְתִּי אֶת שְׁתֵּי הַצְּדָדִים, אָבֵל אֲנִי
 אוֹמֵר יֵשׁ צְדָדִים גַּם כֵּן כְּאֵלוֹ, תִּדְּעוּ לָכֵן בְּרִיב צְרִיכִים שָׁנִים, עִם קִיר
 לֹא יְכוֹלִים לָרִיב, תִּזְכְּרוּ מָה שְׁאַנִּי אוֹמֵר לָכֵן, תִּנְסוּ לָרִיב עִם קִיר?
 תִּנְסוּ! תִּלְכוּ אֶל הַקִּיר וְתִתְּחִילוּ לָרִיב! מִקְּסִימוּם עִם רְאִי אֲתָן יְכוֹלוֹת
 לָרִיב, וְתִרְאוּ אֵיךְ שְׁאַתָּן נִרְאוֹת כְּשְׁאַתָּן בְּמַתַּח, צוֹרְחוֹת, וְתִתְּבִישׁוּ
 מִעֲצָמְכֶן, אָבֵל אִם אִשָּׁה יֵשׁ לָהּ שְׁכָל הִיא יְכוֹלָה לַעֲשׂוֹת אֶת הַבַּיִת

גַּן עֵדֶן, הַבַּעַל מִתְפָּרֵץ? בְּסֹדֶר! אֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה אִישִׁית עִכְשָׁו הוּא
 בַּעֲצָבִים, עוֹד כַּמָּה דְקוֹת אֶת אוֹהֶבֶת אוֹתִי? כִּמוֹ יֶלֶד קֶטֶן אַחֲרֵי
 שֶׁהוֹפֵךְ אֶת הַבֵּית, אִמָּא? אֶת אוֹהֶבֶת אוֹתִי? כֶּךָ הַבַּעַל אוֹתוֹ דְבַר!
 אֶת אוֹהֶבֶת אוֹתִי? הַשְּׁפֵלֶת אוֹתִי! דְבַרְתָּ עַל הָאִמָּא שְׁלִי! קִלְלֶת
 אוֹתִי! וְעִכְשָׁו? אֲבָל תִּהְיוּ פְקָחוֹת אֵל תִּקְחוּ שׁוֹם דְבַר אִישִׁי, תִּצְחָקוּ
 מֵהַחַיִּים יִהְיֶה לָכֵן גַּן עֵדֶן, לֹא צְרִיכִים לַעֲנוֹת, מִסְפִּיק יֵשׁ צְרוֹת
 מֵהֵילָדִים, גַּם בֵּין הַבַּעַל וּבֵין הָאִשָּׁה אוֹתוֹ דְבַר? לַבַּעַל גַּם כֵּן לֹא
 צְרִיכִים לַעֲנוֹת! אֲבָל אֲתֵן תִּהְיוּ פְקָחוֹת, מִי מְלַמֵּד אֶת זֶה? הַצְדִּיק!
 בְּשִׁבִיל זֶה אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל שְׁצְרִיכִים לְאַהֵב אֶת הַצְדִּיק שֶׁהוּא מְלַמֵּד
 אוֹתָנוּ דְבָרִים כְּאֵלוֹ, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָנוּ שְׁנוֹזְכָה לְצִית אֶת
 רַבְּנוּ ז"ל, לְצִית אֶת הַצְדִּיק. מֵאִיפֹה יֵשׁ לִי אֶת הַכַּח הַזֶּה? אֲנִי אֶגִּיד
 לָכֵן פְּתוּחַ לֹא חָסַר לִי צְרוֹת, וְלֹא חָסַר לִי מֶה שְׁאֲנִי עוֹבֵר בַּחַיִּים,
 וּמֶה שְׁאֲנִי שׁוֹמֵעַ כָּל יוֹם וַיּוֹם צְרוֹת, הֵייתִי בַחֹר צָעִיר בְּגִיל חֲמֵשׁ
 עֶשְׂרֵה מְצֵאתִי סֵפֶר אֶחָד מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה הִפֵּךְ אוֹתִי לְגַמְרֵי
 לְגַמְרֵי, וְאֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָכֵן שְׁבָרוּךְ הַשֵּׁם לֹא הַכְרַתִּי אֶת אֵף אֶחָד
 רַק אֶת סֵפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, לֹא הַכְרַתִּי אֶת אֵף אֶחָד, שׁוֹם חֲסִיד בְּרִסְלָב,
 רַק הַסְפָּרִים! רַק מֶה שְׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר זֶה הִיָּה הַחֲכָמָה הַכִּי גְדוֹלָה,
 מֶה שְׁרַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר עַל זֶה מְסֻרְתִּי אֶת נַפְשִׁי, עַל כָּל מֶה שְׁרַבְּנוּ ז"ל
 אוֹמֵר זֶהוּ כֶּכָּה צְרִיךְ לִהְיוֹת! וּבְרוּךְ הַשֵּׁם בְּגִלָּל זֶה הַצְלַחְתִּי, וְאַחַר
 כֶּךָ בָּאתִי לְבְרִסְלָב, וְאֲנִי רוֹאֶה אֵיךְ רַבִּים אֶחָד עִם הַשְּׁנִי? אוֹכְלִים
 אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי? אִמְרַתִּי בְרוּךְ הַשֵּׁם שְׁאֲנִי לֹא הַכְרַתִּי אוֹתָם וּבְרוּךְ
 הַשֵּׁם שְׁאִין לִי עֵסֶק עִם אֵף אֶחָד, וְאֲנִי לֹא הוֹלֵךְ לְשׁוֹם מְקוֹם. בְּיוֹם
 שְׁלִישִׁי הִיָּה הַבַּר מְצוּהָ שֶׁל הַנֶּכֶד הָרֵאשׁוֹן שֶׁל הַרְבֵּי מְבַעֲלֵזָא, הוּא
 לֹא יֵכַל הִיָּה לְהִבְיֵא יְלָדִים, סְפוּר שְׁלָם, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲזַר לוֹ
 וְאַחֲרֵי הַרְבֵּה שָׁנִים הוּא הִבְיֵא בֶן יְחִידָה. וְאֲנִי עוֹד הַכְרַתִּי אוֹתוֹ כְּשֶׁהִיָּה
 יֶלֶד קֶטֶן וְאֶת הַדּוֹד שְׁלוֹ, וְהִיֹּת שְׁאֲנִי מְאֹד מְעַרֵף אוֹתָם, שֶׁהֵם מְאֹד
 בְּאַחֲדוּת, קֹהֵלָה מְאֹד מְאַחֲדֶת בְּאַהֲבָה, וְאַבְרָכִים מְאֹד מְאֹד יִרְאִי

שמים לכן אני אוכל רק מהשחיטה שלהם, כי לצערי הרב ראיתי
 מה שקורה בשחיטות אחרות השם ישמר, טרפות ונבלות! לכן אני
 אוכל רק מהם, אז הלך להם בחיים שאני אבוא לבר מצוה, וצלצלו
 לי הגבאים אתה מכרח! מכרח! אני אגיד לכן, התפתלתי עם יסורי
 תפת זה לא יכולים להסביר? מי שראה איך שבקשי נכנסתי ברכב,
 אבל לא עזבו אותי, בסדר! אשתי אמרה לי תלך! אמרתי אין לי כח?
 אתן יודעות מה שאמרה לי? כל אשר תאמר לך שרה שמע בקלה,
 עדין אני מכרח להגיד לכן עוד לא הספמתי, הבן שלי תלך! זרקתי
 גורל תסע אל תסע? יצא תסע! אז הלכתי! היה לי כדאי להיות
 שמה, מילא באו שמה הגבאים כל אחד קפץ ורצה להראות לגבאי
 השני שהוא מביא אותי, אבל מה שהיה שמה זה היה לי כדאי
 לראות, איזה אהבה יש שמה לצדיק, אני מכרח להגיד לכן אין דבר
 כזה בעולם. זה היה השמחה שלהן, שמחו עם השמחה שלו כאלו
 זה השמחה שלהם, ראיתי מה זה נקרא אהבת הצדיק, לא לסדר את
 הצדיק, כמו שיש במקומות אחרים השם ישמר, שאין חסידות ואין
 ישיבה שלא יהיו שמה מריבות ומחלוקות, ליטאים, חסידים,
 ספרדים, אשכנזים בין ספרדים, וכלם ככה חמולות חמולות, את
 האחדות שראיתי שמה הלואי שיהיה לכן את האהבה הזו, היו שם
 כל כך הרבה נשים, והכניסו אותם בבניני האמה שזה רחוק משם
 יותר מקילומטר, אבל היה מעגל סגור שראו, ספרו לי איך הנשים
 הן לא באולם אלה הן באולם אחר, קילומטר וחצי רחוק מהאולם,
 איזה שמחה היה להן שהגברים רקדו פה בשמחה כזו והן רקדו
 שמה עם שמחה כזו מאיפה זה? זה בא מהצדיק שכל כך מחזק
 אותנו.

הקדוש ברוך הוא יעזר שנזכה באמת לאהבת הקדוש ברוך
 הוא, ולאהבת אבא ואמא, אהבת הבעל והילדים, ואהבת הצדיק.

הקדוש ברוך הוא יעזר לנו שיהיה לנו עכשו פורים שמח,

לא רציתי מוזיקה כי הלב שלי שותת דם, שמה השם ישמר בבית חולים מתפתלים עכשו מיסורים, אבל שהקדוש ברוך הוא יעזור לנו שאנחנו נכנסים עכשו בחדש אדר שכל הרשעים הארורים, המן, שיהיה להם מפלה ושביחד נזכה לקבל את פני משיח צדקנו.

לילה טוב וחדש שמח והקדוש ברוך הוא יעזור שרק נשמע בשורות טובות.

עכשו אני מבקש אתכן תגידו לבעליכן שאני חיב! לא אתן! אני החזקתי אתכן יותר מדי, שלא יכעסו עליכן תשימו את האשמה עלי ותגידו לבעליכן שאני חיב.

ו' תתמ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר פקודי א' דראש חדש אדר ב' ה'תשס"ח

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידים ברסלב" הגרים ביבנאל "עיר ברסלב" הו"יה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

חסדי השם יתברך שאנחנו נמצאים עכשו בחדש השמחה שהוא חדש הסמוך לחדש הגאולה, כי (ראש השנה יא.) בניסן נגאלו ובניסן עתידין להגאל, ולכן עלינו לשמח מאד מאד כל החדש, כי הגאולה תהיה רק בזכות השמחה, ושעם ישראל שמחים עם המצוות כמו שכתוב (ישעיה נה) כי בשמחה תצאו עקר יציאת הגלות זה רק על ידי השמחה, וכך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן י') שעקר הגלות הוא כשהדעת בגלות, שהוא מצמצם בדעתו ורואה רק שחור, אבל אם אדם שמח אז זוכה לגדלות המחין והכל מתרחב לו, ולכן לפני חדש הגאולה שהוא בניסן מקדימין חדש אדר חדש השמחה.

והנה הרמב"ם אומר כשבא צרה לעם ישראל צריכים לחפש

על מה ולמה באה לנו הצרה הזו, ויען שכלל עם ישראל נמצאים היום הזה באבל שנהרגו ונרצחו באפן טראגי עד מאד בחורי ישיבה שהיו באמצע הלמוד זה מחיב אותנו לבדק על מה באה לנו הצרה הזו? ולדעתי הפרודים והגזענות וכו' שיש בינינו זה מה שגורם כל הצרות, כי המן הרשע טען (אסתר ג) ישנו עם אחד מפזר ומפרד בין העמים וגו' ולמלך אין שוה להניחם וגו', כי המן עמלק שהשר שלו למעלה זה הסמ"ך-מ"ם הוא המקטרג על נשמות ישראל שהם מפרדים ומפלגים בניהם פלג פלג וכו' וכו', אבל אסתר המלכה בכח מרדכי הצדיק נלחמה בקלפת המן עמלק והכריזה (שם ד) לך כנוס את כל היהודים וגו', אם רוצים להפטר מהטמאה הזו של עשו וישמעאל ועמלק וכו' וכו' אין עצה אחרת רק להתאחד יחד באחדות אחד, ולכן אם נשמות ישראל יתאחדו יחד באהבה גדולה מאד בלב אחד ובפה אחד אז נצליח להפיל את שרו של עמלק שהוא הסמ"ך-מ"ם המקטרג הגדול על נשמות ישראל, ונזכה להגאל, ולכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים על כל פנים בקהלה שלנו אני מבקש ומתחנן לפניכם אם אני לא יכול לפעל אצל כלל נשמות ישראל לכל הפחות שאפעל בקהלה שלנו שהיא חממה של אמונה, שיהיה אחדות אחת בין אנשי קהלתנו, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נצבים) אתה מוצא שאין ישראל נגאלין עד שיהיו אגדה אחת, ואני מבקש ומפציר מי שמרגיש שהוא לא יכול להיות ביחד באחדות אחת עם הזולת שיעזב את קהלתנו, אני רוצה קהלה מאחדת קהלה שאוהבים אחד את השני עוזרים אחד לשני, זה מאד חשוב בעיני הקדוש ברוך הוא, כי הרי ידוע שרבנו ז"ל מוליד אותנו בדרך כמו שיתנהג לעתיד, כי כל התורות והמאמרים שבלקוטי מוהר"ן הקדוש והנורא הם הנהגות כמו שיינהיג משיח צדקנו את כלל ישראל בעתיד הקרוב, ועל זה אמרו חכמינו הקדושים (מדרש אגדה בראשית) בעולם הזה מפני שאין מתחברין זה עם זה מקנאין

זֶה בָּזָה, אֲבָל לְעֵתִיד לְבֹא כְּשִׁיתְחַבְּרוּ זֶה עִם זֶה יִתְעַלּוּ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים אֵלֶיךָ שֶׁנִּקְרָאִים עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל וְלוֹמְדִים בְּכָל יוֹם לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן תַּעֲשׂוּ כָּל מָה שְׁבִיכְלֶתְכֶם לְהַשְׁתַּוֹּת עִם כָּלֵם, אֲנִי רוֹצֵה שֶׁבְּקֵהֶלָה שְׁלֵנוּ יִהְיֶה אַחֲדוּת וְאַהֲבָה וְאַף אֶחָד שֶׁלֹּא יִדְבַר רַע עַל הַשָּׁנִי, וְאַף אֶחָד לֹא יִקְנֵא בַּשָּׁנִי, וְאַף אֶחָד לֹא יַחְתֵּר תַּחַת הַשָּׁנִי, וּמִי שֶׁלֹּא יִכּוֹל לְעַמֵּד בְּזֶה שְׂיַעֲשֶׂה טוֹבָה לְכָל הַקֵּהֶלָה שְׂיֵצֵא וְיִחַפֵּשׂ קֵהֶלָה אַחֲרָת, כִּי עִם יִשְׂרָאֵל נִמְצְאִים בְּכִלְלִיּוֹת בְּסִפְנֵה גְדוּלָה וְאַנְחֵנוּ צְרִיכִים לְרֹאוֹת לְכָל הַפְּחוֹת אֲצִלְנוּ לְסַגֵּר אֶת כָּל הַפְּרָצוֹת שֶׁל פְּרוּדִים וְגִזְעָנוֹת, וְכָתוּב בְּזֶהֱר (וְהֵר חֲדָשׁ נח) אִם בֵּי כְּנִישְׁתָּא חֲדָא (בֵּית הַכְּנֶסֶת אֶחָד) יִתְאַחֲדוּ יַחַד הֵם יִבְיֹאוּ אֶת הַגְּאֻלָּה, וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים בּוֹאוּ וְנִשְׁתַּדַּל שְׂזֶה יִהְיֶה הַבֵּית הַכְּנֶסֶת שְׁלֵנוּ, הַקֵּהֶלָה שְׁלֵנוּ שֶׁתִּבְיֵא אֶת הַגְּאֻלָּה לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְזֶה יִקְרָה רַק אִם נִהְיֶה כָּלֵנוּ מְאַחֲדִים בְּלֵב אֶחָד וּבְפֶה אֶחָד, וּבְזֶה נִגְרַם נַחַת רִיחַ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְנוֹצִיא אֶת שְׁכִינְתָּא מִבֵּי גְלוּתָא.

נֹא וְנֹא תִרְאוּ לְקַדֵּשׁ אֶת שֵׁם שָׁמַיִם עַל יְדֵי הַתְּנַהֲגוֹתְכֶם שֶׁתִּתְנַהֲגוּ בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוּל כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל אִם הָיוּ קִיסְרִים וּמְלָכִים יוֹדְעִים אֵיךְ שְׂאֲנֵי מִלְמַד אֶת אֲנָשֵׁי דֶרֶךְ אֶרֶץ הָיוּ שׁוֹלְחִים אֶת הַיְלָדִים שֶׁלָּהֶם אֲצִלֵּי לְלַמֵּד דֶּרֶךְ אֶרֶץ, כִּי אֲצִל רַבְּנוּ ז"ל תִּלְמִידָיו הַקְּדוּשִׁים הַתְּנַהֲגוּ בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ נִפְלְאָה וּבְמוֹפֵת גְּדוּל, וְלֹא הָיָה דְבָר כְּזֶה שֶׁל לַחֲטָף שִׁירִים וְכוּ' אוֹ פְּרָעוֹת וְכוּ' אוֹ אֱלִימוֹת וְכוּ' הַכֹּל הַתְּנַהֵג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוּל מְאֹד וְהָיוּ שְׂרוּיִים בְּאֵימָה וְיִרְאָה, וְהִרְגִּישׁוּ אֵיךְ הַשְּׁכִינָה שׁוֹרָה בֵּין תִּלְמִידָיו.

כִּי בְּאֵמֶת מִי שֶׁזֹּכֵה לְהַכְנִיס בְּדַעְתּוֹ אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא אֲזַ כְּבָר מִתְנַהֵג לְגַמְרֵי אַחֲרָת, כִּי אֵינוֹ דוֹמֵה מִי שְׁחִי עִם תְּחוּשָׁה כְּזוֹ שֶׁמְרַגֵּשׁ שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא וּבְלַעְדוֹ אֵין נִמְצָא, וְהוּא מִסְתַּכֵּל עָלָיו וְצוֹפֵה וּמִבֵּיט עַל כָּל דְּבָר מָה

שֶׁהוּא עוֹשֶׂה וְכוּ' שָׁאזְ כָּל הַהִתְנַהְגוּת שֶׁלוֹ הוּא לְמוֹפֶת וְדַרְךְ אֲרָץ, וְזֶה נִקְרָא הַשְׂרָאָת הַשְּׂכִינָה שְׁמַרְגִישׁ שְׂשִׁכִינַת עִזוֹ נִמְצָאָת וְשׁוֹרָה עָלָיו, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם בּוֹאוּ וְנִכְנְסִים בְּדַעַתְנוּ שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא צוֹפֵה וּמְבִיט עָלֵינוּ, וְאֶפְלוּ שְׂאֲנַחְנוּ כְּמוֹ שְׂאֲנַחְנוּ עִם כָּל זֹאת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵב הַרְחֵמֵן וְרוּצֵה בְּטוֹבַתְנוּ, וְכִמְאָמְרָם ז"ל (יומא נו:) הַשׁוֹכֵן אִתְּם בְּתוֹךְ טְמֵאָתָם אֶפְלוּ בַשְּׁעָה שֶׁהֵן טְמֵאִים שְׂכִינָה עִמָּהֶן, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מוֹעֵד קָטָן כה) חֲבִיבִים יִשְׂרָאֵל לְפָנָי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבֻכָל מְקוֹם שְׁגָלוֹ שְׂכִינָה עִמָּהֶן, וְזֶה מִה שֶׁהַצְּדִיק הָאָמֵת מְלַמֵּד אוֹתְנוּ שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא אִתְּנוּ וְעִמָּנוּ וְאֶצְלָנוּ וְלִבְל נִתְיָאֵשׁ אֶלָּא נִתְחַזַּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עִזוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְלְהַרְגִיל אֶת עֲצָמָנוּ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁרִי מִי שִׁישׁ לוֹ שְׁכָל וּמְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שֶׁלוֹ בְּמְקוֹם לְפִטְפֹט דְּבָרִים בְּטִלִּים עַל דָּא וְעַל הָא עִם הַזְּוִלָּת שִׁיִּדְבֵר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁעַל יְדֵי זֶה יִבְנֶה הָאֱמוּנָה שֶׁלוֹ, כִּי בְּזֶה שְׂאָדָם מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּזֶה נִבְנָה הָאֱמוּנָה שֶׁלוֹ, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אֱמוּנָה סִימָן ל"ג) עַל יְדֵי אֱמוּנָה יִסְלַח לָךְ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיוּ בְּטִלְגִּים הַרְגִילוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּכָל יוֹם אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַכֵּל בְּשִׂמְחָה, שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תְּפִלָּה סִימָן פ"א) תְּפִלָּה שֶׁהִיא בְּשִׂמְחָה הִיא עֲרֵבָה וּמְתוּקָה לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאָמַר (שָׁם סִימָן ע') עַל יְדֵי שְׂמִחָה תָּבוֹא תְּפִלָּתְךָ בְּהִיכַל מְלָךְ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתְּפִלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִתְקַדֵּשׁ שֵׁם שְׁמַיִם עַל יְדֵיכֶם, וְתִהְיוּ דְגָמָא חִיָּה לְכָל עִם יִשְׂרָאֵל אִיךְ שְׂאֲנַחְנוּ חַיִּים בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָּה, וְאֵף שְׁכָל אֶחָד בָּא מְרַקַע אַחַר וּמַעֲדָה אַחֲרֵת וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת כְּלָנוּ מְאֻחָדִים בְּלֵב אֶחָד וּבְפֶה אֶחָד, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ עוֹזְרוֹ.

הַמְּאַחַל לְכֶם שִׁבַּת שְׁלוֹם

ו' תתמא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקרא ב' אדר ב' ה'תשס"ח
שלום רב אל ... תחיה

ראי לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ועקר ההתחזקות היא שמחה, שצריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות רק בשמחה, ואף שזה בא לכל אדם קשה מאד להיות בשמחה מחמת פגעי ומקרי הזמן, ובפרט לאשה יותר קשה להיות בשמחה כי היא מסוככת עם טרדות הבית וכו' עם הילדים וכו' עם כל זאת הזהירנו רבנו ז"ל מאד שאנחנו צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות בשמחה, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה סימן כ"ב) השמחה היא סימן שהוא זרע ברך השם.

נא ונא רק תהי חזקה ותחזקי את בעלך ואז תראי שהוא יחזק אותך, כי כך החיים כשאחד מחזק את השני על ידי זה שניהם מצליחים בחיי הנשואין, כי עקר הצלחת הזוג שיזכו לחיים טובים ונעימים ולחיים מאשרים זה רק כשהם שניהם מתחזקים יחד, וזה יסוד גדול בשלום בית, העקר אתם צריכים שתיכם להיות ותרגים וכו' ולא לזכר תמיד את העול שזה עשה לזו, וזו עשתה לזה וכו', כי כך אין לדבר סוף, וכן ראי לחזק את שאר נשי אנ"ש שזה המצוה הכי גדולה, כי רבנו ז"ל אמר לחזק בני אדם זה דבר גדול מאד, ובפרט אשה שמחזקת את זולתה זה מצוה מאד מאד גדולה, כי הטבע של האשה שנמשכת אחר השברון לב ויש לה תמיד מחשבות כאלו אף אחד לא מתענין בה ואף אחד לא חושב ממנה וכו' וכו', ולכן זה דבר גדול מאד לחזק אחת את השנייה, ובזכות זה גם לך יהיה הרבה התחזקות.

חכמינו הקדושים אמרו (ברכות ג:) כשנכנסו חכמי ישראל אל דוד המלך ואמרו לו אדוננו המלך עמך ישראל צריכים פרנסה אמר

להם לכו והתפרנסו זה מזה, והנה יש המון נשים שרוצות להכניס את ילדיהם בפעוטון ויען ששתי הפעוטונים כבר מלאים, ולכן אני מבקש אותך אם את יודעת שאיזה אשה רוצה לפתח פעוטון בבית תודיעי למשרד של הקהלה, כי הולך לי בחיים שעוד כמה נשים יפתחו בביתם פעוטון וכך שניהם יהנו הן האשה שפתחה פעוטון ויכולה להתפרנס מזה, והן האמא שמכניסה את הילדים לפעוטון אזי יש לה כמה שעות מנוחה כדי לצבר כח לילדים ולצרכי הבית, ואני מאד מאד מבקש מי שרק מוכנה לפתח בביתה פעוטון אני יתן לה את כל הגבוי לזה, כי אני רוצה שיהיה לכל אחד פרנסה, וכן לכל אשה שיהיה מנוחה, וכאן המקום לעורר אם את יודעת מי שיכולה להיות מורה או ממלאת מקום שתודיע למנהלת של הבית ספר (כמוכן בזה צריכים את הסכמת המפקחת הארצית).

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך רק טוב בחיים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתמב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקרא ג' אדר ב' ה'תשס"ח
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר והנעלה ...
נרו יאיר

מחר ביום שלישי בשעה שתים עשרה וחצי בצהרים אתן שעור
בכולל ורציתי מאד אם תוכל גם כן להצטרף, כי יש לי כמה דברים
נחוצים לדבר, ובכלל טוב להתחזק בכל פעם מחדש כי הסמ"ך-מ"ם
עובד אצל כל אחד ואחד שעות נוספות כדי להחליש את דעתו
ולהפיל את רוחו ולהכשילו בעברות חמורות, ולכן כדאי שמפעם
לפעם נתחזק יחד כדי להיות מחסנים מהסמ"ך-מ"ם השורה בקרבנו.

רַבּנוּ ז"ל אָמַר (ספּר הַמּדוּת אוֹת נאֹפֶף סִימָן מ"ז) הַנּוֹאֲפִים לָרַב הֵם מִתְנַגְּדִים לְצַדִּיקִים וְלִכֵּן אִם אַתָּה שׁוֹמֵעַ שְׂאָחֶד מְדַבֵּר עַל הַצַּדִּיק דַּע לָךְ שֶׁהוּא נױאָף, וְצַרִּיכִים לְשׁוֹמֵר מְמַנּוּ מְאֹד מְאֹד, וְאָמַר רַבּנוּ ז"ל (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן מ"ג) שֶׁהַדְּבוּרִים שֶׁל הַרְשָׁע מוֹלִידִים נֹאפֶף בְּשׁוֹמֵעַ, וּמִי נִקְרָא רְשָׁע? זֶה שְׂאִינוּ מִתְבַּיֵּשׁ לְדַבֵּר עַל הַצַּדִּיק, וְרוֹאִים בַּחוּשׁ אָדָם שֶׁעֵבֵר עַל עֲבֻרוֹת חֲמוּרוֹת כְּגוֹן אֲכִילוֹת טְרֵפוֹת וּנְבִלוֹת חֲלוּל שֶׁבֶת וְחִמְץ בְּפֶסַח וְכוּ' וְכוּ', וְעֵבֵר עַל כָּל מִינֵי תוֹעֵבוֹת רַעוּת בְּנִשְׁגָּז וְכָכֵל מִינֵי עֲרִיוֹת וְכוּ', וְהוּא יֵשׁ לוֹ עוֹד אֶת הַחֲצָפָה וְהַעֲזוּת מִצַּח לְדַבֵּר עַל צַדִּיקִים הַדְּבָקִים בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, וְלִכֵּן צַרִּיכִים לְהִתְרַחֵק מִרְשָׁעִים כְּאֵלוֹ כְּמוֹ שֶׁמִּתְרַחֵקִים מֵאִשׁ שׁוֹרֶפֶת.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אֹמְרִים (בְּמִדְבַר רַבָּה פְּרָשָׁה ט' סִימָן ד') וְהִיא מִתְחַנֵּיף קְדוּשׁ שְׂלֵא יִהְיוּ בְּנֵיהֶם מִמְזָרִים וְלֹא נוֹלָדִים שְׂלֵא בְּקִדְשָׁה לְפִי שְׂאִין הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא מִיחַד שְׁמוֹ עֲלֵיהֶם וְאִינוּ מְסִיעִים בְּמִלְחָמָה, וְלִכֵּן אִם רוֹאִים אֶחָד שֶׁמְעִז פְּנִיו וְהוּא עֵז פָּנִים צַרִּיכִים לְדַעַת שְׁנוּלָד בְּפֶסוּל וְחִי בְּפֶסוּל וְנִכְשָׁל בְּעֲבֻרוֹת, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (תַּעֲנִית ז'): כָּל אָדָם שִׁישׁ לוֹ עֲזוּת פָּנִים בְּיָדוֹעַ שְׁנִכְשָׁל בְּעֲבָרָה, וְאָמְרוּ (שם) כָּל אָדָם שִׁישׁ לוֹ עֲזוּת פָּנִים מִתָּר לְקִרוֹתוֹ רְשָׁע, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁמִּתְרַחֵק מִרְשָׁעִים אֲרוּרִים שְׂלֵא מִתְבַּיֵּשִׁים לְדַבֵּר עַל צַדִּיקִים שְׂדִבָּקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

לְאַחַר־וְנָה בָּא לְאַזְנֵי סְפוּרִים מְזַעְזָעִים מָה שֶׁקוֹרָה בְּמִתְנַ"ס וְכוּ' מִמֶּשׁ גְּלוּי עֲרִיוֹת וְכוּ' וְלִכֵּן אֲנִי אוֹסֵר אֶת אֲנָשֵׁי קְהֵלְתִּי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים חֲסִידֵי בְּרִסְלָב לֹא לְהַפְּנֵס שְׁמָה בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן מִפְּנֵי הַרְחָק מִן הַכַּעוֹר וְהַדוּמָה לוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ד סִימָן ו') מִפְּנֵי מָה נִסְמָכָה פְּרִשְׁת עֲרִיוֹת לְפָרֶשֶׁת קְדוּשִׁים? לְלַמֵּדְךָ שְׁכָל מְקוֹם שְׂאֵתָה מוֹצֵא בּוֹ גֵּדֵר עֲרוּהָ אַתָּה מוֹצֵא קְדוּשָׁה, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שִׁישְׁמַר אֶת עֲצָמוֹ וְאֶת יְלָדָיו וְאֶת אִשְׁתּוֹ שְׂלֵא יִכְנָסוּ לְשָׁם, עָלֵי נַפְל הַמְּחַיְבוֹת לְהִזְהִיר אוֹתָךְ כִּי מָה עָלִינוּ לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמֵנוּ וְאֶת נְשׁוֹתֵינוּ וְאֶת יְלָדֵינוּ בְּסַכְנָה גְּשָׁמִיּוֹת וְרוּחַנִּיּוֹת, וְדַע לָךְ שֶׁהַעֲנִין הוּא

מֵאֵד חֲמוֹר וְלֹא חֲמָרָא בְּעֵלְמָא וְכוּ', כִּי מִסְתּוֹכְבִּים שָׁמָּה טִיפוּסִים מוֹזְרִים וְכוּ' מִפְּקָרִים וְכוּ' וּמִקְרָצִים עֵינֵיהֶם לְנִשּׁוֹת אֲנִ"שׁ וְלִכְן לְמָה עָלִינוּ לְהִכְנִיס אֶת עֲצָמֵנוּ וְאֶת נְשׁוֹתֵינוּ וְאֶת יְלָדֵינוּ בְּסִכְנָה? אֲנִי מֵאֵד מְקַנָּה שְׂתַצִּית אוֹתִי, זָכַר הֵיטֵב מָה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְכֻמוֹת כ.). כָּל הַמְקַיִם דְּבָרֵי חֲכָמִים נִקְרָא קְדוּשָׁה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּקְרָא ג' אָדָר ב' ה'תשס"ח
שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר וְהַנְּעֻלָּה ... נְרוּ יֵאִיר

אֲתָה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר אֶת גְּדֻלַּת הַשְּׂמִיחָה שֶׁנִּרְמְתָ לִי שֶׁהִכְנַסְתָּ
הַחֲדָשׁ ... הוֹרָאתָ קָבַע לְעֲמַתָּה "יִשְׂמַח צְדִיק" שָׁבוּ אֲנִי מִחֲזִיק אֶת
הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁלָּנוּ שֶׁהִיא חֲמֵמָה שֶׁל אֲמוּנָה, יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא שֶׁהִזְכֹּת הַזֶּה תִּגַּן עָלֶיךָ, וְתִרְאֶה לְהוֹסִיף כְּהֵנָּה וְכֵהֵנָּה, וְגַם לְעוֹרֵר
אֶת שְׂאֵר אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁיַּעֲשׂוּ כְמוֹךָ, וְעוֹד יִגִּיעַ הַיּוֹם שֶׁתִּשְׂמַח עַל
גְּדֻלַּת הַזְּכוּת שֶׁקִּנִּיתָ לְעֲצָמְךָ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר אֶת זֶה בְּפֶה וּמִכָּל
שֶׁכֶּן בִּכְתָב.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שְׂאֵךְ טוֹב יִרְדְּפוּ אַחֲרַיָּךְ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתמד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקרא ג' אדר ב' ה'תשס"ח
שלום רב אל ... תחיה.

אני מאד מבקש אותך שתראי להתחזק ביתר שאת וביתר עז לחיות את חייך בקדושה ובטהרה ובצניעות גדולה כמו שאני תמיד מבקש אותך, כי הקדוש ברוך הוא שורה אלא במקום שיש שמה קדושה, ואמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי יבמות פרק ב' הלכה ד') כל מי שהוא פורש מן העריות נקרא קדוש, ולכן את צריכה מאד לשמר לא להתחבר עם נשים פרוצות וכו', ועל אחת כמה וכמה באין ערך שאין לאשה לדבר ולהתלוצץ ולהתנהג בקלות ראש עם גבר, כי הקדוש ברוך הוא מקפיד על דבר זה מאד מאד, וכך אמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשה ט' סימן ד') ישראל נקראים קדושים בעת ששומרין עצמן מן הנאוף ומן הזמה, הן אמת שחזרת בתשובה וכו' אבל את צריכה לדעת שדבר שהרגלת בו מקדם שחזרת בתשובה וכו' זה נעשה אצלך כהתר, ולכן אני מכרח להזהיר אותך שזה אסור חמור להתיחד עם גבר זה, כי אסור יחוד הוא לרב פוסקים דאורייתא, ואמרו חכמינו הקדושים (אבות פרק ג') שחוק וקלות ראש מרגילין לערוה, ולכן אסור לאשה לפטפט עם גבר זה בשום פנים ואפן, ואפלו שכוננתה להחזיר אותו בתשובה, כבר אמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה ל"ט) אברהם היה מגיר את האנשים ושרה את הנשים, אין שום היתר לאשה לפטפט עם גבר אפלו שכוננתה לטובה, כי היום יש אנשים פרוצים נואפים מפקרים משחתים וצריכים להתרחק מהם כמו שמתרחקים מאש, ולכן אני מאד מבקש אותך שתשמרי על זה מאד.

לאחרונה שמעתי דברים מזעזעים מה שקורה במתנ"ס, בשביל זה נתתי הוראה להפסיק את כל הפעילות של הבנות והנשים של

אנשי שלומנו שהיה שם עד עכשו, ומכאן להבא אני מגלה דעתי ואוסר על כל אשה ובת להכנס במתנ"ס שהוא מקום פרוץ לגלוי עריות, וגעל נפש מה שקורה שמה, ואפלו שיהיה איזה כנס כביכול של קדשה צריכים לברח משם, כי המקום הזה מיעד לפריצות וזמה שקוץ תעוב וזהום, ואנחנו צריכים מאד מאד לשמר על מחננו שיהיה קדוש, כדי שהקדוש ברוך הוא ישרה בתוכנו, ואני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתצייתי אותי, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (במות כ.) כל המקיים דברי חכמים נקרא קדוש.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתמה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקרא ד' אדר ב' ה'תשס"ח
הכתב והמכתב בידי מופ"ז הר"ר ... היא לאות ולראיה שאני מכירו ולמד אצלי כמה שנים והיות שהוא נמצא עכשו בצרה גדולה שנפל בחובות עצומים לזאת אני מבקש מאחינו בני ישראל היקרים אנא ראו לתמוך בו ביד רחבה ובזכות המצוה תתברכו בכל הברכות הכתובות בתורה.

הכותב וחותם למען המצוה

ו' תתמו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקרא ד' אדר ב' ה'תשס"ח
הכתב והמכתב בידי הר"ר ... נרו יאיר היא לאות ולראיה שאני מכירו ולמד אצלי כמה שנים והיות שהוא נקלע בחובות וטפיו תלויים בו לזאת יצא לדפק על פתחי נדיבים, ולכן אבקש את אחינו בני ישראל היקרים נא לקבלו בסבר פנים יפות ולהיות לו לאחיעזר

ולאחיסמך ולתתם לו בעיני יפה ובזכות המצוה תתברכו מפי אל עליון.

ו' תתמוז.

שעור לאברכי הכולל ד' אדר ב' התשס"ח

דרשה שדרש כ"ק מוהרא"ש שליט"א לאברכי אנשי שלומנו
היקרים יבנאל עיר ברסלב

קבלתי עכשו טלפון ואני מאד מבקש אתכם, רוצים רק לתפס אותנו, אנחנו נמצאים בסדום ועמורה ונסדר את זה עוד מעט, אבל עכשו הרגע מי שחנה את הרכב איפה שלא צריך אני מאד מבקש אני מחכה לכם עד שתוציאו משם את הרכב.

חסדי השם יתברך שהקדוש ברוך הוא זכה אותנו עם קהלה קדושה, חממה של אמונה, הפעם יותר מכל הבקורים שהיה לי אי פעם ביבנאל אני מכרח להגיד לכם, אף שאני סובל יסורי תפת ואני מבקש שתתפללו עלי, אבל אף פעם עוד לא היה שנהייתי כל כך כמו שנהייתי הפעם, ראיתי ברוך השם את פרי עמלי ואל תשכחו! זה לא ירושלים, לא בני ברק, ולא אשדוד, זה לא רכוזי חרדים שיש בכל העולם, פה זה מקום שאני חושב ואני רואה ויודע שהם היו יכולים להתחרות עם סדום ועמורה, אני לא יודע אם בסדום ועמורה היה קמץ של רשעים גזעניים ארורים כמו שיש פה? פה העבירו על הדת שתי עדות קדושות עדת התוניסאים ועדת התימנים, פה זה היה! ממילא פה במדבר שמים שזכינו להקים קהלה כל כך קדושה, מפעוטון שילדים שעוד לא יכולים לדבר כבר שומעים שירי אמונה, מטפלות יראות שמים, גנים, מה מלמדים בגנים את הבנים והבנות? אמונה. דבר כזה אין בכל העולם, שומעים מהגננת רק דבורי אמונה והשגחה פרטית אחר כך בתלמוד תורה ומכינה מלמדים א' ב' וסדור חמש ואחר כך משנה, גמרא. שיבה קטנה, שיבה גדולה "בית שלמה", הרב ... והרב ... להפליא, אותו דבר הבנות, וברוך

השם ישיבה גדולה שמאז ש... השתנתה כל האוירה של הישיבה, בחורים לומדים תורה ורוצים ללמד, בעלי דרך ארץ. וגלת הכותרת זה הכולל אברכים שאין להם ממש כלום, שבע מאות שקל לחדש, מי שרק שומע את זה לא רוצה להאמין, יושבים ולומדים מעשר עד ארבע. איפה אנחנו נמצאים? עוד פעם, לא בירושלים, לא בבני ברק ולא באשדוד, לא בשום מקום רכוזי חרדים. אתם צריכים לדעת, בברוקלין בעצמו, רק בשכונה אחת בברוקלין, לא שאני מעודד לעשות ירידה לארצות הברית, אין תורה כתורת ארץ ישראל ולא כדאי לנסע לחוץ לארץ, כל אלו שנוסעים לחוץ לארץ חושבים ששמה צומחים דולרים על האילנות, אז אני אומר לכם צריכים שם להתבזות וצריכים השם ישמר להתמודד עם נסיונות קשים, לא כדאי לרדת מארץ ישראל, אבל בשכונה אחת יש יותר חרדים מכל ירושלים יחד, אתם לא יכולים לתאר ויש עוד שכונות ועוד שכונות, וזה עולה בלי עין הרע למספר רב של חרדים. בשכונה איפה שאני גר יש עשרים וארבעה תלמודי תורה, שלש מאות וששים בתי כנסיות, ארבעה עשר בתי ספר לבנות רק בשכונה איפה שאני גר, זו כבר נקראת שכונה יותר מודרנית. אף על פי כן אני מכרח להגיד לכם, אני יושב לפני ארון הקדש, הקדוש ברוך הוא פה, אני לא אגזים ובודאי לא אשקר, את הפנת חמד שיש לנו פה אין בכל העולם כלו. עם התנאים הכי קשים שעברנו ואנחנו עוברים, הנה הרגע שרק נכנסתי שני מטר מפה כבר אני מקבל טלפון מצלמים, הנה רכבים, מה אנחנו עושים רבנו של עולם? מצלמים את הרכבים מה שהם עושים בלגן, ואין אחד שפוצה פה ומצפצף. זה קמץ קטן של אולי עשרה עד חמשה עשר ותיקים שחושבים שהמקום זה שלהם, אשכנזים שחושבים שזה של הסכתא שלהם, הם לא יודעים שהקדוש ברוך הוא נתן את ארץ ישראל לכל עם ישראל אנחנו צריכים לדעת את זה ולא לשכח את זה. אתם יודעים,

כשעושים תמיד עולה, לא נחזר על כל הצרות של עם ישראל, תמיד עושים שלטים לא נשכח ולא נסלח, אבל אחר כך אתם יודעים איך שזה הולך, בא הרוח שכחתי! מורידים את הפלקטים. אנחנו ברוך השם מאמינים בהקדוש ברוך הוא ולא נעזב את הקדוש ברוך הוא, חיים עם הקדוש ברוך הוא, אם אנחנו לא נשכח ולא נסלח זה ככה יהיה, שמו שמים מה אנחנו עושים? כשאני באתי פה לגור עלה פה שכר דירה עשרים וחמש דולר מי רצה לבוא? אף אחד אפלו לא ידע קרקעות. בא אלי יהודי, תשמעו טוב אני לא סוחר, אני מכרח להגיד לכם ולא אבא שלי היה סוחר ולא הסבא ולא הסבא רבה, שלש עשרה דורות אנחנו עד התוספות יום טוב זה מצד אבא, מצד אמי מגאונים גדולים, מצד אשתי מכל הצדדים הם נכדים של אדמו"רי"ם שרק יש, והנה סוחר יהודי נכנס ואומר לי יש לי פה מאה דונם אדמה תעשו אתי חסד תקנו את זה, כמה אתה רוצה? שלש מאות דולר לדונם, שלשים אלף דולר למאה דונם. אני לא סוחר, יש אדמו"רי"ם שהם סוחרים שקנו את זה בזול, ואחר כך... אם אני הייתי קונה אז את המאה דונם, כמה זה היה שווה היום? כמה מיליונים! פתוח אני אומר לכם. רק התחלתי מזה כי פשוט זה כואב לי איך שאני נכנס מצלצלים אלי דחוף דחוף שמצלמים, אז אני צריך להגיד את זה, אני רוצה פשוט שתדעו באיזה מצב אנחנו נמצאים כדי שנוכל להבין את היפי שיש פה. כתוב כי יתרון האור מן החשך, אומר הזהר מה זה כי יתרון האור מן החשך? אלמלא לא היה חשך לא היו יודעים מה זה אור, אם אדם נולד רק כשאור ואף פעם אין חשך מה אתה מספר לי? כשיש חשך ואחר כך יש אור אז מבינים את היפי של האור. ולכן אני מקדים את זה כדי שגדע באיזה מצב אנחנו נמצאים, אנחנו רק השבחנו את המקום, היום חמשים אלף דולר מבקשים על חצי דונם, מציאות! עבדה, אז היה שלש מאות דולר לדונם והיום רוצים חמשים אלף לחצי דונם. ברוך

הַשֵּׁם, לֹא עָשִׂינוּ רַע לְאֵף יְהוּדִי, זֶה לֹא הִדְרֵךְ שָׁלָנוּ, אֲנַחְנוּ לֹא דוֹרְשִׁים דְּרָשׁוֹת, לֹא מְסַפְּרִים סִפּוּרִים, לֹא הִפְרַעְנוּ לְאֵף אֶחָד, לֹא סָגְרָנוּ כְּבִישִׁים, אֲנַחְנוּ לֹא טִיפּוּסִים כְּאֵלוֹ, אֲנַחְנוּ בְּרוּךְ הַשֵּׁם לְמַדְנוּ אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל דְּרֵךְ אֶרֶץ, רַבְּנוּ ז"ל לָמַד אוֹתָנוּ אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּדֵרֶךְ אֶרֶץ. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר שְׂאֵם קְסָרִים וּמְלָכִים הָיוּ יוֹדְעִים אֵיךְ שְׂאֵנִי מְלַמֵּד עִם הָאֲנָשִׁים שְׁלֵי דְרֵךְ אֶרֶץ הָיוּ שׁוֹלְחִים אֶת הַיְלָדִים אֵלַי לְלַמֵּד דְּרֵךְ אֶרֶץ. וְאֵף עַל פִּי כֵן מָסְרוּ אוֹתָנוּ בְּמִסִּירוֹת עַד כְּדֵי כֶּךָ שְׂאֵנִי כְּבָר לֹא יָכוֹל לְלַכֵּת שְׁנֵי מָטָר וְאֵנִי מְקַבֵּל טַלְפוֹן, רֶכֶב חֲנָה שְׂמָה, מָה זֶה הַבְּלָגָן? תְּאֲמִינוּ אוֹ לֹא תְאֲמִינוּ, מִי שֶׁהִיא פֶה יוֹדֵעַ, פֶּה אַתֶּם יוֹצְאִים הַחוּצָה אַתֶּם רוֹאִים יֵשׁ אֶבֶן מִשְׁתַּלְבֵּת, אַתֶּם יוֹדְעִים מְתֵי עֲשׂוּ אֶת זֶה? אֵף אֶחָד לֹא יִרְצֶה לְהֶאֱמִין וְחֻבֵּל שְׁלֵא עָשִׂינוּ צְלוּמִים. בְּאֲמִצֵּעַ הַלֵּילָה, הָיוּ שְׁנֵי אַבְרָכִים שְׂמָה בַּחוּץ עַל הַכְּבִישׁ וּשְׁנֵי אַבְרָכִים לְמִטָּה עַל הַכְּבִישׁ עִם מַכְשִׁיר קֶשֶׁר, מִשְׁטָרָה הַסְּתוּבָכָה. סוּף כָּל סוּף שְׁלַמְתִּי עַל זֶה זֶה טֹאבוּ זֶה חֲצָרָה, לְמִי זֶה מְפָרִיעַ שְׁעוֹשִׁים פֶּה מָטָר רַחֵב עַל חֲמִשָּׁה עֶשֶׂר מָטָר אַרְךְ אֶבֶן מִשְׁתַּלְבֵּת? זֶה הִיא מְלֵא אֶבְנִים, אֲבָל אִם רוֹצִים לַעֲשׂוֹת רְשָׁעוֹת לְשֵׁם רְשָׁעוֹת תְּמִיד יֵשׁ מָה לַעֲשׂוֹת. בָּאוּ בְּאֲמִצֵּעַ הַלֵּילָה כָּל מֵינֵי נִידוֹת שֶׁל מִשְׁטָרָה, אֲזִי הֵם נִכְנָסוּ פְּנִימָה הִתְחַבְּאוּ, הֵם הִלְכוּ, עוֹד פְּעַם. זֶה מִצְחִיק מְאֹד, אֲנַחְנוּ עִם יִשְׂרָאֵל מְסוּבְּכִים עִם שׁוֹנְאִים מְלַבְּנוֹן עַד מְצָרִים, סוּרְיָה, יִרְדֵּן, סְעוּדִיָּה וּמִי לֹא, כָּלֵם רוֹצִים רַק דְּבָר אֶחָד שְׁלֵא יַחֲיוּ לְרֹאוֹת אֶת זֶה, לְהַפִּיל אוֹתָנוּ בָּיִם, אֶת כָּלֵם! הֵם לֹא עוֹשִׁים חֲשָׁבוֹן אִם אַתָּה דְּתִי אִם אַתָּה לֹא דְּתִי אִם אַתָּה הוֹלֵךְ עִם צִיצִית אוֹ לֹא הֵם רוֹצִים אֶת כָּלֵם, בְּשִׁבִיל זֶה אֶצְלִי בְּלִקְסִיקוֹן שְׁלֵי אֵין דְּבָר כְּזֶה מְשֻׁג דְּתִי, חֲלוּנִי, חֲרָדִי, לִיטְאִי, תּוֹנִיסְאִי, פְּרָסִי, כָּל אֵלוֹ זֶה שְׁמוֹת שֶׁל הַגְּלוֹת. אֲנַחְנוּ יְהוּדִים, אֲנַחְנוּ מְאֲמִינִים בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכֹל עִם יִשְׂרָאֵל הֵם עִם אֶחָד, אֵין מְשֻׁג כְּזֶה זֶה חֲלוּנִי, זֶה דְּתִי, זֶה חֲרָדִי, זֶה לִיטְאִי, זֶה חֲסִידִי, זֶה סְפָרְדִי, זֶה אֲשְׁכַנְזִי, זֶה הַכֹּל שְׁמוֹת שֶׁל הַגְּלוֹת. אֲנַחְנוּ יְהוּדִים, נְשָׁמוֹת שְׂבָאִים מִתַּחַת

כּסָא הַכְבוֹד, כָּלָם! כָּל הַיְהוּדִים! זֶה לֹא יוֹעִיל שׁוּם דְּבַר. וְאִם לֹא רָצוּ לְהֶאֱמִין בְּזֶה אֲזִי הַשֵּׁם יִשְׁמַר בָּאוּ יִמַח שְׁמֵם הָעֲמֻלָּקִים הַגְּרָמָנִים, הֵם הָיוּ הָרֵאשׁוֹנִים שֶׁהֵם לָקְחוּ הֵם הָיוּ אֶת אֱלוֹ שָׂרְצוּ לְהִתְבּוֹלֵל בֵּין הַגּוֹיִים, הַזְכִּירוּ לוֹ, אַתָּה יְהוּדִי? תִּכְנַס לְתֵאֵי הַגּוֹז, בְּשִׁבִיל זֶה אֲנַחְנוּ יְהוּדִים מֵאֲמִינִים בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה מָה שָׂרַבְנוּ ז"ל לְלַמַּד אוֹתָנוּ שְׁכָל יְהוּדִי יֵשׁ לוֹ נִקְדָּה טוֹבָה, וְרַבְּנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד שְׁנַלְךָ עִם הַתּוֹרָה הַזֹּאת, תּוֹרָה אֲזַמְרָה לְאֵלֶיךָ בְּעוֹדֵי (לִיקוּטֵי מוהר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפב). מִן הַשָּׁמַיִם כִּכָּה הַתְּגַלְגָּל שְׂאֵנִי אֶתְחִיל לְדַבֵּר מִזֶּה סִימָן שְׂאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְדַבֵּר מִזֶּה, שְׁלֹא נִשְׁכַּח וְלֹא נִסְלַח, מָה עָשִׂינוּ? אַבְּן מִשְׁתַּלְבֵּת, זֶה מִצְחִיק, מָה, אֵין לָהֶם שׁוּם דְּאֲגוֹת רַק פֹּה שְׂבֵאִיזָה חֲצֵר עוֹשִׂים אַבְּן מִשְׁתַּלְבֵּת? עֲכָשׁוּ זֶה נִרְאָה מִצְחִיק חֲבַל חֲבַל שְׁלֹא עָשִׂינוּ אֶת זֶה עַל סֵרֵט כִּי אִם הָיִינוּ עוֹשִׂים אֶת זֶה בְּסֵרֵט וּפּוֹתְחִים אֶת זֶה לְפָנֵי הָאֱמָה כָּלָם הָיוּ מִתְּגַלְגָּלִים בְּצַחֲוֹק, זֶה בְּאֵמֶת הָיָה מִשְׁנַכְנֵס אֲדָר מִרְבִּין בְּשִׁמְחָה, כָּל הַמְּדִינָה הִיָּתָה צוֹחֲקֵת עֲכָשׁוּ. תִּסְתַּכְּלוּ אֵיפֹה חוֹנִים פֹּה רִכְבִּים? בֵּין הַמְּבִנָה הַזֶּה לָזֶה, מָה יֵשׁ עַל הַרְצָפָה? אִסְפְּלוֹט. אֲנִי אֲגִיד לָכֶם אֶת הַהִיסְטוֹרְיָה שֶׁל הָאִסְפְּלוֹט הַזֶּה, לְמִי זֶה מְפָרִיעַ? אֲנִי שׁוֹאֵל אֶתְכֶם. בְּכָל מְדִינָה יֵשׁ צָבָא וּמִשְׁטָרָה, הַיּוֹם אֲנַחְנוּ כָּלְנוּ צְרִיכִים שְׂמִירָה שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתָנוּ, רְאִינוּ הַשֵּׁם יִשְׁמַר מָה שְׁקָרָה בְּיוֹם חֲמִישִׁי שְׁעֵבֵר שָׁמוּ שָׁמַיִם, וּמִי? עוֹד אֶחָד שָׁגַר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְעוֹד עֲכָשׁוּ דָנִים אִם כֵּן לְהוֹרִיד אֶת הַסֶּכֶה אוֹ לֹא לְהוֹרִיד אֶת הַסֶּכֶה. בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית וּבְאַנְגְּלִיָּה אִם הָיָה דְּבַר כְּזֶה קוֹרָה הֵם הָיוּ מוֹחֲקִים אֶת כָּל הַכֶּפֶר, גּוֹי לֹא שׁוֹאֵל שְׂאֵלוֹת, אֲנִי רוֹצֶה לְרְאוֹת אִם לְאַרְצוֹת הַבְּרִית הָיוּ עוֹשִׂים דְּבַר כְּזֶה. אֲזִי לָזֶה יֵשׁ הִיסְטוֹרְיָה אֲתֶם לֹא יוֹדְעִים מִזֶּה, זֶה נִרְאָה לָכֶם סֵתֶם אַבְּנִים, לְמִי אַכְפֵּת אִם נַעֲשֶׂה בֵּין בְּנֵי זֶה לְבֵנֵי זֶה אִסְפְּלוֹט? חֲכוּ מִשְׁטָרָה עַל הָהָר, כְּשֶׁנִּכְנְסִים מִסְּמִדָּר הַזְּמַנָּנוּ מִשְׂאִית שֶׁל זָפֶת, הֵם חֲכוּ וְהִתְחַבְּאוּ וְאֲזִי עָשׂוּ אֲמִבוּשׁ עַל הַמִּשְׂאִית הִפְכוּ אֶת הַכָּל וְשִׁפְכוּ אֶת זֶה. אֲתֶם יוֹדְעִים מִמָּה מְדַבְּרִים

פּה? אַם הַיִּינוּ לּוֹקָחִים אֶת רְשׁוֹת הָרַבִּים אָנִי מֵבִין, אָבֵל פּה הֵם
 מִתְנַהֲגִים כְּאִילוּ זֶה שֶׁל הַסִּבְתָּא שְׁלָהֶם, מָה? הַתְּלַבְּשָׁתֶם פּה עַל
 הַכְּבִישׁ וְאַתָּה רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת אֶסְפֵּלֶט גַּם כֵּן? הִנֵּה אָנִי רוֹצֶה כְּבִישׁ
 חֲדָשׁ, עֲשִׂיתִי אֶת זֶה כְּבָר, רֹאשׁ הַמוֹעֵצָה הָרִאשׁוֹן אָמַר בְּכַבּוּד! אֲזַ
 עֲשִׂיתִי אֶת הַכְּבִישׁ, פֶּעַם פּה לֹא רָצוּ לַעֲשׂוֹת כְּבִישׁ הָיָה רַק אֲבָנִים.
 אָבֵל בֵּין בְּנֵיז לְבְנֵיז, אֵין לָהֶם דְּאָגוֹת, בְּחֻמֶשׁ בְּבִקּוֹ, הָרִי הֵם צְרִיכִים
 לְשָׁמַר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל שְׁלֹא יִקְרָה אֶסוֹן, אֵין לָהֶם מָה לַעֲשׂוֹת רַק
 לַעֲשׂוֹת אֲמִבוּשׁ לְמִשְׁאִית עִם זָפֶת וְהִפְכּוּ אֶת זֶה וְשָׁפְכוּ אֶת הַכֹּל עַל
 הָהָר וְעוֹד הִנְהֵג קֶבֶל קֶנֶס. לֹא רְצִיתִי לְהִתְחִיל עִם זֶה אָבֵל הִצְרַכְתִּי
 לְהִתְחִיל עִם זֶה. פּה יֵשׁ אֶחָד טְמָא מְטָמָא לֹא נָתַן לָנוּ לְהַפְנִס לְמִקְוֵה
 לְנָשִׁים שְׁזֵה כְּרַתוֹת הוּא אָמַר שְׁסַפְרֵדִיוֹת מְבִיאוֹת כְּנִים. שׁוֹמְעִים מָה
 זֶה? אָנִי לֹא מְדַבֵּר כְּבָר יוֹתֵר וְיוֹתֵר הֲלֵאָה, לֹא תִלְמוּד תּוֹרָה וְלֹא בֵּית
 סֵפֶר. יֵשׁ לִי אֶת הַמִּכְתָּב עֲדִין פּה בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית שֶׁהוּא שָׁלַח לְכָל
 הַגּוֹרְמִים שְׁבִיבְנָאֵל יֵשׁ שְׁבַעָה בְּתֵי כְּנָסִיוֹת מְלֵאִים וְלֹא צְרִיכִים עוֹד
 בֵּית הַכְּנָסֶת, תִּדְעוּ מִמֵּי מְדַבֵּר, מָה קוֹרָה עֲכָשׁוּ? שְׁלוּשָׁה נִסְגְּרוּ,
 נִשְׁאַרוּ פּה שְׁנַיִם וְשְׁלוּשָׁה וְאֵין לָהֶם מְנִיץ וּמְבַקְשִׁים אוֹתָנוּ לְמְנִיץ. אֲזַ
 אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶת אַנְ"שׁ רַק דְּבָר אֶחָד, אִם אַתֶּם רוֹצִים לְצִיַּת אוֹתִי שְׁאַף
 אֶחָד לֹא יִכְנַס אֲלֵיהֶם לְהַשְׁלִים מְנִיץ, שְׁיִבּוּאוּ כָּלֶם לְהִתְפַּלֵּל פּה. לֹא
 נָתַתֶּם לָנוּ לְהִתְפַּתַּח וְעַד עֲכָשׁוּ בְּשִׁבְתִּי אֵין לָנוּ מְקוֹם, מְפוּצָץ.
 מְחַפְּשִׁים עֲשִׂירֵי לְמְנִיץ? בֹּא לְהִיכַל הַקֹּדֶשׁ יֵשׁ מוֹתִיקִין עַד חֲצוֹת.
 מְנִיץ אַחֵר מְנִיץ, מְמַנְחָה גְדוֹלָה עַד הַשְּׁקִיעָה יֵשׁ מְנַחָה, מְצֵאת
 הַכּוֹכָבִים עַד אַחַת עֲשָׂרָה בְּלִילָה יְכוּלִים לְמַצֵּא פּה מְנִיץ. אֶחָד רוֹצֶה
 שְׁיִשְׁלִימוּ אֶת הַמְנִיץ, בֹּא לְפָה לְהִיכַל הַקֹּדֶשׁ. אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם,
 אָנִי אוֹמֵר אֶת זֶה פּה לְפָנַי אַרְוֹן הַקֹּדֶשׁ, לֹא רְצִיתִי לְהִתְחִיל לְדַבֵּר מִזֶּה
 וְלֹא רְצִיתִי לְהִזְכִּיר אֶת זֶה אָבֵל הָיִיתׁ שְׁאֲנִי הוֹלֵךְ פּה וּכְבָר אוֹמְרִים
 שְׁמַצְלָמִים מָה עֲשִׂינוּ? אַרְבַּעָה רְכָבִים שְׁמָה חָנוּ מָה עֲשִׂינוּ? לְמִי זֶה
 מְפָרִיעַ? מִי עוֹבֵר פּה? אֵיזָה אֶכֶר פֶּעַם בְּשַׁעָה בְּשַׁעֲתֵיךְ שְׁנוּסַע פּה

עם הטרקטור שלו. אני לא רוצה שתצחקו לי זה נוטף דם בלב, ואחר כך אומרים אין לנו מנג'ן תבוא להתפלל פה! אבל ככה תדברו אתם תבוא להתפלל פה! אני מבקש את אנ"ש בשום פנים ואפן מי שרוצה לצית אותי לא ללכת אליהם הם עושים לנו כל כך הרבה רשעות וצרות, אני מאמין באמונה שלמה שהקדוש ברוך הוא לא יעזב אותי ופה על הגג, פה בקומה השלישית, יהיה בית הכנסת וזה יהיה כבר קטן אני אומר לכם, אבל בואו קדם נתחיל עם זה. אתם רואים את הברזלים, על זה צריך להיות בית הכנסת, עושים לנו כל מיני צרות, לקחו אותנו, זרקו אותנו בין המזבלה ובין בית העלמין, כמה עשרות אלפי דולרים עלה לי אישית בגצי"ם זה אף אחד לא יודע, אין דבר כזה בכל העולם רק בגרמניה ימח שמם, שפכו את הזבל וכל העשן הלך על הילדים בלי רחמנות תתארו לעצמכם כמו כבשים. שני בגצי"ם עלה לי והעבירו משם את המזבלה, ועדיין הילדים צריכים לראות את בית העלמין איך שקוברים מתים. התחלנו עם החשף ויהי ערב ויהי בקר אז עכשיו בואו נתחיל עם האור, "ברישא חשוכא והדר נהורא", אבל לא נשפח את הערב כי אנחנו מזכירים את זה בכל יום ויהי ערב ויהי בקר, כי במעמדות אומרים את מה שכתוב בבריאה הבריאה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד ויהי ערב ויהי בקר יום שני וככה ברוך השם לא נשפח את החשף כדי שנדע את האור.

אנחנו צריכים להודות ולשבח את הקדוש ברוך הוא כל יום, כל שעה וכל רגע שקרב אותנו אל צדיק כמו רבנו ז"ל שמחזק אותנו, מעודד אותנו, משמח אותנו, מקרב אותנו אל הקדוש ברוך הוא, נותן לנו לעבר את זה העולם ולהחזיק מעמד. על כל אחד ואחד עובר צרות ויסורים, מוהרנ"ת ז"ל אמר רואים עולם מלא, יש בעולם כלו היום כבר שש וחצי מיליארד אנשים, ברוך השם יש שש עשרה שבע עשרה מיליון יהודים בכל העולם בלי עין הרע בן

יִרְבוּ, אִז אָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל הֲרִי כָּל אָדָם הוּא עוֹלָם מְלֵא אִז הָעוֹלָם מְלֵא עִם עוֹלָמוֹת עוֹלָמוֹת. זֹאת אוֹמְרֵת כָּל אָדָם זֶה עוֹלָם בְּפָנַי עֲצָמוֹ, כָּל יְהוּדֵי בּוֹדְאֵי זֶה עוֹלָם בְּפָנַי עֲצָמוֹ. אֲנַחְנוּ יוֹשְׁבִים פֹּה בְּלֵי עֵין הָרַע מְאֵתִים אֲנָשִׁים, יֵשׁ מְאֵתִים עוֹלָמוֹת פֹּה, כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ סֵפֶר שְׁלוֹ מֵאִיךְ שְׁנוּלֵד וְכָל הַחַיִּים שְׁלוֹ, לְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם יֵשׁ לוֹ אֵת הַסֵּפֶר וְהַסֵּפֶר שְׁלוֹ, כְּתוּב "זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם" (בראשית ה', א'), כָּל אָדָם זֶה סֵפֶר, כָּל אֶחָד יָכוֹל לְכַתֵּב עַל עֲצָמוֹ סֵפֶר מֵהַרְגָע שְׁנוּלֵד עַד כְּשֶׁכָּבַר זָקֵן וְכוּתֵב אֵת הַהִיסְטוֹרְיָה שְׁלוֹ, בְּכָל סֵפֶר, אִם תִּרְאוּ אֵת הַסֵּפָרִים בְּפֶרֶט הַיְשָׁנִים, הַיּוֹם יֵשׁ מִחֲשָׁבִים יְכוֹלִים לְתַקֵּן עַל הַמְחָשֵׁב אֵת הַטְּעוֹת, אֲבָל בְּכָל סֵפֶר, לְפָנַי עֵדֵן הַמְחָשָׁבִים, תִּרְאוּ בְּסוֹף הַסֵּפֶר יֵשׁ אַרְבָּעָה אוֹ חֲמֵשֶׁה דְפִים, לְפַעְמִים יוֹתֵר, וְכְתוּב שָׁמָּה לּוֹחַ תְּקוּן, שְׁבֻדָּף זֶה, בְּשׁוּרָה זוֹ, יֵשׁ טְעוֹת וְצָרִיכִים לְתַקֵּן כֶּךָ וְכָה, אוֹתוֹ דָּבַר כָּל יְהוּדֵי יָכוֹל לְכַתֵּב מֵעֲצָמוֹ סֵפֶר מֵה שְׁכָּל אָדָם זוֹכֵר אִיךְ שְׁנוּלֵד, הָיָה בְּגֵן, הָיָה בְּבֵית סֵפֶר, הָיָה בְּתַלְמוּד תּוֹרָה, הָיָה הֵבֵר מְצוּהָ שְׁלוֹ, אִיךְ שְׁעָבְרוּ יְמֵי הַנְּעוּרִים שְׁלוֹ, הַתְּחַתֵּן וְאִיךְ הָיָה הַחֲתֻנָּה וְהַיְלָדִים וּמָה עָבַר מִכָּל יְלֵד, מִכָּל יְלָדָה, כָּל אֶחָד יָכוֹל לְכַתֵּב סֵפֶר. אָדָם מִתְבַּגֵּר, מַגִּיעַ כְּבָר לְגִיל שְׁבַעִים, הוּא מְתִישֵׁב וּמִתְחִיל לְהִתְבּוֹנֵן וְכוּתֵב לּוֹחַ הַתְּקוּן, הַיִּיתִי יְלֵד אִז מָה הַיִּיתִי צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כְּכָה וְכָכָה, גַּם אָדָם שְׁבָא לַעֲת זְקֵנָה אִז הוּא יָכוֹל לְרַשֵּׁם פֹּה הַיְתָה טְעוֹת וּפֹה הַיְתָה טְעוֹת, טְעוֹת לַעוֹלָם חוֹזֵרֵת, תְּמִיד יְכוֹלִים לְתַקֵּן אֵת הַטְּעוֹת כָּל זְמַן שְׁאָדָם חַי. עֲשִׂינוּ שְׁטִיּוֹת בְּחַיִּים, בְּשִׁבִיל זֶה יֵשׁ תְּשׁוּבָה, יְכוֹלִים לְחַזֵּר בְּתְשׁוּבָה, טְעוֹת לַעוֹלָם חוֹזֵרֵת. מָה הַפְּרוּשׁ טְעוֹת לַעוֹלָם חוֹזֵרֵת? סוֹף כָּל סוֹף עֲשִׂיתָ טְעִיּוֹת, כָּלְנוּ חוֹזְרֵנוּ בְּתְשׁוּבָה, עָבְרָנוּ יְלָדוֹת לֹא כָּל כֶּךָ מְזַהֲרָה, בְּפֶרֶט מִי שְׁלֹא קִבֵּל חֲנוּךְ תּוֹרָנִי הַשֵּׁם יִשְׁמֵר, אֲכַל טְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת רַחֲמָנָא לִיצְלָן, לֹא הָיָה שְׁכָתָה, לֹא הָיָה כְּפוּר, לֹא הָיָה פֶּסַח, לֹא הָיָה מְצָה הָיָה חֲמִץ הַשֵּׁם יִשְׁמֵר, עֲרִיּוֹת הַשֵּׁם יִשְׁמֵר, כְּכָה גָדְלוֹ, כְּכָה הַתְּחַתְּנוּ הַשֵּׁם יִשְׁמֵר וְחוֹזְרִים בְּתְשׁוּבָה,

אָצַל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲזָרָה בְּתִשְׁבּוּכָה זֶה דְּבַר הַכִּי גְדוֹל. חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים "בְּמָקוֹם שֶׁבַעֲלֵי תִשְׁבּוּכָה עוֹמְדִים שָׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֹד" לָמָּה? כִּי הוּא כָּבֵד הִיָּה בַחֲשֶׁךְ וְעִזָּב אֶת הַחֲשֶׁךְ, הוּא טָעַם אֶת כָּל הַטַּעַם שֶׁל הָעֵבְרוֹת שֶׁבָּזָה הָעוֹלָם וְעִזָּב אֶת הַכָּל וּבָרַח אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בֹּא נִרְאֶה אִם צְדִיק יְכוּל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה. הַמְּגִיד מְדוּבְנָא, הוּא תָּמִיד הֵלֵךְ וְאָמַר דְּרָשׁוֹת, נִסַּע מֵעִיר לְעִיר, מִכְּפָר לְכָפָר, עוֹרָר, בַּעַל מוֹסֵר, חֲזַק וְשָׁבַר אֲנָשִׁים, גָּרַם לָהֶם לְבָכוֹת צִיר אֵיךְ הִגִּיהֶנּוּ וְהַכָּל. הַגֵּר"א יָשַׁב כָּל הַיּוֹם לְרַבּוֹת בְּלִילוֹת רַק בְּחִדְרוֹ, אַף פִּעַם לֹא יָצָא הַחוּצָה, יָשַׁב כָּל הַיּוֹם עִם טְלִית וּתְפָלִין וְלָמַד, מִי לָנוּ גְדוֹל מֵהַגֵּר"א שֶׁכָּכֵל הַתּוֹרָה כְּלָה הִיָּה בְּקִי וּבְכָלֵל הוּא לֹא דִבֵּר. פִּעַם בָּאָה אֵלָיו אַחוֹת שְׁלֹא רָאֲתָה אוֹתוֹ שְׁנַיִם עַל גְּבֵי שְׁנַיִם הִיא בָּאָה אֶל הָאֵחַ לְרְאוֹת אֵיךְ? מָה? מִי? הוּא דִבֵּר אֶתְּהָ כְּמָה מְלִים וְאָמַר בְּסֻדְרִי! תִּלְכִּי לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, אֲמָרָה לוֹ אַחִי! אֲנִי לֹא רָאִיתִי אוֹתְךָ כָּל כּוּךְ הִרְבָּה שְׁנַיִם בֹּא נִדְבֵר עוֹד קִצָּת, אָמַר לָהּ אֵין לִי זְמַן אֶת הַשָּׂאָר נִדְבֵר שְׁמָה בְּעוֹלָם הַבָּא. זֶה הִיָּה הַגֵּר"א. אַף עַל פִּי כֵן הוּא אָמַר פִּעַם לְמַגִּיד מְדוּבְנָא, תִּגִּיד לִי גַם כֵּן מוֹסֵר, אֶתְּהָ הוֹלֵךְ לְכָלֵם וּמְטִיף מוֹסֵר, מָה כָּבֵד יְכוּלִים לְמַצָּא אֵיזָה עֲבָרָה אָצַל הַגֵּר"א, אָדָם שָׂרַק לוֹמֵד? עֲנֵה וְאָמַר לוֹ מְלִים כְּאֵלוֹ: זֶה קוֹנֵץ לְהִיּוֹת גֵּר"א, סָגוּר בְּאַרְבַּע קִירוֹת עִם סְפָרִים, יוֹשֵׁב מְעַטְף בְּטְלִית וּתְפָלִין, לֹא רוֹאֶה בְּכָלֵל אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה רַק אֶת הַסְּפָרִים וְרַק לוֹמֵד, בֹּא נִרְאֶה תִּצָּא הַחוּצָה לֵךְ בְּשׂוּק לֵךְ לְחַנוּת תְּהִיָּה בֵּין בְּנֵי אָדָם וְעַכְשָׁו בֹּא נִרְאֶה אִם אֶתְּהָ תְּהִיָּה חֲזַק בְּאַמוּנָה. אָמַר הַגֵּר"א: תְּפַסֵּת אוֹתִי, הוֹדָה לוֹ כְּשֶׁאָדָם עָבַר כָּבֵד מָה שֶׁעָבַר בְּחַיִּים וְאַחַר כֵּן הוּא חוֹזֵר בְּתִשְׁבּוּכָה זֶה כָּל כּוּךְ חָשׁוּב בְּעֵינֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֶתְּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר. כְּשֶׁאָדָם רַק חוֹשֵׁב מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא דְקָה, רָגַע, מְסַתְּכָלִים לְשָׁמַיִם, יִשְׁעִיָּהוּ הַנְּבִיא אוֹמֵר "שָׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָּרָא אֱלֹהִים", תְּסַתְּכַל לְשָׁמַיִם מִי בָּרָא אֱלֹהִים? הַדְּקָה הַזֶּה זֶה שְׁוֵה בִּילִיאָרְדִים אֵין

ספר מֶה שְׁמַקְבְּלִים, רק דְקָה וְזֵה כֵּל כֵּךְ קֶשֶׁה. תִּסְתַּכַּל עַל הַשָּׁמַיִם, רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר שֶׁזֶה סִגְלָה לִירְאֵת שָׁמַיִם. מִי בָרָא אֱלֹהִים? שְׁמֵשׁ בַּיּוֹם, בְּלִילָה הִירַח וְהַכּוֹכָבִים. כָּתוּב בְּזֵהר שְׁדוּד הַמֶּלֶךְ הִיָּה עַר בְּלִילָה, יֵצֵא לְהַתְּבוֹדֵד בְּלִילָה עַל הַהָרִים, אוֹמֵר הַזֵּהר כֹּל הַמְּלָכִים הִלְכוּ לִישׁוֹן דְּוֹד הַמֶּלֶךְ יֵצֵא הַחוּצָה וְאָז אָמַר וְחָבַר אֶת הַמְּזִמּוֹר: "כִּי אֶרְאֶה שְׁמִיךְ מַעֲשֵׂה אֲצַבְעֶתִיךָ יָרַח וְכּוֹכָבִים אֲשֶׁר כּוֹנְנֶתָה" הוּא רוֹאֶה עוֹלָם אַחַר, הוּא רוֹאֶה שְׁלִבְנָה מַחֲיִכֶת, מִי בָרָא אוֹתָךְ? הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כּוֹכָבִים מִי בָרָא אֶתְכֶם? הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. הַשֶּׁבַח הַזֶּה שֶׁהוּא שֶׁבַח אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כֹּל הַמְּלָאָכִים בְּיַחַד מְקַנְאִים בְּזֵה, אֵינן לָנוּ מְשֻׁגָּ מֶה זֶה מְלָאָכִים, אֵינן לָנוּ מְשֻׁגָּ כַּמָּה מְלָאָכִים יֵשׁ, אָדָם יָכוֹל לְסַפֵּר כַּמָּה כּוֹכָבִים יֵשׁ? זֶה לֵאמֹר סֵפֶר מֶה שֵׁיִשׁ לְמַעַלָּה. יְהוּדֵי יוֹשֵׁב פֶּה וּמִסְתַּכַּל עַל הַלְּבָנָה, מֶה זֶה קְדוֹשׁ לְבָנָה? אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְקַדֵּשׁ אֶת הַלְּבָנָה, הַיּוֹם כָּבֵד ד' לַחֹדֶשׁ אֲזֵי אוֹמְרִים "תָּנָא דְבֵי רַבִּי יִשְׁמַעְיָאֵל אֶלְמָלְא לֹא זָכוּ אֱלֹא לְקַבֵּל פְּנֵי שְׁכִינָה פְּעַם אַחַת בְּחֹדֶשׁ דַּיִם". פְּעַם בְּחֹדֶשׁ אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים וּמְקַדְּשִׁים אֶת הַלְּבָנָה מִי בָרָא אוֹתָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אַתָּם יוֹדְעִים אֵיזָה שֶׁבַח זֶה רַק קְדוֹשׁ לְבָנָה יוֹצֵאִים בַּחוּץ לּוֹקְחִים אֶת הַסְּדוּר בְּשָׁמַיִם זֶה שֶׁבַח כְּזֵה יְהוּדִים לֹא יוֹדְעִים אֵיזָה מְצוּהָ יֵשׁ לָהֶם פְּעַם בְּחֹדֶשׁ קְדוֹשׁ לְבָנָה מִסְתַּכְּלִים עַל הַלְּבָנָה בְּרוּךְ יוֹצֵרֵךְ בְּרוּךְ עוֹשֵׂךְ בְּרוּךְ קוֹנֵךְ וְרוֹקְדִים אִם הֵייתֶם רוֹאִים אֵיךְ בִּילִי בִילִיוֹנִים מְלָאָכִים מְלָאָכִי מַעַלָּה מְקַנְאִים אוֹתָנוּ הֵייתֶם רוֹקְדִים לְמָה עוֹשִׂים רְקוּד כָּלֵל יִשְׂרָאֵל עוֹשִׂים אַחַר קְדוֹשׁ לְבָנָה רְקוּד לְמָה כִּי מְרַגִּישִׁים עֲכָשׁוּ עֲשִׂינוּ מְצוּהָ כְּזֵה שְׁכָל הַמְּלָאָכִים וְהַשְּׂרָפִים וְאוֹפְנִים וְחִיּוֹת הַקְּדוֹשׁ כֹּל הַעוֹלָמוֹת מְקַנְאִים בָּנוּ, אָדָם כֹּל כֵּךְ שְׁבוּר בַּעֲצָמוֹ אֲמַת עֲשִׂיתִי כֹל הַחֲטָאִים שְׁבַע עוֹלָם עֲשִׂיתִי כֹל הַזְּכָל וְכֹל הַלְּכָלוּךְ אֲבָל בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֲנִי חוֹזֵר בְּתַשׁוּבָה וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל אֲבָל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כֹּל מִיָּנִי פְּעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְשִׁבַר אַתָּה יוֹדֵעַ הַתְּשׁוּבָה שְׁלָךְ לֹא רְצִינִית אַתָּה לֹא כֹךְ בַּעַל תְּשׁוּבָה אַתָּה יוֹדֵעַ

שאתה מטעה את עצמך הוא יעשה כל מיני פעולות שבעולם לשבר את האדם מה אתה רוצה ממני מה התלבשת בי אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ג) ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה אומר רבנו ז"ל שמה בדרך כלל כשיש רקוד יש אדם ממרמר יושב בצד תעזב אותי אני עכשו הראש שלי לא ברקודים אתה לא יודע מה שאני עובר מצוה לתפס את האדם הזה תכניס אותו שישכח את הצרות לכל הפחות עשר חמש עשרה דקות עושים רקוד תעזב אותי אני מלא צרות תעזב תתפס ותכניס אותו לכל הפחות שישכח כי באמת עובר עלי, אומר רבנו ז"ל אותו דבר יש באדם עצמו הנה אני כבר שמח אז בא עצבות ודכאון אתה יודע אתה לא שוה שום דבר אתה ככה והוא מלביש את זה אתה יודע אתה ענו כי אתה באמת חושב את האמת מה האמת שאתה כלום הוא לא קולט שזה המצוות מהיצר הרע רבנו ז"ל מתחיל את הספר שלו לקוטי מוהר"ן הקדוש והנורא שרק משיח יעשה על זה פרוש אומר רבנו ז"ל בתורה א' שהיצר הרע מתלבש עצמו במצוות איזה מצוות איפה יש ליצר הרע מצוות הוא מתלבש את עצמו אומר מוהר"ן ז"ל בשני מקומות (לקוטי הלכות הודאה הלכה ו' ובהלכות רבית) וכן בהלכות יין נסך אומר כמעט אותו דבר בהלכות הודאה אומר המצוות של היצר הרע הוא בא אומר אתה יודע אסור להיות גאותן נו אז ממילא מה אני יעשה תגיד שאתה לא שוה לשום דבר התפלה שלך לא תפלה התפלין שלך זה לא תפלין הציצית זה לא ציצית הכל אתה לא כמו שצריך להיות הוא שמח הוא חושב שהנה הוא תפס אותי ואדרבה הוא הכניס בי ענוה הוא לא יודע שזה המצוות של היצר הרע שרוצה לשבר אותי שהציצית שלך לא ציצית התפלין לא תפלין התפלה זה לא תפלה הלמוד זה לא למוד אתה יודע אתה רמאי וצבוע אה אני ענו הוא לא יודע שזה המצוות של היצר הרע שהוא שם לך מלכדת ולא סתם מלכדת שאחר כך תזרק את התפלין

אם זה לא שׁוה לשׁוים דְּבַר וְעוֹד יֵשׁ תְּפִלוֹת אֲנִי לֹא יוֹדַע מִי חֵבֵר אֵת
 זֶה אָבֵל כִּי מִתְחִיל תְּפִלָּה יֵשׁ סְדוּרִים מִי אֲנִי שְׂאֲנִי יְכוּל לְהִתְפַּלֵּל
 אֵלַיךְ מָה זֶה כָּל יְהוּדֵי, בָּא רַבֵּנוּ ז"ל לְעַקֵּר אֶת הַמִּצְוָה הַזֹּאת שֶׁל
 הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֶתְּהוּ הוֹלֵךְ לְשֹׁבֵר אוֹתִי, כֵּן הַצִּיצִית שְׁלִי זֶה צִיצִית
 הַתְּפִלִּין שְׁלִי זֶה תְּפִלִּין בְּאֵתִי לְבֵית הַכְּנֶסֶת זְרֻקְתִי פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה זֶה
 שׁוה כָּל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה שְׂאֲדָם הוֹלֵךְ לְבֵית הַכְּנֶסֶת אִם אָדָם הִיָּה
 רוֹאֶה כְּמָה מְלֹאכִים מְלוּיִם אוֹתוֹ עִם תְּהִלּוּכָה הִנֵּה יְהוּדֵי הוֹלֵךְ לְבֵית
 הַכְּנֶסֶת לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר יְהוּדֵי הוֹלֵךְ לְעִשׂוֹת מִצְוֹת, אָבֵל הַיִּצֵּר הָרַע
 מִתְּלַבֵּשׁ בְּמִצְוֹת שְׂאֲתָה לֹא שׁוה לשׁוים דְּבַר תִּדְעוּ לָכֵם שׁוה קְלָפָה
 מְאֹד עֲצוּמָה הָרַגַע שְׂאֲתָה רוּצָה לְעַקֵּר אוֹתִי אֲנִי לֹא שׁוה לשׁוים דְּבַר
 עוֹד דְּבַר אוֹמֵר מוֹהֲרָנ"ת ז"ל בְּמַחְלֶקֶת מִצְוָה לְעַקֵּר אוֹתוֹ מִצְוָה
 לְחַלֵּק עַל הָאָדָם הַזֶּה עֲזֹב אוֹתִי מִמִּצְוֹת כְּאֵלוֹ לֹא רוּצָה לְחַלֵּק עַל
 אִף אֶחָד תְּעֲזֹב צְרִיכִים לְבָרַח מִמִּצְוֹת כְּאֵלוֹ לֹא מַחְלֶקֶת הַשְּׂנֵאָת חָנָם
 זֶה רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן חוּגְג אֶצְלָנוּ מְאֹד מְאֹד צְרִיכִים מְאֹד לְשֹׁמֵר זֶה בֵּין
 יְהוּדֵי לְיְהוּדֵי אֶסוּר לְשֵׁנָא אֶחָד אֶת הַשְּׂנֵי עוֹבְרִים בְּכָל רַגַע לָאו
 עֲכָשׁוּ יִשְׂאֲלוּ אֶת הָאָדָם תְּגִיד לִי אֶתְּהוּ רוּצָה לְאָכַל חֲזִיר מָה הוּא יְגִיד
 לוֹ תְּגִיד לִי הַשְּׂתַגְעֶתָּ כֵּן רַק תִּקַּח כְּזִית חֲזִיר וְתֹאכַל זֶה טְעִים מָה
 אוֹמְרִים לוֹ הַשְּׂתַגְעֶתָּ אֲנִי יַעֲבֹר עַל לָאו אֲנִי לֹא רוּצָה לְאָכַל עֶפֶר אֲנִי
 יֹאכַל לֹא חֲזִיר אִיפֹה כְּתוּב הֲלָאוּ וְאֵת הַחֲזִיר לֹא תֹאכְלוּ מִתִּי עוֹבְרִים
 עַל לָאו לְקַחְתָּ כְּזִית שְׂמֵת אֶת זֶה בְּפֹה כְּשִׁבְלַעְתָּ אֶת זֶה בְּאוֹתוֹ דְּקָה
 שְׁבַלְעָתָּ אֶת הַכְּזִית חֲזִיר עֲבַרְתָּ עַל לָאו הַשֵּׁם יִשְׁמַר אָדָם עֶבֶר עַל
 לָאו לֹא תִשְׁנֵא אֶת אַחִיךָ בְּלִבְבְּךָ זֶה כָּל דְּקָה כָּל שְׂנִיָּה אִף אֶחָד לֹא
 קוּלַט שְׂאֵת הֲלָאוּ שֶׁל לֹא תִשְׁנֵא אֶת אַחִיךָ בְּלִבְבְּךָ זֶה כָּל דְּקָה מָה
 זֶה לְשֵׁנָא יְהוּדֵי אַחֵר זֶה גַם כֵּן הַמִּצְוֹת שֶׁל הַיִּצֵּר הָרַע זֶה סֵתֵם יְהוּדֵי
 וְכָל שְׂכֵן יְהוּדֵי שְׁלֵא עֲשֵׂה לִי אִף פְּעַם רַע מָה אֶתְּהוּ שׁוֹנֵא אוֹתִי הוּא
 אָמַר וְהוּא אָמַר וְכָל שְׂכֵן וְכָל שְׂכֵן הַיְּהוּדֵי הַזֶּה עֲשֵׂה לָךְ טוֹבוֹת אֲזוּ
 מָה אִם יֵשׁ לָךְ קִשְׁיוֹת עַל כָּלֵם יֵשׁ קִשְׁיוֹת רַבֵּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּשֵׁי)

מוהר"ן חלק ב' סימן נ"ב) כמו ש'על הקדוש ברוך הוא יש הרבה קשיות
 אַבְל אַנְחָנוּ לֹא מְבִינִים צְרִיכִים לְהִבִּין שְׁאַנְחָנוּ לֹא מְבִינִים כָּל דְּבַר
 אַנְחָנוּ לֹא מְבִינִים הַשְּׁכָל שְׁלָנוּ שְׁכָל קָטָן אֲנִי אֲגִיד לְכֶם קְשִׁיָּא אֶחָד
 לְמָה יִמַּח שְׁמֵם הַגְּרָמָנִים עַדִּין נִמְצָאִים פֶּה אַנְחָנוּ עֲכָשׁוּ הוֹלְכִים
 לְשֶׁבֶת זְכוּר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לָּךְ עֲמַלְק שְׁמָה הָיָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת רְעִידַת
 אֲדָמָה וְלַחֲסֹל אוֹתָם גְּמָרְנוּ זֶה אִמָּה בְּזוּיָהּ אִמָּה שְׁפֵלָה שְׁרַבּוּנוּ שֶׁל
 עוֹלָם אֶפְלוּ לֹא בְּשִׁבִיל הַיְהוּדִים תַּעֲשֶׂה לְמַעַן הַגּוֹיִים הֵם הִרְגוּ
 חֲמָשִׁים מִלִּיּוֹן הִרְגוּ אֵת הַיְהוּדִים רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן עֲנוּ אוֹתָם בְּכָל מִיּוֹ
 עֲנוּיִים יֵשׁ הַרְבֵּה דְּבָרִים שְׁאַנְחָנוּ לֹא מְבִינִים גַּם הַזְּמַן שְׁלָהֶם יִגִיעַ,
 אַבְל רוּאִים יֵשׁ דְּבָרִים שְׁאַנְחָנוּ לֹא מְבִינִים וְצְרִיכִים לְדַעַת שְׁאַנְחָנוּ
 לֹא יוֹדְעִים אוֹתוֹ דְּבַר אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל יֵשׁ קְשִׁיּוֹת עַל צְדִיקִים בְּסֹדֵר
 כָּל דְּבַר אֲתָה מְבִין אַבְל אַל תִּשְׁאַר עִם קְשִׁיָּא מְכָל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן
 שְׁאָדָם זָכָה אוֹתָךְ בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֲשֶׁה תִשְׁמַח בְּרוּךְ הַשֵּׁם הַהוּא הִבִּיא
 לָךְ אֲשֶׁה וְהַהוּא סָכָן אֵת עֲצָמוֹ בְּשִׁבִילְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ אֲשֶׁה הוּא סָכָן
 אֵת עֲצָמוֹ יָכַל לְקַבֵּל רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן כַּמָּה שָׁנִים בְּבֵית סֵהָר---חֲסָר
 חֲסָר חֲסָר חֲסָר---- מְצָרִים אָמְרוּ לֹא הַזּוּג הַזֶּה כָּבֵר לֹא יִסְתַּדְּרוּ
 וְהִנֵּה יְהוּדֵי אֶחָד עָשָׂה לְכֶם שְׁלוֹם בֵּית וְהַחֲזִיר אֶתְכֶם וְהִבְאֵתָם עוֹד
 יְלָדִים וְלֹא מְדַבְּרִים שְׁזָכָה אוֹתָךְ עִם מְקָרָא מְשֻׁנָּה גְּמָרָא מְדַרְשׁ הַלְכָה
 וְאֲגָדָה אֵיךְ אֲתָה שׁוֹנָא אוֹתוֹ עַדִּין אֲתָה מְדַבֵּר עָלָיו תִּגִיד לִי נְגִיד
 שְׁאַפְלוּ לְפִי דַעַתָךְ הַעֲקוּמָה אֲתָה צוֹדֵק בְּסֹדֵר אַבְל אַל תּוֹצִיא אֵת
 הַזְּכָל לְאַחֲרִים מָה זֶה הַהֶסְתוֹת הַפְּרוּעוֹת הָאֵלוּ לְלַכֵּת לְשִׁמְעַ אֵת
 הַזְּכָל שְׁלָךְ אֲזוּ רוּאִים אֵיךְ אַנְחָנוּ מְסַכְּנִים וְזֶה רַבְּנוּ ז"ל מִתְחִיל
 בַּתּוֹרָה הִרְאִישׁוֹנָה בְּלִקוּטֵי מוהר"ן שֶׁהִיָּצַר הָרַע מִתְלַבֵּשׁ עֲצָמוֹ
 בְּמַצּוֹת מַצּוּה אֶחָד שְׁאֲתָה לֹא שׁוּה לְשׁוּם דְּבַר הַתְּפִלָּה וְהַמְצּוֹת לֹא
 שׁוּיִם לְשׁוּם דְּבַר מַצּוּה שְׁנֵי מַחְלָקַת צְרִיכִים לְשִׁנָּא אוֹתוֹ צְרִיכִים
 לְשִׁנָּא אוֹתוֹ בֵּא נְגִיד סֵתָם יְהוּדֵי מָה אֲתָה רוּצָה מָה אֲתָה שׁוֹנָא וְכָל
 שְׁכָן יְהוּדֵי שְׁעָשָׂה לָךְ טוֹבוֹת רָגַע רָגַע בֵּא נַחֲשֵׁב אַבְל לְצַעֲרָנוּ הָרַב
 אֵין לָנוּ אֵת הַרָגַע הַזֶּה לַחֲשֵׁב הַסְּמ"ך-מ"ם לֹקַח לָנוּ אֵת הַמַּח פֶּה

נִכְנַס רַבְּנוּ ז"ל מָה הַמַּעֲלָה בְּאֵמַת הַתְּקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל כְּשֶׁאֲנִי
הֵייתִי בַּחֹר צָעִיר אֲנִי חוֹזֵר עַל זֶה וְעוֹד פַּעַם חוֹזֵר כְּדֹאֵי הַגְּמָרָא
אוֹמֶרֶת (בְּבֵא מְצִיעָא) אָדָם מְצָא אַבְדָּה אַחַת לְשִׁלְשִׁים יוֹם יִנְעַר אֶת זֶה
לְמָה שֶׁלֹּא יִהְיֶה אָבֶק וַיִּתְקַלְקַל אוֹתוֹ דְּבַר תְּמִיד צְרִיכִים לְחֹזֵר, אֲנִי
חוֹשֵׁב שֶׁכָּבֵר יוֹתֵר מִשִּׁלְשִׁים יוֹם סִפְרָתִי אֶת זֶה הֵייתִי בַּחֹר בְּגִיל
חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה וַחֲצִי מְצָאתִי סֵפֶר קָטָן וְהִפֵּךְ אוֹתִי לְגַמְרִי מֵאֵז אֲנִי לוֹמֵד
סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל כְּבָר כְּמַעֲט חֲמִשִּׁים וְשִׁלְשׁ שָׁנִים שֶׁאֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁרַבְּכֶם
עֲדִין לֹא נוֹלְדוּ וְעוֹד לֹא חָשְׁבוּ מִהַשְׁמִים לְהוֹרִיד לָכֶם אֶת הַנְּשֻׁמָּה
הָרִי אוֹמְרִים שֶׁאֲנִי תַפְסָתִי טְרַמֵּפֶּעַל בְּרַסְלָב וְאוֹמְרִים שֶׁזֶה לֹא תוֹרַת
בְּרַסְלָב הַשֵּׁם יִשְׁמַר אֲבָל אֲנִי נוֹתֵן תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁלֹּא
הִפְרַתִּי אֶת אֵף אֶחָד בְּרוּךְ הַשֵּׁם כִּי אִם הֵייתִי מִכִּיר אֶת מִיִּשְׁהוּ זֶה
הָיָה אוֹמֵר זֶה כֵּן בְּרַסְלָב זֶה לֹא בְּרַסְלָב הִפְרַתִּי בְּרוּךְ הַשֵּׁם רַק אֶת
סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל מָה הַכְּנִיס אוֹתִי כָּל כֶּךָ לְהַדְפִּיס אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל
אֲתֶם לֹא יוֹדְעִים מָה הָיָה בְּשָׁנִים הֵהֵם בְּרַסְלָב הָיָה מֵאֵד מֵאֵד קָטָן
מִי יָדַע מִבְּרַסְלָב כְּשֶׁהִתְחַלֵּתִי לְהַדְפִּיס וְלְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל
לֹא הָיָה כָּל כֶּךָ קַל אֶל תַּחֲשַׁבּוּ הַשְּׁכַרְתִּי אֶת עֲצָמֵי בֵּית דְּפוּס מָה
לֹא עָשִׂיתִי לֹא הָיָה לִי לֶחֶם לְאֹכַל בְּבֵית פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ וְהַדְפַּסְתִּי
סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל מָה הָיָה אֶחָד מִהַטְעָנוֹת הַכִּי גְדוּלוֹת עָלַי דְּבַר רַבְּנוּ
ז"ל זֶה צָנוּעַ צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּמִרְתֵּף וַיֵּשׁ עַל זֶה כָּל מִינֵי שִׁיטוֹת תִּבַּת
נַח וְאַצֵּל תִּבַּת נַח כְּתוּב בָּאוּ שְׁתִּים שְׁתִּים זוּג מְכַל אֶחָד לֹא צְרִיכִים
יוֹתֵר וְכְתוּב בָּאוּ, לְלַכֵּת לְפָרְסֶם? אֲנָשִׁים חֲשׁוּבִים טַעְנוּ אֶת זֶה וְאִיךָ
שֶׁאֲתֶם רוֹאִים אֶת הַשּׁוֹל בְּמֵאָה שְׁעָרִים יְהוּדִי מְסַכֵּן מְסַר אֶת נַפְשׁוֹ
וְנֹסַע לְכָל הָעוֹלָם רְצוּ לְהַרְגֵּ אוֹתוֹ עַד שֶׁבָּנוּ אֶת זֶה הָיָה לוֹ מְלֵא
מַחְלָקֶת מָה בְּרַסְלָב צְרִיךְ לְהִיּוֹת בְּמִרְתֵּף בְּנִין? הַיּוֹם שֶׁשׁ מִבְּנִים
כְּאֵלוֹ לֹא מְסַפִּיק בּוֹאוֹ תֵּרָאוּ בְּאוֹמֵן אֵין מְקוֹם אֲנִי אוֹמֵר שֶׁיִּצְטָרְכוּ
עוֹד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח אֶת הַגּוֹאֵל צֶדֶק שֶׁיְהִיָּה תַחֲתֵת הַמִּתִּים
אֲבָל אֶלֶף בְּתֵי כְּנִסְיוֹת לֹא יִהְיֶה מְסַפִּיק בְּאוֹמֵן אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ

ברוך הוא שְׁמַיְלִיּוֹן יְהוּדִים יְבוֹאוּ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלֹשִׁים אֶלֶף כָּבֵד הָיָה כַּמָּה מְנִינִים כַּמָּה בְּתֵי כְּנִסְיוֹת לֹא מִסְפִּיק לֹא שֵׁיף דְּבַר כְּזֶה כָּל כֶּף צְרִיכִים אִזּוּ מָה צְרִיף אַחַד לְחֶלֶק עַל הַשְּׁנֵי מָה זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת עֲכָשׁוּ בְּמֵאָה שְׁעָרִים שָׁמָּה בְּשׁוּל הַיְּהוּדִי הַזֶּה אֲנִי זֹכֵר עוֹד כְּשֶׁבָנוּ עוֹד הָיָה מִרְתַּף הָיָה כְּתוֹב כָּל הָאֶרֶץ יִמַח שָׁמַם לֹא רוּצָה לְהִזְכִּיר אֶת הַשֵּׁם שְׁלוֹ מָה שְׁכָתְבוּ עָלָיו הָאָדָם הַזֶּה נִפְטָר מִרַב צַעַר הַיּוֹם בְּרוּךְ הַשֵּׁם הַיּוֹם בְּרוּךְ הַשֵּׁם זֶה קִטָּן רוֹאִים מִזֶּה אֵיךְ שִׁיכּוּלִים לְעַבֵּד עַל בְּנֵי אָדָם אֲנִי לֹא עָשִׂיתִי שׁוּם חֲשָׁבוֹן לִי בְּעַר אִם סִפָּר קִטָּן יְכוּל לְהַפְּךָ בֶּן אָדָם לְמָה שְׁכָלֵל יִשְׂרָאֵל לֹא יִדְעוּ מִרְבָּנוּ ז"ל וּמֵאִזּוּ לְקַחְתִּי עַל עֲצָמֵי שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לִי אֲנִי אֶתְחַתֵּן אֲנִי אֲדַפִּיס אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל וְקִימְתִי אֶת זֶה עֲכָשׁוּ מָה אֲנִי רוּצָה לְהַגִּיד מָה הַמַּעֲלָה וּמָה אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל הַיְסוּד אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל זֶה שְׁמִחָה לְהִיּוֹת בְּשְׁמִחָה רַבְּנוּ ז"ל נִקְרָא נְחֻמָּן בֶּן שְׁמִחָה אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ב') שְׁהַצְדִּיק מְנַחֵם הַכֹּל וּמְשַׂמַּח הַכֹּל זֶה הַתּוֹרָה הַיְּחִידִי שְׁהַאֲבָא שְׁלוֹ רַבִּי שְׁמִחָה הָיָה צְדִיק גְּנוּז וְהָיָה אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל אִזּוּ רַבְּנוּ ז"ל הַזְּכִיר שָׁמָּה שְׁהַצְדִּיק מְנַחֵם הַכֹּל שְׁזֶה נִקְרָא נְחֻמָּן וּמְשַׂמַּח הַכֹּל שְׁהוּא בֶּן שְׁמִחָה הַרְגַע שְׁאָדָם בְּשְׁמִחָה כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ חַיִּים אַחֲרֵים לְגַמְרֵי רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') לְמָה בְּנֵי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁהֵם רְחוּקִים מְשַׂמַּח כִּי הַרְגַע שְׁאָדָם הוּא לֹא בְּשְׁמִחָה אֵינן לוֹ יָשׁוּב הַדְּעַת אִם אֵינן לָךְ יָשׁוּב הַדְּעַת אֶתְּהָ רְחֻמָּנָא לִיְצֻלָּן כְּמוֹ תְּרַנְגוּל שְׁחַתְכוּ לוֹ אֶת הָרֹאשׁ הוּא עֲדִין רֵץ רְאִיתֶם תְּרַנְגוּל אַחַר הַשְּׁחִיטָה מִי שְׂרָאָה הוּא עֲדִין יְכוּל לְרוּץ כַּמָּה מְטָרִים יֵשׁ לוֹ כַּח זֶה כְּכָה אָדָם מִסְכֵּן אִם אֵינן לוֹ יָשׁוּב הַדְּעַת הוּא מְסֻתָּבֵב כְּמוֹ תְּרַנְגוּל שְׁחַתְכוּ לוֹ אֶת הָרֹאשׁ מָה זֶה יָשׁוּב הַדְּעַת, יָשׁוּב הַדְּעַת זֶה רְגַע רְגַע מִי אֲנִי אֲנִי יְהוּדִי מָה זֶה יְהוּדִי, יְהוּדִי, אֲבָל תִּגִּיד לִי מָה זֶה יְהוּדִי אוֹמֵר הַמְדַרְשׁ לְמָה עִם יִשְׂרָאֵל נִקְרָאִים יְהוּדִי לְמָה לֹא נִקְרָאִים שֵׁם אַחַר עַל שֵׁם

יְהוּדָה יְהוּדָה קָדַשׁ אֶת שֵׁם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאִיךְ קָדַשׁ הוּא יְהוּדָה
 אֶת הָאֲמַת רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם נִפְלְתִי בַפֶּח עִם תְּמַר צְדָקָה מִמֶּנִּי זֶה
 יְהוּדִי, לָמָּה אֲנַחְנוּ לֹא נִקְרָאִים רְאוּבֵנִי שְׁמֵעוּנִי לְוִי אוֹ יִשְׁשֹׁכָר אֲלֵא
 עַל שְׁמוֹ אֲנַחְנוּ יְהוּדִים אוֹמְרִים עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים עוֹד יוֹתֵר
 כָּל הַכּוֹפֵר בַּעֲבוּדָה זָרָה נִקְרָא יְהוּדִי אֲנַחְנוּ כּוֹפְרִים בַּעֲבוּדָה זָרָה
 אֲנַחְנוּ מֵאֲמִינִים בְּאֵל אֶחָד יֵשׁ רַק הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא בְּרָא אֶת
 הָעוֹלָם הוּא מַחֲיָה אֶת הָעוֹלָם הוּא מְקַיֵּם אֶת הָעוֹלָם הוּא מְהַיָּה אֶת
 הָעוֹלָם וְהַכֹּל זֶה אֱלֹקוֹת וְאֲנַחְנוּ מֵאֲמִינִים בְּזֶה בְּעָרֵב וּבִבְרָךְ אֲנַחְנוּ
 אוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיְוִי"ה אֱלֹקֵינוּ הַיְוִי"ה אֶחָד וְאִם כֵּן אֲנִי
 יְהוּדִי אִזּוֹ מָה צְרִיךְ יְהוּדִי לַעֲשׂוֹת צְרִיךְ לְהִתְנַהֵג כְּמוֹ יְהוּדִי בְּרוּךְ
 הַשֵּׁם כָּל יְהוּדִי יֵשׁ לוֹ בְּרִית וְזֶה רּוֹאִים אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
 (שִׁבְת) מִצְוָה שֶׁקִּבְּלוּ עַל עֲלֵיהֶם הִיְהוּדִים בְּשִׁמְחָה עֲדִין הֵם עוֹשִׂים
 אֶת זֶה בְּשִׁמְחָה אֵין יְהוּדִי בְּכֹל הָעוֹלָם שְׁלֵא יַעֲשֶׂה בְּרִית לְבֶן אֶפְלוֹ
 כָּל כֶּךָ רְחוּק מִתּוֹרָה וַיְהִי דוֹת הוּא לֹא קִבֵּל שׁוּם חֲנוּךְ אֲבָל בְּרִית כָּלֵם
 עוֹשִׂים רּוֹאִים שְׁעַמְךָ כָּלֵם צְדִיקִים כָּל יְהוּדִי הוּא צְדִיק אוֹמֵר רְבוּנוּ
 ז"ל (לְקוּשִׁי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"ג) עַל שֵׁם הַבְּרִית שֶׁנִּמּוֹל אֶפְלוֹ מִסְכֵּן
 הוּא בְּקִבוּץ אֲבָל עוֹשִׂים בְּרִית בְּרוּךְ הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזֵר
 צִיצִית תְּפִלִּין מְזוּזָה כְּשֵׁרוֹת טְהוֹרֵת הַמְּשַׁפְּחָה צְדָקָה בְּרוּךְ הַשֵּׁם
 הוֹלְכִים לְהִתְפַּלֵּל הוֹלְכִים לְלַמֵּד יְהוּדִי בְּרוּךְ הַשֵּׁם מְלֵא מִצְוֹת כְּרַמּוֹן
 כָּל יְהוּדִי אִם הֵייתָם יוֹדְעִים אֶת הַזְּכוּיֹת שְׁלַכְּם מָה שֵׁיִשׁ הֵייתָם
 רוֹקְדִים מִשְׁמַחָה בְּשִׁבִיל זֶה הִתְחַלְנוּ לְדַבֵּר מִקְּדוֹשׁ לְבָנָה שֶׁתִּנָּא דְבִי
 רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אֶלְמֵלֵא לֹא קִבְּלוּ פָּנֵי שְׁכִינָה אֲלֵא פַעַם אַחַת בְּחֹדֶשׁ דִּי
 פַעַם בְּחֹדֶשׁ יוֹצֵא בַּחוּץ לְהִסְתַּכַּל עַל הַלְּבָנָה רַגַע מִי בְּרָא אֶת זֶה
 מִחִיכַת אֵלֵי כָּךְ מִי בְּרָא אוֹתָךְ מִסְתֵּם זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרָא
 אֶת זֶה זֶה שְׁמֵשׁ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְרוֹקְדִים כְּשֵׁם שְׁאֲנִי רוֹקֵד
 כְּנִגְדֶךָ וְאִינִי יְכוֹל לְנַגַע בְּךָ כָּךְ לֹא יוֹכְלוּ כָּל אוֹיְבֵי וְכָל שׁוֹנְאֵי לְנַגַע
 בִּי לְרַעָה וְשִׁמְחִים וְרוֹקְדִים רְאוּנוּ כְּמָה דְקוֹת זֶה לּוֹקַח וְאַחַר כָּךְ

עושים רקוד על אחת כמה וכמה באין ערוך כל יהודי עושה חסד אחד עם השני כל יהודי עושה צדקה עוזרים אחד לשני בשביל זה אנחנו יהודים חכמינו הקדושים אומרים סימן של יהודים רחמנים גומלי חסדים בישנים למה זעזע כל כך את כל ארץ ישראל ואת כל העולם מה שקרה ביום חמישי כי לא תקום צרה פעמים אני לא יודע אם אתם זוכרים את זה זה היה לפני שלשים וארבע שנים במעלות בצפת יש קבר של עשרים או שלשים ילדים שמה שבאו גם כן מחבלים השם ישמר בבית ספר ורחמנא ליצלן עשו טבח היה אז רואים את הברבריות מה זה ישמעאל שאלו פעם את החפץ חיים איך כתוב בתורה ישמעאל זה פרא אדם הרי היום יש ישמעאלים מהנדסים רופאים עורכי דינים אנשים עם השכלה היום שהעולם מפתח אז איך התורה אומרת שהם פראי אדם איך החפץ חיים לא ידע קונצים הוא ידע רק מה שכתוב בחמש על ישמעאל והוא יהיה פרא אדם אזי ענה לו ככה בתמימות רופא פרא אדם מהנדס פרא אדם עורך דין פרא אדם זה לא שנה אותו הוא נשאר פרא אדם בשביל זה אני תמיד מזהיר מה אתם הולכים פה בפוריה מה אני יתן את הגופה שלי או את אשתי או את הילדים שלי שהוא יבדק אותי, טעות אחת הוא עושה לה וגמרנו. אסור למסר את עצמו, איי זה גזענות? בסדר! שלום, אני רואה שאלו השמאלנים שצועקים גזעניים הם לא ילכו אליהם (הם צריכים אותך) ולצערינו הרב הם צועקים. תראו מי בבית עלמין, כל אלו עם הכפות סרוגות הם הלכו הראשונים בכל המלחמות. אז לא היה מאז דבר כזה כבר שלשים וארבע שנים, להכנס ולרצוח ילדים חפים מפשע, מילא יש מלחמה, אבל אצל יהודים אין דבר כזה. מה הם עושים הרוצחים? הם מתחבאים בין הנשים ובין הילדים ומשמה מפציצים ואם מפציצים אותם חזרה: הם צועקים לא! הרגתם ילדים. יהודים הם לא רוצחים, יהודים הם לא הורגים, מה נעשה שהם זורקים טילים, חכמינו

הַקְדוּשִׁים אומרים "הָבֵא לְהַרְגֵךְ הַשָּׁכֵם לְהַרְגוֹ". לְגַבִּי מָה אָנִי אומר
את זֶה, אֵינְךָ לָנוּ מְשֻׁגָּם מָה זֶה יְהוּדִי, יְהוּדִים זֶה נְשֻׁמוֹת קְדוּשׁוֹת
וְיְהוּדִים לֹא רוֹצִים לַעֲשׂוֹת רַע וְאִם חָס וְחִלְיָה נִמְצָא בִּינֵינוּ אֶחָד
שֶׁעוֹשֶׂה רַע לְשֵׁנֵי אוֹלֵי יֵשׁ שְׁמָה גִיד שֶׁל גּוֹי, כִּי יְהוּדִי טָבַע שְׁלוֹךְ רַק
לַעֲשׂוֹת טוֹב, אִם הוּא עוֹשֶׂה רַשָּׁעוֹת, אָנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָכֶם, אוֹלֵי
בְּאִיזָה מְקוֹם הוּא גּוֹי רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּךְ. זֶה מָה שֶׁרַבְנוּ ז"ל לְמַד אוֹתָנוּ
(לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפ"ב) לְמַצָּא אֶצֶל כָּל יְהוּדִי נִקְדָּה טוֹבָה.
אומר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת, הַלְכוֹת הַשְּׁכֵמַת הַבְּקָרָה, הַלְכָה א') מָה זֶה
נִקְדָּה טוֹבָה, זֶה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. בְּכָל אֶחָד יֵשׁ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
כְּתוּב "טוֹב הַיּוֹי"ה לְכָל", כָּל יְהוּדִי יֵשׁ לוֹ טוֹב. וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים
לְשַׁמַּח עִם הַיְהוּדוֹת שְׁלָנוּ, לְשַׁמַּח שְׁבָרוּךְ הַשֵּׁם שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גּוֹי, לְשַׁמַּח
בְּרוּךְ הַשֵּׁם שְׁיֵשׁ לִי צִיצִית, שְׁיֵשׁ לִי תְּפִלִּין, אֵי, זֶה לֹא כְּמוֹ שֶׁהָיָה
צְרִיךְ, בְּסֵדֶר! אָנִי אֲתַקֵּן אֶת עֲצָמֵי, בְּשִׁבִיל זֶה אָנִי מְקַרֵּב אֶל רַבְנוּ ז"ל
וְרַבְנוּ ז"ל מְדַרְיָךְ אוֹתִי, לֹאט לֹאט הוּא מוֹצִיא אוֹתִי מֵהַטִּינוּף וְרוֹחֵץ
אוֹתִי וְלֹאט לֹאט הוּא מְגַבִּיה אוֹתִי, וְהֵנָּה אָנִי כְּבָר לוֹמֵד מְקַרָּא, כָּל
שְׁבוּעַ שְׁנַיִם מְקַרָּא. הַשְּׁבוּעַ הַתַּחֲלִינוּ כְּבָר לְלַמֵּד, פְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ
וַיְקַרָּא, תוֹרַת כְּהֵנִים, שְׁחַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אומרים שְׁמִי שְׁלוֹמֵד אֶת
הַקְרָבָנוֹת כְּאִלוֹ הַקְרִיב אֶת הַקְרָבָנוֹת עַל חֲמֵשׁ וַיְקַרָּא יֵשׁ סֵפֶר שְׁנִקְרָא
תוֹרַת כְּהֵנִים וַיֵּשׁ לוֹ כְּמָה שְׁמוֹת אֶחָד מֵהֶם הוּא סֵפֶרָא, יְכוּלִים הַיּוֹם
לְקַנּוֹת אֶת זֶה כְּבָר עִם נִקְדוּת. זֶה קָשָׁה אָנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָכֶם, אָבֵל
מִי שֶׁזָּכָה וְגָמַר אֶת הַסֵּפֶרָא מוֹיְקַרָּא עַד בְּחֻקְתִּי הוּא לֹא יֵרָאֶה פְּנֵי
גֵיהֶנָם, הַבְּטָחָה. עַל בְּמִדְבָר וּדְבָרִים יֵשׁ סֵפֶרִי אָבֵל עַל וַיְקַרָּא יֵשׁ
סֵפֶרָא עִם א', תוֹרַת כְּהֵנִים, הַלּוֹאֵי שְׁנִזְכָּה לְקַנּוֹת תוֹרַת כְּהֵנִים וְלְגַמֵּר
אֶת זֶה זֶה קָשָׁה, אֲפֹשֶׁר לְגַמֵּר עִם חֲבָרוֹתָא כִּי זֶה מְאֹד מְסֻבָּה, אֲתָה
מְקַבֵּל עוֹלָם הָבֵא, הַבְּטָחָה כְּזוֹ, אָבֵל לֹא מְבַקְשִׁים מִמֶּךָ פֶּה שֶׁתַּעֲשֶׂה
הַכֹּל בְּפַעַם אַחַת, אִם לֹא תִגְמַר אֶת זֶה בְּשָׁנָה אַחַת תִּגְמַר אֶת זֶה

בְּשָׁנָתִים שְׁלֹשׁ, לֹא נִוְרָא. עַל שְׁמוֹת יֵשׁ מְכִילָתָא, עַל בְּרֵאשִׁית יֵשׁ פְּרָקָא דְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר, כֶּךָ שְׂיֵשׁ מָה לְלַמֵּד אִם רוֹצִים לְלַמֵּד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, הִנֵּה אֲנַחְנוּ בְּפִרְשַׁת וַיִּקְרָא, בּוֹאוּ נִתְחִיל הַשְּׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם. הוֹלְכִים אֶל כָּל מִינֵי בְּעָלֵי סְגֻלוֹת תֵּן לִי סְגֻלָּה, יֵשׁ לָנוּ מִחֲזו"ל סְגֻלָּה לְאַרְיֵכוֹת יָמִים "לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרִשְׁיֹתָיו עִם הַצְּבוּר וְכוּ' שֶׁכָּל הַמְּשָׁלִים פְּרִשְׁיֹתָיו עִם הַצְּבוּר מְשָׁלִימִים לוֹ יָמָיו וְשִׁנוּתָיו". בּוֹאוּ נִלְמַד פְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ, אֲנָשִׁים עוֹבְרִים שְׁבוּעַ אַחַר שְׁבוּעַ, עֹבְרֵנוּ בְּרֵאשִׁית, שְׁמוֹת, מִי מֵאַתָּנוּ גָּמַר אֶת כָּל הַפְּרִשָׁה כָּל שְׁבוּעַ, יֵשׁ הִרְבָּה שְׁאַפְלוּ לֹא יוֹדְעִים מָה זֶה פְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ. הִנֵּה בּוֹאוּ עִכְשָׁו יֵשׁ הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְזֶה רַק יוֹם שְׁלִישִׁי, אֲפָשָׁר לְהִתְחִיל כְּבָר וַיִּקְרָא מִיּוֹם רֵאשׁוֹן וְאַיִלָּה, כֶּךָ כְּתוּב בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ. אֵל תַּחֲכוּ לְעַרְבַּ שַׁבָּת, אֲמַת הָאָרֶץ הַקְדוּשׁ אֹמֵר בְּעַרְבַּ שַׁבָּת, אֲבָל אַתֶּם יוֹדְעִים אִם נִזְנִיחַ אֶת זֶה עַד עַרְבַּ שַׁבָּת, פֹּה יֵשׁ קִנְיֹת, פֹּה יֵשׁ בְּלֶאגָן, גְּמָרְנוּ. תִּתְחִילוּ, עַל זֶה אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לְבַטֵּחַ עַל מָרֵן שְׁאוּמֵר (שִׁלְחַן עֲרוּךְ, סִימָן רפ"ה, סְעִיף ג') מִיּוֹם רֵאשׁוֹן וְאַיִלָּה נִקְרָא עִם הַצְּבוּר. עִכְשָׁו, מִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד גַּם רַש"י, הַבְּטִיחַ לוֹ רַש"י, שֶׁהוּא יִהְיֶה בְּהִיכָל שְׁלוֹ, הַבְּטָחָה נִוְרָאָה שְׁאִם תִּגְמַר כָּל שְׁבוּעַ אֶת הַרַש"י אַתָּה תִּהְיֶה בְּהִיכָל שְׁלוֹ פֹּה מְדַבְּרִים הַבְּטָחוֹת, לֹא הַבְּטָחוֹת שְׁוֹא: אִם תִּלְךְ עִם חוּט אָדָם יִהְיֶה לְךָ כְּכֹה, בָּא הַשְּׁנִי אִם תִּלְךְ עִם חוּט צָהֵב יִהְיֶה לְךָ כְּכֹה, זֶה אֹמֵר מָה פִּתְאוּם? תִּלְךְ בְּחוּט שֶׁל תְּכִלַּת כִּי תְּכִלַּת דּוּמָה לְרִקִיעַ, יֵשׁ כָּל מִינֵי. פֹּה אֹמְרִים לְךָ דְּבָרִים שְׁלֹא יִטְעוּ אוֹתָךְ, רַבְּנוּ ז"ל אֹמֵר (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן נ"א) אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׁלֹא יִטְעֶה אַתְּכֶם הָעוֹלָם, הָעוֹלָם יְכוֹל לְהִטְעוֹת אַתְּכֶם מְאֹד מְאֹד, תְּכִלִּית, אֲנִי רוֹצֶה לְרֵאוֹת מָה יֵשׁ לִי בְּיַד. אֲמַרְתִּי לָכֶם הִרְבָּה פְּעָמִים, לְפָנַי שְׁנַיִם הָיָה בְּכָל הַבְּנִיקִים פְּרִסְמַת מָה שְׁבִיד בְּטוֹחַ, הַהוּא מְבַטֵּיחַ לִי זֶה לֹא בְּרִסְלָב וְזֶה אֹמֵר כְּכֹה, תִּגִּיד מָה שְׁאַתָּה רוֹצֶה אֲבָל מָה שְׁבִיד בְּטוֹחַ. זְכִיתִי הַתְּפִלָּתִי הַיּוֹם שְׁחֲרִית, זֶה שְׁלִי! אַף אַחַד לֹא יְכוֹל

לקחת לי את זה, התפללתי היום מנחה זה שלי, נתפלל היום ערבית זה שלי אתה לא יכול לקחת את זה, זכיתי להגיד חצות זה שלי! זכיתי להניח ציצית תפלין זה שלי! אף אחד לא יכול לקחת את זה, זכיתי ללמד מקרא, משנה, ברוך השם איפה בעולם יש דבר כזה בחורים גומרים כל חודש ששה סדרי משנה. בחורים צעירים ואברכים. גמרא, אתם יודעים מה זה ללמד דף גמרא כל יום אפלו בגרסא, אין לה ראש, בסדר! אין לה ראש אבל אתה יכול לגרס, תגרס את הדף. הדף של היום זה כל כך מענין, פשוט מענין, ממה מדבר הדף היום? בשורה הראשונה של הדף ממש, מה שרבנו ז"ל רצה מאתנו. אני אגיד לכם שלושה דברים שרבנו ז"ל אמר וזה הגמרא אומרת. רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן קכ"ג) מקוה לא מזיק ואיזה רופא שיגיד שמקוה מזיק הוא לא רופא אדרבה הגוף יש בו נקבים של זעה ואם הם נסתמים אז אדם נעשה חולה, אז אדרבה אפלו בגשמיות המקוה זה בריא. אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קכ"ז) הבגדים יתבעו את האדם, אדם צריך לשמר שהבגדים שלו יהיו נקיים ולא קרועים. מה אומרת הגמרא? הגמרא אומרת (נדרים פא') האי ערבוביתא דרישא מתיא לידי עוירא, אם אדם לא רוחץ את הראש שלו, כל הראש שלו מסריח, כל יום תקח מקלחת. מה אתה? זה יביא לה לעוירון, אדם נעשה עור אם הוא לא שוטף את הראש שלו. רואים בני אדם, השם ישמר, באמת אמרתי את זה לנשים, שולחים ילדים לחדר, בנים ובנות, ילדים קטנים שלא קבלו מקלחת או אמבטיה משבת לשבת ולפעמים אפלו שבועים, השם ישמר מה זה צריך להיות? אומרים חכמינו הקדושים, אתה לא תשטף את הראש שלך תהיה עור. דבר שני, הבגדים, אם אדם לא הולך עם בגדים נקיים, עירבוביתא דמאני מתיא לידי שעמומיתא. אדם הולך עם בגדים סרוחים זה ישגע אותה, אתה תהיה משגע ורואים תקף מיד מי שמשגע. פעם היו צריכים לרחץ את הבגדים,

היו צריכים ללכת לנהר עם השק ושמה לעמד לכבס ואשה שמזלה לא הצליח בא רוח תפס את החלצה והוליך את זה, עכשו היא צועקת השמלה שלי עפה אין לי לא שמלה לא חלצה הכל ברח, היתה קשה, אף על פי כן הלכו לרחץ את הבגדים. היום יש לכל אחד מכונת כביסה, מכונת יבוש, זה כל כך קשה לקחת את החלצה, את הלבנים שלה, את הגרבים שלה, להכניס למכונה ולהפעיל? אם היו מבקשים ממך, אתה יודע מה, אתה מכרח גם כן להכניס למכונת כביסה עם הכביסה שלה ותסתובב, אז אני יכול להבין. מה השתגעתם? מה מבקשים ממך, תזרק את זה בפנים ותשב גם זה אנשים לא יכולים. איפה הנקיות? זה הדבר הראשון ביהדות, גויים קוראים אותנו יהודי מלכלה, כל הגויים, זה בשפה בינלאומית בכל השפות, יהודי יכול להראות זה אבא שלי, זה אמא שלי, זה הסבא וסבתא, גוי לא יכול להראות לה מי זה אבא מי זה סבא מי זה סבתא, מאין גוי יודע? הנקיות היתה אצל היהודים תמיד הדבר הכי חשוב, זה לפני מה שמדברים עכשו מתורה, תשטף את הראש שלה יוצא ריח, תכבס את הבגדים שלה, זה חלול השם. חתמינו הקדושים אומרים (שבת קיד) תלמיד חכם שמוצאים רבב על בגדו חייב מיתה, עד כדי כך, מה עשה? הוא אכל לבן ונשפה, יכולים לפעמים לראות על מישהו כל מה שהוא אכל ביום הזה, הנה אכלת היום לבן, איך אתה יודע? אכלת ספגטי, מאיפה אתה יודע? אני רואה את החלצה שלה, פה זה קטשופ, פה זה לבן, אני יכול להגיד לה מה שאכלת. אתם חושבים שאני עכשו מדבר בצחוק, אני עכשו חוזר אתכם את הדף היומי, תכבס את הבגדים שלה. יהודי, הדבר הראשון צריך ללבוש חלצה נקייה, מעיל נקי, היום יש נקוי יבש, במקום לבזבז את הכסף על סיגריות שזה סתם בזבוז כסף, אני כבר לא מדבר מבריאות. רבנו ז"ל אמר לפני מאתיים שנה לא לעשן והיום הרופאים גלו שזה מביא סרטן, מה אנשים אומרים? אבל הסבא שלי היתה בגיל תשעים

וְשֵׁשׁ וּכְבֹד הַשְּׁפָתִים שְׁלוֹ הָיוּ צְהוּבוֹת מְכַל כֶּךָ הַרְבֵּה סִיגְרִיּוֹת וְהוּא
 עֵשֶׂן סִיגְרִיָּה אַחַר סִיגְרִיָּה כְּמוֹ כְּבִשָּׁן וְהוּא חִי, גַּם אֲנִי חִי. לְמִזְלָךְ הָרַב
 אַתָּה חִי, הַשֵּׁם יִשְׁמַר סֵרֶטֶן בְּרֵאוֹת לְמָה צְרִיכִים אַתָּה זֶה? עֲכָשׁוּ, אֶפְלוּ
 בּוֹאוּ לֹא נִדְבַר מִבְּרִיאוֹת, כְּמָה עוֹלָה קוֹפֶסֶת סִיגְרִיּוֹת? עֲשָׂרִים שְׁקָל,
 כְּמָה עוֹלָה לְחֶם? שְׁבַעֲהָ שְׁקָלִים, כְּמָה עוֹלָה חֶלֶב? אַרְבָּעָה שְׁקָלִים,
 בִּיחִיד זֶה אַחַת עֲשֶׂה, כְּמָה עוֹלָה לְבֶן? שְׁקָל וְחֲצִי, אִזּוּ יְכוּלִים לְהֶאֱכִיל
 עִם קֶפֶסָא סִיגְרִיּוֹת. מִשְׁפָּחָה מְמוֹצֶעֶת שֶׁל אָבָא אִמָּא וְאַרְבַּע יְלָדִים,
 אֲנִי חוֹשֵׁב אֶפְלוּ יוֹתֵר אֲבָל נִגִּיד כֶּךָ. אֲנִי פִּשׁוּט אוֹמֵר לָכֶם, אֲנִי לֹא
 מְפָרֵשׁ לָכֶם אֵיזָה רַמְבַּ"ם תְּמוּהָה אוֹ אֵיזָה תּוֹסֵפוֹת קֶשֶׁה, אֲנִי אוֹמֵר
 לָכֶם פִּשׁוּט מָה שְׁרַבְנוּ ז"ל רוֹצֵה מֵאַתְּנוּ, רַבְּנוּ ז"ל אֶהֱבֶה מְאֹד דְּבָרִים
 פִּשׁוּטִים. אִזּוּ זֹאת אוֹמֵרֶת אַתָּה יְכוּל לְהֶאֱכִיל אוֹתָךְ וְאֵת אֲשֶׁתְּךָ
 וְאַרְבָּעָה יְלָדִים בְּקוֹפֶסֶת סִיגְרִיּוֹת וְתִהְיֶה שְׁבַעֲעִים וְנִשְׁאָר לָכֶם עוֹד
 רוֹחַ. עֲכָשׁוּ, יֵשׁ אֲנָשִׁים שְׁלֹכֵל הַפְּחוֹת קוֹנִים שְׁתֵּי קֶפֶסָאוֹת, אַתָּה יְכוּל
 לְקַנּוֹת עוֹד חֲתִיכַת עוֹף גַּם כֵּן. אֲנִי רַק רוֹצֵה לְהִסְבִּיר לָכֶם, אִם רַבְּנוּ
 ז"ל אָמַר לֹא לְעֵשֶׂן וְשָׂמוּ פֹה מוֹדְעוֹת בְּכָל הַגְּדֵרוֹת, וְאֲנִי רוֹצֵה
 שְׂיַעֲשׂוּ עוֹד, "לֹא לְעֵשֶׂן", אַתָּה רוֹצֵה לְעֵשֶׂן? לֹא פֹה. רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד
 לֹא לְעֵשֶׂן, אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ תְּמִיד הָיוּ אוֹמְרִים אֵת הַפְּסוּק "הִגַּם לְכַבּוֹשׁ
 אֵת הַמְּלָכָה עִמִּי בְּבֵית", רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר לֹא לְעֵשֶׂן אֵל תְּעֵשֶׂן. אִם
 אַחַד יְבוֹא דוֹקָא אֵל תִּרְשׁוּ לוֹ, לֹא פֹה, אַתָּה רוֹצֵה לְעֵשֶׂן לְךָ בְּאוֹר
 הָאוֹרוֹת אֲבָל לֹא פֹה. אֲנִי זוֹכֵר בְּאַתִּי לְצִיּוֹן אֲנִי רוֹאֶה שְׂמָה מְעַשְׂנִים
 וְשׁוֹתִים בִּירָה בְּדִיוֹק מָה שְׁרַבְנוּ ז"ל לֹא רָצָה, אַתָּה עַל הַצִּיּוֹן שֶׁל
 רַבְּנוּ ז"ל, הַצְּרִכְתָּ לְשֵׁלֶם כְּרִטִּים וְלִטְלִיטֵל אֵת עֲצָמְךָ עַד שְׂאַתָּה מְגִיעַ
 לְצִיּוֹן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שְׂמָה מְעַשְׂנִים וְשְׂמָה שׁוֹתִים בִּירָה? מָה זֶה? אִין
 לְךָ בִּירָה בְּאַרְץ? זֶה נִקְרָא יִשׁוּב הַדְּעַת. אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
 כְּשֶׁאָדָם לֹא מְכַבֵּס אֵת הַבְּגָדִים שְׁלוֹ נַעֲשֶׂה מְשַׁגֵּעַ, מִשְׁתַּגַּע. עֲכָשׁוּ,
 אִם אָדָם לֹא מְכַבֵּס אֵת הַגּוֹף שְׁלוֹ, זֶה הַדְּבָר הַשְּׁלִישִׁי, נַעֲשֶׂה מְלֵא
 פְּצָעִים, כֶּךָ מִתְחִיל הַדָּף הַיּוֹמִי הַיּוֹם נִדְרִים פ"א, אַחַר כֶּךָ יֵשׁ הַעֲנִינִים

של נדרים דברים שבינו לבינה. למה אני אומר את זה? יכולים להכיר יהודי תכף מיד מי הוא. בשבת האר"י הקדוש אומר שכל אחד ילך בבגדים לבנים, באמצע השבוע תלך רגיל, לא הולכים באמצע השבוע עם כפה לבנה, למה אתה צריך להיות משנה מאחרים? חכמינו הקדושים אומרים משנה קרן חצי נזק, הוא לא עשה כלום הוא רק משנה קרן הוא כבר חצי נזק. מילא, לתקן את העולם אני לא יכול, אבל אנחנו התחלנו ללמד את הדף היומי בואו נקים את זה, זה מה שחכמינו הקדושים אומרים וזה דברי רבנו ז"ל שרבנו ז"ל מחזק את דברי חכמינו הקדושים ללכת בבגדים נקיים והגוף שיהיה נקי, לך למקנה תטבל, קח מקלחת. כן! אנחנו ילדים קטנים, כשרבנו ז"ל אמר את התורה (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ו) שמה רבנו ז"ל מפרש את כל הענין של הקמץ ופתח ומה זה א' נקדה למעלה ונקדה למטה מוהר"ן ז"ל אמר כשרבנו ז"ל גמר את התורה, זו תורה מאד ארכה ועמוקה, יצאתי כמו מהאידירא. יש פה על הדרך כשנוסעים למירון יש שמה האידירא שרבי שמעון בר יוחאי למד עם התלמידים את האידירא רבה שגלה את העולמות, אזי אמר יצאתי כמו מהאידירא. רבנו ז"ל מלמד אותנו קמץ א', מה שלומדים עם הילדים הקטנים, וכן פתח א' וזה מה שרבנו ז"ל מלמד אותנו, אנחנו מדברים עכשו מא' ב', הא' ב' של יהדות אני רוצה לראות איך שאתה הולך עם הבגדים שלך, למה הבגדים שלך צריכים להוציא ריח רע? איפה זה כתוב? ורואים מספן כל אחד שמשהו חסר לו כבר מכירים את זה על הבגדים שלו- לא יכולים לגשת אליו יוצא ריח רע, על הראש- לא שטפת את הראש יכול לבוא כנים ומכנים רחמנא ליצלן אתה יכול לבוא לעירון, ואחר כך הגוף שלך, פה מדברים מהיסודות.

אנחנו צריכים להודות ולהלל להקדוש ברוך הוא שאנחנו יודעים מרבנו ז"ל וזה רק מדובר לשטף את הגוף ואת הבגדים,

עכָּשׁוּ בּוֹאוּ נְדַבֵּר מִסֵּפֶר הַמִּדּוֹת שֶׁרַבְּנּוּ ז"ל נָתַן לָנוּ מִתְּנֵה סֵפֶר
הַמִּדּוֹת אֵיךְ אָדָם צָרִיךְ לְהִתְנַהֵג. הַמִּדּוֹת זֶה הַיְסוּד שֶׁל הָאָדָם וְרַבְּנּוּ
ז"ל רָצָה שְׂיִהְיֶה בְּסֵפֶר קֶטֶן, תְּמִיד שְׂיִהְיֶה בְּכִיס, שֶׁתְּמִיד נַחְזֹר עַל
הַמִּדּוֹת. אָדָם בְּלִי מִדּוֹת זֶה חַיָּה בְּצוּרַת אָדָם, יֵשׁ עַל כָּל דָּבָר, יֵשׁ
מִצְוָה שָׂאֵם נִכְנָס אַחַד בֵּין שְׁבַעַיִם, לֹא חָשׁוּב מִי, סַנְדְּלָר אוֹ פִּתְחָה,
תְּקוּם קִצָּת "וּמִפְּנֵי שְׂיִבָּה תְּקוּם" כַּמָּה זֶה עָלָה? תְּסַלְחוּ לִי קִמְתָּם
שְׁנִיָּה אֲבָל קִימְתָּ עֲכָשׁוּ מִצְוֹת עֲשֵׂה. תְּלַמֵּיד חָכֵם נִכְנָס, יֵשׁ לָךְ עוֹד
מִצְוָה שֶׁל כְּבוֹד תְּלַמֵּיד חָכֵם וְכָכָה מַחְנֻכִים אֶת הַיְלָדִים חֲנוּךְ טוֹב,
דֶּרֶךְ אֶרֶץ מַגִּיל קֶטְנוּת, זֶה סֵפֶר הַמִּדּוֹת. רַבְּנּוּ ז"ל לָמַד אוֹתָנוּ מִדּוֹת
אֵיךְ לְהִיּוֹת יְהוּדִי, רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר לְמוֹהַרְנֵי"ת ז"ל הַסֵּפֶר הַזֶּה עֲשֵׂה
אוֹתִי לְיִהוּדִי, זֶה סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אֲשֶׁרִי אָדָם שְׁלוּמֵד כָּל יוֹם סֵפֶר
הַמִּדּוֹת, מָה רַבְּנּוּ ז"ל רָצָה מֵאֲתָנוּ? שְׂיִהְיֶה לָנוּ מִדּוֹת טוֹבוֹת. וְעוֹד
פַּעַם, אֲנִי לֹא יְכוֹל לְתַקֵּן אֶת הָעוֹלָם, אֲבָל לְכָל הַפְּחוֹת אֶת הַקְּהֵלָה
אֲנִי מְכַרְחָ וְזֶה הַחֻבָּה שְׁלִי לְהַזְהִיר, אָדָם צָרִיךְ לְלַכֵּת נְקִי בְּכַבְּדִים
נְקִיִּים, הֶרְכַּב שְׁלָךְ מְלֹא מַדְבָּקוֹת מְלַמְעָלָה עַד לְמַטָּה וּבְכָל הַצְּדָדִים
מָה זֶה מְרָאָה שְׂאִין לוֹ שְׁכָל, קֶטְנוּת הַדַּעַת, קֶטְנוּת הַמַּחֲיִן, מִי יֵשׁ לוֹ
קֶטְנוּת הַמַּחֲיִן? מְשַׁגֵּעַ. מָה אֲתָה צָרִיךְ תְּשׁוּמַת לֵב? מִמִּי? אֲדַרְבֶּה,
רַבְּנּוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ אֶת הַסּוּד שֶׁל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה נוֹתֵן
לָנוּ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי. הַמִּתְּנֵה הֵכִי יָפָה בְּחַיִּים זֶה בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, אָדָם שְׂיֵשׁ
לוֹ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי הוּא לֹא צָרִיךְ טוֹבוֹת מֵאַף אַחַד, אֲנִי אֲתֵן לְכֻלָּם, אֲנִי
עֲשִׂיר הֵכִי גְדוֹל, זֶה גְדֻלוֹת הַמַּחֲיִן. אֲבָל מִי שְׂאִין לוֹ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי
אֲזִי צָרִיךְ שְׁכָל אַחַד יְכַבֵּד אוֹתוֹ, כָּל אַחַד שְׂיִתֵּן לוֹ אֶת הַכְּבוֹד, אֲזִי
סִימֵן שְׂיֵשׁ לוֹ מִחַ קֶטֶן. רַבְּנּוּ ז"ל אוֹמֵר שֶׁהַנְּשִׁים מֵאֵד מְקַפִּידוֹת עַל
כְּבוֹד כִּי יֵשׁ לָהֶן מִחַ קֶטֶן. תְּשׁוּמַת לֵב? אֲנִי אֲתֵן לָךְ תְּשׁוּמַת לֵב, אֲנִי
לֹא צָרִיךְ מִמֶּךָ תְּשׁוּמַת לֵב, זֶה הַתְּבוּדָה. רַבְּנּוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ מָה זֶה
לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵיזָה זְכוּת זוֹ, אָדָם מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, כָּל דְּבוּר, כָּל מָה שֶׁמְדַבְּרִים מֵהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה

הצלחה נצחית. אני רואה אנשים מסתובבים, וכל אלו שמסתובבים הם עכשו לא פה, היצר הרע הסמ"ך-מ"ם מפחד כי אולי ישמעו שצריכים לשטף את הגוף, רחמנא ליצלן תשטף את הגוף שלך אתה נכנס יוצא ממך ריח רע, אתה לא מתבייש? זה חלול השם, אומרים הנה זה תלמיד חכם, זה יהודי, בשביל זה חזרת בתשובה? חושבים שאדם חזר בתשובה צריך ללכת עם הכובע של מתושלח, מתושלח חי זמן הכי ארך יותר מכלם, תשע מאות ששים ותשע, אדם הראשון חי רק תשע מאות ושלשים, זכה לראות נכדים ונינים, עשרה ושנים עשר דורות ויותר עד דור המבול, פה יש חתנה, פה יש ברית, פה לצערנו הרב יש לוייה, פה יש נחום אבלים, פה להלביש את השטרימל, פה להלביש כובע, פה להלביש בגד אבלים, מה עשה? עשה לעצמו כובע כזה צד אחד זה שטרימל, צד אחד זה כובע, כשבא אל שמחה מהפך את זה על שטרימל, הולך אל אבלים מהפך את זה לכובע קמוט אז למה שיהיה לנו דברים של מתושלח? אתם חוזרים בתשובה מי אמר לכם שאתם צריכים להראות משנה קרן, עם פאות מפזרות, תתקן את הזקן שלך. אתם יודעים תמיד ראו אנשי שלומנו אצל רבנו ז"ל שהלך עם פאות מסלולות ומסודרות, מאיפה אנחנו יודעים את זה? ספר מוהרנ"ת ז"ל כשרבנו ז"ל בא פה לארץ ישראל הימח שמם הערבים חשדו אותו שזה מרגל לא נתנו לו להכנס לירושלים, לא נתנו לו להכנס למירוץ וצפת, טבריה כן! בטבריה רבנו ז"ל היה, הוא היה הכי הרבה בטבריה. באמת יש בזה ענין מאד עמק למה רבנו ז"ל לא נכנס לירושלים כי גם הבעל שם טוב בכלל לא יכל להכנס לארץ ישראל, כי מובא שהסמ"ך-מ"ם יש לו רגל אחת על הר הבית אחת על הר הזיתים ואם אלו הצדיקים היו נכנסים היו חותכים לו את שתי הרגלים וכבר היינו נגאלים אלו זכינו, אבל על כל פנים תמיד ראו שרבנו ז"ל יוצא מהבית הרטיב את הידים שלו וסדר את הפאות. אנחנו צריכים ללכת מסדר,

מוֹהֲרָנִ"ת ז"ל אָמַר הוּא יְכוּל לְחַקוֹת אֶת הַכֹּל אֶצֶל רַבְּנֵי ז"ל אֲבָל
 לֹא בְּנִקְיֹת, הַסְּלִיּוֹת שֶׁלוֹ הָיוּ נִקְיִים. רַבְּנֵי ז"ל הִיָּתָה לוֹ בֵּת אָדֹל, הִיא
 הִלְכָה פַּעַם לְצַדִּיקָה עִם נְשׁוֹת אֲנִ"שׁ פְּתָאוּם יָרַד גֶּשֶׁם, לֹא הָיוּ כְּבִישִׁים
 כְּמוֹ הַיּוֹם הִיָּה רַק עֶפֶר, אִם יוֹרֵד גֶּשֶׁם נַעֲשֶׂה בֵּין כָּל אִשָּׁה הַתְּלַכְלָכָה
 עִם בֵּין וְהִיא יֵצֵאָה נִקְיָה, הַתְּפִלָּאוּ עֲלֶיהָ אֵיךְ אֲנַחְנוּ כָּל כַּף גַּם כֵּן
 נִזְהָרְנוּ וְאֲנַחְנוּ מִלְּאוֹת בֵּין וְאֵת כָּל כַּף נִקְיָה? אִזּוֹ הִיא אֲמָרָה לָהֶם אֲבָא
 שְׁלִי לְמַד אוֹתִי אֵיךְ יְכוּלִים לְלַכֵּת בְּבֵין וְלִצְאֹת נְקִי, רוֹאִים אֶצֶל רַבְּנֵי
 ז"ל שְׂרָצָה נִקְיֹת. חֲזֵרְתָּ בְּתִשׁוּבָה? תִּסְדֵּר אֶת הַזְּקֵן שְׁלֹךְ וְתִסְדֵּר אֶת
 הַפְּאוֹת, לְמָה אֲתָה צָרִיךְ לְהִרְאוֹת מְשֻׁנָּה? אֲדַרְבָּה תַּעֲשֶׂה קְדוּשַׁת הַשֵּׁם
 וְאֲנָשִׁים יִרְאוּ, אֵיךְ נִרְאָה אַחַד שְׁחוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה. חֲזֵרְתָּ בְּתִשׁוּבָה, מָה
 אֲתָה פְּטוּר מִכְּבוֹד אָב וְאִם? גְּמַרְנוּ? אֲבָל אֲבָא חֲלוּנִי, הָאֲמַא חֲלוּנִית,
 מָה זֶה נוֹגֵעַ? אֲבָא נִשְׂאָר אֲבָא, אֲמַא נִשְׂאָרָה אֲמַא, הוּא לֹא רוֹצֵה
 לְדַבֵּר עִם הָאִח שֶׁלוֹ, מָה קָרָה לָךְ? חֲזֵרְתִּי בְּתִשׁוּבָה וְהוּא עֲדִין חֲלוּנִי,
 אֲבָל הוּא אַח שְׁלֹךְ, אַחֹת שְׁלֹךְ. אֲנִי אֲגִיד לָכֶם פְּתוּחַ עוֹד פַּעַם וְעוֹד
 פַּעַם אֲנִי אֲלַמֵּד אֲתֶכֶם, יֵשׁ חֲתָנָה? אֲנִי לֹא הוֹלֵךְ לְחֲתָנָה שֶׁל אַח שְׁלִי,
 לֹא הוֹלֵךְ לְחֲתָנָה שֶׁל אַחֹתִי, מָה קָרָה? יֵשׁ שְׂמָה רְקוּדִים מְעַרְבִים
 אֲסוּר, אֲתָה בְּאֲמַת צוּדֵק אֲבָל לְמִי אֲתָה גּוֹרֵם עַכְשָׁיו צַעַר? אֲבָא וְאֲמַא
 מְצֻטְעָרִים, לְמָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת עַכְשָׁיו חֲרָבֵן בְּבֵית וּבִפְגַּנְתִּיּוֹת לוֹמַר
 אֲנִי לֹא הוֹלֵךְ לְשֵׁם? תִּגִּיד לִי בְּזֶה שְׂאֲתָה לֹא תִלְךְ אֲתָה מְקַדֵּשׁ שֵׁם
 שְׂמִים? אֲתָה עוֹשֶׂה עוֹד יוֹתֵר חֲלוּל הַשֵּׁם, אֲתָה גּוֹרֵם רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן
 יוֹתֵר מִחֲלֻקָּת וְאֲתָה מְשֻׁנֵּי אֶת הַדַּת אֶצֶל הָאֲחִים וְהָאֲחִיּוֹת וְנִהְיָה
 קָרַע בְּמִשְׁפָּחָה. אֵיפֹה זֶה כְּתוּב בַּתּוֹרָה? אֲבָל אֲסוּר לְלַכֵּת, כְּתוּב זֹר
 שְׁלֹא יִלְךְ אֲבָל זֶה אַחֹת שְׁלִי, אִזּוֹ מָה עוֹשִׂים? כְּמָה זְמַן לוֹקַח חֲתָנָה?
 אֲנִי רַק אוֹמֵר לָכֶם דְּגָמָא, חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה צָרִיכִים גַּם שְׂכָל, אֲרַבַּע
 שָׁעוֹת, מְשֻׁמוּנָה מִתְּחִיל עַד שְׁתִּים עֶשְׂרֵה גְּמַרְנוּ, תְּבוּא? בּוֹדְאֵי אֲבָא
 וְאֲמַא מָה הַשְּׂאֵלָה, אֲנִי לֹא אֲבוּא? אֲנִי בָּא בְּשִׁבְלֵכֶם, הָאִח שׁוֹאֵל
 תְּבוּא? בּוֹדְאֵי אֲנִי אֲבוּא, הָאֲחֹת שׁוֹאֵלָת: תְּבוּא לְחֲתָנָה? בּוֹדְאֵי, גַּם

אם יהיו מערבים ולא תהיה מחצה אני אמרתי לכם שאני אבוא, גמרנו, נכנסים ויוצאים, יש כל מיני טריקים מי שרוצה באמת לשמר על העינים שלו, אני שמה ואני לא שמה, וגמרנו ויש שלום ולא מחלקת, הייתי ורקדתי עם האח, וכשהנשים רוקדות יוצאים בחוץ, הנה אני פה! רואים אותי גמרנו, אז כדאי לעשות מחלקת ולצער את אבא ואמא ולקרוע את המשפחה? זה השכל שנתן לנו רבנו ז"ל אל תלך עכשו ותהיה קיצוני. אל תראה לי שאתה תופס מלאכים, מלאכים אתה תתפס כשתהיה יהודי פשוט, תתפלל כל יום שחרית מנחה ערבית. תבוא לבית הכנסת, לא לומר אני היום ישנתי וקמתי מאחר, נו! אז מה? אתה פטור מלבוא לבית הכנסת? בא לבית הכנסת להתפלל במנין ואני מבטיח לך שתמצא עוד תשעה כאלו שגם כן קמו מאחר ותעשו מנין, שאף אחד לא יתביש, קמתי מאחר? כן! זה לא העסק של אף אחד אולי הייתי כל הלילה ער? כי היילד היתה חולה, אולי זה וזה? אף אחד לא צריך להתערב. בודאי להתפלל ותיקין זה המצוה מן המבחר, אין מה להגיד, חכמינו הקדושים אומרים אם מתפללים ותיקין אז כל היום אתה תהיה בשמחה ואנשי שלומנו אומרים שמי שמתפלל ותיקין יש לו אריכות ימים, מה זה אריכות ימים? יש לו יום ארך בשש וחצי, בשבע, הוא גמר כבר את התפלה אז יש לו יום ארך אבל מי שהתחיל להתפלל מאחר...

השבוע פרשת ויקרא תלמדו משניות, פרק אחד לא יותר, תלמדו דף גמרא אפלו בגרסא, תתחילו מהיום דף פ"א, מי שזוכה לומד מדרש, זהו, תקונים, יש מה ללמד! תקנו ספרא, כדאי לכם לקנות ספרא, הנה הרב ... מוכר ספרים פה אז עכשו יהיה לך הזמנות לספרא, זה למוד קשה אבל כדאי אפלו בגרסא לגמר, זה דבר גדול מאד ללמד ספרא אפלו לא גומרים את זה בשנה אחד אז בשתי שנים גומרים! על כל פנים מה שאנחנו מקבלים מרבנו ז"ל זה "מה שביד בטוח" כל העולם כלו יכולים לחלק עליך אבל אנו

צָרִיכִים לְדַעַת שְׁלֹדַעַת מָה רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה מֵאַתָּנוּ מְכַרְחִים לְלַמַּד סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל. בְּרוּךְ הַשֵּׁם יֵשׁ לָנוּ כּוֹלֵל, קְבוּצָה שְׁלֵמָה שֶׁל אַבְרָכִים שְׁמִסִּימִים כָּל חֲדָשׁ אֶת הַלְקוּטֵי מוֹהֲר"ן, מִמָּשׁ אֵין דְּבַר כָּזֶה בְּכָל הָעוֹלָם, שָׁנִים עַל גְּבֵי שָׁנִים זֶה כֶּךָ אֶצְלָנוּ, אִם אֶחָד לֹא יְכוֹל, שְׁיִלְמַד חֲצֵי הַיּוֹם! זֹאת אוֹמֶרֶת יוֹם רֵאשׁוֹן שֶׁל הַחֲדָשׁ זֶה מֵתוֹרָה א' עַד ו' אֲזִי הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְמַדְתִּי תוֹרָה א' וְתוֹרָה ב' וְאֲנִי שֵׁם שֵׁם סִכָּה, מִחֵר אֲנִי אֶלְמַד מו' עַד ט', תוֹךְ חֲדָשִׁים גְּמַרְתִּי אֶת הַלְקוּטֵי מוֹהֲר"ן, אוֹ כָּל שְׁלִשָּׁה חֲדָשִׁים, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם מְאֹד מְפַחַד מִלְמוּד לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן, הוּא יִתֵּן לָכֶם לְלַמַּד כְּסִדְרָן רַק לֹא לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם פְּתוּחַ, אָבֵל אִם תִּלְמְדוּ בְּצוּרָה כְּזוֹ אֲזִי תוּכְלוּ לְסִים, לוֹמְדִים לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן, שִׁיחוֹת הַר"ן, חֲיֵי מוֹהֲר"ן, שְׁשֻׁמָּה יֵשׁ אֶת הַשִּׁיחוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, תִּרְאוּ מָה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה מֵאַתָּנוּ, רַבְּנוּ ז"ל רַק רוֹצֵה אֶת הַטּוֹב שְׁלָנוּ, מְחַזֵּק אוֹתָנוּ, מְעוֹדֵד אוֹתָנוּ, מְשַׂמַּח אוֹתָנוּ, אָבֵל אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנִ"שׁ בְּרוּךְ הַשֵּׁם יֵשׁ לָנוּ קְהֵלָה קְדוּשָׁה, וְאִיפֹה? בְּמַדְבָּר שָׁמַם! מִדְּבַר רַחֲמָנָא לִי צִלָּן, שְׁאֲנִי אוֹמֵר לָכֶם אִם סְדוּם וְעִמּוּרָה הֵיוּ הוֹלְכִים עֲכָשׁוּ לַעֲשׂוֹת תַּחְרוּת עִם יְבֻנְאֵל, אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם פְּתוּחַ אֲנִי לֹא אֶגִּיד שְׁמוֹת, אָבֵל אִם עֲכָשׁוּ הֵם הֵיוּ הוֹלְכִים לַעֲשׂוֹת תַּחְרוּת בֵּין סְדוּם וְעִמּוּרָה לְבֵין יְבֻנְאֵל, הִיָּה יוֹצֵא הָרֵאשׁוֹן יְבֻנְאֵל כִּי פֹה יֵשׁ רְשָׁעוֹת עַל גְּבֵי רְשָׁעוֹת, עַל כָּל פָּנִים פֹּה בְּמַדְבָּר כָּזֶה זְכִינוּ בְּרוּךְ הַשֵּׁם לְהִקִּים תִּלְמוּד תוֹרָה, בֵּית סֵפֶר לְבָנוֹת, יְשִׁיבָה קִטְנָה וְיִשְׁיבָה גְדוּלָה וְכוֹלֵל, קְהֵלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ, חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, זֶה הַשְּׂבַח אֶצְלֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵל תַּחֲשָׁבוּ שְׂזֵה הֵלֶךְ לָנוּ קַל, פֹּה וְשָׁמָּה תְּמִיד יֵשׁ תּוֹלְעִים בְּכָרֶם, בְּהוֹשָׁעֵנָא רַבָּה בּוֹכִים וְצוֹעֲקִים הוֹשָׁעֵנָא כָּרֶם מֵתוֹלְעֵת! הוֹשָׁעֵנָא! שְׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתָנוּ שֶׁבְּכָרֶם שְׁלָנוּ לֹא יִכְנָסוּ תּוֹלְעִים מִבְּחוּץ מִי שְׁלֹא מֵתֵאִים לוֹ הַקְּהֵלָה שְׁיַעֲזֹב אוֹתָנוּ, אֲנִי לְכָל הַפְּחוֹת מִדְּבַר אֵל הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ, מִי שְׁלֹא מֵתֵאִים לוֹ שְׁיַצֵּא! תַּעֲשֶׂה טוֹבָה אֵל תִּקְרָר אוֹתָנוּ. כְּשִׁיוְצֵאִים לְמַלְחָמָה מָה הַכֵּהן הַגְּדוֹל

אומר? אתם הייתם בצבא, כלכם! מה אומר המפקד לפני שיוצאים בחוץ? הוא לוקח סביב את כל החילים מהפלוגה שלו מה הוא אומר להם? על פי הגמרא בסוטה הפהן גדול מכריז "מי האיש הרך הלבב ילך וישוב לביתו" למה? כי תחלת מפלה נסה! אנחנו נמצאים בזה העולם במלחמה, חזרנו בתשובה, זה לא כל כך קל, אבל צריכים לדעת חזרת בתשובה? כל הכבוד! אדרבה! אתה רוצה שגם אבא ואמא יחזרו בתשובה? תתנהג בדרך ארץ, תלך מלבש בכגדים יפים, תצלצל כל יום לאבא ולאמא, פתאום אבא ואמא שהם גם כן יהודים יגידו מה! היכן שלנו ככה? אולי באמת הוא צודק... אין לו דאגות בשבת, הרי פה יושבים אפרים שמסכנים בשעה ארבע כבר יוצאים עם הפרונקטורים על השדות, בקיץ בחורף, ופה רואים כל אחד עם וולוו, מסתובבים עם רכבים, באים והולכים, מניין אחר מניין, ממש כמו אצל המן, להמן היה טענות, מה זה? תמיד הם אומרים שה"י פה"י, שבת היום פסח היום, הם לא מבינים מה קורה פה? פה יש ברית ובלי עין הרע כל יום יש לנו ברית, פה נולד בן, פה בר מצוה, חתונה, ברוך השם הקדוש ברוך הוא עוזר.

ולכן אני מאד מבקש את אנ"ש הקמנו פה קהלה קדושה בואו נתאחד יחד, עקר האחדות זה אהבה, שנאהב אחד את השני תאמינו לי לא רב אחד היה פה ולא ראש ישיבה אחד היה פה ואמרו בפה מלא שהקהילה פה זה משהו נפלא מאוד, אתם אפלו לא ידעתם שזה ראש ישיבה, אפלו לא ידעתם שזה רב, כי רב אמתי יושב בצד, אדרבה! אני מבקש כשיבואו רבנים וראשי ישיבה תכבדו אותם, אבל קבלתי לא פעם אחת דרישת שלום על הקהלה שלנו שהיא משהו נפלא מאוד, יוצא מן הכלל! חכמינו הקדושים אומרים שמעולם לא הקדים אדם את רבי יוחנן לומר לו שלום, כשבא אורח תן לו שלום! היום בין אנ"ש כבר לא יודעים מי זה אורח ומי זה תושב, ואני מכרח להגיד לכם לפני הארון קדש, באמת, אל תפגעו!

חֲצִי מֵהַקְהֵלָה אֲנִי לֹא מִכִּיר, כּוֹתְבִים לִי מִכְתָּבִים אֲנִי מִתְבַּיֵּשׁ לְשׂאֵל אוֹתוֹ תִּגִּיד לִי מָה הַשֵּׁם שֶׁלָּךְ? מוֹהֲרָא"ש! אֵתָה לֹא מִכִּיר אוֹתִי? אֲנִי לֹא מִכִּיר! הוּא כּוֹתֵב לִי פִקְסִים וְאֲנִי עוֹנָה לוֹ, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מִי זֶה. אֲנִי מִכְרַח לְהִגִּיד לְמִשְׁרָד שִׁיעֲשֵׂה צְלוּם מִכָּל אֶחָד וְיִכְתֹּב אֶת הַשֵּׁם שֶׁאֲנִי אֹדֵעַ לְהַכִּיר אוֹתוֹ בְּפָנִים. עוֹד לֹא הָיָה לִי מֵאֵז שֶׁאֲנִי פֹה בִּבְנֵינָאֵל שְׁבוּעַ מְלֵא נַחַת רוּחַ כְּמוֹ עֹכְשׁוֹ אֲנִי לֹא מְדַבֵּר שֶׁהָיָה לִי יִסּוּרֵי תַּפְתּוֹ וְאֲנִי רוֹצֵה לְהִגִּיד אֶת הַשִּׁבְחָה לְ... שֶׁהֵבִיא לִי רופא אֲנִי אוֹמֵר לוֹ תוֹדָה בְּרַבִּים. הָיָה לִי יִסּוּרֵי תַּפְתּוֹ אֲבָל עִם כָּל הַיִּסּוּרִים, עִם הַכָּל, מִמֶּשׁ יִסּוּרֵי תַּפְתּוֹ, שֶׁאֲנִי מְאֹד מִבְקָשׁ תִּתְפַּלְלוּ עָלַי! כִּי תִפְלֹת רַבִּים פּוֹעֵל, עוֹד לֹא הָיָה לִי הַנָּאֵה כְּמוֹ שֶׁהָיָה לִי הַפְּעַם, לֹא הֵאֱמַנְתִּי מֶה יֵשׁ פֹּה? אֲבָרְכִים מְסֻדְרִים, בְּתִים פֹּה וְשִׁמָּה יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל יֵשׁ בְּכָל מְקוֹם אֲבָל בְּרוּךְ הַשֵּׁם וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְקָשׁ אֶת אֲנ"שׁ תִּמְשִׁיכוּ כֶּכָּה שֶׁהָיָה אֶהְבֶּה בִּינִינוּ, אֶחָדוֹת בִּינִינוּ, שְׁלֵא יִהְיֶה בִּינִינוּ שְׁנֵאָה וְקִנְאָה וְאֶחָד יַעֲזֹר לְשָׁנִי, אִיזָה יִפִּי זֶה! חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים מְסַפְּרִים שֶׁבָּאוּ לְדוֹד הַמֶּלֶךְ וְאָמְרוּ לוֹ אֲדוֹנֵינוּ דָּוִד! עִם יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים פְּרִנְסָה, מָה אָמַר לָהֶם? לָכוֹ לְהַתְּפַרְנֵס זֶה מְזֵה! יֵשׁ נָשִׁים שֶׁהֵם צְרִיכוֹת מְנוּחָה, מְחַפְּשִׁים פְּעוּטוֹן, אֲנִי פִתַּחְתִּי פְּעוּטוֹן אֲבָל זֶה כְּבָר מְלֵא! הַגִּשְׁתִּי בְּקִשָּׁה שֶׁאֲנִי רוֹצֵה לְהַרְחִיב אֶת זֶה, אֲבָל זֶה יִקַּח זְמַן, אֵתֶם יוֹדְעִים פֹּה זֶה מִמֶּשׁ חָלָם, כָּל דְּבַר בִּירוֹקְרַטְיָה, וְעוֹד מְשִׁיכוֹת וּמְשִׁיכוֹת, לְמִי זֶה מְפָרִיעַ? תִּתֵּן לִי רְשׁוּת! כֶּכָּה זֶה! כָּל דְּבַר קָטָן יֵשׁ עֵיכוּבִים, אֲבָל לְמָה שֶׁכִּמָּה מְאֲנ"שׁ שֶׁיִּכּוֹלִים לֹא פּוֹתְחִים בְּבֵית פְּעוּטוֹן? תִּתְפַּרְנְסוּ! כִּי יֵשׁ נָשִׁים בְּחַפְּץ לֵב שְׁרוּצוֹת לְקַחַת עַד עֶשֶׂר יְלָדִים, מְשַׁלְּמִים אֶת זֶה וְיִהְיֶה טוֹבָה לְשִׁנְיָהֶם, לְזֶה יֵשׁ פְּרִנְסָה וְלִזְאֵת יֵשׁ מְנוּחָה כְּמָה שְׁעוֹת בְּיוֹם, אוֹ אֶחָד עוֹזֵר לְשָׁנִי לְשַׁבֵּת, לְעֹזֵר אֶחָד לְשָׁנִי זֶה הִיפִּי! זֶה מָה שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה מֵאֵתָנוּ, הוּא רוֹצֵה לְרְאוֹת אֶת הִיפִּי אִיךָ שְׁעוֹזְרִים, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם פֹּה בְּקֵהֵלָה אֲנִי יְכוֹל בְּקִלּוֹת לְעֹזֵב אֶת זֶה הָעוֹלָם וְלוֹמֵר רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם תִּקַּח וְתִרְאֶה מָה שֶׁעֲשִׂיתִי, בְּרוּךְ הַשֵּׁם

עוד לא הולכתני שולל את אף אחד, ברוך השם לא בקשתי ממכם
 תתנו לי כך וכך כסף אחרת אתם לא יכולים להכניס אצלי, לא בקשתי
 מאף אחד שום דבר, רק עוד פעם חמש ורש"י, עוד פעם משניות
 ועוד פעם גמרא, מה בקשתי מכם עוד? תצאו תעזרו ליהודים!
 תפיצו! זה אתם לא יודעים מה זה הפצה, אתם מצילים את נשמות
 ישראל, חבל חבל שאנ"ש לא כתבו את הספורים של הפצה, איך
 הם מצילים את נשמות ישראל, לכל אחד יש ספורים! ותדעו לכם
 כל קנטרס יש לו כתובת, אנשים חוזרים בתשובה להבדיל אפלו
 גויים חוזרים בתשובה, אני קבלתי מערבי מכתב שהוא מבקש
 לשלח את כל הספרים אני בטוח שזה לא ערבי אולי זה אחד
 שהתבולל, כי הרמב"ם אומר שמערבים לא מתגירים פי אצלם הרע
 הוא לגמרי כבד, נוצרים עדין מתגירים, אבל הם זה רע גמור, על כל
 פנים אני מאד מבקש את אנשי שלומנו, ברוך השם לומדים תורה
 פה, איזה דרך ארץ, איזה נעם זה, כדאי להיות פה! אמת אם אחד
 יבוא מבחוץ וירצה להפריע אני נותן לכם את הרשות לומר לו שאין
 לו מה לעשות פה, אני לא מדבר מאלימות חס ושלום, אבל אם
 רואים אחד משנה קרן שיצא מפה, אנחנו לא צריכים להחזיק פה
 כל מני ארתי פרחי, אחד מסכן לא בריא בנפשו, יש פה לא רחוק
 בנהריה בית חולים מזרע תוליכו אותו שמה! צריכים מאד לשמר.
 הקהלה שלנו זה שמן זית זך, ברוך השם הילדים מתחתנים, זוכים
 כבד לראות נכדים ויש ברוך השם שכבד זוכים לראות נינים, שכלנו
 נזכה לראות ילדים נכדים ונינים, ברוך השם אנחנו פה ואנחנו פה
 נשארים, הם עדין הולכים בחלום שיום אחד אנחנו נעזב, וכל אחד
 עם העינים שלו, את הרחוב הזה אני קונה, ואת הבתים האלה אני
 קונה, נראה מי יצא פה קדם. ולכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו
 היקרים אל תהיו בטלנים! שכל אחד ילמד חמש ורש"י זה לא לוקח
 הרבה זמן, משנה, אתה לא יכול ח"י פרקים תלמד פרק אחד, דף

גַּמְרָא, תְּלַמְדוּ דְּךָ הַיּוֹמִי, תַּקְחוּ חֲבֵרוֹתָא! דְּךָ גַּמְרָא זֶה פְּשוֹט יַעֲשֶׂה לְךָ טוֹב, הֵלְכָה, בּוֹאוּ נִתְחִיל לְלַמַּד הֵלְכָה, הָרַב עוֹבְדֵיהָ שְׂיֵהִיהָ בְּרִיא כָּל הַשָּׁנִים מְדַבֵּר הֵלְכָה הֵלְכָה, רַבְנּוּ ז"ל הַקָּפִיד עַל הֵלְכָה, רַבְנּוּ ז"ל מֵבִיא (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן כ"ט) שֶׁכָּל יְהוּדֵי מַחֲיֵב לְלַמַּד כָּל יוֹם הֵלְכָה, בְּלִי הֵלְכָה לֹא יוֹדְעִים מָה זֶה יְהוּדִי, אָדָם לֹא יוֹדֵעַ אֵיךְ לְהַתְנַהֵג. אֲנִי יִתֵּן לָכֶם דְּגַמָּא אָדָם הוֹלֵךְ לְמַקְוָה בְּשֶׁבֶת זֶה דְּבַר גָּדוֹל, לֹא נִכְנָס עֲכָשׁוּ לְמַחְלֻקַת הַפּוֹסְקִים אִם מוֹתֵר לְהַכְנִס, לְפִי הַחֲסִידוֹת בֵּן הוֹלְכִים לְמַקְוָה, בְּסֻדְר! הֵלְכָתָּ, טְבַלְתָּ, אָדָם יוֹצֵא מֵהַמַּקְוָה, מוֹצִיא מֵהַכֵּיס שְׁלוֹ מִסְרָק, וּמִתְחִיל לְהִסְתַּרֵּק זֶה חֲלוּל שֶׁבֶת אַתָּה יוֹדֵעַ? נוֹשְׂרִים לְךָ שְׁעָרוֹת! בְּקִשִּׁי נִתְּנוּ לְךָ רִשׁוֹת לְנִגְבַּ וְאַתָּה מְשַׁתְּמֵשׁ עִם מִסְרָק כְּמוֹ בְּאִמְצַע הַשְּׁבוּעַ? אִזּוֹ רּוֹאִים שְׂאֵם לֹא לּוֹמְדִים לֹא יוֹדְעִים! בְּשֶׁבִיל זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זָכָה אוֹתָנוּ בְּשֶׁקֶט בְּשֶׁקֶט אַף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ מֵהַ קוֹרָה פֹּה, פְּעַם יֹצֵא חֲדָשׁוֹת בְּרִסְלָב, זֶה הָיָה בְּמִשְׁךְ חֲצִי שָׁנָה, וְאַחַר כֵּךְ אֲנִי אִמְרָתִי לְהַפְסִיק אֶת זֶה, זֶה הָיָה כָּל כֵּךְ יָפֵה, לְמָה הַפְּסִקְתִּי? כִּי הָיָה עֵינַי הִרַע בַּחוּץ, אַף אֶחָד לֹא יָדַע מֵהַ שְׁקוּרָה פֹּה בְּמִדְבַר שָׁמַם, שְׂיֵהִיהָ פֹּה מְנִינְ אַחַר מְנִינְ כְּמוֹ בְּאִיצְקוֹבִיץ, כְּמוֹ בְּזַכְרוֹן מִשָּׁה, כְּמוֹ בְּשִׁטְיִבְלָאךְ בְּמֵאָה שְׁעָרִים, בְּכָל הָאֲזוּר וּבְכָל הַגְּלִיל אֵינְ דְּבַר כְּזֶה, צְפַת זֶה עִיר גְּדוּלָה, יֵשׁ שָׁם מְנִינְ וְתִיקִין, יֵשׁ עוֹד מְנִינְ בְּשֶׁבַע וְגַמְרָנוּ, אֲנָשִׁים הוֹלְכִים לְעַבּוּדָה, הוֹלְכִים לְכוּלֵל, אֲבָל מְנִינְ אַחַר מְנִינְ זֶה בּוֹדָאֵי אֵינְ, אֲפֵלוּ בְּמִירוֹן גַּם בֵּן לֹא, פֹּה בְּרוּךְ הַשֵּׁם הַמְּקוֹם הַיְחִידִי בְּכָל הַגְּלִיל שִׁישׁ פֹּה מְנִינְ אַחַר מְנִינְ, לֹא מִסְפִּיק שְׁתֵּי מְנִינִים. בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֵינְ לָנוּ מָה לְהַתְּבַיֵּשׁ מִשׁוּם קְהֵלָה בְּעוֹלָם, פִּתְחָנוּ בֵּית הוֹרָאָה, יֵשׁ לָנוּ שְׁלֹשׁ דֵּינִים שְׁקַבְלוּ סְמִיכָה, כָּל דְּבַר תִּשְׁאַלוּ, "לֹא הַבִּישָׁן לְמַד", אִם לֹא שׁוֹאֲלִים לֹא יוֹדְעִים, צְרִיכִים לְשֵׁאל! הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁלֹא נִצְטָרֵךְ לְדוֹן דֵּינֵי תוֹרָה בֵּין אֶחָד לְשֵׁנִי, אֲבָל צְרִיכִים לְשֵׁאל כָּל הֵלְכָה זֶה צְרִיךְ לְהִיּוֹת הַיְסוּדָה. רְצִיתִי מְאֹד שְׂיִכְנִיסוּ פֹּה בְּכוּלֵל גַּם אֶת הָעַנְיָן שֶׁל הֵלְכָה, הֵנָּה בָּא

פּוֹרִים, שְׁלֹא נְרוּץ וְנִשְׁאַל תַּגִּיד לִי! יֵשׁ לָךְ שְׂמֵן זֵית? יֵשׁ לָךְ פְּתִילוֹת
 מָה? בְּפוֹרִים צְרִיכִים אֶת זֶה? אוֹ בְּחִנְכָּה תַּחֲפֹשׂ אֶזְנֵי הַמֶּן, כִּכָּה זֶה!
 אִם לֹא לֹמְדִים לֹא יוֹדְעִים. בְּעִירוֹת קִטְנוֹת תָּמִיד שָׁמְעוּ אֶת עֲמֵי
 הָאָרֶץ אוֹמְרִים הוֹשְׁעֵנָא רַבָּה בְּעֵת קְרִיאַת הַמַּגְלָה, וְנוֹתְנִים כִּכָּה
 מִכוֹת, הֵם הַתְּבַלְבְּלוּ, כִּי בְּהוֹשְׁעֵנָא רַבָּה לוֹקְחִים אֶת הַהוֹשְׁעֵנָא
 וּמְכִים עַל הָרֹצֵפָה, מְתֵי מְכִים עוֹד פֶּעַם גַּם? בְּפוֹרִים! אִזְ הַתְּעַרְבֵב
 לָהֶם הוֹשְׁעֵנָא רַבָּה וּפוֹרִים בְּיַחַד, עִם הַהוֹשְׁעֵנָא נִכָּה כִּכָּה אֶת הַמֶּן
 טוֹב טוֹב, זֶה בָּא בְּגַלְל שְׁלֹא לֹמְדִים. הִנֵּה בָּא עֲכָשׁוּ פּוֹרִים לְמָה
 שְׁלֹא תִלְמְדוּ הַלְכוֹת שֶׁל פּוֹרִים, אַחַר כֵּךְ כָּבֵר מִתְחִיל הַלְכוֹת שֶׁל
 פֶּסַח, וּבְפֶסַח הִרְבָּה הַלְכוֹת לְלַמֵּד. אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם לְהַתְּפַלֵּל
 עָלַי שְׂאֲנִי לֹא אֶצְטָרֵךְ כָּבֵר לְהִטְרֵט בְּגִלוֹת, מָה לַעֲשׂוֹת? גַּם שְׂמָה
 צוֹעֲקִים לְמָה עֲזַבְתָּ אוֹתָנוּ? מָה עֲזַבְתִּי? בְּקֹשֵׁי הַיִּיתִי פֹה שְׁבוּעֵ! לֹא!
 אֶצְלָם זֶה כָּבֵר כְּמוֹ שָׁנָה. בְּרוּךְ הַשֵּׁם יֵשׁ לִי שֵׁם שְׁלֹשׁ מְקוֹמוֹת,
 בְּמוֹנְרוֹ יֵשׁ לִי מְקוֹם מְאֹד יְפֵה, בְּוִילְאִמְסְבוּרְג הָאֲבֵרְכִים אוֹמְרִים לִי
 לְמָה עֲזַבְתָּ אוֹתָנוּ? מָה עֲזַבְתִּי אֶתְכֶם, אֲנִי הוֹלֵךְ מִפֹּה אוֹמְרִים לִי
 מוֹהֲרָא"ש! כָּבֵר חֲצִי שָׁנָה אִתָּם לֹא פֹה, אִזְ אוֹ אֲנִי פֹה אוֹ אֲנִי שָׁם,
 מָה שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם לְכֹל הַפְּחוֹת שִׁיְהִיָּה בֵּין אֲנִי שְׁ אַהֲבָה וְאַחֲדוּת,
 זֶה הִרְצוֹן שֶׁל רַבְּנֵי ז"ל, רַבְּנֵי ז"ל אָמַר הָעוֹלָם רְאוּי שִׁיתְמַהוּ עַל
 הָאַהֲבָה שִׁיְהִיָּה בֵּינֵינוּ, לֹא לְדַקֵּר אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 יַעֲזֹר שְׁבִיחַד נִזְכָּה לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ שְׁיָבֹוא מֵאַרְעָא דְגָלִיל.

מָה שְׁדַבְּרָנוּ עֲכָשׁוּ שְׁזֶה לֹא יְהִיָּה סֵתָם דְּבוּרִים, אֲנִי רוֹצֵה לְרִאוֹת
 אוֹתְכֶם מְסֻדְרִים עִם הַזֶּקֶן, מְסֻדְרִים עִם הַפְּאוֹת, מְסֻדְרִים עִם הַבְּגָדִים,
 כְּבוֹד אָב וְאִם זֶה הַיְסוּד! תִּצְלָצְלוּ כָּל יוֹם אֲלֵיהֶם, אָבָא! אֵיךְ אֶתָּה
 מְרַגֵּישׁ? אִמָּא! אֵיךְ אֶת מְרַגֵּישָׁה? כִּי יְבוּא יוֹם וְתַתְּחַרְטוּ, תִּדְעוּ לְכֶם
 מָה שְׁתַּעֲשֶׂה לְאָבָא וְלֵאמָא הַבֵּן שְׁלָךְ יַעֲשֶׂה לָךְ, מָה שְׁעוֹשִׁים לְאָבָא
 וְלֵאמָא תִקְבֵּל אֶת זֶה חֲזָרָה מֵהַבֵּן שְׁלָךְ, זֶה בְּטוֹחַ! אַף אֶחָד לֹא רוֹצֵה

את זה אז אל תעשה גם אתה את זה כי אחר כך הפנים שלך יעשו לך את זה, הקדוש ברוך הוא יעזר לנו.

פה אני רוצה לעורר כמה דברים, לצערנו הרב יש אנשים שלא חזרו בתשובה כמו שצריך לחזר בתשובה, חזרה בתשובה זה רק בשביל הקדוש ברוך הוא לא בשביל בן אדם, אף אחד שלא יגיד הקבוצה שלנו זה הקבוצה הכי עליזנה, אין דבר כזה! אין בעם ישראל קבוצות, זה לאו של "לא תתגדדו", לא תעשו אגדות אגדות. אנחנו כלנו יהודים וכל יהודי חשוב בעיני הקדוש ברוך הוא, יש דברים שפשוט צריכים ללמד! הקדוש ברוך הוא עזר לכם, התחנתם! מה כתוב בכתבה? אנה און, אני אפרנס את אשתי ואלביש אותה, הקדוש ברוך הוא עזר לכם והתחנתם. אני לא הולך עכשו להשוין או להקטין את עצמי, אני מוכרח להגיד לכם מה שאני שומע ביום אחד אי אפשר לתאר, ברוך השם לאחרונה אני בכלל כבר לא נגש לטלפון, יש לי מזכירה! אני חושבים שאני נמצא, אם אני נמצא אני עונה אבל לא תמיד אני יכול, יש כל כך הרבה שלום בית לעשות, יש מריבות שהם על שום דבר, אדם ירחם על כלם אבל הוא צריך קודם כל לרחם על אשתו והילדים, אדם קונה סיגריות בעשרים שקל, זה מראה שהוא סובל על העצבים, מי שמעשן תדעו לכם האדם הזה סובל על עצבים, תסבירו לי מה החכמה פה? גם אני הייתי ילד בן שלש עשרה וחצי, ארבע עשרה, בשקט עשנו, אני אחרי יום יומים זרקתי את זה, לא יכולתי להכניס את העשן בפנים, נסיתי וכמעט נחנקתי, ומאז אפלו אני לא נוגע בסיגרית. אדם אומר זה מרגיע אותי! אז בלי זה היית לגמרי משגע לכל הפחות חצי משגע, עשרים שקל יש לה, ארבעים שקל לשתי קפסאות סיגריות יש לה, וכשאשה מבקשת ממך לקנות לחם מה אתה אומר? תעופי מפה! בכל מקום זה ככה, תגיד לי? השתגעתי! זה אשתך! מה כבר היא מבקשת ממך? לפני הילדים אתה אומר

לה תעופי מפה! איזה שפה זאת ואם יש לאחד אשה פלפלית מה היא אומרת לו? אני יעוף מפה? אני יעיף אותך מהבית! ואחר כך מוהרא"ש! שלום בית. התחנת! אתה תדאג שיהיה אכל בבית, מאיפה? אני לא יודע היום ברוך השם רבנו ז"ל נתן לנו מתנה, הפצה, יש כל מיני דרכים להביא פרנסה אבל אל תגיד אין לי שלום בית, יש אברכים ואני לא מדבר רק פה אני מדבר בכל מקום, אדם צריך להיות ותרון, אשתך מה היא מבקשת ממך? לחם! ואתה אומר לה לכי לעבד, ואתה ככה מסתובב, מילא אם הית' יושב ולומד מהבקר עד הערב, נו! אני בטוח שאשתך לא היה לה תלונות עליך, אבל אתה מסתובב ולא עושה כלום, סתם עומד ומדבר, אלו שאני מדבר עליהם הם לא נמצאים פה, הם לא שיכים לקהלה, מסתובבים כל היום עם הרוח, תלכו או לעבד, או להפיץ, או לנקות, זה מצוה גדולה לנקות בית הכנסת, אני הייתי מנקה את בית הכנסת ברוך השם, אני מאד גאה בזה, שנתים וחצי היה ככה! אף אחד לא ידע, אצלנו שמה לא היה מניין... (חסר)

ו' תתמח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקרא ה' אדר ב' ה'תשס"ח
שלום וברכה אל ... נרו יאיר

חסדי השם יתברך שהגעתי לביתי היום, ואני מכרח להגיד לך שאף שהיה בקור קצר יחסית, ומה גם שסבלתי השבוע יסורי תפת וכו', עם כל זאת נהניתי כל רגע מהקהלה הקדושה, ועכשו אני מתחיל לראות את הפרות היפות שצומחים בשדה ובכרם שחרשתי וזרעתי והשקיתי וכו' וכו' זה כמעט עשרים שנה, חסדי השם יתברך שאין לנו במה להתביש עם הקהלה הקדושה שלנו משום קהלה בעולם.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, רְאֵה לְעֹזֵר לִי לְהַמְשִׁיךְ לְטַפַּח אֶת הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלֹנּוּ שֶׁהִיא חֲמֵמָה שֶׁל אֲמוּנָה בְּכֹל מָה שְׁאַתָּה רַק יְכוּל, הָעֶקֶר מָה שְׁאַנְחֵנו צְרִיכִים לְעֵבֶד עַל זֶה כְּלָנוּ זֶה אֶהְבֶּה וְאַחֲדוֹת גְּדוּלָה, כִּי רוֹאִים אֲשֶׁר נִתְקַיֵּם (יִשְׁעִיָּה נ"ז) "וְהִרְשָׁעִים כַּיָּם נִגְרַשׁ הַשֶּׁקֶט לֹא יוֹכֵל" כִּי עֲכָשׁוּ הוֹדִיעוּ לִי שֶׁהַקִּמְץ שֶׁל הָאֲכָרִים הִרְשָׁעִים הַכְּנִיסוּ הַתְּנַגְדוֹת נֶגֶד בְּנֵית הַבֵּית הַכְּנֻסֶת, אֲבָל לֹא יוֹעִיל לָהֶם שׁוּם דְּבַר, כִּי כִּךְ אָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ (תְּהִלִּים צ') "וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם הַיְוָי"ה וּפְרוּשׁ רַש"י בְּכֹל מִשְׁפָּטֶיךָ יִדְּךָ עַל הָעֲלִיוֹנָה; וְכֵן דָּרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבֵּה פֶּרֶשֶׁה כ"ד סִימָן ב') לְעוֹלָם יִדְּךָ בְּעֲלִיוֹנָה; כִּי דָבַר הַשֵּׁם לְעוֹלָם יְקוּם, וְלָכֵן אֲנִי צְרִיכִים לְהִתְאַחֵד יַחַד בְּיָתֵר שְׁאַת וּבְיָתֵר עַז בְּאַהֲבָה וְאַחֲוָה וְרַעוּת, וְשֶׁלֹּא יִהְיֶה לָנוּ שׁוּם שִׁיכוֹת עִם הִרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים הָאֵלוּ בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֶּן, כִּי גַם בִּימֵי סְדוּם וְעַמּוּרָה הָיוּ אֵלוּ הָאֲכָרִים חֲדוּשִׁים בְּרִשְׁעֵתָם, וְהִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים דָּרְשׁוּ (תְּנַחֲמוּמָא וַיִּקְרָא) עַל פְּסוּק (יִשְׁעִיָּה נ"ז) "וְהִרְשָׁעִים כַּיָּם נִגְרַשׁ הַשֶּׁקֶט לֹא יוֹכֵל" מָה הָיָה טִיטוֹ וְרַפְּשׁוֹ עַל פִּיו, כִּךְ הִרְשָׁעִים סְרִיוֹתֵיהֶם וְסִרְחוֹנָם עַל פִּיהֶם; וְעֶקֶר הָעֲצָה רַק אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה, וְשֶׁלֹּא יִהְיֶה לָנוּ שׁוּם קֶשֶׁר עִם הִרְשָׁעִים הָאֵלוּ, בְּאַיִזָּה אַפֶּן שָׂרַק לֹא יִהְיֶה, כִּי רוֹאִים אֶת הִרְשָׁעוֹת וְאֵת הַגְּזֻעָנוֹת וְהָאֲכֻזְרִיוֹת שְׁלָהֶם, וְכוּ', וְלָכֵן מָה לָנוּ וְלָהֶם? אֲנִי חֲכָמֵנוּ נִלְךְ בְּדַרְכֵנוּ, וְשֶׁהֵם יִלְכוּ בְּדַרְכָּם, וְנִרְאֶה דְבַר מִי יְקוּם, וְעַל כֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִלְךְ ל"מִתְנַס", כִּי זֶה מְקוֹם מְאֹד פְּרוּץ, וְאִין שְׂמָה שׁוּם צְנִיעוּת, וְכוּ', וּמָה אֲנִי צְרִיכִים שְׂאִיזָה רִשְׁעֵי יִקְרָץ עֵין לְאַיִזָּה אֲשֶׁה מִנְּשׁוֹת אֲנִי"ש? כְּאֲשֶׁר עוֹשִׂים זֹאת, וְכוּ', וְכִמוֹ שְׂאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּמִדְבַר רַבֵּה פֶּרֶשֶׁה י' סִימָן ח') הִרְחַק מִן הַכְּעוֹר וּמִן הַדּוּמָה לְכַעוֹר שְׂכָךְ אֲמָרוּ חֲכָמִים הִרְחַק מִחֲטָא הַקָּל שְׂמָא יְבִיאָךְ לִידֵי חֲמוֹר; חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂאַנְחֵנו יֵשׁ לָנוּ אֶת רַבְּנוּ ז"ל הַמַּחֲדִיר בָּנוּ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאַנְחֵנוּ מְקִימִים אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבָּרַךְ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאַנְחֵנוּ חַיִּים אֶת הַחַיִּים שְׁלֹנוּ בְּאַהֲבָה וּבְשָׁלוֹם,

וּבְרִגְיָעָה וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה מָה שֶׁמְפּוֹצֵץ אֶת הַרְשָׁעִים, כִּי רָצוּ לְרֹאוֹת
 אֶקְשֵׁן שְׂאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִרְיִבוּ אִתָּם וְכוּ', וַיִּצְעֲקוּ עֲלֵיהֶם 'שִׁבְת' וּלְבִסּוֹף
 הֵם רוֹאִים שְׂאֲנַחְנוּ אֶפְלוּ לֹא גּוֹרְסִים אוֹתָם, זֶה מָה שֶׁמְפּוֹצֵץ אוֹתָם
 לְגַמְרִי, וְלִכְן בֹּא וְנִלְךְ בְּדֶרֶךְ זֶה לְהִיּוֹת נִפְרָד מֵהֶם לְגַמְרִי, וְעַל יְדֵי
 זֶה לֹא יוּכְלוּ לָנוּ בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, וְחִכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (גִּיטִין
 ז') שְׁלַח לִיָּה מֵר עוֹקֵבָא לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנֵי אָדָם הַעוֹמְדִים עָלַי וּבִיָּדֵי
 לְמַסְרָם לְמַלְכוּת מַהוּ? שְׁרִטְט וְכָתַב לִיָּה (תְּהִלִּים ל"ט) "אֲמַרְתִּי אֲשַׁמְרָה
 דְּרַכִּי מִחֲטוֹא בְּלִשׁוֹנִי אֲשַׁמְרָה לְפִי מִחֲסוּם בְּעַד רִשְׁעִי לְנִגְדִי" אֵף עַל
 פִּי שְׁרִשְׁעִי לְנִגְדִי אֲשַׁמְרָה לְפִי מִחֲסוּם. שְׁלַח לִיָּה קָא מְצַעְרִי לִי טוֹבָא
 וְלֹא מְצִינָא דְאִיקוּם בְּהוּ? שְׁלַח לִיָּה דוּם לְהַשֵּׁם וְהַתְּחוּלָל לוֹ, דוּם
 לְהַשֵּׁם וְהוּא יְפִילֵם לְךָ חֲלָלִים חֲלָלִים, הַשְׁכֵּם וְהַעֲרַב עֲלֵיהֶן לְבֵית
 הַמִּדְרָשׁ וְהֵן כְּלִין מְאֲלִיָּהֶן; הֲרִי שְׁלַךְ לְפָנֶיךָ, שְׂאֵם אָדָם בָּא לְבֵית
 הַכְּנֶסֶת בְּעַרְב וּבְבַקָּר, אֲזִי יֵשׁ לְכָל הַשׁוֹנָאִים שְׁלוֹ מְפֻלָּה גְדוֹלָה מְאֹד,
 וְלִכְן זֶה מָה שְׂאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת רַק לְבּוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל
 בְּמַנְיֵן דִּיקָא, שְׁחֲרִית מְנַחָה עֲרַבִית, וְלְהַחֲזִיק אֶת עַצְמֵנוּ בְּיַחַד, וְלִרְקַד
 וְלִשְׁמַח עַל נַעַם חֻלְקֵנוּ עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם חֻלְקֵנוּ וְגוֹרְלֵנוּ, וְשִׁלָּא
 יְהִיָּה לָנוּ שׁוּם חֵלֶק עִם הַרְשָׁעִים הָאֵלּוּ שְׁרַק רוֹצִים לְחַתֵּר תַּחְתֵּינוּ,
 לְהַצִּיק וְלַצַּעַר אוֹתָנוּ, וְשִׁמְעֵתִי מִהֶרֶב הַחֲסִיד ר' לױי יִצְחָק בְּנֵדֵר זַצ"ל
 שְׁבֹאוּמָן אֵף שֶׁהָיָה שָׁם הַרְבֵּה בְּתֵי כְּנִסְיוֹת, עִם כָּל זֹאת מְאַחֵר שְׁכָלָם
 הָיוּ מִתְּנַגְדִים עַל חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, לִכְן אֵף אֶחָד לֹא דֶרֶךְ בְּשׁוּם מִפְתָּן
 שֶׁל בֵּית הַכְּנֶסֶת אַחֵר, מְלַבֵּד הַבֵּית הַכְּנֶסֶת שְׁלָנוּ שֶׁהִיא הַקְּלוּיָז, וְמָה
 קָרָה לְבִסּוֹף? כָּל אֵלּוּ שְׁחֻלְקוּ עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ סָגְרוּ בֵּית הַכְּנֶסֶת
 אַחֵר בֵּית הַכְּנֶסֶת, עַד שְׁבֹאוּ לְהַתְּפַלֵּל אֶצְלָנוּ בְּקְלוּיָז, וְכֵךְ צְרִיךְ לְהִיּוֹת
 גַּם פֶּה בִּיבְנָאֵל, מְאַחֵר שֶׁהַרְשָׁע מְרִשָּׁע מְסִית וּמְדִיחַ אֶת הָאֶכְרִים
 שְׁלָא יִתְנוּ לָנוּ לְכַנּוֹת בֵּית הַכְּנֶסֶת, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִרְאוֹת לָהֶם שְׂאִין
 לָנוּ שׁוּם שְׁיִכוּת אֲלֵיהֶם, וַיְקִיִּם אֶצְלָנוּ (יְרֵמְיָה ט"ו) "יִשְׁבוּ הֵמָּה אֵלַיָּךְ
 וְאַתָּה לֹא תִשׁוּב אֲלֵיהֶם", וְכָתִיב (יְרֵמְיָה ל"א) "קָהָל גְּדוֹל יִשׁוּבוּ הֵנָּה",

וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִקְפִּיד לְהִתְפַּלֵּל רַק בְּבֵית הַכְּנֶסֶת שְׁלֵנוּ, עַד שְׁלִבְסוּף כָּלֵם יְבוֹאוּ לְהִתְפַּלֵּל אֲצֵלָנוּ.

נָא וְנָא רְאֵה רַק לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמָךְ בְּיַחַד עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וְלֹא לְהַפְגִּס בְּכּוֹחֵים עִם אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם, כִּי כִּף אָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל כָּל אֵלוֹ שֶׁהִתְנַכְּחוּ עִם הַמִּתְנַגְּדִים, לְבִסוּף גַּם הֵם נִתְרַחֲקוּ.

אֲשַׁרֵּינוּ מָה טוֹב חֻלְקָנוּ וּמָה נְעִים גּוֹרְלָנוּ וּמָה יָפָה יְרֻשָׁתָנוּ שְׁאַנְחָנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, מְרַבֵּי רַחֲמָן כְּזֶה, רַבֵּי אֲשֶׁר מְקָרֵב אוֹתָנוּ אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּר כָּל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ שְׁכַל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְהַדְּבוּרִים שְׁאֵדָם מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וְכֵן תְּהִיָּה חֲזָק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, וְכֵן תְּהִיָּה חֲזָק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגִרְסָא, וְעַל כָּלֵם רְאֵה לְלַמֵּד הֶלְכָה, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ לְפָנֵי פּוּרִים תְּלַמֵּד כָּל הַהֲלָכוֹת הַשְּׂיִכִּים לְפוּרִים.

אֲנִי מְקַנְהָ שְׁתַּצִּית אוֹתִי בְּמָה שְׁכַתְּבָתִּי לָךְ בְּמַכְתְּבֵי זֶה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדְר וַיְקָרָא ה' אֲדָר ב' ה'תשס"ח

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁחֲזַרְתִּי לְבֵיתִי, וְאֵף שֶׁהִיָּה בְּקוֹר קֶצֶר, עִם כָּל זֹאת מְאֹד נִהְיֵיתִי לְרְאוֹת אֶת הַקְּהֵלָה הַקְּדוֹשָׁה שְׁלֵנוּ, שֶׁהִיא חֲמֵמָה

שֶׁל אֲמוּנָה, וְאִיךָ הִיא מִתְקַדֶּמֶת וּמִתְגַּדֶּלֶת וּמִתְרַבֵּית וְכוּ', וְלִכֵּן רָצִיתִי מְאֹד שֶׁתְּחַזִּיקֵי אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַחַד עִם שְׂאֵר נְשׂוֹת אֲנִי"ש, שְׂזֵה הַתְּרוּפָה נֶגֶד פְּרֻצַת הַדּוֹר, כִּי כְּשֶׁנִּשְׁמָעִים צְדָקָנִיּוֹת מְחַזְּקוֹת אֶת עֲצָמֶם בְּיַחַד, עַל יְדֵי זֶה הַסֵּמ"ך-מ"ם לֹא יִכּוֹל לִהְיוֹן לְפָנֶיךָ וְאֵפֶן, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּחַזִּיקֵי אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַחַד עִם שְׂאֵר נְשׂוֹת אֲנִי"ש וְעַל יְדֵי זֶה תִּתְעַלּוּ בְּמִדַּת הַצְּנִיעוּת.

נָא וְנֹא תְחַזִּיקֵי מֵעַמָּד, אֵל תִּהְיֵי שְׁבוּרָה מִשׁוּם דְּבַר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאוּ הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הֶעֱקַר תִּשְׁתַּדְּלֵי שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בַּיִת בְּבֵיתְכֶם, וְתִדּוּנֵי אֶת בְּעַלְךָ תְּמִיד לְכַף זְכוּת, וְעַל יְדֵי זֶה הַבַּיִת שֶׁלְךָ יֵאָר עִם אֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְכָל כֶּךָ חֲבַל שֶׁאֲנִי רוֹאֶה בְּבַתִּים שֶׁהַבְּעַל וְהָאִשָּׁה רַבִּים בֵּינֵיהֶם עַל לֹא דְבַר, וְגוֹרְמִים לְעֲצָמֶם אֶת הַגִּיהֶנֶם בְּזֵה הָעוֹלָם, וְהַבַּיִת מְלֵא מִתַּח וְכוּ', מְלֵא מְרִיבוֹת וְכוּ', כַּעַס וְרִצְיָחָה וְכוּ' וְכוּ' עַל לֹא דְבַר בְּשָׁעָה שֶׁיִּכּוֹלִים לְהַפְּךָ אֶת הַבַּיִת שִׁיְהִיָּה רַק גֵּן עֵדֶן, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ תִּהְיֵי חֲכָמָה וְתִקְיָמִי מֵהַ שְׂאֵמֶר הַחֲכָם מִכָּל אָדָם (מִשְׁלֵי י"ד) "חֲכָמוֹת נְשִׁים בְּנִתָּה בֵּיתָה וְאוֹלֵת בִּידֵיהָ תִּהְרַסְנוּ" וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה לְךָ בַּיִת שֶׁל שְׂמִחָה וְאַהֲבָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֲצִלְךָ תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

רַאֲי לְהַכְנִיס בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, לְעֵלוּי נְשֻׁמַת רַבִּי מֵאִיר בְּעַל הַנֶּס, וְעַל יְדֵי זֶה תִּרְאֵי נְסִים, כַּאֲשֶׁר סִפְרוּ צְדִיקִים מִי שְׂמִכְנִיס בְּכָל יוֹם צְדָקָה לְעֵלוּי נְשֻׁמַת רַבִּי מֵאִיר בְּעַל הַנֶּס, וְאַחַר כֶּךָ מִתְפַּלֵּל תְּפִלָּתוֹ, אֲזִי אֵין תְּפִלָּתוֹ חוֹזֶרֶת רִיקָם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ר' תתנ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקרא ה' אדר ב' ה'תשס"ח
 שלום וברכה אל היקר והנעלה... נרו יאיר תלמיד "דמשק
 אליעזר"

מאד מאד שמחתי לראותך, ואני מאד מבקש אותך שתהיה
 תמיד בשמחה כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קס"ט)
 כשאדם תמיד בשמחה הקדוש ברוך הוא שומר אותו מפגם הברית
 הוצאת זרע לבטלה, כי הסמ"ך-מ"ם אורב מאד על בני הנעורים
 להכשילם בחטא המגנה הזה, ומי שפוגם בבריתו על ידי זה מקלקל
 את מחו ונכנס בדכאון פנימי, והוא מלא פחד ויראה חיצוניות, כי
 באמת אדם צריך להיות תמיד דבוק בקדוש ברוך הוא ולחשב רק
 ממנו יתברך, ואז לא יחשב שום מחשבות והרהורים רעים, ועל כלם
 מי שרוצה להנצל מפגם הברית הוא רק על ידי שיקבע לעצמו חק
 ולא יעבר לגרס בכל יום ח"י פרקים משניות, שזה הורג את היצר
 הרע שמכשיל אותו בפגם הברית הוצאת זרע לבטלה, וצריכים
 לשמר מאד מאד מחטא המגנה הזה, וכמאמרם ז"ל (גדה יג.) כל
 המוציא שכבת זרע לבטלה חייב מיתה שנאמר וירע בעיני הוי"ה
 אשר עשה וימת גם אתו, רבי יצחק ורבי אמי אמרי כאלו שופך
 דמים, שנאמר הנחמים באלים תחת כל עץ רענן שחטי הילדים
 בנחלים תחת סעפי הסלעים, אל תקרי שחטי אלא סחטי, רב אסי
 אמר כאלו עובד עבודת כוכבים, כתיב הכא תחת כל עץ רענן וכתיב
 התם על ההרים הרמים ותחת כל עץ רענן; עם כל זאת כבר אמר
 רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן י"ט) נכספתי מאד להמשיך את העולם אל
 עשיה שיהיה חיוב אצל כל אחד ואחד ללמד כך וכך בכל יום ולא
 יעבר וכיוצא. ואמר: שאפלו אותן האנשים הרחוקים מן הקדשה
 מאד שנלכדו במצודה רעה עד שרגילין בעברות חס ושלום רחמנא
 ליצלן רחמנא לישזבון, אף על פי כן הכח של התורה גדול כל כך

עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום. ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום ויום כך וכך, יהיה איך שיהיה, בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה כי כח התורה גדול מאד; וקבלה אצל אנשי שלומנו שמה שאמר רבנו ז"ל "כך וכך" סובב על ח"י פרקים משניות, להיות קבוע בזה, ועל ידי זה ינצל מהיצר הרע שמכשילו בפגם הברית הוצאת זרע לבטלה, ובאמת "כך וכך" עולה פ"ו כמספר שם אלקי"ם, הינו על ידי למוד ח"י פרקים משניות, ממתיקים ממנו את כל הדינים. והעולה על הכל שתלמד הרבה הלכה, אשר אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן סימן י"ח) שזה מברר את הטוב מן הרע. וכן אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ב) שזה מכניס באדם אמונה, וישרות לב שלא יהיה לו שום קשיות על הקדוש ברוך הוא, כי מי שפגם בברית יש לו תמיד קשיות על הקדוש ברוך הוא, ועל ידי למוד פוסקים אין לו כבר שום קשיות עליו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתנא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקרא ה' אדר ב' ה'תשס"ח
שלום וברכה אל היניק וחפים... גרו יאיר תלמיד "בית
מנחם"

מאד מאד שמחתי לראות אותך, ואני מאד מתפעל איך שאתה מתעלה ברוחניות ואני מברך אותך שתעלה יותר ויותר ביראת שמים, ותעזב את הצחוק של התול כי כבר אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות אמת סימן מז) מי ששומר את עצמו משחוק של התול, בידוע שהוא איש אמת; ולכן זכר גם זכר שאתה כבר בחור בר מצוה, קח את עצמך בדיקה, ותהיה רק שמח, ותתמיד ללמד בכל יום בלמוד

משניות, שזה מטהר את הנפש מכל מיני חלדה, ואפלו מי שכבר עשה שטיות וכו' וכו' יכול תמיד לחזור בתשובה, ועקר התשובה הוא על ידי למוד תורה הקדושה, כמו שאנו מתפללים שלש פעמים ביום "השיבנו אבינו לתורתך וקרבנו מלכנו לעבודתך, והחזירנו בתשובה שלמה לפניך" שעקר התשובה הוא על ידי למוד תורה הקדושה ולעסק בתפלה, ולכן התפלל בקול, ואל תתביש מפני המלעיגים, ותקפיד מאד להתפלל את התפלות הקבועות שחרית מנחה ערבית במנין דוקא, ראה לברך ברכת המזון בתוך הסדור דוקא, שזה סגלה לעשירות, וכן תקרא קריאת שמע שעל המטה מתוך הסדור, ועל כלם תהיה בשמחה ותהיה בשלום עם כל בחור בישיבה, ובזה תגרם לי נחת רוח גדול מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתנב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויקרא ז' אדר ב' ה'תשס"ח שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח

מאד מאד אני מתפעל מהזריזות שאתם מזדרזים לאחרונה להוציא כרך אחר כרך משו"ת "אשר בנחל" ואני מאד מאד רוצה שתוציאו כבר את כרך ס"ו, במוצאי שבת קדש אני שולח לכם את כל ההקדשות.

אדם לא יודע מתי מגיע זמנו להפרד מזה העולם, והיות שאני מרגיש מאד מאד חלש אני צריך רחמים מרבים, ולכן רציתי שכבר תדפיסו חלק ס"ו, ואני רוצה עכשו להדפיס כרך אחר כרך וכסף לא יהיה בעיה, אם אתם צריכים עוד משהו אקנה לכם, פי העקר אצלי עכשו הוא רק להוציא ספרים חדשים המנח אצלי בכתב יד,

כי לחזור ולהדפיס על זה יהיה הרבה אנשים, אבל את הראשון זה אף אחד לא יכול רק אתם.

חזקו ואמצו מאד ובזכות זה יהיה לכם עוד הרבה נחת מכל יוצאי חלציקם, העקר רק להתחזק ולא להשבר משום דבר כי גדול אדונינו ורב להושיע.

הכפל הדבר אני מאד מאד מבקש אתכם שתזדרזו ולסדר להדפיס כרך ס"ו וגם להתחיל גם את כרך ס"ז.

הספרים והקנטרסים שאתם מוציאים יוצא מאד מאד יפה יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד תעסקו בזה.

המאחל לכם שבת שלום

ו' תתנג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויקרא ז' אדר ב' ה'תשס"ח

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

היטב חרה לי על שאתה אומר שחושדים אותך בחנם וכו' וכו', הרי אתה צריך לדעת שלא באת ליבנאל סתם לנפש, באת פה כי יש לך רצון גם כן לחזור בתשובה ולהתעלות ברוחניות וגשמיות גם יחד, ולכן אני מאד מבקש אותך שתתחזק, תעשה לעצמך קביעות ללמד בכל יום חמש עם התרגום שזה דבר גדול מאד ותכמינו הקדושים אמרו (בברכות ח.) לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור משלימים לו ימיו ושנותיו, ולכן תהיה חזק בזה מאד מאד, ואם תזכה ללמד גם רש"י על פרשת

הַשָּׁבוּעַ אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים אִם הִייתָ לֹמֵד בֶּן אִישׁ
חַי מִפְּרֻשֵׁת הַשָּׁבוּעַ כְּדֵי שְׁתַּדַּע הַלְּכוֹת.

עוֹד מְעַט אַתָּה כָּבֵר צְרִיךְ לְשַׁדֵּךְ אֶת הַבְּנוֹת שְׁלֶךְ וְלִכְן תִּקַּח אֶת
עֲצָמְךָ בְּיַדֶּיךָ וְאֵז תִּרְאֶה שְׂרָק תִּצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

ו' תתנד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדֵּר וַיִּקְרָא ז' אָדָר ב' ה'תשס"ח
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחֲתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ,
יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד תִּבְשֹׂר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת וְהַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנַּפְשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף גַּם
יַחַד.

תַּהֲיֶה בְּקֶשֶׁר עִם הָאֲבָרָךְ ... גְּרוֹ יֵאִיר שְׁנוּסֵעַ בְּיוֹם שְׁלִישִׁי וְהוּא
יְכוֹל לְהִבְיֵא לִי אֶת הַסְּפָרִים.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד, אֲנִי רוֹצֶה עֲכָשׁוּ לְהִדְפִּיס לְקוּטֵי מוֹהֲרִין
בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי עִם אוֹתִיוֹת גְּדוּלוֹת כְּדֵי שְׁיִהְיוּ רְגִילִים לְסִימָם
בְּכָל חֹדֶשׁ אֲשֶׁר אֵין דְּבַר גְּדוֹל מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

ו' תתנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי וַיִּקְרָא ז' אָדָר ב' ה'תשס"ח
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

אֶתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׂאֵשָׁה צָרִיכָה הַרְבֵּה עֲזָרָה וְלִכְן תִּרְאֶה
לְעֶזֶר לָהּ בְּכָל מָה שְׂאֶתָּה יְכוּל בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחַנִי, וְאֵל תִּהְיֶה
עֲצָלָן שְׂזָה בָּא מֵיֵאוּשׁ וְדִכְאוֹן פְּנִימִי, אֲנִי לֹא רוֹאֶה לְמָה אֶתָּה צָרִיךְ
לְהִיּוֹת כָּל כֶּף שְׂבוּר? הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲזֹר לָךְ שְׂזִכִּיתִי לְהַכְנִס לְגוּר
בְּיַבְנָאֵל מָה יֵשׁ לָךְ לְהִיּוֹת שְׂבוּר? הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה
שְׂלִמָּה רְפוּאָה הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָה הַגּוּף גַּם יַחַד וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׂוּרוֹת
מִשְׂמֵחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

ו' תתנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי וַיִּקְרָא ז' אָדָר ב' ה'תשס"ח
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

מָאָד מָאָד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׂתִשְׁמַר עַל הַנִּקְיוֹן כִּי רַק זֶה
הַעֲבוּדָה שְׂלָךְ, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂבִזְכוּת זֶה יִהְיֶה לָךְ רַק כָּל
טוֹב בְּחַיִּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

ו' תתנז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויקרא ז' אדר ב' ה'תשס"ח
 שלום רב אל ... תחיה
 לנכון קבלתי את מכתבך.

לעת כזאת כדאי לשבת בבית ולא לנסע שום נסיעות למרחקים,
 והקדוש ברוך הוא ירחם עליכם שנשמע ונתבשר תמיד בשורות
 משמחות.

המאחל לך שבת שלום

ו' תתנח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויקרא ז' אדר ב' ה'תשס"ח
 שלום רב אל ... תחיה
 לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שמחתי שנסעת למירון אל ציונו הקדוש של התנא
 האלקי רבי שמעון בר יוחאי, תשואת חן לך על כל התפללות
 שהתפללת, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד נשמע ונתבשר בשורות
 משמחות.

המאחל לך שבת שלום

ו' תתנט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויקרא ז' אדר ב' ה'תשס"ח
 שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר
 לנכון קבלתי את מכתבך.

רֵאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ בֵּיתֵךְ וּבֵיתֵךְ עֵז וְתִצֵּא לְהַפְצִיחַ כָּל יוֹם
וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, אֲלֵא תִלְךְ בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ וּבַכְּרִט
בְּרִכּוּזֵי הַחֲרָדִים וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶךָ.

אֲנִי מְאֹד רְצִיתִי שְׂאֵחַ שְׁלֹךְ יָבוֹא לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל וּפֶה יִהְיֶה לוֹ
שְׁלוֹם בֵּית וְיִהְיֶה לוֹ חַיִּים טוֹבִים חַיִּים נְעִימִים, תִּכְתֹּב לִי מָה דַעְתּוֹ
וְאֲנִי אֶכְתֹּב לוֹ מִכְתָּב.

הַעֲקֹר תִּרְאֶה לְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתְּךָ כִּי חֹבֵל מְאֹד שֶׁתֵּאֱבֹד אֶת הַמִּתְנָה
שֶׁנָּתַן לָךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד מְאֹד מְאֹד עַל שְׁלוֹם בֵּית וְרֵאוּנִי לָךְ לְלַמֵּד בְּכָל
יוֹם אֶת שְׁתֵּי הַסִּימָנִים בְּסִפּוֹר שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רס"ג וְרס"ד וְזֶה יַעֲזֹר
לָךְ מְאֹד מְאֹד עַל שְׁלוֹם בֵּית.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדֵּר וְיִקְרָא ז' אָדָר ב' ה'תשס"ח
שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, לִי נִרְאֶה הַשְׁדוּךְ מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד
מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנוּכַל לְהוֹצִיא אֶת זֶה מִכַּח אֵל הַפְעַל מָה
שִׁיּוֹתֵר מֵהֵר.

הַעֲקֹר תִּהְיֶה חִזֵּק מְאֹד מְאֹד בְּתַפְלָה וּלְבִקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא שִׁיִּצְלִיחַ דְּרָכֶי וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

חִזֵּק וְאַמֵץ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה כִּי הַשְׁמֵחָה הוּא רְפוּאָה לְכָל בֵּין
בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתסא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויקרא ז' אדר ב' ה'תשס"ח
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

כל הבעיה שלך זה רק בעיה אחת שאתה לא בשמחה, כי אם
היית בשמחה לא היה חסר לך שום דבר ואתה צריך לעשות כל מיני
מאמצים שבעולם רק לשמח, וככל שתשמח יהיה לך רפואה שלמה
יותר ויותר, כל הצרות שלך הם באים רק מחמת חסרון השמחה,
ולכן אני מאד מבקש אותך שתהיה בשמחה ואז יהיה לך רפואה
שלמה, וכך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שגם חכמי
הרופאים אמרו שעקר המחלות והחלאים רעים שבאים לאדם זה
רק מחמת חסרון השמחה, ולכן תהיה רק בשמחה, והקדוש ברוך
הוא ישלח לך רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתסב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויקרא ז' אדר ב' ה'תשס"ח
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לשמר לא לפל בחובות, כי אם פותחים גמ"ח יכולים
לפל בחובות, ולכן תשמר מאד לא לפל בחובות והקדוש ברוך הוא
ישמר אותך מכל רע.

אין מלים להודות לך על כל החסד אשר אתה עושה עמי בענין
להעביר את הספרים מהדפוס לכריכיה ומהכריכיה ליבנאל, יעזר לך

הקדוש ברוך הוא שיהיה לך רק טוב כל החיים, רק תהיה בשמחה
ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתסג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויקרא ז' אדר ב' ה'תשס"ח
שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
ש'לומנו היקרים "חסידי ברסלב" הגרים ביבנאל "עיר ברסלב"
הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד

באתי לבקש את כל אנשי שלומנו היקרים, ראו להחזיק את
עצמכם ביחוד, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נצבים) בנהג
שבעולם אם נוטל אדם אגדה של קנים שמא יכול לשברם בבת
אחת ואלו נוטל אחת אחת אפלו תינוק משברן וכן אתה מוצא שאין
ישראל נגאלין עד שיהיו כלן אגדה אחת; וכל הקלפה הטמאה של
המן הרשע היתה שקטרג על עם ישראל ואמר (אסתר ג') "ישנו עם
אחד מפזר ומפרד" והקלפה הזו נמצאת בכל קהלה, שישנו תולעת
אחד שרוצה לכלות את הכרם, ועל זה אנו צועקים להקדוש ברוך
הוא בהושענא רבה, "הושענא כרם מתולעת הושענא" שאנחנו
מבקשים את הקדוש ברוך הוא שיוציא את התולעת מהכרם, ולכן
תזהרו מאד מאד מהתולעת הזו שמסית ומדיח נגד הצדיק, כי נכנס
בו טמאת המן עמלק, וממילא יהיה לו סוף כמו סופו של המן, אבל
לעת עתה צריכים להזהר מאד מאד מהקלפה הזו, ואסתר המלכה
בקשה את מרדכי הצדיק (שם ד') "לך כנוס את כל היהודים" כי עקר
הישועה להנצל מקלפת המן עמלק שעושה פרודים הוא דוקא על
ידי אחדות, העקר להיות חזק באמונה פשוטה בו יתברך ולהחזיר
בעצמו את אמתת מציאותו יתברך ולידע אשר הוא יתברך מחיה

ומהנה ומקיים את כל הבריאָה כלה, ודומם צומח חי מדבר זה לבוש לגבי אין סוף ברון הוא, וזה היתה עבודת מרדכי הצדיק שגלה ופרסם את אמתת מציאותו יתברך, ולכן נקרא "איש יהודי", ודרשו על זה חכמינו הקדושים (מגלה יג.) ואמאי קרי ליה יהודי? על שום שפפר בעבודה זרה, שכל הכופר בעבודה זרה נקרא יהודי; הרי שלכם לפניכם, שכל כחו של מרדכי הצדיק איך שהכניע את המן עמלק היה רק על ידי שגלה ופרסם את אמתת מציאות יתברך לכל העולם כלו, וזה נגד המן עמלק שבא מחמת הספקות שנכנס באדם כמו שכתוב (שמות יז) "היש הוי"ה בקרבנו אם אין" מיד "ויבא עמלק וילחם בישראל", הינו תכף שנכנס באדם ספקות באמונה כבר בא המן עמלק להחליש את נשמות ישראל, וזה לעמת זה אנו צריכים לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך הן לעצמנו והן לאחרים, ועל ידי זה כל אלו הנואפים ככלבים שהם הם התולעים שנכנסים בפרם, שלא יוכלו להזיק את הפרם.

זכרו היטב אשר שמיעת פרשת "זכור את אשר עשה לך עמלק" שקורין השבת הזו, הוא מצות עשה דאורייתא, וכלם צריכים לבא לבית הכנסת לשמע את הקריאה.

נא ונא ראו כלל אנשי שלומנו היקרים לבוא להתפלל אף ורק בבית מדרשנו, ושמעתי מהרה"ח ר' לוי יצחק בנדר זצ"ל שבאומן אף שהיה שם הרבה בתי כנסיות ובתי מדרשות, עם כל זאת מאחר שכלם היו מתנגדים על חסידי ברסלב, ולכן אף אחד מאנשי שלומנו לא דרך בשום מפתן של בית הכנסת אחר, רק באו לבית הכנסת שלנו הקלויז, ומה קרה לבסוף? כל אלו שחלקו על אנשי שלומנו סגרו בית הכנסת אחר בית הכנסת, עד שבאו להתפלל אצלנו בקלויז, וכך צריך להיות גם פה ביבנאל, מאחר שכלם מסיתים ומדיחים בשקט נגדנו על ידי הסתת הסמ"ך-מ"ם, ולכן אנחנו צריכים להראות להם שאין לנו שום שיכות אליהם, ואנחנו לא נכנסים לצרף להם מגין

וְכוּ, רַק הֵם יְבוֹאוּ לְהִתְפַּלֵּל אֶצְלָנוּ, וְיִקְיָם (יְרַמְיָה טו) "יָשׁוּבוּ הַמָּה אֵלַיָּךְ וְאַתָּה לֹא תָשׁוּב אֵלֵיהֶם" וּכְתִיב (יְרַמְיָה ל"א) "קָהַל גְּדוֹל יָשׁוּבוּ הֵנָּה" וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַקְפִּיד לְהִתְפַּלֵּל רַק בְּבֵית הַכְּנֶסֶת שְׁלָנוּ, עַד שְׁלִבְסוּף כָּלֵם יְבוֹאוּ לְהִתְפַּלֵּל אֶצְלָנוּ.

נָא וְנָא רַק לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמָנוּ בְיַחַד, וְלֹא לְהַכְנִס בְּכּוֹחֵים עִם אַף אֶחָד בְּעוֹלָם, כִּי כֵּן אָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל כָּל אֵלוֹ שֶׁהִתּוֹכַחוּ עִם הַמִּתְנַגְּדִים לְבִסוּף גַּם הֵם נִתְרַחֲקוּ.

מְאֹד רְצִיתִי שֶׁהַשָּׁנָה תַעֲשׂוּ אֶת סְעוּדַת פּוּרִים בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת בְּכוּלָל, כִּי הַשָּׁנָה יוֹצֵא פּוּרִים מְשַׁלֵּשׁ בִּירוּשָׁלַיִם, וְלָכֵן בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת הוּא עֲדִין פּוּרִים בִּירוּשָׁלַיִם, וְלָכֵן רְאוּי לָנוּ לַעֲשׂוֹת אֶת מִשְׁתֵּה הַיִּין בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת, וּמָה גַם שִׁפְעַם הָיָה עִיר טְבֻרְיָה מְקַפֶּת חוֹמָה מִימּוֹת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן, וּמוֹבָא בִירוּשָׁלַמִי (מְגִלָּה פָּרָק א') שִׁיבְנָאֵל הֵם מֵהַשְּׂדוֹת שֶׁל טְבֻרְיָה, וְלָכֵן רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת שֶׁהוּא אֶז פּוּרִים בִּירוּשָׁלַיִם, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ שֶׁלֹּא יִהְיֶה שׁוּם הוֹלָלוֹת, אֲלֵא שְׂמִיחָה שֶׁל מְצוּהָ, וְלֹא לְהִרְבוֹת בְּשִׂתְיָהּ.

גַּם אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, שֶׁלֹּא יִמְצָא בְּגוּבּוּלָנוּ שׁוּם חֲמָרֵי נֶפֶץ וְנִפְצִים שִׁילְדִים מְשַׁחֲקִים בְּזָה, כִּי זֶה פְּקוּחַ נֶפֶשׁ וְסַכְנַת נַפְשׁוֹת, כִּי לֹא אֶחָד נִזְק כְּבָר מְזֵה, וְאוּי לוֹ לְמִי שֶׁמִּתִּיר לִילְדֵי לְשַׁחֵק עִם נִפְצִים וְקַפְצוּנִים וְכוּ'.

דַּעוּ לָכֵם שֶׁהַהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל זֶה תְּלוּי רַק כְּפִי שְׁלוֹמְדִים אֶת הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטֵי מוֹהֲרַ"ן" וְכָל אֵלוֹ שְׁנוּבְחִים כְּכִלְבִּים, זֶה לֹא רַבְּנוּ... אוּ רַק רַבְּנוּ... לָכוּ וְתִשְׁאַלּוּ אוֹתָם אִם פְּעַם אַחַת פָּתְחוּ אֶת הַלְקוּטֵי מוֹהֲרַ"ן? וְרְאִיתִי בְּמִשְׁךְ לְמַעֲלָה מִחֲמֹשִׁים שָׁנָה מֵאֵז שֶׁאֲנִי מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל שֶׁכָּל אֵלוֹ הַכְּלָבִים שֶׁנִּבְחָו, שֶׁזֶה לֹא דְבַר רַבְּנוּ ז"ל... אִף פְּעַם לֹא פָּתְחוּ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְהִתְפַּגְּרוּ בְּלִי שֶׁלֹּא סִימוּ אֶפְלוּ פְּעַם אֶחָד אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּמִשְׁךְ כָּל יְמֵי

חיייהם, ולכן אם תשמעו כלבים נובחים זה לא דבר רבנו ז"ל וכו'...
 אנחנו מחזיקים רק ברבנו ז"ל וכו'... דעו לכם שהם לא פותחים
 את ספרי רבנו ז"ל, ולכן תתרחקו מהרשעים האלו, כי גם הסוף
 המר יבוא אליהם, ואשרי מי שבורח מנואפים ככלבים, וכך אמר
 רבנו ז"ל (ספר המדות אות מריבה סימן כ) הנואפים לרב הם בעלי מריבה
 לצדיקים, ולכן צריכים לשמר מהם מאד, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי
 מוהר"ן סימן מ"ג) שההבל פה הטמא שלהם מזיק לשומע את דבורם,
 ואפלו הבל פיהם מזיק, וצריכים להתרחק מהם כמו שמתרחקים
 מבעלי ראתן שיש להם שרץ במחם.

נא ונא ראו להיות בשמחה שזכיתם להתקרב אל הצדיק
 שמגלה לכם את הקדוש ברוך הוא, ומכניס בכם תשוקה עצומה
 ללמד תורה, אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה
 ירשתנו אשר בנחל שם חלקנו וגורלנו.

המאחל לכם שבת שלום

ו' תתסד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר צו ט' אדר ב' ה'תשס"ח
 שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר
 לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא ישלח רפואה שלמה לבנך ונשמע ונתבשר
 תמיד בשורות משמחות אצלך בבית, וימתקו מכם כל הדינים על
 ידי פלא עליון, העקר רק להתחזק באמונה פשוטה ועל ידי זה
 תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתסה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר צו ט' אדר ב' ה'תשס"ח
שָׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר
תְּלַמִּיד "דְּמִשֶׁק אֱלִיעֶזֶר"

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך ידידי היקר צריכים להתחזק באמונה פשוטה בו
יתברך ובפרט מי שיודע שפגם בכריתו רחמנא לישזכן ועבר על
עברות חמורות בעריות הוא צריך להתחזק ביתר שאת וביתר עז
באמונה.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ע"ה) מי שדמיו מערבבים
ולא מזככים הוא צריך לזכך את הדם שלו על ידי רבוי תורה ותפלה,
ולכן אני מאד מבקש אותך שתצא מהישיבה ותשפיר לעצמך דירה
ואל תעזב את יבנאל, ותזכך את הדמים שלך על ידי שתעלה למעלה
בהר, ותצעק ותזעק אליו יתברך בכל יום ויום, רבוננו של עולם חוס
וחמל עלי פגמתי בכרית ונכשלתי בעונות חמורות עד מאד ובפרט
בחטא הוצאת זרע לבטלה, ובאתי על שקוץ תיעוב וזמה ונכשלתי
באסור גדה החמורה וזנות וכו' וכו' כך תצעק אל הקדוש ברוך הוא
בכל יום ויום פן ואולי יזדכך דמיה, כי אתה מתפרץ על בחורים
ונותן מכות וזה כואב לי מאד מאד, כי אומרים חכמינו הקדושים:
כל המגביה ידו על חבירו אף על פי שלא הכהו נקרא רשע ואסור
להרביץ ליהודים, ולכן אני מאד מבקש אותך שתצא מהישיבה
ותשאר ביבנאל ותהיה יהודי כשר.

מה זה שאתה מאים בכל פעם שאתה חוזר לשאלה? מה
זה שאלה? האם אתה לא יודע שסופו של האדם להיות בקבר
והעכברים עכברי שדה יעשו חניגה מהגוף שלו וכו' וכו', ולכן
אשרי האדם שזוכה לגרס בכל יום משניות שעל ידי זה התולעים

וְהַעֲבָרִים בְּקָבֶר יִבְרָחוּ מֵהַגּוֹף הַזֶּה שֵׁישׁ שָׁמָּה שָׁמָּה סְדְרֵי מִשְׁנָה,
וְלִכְּנֵן אֵל תְּהִיָּה בְּטֶלֶן תִּשְׁכִּיר לְעֲצָמָה דִּירָה וְתִשְׁאָר בִּיבְנָאֵל וְהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁתַּחֲתֵן מָה שִׁוְתֵר מֵהָר.

רְצִיתִי שְׁתַּפְּסִיק לְשַׁחַק כְּדוֹר רִגְלֵי שְׁזָה תְּרַבּוֹת יוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתסו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר צו ט' אָדָר ב' ה'תשס"ח
שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר
תְּלַמִּיד "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר"

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבָךְ.

רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָה בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה,
כִּי הַשְּׂמִיחָה הוּא רְפוּאָה לְכָל בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר
(לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קס"ט) כְּשֶׁאָדָם תְּמִיד שִׂמַּח אֶז הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא שׁוֹמֵר אוֹתוֹ מִפְּגָם הַבְּרִית, וַיַּעַן שְׁעֵבֶרֶת עַל כָּל מִינֵי עֲרִיּוֹת
שְׁבַעוּלָם רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן נִדְּהָ שְׁפָחָה גּוֹיָה זּוֹנָה וְכוּ' וְכוּ' וְהוֹצֵאת
זֶרַע לְבִטְלָה יָמִים וְשָׁנִים, וְלִכְּנֵן תִּקַּח אֶת עֲצָמָה בִּידֵיךָ וְתַתְּחִיל לְגַרֵּם
הַרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת כְּסֵדֶרֶן, וְרְצִיתִי שְׁתַּקַּח לְעֲצָמָה דִּירָה בִּיבְנָאֵל וְאֵל
תִּצַּא מִיבְנָאֵל אֵלָּא שָׁמָּה תִּזְכָּה לְהַתְּחַתֵּן.

הַתְּקוּן שְׁלָךְ שְׁתַּצַּא לְהַפְּיֵץ מִבְּקָר עַד הָעָרֵב וְאֵל תְּתַבְּיֵשׁ מִשׁוּם
בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם אֵלָּא בְּכָל יוֹם וְיוֹם תְּפִיץ מֵאוֹת קִנְטְרָסִים לְזִכּוֹת אֶת
נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שְׁגָם כֵּן יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה וְזֶה עֵקֶר תְּקוּנָה וְכִשְׁאֲחַד
מִבְּזֵה אוֹתָךְ אֵל תַּעֲנֶה לוֹ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א'
סִימָן ו') עֵקֶר הַתִּשׁוּבָה כְּשֶׁשׁוֹמֵעַ בְּזִיוְנוֹ יָדָם וַיִּשְׁתַּק וְלֹא צָרִיךְ לַעֲנוֹת
לָאָף אֲחָד, וּבְזִיווֹן אֲחָד זֶה כְּמוֹ אֶלְף תַּעֲנִיּוֹת, וְלִכְּנֵן אֵל תְּהִיָּה בְּטֶלֶן

תהיה רק שמח ומפעם לפעם תצא אל ההר ותצעק אל הקדוש ברוך הוא, רבוננו של עולם זכני לתקן את כל מה שפגמתי בפגם הברית ובהרהורים רעים וגם עכשו עובר עלי הרהורים רעים וכו' וכו' ואם תעשה את זה אז הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתזכה לתקן את כל מה ששחת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתסז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר צו ט' אדר ב' ה'תשס"ח
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר
תלמיד "דמשק אליעזר"

לנכון שמחתי מאד מאד שזכית למצא בחורה ואני מאד מקנה שתוכל להתחתן עמה כי יש לה נפש טהורה, אבל צריכים מאד לדבר על לבה כי הסמ"ך-מ"ם אורב עליה מאד מאד להכשילה ולרחקה מהיכל הקדש קדש קדשים, ולכן תדבר אתה הרבה דבורי אמונה כי אין לנו בזה העולם רק את הקדוש ברוך הוא, ורואים איך שהסמ"ך-מ"ם עובד מאד מאד על בני אדם, הנה בכל מקום יכולים ללכת ומבטיחים הבטחות של שוא, העקר תתן את האלה דולר, או תביא כסף ומבטיחים הבטחות של שוא ולא מתקים הרי זה גניבה, כי כשאדם לוקח כסף על מנת שלהוא יהיה ישועה ואין ישועה הרי הוא גנב, מה שאין כן כשאדם לוקח כסף עבור הדפסת ספרי רבנו ז"ל מה שרק לא יהיה, הפסף הולך להדפסת ספרי רבנו ז"ל ומזכים את הרבים.

הדבק את עצמך בו יתברך ותהיה חזק באמונה פשוטה בו יתברך ותדע שהקדוש ברוך הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא

בהשגחת המאציל העליון ותכניס את זה טוב טוב בלבך ואז טוב כל הימים.

אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתגמר עמה את השדוף בכי טוב ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

העקר רק תגרס הרבה משניות שזה מטהר את הנפש מכל מיני חלדה ותראה להביא את כל החברים שלך לישיבה "דמשק אליעזר".

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתסח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר צו ט' אדר ב' ה'תשס"ח

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך שאתה זוכה ומזכה את הרבים בהפצת מעינות החכמה חוצה אין לתאר ואין לשער כלל, כי זה נחמתנו וזה תקותנו וזה העתיד שלנו שאנחנו זוכים ומזכים את הרבים ומשמשים את רבנו ז"ל ולכן אני מאד מבקש אותך שתתחזק ביתר שאת ביתר עז, אני יודע ומבין את הצער שיש לך מהבן שלך, וצריכים רחמים רבים רחמים מרבים שיהיה בריא, מה לעשות? אין לנו עסק בזה העולם רק בתפלה, להתפלל להקדוש ברוך הוא לבקש ולהתחנן על כל צרותינו שעובר עלינו צרות ויסורים ומכאובים רעים מהילדים, ולכן תהיה חזק לבקש את הקדוש ברוך הוא, ואני מאמין באמונה שלמה שסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, רק תהיה בשמחה ותשמח את אשתך ואף שאני יודע שקשה לכם מאד לשמח בשעה שיש בביתכם צרה מרה כזו, מה לעשות? אין אנו יודעים דרכי המקום ברוך הוא ובודאי

צְדִיק הַיְוָ"ה כִּי פִיהוּ מְרִיתִי, כֶּךָ צָעַק יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא עַל אַחַת כַּמָּה
וְכַמָּה בְּאֵין עֶרְךָ אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְצַעַק צְדִיק אַתָּה הַיְוָ"ה וְכוּ' וְכוּ'.

הָעֶקֶר הוּא רַק הַפְּצָה וּתְעוּרָר אֶת שְׂאֵר נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שְׁגָם הֵם
יַעֲסֻקוּ בַּהַפְּצָה וְסוּף כָּל סוּף זֶה תְּקוּנָנוּ לְפָנֵי הַיּוֹדֵעַ תְּעֻלוֹמוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר צו' ט' אָדָר ב' ה'תשס"ח

שָׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁיֵּשׁ לִי שְׂמֵאֵז
שְׂנַכְנִסְתָּ לְגוֹר בִּיבְנֵאל הַקִּמַּת אֶת הַיְשִׁיבָה וְאַתָּה מְקַרֵּב בַּחֲוָרִים אֵל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאַתָּה מְדַבֵּר עַל לֶבָם בְּדַבּוּרֵי נַחֲוּמִים וּמְחַזְּקִים
וּמְעוֹדְדִים וּמְשַׂמְּחִים וּמְקַרְבִּים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אַתָּה לֹא יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר
אֶת גְּדֹל זְכוּתְךָ בַּשָּׁמַיִם כִּי כֶּךָ כְּתוּב בַּזֵּהָר זְכָאָה מֵאֵן דְּאֶחִיד בְּיַדִּיה
דְּחַיִּיבָה אֲשֶׁרִי מִי שְׂאוּחַז בְּיַדִּים שֶׁל חַיִּיבִים וּמְקַרְבִּים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ
שֶׁלְּפָנָיו פְּתוּחַ כָּל הַפְּתָחִים לְמַעְלָה בַּשָּׁמַיִם וְלִכְּן חִילְךָ לְאוּרִיתָא
שְׁיִהִיה לָךְ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלִתֵּי מַגְבָּלִים, אֲנִי רוֹצֵה יְשִׁיבָה שֶׁל מְאֵתִים
שֶׁלֶשׁ מְאוֹת בַּחֲוָרִים וְאֲנִי מְכִין לָהֶם מְקוֹמוֹת יְשִׁיבָה וְלִינָה וְאֶכֶל
וְאַתָּה תַּעֲזֹר לִי לְקַבֵּצָם וּלְהַחֲזִיקָם.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שֶׁבַּחֲוָרִים יִפְסִיקוּ לְשַׁחַק כְּדוּר רַגְלֵי שְׂזֵה תְּרַבּוֹת
יְיוֹן וְזֵה עוֹקֵר אֶת הַמַּחַ לְגַמְרֵי מֵהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

נָא וְנָא תְּהִיָּה חֲזוֹק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע שֶׁהַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וּבְצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט וְדָבָר
גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן,
אֲשֶׁרִי מִי שְׂמִכְנִיס אֶת עַצְמוֹ בְּאַמוּנָה וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, תְּהִיָּה

חזק מאד מאד באמונה ואני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא לפתח מדרשה ורצייתי מאד שאשתף תחיה היא תתעסק עם המדרשה.

אני מאד מבקש אותך שלא תחלש דעתך משום בריה שבעולם רק תהיה תמיד שמח כי הזכות שלך עולה למעלה מכל הזכיות, כי תדע לך אם מקרבים אפלו נפש אחת כל העולמות פתוחים לפניו, מכל שכן וכל שכן כשמקרבים כמה וכמה נפשות, ומכל שכן וכל שכן כמה עשרות נפשות, ותהלה לאל אתה מחזקם ומעודדם ומשמחם ומקרבם אליו יתברך זה חלקך מכל עמלך, וזה כל התקון שלך, ולכן אני מאד מבקש אותך שתהיה חזק בזה לקרב אחרים אל הקדוש ברוך הוא ותבנה לי את הישיבה, ואני מקנה אל הקדוש ברוך הוא סוף כל סוף למצא להם יהודי תלמיד חכם גדול מאד שהוא יהיה הראש ישיבה באפן שידעו איך ללמד גמרא והלכה.

ראה לרקד בכל יום משמחה והקדוש ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתע.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר צו ט' אדר ב' ה'תשס"ח

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך וגם את ההודעות שהשארתי לי.

את צריכה להיות מאד חזקה בבטחון עצמי ותדעי שיש לך כחות הנפש בלתי מוגבלים לחזק לעודד ולשמח את התלמידות שלך בבית ספר ולהכניס בהן אמונה פשוטה בו יתברך, ואם תהיי חזקה בזה אז תראי את הנסים הנגלים שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא.

אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּשְׁאַרֵי לְהִיּוֹת מוֹרָה וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ אֶת כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר צו ט' אָדָר ב' ה'תשס"ח
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֶאֱיֹר
לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת כָּל מַכְתָּבְךָ.

אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ הֲרִי אֶתָּה מְקַבֵּל מִשְׁכָּרְת מִהַמְשָׁרֵד וְלִכְן
רְאֵה לְנִקּוֹת אֶת הַכּוֹלֵל שִׁיְהִיָּה נְקִי, וְכֵן סְבִיבוֹת הַכּוֹלֵל שִׁיְהִיָּה נְקִי,
וְשֶׁאֵר הַזְּמַן שֶׁנִּשְׁאַר תִּעְבֹּד בַּמְשָׁרֵד, זֶה כִּסְפֵי צְדָקָה וְאִסּוּר לְשַׁבֵּת
עַל כֶּסֶף נֶחַ וְלִהְסֵתְּכֵל עַל הַשָּׁמַיִם וְלִסְפֹּר אֶת הַכּוֹכָבִים בַּיּוֹם וְכוּ',
וְכוּ', אֲלֵא אִם אֶתָּה עוֹבֵד אֶתָּה צְרִיךְ לְעַבֵּד הֵן לְנִקּוֹת אֶת הַכּוֹלֵל וְהֵן
לְנִקּוֹת אֶת הָרְחֻבָּה, וְכִשְׁנִשְׁאַר לְךָ זְמַן פְּנוּי מִשְׁעוֹת הָעֵבוּדָה אֶתָּה
צְרִיךְ לְעַבֵּד בַּמְשָׁרֵד כִּי אַחֲרַת הַכֶּסֶף זֶה גְּנֻבָּה וְצְרִיכִים לְשָׁמֵר עַל
זֶה מְאֹד מְאֹד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר צו ט' אָדָר ב' ה'תשס"ח
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תְּחִיָּה
לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת וְצַעֲקוֹת וְכוּ' וְכוּ'.
תְּאֲמִינִי לִי שְׂאֲנִי מִבֵּין אוֹתְךָ טוֹב טוֹב וְאֲנִי יוֹדֵעַ מֶה שְׁעוֹבֵר

עליך מבית ומבחוץ, ובפרט מבעלך שפשוט הוא מסכן גדול ולא יודע איך להחזיק בית ולכן הוא זורק את כל הלכלוך והזבל עליך כאלו את חיבת, ואני מכרח להגיד לך שאת עושה למעלה מיכלתך איך לחנך את הבנים והבנות ביראת שמים ואם הם יוצאים להפך זה לא אשמתך בכלל לא, ואדרבה אשמת האב, ולכן אסור לך לפל בראש, אני מבין את הצער והפאב שיש לך בלב מכל מה שעובר עליך, עם כל זאת אין זה עצה בשום פנים ואפן להשבר, אדרבה גדלת בר ישראל שזוכה להחזיק מעמד מכל מה שעובר עליו ואינו נשבר ולכן אני מאד מבקש אותך תתחזקי מאד מאד ואל תשברי.

הבן הבכור עוד יחזר אליך אל תתיאשי ממנו, הוא בא אלי רק פעם אחד בליל שבת בתפלה והלך מלבש בבגדי חסידות, יתר התפלות הוא לא בא וכל שכן לדרשות וכו' וכו', ובדאי זה כואב לי אבל עם כל זאת היות שבא עם בגדי החסידות כבר היה לי שמחה עצומה.

הבן השני תהלה לאל הוא יתחנך והכל יתהפך לטובה, ואת צריכה לותר לקחת בשבילו שדוך אפלו נחות דרגא, אבל העקר שיתחנך ואז תראי שיהיה ירא שמים.

הבנות גם כן יתחזקו, רק אל תפסיקי מלהתפלל ולבכות להקדוש ברוך הוא, כי העקר התפלה הוא בשביל הילדים לבקש ולהתחנך רבוננו של עולם תעזר לי שהילדים שלי יהיו יראי השם וחושבי שמו ושלא יתרחקו ממני, ושיכבדו אותי וישארו יראים ושלמים באמונה טהורה וכו' וכו', וכך את צריכה לבכות להקדוש ברוך הוא אבל לא להתפרץ ולזרק דברים, שחכמינו הקדושים אומרים מי ששובר כלים הרי זה כעובד עבודה זרה וכו' וכו' ולכן את צריכה להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך לידע ולהודיע ולהודע שאין בלעדו יתברך כלל.

דְּעֵי לָךְ שְׂאֵת עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת בְּבֵית סֵפֶר עִם כָּלֵל הַבְּנוֹת וְעִם
הַמּוֹרוֹת וַיֵּשׁ לָךְ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלִתֵּי מוֹגְבָלִים וּבְכֶרֶט שְׂזֵה הַסְּפוּק
שֵׁישׁ לָךְ בַּחַיִּים, כִּי בְּלִי זֶה מָה הָיִית עוֹשִׂית נִכְנָסֶת בְּמִטָּה וְשׁוֹכְבֶת
שְׂמָה עֶשֶׂר חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שְׁעוֹת בִּיאֹוֹשׁ גְּמוּר תִּרְאִי אִיךְ שְׁבַעֲלָךְ שׁוֹכֵב
בְּמִטָּה כְּמוֹ פֶּגֶר מֵת וְאִינוֹ עוֹשֶׂה כְּלוּם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ
אֶל תִּקְחִי אִישִׁית מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ בְּבֵית וְאֶל תִּהְיִי שְׁבוּרָה וְהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂיַמְתֵּק מִכֶּם כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פֶלֶא עֲלִיוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר צו' ט' אָדָר ב' ה'תשס"ח
שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תֵּאֱמִין לִי שְׂקִשָּׁה לִי לְהִתְעַרֵּב בְּעֲנִין הָאֵחׁ שְׁלָךְ וְכוּ' וְכוּ', כִּי
רְבוֹת סְבִלְתִּי מִהֲרִשְׁעִים הָאֲרוּרִים וְלִכֵּן אֲנִי לֹא יָכוֹל לְהִתְעַסֵּק עִם
הַמְּלָכוֹת הַרְשָׁעָה כִּי כְּמַעַט שְׂתַפְּסוּ אוֹתִי בַּפֶּח וְנִתְקַיֵּם אֲצִלִּי הַפֶּח
נִשְׁבֵּר וְאֲנַחְנוּ נִמְלַטְנוּ, וְלִכֵּן אֲנִי לֹא יָכוֹל לְהִתְעַרֵּב בְּזֵה וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא יַעֲזֹר שְׂיִהְיֶה הַמְּתַקֵּת הַדִּינִים בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנֵּס שְׁעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵשְׁתָּךְ נִכְנָסָה בְּהַרְיוֹן שְׁהַרוּפָאִים אֲמָרוּ שֶׁהִיא עֲקָרָה
לְגַמְרִי, וְהִנֵּה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲשֵׂה לָכֶם נְסִי נְסִים וְאֵתָה צְרִיךְ
לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל גְּדֹל הַנְּסִים שְׁעֲשֵׂה
עִמָּךְ וְתִהְיֶה חֲזָק מְאֹד מְאֹד בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ וְתִמִּיד תִּתֵּן

אָשֶׁר כָּרַךְ ק"ע בְּנַחַל רִלְג

עַל פְּדִיּוֹן, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ אֶת כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא
עָלְיוֹן, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלֶךָ בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר צו ט' אָדָר ב' ה'תשס"ח

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי בֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּעוֹד שָׁבוּעִים וְאֲנִי רוֹצֵה שְׁאַתָּה וְאֶשְׁתָּף
תְּבוֹאוּ אֵלַי, כִּי זֶה לֹא דָבָר פְּשוּט שְׁגָבֵר זֶר שִׁינֵשֶׁק אֶת אֶשְׁתְּךָ כִּי זֶה
גְּלוּי עֲרִיוֹת, וְצָרִיכִים לְדַבֵּר עִם שְׁנֵיכֶם כִּי בְּקִלּוֹת הִיא יְכוּלָה לְבַגֵּד
בָּךְ, וְלִכְּנֹן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל דְּבָר זֶה וְזֶה לֹא דָבָר פְּשוּט,
וְלִכְּנֹן תִּכְתֵּב מִיָּד כְּשֶׁאֲנִי אָבוֹא אֲנִי רוֹצֵה שְׁשִׁינֵיכֶם תְּבוֹאוּ אֵלַי וְנִדְבַר
יַחַד, לְעַת עַתָּה תִּתְחַזַּק בְּסִפְרָנוּ וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל
הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עָלְיוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר צו ט' אָדָר ב' ה'תשס"ח

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שִׁיּוּצָא מִשְׁהוּ מֵהַשְּׂדוּף הַזֶּה, וְלִכְּנֹן רְאֵה
לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז וְתִלָּךְ עִם בְּגָדִים נְקִיִּים בְּבִגְדִים
מְסֻדָּרִים וְעַל יְדֵי זֶה הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

נָא וְנָא תְהִיָּה תְמִיד בְּשִׁמְחָה וְיִרְאוּ חֵיוֹךְ עַל הַפְּנִים שְׁלֹךְ וְתִדְבֹר אֶתְהָ בְּכָל יוֹם וְכִכָּה יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם קְרוֹב לְכַבּוֹת, וּמִי יִתֵּן שְׂיֵצֵא מִזֶּה שְׂדוּךְ טוֹב וְתִתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם וְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פֶלֶא עֲלִיוֹן.

רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר צו' ט' אָדָר ב' ה'תשס"ח
שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלִתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ הַמְּחֻזָּק וּמְשֻׁמָּח.

תְּהִלָּה לְאֵל הַגִּב הוֹטֵב לִי אִף שְׂיֵשׁ לִי פֶה וְשֵׁם כָּאֵב אֲבָל אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר, וְכֵן גַּם הַיָּד תְּהִלָּה לְאֵל עֶבֶר הַיִּסּוּרִים הַמְּרִים רַק פֶּה וְשֵׁם לְפַעְמִים יֵשׁ כָּאֵב, אֲנִי מְקוּוֶה בְּעוֹד שְׁבוּעִים לְהִיּוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְעוֹד פַּעַם לְטַפֵּל עִם הַטְּפוּל עִם הַמְּחֻטִּים וְכוּ' וְכוּ', וְתוֹדָה לָךְ מְאֹד עַל שֶׁהִבֵּאתָ לִי אֶת הָאֲבָרָךְ הַזֶּה שֶׁהוּא נִפְלָא.

חֻזַק וְאַמֵץ לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה מְרַחֶכֶת אֶת הַדַּעַת וְעַל יְדֵי זֶה תְּהִיָּה דְבוּק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה הִיָּה עֲבוּדַת הַלְוִיִּם שֶׁתְּמִיד הִיָּה לְפָנֵיהֶם תָּךְ וְנִבֵּל וְכִנּוֹר וְשִׁמְעוּ כְּלֵי זָמֵר וְדַבְּקוּ אֶת עֲצָמֶם אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי כְּשֶׁאֲדָם שְׁמִחַת הוּא שׁוֹכַח מְכַל הָעוֹלָם כְּלוֹ וְהַמַּח שָׁלוֹ דְבוּק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא וְעַל יְדֵי זֶה נִשְׁפָּע עָלָיו נְבוּאָה שְׁפַע רִוְחָנִי שֶׁל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהִיּוֹת דְבוּק בְּהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁעוֹלָמוֹ רוּאָה בְּחַיָּיו, וְהוּא כְּבָר לֹא צָרִיךְ לֹא עוֹלָם הַזֶּה וְלֹא עוֹלָם הַבָּא אֲלֵא אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

אשר כָּרַךְ ק"ע בנחל רלה

בעצמו, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי שְׂמֵחָה וְעַל יְדֵי זֶה נִכְלָלִים לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׂתַּהַיֶּה תְּמִיד בְּשְׂמֵחָה וּתְשִׂיחַ אֶת אִשְׁתְּךָ, וּשְׂנִיכֶם תִּהְיוּ רַק שְׂמֵחִים וְעֵלְיִזִים מְאֹד וְתֵאָהֱבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי וְעַל יְדֵי זֶה הַשְּׂכִינָה תִּשְׁרֶה בְּבֵיתְכֶם, וְתִשְׁפִּיעוּ אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ עַל יְלָדֵיכֶם וְתִלְכוּ עִם הַיְלָדִים רַק עִם אֶהְבָּה, כִּךְ תִּצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר צוֹ ט' אָדָר ב' ה'תשס"ח
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר
תְּלָמִיד "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר"

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז, וְתִתְמַיד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵינִיּוֹת שְׁזֵה יִהְרַג אֶת הַיֵּצֵר הָרַע שְׁלָךְ וְתִהְיֶה דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

תְּגִיד בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים" בְּאֶפֶן שְׂתַּסִּים בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים, כִּי הַתְּהִלִּים נִחְלָק לִימֵי הַשָּׁבוּעַ וְאֲשֵׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לֹמֵר בְּכָל יוֹם תְּהִלִּים וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתעה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר צו ט' אדר ב' ה'תשס"ח
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך וגדל השמחה לשמע הטוב ממך אין לתאר ואין לשער כלל, כי אתה חקוק בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, כי דע לך כי אצל רבנו ז"ל היה העקר תורה, ולכן בזה שאתה מבשר לי שהכולל פורח ומשגשג זה עקר שמחתי, ומי שמדבר נגד תורה לא רק שהוא לא מקרב אל רבנו ז"ל וכו' וכו' אלא הוא מין ואפיקורוס וכו' וכו', כי עם ישראל הם עם רק על ידי התורה הקדושה, ולכן אל תאבה ואל תשמע לאף אחד שמסית נגד הצדיק שרוצה להחזיר רק למוד תורה הקדושה בקהלה הקדושה שלו, ואלו הקלים ורקים ופוחזים עוברי עברות בועלי נדות וכו' וכו' הם לא מתבישים לדבר נגד למוד תורה הקדושה ולומר שזה לא דבר רבנו ז"ל וכו' וכו', אוי להם ואוי לנפשם, במקום לשבת בין תנור וכירים ולשוב בתשובה שלמה על געל מעשיהם שעשו, עוד הם פוערים את פיהם הטמא לדבר נגדי, ולכן אתה צריך לעורר את אנשי שלומנו היקרים שדבר רבנו ז"ל זה רק תורה, ורבנו ז"ל אמר פעם בצחות לשונו אני לקחתי את הטוב מהמתנגדים ואת הטוב מהחסידים, אצל החסידים העקר תפלה! ואצל המתנגדים העקר תורה! ואני חברתי את שניהם תורה ותפלה, וזה היה היסוד של רבנו ז"ל, ואת זה אתה צריך להחזיר הן בבחורים בכל שבוע והן בבנות ובפרט באברכי הכולל.

אני יראה לכתב מכתב לבחור שכתבת וזה יהיה אצל ידידנו
האברך ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז כי אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל האהבה שיש לי אליך שאתה מטפח את

הַכּוֹלֵל בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז זֶה חֶלְקִי מִכָּל עַמְלִי, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּהִיָּה חֶזֶק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְהַקְדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פֶלֶא עֲלִיּוֹן וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְ סֵדֶר צוֹ ט' אָדָר ב' ה'תשס"ח
שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

רְאֵה לְחֶזֶק אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד כִּי הַשִּׁמְחָה מְרַחֵבָה אֶת הַדַּעַת בֵּין בְּגַשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמְרוּ (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שִׁמְחָה חֶלֶק ב' סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שׁוֹמֵחַ תְּמִיד הוּא מְצַלִּיחַ, וְלִכֵּן אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ בְּחַיֶּיךָ תְּהִיָּה רַק בְּשִׁמְחָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמְרוּ (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן קס"ט) אִם אָדָם שׁוֹמֵחַ הַקְדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֲצֻמוֹ שׁוֹמֵר אוֹתוֹ מִפְּגָם הַבְּרִית, וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ תְּהִיָּה רַק שׁוֹמֵחַ, וְאַף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאֵתָה שְׁבוּר כַּחֲרֵס הַנִּשְׁבָּר מִפְּנֵי שְׂאֵתָה פֶּלֶג גּוּף זֶה רַק מִחֲמַת שְׂאֵתָה שְׁרוּי בְּעֲצָבוֹת וּבְעֲצָלוֹת, וְלִכֵּן אִם תְּהִיָּה רַק בְּשִׁמְחָה אֲנִי מְבַטֵּיחַ לְךָ שֶׁתִּמְצָא אֶת בֵּית זִוְגְךָ וְתִתְחַתֵּן וְאֵז הַשִּׁמְחָה תְּהִיָּה בְּשִׁלְמוֹת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת.

רְאֵה לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, תִּקַּח סֵל מְלֵא קִנְטְרָסִים וְתִרִיק אֶת זֶה בְּכָל הַקְרִיּוֹת וּבְכָל עִיר חִיפָה שֶׁהִיא עִיר גְּדוֹלָה מְאֹד, הַקְדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁכָל עַם יִשְׂרָאֵל יַחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר צו ט' אָדָר ב' ה'תשס"ח
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, דְּעֵי לְךָ שֵׁישׁ לְךָ בְּעַל טוֹב וְחֶבֶל
שְׁתַּעֲשִׂי מִפְּעַם לְפַעַם מִחֻלְקַת עָלְיוֹ, חֶבֶל מְאֹד מְאֹד שְׁיִהְיֶה מִחֻלְקַת
בְּבֵית שְׁלֹכְס, יֵשׁ לָכֶם בְּנוֹת שְׁצָרִיכִים עוֹד מְעַט לְהִתְחַתֵּן וְאוֹי לְאוֹתָהּ
בוֹשָׁה אוֹי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה אִם תִּהְיֶי בְּמַרְיבוֹת עִם בְּעֵלְךָ, וְלָכֵן אֲנִי
מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּשְׁלִימֵי עִם בְּעֵלְךָ יֵשׁ לְךָ בְּעַל טוֹב, בְּעַל שְׁמוֹרָה,
וְתַעֲזְבֵי אוֹתוֹ כְּבָר, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ וּמִכָּל הַבֵּית אֶת
כָּל הַדִּינִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר צו ט' אָדָר ב' ה'תשס"ח
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּפִּיֵס אֶת אִשְׁתְּךָ וְתֵאָהֵב אוֹתָהּ מְאֹד
וְתִהְיֶי בְּיַחַד כִּי הִיא אִשָּׁה כְּשֶׁרָה וּמִתְנַה מִהַשָּׁמַיִם נִתְּנוּ לָךְ, וְלָכֵן
אִם אֶתָּה רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְאִמָּא בְּשָׁמַיִם תִּהְיֶה בְּשְׁלוֹם בֵּית
עִם אִשְׁתְּךָ כִּי הִיא אִשָּׁה יִרְאֵת הַשֵּׁם, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ
שְׁתַּפִּיֵס אוֹתָהּ וְאֵל תִּרְיֵב אֶתָּה וְאֵל תִּשְׁפִּיל אוֹתָהּ, אֲדַרְבָּה הִיא רוֹצֶה
רַק אֶת הַטּוֹבָה שְׁלָךְ, הִיא רוֹצֶה לְרְאוֹת אוֹתְךָ לוֹמֵד גַּם כֵּן תוֹרָה
הַקְדוּשָׁה, וְלָכֵן תִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְיךָ וְתִרְאֶה לְצֵאת לְהַפִּיץ בְּכָל יוֹם
וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, וְתַפִּיץ בְּרִכּוּזֵי הַחֲרָדִים וְאִין לְךָ
מִה לְהִתְבַּיֵּשׁ מֵאֶף אֶחָד, וְאִם אֶחָד מִבֵּישׁ אוֹתְךָ אֵל תַּעֲנֶה לוֹ, כִּי רַבְּנוּ

ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ו') עקר התשובה ישמע בזיונו ידם וישתק, ולכן כשאחד מבזה אותך אל תשים לב לכל זה.

אודות אחיך והפלה שלו אם היא צריכה לגמר עוד חדשים בגרות שתגמר, אבל אחר כך שיבואו לגור ביבנאל ויתחזקו ביחד.

תגיד לאשתך שעל אחיות מתר להסתכל, זה האחיות שלך ואתה צריך להחזיר אותם בתשובה שלמה, ובמקום שתסתובב עם דרוזי רחמנא לישזבן תקרב אותה ליהדות שתמצא בחור יהודי ותתחתן אתו, וזה יהיה ממש קדוש שם שמים ונחת רוח לאמא בשמים שרוצה כבר לראות מכם נחת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתפב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר צו ט' אדר ב' ה'תשס"ח

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי למחל לבעלך כי הוא באמת אוהב אותך, אבל הוא לא יודע איך להתנהג כי מסכן גדל יתום, ולכן אני מאד מבקש אותך שתמחלי לו, ואל תעשי עליו שום בקרת, אלא אדרבה תחזקי אותו ובפרט שילמד תורה, ואני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה ביניכם שלום בית ואל תתפרצו אחד על השני ואז טוב לכם כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר צוֹ ט' אָדָר ב' ה'תשס"ח
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה שֶׁהִיָּה בְּרַ מְצוּהָ מְאֹד מְאֹד יָפָה
לְבֵן שְׁלֶךְ, וּתְהִלָּה לְאֵל זְכִית כָּבֵד לְבֵן בְּרַ מְצוּהָ וְזֶה צְרִיךְ לִהְיוֹת כָּל
הַשְּׂמִיחָה שְׁלֶךְ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂתַמִּיד תְּהִי בְּשִׂמְחָה וְאִז
טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר צוֹ ט' אָדָר ב' ה'תשס"ח
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי עוֹמֵד בְּשָׁלִי אִם הוּא לֹא יִחְזֹר בְּתִשׁוּבָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
יִפְגַּע בּוֹ לְרַעָה, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יִתֵּן שִׂישְׁפָּכוֹ אֶת דְּמִי וּמִי
שֶׁהִזִּיק לִי וְצָעַר אוֹתִי לְבִסּוּף קִבְּלָ אֶת הָעֲנֵשׁ, וְלִכֵּן תִּרְחַמֵּי עָלָיו וְעַל
הַיְלָדִים שָׁלוֹ, וְתִגִּידִי לְאִמָּא, וְכֵן לְאִשְׁתּוֹ שִׂישְׁמֹר מִגַּחְלָתָן שֶׁל חַכְמִים
שֶׁהוּא יִפְגַּע בְּאִפְּן רַע מְאֹד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָךְ אֶת הַבְּרִיאוֹת, וּבְעֵלְךָ יִהְיֶה לוֹ פְּרִנְסָה
בְּשִׂפְעָה וְלֹא יִצְטָרֵךְ לְבִלּוֹת הַרְבֵּה זְמַן בְּכָל יוֹם, אֲלֵא גַם יִקְבַּע עֵתִים
לְתוֹרָה וְשִׂיחָה דְּגִמָּא חַיָּה לְיְלָדִים הַחֲמוּדִים שְׁלֶךְ, וְאֶת תְּשׁוּמֵי
מְאֹד לֹא לְהַתְחַבֵּר אֶל פְּרִחְחוֹת הַמְדַבְּרִים עַל הַצְּדִיק בְּגִאָוָה וּבְכוֹז,

רמא

בנחל

כרד ק"ע

אשר

והקדוש ברוך הוא ישמר אותך מכל רע ונשמע ונתבשר בשורות
משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתפה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר צו ט' אדר ב' ה'תשס"ח

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תאמיני לי שצריכים לרקד ברוך שפטרני מענשו של זה, כי
כשאדם עובר על עברות חמורות בפרט עם גויות רחמנא לישיזבן
הוא משגע לגמרי, ומה אנחנו צריכים משגע בתוך הקהלה וכו', וכו',
ולכן ששון ושמחה ישגו, וההרים יפצחו זמרה ונגינה על שנפטרנו
מהצרה הזו מסית ומדיח נגד הצדיק.

תקחי את הקמח והסלת ותזרקי את זה בכיוב.

רואים את גדל הנסיונות שעוברים על בני אדם, בימי הנעורים
עוברים רחמנא ליצלן זנות ונאוף וכו' וכו', ואחר כך כשחוזרים
בתשובה על ידי הצדיק אם יש שכל נשאים דבוקים אל הצדיק
והוא מעלה אותנו מעלה מעלה עד שנהיה דבוקים באין סוף ברוך
הוא, ויהיה לנו שלום בית אמת, ונלמד תורה ונקים את המצוות
ונהיה בשמחה, אבל אם לא זוכים רחמנא ליצלן חוזרים אל הלכלוך
והטנוף שהיו בזה, אשרי מי שמחזיק מעמד ואינו נשבר ואז טוב
לו כל הימים.

ראי להיות חזקה מאד ותכבדי את בעלך, כי הקדוש ברוך הוא
נתן לך בעל טוב, והיות שהייתם חברים לפני החתונה אתם צריכים

עֲכָשׁוּ לְהִתְקַדֵּשׁ בֵּיתָר שְׂאֵת וּבֵיתָר עֲזוּ לְאַהֵב אֶת עֲצַמְכֶם בְּקִדְשָׁהּ
וְטָהָרָה, וְלַחֲיוֹת בְּקִדְשָׁהּ וְטָהָרָה עַל טְהַרְתָּ הַקִּדְשׁ וְאַחַד יַחֲזִק אֶת
הַשָּׁנִי, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח אִתְּכֶם וְאֲנִי אוֹהֵב אִתְּכֶם מְאֹד מְאֹד, כִּי
אַתֶּם זֹג גַּפְּלָא וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַחֲזִיר אִתְּכֶם בִּיחַד בְּתִשׁוּבָה,
וְלִכֵּן אַתֶּם צְרִיכִים לְהִיּוֹת רַק שְׂמֵחִים וְעֵלְיָזִים וְלַעֲזֹר אֶחָד לְשָׁנִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתפו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר צוּ ט' אָדָר ב' ה'תשס"ח
הַכְּתָב וְהַמְּכַתֵּב בִּיָּדֵי מוֹכְ"ז הַר"ר ... גֵּרוּ יְאִיר הִיא לְאוֹת וְלִרְאִיָּה
שְׂאֲנִי מְכִירוֹ וְהוּא מְסוּכָב בְּחוּבוֹת עֲצוּמִים וְאִין לְרֵשׁ מְאִיפָה לְשָׁלֵם,
וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶת אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּדִיבִים רְאוּ לַעֲזֹר לוֹ לְצֵאת
מִצָּרוֹתָיו וּבְזָכוֹת הַמְּצוּהָ הַזֹּאת יַעֲזֹר לָכֶם הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְעַ
בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה וְתִתְבָּרְכוּ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן בְּשִׁפְעַ הַבְּרָכוֹת מִמְּעוֹן עֲלִיוֹן.
הַכּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן הַמְּצוּהָ

ו' תתפז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר צוּ ט' אָדָר ב' ה'תשס"ח
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת שְׁתֵּי מְכַתְּבֵיךָ וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב
מִמֶּךָ אֵיךְ שְׂאֵתָה מִתְחַזֵּק בְּאַמוּנַת חַכְמִים, וְאֵיךְ שְׂאֵתָה קָם קָדֵם הַנֶּץ
הַחֲמָה וְלוֹמֵד תּוֹרָה, וְאַחַר כֵּן מִתְפַּלֵּל בְּנֶץ זֶה שְׂמַחְתִּי וְזֶה תַקּוּתִי.
רְאֵה לְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתְּךָ מְאֹד מְאֹד כִּי רַבְּנוּ ז"ל הַקְפִּיד עַל זֶה יוֹתֵר
מִהַכֵּל, וְתַקְנָה לְאֲשֶׁתְּךָ כֹּל מָה שֶׁהִיא צְרִיכָה וְשִׂיתָרְחֵב דַּעְתָּהּ, וְאֲנִי

מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתוכל לקפץ ולקנות דירות פי עדין יש כמה דירות למכירה, תהיה בקשר עם הרב ... גרו יאיר והוא יגיד לך איפה וכדאי ללכת על דירה כזו, ואחר כך כשיתרחב לכם אתם יכולים למכור את זה ועוד עם רוח ויהיה לכם וילה משלכם, אבל לעת עתה כדאי ללכת על הדירה הזו.

נא ונא תהיה חזק באמונה פשוטה בו יתברך ותדע שהקדוש ברוך הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתפח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר צו ט' אדר ב' ה'תשס"ח

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתשמר על כבוד אשתך כי כל הפרנסה בא רק בזכות האשה, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נ"ט). אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו, תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו, וכן אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ט) שכל הכסף בא לאדם רק בזכות האשה ולכן כל העניות שעובר עליך זה רק מפני שאינה מכבד את אשתך, ולכן אני מאד מבקש אותך אם אתה רוצה להשאר אצל רבנו ז"ל תראה ללמד בכל יום בשיחות הר"ן סימן רס"ג רס"ד ותכבד מאד את אשתך, ועל כלם תצא בשדה ועל ההר ותצעק להקדוש ברוך הוא בקולי קולות: "רבנו של עולם תזכר את המח שלי מפגם הברית שעברתי זה ימים ושנים ונכשלת בהוצאת זרע לבטלה שעל ידי זה נעקר המח ממני עד שאני משגע לגמרי מרב פגם הברית שפגמתי וכו' וכו'" כך תאריך

וּתְצַעַק לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא ע' קָלִיךְ בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת וְעַל יְדֵי זֶה תִּרְאֶה שְׁיִהְיֶה לְךָ זְכוּךְ הַמְּחִיךְ וְהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צֵד הַכִּי טוֹב.

נָא וְנָא רְאֵה לְפָיִס אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְתִקְנֶה לָּהּ מִתְּנָה תְּכַף מִיָּד וְתִבְטִיחַ לָּהּ שְׂאֵתָה כְּבָר לֹא תִתְפָּרַע עֲלֶיךָ, רַק תִּחְזַק אוֹתָהּ וְתַעֲוֹדֵד אוֹתָהּ וְתִשְׁמַח אוֹתָהּ וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְתִדַּע שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט וּדְבַר גְּדוֹל וְדְבַר קָטָן לֹא נִעְשָׂה מִעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וְצָרִיכִים הֵרֵבָה הַתְּחִזְקוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם לֹא לְהַשְׁבֵּר מִשּׁוּם דְּבַר אֲשֶׁרֵי מִי שִׁחְזַק בְּזֶה וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמַּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר צוֹ ט' אָדָר ב' ה'תשס"ח
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְדַעֲתִי תִתֵּן אֶת הָעוֹפוֹת לְתַלְמִידֵי הַכוֹלָל, כָּל אֲבָרְךָ שְׁלוֹמֵד בְּכוֹלָל תֵּן לוֹ עוֹף אוֹ שְׂתִי עוֹפוֹת כִּי הֵם לוֹמְדִים תוֹרָה לְשִׁמְהָ לְשֵׁם אֵל עוֹלָם בְּעֵנִיּוֹת וְדַחְקוֹת גְּדוֹלָה, וְלִכֵּן כָּל הַשְּׁפַע מִגִּיעַ קָדָם כָּל לְתַלְמִידֵי הַכוֹלָל וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב בְּחַיֶּיךָ.

הַמַּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתצ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר צו ט' אדר ב' ה'תשס"ח
 שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר
 לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת ש'עון נדה מאד מאד חמור שהוא כרת ואין
 על זה שום תרוץ שהאשה בוכה וצועקת וכו' וכו', תגיד לה חד
 משמעית אם תכשיל אותך באסור נדה אתה מתגרש ממנה כי על
 ידי זה נולדים ילדים בעלי מומים וכו' וכו', ולכן חד משמעית
 תזהיר אותה אם היא תכשיל אותך באסור נדה אתה נותן לה גט
 ואף אחד לא יקח אותה יותר, היא תהיה זרוקה גרושה שאף אחד
 לא יסתכל עליה ותגיד את זה בתקף כי עון הזה הוא מאד מאד
 חמור, אוי לך ואוי לנפשך בשביל זה התחתנת? להכשיל באסור
 נדה החמורה?

אל תפחד ממנה בשום פנים ואפן, אשה שמכשלת את בעלה
 באסור נדה מגיע לה גט, תזהיר אותה והקדוש ברוך הוא ישמר
 אתכם ששניכם תחזרו בתשובה שלמה על העבר שלכם ותעשו
 התחלה חדשה.

נא ונא ראה ללמד בכל יום ח"י פרקים משניות שזה יציל אותך
 מהיצר הרע, אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שהכל יסתדר על
 צד הכי טוב ואם תדבר אתה בתקף אז היא תעזב אותך, ואם זה לא
 יועיל תצטרכו להתגרש זה לא יועיל שום דבר, הקדוש ברוך הוא
 יעזר שימתקו ממך כל הדינים על ידי פלא עליון.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר צו' ט' אָדָר ב' ה'תשס"ח
שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאָרֵר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּכַבֵּד אֶת הַכֹּלָה שֶׁלְּךָ מְאֹד מְאֹד,
וְתִהְיֶה עֲדִין נֶפֶשׁ וְאֵל תַּעֲשֶׂה אֶת הַטְּעִיּוֹת שֶׁעָשִׂיתָ מִקֶּדֶם, וְכָךְ תוּכַל
לְהִתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם וְתִשְׁמְרוּ אֶת הַהִלְכוֹת וְיִהְיֶה לָכֵם רַק טוֹב
בְּחַיִּים, הָעֵקֶר תִּקַּח לָךְ קוֹ בְּחַיִּים לְכַבֵּד אוֹתָהּ תָּמִיד, שְׂרַבְנוּ ז"ל
הַזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד לְכַבֵּד אֶת הָאִשָּׁה וְאָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רס"ד)
שֶׁהַסַּמ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כֹּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְשִׁבְרֵי בְּתוּי יִשְׂרָאֵל,
וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כֹּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם הָעֵקֶר שֶׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם שָׁלוֹם
וְאַהֲבָה וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אֶתְכֶם מִכָּל רָע וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי מָה שֶׁעָבַרְתָּ כָּבוֹד, אָבָל הָעֵבֶר אֵין וְהַעֲתִיד
עֲדִין, וְלָכֵן אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמֶךָ מִשּׁוֹם דְּבָר וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
יִמְתִּיק מִמֶּךָ אֶת כָּל הַדִּינָיִם עַל יְדֵי פֶלֶא עֲלִיוֹן וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר צו' ט' אָדָר ב' ה'תשס"ח
שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאָרֵר

לִנְכוּן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תִּדְאָג אֲנִי יוֹם וְלַיְלָה מִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁיִּזְמִין
שְׁדוּךְ טוֹב לְבִנְךָ שֶׁתּוּכַל לְחַתֵּן אוֹתוֹ בְּיַחַד וְשִׁיְהִיָּה שְׁמֻחוֹת בְּתוֹךְ
הַבַּיִת שֶׁלְּךָ, רַק תַּעֲזוֹר לִי גַם כֵּן לְהִתְפַּלֵּל כִּי הַשְּׂדוּכִים הֵם בְּיַד הַקְדוּשׁ

ברוך הוא מְזוּג זְנוּגִים, וְהַקְדוּשׁ בְרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִכֶּם כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן וַיְהִי לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר צו' ט' אָדָר ב' ה'תשס"ח

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵל תְּחַשְׁבֵי שְׁטִיּוֹת וְכוּ' לְהִתְאַבֵּד חַס וְשְׁלוֹם וְכוּ' וְכוּ', הַקְדוּשׁ בְרוּךְ הוּא יִזְמִין לָךְ בְּחֹר טוֹב וְאֲנִי אֲדַאֵג לָךְ שְׁתוּכְלִי לְהִתְחַתֵּן, אֵל תִּכְנָסִי בְּדִכְאוֹן וְכָל הַשְּׁקָרִים שְׁמֵדִבְרִים עֲלֶיךָ זֶה הַכֹּל הֵבֵל וְרַעוּת רוּחַ וּלְבַסּוֹף כָּלֵם יִקְבְּלוּ אֶת הָעֵנֶשׁ, רַק תִּתְחַזְּקִי מְאֹד בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּו יִתְבָּרַךְ, וְתִרְגְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ לומר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים" בְּאַפֵּן שְׁתִּזְכְּי לְסִיִּם כָּל שָׁבוּעַ אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים וְזֶה יָבִיא לָךְ הַצְלָחָה גְּדוּלָה מְאֹד.

מוֹבָא בְּסִפְרֵי הַקְדוּשִׁים שְׁדוּד הַמְּלָךְ עוֹזֵר לְאָדָם שְׁזוּכָה לומר בְּכָל יוֹם תְּהִלִּים, וּמִי שְׁמַרְבָּה בְּתְהִלִּים דְּוֵד הַמְּלָךְ עוֹמֵד עַל יְמִינוֹ וְעוֹזֵר לוֹ, וְלִכֵּן אֵל תְּהִי בְּטְלָנִית תְּגִידִי בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים" וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ שְׁעוֹד תִּתְחַתְּנִי וַיְהִי לָךְ חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים נְעִימִים, רַק שְׁלֵא יְהִי לָךְ שׁוֹם עֶסֶק עִם פְּרַחְחִים וְכוּ' וְכוּ', וְתִשְׁמְרִי עַל עֲצֻמְךָ וְהַקְדוּשׁ בְרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתָךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתצד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר צו ט' אָדָר ב' הַתְּשַׁס"ח
דְּרָשָׁה שְׁדַרְשׁ כ"ק מוהרא"ש שְׁלִיט"א לְנִשְׁוֹת אַנ"ש

הַשְּׁבוּעַ יֵשׁ לָנוּ שְׁבוּעַ מִיַּחַד, יִהְיֶה לָנוּ פּוּרִים. פּוּרִים זֶה שְׂמִיחָה גְדוּלָה. כְּתוּב "וְהַיָּמִים הָאֵלּוּ נִזְכָּרִים וְנִעָשִׂים". אוֹמֵר הָאָר"י ז"ל מָה שֶׁהָיָה פֶּעַם עִם הַמֶּן זֶה לֹא סִפּוּר יֵשׁן אֲלָא נִזְכָּרִים וְנִעָשִׂים, נִזְכָּרִים מָה הָיָה פֶּעַם וְזֶה נִעָשָׂה בְּכָל דּוֹר וְדוֹר שֶׁעוֹמֵד עָלֵינוּ הַמֶּן הִרְשָׁע שֶׁהוּא מִזְרַע עֲמֶלֶק שֶׁהִשָּׁר שְׁלוֹ זֶה הַסֵּמ"ך-מ"ם שְׂרוּצָה לְעַקֵּר אוֹתָנוּ מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, רוּצָה לְעַקֵּר אוֹתָנוּ מִהַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, רוּצָה לְעַקֵּר אוֹתָנוּ מֵעַם יִשְׂרָאֵל, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְזַכֵּר אֵת זֶה טוֹב מָה שֶׁהוּא רוּצָה לְעִשׂוֹת לָנוּ כְּדֵי שֶׁנִּזְכָּר לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר. וּבְזֶה פֶּרֶשׁ הַבַּעַל שֶׁם טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע, "הַקּוֹרָא אֵת הַמַּגְלָה לְמַפְרָע לֹא יֵצֵא", אִם אָדָם קוֹרָא אֵת הַמַּגְלָה לְמַפְרָע כְּאֵלּוּ זֶה הָיָה פֶּעַם סִפּוּר וְזֶה לֹא שֶׁל הַיּוֹם הוּא לֹא יֵצֵא. אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁבְּכָל דּוֹר וְדוֹר יֵשׁ לָנוּ אוֹתוֹ הַמֶּן, אוֹתוֹ סֵמ"ך-מ"ם, אוֹתָם רִשְׁעִים שְׂרוּצִים לְעַקֵּר אוֹתָנוּ מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִהַצְדִּיק, מִנְּשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. רוּצָה לְהַכְנִיס אוֹתָנוּ בְּדִכְאוֹן, רוּצָה לְהַכְנִיס אוֹתָנוּ בְּעִצְבוֹת וּבִמְרִירוֹת, רוּצָה לְשִׁבֵר אוֹתָנוּ, וְלִכֵּן אִם אֲנַחְנוּ נִכְנִיס אֵת עֲצָמָנוּ בְּזִכְרוֹן הַזֶּה אִזּוֹ יִהְיֶה לָנוּ פּוּרִים אַחֵר. אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמַּח שְׂזָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל וְאֲנַחְנוּ לֹא מִתְנַגְּדִים עַל הַצְדִּיק הַקְדוּשׁ הַזֶּה שֶׁהוּא מְחַזֵּק אוֹתָנוּ, מְעוֹדֵד אוֹתָנוּ, מְשִׁמַּח אוֹתָנוּ. מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל? וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן כָּל הַשְּׁבוּעַ שֶׁתַּעֲשׂוּ הַתְּאֵסְפוֹת לְהִתְאָסֵף יַחַד, לְהִתְקַבֵּץ יַחַד, לְעֹזֵר אַחַת לְשִׁנִּיהַ שְׁזֶה כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁל פּוּרִים, מְשַׁלַּח מְנוֹת אִישׁ לְרַעְהוּ וּמִתְנֹת לְאֲבִינִים. אַחַד עוֹזֵר לְשִׁנִּי, עוֹזְרִים לְעֲנִיִּים. כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁל פּוּרִים זֶה רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְלְעֹזֵר אַחַד לְשִׁנִּי. הַמֶּן צִעַק "יִשְׁנֹנוּ עִם מַפְזָר וּמַפְרָד בֵּין הָעַמִּים". עִם יִשְׂרָאֵל מַפְזָרִים, עִם יִשְׂרָאֵל רְחוּקִים אַחַד מִהַשְּׁנִי, אֲבָל אֶסְתֵּר הַמְּלִכָה אִמְרָה

למַרדכי לך כּנוס אַת כּל הַיהודים, תּקבֹץ אַת כּל הַיהודים יחד, שְׁזֶה סוד פּוּרִים שְׁאַנְחֵנו צְרִיכִים לְקבֹץ אַת כּלל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּיַחַד. אִם אֲנַחְנוּ לֹא זוֹכִים לְתַקֵּן אַת כּל הָעוֹלָם כּלוּ לְכֹל הַפְּחוֹת בְּקִהְלָה שְׁלָנוּ אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְתַקֵּן לְהַתִּיגֵעַ וּלְטָרוּחַ וּלְעֲשׂוֹת כּל מָה שְׁבִיכְלָתָנוּ שְׁיִהְיֶה אֶהְבֶּה וְאַחֲדוֹת בֵּינֵינוּ, כִּי הַסֵּמ"ך-ו"מ"ם מְאֹד מְפַחַד מְזֶה. הוּא רוֹצֶה רַק לְשַׁבֵּר לָנוּ אַת הָאַחֲדוֹת וְאַת הָאֶהְבֶּה וּבְזֶה הוּא יִתְפַּס אוֹתָנוּ. וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, תַּחֲזִיקוּ אַת עֲצָמְכֶן בְּיַחַד, תַּכְבְּדוּ אַחַת אַת הַשְּׁנִיָּה וְתִרְאוּ לְאַיִזָּה נְסִים וּנְפִלְאוֹת תִּזְכּוּ עוֹד. אִי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר אַת הַנִּחַת רוּחַ שְׁגוּרִים לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּשֶׁנְּשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִתְאַחֲדוֹת יַחַד, וּבְפֶרֶט נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ צְרִיכוֹת לְהַחֲזִיק אַת עֲצָמֶן מְאֹד מְאֹד בְּיַחַד. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר פֶּעַם לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ; מִדּוּעַ אַתֶּם לֹא עוֹשִׂים אַת נְשׁוֹתֵיכֶם חֲסִידוֹת? רַבְּנוּ ז"ל רָצָה שֶׁהַנְּשִׂים יִהְיוּ בְּאַמַּת חֲסִידוֹת, תִּלְמִידוֹת שְׁלוּ, וּבְכֹל דוֹר וְדוֹר רְאִינוּ שְׁאֵלוּ הַנְּשִׂים שֶׁהַחֲזִיקוּ אַת עֲצָמֶן מְאֹד מְאֹד אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל, הֵן זָכוּ וְזָכוּ אַת אַחֲרִים, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן תַּחֲזִיקוּ אַת עֲצָמְכֶן בְּיַחַד וְתִרְאוּ לְאַיִזָּה נְסִים עוֹד תִּזְכּוּ לְהַגִּיעַ בְּזֶה הָעוֹלָם, רַק שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיכֶן אֶהְבֶּה וְאַחֲדוֹת. אֲנַחְנוּ רוֹאִים שֶׁהַסֵּמ"ך-ו"מ"ם לֹא נָח לְרַגַע. הִנֵּה אֲנִי עוֹמֵד לְבָנוֹת בֵּית כְּנֶסֶת, וְהִנֵּה הוּא הַכְּנִיס עוֹד פֶּעַם הַתְּנַגְּדוֹת, הוּא וְחִבּוּרֵת הָאַכְרִים הַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים, אֲבָל בְּכַח הַצְּדִיק רַבְּנוּ נַחֲמֵן בֶּן פִּיגָא זי"ע, אֲנִי מְאַמֵּין בְּאַמוּנָה שְׁלָמָה שְׁלֹא יוֹעִיל לְרְשָׁעִים הָאֵלוּ כְּלוּם, וְכִמוֹ שֶׁהָיָה לְהֵמֵן מִפְּלֵה כֵּן יִהְיֶה לָהֶם עֲכָשׁוּ גַם כֵּן מִפְּלֵה, אֲבָל אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן שֶׁתִּתְפַּלְלוּ בְּשִׁבְלֵי שְׁיִהְיֶה לִי רְפוּאָה שְׁלָמָה וְשֶׁאֲצַלִּיחַ לְבָנוֹת בֵּית כְּנֶסֶת גְּדוֹל וְשֶׁנִּזְכֶּה כְּבָר לְרְאוֹת בְּטוֹבַת הַקִּהְלָה. שֶׁהַקִּהְלָה שְׁלָנוּ תִּגְדֵּל. וְצְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר מִהַסְּתוֹת פְּרוּעוֹת, שְׁקוּרָה מְכֻמָּה שׁוֹעֲלִים קִטְנִים שְׁמַחְבָּלִים כְּרָמִים. אֲנִי רוֹצֶה מְאֹד מְאֹד שֶׁתַּחֲזִיקוּ אַת עֲצָמְכֶן בְּיַחַד בְּפֶרֶט עֲכָשׁוּ שְׁיִמִּי פּוּרִים הַקְּדוּשִׁים נְכַנְּסִים אֲזִי אֶתֶּן צְרִיכוֹת מְאֹד מְאֹד לְהַתְּאַחַד

יחד ולהחזיק את עצמכן ביחד. קשה לי מאוד לדבר, אני לא מרגיש כל כך טוב, ולכן אני מבקש אתכן שתראו מאד מאד לשמח כל השבוע, תצאו מעצמכן. על כל אחד ואחד בזה העולם עובר מה שעובר, ועקר גדלת אשה שהיא מתחזקת ומחזקת את בעלה, מחזקת את הילדים, מחזקת את החברות שלה באמונה בהקדוש ברוך הוא, בצניעות, ושלא נשכח מי אנחנו, כלנו בני ובנות הקדוש ברוך הוא ולכן אנחנו צריכים רק לשמח שיש לנו אבא כזה אבינו שבשמים. רבנו ז"ל גלה לנו כשעובר על מישהו משהו עקר העצה לבוא רק אל הקדוש ברוך הוא ולבקש ממנו יתברך, והעקר מה שצריכים לבקש מהקדוש ברוך הוא "רבנו של עולם, אני עצוב, תכניס בי שמחה אמיתית שאזכה לרקד מרב שמחה, שארגיש את השמחה בלבי ותמיד אשמח ואשמח את אחרים ועל ידי שמחה תמשיך עלי את אור השכינה שאזכה להרגיש שאתה נמצא עמי, וכך צריכים להרחיב את התפלה ואז נזכה לראות נסים ונפלאות שיעשה אתנו הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכן שיהיה לכן רק טוב בחיים, ותבקשו בשבילי שיהיה לי רפואה שלמה שאני אצא מהצרות שמסובב עלי הסמ"ך-מ"ם ימח שמו וזכרו עם חמולת האכרים, והייתי מבקש אתכן שתזהירו את בעליכן שלא יפנסו בבתי הכנסיות של הסמ"ך-מ"ם, אין להן כבר מנין, הם לוקחים את אנ"ש למנין. שהם כלם יבואו להתפלל אצלנו, שישגרו את השלש בתי כנסיות שעדין פתוחים, פי יש בידי מסמך שהוא כתב למי שכתב שלא צריכים עוד בית כנסת לחסידי ברסלב כי ביבנאל יש שבע בתי כנסיות, זה מספיק. בין כך ארבע בתי כנסיות כבר נסגרו, נשארו רק שלשה ובקשי יש שמה מנין, שישגרו לגמרי. שיבואו כלם להתפלל אצלנו. שהסמ"ך-מ"ם ימח שמו וזכרו יתלה עוד הפורים הזה, שיהיה פורים דיבנאל,

ולכן אני מאד מבקש אתכן שתזהירו את בעליכן שלא יכנסו בבית הכנסת אחר, וזה יראה להם שמה שרצו לראות בנו נתקיים אצלם. הם רצו שלנו לא יהיה בית כנסת, אז לבסוף הם יצטרכו להגיע אלינו. צר לדבר מזה, אבל זה כואב לי מאד מאד איך שהוא עושה את המות שלא נוכל בשום פנים ואפן לבנות בית כנסת, אבל אני מקנה להקדוש ברוך הוא שגם הסוף שלו יבוא ונזכה לראות כבר ישועה. העקר תחזיקו את עצמכן ביחד ונזכה כבר לראות את משיח צדקנו שיבוא במהרה בימינו אמן ואמן.

ו' תתצה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר צו ט' אדר ב' ה'תשס"ח

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

הנה אנחנו נכנסים בשבוע של חג הפורים, שהוא חג של מחית עמלק, ולכן עלינו להכין את עצמנו אל החג הזה מאד כל השבוע, עליך לזכר אשר עמל"ק עולה ספ"ק, שמכניס ספקות באדם (שמות י"ז) "היש הוי"ה בקרבנו אם אין" וזה הקלפה הכי חזקה, כי כשיש לבר ישראל אמונה פשוטה בו יתברך שהוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, והכל לכל משגח בהשגחה פרטית, אז הוא תמיד שמח, כי אין לה שמחה כשמחת האמונה, שהאדם יודע שיש בורא ומנהיג ומשגיח על כל פרט ופרט ומה שהוא עושה עם האדם הכל לטובה, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד') כשאדם יודע שכל מארעותיו הם לטובתו זאת הבחינה הוא מעין עולם הבא; הינו שהאדם מרגיש עולם הבא בעולם הזה, וזה עבודת הצדיקים בכל דור ודור להחדיר אמונה פשוטה בנשמות ישראל, וכנגד זה יש עמל"ק אשר מקרר את נשמות ישראל מהאמונה

הַקְדוּשָׁה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים כה) "אֲשֶׁר קָרַךְ" שֶׁמְכַנִּים קְרִירוֹת בֵּיהֶדוּת, וְלִכְּן אִם יֵשׁ אֵיזָה פְּרֻחַח שֶׁמְקַרֵּר אֶת הַזּוּלָּת מִירֵאֵת שָׁמַיִם וְכוּ', מֵהֵהֱדוּת וְכוּ', מֵאֲמוּנַת חֲכָמִים וְכוּ', צְרִיכִים לְדַעַת שְׂזָה טָמֵא מְטָמֵא וְנִתְלַבֵּשׁ בּוֹ קִלְפַת עֲמָלֵק, וְצְרִיכִים לְהִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ, כִּי הוּא מְאֹד מְאֹד מְסַפֵּן, וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל "חֲסִיד שֶׁנִּפְּלָ גְרוּעַ מִמֶּשְׁמַד" וְהַסְּבִיר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת רֵאשׁ חֲדָשׁ הַלְכָה ז' אוֹת נ"ב, וְכֵן שְׁלוּחֵי הַלְכָה ה' אוֹת י"ז) אֲשֶׁר מִמֶּשְׁמַד כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל שׁוֹמֵר אֶת עֲצֻמוֹ, מֵה שְׂאִין כֵּן אֶחָד שֶׁהָיָה חֲסִיד וְתִלְמִיד מִצְדִּיק וְאַחַר כֵּן נִתְקַרֵּר וְנִכְנָס בּוֹ צוּאָה בְּרֵאשׁוֹ עַל יְדֵי שֶׁנִּפְגַּם הָאֲמוּנַת חֲכָמִים שְׁלוֹ, כְּמוֹכָא בְּדְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"א) (שְׁמֵי שֶׁפָּגַם בְּאֲמוּנַת חֲכָמִים עוֹלָה לוֹ צוּאָה בְּרֵאשׁוֹ, וְעֲשֵׂנִים סְרוּחִים מְסַבְּבִים אֶת מַחוֹ, מִמֶּנּוּ אֵף אֶחָד לֹא נִזְהָר, כִּי אֵף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ מַה יֵּשׁ בְּמַחוֹ, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (פְּסָחִים נד.) אֵין אָדָם יוֹדֵעַ מַה בְּלִבּוֹ שֶׁל חֲבֵרוֹ; וְלִכְּן חֲסִיד שֶׁנִּפְּלָ גְרוּעַ מִמֶּשְׁמַד, כִּי מִמֶּשְׁמַד יְכוּלִים לְהִשְׁמַר, אֲבָל מִחֲסִיד שֶׁנִּפְּלָ אֵף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ מַה יֵּשׁ בְּלִבּוֹ, מְלֵא כְּפִירוֹת וְאִפִּיקוֹרְסוֹת, כִּי מִי שֶׁמְדַבֵּר עַל רַבּוֹ שֶׁהִחְזִירוֹ בְּתִשׁוּבָה וְקָרְבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וּמָסַר אֶת נַפְשׁוֹ לְחַתְּנוֹ וְלַעֲשׂוֹת לוֹ שְׁלוֹם בֵּית וְכוּ' וְכוּ', וְלִבְסוּף הוּא מִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ, זֶה טָמֵא מְטָמֵא, גְרוּעַ מִמֶּשְׁמַד, וְצְרִיכִים מְאֹד לְשַׁמֵּר מִמֶּנּוּ, וְלִכְּן רֵאָה מַה לְּפָנֶיךָ יְדִידֵי הַיָּקָר, שְׁמַר מְאֹד מִרְשָׁע כְּזֶה שֶׁלֹּא מִתְבַּיֵּשׁ לְדַבֵּר עַל הַצְּדִיק, כִּי בְּקַל יְכוּל לְהַפִּיל גַּם אוֹתָךְ בַּפֶּח וּלְקַרֵּר אוֹתָךְ, וְעַל כֵּן רֵאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ בֵּיתֵךְ וּבֵיתֵךְ עַז כָּל הַשְּׁבוּעַ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וּבְזֶה תִּמְחָה אֶת זִכְרֵךְ עֲמַל"ק שֶׁעוֹלָה סֶפֶ"ק שֶׁלֹּא יִהְיֶה לְךָ שׁוּם סֶפְקוֹת בְּאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבְאֲמוּנַת חֲכָמִים, וְתִרְאֶה לְהַכְנִיס בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצִדְקָה לְעֵלוּי נְשִׁמַת רַבִּי מֵאִיר בְּעַל הַנֶּסֶךְ, וְכֵן נִהְיֶה צְדִיקִים, שֶׁלְּפָנֶיךָ שָׂרְצוּ לְפַעַל מִשְׁהוֹ שֶׁלְּשׁלוֹ בְּקַפַּת הַצְּדָקָה שֶׁל רַבִּי מֵאִיר בְּעַל הַנֶּסֶךְ, צְדָקָה, וְעַל יְדֵי זֶה רָאוּ נְסִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתצו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר צו ט' אדר ב' ה'תשס"ח
שלום רב אל ... תחיה

ראי לשמח את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ובפרט עכשו
שנכנסים ובאים ימים קדושים שהם ימי הפורים, שאמרו חכמינו
הקדושים (שחר טוב משלי ט) כל המועדים יהיו בטלים וימי הפורים
לא יהיו נבטלים לעולם, שנאמר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך
היהודים, אשר באמת זה פלא גדול כי אנחנו יודעים ששום דבר
לא ישתנה בעת ביאת המשיח, ואיך יכול להיות שכל המועדים
יהיו בטלים? אלא הכונה שהמועדים ישארו אבל השמחה של חג
הפורים תמיד יהיה יותר שמח מכל החגים, כי בפורים תלו את המן
עמלק שהכניס ספקות בעם ישראל וקרר אותם מהאמונה הקדושה
וחלק על הצדיק מרדכי, ועל ידי אשה אסתר המלכה נתלה, רואים
מזה שהחג הקדוש חג הפורים בו נתלה המן עמלק שמבטל מעם
ישראל את האמונה, ומקרר מאמונת חכמים זה השמחה הכי גדולה
כשנתלה, ולכן אנחנו צריכים מאד מאד לשמח בשמחת פורים
שאנחנו זוכים להתחזק באמונה בהקדוש ברוך הוא ובאמונת
צדיקים, כי כל הנסים שקרה לנו בימי הפורים קרה רק על ידי מרדכי
הצדיק, עם כל זאת אנחנו מוצאים שהיו הרבה חכמים שחלקו על
מרדכי, אף שכל הנסים היו על ידו אף על פי כן היו מהסנהדרין
שחלקו עליו, כמו שאומרים חכמינו הקדושים על הפסוק (אסתר י)
ורצוי לרב אחיו ולא לכל אחיו מלמד שפרשו ממנו מקצת סנהדרין,
רואים שעל הצדיק תמיד מכרח להיות מחלקת, ואשרי מי שמחזק
את עצמו באמונת חכמים ולא מתבלבל משום בריה שבעולם אשר
אין טוב מזה.

חזקי ואמצי מאד לא להשבר מכל מה שעובר עליך, והרגילי

את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ותדעי לך אשר כל דבור ודבור שמדברים אל הקדוש ברוך הוא זה נשמע ונתקבל, ומובא מצדיקים שאם רוצים שיתקבל התפלה והבקשה אז קדם התפלה משלשלים כמה אגורות בקפת הצדקה לעלוי נשמת רבי מאיר בעל הנס, אשרי מי שחזק באמונה ואז טוב לו כל הימים.

בעוד שבועים אני בא, ואני רוצה שתביאי אלי את הקפת צדקה ותכניסי את השם שלך בשקית הצדקה, והקדוש ברוך הוא ימתיק ממך את כל הדינים על ידי פלא עליון.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתצו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר צו י' אדר ב' ה'תשס"ח

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר

אין לתאר ואין לשער את גדל השמחה שיש לי שאתה זוכה ומזכה את הרבים, להביא אכל חלות ודגים ובשר לאנשי שלומנו על חג הפורים, כמה שרק לא אכתב לך את גדל המצוה והזכות שיש לך זה לא מספיק, ואני מכרח להגיד לך, שעדיף לספק אכל ללומדי תורה מאשר לבנות בנינים וכו' וכו', ולכן עדיף שקדם תתן לאברכי הכולל שהם לומדים בכל יום במסירות נפש גדול, ובעניות ודחקות גדולה שאי אפשר לספור כלל, יושבים משעה עשר בבקר עד ארבע אחר הצהרים יום יום, ומקבלים סך הכל שבע מאות ש"ח, שזה פשוט לצנות, אבל מה נעשה שאנחנו נמצאים במצב מאד קשה, וההכנסות מאד קטנות, ולכן אין לתאר ואין לשער זכותך, ואני מקנא בזכות הגדולה שנפלה בחלקך, חזק ואמץ ולך בכחך זה

והושע את ישראל, תעזר לאברכי הכולל, ומה שנשאָר תעזר לשאָר אנשי שלומנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתצח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר צו י' אדר ב' ה'תשס"ח
שלום וברכה אל היניק וחפים ... גרו יאיר תלמיד ישיבת
היכל הקדש

נא ונא אני מבקש אותך שאל תהיה בטלן ותקח את עצמך
בידך ותתמיד בכל יום בלמוד תורה הקדושה, כי אין טוב אלא
תורה, שנאמר כי לקח טוב נתתי לכם תורתִי אל תעזבו, ורבנו ז"ל
אמר (שיחות הר"ן סימן י"ט) אפלו אלו אנשים שנפלו כבר בחשך ואפלה
ונכשלו במה שנכשלו וכו', אם יעשו לעצמם קביעות חזק ללמד
בכל יום כף וכו', התורה תוציא אותם מהבץ שנפלו לשם, ומקבל
אצל אנשי שלומנו שפונת רבנו ז"ל על "כף וכו'" סובב על למוד
ח"י פרקים משניות בכל יום, ולכן תהיה חזק מאד ללמד בכל יום
ח"י פרקים משניות חק ולא יעבר וזה יכניס בך חזק ללמד את כל
התורה כלה.

אשרי מי שזוכה ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום
מפרשת השבוע וזה סגלה לאריכות ימים ושנים, כמאמר ז"ל
(ברכות ח.) לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שכל המשלים
פרשיותיו עם הצבור משלימים לו ימיו ושנותיו, ולכן תהיה חזק
ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום כדי שתסיים עד ערב שבת
את פרשת השבוע.

העקר תהיה חזק ללמד בכל יום את הדרך היומי, כי דף גמרא

ליום זה אור לנפש, ומוכא בספר "ווי העמודים" שחיוב בר ישראל ללמד דף גמרא בכל יום זה כמו הנחת תפלין, ולכן תהיה חזק בלמוד הדף היומי וזה יכניס בך בקיאות, ומלבד זאת תעשה לעצמך שעור לגרס כסדרן ש"ס בהתמדה מרבה מאד, כי רק זה מה שילך לפניה.

עכשו נתגלה שהבחור שנהרג על קדוש השם יוחאי ליפשיץ הי"ד בישיבת מרכז הרב, היה דרכו לגרס בכל יום ח"י פרקים משניות וזכה לסים שבעים פעמים ששה סדרי משנה, וכל ההתעוררות לזה היה על ידי שו"ת אשר בנח"ל, ורואים בחוש מה שאני תמיד אומר לפני התלמידים שמה נשאר מהאדם? ומה הולך לפניו? רק התורה שזכה ללמד בכל יום, כמאמר התנא הקדוש (אבות פרק ו') אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות אלא תורה ומצוות ומעשים טובים בלבד, ולכן תקח את עצמך בידך אתה עכשו בחור צעיר, ואף שעובר עליך מה שעובר וכו', אבל אתה יכול לזכות להגיע לכתרה של תורה אם תתמיד בה.

הגאון הרב שך ז"ל ספר כשהיה בחור צעיר למד את מסכת בבא בתרא מאתים פעמים, וכשהתפלאו איך סים מסכת כל כך גדולה קע"ז דפים מאתים פעמים בימי בחרותו? ענה ואמר בשעה שכלם בטלו את הזמן בערבי שבתות ובמוצאי שבתות אזי ישבתי בפנה שלי והתמדתי בלמוד, רואים מזה אם אדם רוצה ויש לו חשק חזק להתעלות בתורה הוא גורס הרבה, ולכן אני מאד מבקש אותך אתה בחור צעיר והנה באים עכשו ימים שמבטלים את הזמן כגון ימי פורים הקדושים, ימי פסח הקדושים, שאז נקרא אצל בני אדם "בין הזמנים" ומבטלים מאד מאד את הזמן היקר, לכן אתה תקח את עצמך בידך ותלמד בכל יום מקרא משנה גמרא אשר זה עקר העשירות, כמאמרם ז"ל ובביתי אין לחם ואין שמלה שאין בידו לא מקרא ולא משנה ולא גמרא.

ראה להגיד בכל יום "יום תהלים", שמי שזוכה לסיים בכל שבוע את ספר התהלים הקדוש ברוך הוא מוחל לו על כל עונותיו, ורואים שהסמ"ך-מ"ם מקטין את ספר התהלים בעיני בני אדם העקר שלא יגיד תהלים, ובאמת "יום תהלים" לא לוקח יותר מעשרים דקות, ולכן אל תהיה בטלן ותתמיד באמירת תהלים ועל ידי זה תראה ישועות גדולות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתצט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר צו"י אדר ב' ה'תשס"ח

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין השדודך שהצעת לי לבת שלך ... תחיה, והוא הבן של משפחת ... שיחיו, הם לא רוצים לחכות, הם רוצים כבר לעשות ארוסין ואחר חג השבועות לעשות חתונה, ולכן הם נוטים לשדודך אחר, אני מכרח לכתב לך את זה כי הרי אני הצעתי לכם את השדודך הזה, וכדי שלא יהיה לך אכזבה אני מכרח לכתב לך את זה, אלא אם כן את רוצה לארס את הבת שלך עם הבחור ממשפחה הנ"ל ולחכות עד שתוכל להתחתן על פי החק דרך עורך דין.

אני מאד רוצה שתכתבי לי דעתך, אני לא רוצה לאכזב ולצער

את אף אחד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתק.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר צו י' אדר ב' ה'תשס"ח
הכתב והמכתב ביד מוכ"ז הר"ר ... גרו יאיר היא לאות
ולראיה שאני מכירו ולמד אצלי כמה שנים ועכשו מפני הדחק
והלחץ שנקלע בו ויש לו שלשה ילדים והיקר יאמיר ולרש אין
כל, ולכן הצרך לטלטל עצמו למרחקים, ולבא ולדפק על דלתי
נדיבים שיעזרו לו לצאת מחובותיו המרבים, ולכן נפשי בשאלתי נא
ונא תקבלו את פניו בסבר פנים יפות, ותעזרו לו, כי הוא עני הגון
לומד בכלל, ובזכות הצדקה שתעשו עמו תתברכו מפי אל עליון,
והקדוש ברוך הוא ישלם לכם חזרה כפל כפלים.

הכותב וחותם למען המצוה

ו' תתקא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר צו י' אדר ב' ה'תשס"ח
הכתב והמכתב בידי מוכ"ז ... גרו יאיר היא לאות ולראיה
שהנני מכירו והוא איש עני ואביון מסובב בחובות, ולכן מצוה
רבה לעזרו ולתמכו ולסעדו ונא ונא קבלו פניו בשמחה, כי כך כתוב
בזהר (וירא) את מי שהקדוש ברוך הוא אוהב שולח לו מתנה לזכות
בה, שזה עני בן טובים ובזכות המצוה תתברכו בשפע ברכות.

הכותב וחותם למען המצוה

ו' תתקב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר צו י' אדר ב' ה'תשס"ח
הכתב והמכתב ביד מוכ"ז ... גרו יאיר היא לאות ולראיה
שאני מכירו והוא אברך לומד בכלל ויען שהיקר יאמיר והוא נכנס

בחובות ולכן הִיָּה ההכרח לוֹ לְצִאת לְעוֹרר אֶת אחינו בני ישראל הנדיבים לְעֶזְרוֹ וּלְתַמְכוֹ וּלְסַעְדוֹ, וְעַל כֵּן בָּאתִי בְּבִקְשָׁה דְּחוּפָה רָאוּ לְעֶזֶר לְעַנִּי הַגּוֹן הַזֶּה, וּבִשְׂכַר שְׁתַּעֲזְרוּ וְתַעֲמְדוּ לִימִין אֲבִיוֹן אֲזִי תִתְּבָרְכוּ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן הָעוֹמֵד עַל יְמִין אֲבִיוֹן בְּכֹל מִלֵּי דְמִיטָב וַיְהִי שְׂכָרְכֶם גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם.

הכותב וחותם למען המצוה

ר' תתקג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר צו י"א אדר ב' ה'תשס"ח

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, אף שעובר עליך מה שעובר וכו' וכו', כי באמת אם אדם יתבונן יבין וישכיל אשר אין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר זה מאד מאד קשה להכניס בדעת האדם, כי מחמת רבוי פגמיו נשבר לו כלי המחין, וקשה לו להבין ולהשכיל דבר זה איך שהכל זה אלקות, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"א) כדי שיזכה לדעת עליון להשיג רוחניות חיות אלקות איך שהידיעה והבחירה הם דבר אחד, על זה צריכים לקדש את השבעה גרות, העינים, האזנים, החטם, והפה, שזה כלי המחין, ואם יש לאדם פלים חזקים אזי יכול להכיל בו את האור האין סוף ברוך הוא, ולכן תכף ומיד כשאדם מקדש ומטהר את השבעה גרות, על ידי זה יכול לקבל את האור האין סוף בכלי המחין שלו.

הנה בשביל הבחירה והנסיון, ברא הקדוש ברוך הוא את הסמ"ך-מ"ם שהוא שרו של עשו, אשר ממנו יצא עמלק שהוא מכניס ספקות באדם (שמות י"ז) "היש הוי"ה בקרבנו אם אין" שבא מחמת גאות, כמאמרם ז"ל (במדבר רבה פרשה י"ג סימן ה') גאות אדם

תִּשְׁפִּילְנוּ זֶה עֲמֶלֶק שְׁנַתְּגָאָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּחַרוּפָּיו וְגִדּוּפָּיו, כִּי כָל הָעֲנָיִן שֶׁל עֲמֶלֶק זֶה רַק גְּאוֹת וַיִּשׁוֹת, שְׁבָא מַחְמַת פָּגָם הִבְרִית, כִּי כִשְׂאָדָם פּוֹגֵם בְּבְרִיתוֹ רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, נִכְנָס בּוֹ גְּאוֹת וַיִּשׁוֹת, וְהוּא שׁוֹכַח מִי הוּא בְּאֶמֶת, וְכַמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן י"א) אֲשֶׁר גְּאוֹת וְנֶאֱמַר תְּלוּיִים זֶה בְּזָה, וְרוֹאִים אָדָם שֶׁהוּא מְלֵא נְאוּף וּמְלֵא גְּאוֹת וְאִינוּ מְכִיר טוֹבָה כָּלֵל לְמָה שֶׁעָשׂוּ לוֹ, שְׂזָה הַמְּדָה הַכִּי מְגַנָּה, כִּי אֵינן עוֹד מְדָה מְגַנָּה כְּמוֹ כְּפִית טוֹבָה, עָשׂוּ לָךְ טוֹבָה, לְמָה תִּשְׁלַם רְעָה תַּחַת טוֹבָה? עַד שֶׁהַחֲכָם מְכַל אָדָם מְקַלֵּל אֶת מִי שֶׁמְשַׁלֵּם רְעָה תַּחַת טוֹבָה, (מִשְׁלֵי י"ז) "מִשִּׁיב רְעָה תַּחַת טוֹבָה לֹא יִמוּשׁ רְעָה מִתּוֹךְ בֵּיתוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּנְחומָא בְּשַׁלַּח) יָבֵא עֲמֶלֶק כְּפוּי טוֹבָה וַיִּפְרַע מֵעַם כְּפוּי טוֹבָה, רוֹאִים מְזָה שְׁכָל עַקְר מְצִיאֹת שֶׁל עֲמֶלֶק זֶה רַק מַחְמַת שְׂאָדָם הוּא כְּפוּי טוֹבָה וְאִינוּ מְכִיר אֶת הַטּוֹב שֶׁעָשׂוּ לוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ קְלַפֶּת עֲמֶלֶק, וְאֶת זֶה אֲנַחְנוּ עוֹסְקִים עֲכָשׁוּ בִימֵי פּוּרִים הַקְדוּשִׁים לְעַקֵּר מֵעֲצָמֵנוּ, כִּי יֵשׁ מִצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל מַחֲיֵת עֲמֶלֶק, הֵינּוּ לְשַׁרֵּשׁ מֵעֲצָמוֹ אֶת הַסְּפָקוֹת שֶׁנִּכְנָס תְּמִיד בְּאָדָם כָּל מִינֵי כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת שְׁבָא מַחְמַת פָּגָם הִבְרִית, כִּי כֶּךָ אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ל"א) אֲשֶׁר בְּרִית וְאֶמוּנָה תְּלוּיִים זֶה בְּזָה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (תְּהִלִּים פ"ט) "וּבְרִיתִי נֶאֱמַנְתָּ לוֹ" וְתַכְףּ וּמִיד כִּשְׂאָדָם מַחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ אֶמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ עַל יְדֵי זֶה נִמְחָה עֲמֶלֶק, וְלָכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת נ"ח.) לָךְ הֲוִי"ה הַמְּמַלְכָה זֹאת מִלְחַמַת עֲמֶלֶק, כִּי תַכְףּ וּמִיד כִּשְׁמַגְלִים שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְלַךְ וּמְלַכּוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה בְּזָה נִמְחָה קְלַפֶּת עֲמֶלֶק, וּבְשִׁבִיל זֶה בַּעַת קְרִיאַת הַמְּגִלָּה כִּשְׁמַגִּיעִים אֶל הַפְּסוּק "בְּלִילָה הַהוּא נִדְּדָה שְׁנַת הַמְּלָךְ" אוֹמְרִים תַּבַּת "הַמְּלָךְ" בְּנִסְחַ שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי אַז גַּם בֵּין מַמְלִיכִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלָכֵן רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּאֶמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לִידַע וְלִהְיוֹדִיעַ וְלִהְיוֹדַע שֶׁהַכֹּל זֶה אֶלְקוֹת, וְתַחֲזִיק מֵעַמֵּד מְכַל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְתִרְגִּיל אֶת

עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, וזה יבנה אצלך את האמונה הקדושה, כי בזה שתדבר אל הקדוש ברוך הוא, יחדר בעצמך אשר אין בלעדו יתברך כלל, והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, ושומע כל דבור שאתה מדבר אליו.

המאחל לך פורים שמח

ו' תתקד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר צו י"א אדר ב' ה'תשס"ח

שלום רב אל ... תחיה

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל השעשועים שאת גורמת למעלה בעולמות העליונים בזה שאת מתחזקת באמונה פשוטה בו יתברך ואת צריכה לשמר את עצמך מאד מכעס, כי ביותר אורב הסמ"ך-מ"ם על הנשים להיות בכעס, כי מחמת הלחץ זו הדחק שעובר עליה, הן מבעלה והן מהילדים וכו' וכו', היא נלחצת ונכנסת בעצבים, עד שהיא באה לידי כעס, וזה הורס אותה לגמרי, וזה כל ענין של המן עמלק שמכניס ספקות באמונה (שמות י"ז) "היש הוי"ה בקרבנו אם אין" עמל"ק עולה ספ"ק, שמכניס ספקות באדם, והרגע שאדם לא חזק באמונה שהכל ממנו יתברך על ידי זה הוא נלחץ ונעשה בכעס, ולכן ראוי להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך ולא להכנס בלחץ, ולא להתעצבן, אלא תזכרי שהכל זה ממנו יתברך, ומכל מה שעובר עליך אין עצה אחרת אלא לבא ולספור להקדוש ברוך הוא את כל אשר עם לבבך, ולכן הרגילי את עצמך בכל יום לדבר עמו יתברך אפלו חמש דקות, לספור לו יתברך את כל מה שעובר עליך, אשר אין למעלה מדבר זה, וזה המתנה שקבלנו מרבנו ז"ל, להיות רגיל לדבר אליו יתברך, וזה יקרר את העצבים שלך וישמר אותך שלא תבואי לידי כעס ועצבים, כי כשיש אל מי

לברח אז האדם הזה הכי מאשר, ואין מקום לברח בזה העולם מכל צרותיו אלא אצלו יתברך ולכן תהיי רגילה לשפך את נפשך לפניו יתברך על ידי אמירת תהלים שעושה רשם גדול מאד, ואמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן צ"ח) אמירת תהלים מעלה גדולה כאלו אמרם דוד המלך בעצמו. כי הוא אמרם ברוח הקדש, והרוח הקדש מנח בתוך התבות וכשאומרם הוא מעורר ברוח פיו את הרוח הקדש עד שנחשב כאלו אמרם דוד המלך בעצמו. והוא מסגל מאד לרפאות החולה להיות לו בטחון רק על השם יתברך, שעל ידי אמירת תהלים יושיעו השם. ולכן ראי לומר בכל יום "יום תהלים" ותבקשי ממנו יתברך כל מה שאת צריכה, ותראי את הנסים נגלים שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא.

אני מאד מבקש אותך, בשעה שאת מתפללת על עצמך ועל משפחתך וכו' וכו', תזכירי גם אותי לטובה שאני צריך ישועה ורפואה גדולה.

המאחל לך פורים שמח

ו' תתקה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר צו י"א אדר ב' ה'תשס"ח
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שאתה עוזר לי להדפיס ולהפיץ את אור רבנו ז"ל כי זה חלקנו לגינת.
מה אמר לך אנחנו צריכים רק לשמח על החסד הנם שעשה אתנו הקדוש ברוך הוא שאנחנו זוכים ומזכים את הרבים בזכות

כְּזֶה לְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם אֲשֶׁר אֵין עוֹד זְכוּת יוֹתֵר
גְּדוֹלָה מִזֶּה.

הַדְּבָק אֶת עֲצָמָךְ בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְתִדַּע שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵיג
אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן
לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֶלְיוֹן.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתקו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צוֹ י"א אָדָר ב' ה'תשס"ח

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמַּחֲתִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ.
בְּוַדַּאי אַתָּה יְכוּלָה לְהַכְנִיֵס אֶת הַבַּת שְׁלֶךְ לְפָנִימִיָּה ... אִם הִיא
כָּבֵד לּוֹמְדַת בְּכַתֶּה ח'.

אוֹדוֹת הַבַּת שְׁלֶךְ ... תַּחֲיָה נִשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְשַׁדֵּךְ אוֹתָהּ עִם
בְּחוֹר טוֹב הָעֶקֶר שְׁלֹא תִדְאָג וְתִלָּךְ בְּצַנִּיעוּת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַרְבֵּה נַחַת מִכָּל הַיְלָדִים.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתקז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צוֹ י"א אָדָר ב' ה'תשס"ח

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו

נִצַּח

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּקְחוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַדְכֶם וְתַחֲזְרוּ

בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְתִשְׁמְרוּ עַל אֲסוּר נְדָה כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד חָמוּר
וְתִשְׁמְרוּ עַל טְהָרַת הַמִּשְׁפָּחָה.

נָא וְנָא תִשְׁלִימוּ בֵּינֵיכֶם כִּי אַחֲרַת יְהִיָּה לְשִׁנֵּיכֶם מֵר, כִּי שְׁנֵיכֶם
תִּצְטָרְכוּ לְהִתְגַּרֵּשׁ וְיִהְיֶה לָכֶם מֵר מְאֹד כָּל הַחַיִּים, וְלָמָּה אַתֶּם צָרִיכִים
אֵת זֶה? וְלָכֵן תַּחֲיוּ בְיַחַד בְּשָׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמֹר
אֶתְכֶם מִכָּל רָע.

הַמְאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתקח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר צוֹ י"א אָדָר ב' ה'תשס"ח
שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שִׁיחֵיו
נִצַּח

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֵת מִכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד כִּי בְּאַמַּת בְּזֵה הָעוֹלָם צָרִיכִים הָרַבָּה הִתְחַזְּקוּת
כְּאֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְעֵבֵר אֵת זֶה הָעוֹלָם אֲלָא
עַל יְדֵי הִתְחַזְּקוּת, וְאָמַר הָעוֹלָם הַזֶּה גָּשָׁר צָר מְאֹד וְהַכֵּלֵל וְעַקֵּר
לֹא לְהִתְפַּחַד כָּלָל, הִינּוּ שְׂבִדְרֵךְ שְׂהוֹלְכִים יֵשׁ הָרַבָּה פְּחָדִים יְכוּלִים
לְהִפְחִיד בֵּין אָדָם שְׂיִפֵּל לְנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד
לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לִפְלֵ מִשׁוּם דְּבַר שְׂבַעוֹלָם, הָעַקֵּר תְּתַחַזְּקוּ יַחַד וְהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שְׂתַחֲיו חַיִּי צְנִיעוּת חַיִּי אַמַּת וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל
הַיָּמִים.

הַמְאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתקט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר צו י"א אדר ב' ה'תשס"ח

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק ביתר שאת וביתר עז והקדוש ברוך הוא ישלח לך רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד ונשמע ונתבשר בשורות משמחות ופעם הבאה שזה יהיה עוד שבועים תאכלו אצלי, רק חזקי ואמצי מאד והקדוש ברוך הוא ירחיב לך בגשמיות ורוחניות גם יחד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתקי.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר צו י"א אדר ב' ה'תשס"ח

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מוהרנ"ת ז"ל לא לקח הסכמות על הספר שלו "לקוטי הלכות" ושאלו אותו פעם למה אין לך הסכמות? אמר יש לי הסכמה מרבנו ז"ל ואני לא צריך יותר הסכמות מאף בריה שבעולם ודי לחכימא.

זה המנוגל שנבל את פיו הטמא וכו' וכו', רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קע"ג) שמהכתב יכולים להפיר את הנפש ופנימיות הנפש של אדם ומי שמסתכל בספרים שהוא הוציא רואים את הטמאה שיש בו, ורואים שמבין השורות עדין מבצבץ כל החכמות של הבל שלו וכל הפגם הברית שלו ועל הגלוי עריות שעבר וכו' וכו', אדם חושב שהוא קורא את עצמו בעל תשובה הוא כבר בעל

תְּשׁוּבָה וְכוּ' וְכוּ', הָרַמְבַּ"ם אוֹמֵר בְּפָרֶק א' מֵהַלְכוֹת תְּשׁוּבָה שֶׁעָקֹר
הַתְּשׁוּבָה הוּא שֶׁרָק יוֹדֵעַ תְּעַלּוֹמוֹת יַעֲיֵד שֶׁהוּא בַעַל תְּשׁוּבָה וּמִי
יְכוּל לְהַגִּיד שֶׁהוּא כָּבֵר מִחֲזִיק בָּזֶה.

בְּאֵמֶת לִפְנֵי שְׁכוֹתָבִים סֵפֶר וּמְכַל שְׁפָן שְׁמַדְפִּיסִים סֵפֶר, צְרִיכִים
לְעֵבֵר עַל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה תַנ"ךְ שִׁשָּׁה סְדָרֵי מְשֻׁנָּה בְּבִלִי יְרוּשְׁלָמִי
תּוֹסַפְתָּא רַמְבַּ"ם טוֹר וְשִׁלְחָן עֲרוּךְ סִפְרֵי הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים וְסִפְרֵי
הַמְדַרְשִׁים כָּלֶם, וְאֵז כּוּלֵי הָאֵי וְאוּלֵי יִהְיֶה הַסֵּפֶר מְצֻלַח כִּי בְּלֹא זֶה
הַכֹּל הֵבֵל וְרַעוֹת רוּחַ וְדַמְיוֹן גְּדוֹל מְאֹד וְדִי לְחֻכְמָא.

רְאֵה לְחֻזֶק אֵת עֲצֻמָּה בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז וְשׁוּם דְּכָר בְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָהּ, וְאֵנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָהּ שְׂאֵל תְּלַחֲיץ עָלַי בְּעֵנִין
הַמְשַׁכְּרֶת, שְׁכָל שְׁבוּעִים אֶתָּה רוּצָה הַעֲלֶאָה וְתוֹסַפְתָּ שֶׁל חֲמֵשׁ מֵאוֹת
ש"ח וְזֶה לֹא יְכוּל לְלַכֵּת כְּכֹה כִּי פֶשׁוּט הַכִּיס רִיק וְאֵין בּוֹ, אֲנַחְנוּ
צְרִיכִים הַרְבֵּה רַחֲמִים כְּדִי שְׁנוּכַל לְהַתְקַיֵּם.

רַק תִּתְחַזֵּק אֶתָּה עוֹשֶׂה דְּבָרִים גְּדוֹלִים מְאֹד וְעוֹד תִּרְאֶה הַרְבֵּה
דְּבָרִים יְפִים מֶה שְׂיֵצֵא מֵהִישִׁיבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתקיא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צוֹ י"א אָדָר ב' ה'תשס"ח

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... תְּחִיָּה

לְנַכּוֹן קַבְּלִתִּי אֵת מִכְתָּבְךָ.

אֵנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּכַבְּדִי אֵת בְּעֻלְךָ כִּי כֵּךְ אוֹמְרִים חֻכְמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים אֵיזוּהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה הָעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֻלָּהּ, וּבּוֹדָאֵי הָרְצוֹן
שֶׁלֹּו צְרִיךְ לְהִיּוֹת הָרְצוֹן שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבּוֹדָאֵי הוּא רוּצָה

לעבד את הקדוש ברוך הוא ולהיות איש כשר ולכן תראי לכבד
 אותו והקדוש ברוך הוא יעזר לך שנשמע ונתבשר תמיד בשורות
 משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתקיב.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר צו י"א אדר ב' ה'תשס"ח

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך ומאד מאד כואב לי כל מה שעובר
 עליך, ומאד מאד אני מבקש אותך שתירשם לי בדיוק מי הם כדי
 שאני ימנע אותם שלא יציקו לך יותר.

אל תבלבל את עצמך משום דבר כי גדול אדונינו ורב להושיע
 והקדוש ברוך הוא יעזר לך שתעבר על הכל העקר לא להשבר
 משום דבר זה סוד ההצלחה בחיים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתקיג.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר צו י"א אדר ב' ה'תשס"ח

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז ותקבע לעצמך
 קביעות לעין בכל יום בכמה מכתבים בשו"ת "אשר בנחל" שכל
 המכתבים נכתבו רק בשבילך והעקר תהיה חזק באמונה פשוטה בו
 ותברך, כי מי שפגם בברית נפגם אצלו האמונה ולכן תתחזק מאד

בְּאִמּוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּךְ שְׁעוֹר כְּסֻדְרָן בְּאוֹצֵר
הַקְּנִטְרָסִים וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתקיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְרָ צוּ י"א אֲדָר ב' ה'תשס"ח

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֶאֱיֹר
תְּלִמִּיד "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר"

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ,
הָעֵקֶר רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבִיָּתֶר עֵז לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה
תְּמִיד וְתִגְרָס בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת שְׂזָה יִצִּיל אוֹתְךָ מִפְּגָם
הַבְּרִית וְתִזְכֶּה לְהַכְּלִל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הָעֵקֶר תִּרְאֶה לְמִצָּא בְּעֲצֻמָּךְ נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת וְאֵל תַּחֲפֹשׂ בְּעֲצֻמָּךְ
אֶת הָרַע אֲלֵא אֶת הַטּוֹב, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׂתִזְכֶּה תְּמִיד
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְלֹא יִחַסֵּר לָךְ שׁוֹם דְּבָר.

נָא וְנֵא חִזּוֹק וְאַמֵץ וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֵדְךָ שְׂתִהְיֶה אִישׁ כָּשֶׁר כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְתִשְׂאֵר
בְּהִיכָלָא דְּמִלְכָא הֵיכַל הַקְּדוֹשׁ כִּי כָךְ אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק
ב' סִימָן ע"א) שְׂצָרִיכִים כַּחוֹת עֲצוּמִים לְהַחֲזִיק מִעֲמֹד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתקטו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר צו י"א אדר ב' ה'תשס"ח
 שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר
 תלמיד "דמשק אליעזר"

לנכון קבלתי את מכתבך ומאד מאד אני מבקש אותך שתתחזק
 ולא תפל בדעתך כי סוף כל סוף גם לך יהיה שדוך, כי כל בחור
 יש לו זוג מן השמים כי כך אמרו חכמינו הקדושים ארבעים יום
 קדם יצירת הולד מכריזים בת פלוני לפלוני וכו' וכו', ולכן תראה
 להתחזק ביתר שאת וביתר עז גם לך יש שדוך והקדוש ברוך הוא
 ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון.

העקר ראה ללמד בכל יום ח"י פרקים משניות שזה יהרג את
 היצר הרע שלך, תהיה חזק באמונה פשוטה בו יתברך וזה זוכים על
 ידי שמרגילים את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא וזה לא כל כך
 קשה מי שמרגיל את עצמו בזה אז הולך לו בקלות.

רק חזק ואמץ להיות תמיד בשמחה ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתקטז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר צו י"א אדר ב' ה'תשס"ח
 שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך, ראה לחזק את עצמך ביתר שאת
 וביתר עז ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך העקר תהיה שמח

כּי הַשְּׂמֵחָה הִיא מְסַגֵּלֶת לְשָׁנוֹת אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁתָּמִיד
בְּשִׂמְחָה וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתקיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צוֹ י"א אָדָר ב' ה'תשס"ח

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְאֹכֵל טוֹב וְלִישׁוֹן טוֹב וְכֶךְ לֹא יִכָּאֵב לָךְ הָרֹאשׁ, אָדָם צָרִיךְ
לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל הַבְּרִיאוֹת שְׁלוֹ וְאֵז יוֹכֵל לְעַבֵּד אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא בְּשִׂמְחָה.

נָא וְנָא הַדְּבֵק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא וְתִדַּע שְׁכָל מָה
שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ זֶה בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, וְלִכֵּן אִם אַתָּה צָרִיךְ מִשְׁהוֹ תִּבְקֵשׁ
מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלֹא מִבֶּשֶׁר וְדָם, כִּי בֶּשֶׁר וְדָם לֹא יִכּוֹל לְעֵזֵר
לְעֲצֻמוֹ אֵיךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ? וְלִכֵּן תַּהֲיֶה חֲזָק בְּזֶה וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל
הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתקיה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צוֹ י"א אָדָר ב' ה'תשס"ח

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיֶה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׂיִהְיֶה לָךְ טוֹב בְּחַיִּים וְשִׁבְעֵלְךָ

יְצַלִּיחַ בְּדַרְכּוֹ וּתְזַכּוֹ לְזֶרַע שֶׁל קַיְמָא וְיִהְיֶה לְכֶם בֵּית מִשְׁלָכְכֶם וְשֶׁהַכֹּל
יֵלֵךְ לְכֶם כְּסִדְרָן וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתקיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵי צוֹ י"א אָדָר ב' ה'תשס"ח

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר
תְּלַמִּיד "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר"

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַעֲצָה לְצֵאת מֵהֶרֶע- לֹא לַעֲשׂוֹת אֶת הֶרֶע יוֹתֵר וּלְהִשְׁתַּדֵּל
לַעֲשׂוֹת רַק טוֹב, תִּשְׁמַח עִם הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בְּךָ בְּכָל יוֹם שֶׁאַתָּה
זוֹכֵה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין, וְאַתָּה הוֹלֵךְ עִם צִיצִית, וְאַתָּה מִתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ
תְּפִלוֹת, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַתְּפַלֵּל בְּתוֹךְ הַסְּדוּר דּוֹקָא לְאֵט לְאֵט בְּכוֹנָה
גְּדוּלָה וּפְרוּשׁ הַמְּלוֹת.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ לִישֵׁב
אֶת דַּעְתְּךָ.

וְעַל כָּלֵם תְּלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת שְׁזֵה יִהְרַג אֶת
הַיֶּצֶר הֶרֶע שְׁלָךְ, וְרַבְּנּוּ ז"ל נָתַן תְּקוּנָה לְכַמָּה מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁיִּגְרְסוּ
בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת (עֵינֵי שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קפ"ה) וְגַם לְמוֹהַרְנ"ת
ז"ל נָתַן תְּקוּנָה זֶה וְהַלּוֹאֵי שְׁנֹזְכָה לְקִיָּם אֶת זֶה.

בְּעֵינֵי הַשְּׂדוּף אִם אַתָּה יְכוּל לְהוֹצִיא אֶת זֶה מִכַּח אֵל הַפַּעַל אֵין
יוֹתֵר טוֹב מְזֵה כִּי הָעֵקֶר לְהַתְּחַתֵּן כְּדִי לְהַנְּצֵל מִפְּגַם הַבְּרִית.

הַשְּׁתַּלְשֻׁלוֹת שֶׁל הַנְּשׂוֹאֵין שֶׁל הַהוֹרִים שְׁלָךְ וְכוּ' וְכוּ' אַתָּה לֹא
כֹּהֵן וְאִסוּר לָךְ לַעֲלוֹת לְדוּכָן וְאֵל תְּדַבֵּר מְזֵה עִם אָף אַחַד, וְהַקְּדוּשׁ

ברוך הוא ישמר אותך ותשתדל מאד להיות אצל ציון רבנו ז"ל
שהוא יכול לתקן את הכל.

אני לא יכול להאריך בכתב וביתר מזה אני אדבר אתך כשאני
אהיה בעוד שבועים בארץ ישראל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתקכ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר צו י"א אדר ב' ה'תשס"ח
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להתחזק ביתר שאת וביתר עז ותהיה בשמחה ותאהב את
אשתך כי זה מתנה שנתן לך הקדוש ברוך הוא, הקדוש ברוך הוא
נתן לך אשה נפלאה.

בודאי אם אשתך יכולה לפתח פעוטון בבית אין למעלה מזה
כי כך לא תצטרך לנסע ולהטלטל למרחקים בשביל פרנסה, ויהיה
לה פרנסה בתוך הבית וגם יהיה לעזרה לנשות אנ"ש שרוצות
מנוחה, וכך יהיה לשתייהן טוב הן פרנסה והן מנוחה.

הדבק את עצמך בו יתברך ותדע שהקדוש ברוך הוא מנהיג
את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט ודבר גדול ודבר קטן
לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון ואשרי מי שחזק
בזה ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתקכ"א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר צו י"א אָדָר ב' ה'תשס"ח
 שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֶאֱיֵר
 לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ וּמְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמְּךָ
 אִיךָ שְׂאֵתָה מִתְחִזֵּק וּמְחִזֵּק אֶת אַחֵרִים.
 הָעֵקֶר אֵל תִּגְלָה מָה שְׁלֹא צָרִיכִים לְגִלוֹת מִבֵּית הָרֵב ... גֵּרוֹ יֶאֱיֵר
 וְדִי לְחִכְמָא כִּי לֹא צָרִיכִים לְדַעַת שׁוֹם דְּבָר.

חִזֵּק וְאַמֵּץ מְאֹד וְאַז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, הָעֵקֶר רְאֵה לְהִיּוֹת חִזֵּק מְאֹד בְּלִשְׂמֵחָ עִם הַמַּתְנָה שְׁנַתָּן
 לְךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמְּךָ אֶת כָּל הַדִּינִים
 עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתקכ"ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר צו י"א אָדָר ב' ה'תשס"ח
 שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֶאֱיֵר
 לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.
 רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בֵּיתֵךְ שְׂאֵת וּבֵיתֵךְ עֵז לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה
 וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ שְׂתַעֲבֹר עַל הַכֹּל הָעֵקֶר תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה כִּי
 הַשְּׂמֵחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת וְתִשְׂמַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוֹשִׁים (ראש השנה ו). אֲשֶׁה בַּעֲלָה מְשִׂמְחָה.
 הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתקכג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר צו י"א אדר ב' ה'תשס"ח
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר
תלמיד "דמשק אליעזר"

לנכון קבלתי את מכתבך ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך
ובפרט שאתה מתחזק, תהיה חזק מאד מאד בשמחה ותשתדל
להפיץ כל היום את אור רבנו ז"ל וזה התקון שלך מאחר שעברת
רחמנא ליצלן על כל מיני עריות נדה שפחה גויה זונה רחמנא
לישזבן אתה צריך לעסק בתקון נפשך, כי לא בחנם שאתה חייב
חובות כי פגמת מאד, ולכן העקר התקון שלך רק להפיץ את אור
רבנו ז"ל ולהשתדל מאד מאד מה שיותר לקרב יהודים להקדוש
ברוך הוא ובזכות זה הקדוש ברוך הוא ימחל לך גם עוונותיך.

נא ונא תהיה חזק באמונה פשוטה בו יתברך כי כך אמר רבנו
ז"ל (ספר המדות אות אמונה סימן ל"ג) על ידי אמונה יסלח לך הקדוש ברוך
הוא על כל עוונותיך ולכן תהיה חזק מאד מאד באמונה פשוטה
בו יתברך והקדוש ברוך הוא לא יעזב אותך ונשמע ונתבשר תמיד
בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתקכד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר צו י"א אדר ב' ה'תשס"ח
שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך.

ראי לחזק את בעלך מאד מאד כי הוא צריך הרבה התחזקות,
והקדוש ברוך הוא יעזר ששתיכם תזכו להתחזק וביחד תחזיקו

מעמד והקדוש ברוך הוא יתן לכם זרע של קימא, העקר רק להיות בשמחה ולשמח אחד את השני ולהרגיל את עצמכם לדבר אל הקדוש ברוך הוא אשר אין למעלה מזה, כי כל דבור ודבור שמדברים אל הקדוש ברוך הוא זה הצלחה נצחית הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל.

נא ונא כל הראש שלך צריך להיות איך לחזק ולתן יחס לבעלך ועל ידי זה יהיה לך הצלחה גדולה מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתקכה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר צו י"א אדר ב' ה'תשס"ח
שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך ומאד מאד אני שמח שאתם מתחזקים יחד ואתם הולכים לקברי צדיקים, יעזר הקדוש ברוך הוא שימתק מכם כל הדינים על ידי פלא עליון ותולדי בקלות ואזכה להיות בשמחה שלכם, רק תהיי שמחה ועליזה ותשתדלי בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה והקדוש ברוך הוא לא יעזב אתכם ויהיה לכם רק טוב בחיים, צריכים להיות מאד בשמחה והקדוש ברוך הוא הזמין לך בעל טוב ואתם צריכים מאד מאד לשמח יחד והקדוש ברוך הוא יעזר שנשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתקכו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר צו י"א אדר ב' ה'תשס"ח
שלום רב אל ... תחיה
לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק ביתר שאת וביתר עז ותשתדלי מאד להחזיק
בשלום בית, ותשמרו מאד מאד לא לעשות שטיות בבית, לא
לשתות רחמנא לישזבן, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ו)
מי ששותה על ידי זה הוא שוכח את כל המצוות שקבלנו מהר סיני
וראוי לך ללמד עם בעלך את המאמר הזה וגם לומר את התפלה על
תורה זו, כי זה לא צחוק איך שאתם מתנהגים, כי השכרות תביא
אתכם אחר כך שתהיו שניכם אמללים ולכן למה אתם צריכים את
זה?

חזקי ואמצי מאד על השלום בית שלכם והקדוש ברוך הוא
ימתיק מכם כל הדינים על ידי פלא עליון.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתקכו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר צו י"א אדר ב' ה'תשס"ח
שלום רב אל ... תחיה
לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק ביתר שאת וביתר עז ושום דבר בעולם לא יוכל
לשבר אותך ותהיי חזקה באמונה פשוטה בו יתברך ואז טוב לך
כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ו' תתקכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו י"א אָדָר ב' ה'תשס"ח
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֶאֱיֵר
לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שֶׁהַשְּׂדוּף מִתְקַדֵּם אָבֵל רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד
לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְסֵדֶר אֶת עֲצֻמְךָ הֵן בְּנִקְיוֹת הַבְּגָדִים וְהֵן בְּנִקְיוֹת
הַגּוּף, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד
בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתקכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו י"א אָדָר ב' ה'תשס"ח
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו
נִצַּח

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם וּמְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמְכֶם שֶׁעֲבַרְתֶּם דִּירָה וּמִי יִתֵּן שֶׁתִּקְנּוּ בְּעֲצֻמְכֶם אֶת הַדִּירָה הַזֹּאת אָבֵל
לֹא בְּמַחִיר הַמְּפָרֵז שֶׁהוּא רוּצָה, זֶה לֹא שׂוּהָ כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה כֶּסֶף, וְלִכְּנֵן
רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד וְאֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּקְנּוּ אֶת
הַבַּיִת וְהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צֶדֶד הַכִּי טוֹב.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ו' תתקל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֵדֶר צו י"ב אָדָר ב' ה'תשס"ח
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה.

כְּדֹאֵי לָךְ לְהַחְלִיף אֶת הַבְּגָדִים וּבְזֶה תִּקְיָם מְצוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם
וְיִהְיֶה שְׂמֵחַת פּוֹרִים לְכֻלָּם.

הָעֵקֶר תִּתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרֵךְ לִידַע שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט וְדָבָר גְּדוֹל
וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעַצְמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן וְאֲשֶׁרִי
מִי שְׂחֻזָּק בְּזֶה וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמַּאֲחִל לָךְ פּוֹרִים שְׂמֵחַ

ו' תתקלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֵדֶר צו י"ב אָדָר ב' ה'תשס"ח
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְׂמֵחָה שְׂיֵשׁ לִי שְׂאֲנִי
יְכוֹל לְהִדְפִּיס אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּגִדְלוֹת הַמַּחֲזִין עֲשָׂרוֹת אֲלֵפֵי
סִפְרִים בְּפַעַם אַחַת זֶה הַשְׂמֵחָה הַכִּי גְּדוֹלָה שְׁלִי, כִּי מָה יִהְיֶה נִשְׂאָר
מֵאַתָּנוּ רַק מָה שְׂאֲנַחֲנוּ זֹכֵרִים לְשִׁמּוֹשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל וְלִכְּן תִּהְיֶה חֻזָּק
מְאֹד וְתַעֲזֹר לִי, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׂיִתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׂמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

נָא וְנָא אֵל תִּשְׁכַּר מִשׁוֹם דְּבָר כִּי הָעוֹלָם הַזֶּה זֶה עוֹלָם עוֹבֵר,

אָשֶׁר כָּרַךְ ק"ע בְּנַחֵל רַעֲט

וְעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד נְסִיוונוֹת קָשִׁים וּמְרִים וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּיק מֵעַמָּד
וְלֹא נִשְׁבֵּר וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

פֹּה תִקְבַּל אֶת שְׁתֵּי הַמַּכְתָּבִים שְׂרָצִית.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ פּוֹרִים שְׂמַח

ו' תתקלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר צוֹ י"ב אָדָר ב' ה'תשס"ח
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ...
נְרוּ יְאִיר

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לְךָ עַל זֶה שֶׁשְׁלַמְתָּ אֶת כָּל הַחֹב שֶׁל הַמַּכְלָת,
וְזָכוֹת הַתּוֹרָה שֶׁלְמָדוֹ תִגַּן עָלֶיךָ וְתִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע וְתִשְׁפִיעַ עָלֶיךָ
כָּל מִינֵי הַשְּׁפָעוֹת טוֹבוֹת.

הָעֵקֶר תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׂמֻחָה
חֶלֶק ב' סִימָן א') מִי שֶׁשְׂמַח תְּמִיד הָרִי הוּא מְצַלִּיחַ, וְלִכֵּן תִּהְיֶה תְּמִיד
בְּשִׂמְחָה וְהַשְּׂמֻחָה יָבִיא לְךָ הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד בְּחַיֶּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ פּוֹרִים שְׂמַח

ו' תתקלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר צוֹ י"ב אָדָר ב' ה'תשס"ח
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזָּכוֹת שֶׁיֵּשׁ לְךָ שְׁנֵדְבָתָ
תִּשְׁעַת אֲלָפִים ש"ח לְהַדְפֹּסֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּבּוֹדָאֵי מִי שְׁזוֹכָה
לְשִׁמַּשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל לְמִשְׁלָם לוֹ חֲזָרָה, כִּי כֵּן אָמַר רַבְּנוּ

ז"ל ממי שאני מקבל אני נותן, ולכן הקדוש ברוך הוא יעזור לך שתקבל חזרה שפע ברכה והצלחה והעקר שיהיה לך שלום בית ונחת מילדיך.

ראה להיות בשמחה ותשמח את אשתך כי כך אומרים חכמינו הקדושים (ראש השנה ו). אשה בעלה משמחה ואף שהיא לא רוצה לקבל אותך וכו' ולא רוצה לקבל את היהדות וכו', אתה תעשה את שלך רק להראות אהבה ורק להכניס שמחה בתוך הבית ותראה איך שיהיה לך רק טוב בחיים, אל תהיה בטלן ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך פורים שמח

ו' תתקלד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו י"ב אדר ב' ה'תשס"ח
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך המלא מרירות.

לדעתי אתה חייב, כי אם היית יוצא בכל יום להפצה תמיד
היה לך כסף בכיס למה אתה צריך להגיע למצב כזה שלא יהיה
לך אגורה שחוקה בתוך כיסך? ולכן ראה לעשות כל מיני מאמצים
שבעולם לעבר לגור ביבנאל ושמה תוכל לצאת עם כלל אנ"ש
ויהיה לך הרחבה גדולה מאד בגשמיות וברוחניות גם יחד.

ראה לשמח מאד על נעם חלקך על אשר בנחל שם גורלך, כי
מה היית עושה אם לא היית מקרב אל רבנו ז"ל היית רחמנא ליצלן
אבוד משתי העולמות.

ראה להסתכל רק על הטוב שבך ואל תסתכל על הרע שבך ואז יהיה לך טוב בזה ובבא כל הימים.

המאחל לך פורים שמח

ו' תתקלה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו י"ב אדר ב' ה'תשס"ח
שלום וברכה וכל טוב סלה אל היניק וחכים ... נרו יאיר
תלמיד "היכל הקדש".

הנה יש לנו עכשו חמש ימים קדושים ערב תענית אסתר, ואחר כך תענית אסתר ופורים המשלש (שלש ימים) ולכן אשרי מי שזוכה בחמש ימים האלו לגרס מסכת מגלה, וזה לא כל כך קשה, אם תתחיל עוד היום לגרס שש דפים במשך החמש ימים האלו תזכה לסיים את מסכת מגלה, שאין למעלה מזה, ומובא בזהר מאן דירית מסכתא חדא יהיבנין ליה עלמא חדא, [מי שזוכה לסיים מסכת אחת נותנים לו עולם אחד ברוחניות] ולכן אני מאד מבקש ממך אל תהיה בטלן, תתחיל לגרס עוד היום שש דפים ממסכת מגלה שעד יום ראשון תזכה לסיים את מסכת מגלה, וזה דבר גדול מאד מאד.

נא ונא תתנהג בדרך ארץ גדול מאד בימים אלו, ואל תלך אחר לצנים וכו', שסתם מבלים את הזמן בהבל וריק ובפצוץ נפצים וכו', כי דוקא בימים האלה יכולים לפעל אצל הקדוש ברוך הוא דברים גדולים מאד, ואנחנו כל כך קרובים אל הגאולה, ולכן אשרי מי שיודע איך לנצל את הימים הקדושים האלו.

המאחל לך פורים שמח

ו' תתקלו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו י"ב אדר ב' ה'תשס"ח

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך,

בודאי זה שתַרמַתְּ להדפסת אשר בנח"ל תראה ישועה, אבל אתה צריך לדעת שאסור לתת להקדוש ברוך הוא עצות איך לצאת מהצרות ואיך להתעשר וכו' וכו', ולכן אני נגד לקנות הגרלות, כי אדם מתפלל ובוכה שיזכה בהגרלה, ולבסוף הוא לא זוכה בהגרלה ואזי נשבר לבו ונכנס בקשיות וספקות עליו יתברך.

צריכים לבקש רק ממנו יתברך רבנו של עולם תוציא אותי מהחובות שנקלעתי לזה, אנא רחם עלי שאזכה להתפטר מהצרות שלי וכו' וכו', אבל לא להתפלל באפן שנותן עצות להקדוש ברוך הוא איך יתעשר, ואיך לצאת מהצרות.

רק חזק ואמץ ותהיה בשמחה, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה חלק ב' סימן א') מי ששמח תמיד הוא מצליח, ולכן אם תהיה שמח תצליח, רק אל תפחד כלל כי אף אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ח) העולם הוא גֶשֶׁר צר מאד והכלל שלא יתפחד כלל, ולכן אל תפחד והקדוש ברוך הוא ימתיק ממך את כל הדינים.

נא לבדק את התפלין שלך, וכן תתחיל להניח תפלין דרבנו תם כשרים, ותבדק את המזוזות בביתך.

המאחל לך פורים שמח

ו' תתקלז.

בעזרת השם ותברוך, יום רביעי לסדר צו י"ב אדר ב' ה'תשס"ח
שלום וברכה אל תלמידי הפולל "אור המאיר" חסידי ברסלב
הגרים ביבנאל "עיר ברסלב" הוי"ה עליהם ישרה שכנינתו תמיד.

הנה יש לנו עכשו חמש ימים קדושים אשר מאיר בהם אורות
נעלים ונשגבים, למה שלא יקח כל אחד מסכת מגלה ויגרס בכל
יום שש דפים (בגרסא בעלמא) ואזי יזכה לסיים מהיום- יום רביעי
ערב תענית אסתר עד יום ראשון שושן פורים את כל מסכת מגלה,
וזה זכות מאד גדולה, כי כף כתוב בזהר מאן דירית מסכתא חדא
יהיבני ליה עלמא חדא [מי שזוכה לסיים מסכת אחת נותנים לו
עולם אחד ברוחניות] אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות הזה מי
שיזכה בחמש ימים האלו לסיים בגרסא מסכת מגלה.

ולכן אל תהיו בטלנים אשרי מי שזוכה בימים אלה לסיים מסכת
מגלה אפלו בגרסא זה זכוף הנפש עד מאד.

זכרו היטב אשר בימים הקדושים האלו מאיר אור גדול מאד
הארת אלקותו ותברוך, ואשרי מי שמכניס את האור בתוך לבבו,
ואשרי ואשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם כלל, כי כף
אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן נ"א) את זה תקבלו ממני שלא יטעה
אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד.

המאחל לכם פורים שמח

ו' תתקלח.

בעזרת השם ותברוך, יום רביעי לסדר צו י"ב אדר ב' ה'תשס"ח

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתעשה עכשו מצוה גדולה מאד

מָאד וְתבוא בְּמוֹצָאי שַׁבַּת לְמִשְׁתַּה הַיִּיז שְׁאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ עוֹשִׂים
וְתִשְׁמַח אֹתָם עִם הַכְּלִי נְגִינָה שֵׁישׁ לָךְ, וּבְזָכוֹת הַמְצָוָה שֶׁתַּעֲשֶׂה אָנִי
מִבְּטִיחַ לָךְ שִׁיְהִיָּה לָךְ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ כָּל הַשָּׁנָה.

תַּעֲשֶׂה חֶסֶד לְרַבְּנוּ ז"ל, כִּי סוּף כָּל סוּף הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ זֶה חֲמֻמָּה
שֶׁל אָמוּנָה, וְהַכֶּסֶף שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל נִמְצָא פֶה בִּיבְנָאֵל, וְתִשְׁמַח מְאֹד
מְאֹד אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וּבְזָכוֹת זֶה יִשְׁפַע גַּם עָלֶיךָ שְׁמִחָה עֲצוּמָה כָּל
הַשָּׁנָה.

תַּעֲזֹר אֶת כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שֵׁישׁ לוֹ כְּלִי זָמֵר שִׁיבוא עִם
הַכְּלִי זָמֵר בְּיַחַד וְיִשְׁמַחוּ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְהַשָּׁנָה יוֹתֵר מְאִי פְּעַם
צְרִיכִים לְשִׁמַּח אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל כְּדֵי שְׁנוֹזְכָה כְּבֹר לְצֵאת מֵהַגְּלוּת.
אַקוּהָ שֶׁתַּעֲשֶׂה רְצוֹנִי.

הַמְּאַחַל לָךְ פּוּרִים שְׁמַח

ו' תתקלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר צו"ב אָדָר ב' ה'תשס"ח
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּיִתֵּר שְׂאֵת וּבְיִתֵּר עֵז
וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב
לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת וְהַכֵּל יַעֲבֹר בְּקַלּוֹת רַק לֹא לְהַכְנִס בְּיֵאוּשׁ
וּבְדַכְאוּן, כִּי כָּל מָה שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה זֶה לְטוֹבָה וְלִכְן אֵל
תַּכְנִסִי בְּלַחֵץ וְאֵל תַּכְנִסִי בְּדַחֵק רַק תַּהֲיִי שְׁמִחָה וְעֲלִיזָה וְאֵז טוֹב לָךְ
כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ פּוּרִים שְׁמַח

ו' תתקמ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו י"ב אדר ב' ה'תשס"ח
 שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר
 לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא ישלח לך רפואה שלמה רפואת הנפש
 ורפואת הגוף גם יחד וכן אשתך יהיה לה רפואה שלמה רפואת
 הנפש ורפואת הגוף גם יחד וכל הבית יהיה מברך, העקר תהיה
 שמח ותוציא את עצמך מהדכאון והעצבות, מספיק אתה רוךך
 את עצמך הגיע הזמן שתתחיל רק להיות בשמחה ואז טוב לך
 כל הימים, כי רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות שמחה חלק ב' סימן א') מי
 ששמח תמיד הוא מצליח, ולכן למה אתה צריך למשוך את עצמך אל
 העצבות ועצלות הן אמת שעובר עליך משברים וגלים, אבל תאמין
 לי שאין אדם בזה העולם שלא עובר עליו משברים וגלים זה בכה
 וזה בכה והצד השווה שבהם שכלם סובלים, ואשרי מי שמצית את
 רבנו ז"ל אז הוא מתפטר מכל הצרות.

המאחל לך פורים שמח

ו' תתקמא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו י"ב אדר ב' ה'תשס"ח
 שלום רב אל ... תחיה
 לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להיות בשמחה והקדוש ברוך הוא ירחיב לך בגשמיות
 וברוחניות גם יחד ואל תפחדי משום דבר הקדוש ברוך הוא יזמין
 לכם בית משלכם ואת לא צריכה להפגס בלחץ, כי אדרבה כל נשות
 אנ"ש אוהבות אותך מאד מאד ומשבחות אותך עד מאד ולכן למה

תְּהִי עֲצוּבָה וּמְרֻמָּת וּבְדַכְאוֹן וְכוּ' וְכוּ' יוֹתֵר טוֹב לָךְ לִהְיוֹת רַק
בְּשִׂמְחָה וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת
תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ פּוֹרִים שְׂמֵחַ

ו' תתקמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר צו' י"ב אֲדָר ב' ה'תשס"ח
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אַתָּה צְרִיף לְדַעַת שְׂאָדָם שְׂפָגָם בְּבְרִית רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן בְּרָא
קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים, וְכָכֵל שְׂפָגָם יוֹתֵר בְּבְרִית רַחֲמָנָא לִישְׁלֵן מְלֵא אֶת
כָּל הָעוֹלָם עִם קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים שֶׁהֵם מְסַבְּבִים אוֹתוֹ וְהֵם מְכַנְיָסִים
אוֹתוֹ בְּדַכְאוֹן וּבְעֲצוּבוֹת וּבְמִרְרוֹת וְהֵם גּוֹרְמִים לוֹ אֶת כָּל הַסִּבָּל
שְׂאָדָם סוֹבֵל, וְלִכֵּן מָה אַתָּה שׁוֹאֵל הָאֵם עֲדִיף יוֹתֵר לְלַכֵּת לְהַפְיֵץ
אוּ וְכוּ' וְכוּ', אֲדַרְבֶּה מִי שְׂיִוְדַע שְׂפָגָם בְּבְרִית הוּא צְרִיף לְעַסֵּק
בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹל לְקָרֵב רַחוּקִים אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַעֲקֹר
רַק לְהַפְיֵץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל, וְכָכֵל שְׂאָדָם יוֹדַע שְׂחֻטָּא יוֹתֵר בְּפָגָם
הַבְּרִית הוּא צְרִיף לְמַסֵּר אֶת נֶפֶשׁוֹ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר
רַבְּנֵנוּ ז"ל בְּעוֹלָם שְׂזָה מְקָרֵב אֲנָשִׁים אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְרַבְּנֵנוּ
ז"ל אָמַר (סִפְרֵי הַמִּדּוֹת אוֹת נְאוּף סִימֵן מ"א) תִּקְוֵן לְהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה
שְׂיִשְׁתַּדֵּל לְהַחֲזִיר בְּנֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה, וְלִכֵּן מָה אַתָּה שׁוֹאֵל שְׂאֵלָה
טְפִשִׁית כָּזוֹ אִם הַפְּצָה זֶה חִיוֹנִי? תִּאֲמִין לִי שְׂאֲנִי עוֹסֵק בְּזֶה כָּל יוֹם
שְׂעוֹת עַל גְּבִי שְׂעוֹת וְלִכֵּן אֵל תִּשְׂאֵל שְׂאֵלוֹת וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר
לָךְ שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֲצִלְךָ בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת, הַעֲקֹר לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל
מִשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם.

בענין חתונה בפורים יש מהאחרונים שבאמת אומרים שלא כדאי להתחתן ביום הפורים מכמה טעמים ואחד מהם זה מפני שכרות.

העקר תתקשר אל הצדיק האמת שהוא רבנו ז"ל, והקדוש ברוך הוא יעזר לך שתעשה התעוררות גדולה בין אנשי שלומנו שכלם יצאו להפצה אשר אין למעלה מזה.

המאחל לך פורים שמח

ו' תתקמג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו י"ב אדר ב' ה'תשס"ח

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

עקר התרופה שלך שתכריחי את עצמך להיות בשמחה כי השמחה הוא רפואה לכל, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אומרים שכל המחלות וחלאים רעים באים לאדם רק מחמת דכאון ועצבות, ולכן אם תהיי רק שמחה ועליזה ותשמעי תמיד כלי זמר שהיום יכולים לשמע את זה בבית על ידי קלטת של נגונים שמחים אז זה ישפיע עליך שיהיה לך רוח טוב.

מלבד זאת תגידי בכל יום מזמור כ"ט שזה מסגל להוציא מאדם רוח רע, הקדוש ברוך הוא ישלח לך רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד.

המאחל לך פורים שמח

ו' תתקמד.

בעזרת השם ותפריך, יום רביעי לסדר צו י"ב אדר ב' ה'תשס"ח
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר
תְּלַמִּיד "דְּמִשֶּׁק אֲלֵי עֶזֶר"

לנכון קבלתי את מכתבך ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.
ראה להיות בשמחה כי השמחה הוא תקון על הכל, ורבונו ז"ל
אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קס"ט) שמי שתמיד שמח הקדוש ברוך
הוא בעצמו שומר אותו מפגם הברית ולכן כל הדמיונות שלך זה
בא רחמנא לישזכן מהפגם הברית שפגמת, ולכן אתה צריך להיות
מאד מאד שמח והקדוש ברוך הוא יעזר לך שתמיד תהיה בריא
ויצא ממך כל הדמיונות, כי רבונו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן
כ"ה) שכח המדמה מתגבר על האדם והעקר לגרש את זה על ידי
שמחה הקדוש ברוך הוא ישלח לך שמחה בגשמיות וברוחניות גם
יחד.

המאחל לך פורים שמח

ו' תתקמה.

בעזרת השם ותפריך, יום רביעי לסדר צו י"ב אדר ב' ה'תשס"ח
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה
לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להיות שמחה ועליזה על גדל הזכות שיש לך בעל כזה
שמוסר את נפשו עבור ילדי חמד ולומד אתם תורה והבעל שלך
הוא צדיק גדול, כי מי שמחדיר בעתים הללו תורה ואמונה בנשמת
ישראל הוא בכלל צדיק, ולכן תראי לכבד את בעלך והקדוש ברוך

הוא יעזור לך שתהיי תמיד שמחה ועליזה ואל תכנסי בלחצים
והקדוש ברוך הוא יעזור להיות בשמחה ורב נחת מכל הילדים.

המאחל לך פורים שמח

ו' תתקמו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו י"ב אדר ב' ה'תשס"ח

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תראה להיות תמיד בשמחה ותשמח את אשתך והקדוש ברוך
הוא יעזור לך שבזכות שתהיה בשמחה ותשמח את אשתך אז לא
יחסר לך שום דבר, כי כל הצרות שבאים על בן אדם הוא רק מחמת
חסרון השמחה ולכן אני מאד מבקש אותך שתהיה תמיד שמח ולא
יחסר לך שום דבר.

המאחל לך פורים שמח

ו' תתקמו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו י"ב אדר ב' ה'תשס"ח

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך, חס ושלום אל תחשבי מחשבות כאלו
להתגרש מרוב הלחץ שעובר עליך על ידי זה את מאשימה את בעלך
כאלו הוא מתעלל בך, ובאמת הקדוש ברוך הוא עזר לך עם בעל
תלמיד חכם ולכן אל תאשימי את בעלך ואל תאשימי את עצמך,
צריכים רק לשוב בתשובה שלמה, מה אנחנו יודעים מסודי ורזי

הַגְּלָגוּל הַכֵּל בָּא מֵהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּנֵן אֵל תְּבַלְכְּלִי אֶת עֲצָמַי
מִשׁוּם דְּבַר וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לִי שְׂיֵהִיָּה לִי רַק טוֹב.

תּוֹצִיאֵי מֵהָרֹאשׁ הָעֲנִיָּן שֶׁל גְּרוּשִׁין יֵשׁ לִי בְּעַל נִפְלֵא אַתֶּם רַק
צְרִיכִים לְחִיוֹת בְּאַהֲבָה וּלְהַבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל
הַיָּמִים.

הַמְּאַחֵל לִי פּוֹרִים שְׂמֵחַ

ו' תתקמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר צו"ב אָדָר ב' הַזֶּה שֶׁסִּימָנָה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֵל תִּפְחַד כָּלֵל מִבְּנֶיךָ ... גְּרוּ יְאִיר יִהְיֶה
לוֹ שְׂדוּךְ טוֹב, רַק אַתָּה צְרִיךְ לְהִיוֹת בְּשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחָה אֶת אֲשֶׁרְךָ
וּלְשִׂמְחָה אֶת הַיְלָדִים, כִּי אַתָּה צְרִיךְ לְעַבֵּד הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַשִּׂמְחָה,
כָּל הַצְּרוּת וְהַיְסוּרִים שֶׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ זֶה רַק מִחֲמַת חֲסִרוֹן הַשִּׂמְחָה
וְלִכְּנֵן תִּרְאֶה לְהִיוֹת בְּשִׂמְחָה, רַק תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, אַתָּה צְרִיךְ
לְעַבֵּד הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַשִּׂמְחָה כִּי הַטֵּבַע שֶׁלִּי שְׂאֵתָה נִמְשָׁךְ תְּמִיד
אַחַר עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן וְלִכְּנֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאַמְצִים שֶׁבְּעוֹלָם
לְהִיוֹת בְּשִׂמְחָה.

מָה אֵמַר לִי אַתָּה לֹא יוֹדֵעַ מָה שֶׁחִבְרָךְ עוֹבֵר שֶׁלִּקַּח שְׂדוּךְ
מִבְּחוּץ עֲכָשׂוּ הוּא אוֹכֵל אֶת זֶה בְּגִדוּל, מָה לַעֲשׂוֹת? אִם אֵין אָמוּנָה
חֲכָמִים אֵין כְּלוּם, אָנִי אֶת שְׁלִי עֲשִׂיתִי יוֹתֵר מִזֶּה אָנִי לֹא יְכוּל לַעֲשׂוֹת,
וְלִכְּנֵן אָנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְחַזֵּק בְּאָמוּנָה חֲכָמִים וְתִרְאֶה שְׂיֵהִיָּה
לִי שְׂדוּכִים טוֹבִים לְכָל הַיְלָדִים רַק לְהִיוֹת בְּשִׂמְחָה וְאִז טוֹב לִי כָּל
הַיָּמִים.

הַמְּאַחֵל לִי פּוֹרִים שְׂמֵחַ

ר' תתקמט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו י"ב אדר ב' ה'תשס"ח
 דרשה שדרש כ"ק מוהרא"ש שליט"א לכלל אנשי שלומנו
 תלמידי היכל הקדש בארץ ישראל

אנחנו נמצאים עכשו בימים קדושים מאד ערב תענית אסתר, פורים המשלש. השנה יוצא פורים ביום ששי ובירושלים זה ביום שבת, ולכן נקרא פורים המשלש כי בירושלים שהוא מקף חומה, אז ביום הפורים שהוא שבת לא יכולים לקרא את המגלה אז קוראים את זה ביום ששי, ואת המשלוח מנות שולחים ביום ראשון. ולנו שאנחנו מחוץ לירושלים, יש לנו שלשה ימים לשמח, האר"י הקדוש אומר שבפורים מתגלה אור אבא. מה זה אור אבא? זה אור כזה שרק משפיע, כי אמא זה מקבלת ואבא זה משפיע, ולכן כל החגים הם מאמא שמקבלת, כי מתי נעשה חג? בשעה שחכמינו הקדושים מעבירים את השנה וקובעים מתי ראש חודש, כך יוצא החג, ולכן כל החגים תלויים בחכמי ישראל, ולכן מי שאין לו אמונת חכמים רחמנא לישזכן הוא כופר בכל, כי הוא לא רוצה לקבל את החג שזה הצדוקים הביתוסים וכו' וכו' שלא רצו לקבל את דברי חכמינו הקדושים וממילא לא קבלו את החג. מה שאין כן עם ישראל, עם קדושים, יש להם אמונת חכמים ומתי שהחכמים תקנו שיהיה ראש חודש כך החגים, ולכן החגים נקראים מקראי קדש שאנחנו קוראים את הקדש, שזה בא מבינה, ולכן אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קל"ה) שהחגים באים מבינה שזה נעשה על ידי החכמים, מתי שהם מתקנים אז יהיה פסח, שבועות, סכות. ככה אנחנו צריכים לצית אותם, ולכן מי שיש לו אמונת חכמים נשפע עליו האור של החג. מסכן מי שאין לו אמונת חכמים אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) עולה לו עשנים סרוחים במח ומסבבים אותו ורחמנא לישזכן מותרות וצואה עולה לו בראש.

וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁאֵין לוֹ אַמוּנַת חֲכָמִים צוֹאֵה יֵשׁ לוֹ בְּרֹאשׁ, שְׁבֻזָּה רַבָּנוּ ז"ל מְפָרֵשׁ אֶת הַמֵּאָמֶר חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים הַמְּלַעֲיג עַל דְּבָרֵי חֲכָמִים נִדוּן בְּצוֹאָה רוֹתַחַת. לֹא שְׂאֵחַר שְׂיֵצֵא מִזֶּה הָעוֹלָם יִבְשְׁלוּ אוֹתוֹ בְּצוֹאָה רוֹתַחַת אֲלֵא הַלּוֹעֵג עַל דְּבָרֵי חֲכָמִים עוֹד בִּזְהָ הָעוֹלָם נִדוּן בְּצוֹאָה רוֹתַחַת, הָרֹאשׁ שֶׁלוֹ רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן מְלֵא צוֹאֵה. רַבָּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קכ"ג) אָדָם צָרִיךְ לְדַעַת שְׁעָקֵר הַהִתְקַשְׁרוֹת לְצַדִּיק לְסַלֵּק אֶת הַדַּעַת וְהַשְׁכָּל לְגַמְרֵי, כָּל זְמַן שֶׁיֵּשׁ לוֹ דַּעַת וְשָׁכַל הוּא לֹא מְקַרֵּב אֶל הַצַּדִּיק. שְׁלֵמוֹת שֶׁל בְּנֵי אָדָם שְׁמַקְבְּלִים מִרַבָּנוּ ז"ל זֶה רַק כְּשִׁזְרוּקִים אֶת הַשְׁכָּל. אֲנַחְנוּ לְצַעֲרָנוּ הָרַב חֲטָאנוּ, עָשִׂינוּ כָּל מִינֵי לְכַלּוֹף וְזָבַל, אָסוּר לָנוּ לְהַטְעוֹת אֶת עַצְמָנוּ מִכָּל שֶׁכֵּן אָסוּר לְהַטְעוֹת אֶת הַשֵּׁנִי. אֲנַחְנוּ מְסַכְּנִים, עֲבָרְנוּ עַל כָּל מִינֵי עֲבֵרוֹת שְׁבַעֲוֹלָם רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה. עָקֵר הַתְּשׁוּבָה אוֹמֵר רַבָּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ל"ה) לְשׁוּב אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶל בְּשׁוֹר וְדָם. מִי הוּא זֶה שֶׁמְסַתּוֹכֵב בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת וּמְחַפֵּשׂ אַחַר נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּכְשְׁלוּ בְּעֲבֵרוֹת וּמְקַרְבֵּם אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא? זֶה הַצַּדִּיק! כְּמוֹ שֶׁרַבָּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קפ"ח) שֶׁהַצַּדִּיק מְחַפֵּשׂ אַחַר כָּל הָאֲבֹדוֹת שֶׁאֲנָשִׁים אֲבָדוּ, כִּי כִּף אוֹמֵר רַבָּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן פ"ח) שְׁעַל יְדֵי עֲבֵרוֹת מְאֻבְדִים אֶת חֲלָקֵי הַנִּשְׁמָה שֶׁלוֹ שְׁזָה "תַּאֲוֹת רְשָׁעִים תַּאֲבָד", הַתַּאֲוֹת שֶׁל הַרְשָׁעִים מְאֻבְדִים חֲלָק מֵהַנִּשְׁמָה שְׁלָהֶם, וְאִיפֹה נִמְצָא הָאֲבָדָה שֶׁלוֹ? אֲצֵל הַצַּדִּיק. לִכֵּן צָרִיכִים לְבוֹא אֶל הַצַּדִּיק וּלְחַפֵּשׂ אַחַר אֲבֵדוֹת וְהַצַּדִּיק מַחְזִיר לָנוּ אִם אֲנַחְנוּ לֹא צָבוּעִים, אִם אֲנַחְנוּ רוֹצִים בְּאֵמֶת לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה. לִכֵּן כְּלָנוּ צָרִיכִים לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה, אֵין דְּבַר כְּזֶה זֶה יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה וְזֶה יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה, אֲדַרְבֵּה! אִם אָדָם יוֹדֵעַ אֶת זֶה אֲזַי אֵין לוֹ מַחְלָקַת. מִתִּי יֵשׁ מַחְלָקַת? כְּשֶׁאָדָם חוֹשֵׁב שֶׁהוּא יוֹתֵר מֵהַשֵּׁנִי אֲזַי רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן יֵשׁ לוֹ צוֹאֵה בְּרֹאשׁ, מוֹתָרוֹת מְסַכְּבִים אֶת הַמַּחֲ שֶׁלוֹ בְּרַגַע שְׁאָדָם עוֹשֶׂה מַחְלָקַת עִם הַזּוֹלָת, תְּדַעוּ לָכֶם שְׁזָה

יש לו צואה בראש. לא רק שהוא לא מקרב אל הצדיק אלא רחמנא ליצלן אין לו שיכות אל הצדיק והוא עוד גורם להביא צואה. אנחנו זכינו שהצדיק מצא אותנו. איך? כל אחד יש לו את הספור שלו, כל אחד שהתקרב אל רבנו ז"ל היה רק על ידי איזה ספר. תעשו סקר ותראו- זה התקרב על ידי ספר זה, זה התקרב על ידי ספר זה, ולכן להפיץ את אור רבנו ז"ל אין למעלה מזה בפרט מי שפגם בבירת. אומר רבנו ז"ל בפרוש (ספר המדות אות נאוף סימן מ"א) תקון להוצאת זרע לבטלה שישתדל להחזיר בני אדם בתשובה. לכן מי שידע שפגם בבירת עליו לצאת ולהפיץ את אור רבנו ז"ל, כי אם אני נתקרבותי על ידי ספר, למה שעוד יהודים לא יתקרבו? רבנו ז"ל מביא (בלקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס') את הספור של חוני המעגל שראה אדם נוטע עץ של חרובים, שאל אותו: תגיד לי כמה זמן זה לוקח עד שמוציא פרות? הוא אמר שבועים שנה, שאל אותו: תגיד לי אתה בטוח שאתה תחיה שבועים שנה? אתה כבר אדם זקן, ענה ואמר לו האדם: מה אכפת לי, אנא עלמא בחרובא אשכחתי, אני מצאתי עולם עם חרובים, כי היכי דשתל לי אבהותיה, כמו שנטעו לי אבותי אנא נמי שתיל לבנוהי, אני גם כן ישתל ויטע לבני. זאת אומרת, חרובים, אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ח) זה אמונה. אבותי נטעו בשבילי אמונה ואני צריך לנטע גם לבנים שלי אמונה. זאת אומרת אני התקרבותי על ידי ספר וזה הפך אותי לגמרי וקרב אותי אל הקדוש ברוך הוא, אז אני צריך לעסק גם כן ולהפיץ את אור רבנו ז"ל, את הספרים, כי גם הבנים שלי, הילדים שלי, החברים שלי הידידים שלי, כלל נשמות ישראל גם כן יתקרבו. וחוני המעגל התעורר ואמר: מי איכא דניים שבעין שנין. מספרים אנשי שלומנו שבשעה שאמר רבנו ז"ל את המלים האלו, מי איכא דניים שבעין שנין, איך יכולים לישן שבועים שנה? כל אנ"ש התחילו לבכות כי התעוררו. אנחנו ישנים. רבנו ז"ל אומר יש בני אדם שישנים את

ימיהם. אֶפְלוּ שְׁלוּמֵד וּמִתְפַּלֵּל, אֶפְלוּ שְׁמִנִיחַ תְּפִלִּין, אָבֵל הַכֵּל
בְּבַחֲיִנַת שְׁנָה אִם לֹא מְרַגִּישִׁים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אִם לֹא שְׁמִחִים
בְּמִצְוֹת שְׁעוֹשִׁים, סִימָן שֶׁהֵמַח שְׁלֵף יָשָׁן. אִם אָדָם הָיָה יוֹדֵעַ מָה זֶה
מִצְוָה הָיָה רוֹקֵד מְרַב שְׁמִחָה. אָדָם זוֹכָה, יֵשׁ לוֹ צֶלֶם אֱלֹקִים עַל פָּנָיו,
זָקֵן וּפְאוֹת, עִם זֶה אֶתָּה יְכוּל לְרַקֵּד כָּל הַיּוֹם, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב יֵשׁ
אֲנָשִׁים שֶׁהוֹרִידוּ אֶת הַזָּקֵן וְהַפְּאוֹת, מוֹהֲרֵנִי ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי הַלְכוֹת
גְּלוּת הַלְכָה ג') הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן שְׁרוּאִים אֵיךְ אָדָם מִתְרַחֵק מִהַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא? הוּא מְקַצֵּץ אֶת הַזָּקֵן שְׁלוֹ, הוּא חוֹתֵךְ אֶת הַזָּקֵן שְׁלוֹ, כִּכָּה
הוּא יוֹצֵא לְתַרְבוּת רְעָה. אָדָם שֵׁישׁ לוֹ זָקֵן וּפְאוֹת צָרִיךְ לְרַקֵּד מְרַב
שְׁמִחָה. הָיָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ יְהוּדֵי צְדִיק גְּדוֹל בְּשֵׁם ר' יִשְׂרָאֵל
קַרְדוּנֵר ז"ל. הַצִּיּוֹן שְׁלוֹ זֶה בְּטַבְרִיָּה. הוּא הָיָה צְדִיק גְּדוֹל מְאֹד וְקָבֵל
לֹא עָלִינוּ מַחֲלַת טִיפּוּס, שָׂזוּ מַחֲלָה מְדַבְּקָת, שְׁלֹא הָיָה לָהּ פְּעַם
תְּרוּפָה. הַכְּנִיסוּ אוֹתוֹ בְּחֶדֶר מְבוֹדֵד וְשָׁמָּה הִנִּיחוּ אוֹתוֹ עַד שֶׁנִּפְטָר
וְאַחַר כֵּךְ לָקְחוּ אֶת הַבְּגָדִים וְשָׂרְפוּ אֶת זֶה כִּי פָּחַדוּ שֶׁזֶה מַחֲלָה
מְדַבְּקָת. אֲנִי הִכְרַתִּי עוֹד אֶת אִשְׁתּוֹ בִּיטְלָה הַצְּדִיקָת, כֵּךְ קָרְאוּ לָהּ.
הִיא סִפְרָה שְׁבָאָה לְבֵית הַחוֹלִים לְבַקֵּר אֶת בַּעֲלָהּ, אָבֵל לֹא נִתְּנוּ לָהּ
לְהַכְנִס כִּי הָיָה מְקוֹם מְבוֹדֵד. רַק מִהַחֲלוֹן הָיוּ יְכוּלִים לְהִסְתַּכֵּל. שְׁאֵלָה
אוֹתוֹ: יִשְׂרָאֵל, מָה שְׁלוֹמְךָ? אֵיךְ אֶתָּה מְרַגִּישׁ? וְזֶה הָיָה מִמֶּשׁ כִּכָּר
לְפָנַי צֵאת הַנְּשֻׁמָּה שְׁלוֹ. עָנָה בְּחִינּוֹ רָחֵב: תוֹדָה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
שְׂאֲנִי יוֹצֵא מִזֶּה הָעוֹלָם עִם זָקֵן וּפְאוֹת, וְכִכָּה נִפְטָר. רוּאִים מִזֶּה מָה
זֶה אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שֶׁלְּפָנַי הִהִסְתַּלְקוֹת שְׁלוֹ נוֹתֵן תוֹדָה לְהַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא שֵׁישׁ לוֹ זָקֵן וּפְאוֹת וְשָׁמַח עִם זֶה. עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה יֵשׁ
לָנוּ הַרְבֵּה מִצְוֹת בְּכָל יוֹם: צִיצִית, תְּפִלִּין, מְזוּזָה בְּשַׁרְוֹת, טְהָרַת
הַמְּשֻׁפָּחָה, שִׁבְת. לָמָּה אֲנַחְנוּ לֹא שְׁמִחִים עִם זֶה? מִפְּנֵי שְׂאִין לָנוּ
אֲמוּנָה בְּעַצְמֵנוּ. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵ"ן חֵלֵק א' סִימָן ס"א) כְּמוֹ
שְׁצָרִיכִים אֲמוּנָה בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כֵּךְ צְרִיכִים אֲמוּנָה בְּעַצְמוֹ,
שְׂאֲנִי גַם כֵּן שְׁוֵה. וְרַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵ"ן חֵלֵק א' סִימָן רפ"ב) שְׁכָּל

אָחַד וְאָחַד צָרִיךְ לְשַׁמַּח עִם הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בּוֹ, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים אֶפְלוּ הֲרִיקְנִין שְׂבָךְ מְלֵאִים מְצוּוֹת כְּרַמּוֹן. אֲנַחְנוּ צָרִיכִים רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה עַל הַמְצוּוֹת שֵׁישׁ לָנוּ. וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים עֹכְשׁוֹ בְּיָמִים קְדוּשִׁים מְאֹד. מַה הַיָּמִים הָאֵלֶּה? בְּיָמִים הָאֵלֶּה הֶמֶן עֲמֶלֶק רָצָה לַעֲקֹר אֶת כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, רָצָה לְהַשְׁכִּיחַ מֵעַם יִשְׂרָאֵל אֶת הַטּוֹב שֵׁישׁ בָּהֶם, וּבָא לְקַטְרֵג וְאָמַר: "יֵשְׁנוּ עִם מִפְזָר וּמִפְרָד בֵּין הָעַמִּים", זֶה עִם שְׂמִפְזָרִים וְלִכֵּן לְמַלְךְ אֵין שׁוּהָ לְהַנִּיחָם. יְדוּעַ אֵיפֹה שְׂפָתוֹב בְּמַגְלָה הַמְלָךְ זֶה סוֹכֵב עַל מְלָךְ מַלְכֵי הַמְלָכִים הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. הֶמֶן עֲמֶלֶק אוֹמֵר "וְלְמַלְךְ אֵין שׁוּהָ לְהַנִּיחָם" זֶה עִם כְּזֶה שְׂדֵתֵיהֶם שׁוֹנוֹת מְכַל הָעַמִּים וְלֹא שׁוּהָ לְהַנִּיחָם. אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן נ"ו) נִקְרָאָה עַל שֵׁם הַסְּתֵרָה, אֶפְלוּ בְּמָקוֹם שְׂאָדָם נִמְצָא בְּהַסְּתֵרָה שְׂבַתוֹךְ הַסְּתֵרָה גַם שֵׁם אֶסְתֵּר מַגְלָה אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן מְסַפְרִים חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים בְּשַׁעַה שְׂאֶסְתֵּר נִלְקַחָה לְבֵית אַחַשְׁוֵרוּשׁ הַתְּחִלָּה לְצַעֵק: "אֵלֵי, אֵלֵי, לָמָּה עֲזוּבַתְּנִי"? אֶת מְזִמּוֹר כ"ב שְׂבַת־הֵילִים אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה חִבְּרָה אוֹתוֹ וּבִכְתָּהּ מְאֹד לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהִיא בָּאָה אֶל מְרַדְּכֵי הַצְּדִיק וְאָמְרָה לָךְ כְּנוֹס אֶת כָּל הַיְּהוּדִים, בֹּא נֶאֱסָף אֶת כָּל הַיְּהוּדִים בְּיַחַד. אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל עַל הַפְּסוּק "וּבְכֹל יוֹם וַיּוֹם מְרַדְּכֵי מִתְהַלְּךְ לִפְנֵי חֲצַר הַנָּשִׁים", מְרַדְּכֵי זֶה הַצְּדִיק שֶׁהוּא הוֹלֵךְ לִפְנֵי חֲצַר בֵּית הַנָּשִׁים. מִי זֶה בֵּית הַנָּשִׁים? זֶה נְשָׁמוֹת שֶׁנִּשְׁשׁוּ וְקִפְצוּ מִמְּקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, שְׂנַתְרַחֲקוּ מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וַיֵּשׁ שְׂכָבֵר הָיוּ קָצַת אֶצְלֵ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲבָל אַחַר כֵּךְ שְׂכַחוּ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה נִקְרָא הַנָּשִׁים, לְשׁוֹן שְׂכַחָה כְּמוֹ שְׂפָתוֹב "כִּי נִשְׁנִי אֱלֻקִּים", שְׂכַחוּ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. מְרַדְּכֵי הַצְּדִיק מְעוֹרֵר מִהַשְׁנָה, מְרַדְּכֵי מְכַנִּים רֵיחַ טוֹב, מוֹר דְּרוֹר, מְכַנִּים בְּנוֹ רֵיחַ טוֹב שְׁנֵהֵיָה כְּמוֹ צְפוּר דְּרוֹר. כָּכָה אֲנַחְנוּ בְּגֻלוֹת, כָּל אָחַד בְּעֶצְמוֹ שְׂבוּר, מְדַכָּא, לֹא מְאָמִין בְּעֶצְמוֹ, אֲבָל צְדִיק הָאֱמֶת הוּא מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ מִהַשְׁנָה וּמַגְלָה לָנוּ אֶת הַטּוֹב שֵׁישׁ בָּנוּ. סֵפֶר לִי אָחַד

מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ סִפּוּר מְאֹד מְעַנֵּן שֶׁשָּׁמַע מֵאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁתִּפְסוּ אוֹתוֹ הַקּוֹמוֹנִיסְטִים יִמַּח שָׁמַם וְשָׁלְחוּ אוֹתוֹ בְּסִיבִיר. תִּתְאָרוּ לְעֲצַמְכֶם בּוֹדֵד בְּלִי אִשָּׁה, בְּלִי יְלָדִים, בְּלִי אָבָא, בְּלִי אִמָּא, בְּלִי חֲמִיו וְחִמּוֹתוֹ, בְּלִי מִשְׁפָּחָה, בְּלִי אַחִים, בְּלִי אַחִיוֹת, לְבַד, אָבֵל הִיָּה לוֹ אֵת הַהִקְדָּמוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְהַסִּיחַ וּלְסַפֵּר אֵת כָּל הַלֵּב שֶׁלוֹ אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. בְּקַבּוּצָה שֶׁלוֹ הָיוּ בְּדִיוק עוֹד עֹשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אֲנָשִׁים, הֵם הָיוּ בִּיחָד עֹשְׂרִים וְחֲמִשָּׁה אֲנָשִׁים, אַרְבָּעָה עֹשֶׁר קְצִינִים בְּדִרְגוֹת גְּבוּהוֹת שֶׁהַקּוֹמוֹנִיסְטִים תִּפְסוּ אוֹתָם וְשָׁלְחוּ אוֹתָם לְסִיבִיר וְעִשְׂרָה כְּמָרִים. הֵם הָיוּ בְּמַחְנֵה בְּסִבִּירִיָּה וְעָבְדוּ מְאֹד קָשָׁה עֲבוֹדַת פָּרֶךְ, וַיַּעַן שֶׁהֵם הָיוּ קְצִינִים גְּדוּלִים, וְלֹהֲבִדִּיל גַּם הַכְּמָרִים הָיוּ כְּמָרִים וְהַשִּׁטָּה הַקּוֹמוֹנִיסְטִית הִיְתָה לְהַשְׁפִּיל וּלְדַכָּא מִי שֶׁהָיָה פֶּעַם בְּאִיזָה דִּרְגָה גְּבוּהָה, אֲזַי נִתְּנוּ לָהֶם לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מְלָאכוֹת בְּזוּיוֹת כְּמוֹ לְנִקּוֹת שְׂרוּתִים, כָּל הַמְּלָאכוֹת הַבְּזוּיוֹת נִתְּנוּ לָהֶם. לֹא לָקַח הַרְּבֵה זְמַן וְכָלֵם נִפְלוּ בִּיאוֹשׁ וְדַכְּאוֹן וְכָלֵם הָיוּ שְׁבוּרִים. זֶה הִיְתָה הַשִּׁטָּה שֶׁלָּהֶם לְהוֹצִיא מֵהָאָדָם אֵת הַשִּׁכָּל וְהַמַּחַ, שֶׁהֵנָּה הוּא יִרְגִּישׁ שֶׁהוּא לֹא כְּבָר בֶּן אָדָם, זֶה מְסַפֵּר, זֶה לֹא בֶּן אָדָם. כְּמוֹכֵן זֶה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַתְּחִזֵּק מְאֹד, הוּא הָיָה בְּמַצָּב קָשָׁה, אָבֵל גַּם אֲזַי הָיָה שָׂר לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא "גַּם כִּי אֵלֶיךָ בְּגִיָּא צְלָמוֹת לֹא אִירָא רַע כִּי אַתָּה עֲמַדִּי" וְשָׂר שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְזֶה הַתְּחִזֵּק אוֹתוֹ. בְּלִילָה הוּא יֵצֵא וְהַתְּבוֹדֵד לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, צָעֵק, וְהֵנָּה הוּא רוֹאֵה דְבַר פְּלֵא, אֶחָד מֵהָאֲסִירִים שֶׁהָיָה פֶּעַם קְצִין גְּדוּל יוֹצֵא בְּלִילָה מְסַתְּכֵל אִם אֵף אֶחָד לֹא רוֹאֵה אוֹתוֹ, מוֹצִיא מֵהַשֶּׁק שֶׁלוֹ אֵת הַבְּגָדִים שֶׁהָיָה פֶּעַם קְצִין, מִתְּלַבֵּשׁ עִם זֶה לְכַמֵּה דְקוֹת וּכְבָר מוֹרִיד אֵת זֶה, מְכַנִּים אֵת זֶה חֲזָרָה בַּשֶּׁק וּמְחַבֵּיא אֵת זֶה. וְכִכָּה קָרָה כָּל לִילָה, הוּא הָיָה מוֹצִיא אֵת הַשִּׁקִּית, אִיפֹה שֶׁהֵם הִצְרָכוּ לְהַכְנִים אֵת הַבְּגָדִים הָאוֹרְגִינָלִים שֶׁלָּהֶם וְשֶׁם הָיוּ הַבְּגָדִי קְצִין שֶׁלוֹ, הוּא פָּשַׁט אֵת בְּגָדֵי הָעֲבָדוֹת שֶׁהָיָה בְּגַד עִם פָּסִים

והתלבש עם הבגדים של הקצין לכמה דקות והוריד את זה. ככה כמה וכמה לילות עד שהיהודי הזה מאנשי שלומנו, שאל אותו. כי הרי סוף כל סוף יושבים ביחד אנשים בודדים, רחוקים מכל העולם, בסביריה, זה סוף העולם ואף טבעי שהתידדו. שאל אותו: תגיד לי מה אתה עושה כל לילה? אז הוא מאד התפלא, הוא חשב שאף אחד לא ראה אותו, אתה ראית? אני מבקש ממך אל תספר. אמר לו: אני לא מספר, אבל אצלי זה פלא. אמר לו: תראה! אני הייתי קצין בדרגה מאד מאד גבוהה, ופה השיטה שלהם היא לעקר מהאדם את העבר, לעשות אותו בול עץ, אתה כלום, ואני לא רוצה לפל ברוחי, אז כל לילה לכמה דקות אני מלביש את עצמי עם הבגדים שאני אזכר שהייתי פעם קצין גדול, שאני לא אתיאש מהחיים שלי, כי מי שהיה שמה התיאש מהחיים שלו, ולבסוף רחמנא ליצלן מת מרב דכאון, והיו רבים שהתאבדו ומתו. אמר זה מאנשי שלומנו שהיה לו התחזקות גדולה מזה, אם גוי ארוור וטמא פושט בכל לילה לכמה דקות את הבגדים שהיה שבוני בין הרוצחים, ועכשו לובש את הבגדים של פעם שהיה קצין כדי שיוזכר לעצמו שהוא קצין ושלא ימשך אחר קטנות המחין שהוא עכשו עבד, זה היה לו חזוק גדול. אם גוי עושה את זה על אחת כמה ואני צריך לשמח שברוך השם יש לי עבר של ציצית, תפלין, מזוזה, כשרות, טהרת המשפחה, שבת והתחיל להחיות את עצמו עם הנקודות טובות שיש לו, גם עכשו במצר הגלות שאין לו לא תפלין, לא ציצית, לא כלום, אבל קריאת שמע היה לו, כי הוא אמר: "שמע ישראל הוי"ה אלקינו הוי"ה אחד", שבוזה הוא קים מצות קריאת שמע בבקר ובערב, וגם הוא יכל להתפלל להקדוש ברוך הוא, וכן הוא שמח שהוא מהול, זה היה השמחה שלו. רואים מזה מה זה שמחה, שמחת המצוות, אבל להגיע לזה אי אפשר אלה רק על ידי הצדיק, וזה מה שכתוב: "ובכל יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את

שְׁלוֹם אֶסְתֵּר וּמָה יַעֲשֶׂה בָּהּ", אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל, נָשִׁים הֵם אֵלוּ הַנְּשָׁמוֹת שֶׁנֶּשְׁנוּ וְקִפְצוּ מֵהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהִתְרַחֲקוּ, וְהַצְדִּיק הוֹלֵךְ וּמְחַפֵּשׂ מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ אֶת הַנְּשָׁמוֹת הָאֵלוּ שֶׁנִּקְרְאוֹת אֶסְתֵּר, שֶׁנִּמְצְאוּ בְּהַסְתָּרָה שְׁבִתוֹךְ הַסְתָּרָה, "לְדַעַת אֶת שְׁלוֹם אֶסְתֵּר" מִה קוֹרָה עִם הַנְּשָׁמוֹת הָאֵלוּ שֶׁנֶּאֱבְדוּ, "וּמָה יַעֲשֶׂה בָּהּ" זֶה הַמַּעֲלָה שֶׁל אֵלוּ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיּוּצָאִים לְהַפְצָה וְלֹא מִסְתַּכְּלִים עַל אֵף אַחַד. אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר אֶת גְּדֹל הַמַּעֲלָה מִי שֶׁהוֹלֵךְ לְהַפִּיץ אוֹר רַבֵּנוּ ז"ל. בְּוֹדָאֵי יֵשׁ מַחְלָקָת עַל הַצְדִּיק, בְּוֹדָאֵי מְדַבְּרִים כָּל דְּבַר רַע עַל הַצְדִּיק. רַבֵּנוּ ז"ל מְגַלֵּה לָנוּ גְלוּיִים גְּדוּלִים בְּחַיֵּי מוֹהֲרָן אֵיךְ שֶׁאֲנָשִׁים לֹא מְתַבִּישִׁים לְדַבֵּר עַל הַצְדִּיק. רַבֵּנוּ ז"ל דְּבַר בְּאוֹמֵן (חַיֵּי מוֹהֲרָן סִימָן שצ"ו) הִרְבֵּה מִהַמְחַלְקָת שֶׁהֵיְתָה עָלָיו שֶׁמְדַבְּרִים עָלָיו כָּל מִינֵי שְׂקָרִים. עַל רַבֵּנוּ ז"ל דְּבָרוּ כָּל מִינֵי שְׂקָרִים, מִי לָנוּ גְדוֹל מִרַבֵּנוּ ז"ל? וּבְכָל זֹאת הוֹצִיאוּ עָלָיו כָּל מִינֵי שֵׁם רַע, אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: "וְאֵנֹכִי אֶפְדֵּם וְהֵמָּה דְּבָרוּ עָלַי כְּזָבִים", זֶה פְּסוּק הוֹשַׁעְיָה הַנְּבִיא אָמַר, הַנְּבִיא הוֹשַׁעְיָה עוֹשֶׂה טוֹבוֹת לְעַם יִשְׂרָאֵל וּלְבִסּוּף מְדַבְּרִים עָלָיו כְּזָבִים, הֲרִי מִי פוֹדֶה אוֹתָם? הוֹשַׁעְיָה הַנְּבִיא מְלַמֵּד זְכוּת עַל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְכֻלָּם מְדַבְּרִים עָלָיו, אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל עַל עֲצֵמוֹ אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה "וְאֵנֹכִי אֶפְדֵּם", אֲנִי אֶפְדֶּה אוֹתָם "וְהֵמָּה דְּבָרוּ עָלַי כְּזָבִים", רוֹאִים עַל צְדִיק שֶׁמוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְעָלָיו מְדַבְּרִים, וּמִי מְדַבֵּר? נוֹאֲפִים כְּכֹלְבִים, אָדָם שֶׁשָּׁכַח אֶת הָעֶבֶר שֶׁלּוֹ שֶׁעָבַר עַל נְדָה, שֶׁפָּחָה, גּוֹיָה, זוֹנָה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, אַתָּה לֹא מְתַבִּישׁ לְדַבֵּר עַל צְדִיק כְּזֶה שֶׁדְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא? רַבֵּנוּ ז"ל מְרַבֵּה לְדַבֵּר עַל הַמְחַלְקָת שֶׁהָיָה עָלָיו, אֲבָל אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל שֶׁזֶה טוֹבָה גְדוּלָה שְׁחוּלְקִים עַל הַצְדִּיק כִּי אִזּוּ מִי שֶׁמְתַקְרָב אֶל הַצְדִּיק הַזֶּה זֶה עִם אֲמַת, כִּי אִם כָּלָם הָיוּ רוֹאִים אֶת גְּדֻלַּת הַצְדִּיק וּמְתַקְרָבִים אֵלָיו זֶה לֹא הָיָה חֲכָמָה, לָמָּה שֶׁלֹּא יִתְקַרְבוּ שֵׁישׁ אוֹר כְּזֶה? אַתָּה צְרִיךְ לִהְיוֹת שׁוֹטֵה וְטִפֵּשׁ, יֵשׁ אוֹר כְּזֶה לָמָּה אַתָּה לֹא מְתַקְרָב אֶל הַצְדִּיק? אֵלָּא אִם מְדַבְּרִים כָּל דְּבַר

אָסוּר עַל הַצְדִּיק וְאָדָם עוֹשֶׂה לְעַצְמוֹ חֲשָׁבוֹן, מָה אַכְפֵּת לִי מָה שֶׁכָּל הָעוֹלָם מְדַבְּרִים? אֲנִי צָרִיךְ לְרֹאוֹת לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצְדִּיק הַזֶּה, לֹא אַכְפֵּת לִי! הוּא מְחַזֵּק אוֹתִי, הוּא מְעוֹדֵד אוֹתִי, אֶפְלוּ הַצְדִּיק יִגְרֵשׁ אוֹתִי אֲנִי לֹא אֶעֱזֹב אוֹתוֹ. הֲיֵה יְהוּדֵי בִשְׁם ר' לִיפֵא, הוּא קָרַב אֶת מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל וּבִסוּף הוּא הִתְרַחַק מֵרַבְּנוּ ז"ל כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר פֶּעַם אִיזָה בְּדִיחָה וְהוּא נִפְגַּע מְזָה, אִזּוּ הוּא עֹזֵב אֶת רַבְּנוּ ז"ל, עֵבֶר כַּמָּה שָׁנִים וְהוּא לֹא בָא אֶל רַבְּנוּ ז"ל, פֶּעַם מָצָא אוֹתוֹ מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, שָׁאַל אוֹתוֹ לִיפֵא הֲרֵי עֲמַנּוּ הֵייתָ, אֵיפֶה בְּרַחֲמֶיךָ? אָמַר לוֹ: רַבְּנוּ ז"ל אָמַר בְּדִיחָה עָלַי וּבִגְלָל זֶה נִתְרַחַקְתִּי, אָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל בְּטָלָן כַּמוֹךָ, אִם רַבְּנוּ ז"ל הֲיֵה לּוֹקַח קָרֵשׁ מְלֵא מִסְמָרִים וְנוֹתֵן לִי מִכּוֹת עִם זֶה לֹא הֵייתִי עוֹזֵב אֶת רַבְּנוּ ז"ל, זֶה שְׁלֵמוֹת הַמַּעֲלָה כְּשֶׁאָדָם יֵשׁ לוֹ אַמוּנַת חֲכָמִים שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יִכּוֹל לְנַתֵּק אוֹתוֹ מִהַצְדִּיק, הַיּוֹם אֲנַחְנוּ מְדַמִּים לְעַצְמָנוּ שֶׁאִם הֵינּוּ רוֹאִים אֶת רַבְּנוּ ז"ל כְּלָנוּ הֵינּוּ רָצִים אַחַר רַבְּנוּ ז"ל, זֶה לֹא נִכּוֹן, רַבְּנוּ ז"ל הֲיֵה נִרְאָה כְּמוֹ אַבְרָהָם פְּשׁוּט, הֲיֵה אַבְרָהָם גְּבוּרָה עִם שְׁתֵּי פֵאוֹת אַרְכּוֹת וְזָקֵן קָטָן וְאֵף אֶחָד לֹא הִכִּיר אֶת רַבְּנוּ ז"ל, לְרַבְּנוּ ז"ל הֲיֵה גִבְאֵי בִשְׁם ר' שְׁמוּאֵל וְהֵיה לוֹ זָקֵן אַרְךְ גְּדוֹל, הוּא הֲיֵה בַעַל צוּרָה מְאֹד גְּדוֹלָה, רַבְּנוּ ז"ל הִשְׁפִּיעַ אוֹתוֹ שְׁלֵא יִגְלֶה לְאֵף אֶחָד מִי הוּא, אֵיפֶה שָׂרָק לֹא הִלְכוּ נִתְּנוּ כְּבוֹד לְר' שְׁמוּאֵל הַגִּבְאֵי וְחָשְׁבוּ שֶׁזֶה הֲרַבִּי וְרַבְּנוּ ז"ל זֶה הַגִּבְאֵי, בְּרַבְּנוּ ז"ל זִלְזְלוּ וְאֶת הַגִּבְאֵי כְּבָדוּ מְאֹד, וְרַבְּנוּ ז"ל כָּל כֶּךָ שָׁמַח כִּי רַבְּנוּ ז"ל לֹא רָצָה שְׁיִתְפָּרֵס, צְדִיק הָאֵמֶת מִתְּנַהֵג כָּל כֶּךָ בְּפִשְׁטוּת שְׁלֵא מְכִירִים אֶצְלוֹ שׁוֹם דְּבַר, רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֶלֶק ב' סִימָן קט"ז) הָעוֹלָם חוֹשְׁבִים שֶׁאֵת הַצְדִּיק צְרִיכִים לְהִכִּיר מִבְּחוּץ אֵךְ זֶה לֹא נִכּוֹן מִבְּחוּץ הוּא נִדְמָה כְּמוֹ אַחַר אֲבָל הָעֵקֶר הַפְּנִימִיּוֹת, מִי יוֹדֵעַ מָה שֶׁבְּפְנִימִיּוֹת? חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים אִין אָדָם יוֹדֵעַ מָה שֶׁבְּלִבּוֹ שֶׁל חֲבֵרוֹ, הַצְדִּיק דְּבוֹק תְּמִיד בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֶת אָדָם יְכוּלִים לְהִכִּיר לְפִי מָה שֶׁהוּא מְדַבֵּר, אִם אָדָם מְדַבֵּר שְׁטִיּוֹת סִימָן שֶׁהוּא בְּתוֹךְ זֶכֶל

ולכלוך ושטיות, כמו שרפנו ז"ל אומר (ספר המדות אות ניבול פה סימן א') מי שמדבר ניבול פה בידוע שלבו חושב מחשבות און, כי שלמה המלך אומר מפיו דעת ותבונה, מהפה של אדם יכולים להכיר את כל האדם, אבל אם אדם מדבר תמיד רק מהקדוש ברוך הוא סימן שאדם הזה גר אצל הקדוש ברוך הוא, הוא רואה את הקדוש ברוך הוא, הוא חי עם הקדוש ברוך הוא, הוא מדבר אל הקדוש ברוך הוא, זה אף אחד לא יודע ולכן מבחון לא רואים שום דבר. רפנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רמ"ג) שפכל שהצדיק יותר גדול לא רואים אצלו שום דבר כי הוא פשוט בתכלית הפשיטות, ולכן מאד מאד קשה להתחזק באמונת חכמים. היה אחד מאנשי שלומנו תלמיד של מוהרנ"ת ז"ל, בא אליו פעם יהודי שהיה מתנגד על מוהרנ"ת ז"ל ואמר לו מה אתה עושה עסק ממוהרנ"ת ז"ל? אני ראיתי אותו אוכל אטריות עם גבינה, ענה לו זה מאנשי שלומנו מה אתה חושב משה רפנו לא אכל אטריות עם גבינה? ראית אותו אוכל אטריות עם גבינה אז ממילא הוא כבר לא צדיק? אז רואים שבני אדם חושבים שצדיק צריך להיות מי יודע מה, עם קרנים, וזה הטעות, כי הסמ"ך-מ"ם עושה את משהו גדול גדול גדול ובאמת הוא כלום, ואת הצדיק עושה קטן קטן קטן ובאמת הוא גדול מאד, איפה אנחנו יכולים לראות אם זה צדיק או זה לא צדיק? אדם צריך להסתכל על עצמו הנה אני בור ועם הארץ, הנה אני רחוק מאד ואף אחד לא היה מסגל להכניס בי שאני אלמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, שאני אלמד בכל יום משניות, שאני אלמד בכל יום גמרא, אף פעם לא פתחתי חמש, אף פעם לא פתחתי משניות, אף פעם לא פתחתי גמרא, ומכל שכן למונדים אחרים, זהר ותקונים, והנה הצדיק שחק אתי כל כך הרבה משחקים והנה אני לומד כבר, אם אדם יש לו רק ישוב הדעת אז כבר רואה איפה האמת, לכן אנחנו צריכים עכשו לשמח מאד כי באים ימי הפורים הקדושים, מחר זה תענית

אסתר, אגב זה תענית קלה מאד, צריכים מאד להקל על נשים שלא יתענו, כי הנשים מאד מאד חלשות, וכתוב בשלחן ערוך מי שכואב לו העינים יכול להקל בתענית, לא חס וחלילה לזלזל בתענית, אבל אם אדם הוא חלש מאד אחר חצות יכולים להקל, מי שיכול לצום שיצום, אבל לנשים צריכים להקל מאד, בפרט נשים בהריון, נשים יולדות, מחר בלילה קוראים את המגלה, איפה שכתוב במגלה תבת המלך זה סובב על מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, הבעל התניא היה קורא בעצמו את המגלה והבן שלו האדמו"ר האמצעי רבי דב בער זי"ע עמד שמה באימה וביראה ברדת ובזיע, פעם האבא לא היה בפורים בבית אז הוא שמע מאדם פשוט שקרא את המגלה איך ששמע התעלה, בקשי העירו אותו, שאלו אותו למה התעלפת? אמר להם כשהאבא קרא את המגלה בכל פעם שהיה כתוב המלך ראיתי את הקדוש ברוך הוא, ועכשו אני רואה את המן שרוצה להרג את היהודים ומרב צער התעלפתי, יש מנהג מתלמידי הבעל שם כשמגיעים לפסוק בלילה ההוא נדדה שנת המלך" אומרים את זה בנסח של ראש השנה, "המלך" וכלם מוחאים כף אל כף ונזכרים בראש השנה, בראש השנה אנחנו ממליכים את הקדוש ברוך הוא, וכשממליכים מלך כלם מוחאים כף אל כף, ר' אברהם בן ר' נחמן ז"ל שעשה פרוש על הלכותי מוהר"ן בשם באור הלכותים אומר ששמע מהאבא שלו ר' נחמן טולטשינר ז"ל שהיה תלמיד של מוהרנ"ת ז"ל, שמוהרנ"ת ז"ל אמר פעם, בכל העולם כלו צועקים המלך אבל להכתיר את המלך מכתירים אותו באומן, כי שמה מגלים את הקדוש ברוך הוא, מה יש לאנשי שלומנו לעשות באומן בראש השנה? זה עולה הוצאות, אין אכסניות טובות לישן, אין מה לאכל, יש שמה נסיונות קשים ומרים מגויות, מזבל ולכלוך של האוקראינים ימח שמם וזכרם, לפעמים זה קר וכלם מצטננים, כל אחד סובל את הסבל שלו, זה גנבו לו את המזודה

שלו, וזה אין לו ישוב הדעת, אבל כלם באים רק בשביל דבר אחר, כי רבנו ז"ל רצה שנבוא אליו בראש השנה וזה התקון שלנו, ומה אנחנו עושים שמה בראש השנה? המלה, המלה, רק מדברים מהקדוש ברוך הוא, הציון של רבנו ז"ל זה כמו כנרת, עשרים וארבע שעות יש שמה אנשים, זה בא וזה הולך זה, בא וזה הולך, ככה כל הלילה וכל היום, אנשים נדבקים שמה, מה אומרים? "המלה" "המלה", ממליכים את הקדוש ברוך הוא. עכשו בפורים בשעה שהמן עמלק רוצה רק להכחיד את נשמת ישראל אנחנו צריכים לזכור, "בלילה ההוא נדדה שנת המלה" אז מכים כף אל כף ונזכרים הנה הקדוש ברוך הוא מלה מלכי המלכים רוצה לעשות גדלה לצדיק, "ויאמר המלה מה נעשה יקר וגדולה למרדכי על זה", מה על זה? שהוא קרב ומקרב ויקרב את כל נשמות ישראל אל הקדוש ברוך הוא, הוא השני למלה המובא בספורי מעשיות מעשה א' שהשני למלה הלך לחפש את נשמות ישראל, הוא הולך לחפש את האבודות, כמו שרבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קפ"ח), ולכן אנחנו צריכים מאד לשמח שאנחנו יודעים מרבנו ז"ל. דעו לכם ההתקרבות אל רבנו ז"ל צריך להיות רק על ידי למוד ספרי רבנו ז"ל, מי שלומד לקוטי מוהר"ן הוא מקרב אל רבנו ז"ל מי שלא לומד לקוטי מוהר"ן הוא רחוק מרבנו ז"ל, ולכן זה שטות להגיד "אבל אנשי שלומנו לא מחזיקים ממנו", "אנשי שלומנו מדברים עליו", מי זה אנשי שלומנו? תגיד לי אתה לומד לקוטי מוהר"ן בכל יום? אם כן אתה מאנשי שלומנו, אם אתה לא לומד אתה כלום, אתה מתנגד מה יש לי אתה? מה אני מתפעל ממך? מי אתה לגמרי? חבית מלא קישקעס, דוד מלא קרקשים, מה זה אדם? דוד מלא קרקשים, מי אתה? ולכן אנחנו צריכים לקבל על עצמנו ללמד בכל יום הרבה לקוטי מוהר"ן, שתבח שמו של מלה מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"ט)

שֶׁהַצְדִּיק בּוֹנֵה הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ, וְדַעוּ לָכֵם שֶׁהַתְּלַמִּידִים שֶׁבְּהֵיכַל הַקֹּדֶשׁ זֹכֵרִים לְסִיּוֹם בְּכָל חֹדֶשׁ לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן. אֲנִי מְדַפֵּס עִכְשָׁיו לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן בְּתַכְלִית הַהַדְוּר וְהֵיפִי שִׁיְהִי בְּזוֹל גָּדוֹל, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיעֶזֶר לִי לְהַדְפִּיס אֶת זֶה, זֶה מִמִּילָא יִדְפֵּס בֵּין אִם יַעֲזֹרוּ לִי וּבֵין אִם לֹא יַעֲזֹרוּ לִי, בְּשִׁלְשֵׁת הַחֹדָשִׁים הָאַחֲרוֹנִים: טַבַּת, שְׂבֹט, אָדָר א', הַדְפַּסְתִּי חֲצֵי מִלְיוֹן קְנֻטְרָסִים. עִכְשָׁיו יֵצֵא עֲשָׂרַת אֲלָפִים שְׁמִירַת הַבְּרִית, עֲשָׂרַת אֲלָפִים שְׁפַת הַנַּחַל כֶּרֶךְ א', עִכְשָׁיו יוֹצֵא עֲשָׂרַת אֲלָפִים הַגְּדוֹת, מְלַבֵּד שֶׁהַדְפַּסְנוּ שְׁשִׁים אֲלֶף פְּרָקֵי אָבוֹת, יֵשׁ לָנוּ עַד עִכְשָׁיו שְׁשֵׁה סִפָּרִים שֶׁל פְּרוּשִׁים עַל פְּרָקֵי אָבוֹת וְהַדְפַּסְנוּ מְכַל אַחַד עֲשָׂרַת אֲלָפִים וְזֶה הוֹלֵךְ בְּעוֹלָם, הַדְפַּסְתִּי עֲשָׂרַת אֲלָפִים קְצוּר לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן וְזֶה הוֹלֵךְ בְּעוֹלָם, וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תִּרְאוּ לְהַפְיֵן, זֶה הַתְּקוּן שֶׁלָּנוּ. יֵשׁ מֵאַנְ"שׁ שֶׁשׁוֹאֲלִים אֲבָל לֹקַח לִי שְׁעָה שְׁעֵתִים עַד שְׁאֲנִי טוֹרַח וְעַד שְׁאֲנִי נוֹסֵעַ וְעַד שְׁאֲנִי בָּא וְאַחַר כֵּךְ שְׁאֲנִי חוֹזֵר עוֹד שְׁעָה שְׁעֵתִים, אָדָם צָרִיךְ לְזַכֵּר אֶת הָעֲבֻרוֹת שֶׁלוֹ כִּשְׁהוּא יָבוֹא לְשָׁמַיִם יְשִׁימוּ אוֹתָן עַל הַמַּאֲזָנִים, עַל כֵּף מַאֲזָנִים אַחַד יִהְיֶה רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן מִלִּי מִלְיוֹנִים שְׁדִים וּמִשְׁחִיתִים מְלֶאכֵי חֲבֵלָה שֶׁהוּא בְּרָא מִחֲמַת הָעוֹנוֹת שֶׁלוֹ, יִרְאֶה וּפְחַד יִפְלוּ עָלָיו, מֶה אֲנִי עוֹשֶׂה עִכְשָׁיו? וְהִנֵּה יָבִיאוּ טְרִילָרִים שְׁלָמִים עִם יְגִיעוֹת טְרַחוֹת, בְּטוֹלִים, בְּזִיוֹנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים שֶׁהִלְכְּתִי בְּקָר וּבַחֵם, בְּקִיץ וּבַחֲרָף, בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וְהַפְצַתִּי אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְקִרְבְּתִי אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה יְכַרִּיעַ אֶת הַכֶּף שֶׁל הַשְּׁדִים וְהַמִּשְׁחִיתִים וְהַמְּלֶאכֵי חֲבֵלָה לְמַה לֹּא תַחֲשֹׁבוּ עַל זֶה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָנוּ שֶׁנִּפְגַּס בַּיָּמֵי פוֹרִים הַקְּדוֹשִׁים הָאֵלּוּ בְּשִׁמְחָה מְאֹד מְאֹד גָּדוֹלָה, הַשָּׁנָה צְרִיכִים מְאֹד לְהַזְהֵר לֹא לְשִׁתּוֹת הַרְבֵּה פִי בְּקִלּוֹת יְכוּלִים לְבוֹא לְחַלּוֹל שְׁבַת, הַשָּׁנָה זֶה יוֹצֵא בְּעָרֵב שְׁבַת, מִסְפִּיק לְשִׁתּוֹת כּוֹס אַחַת אוֹ שְׁתֵּי כּוֹסוֹת יַיִן חֶזֶק שְׁמֵתִחִיל לְסוּבֵב לָךְ אֶת הָרֹאשׁ וּגְמַרְנוּ, אֵל תִּהְיֶה חָכֵם יוֹתֵר

מדי כי אחר כך לא תניח תפלין, לא תוכל לעשות קדוש, לא תוכל לשמר שבת, וחס ושלום תבוא לחלול שבת, צריך להיות חכם, ודעו לכם שהמצוות האלו שאנחנו מקיימים, כמו קריאת המגלה היא דוחה את הכל, ואפילו דוחה את בנין בית המקדש. אנחנו מחכים אלפים שנה לבנות את בית המקדש, והנה כבר הגיע הזמן, הולכים לבנות את הבית המקדש, ומכריזים: רבותי צריכים פועלים לבנות את הבית המקדש, מי לא ירוץ? כל אחד ירוץ, ירושלים תהיה מלאה מיליונים יהודים, כל אחד ירצה לשים לבנה אחת, והנה באה קריאת המגלה, לא, לא, קדם קריאת המגלה! תתארו לעצמכם מה זה קריאת המגלה. הרבי מסאטמאר זי"ע אמר פעם בפורים, כדאי לחיות שבעים שנה ולקרא פעם אחת את המגלה, כי הצדיקים ראו במגלה סודות נוראים, סודות נפלאים, כי המגלה זה מגלה את האלקות. למה זה נקרא מגלת אסתר? כי זה מגלה את ההסתרה שבתוך הסתרה, שהכל זה אלקות. לכן קריאת המגלה כלם מחיבים לשמע בלילה וביום, ואחר כך לקיים את המצוה של משלח מנות איש לרעהו ומתנות לאבינים, מה זה המצוה הזו? להראות שאנחנו אוהבים אחד את השני, יהודים צריכים לאהב אחד את השני, יהודים צריכים למסר את נפשם אחד בשביל השני, ולכן בואו נעשה התחלה עכשו בפורים הזה, להתאחד יחד עם כלל נשמת ישראל. הזמן עמלק רחמנא ליצלן רוצה להרג ולאבד מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד, לא רק עמלק, אלא גם הישמעאלים ימח שמם ועשו ימח שמם כלם רוצים לראות ביהודים מה שרוצים לראות, אבל ונהפוך הוא, יתהפך מה שהם רוצים לראות בנו אנחנו נזכה לראות בהם. לכן אנחנו צריכים מאוד מאוד לשמח בפורים הזה ולשמר מאד מאד לא לעשות הזקות, לא להזיק אחד לשני, לא לשבר, אלא כלם ביחד לשמח בשמחה אמיתית והשמחה הזו תביא לנו את משיח צדקנו ובנין בית המקדש במהרה בימינו אמן ואמן.

אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים תעשו מה שביכולתכם לקבל קפת צדקה שחלקתי לכל אחד מאנ"ש. מה הקפה הזו? קפת רבי מאיר בעל הנס. אני מבטיח לכם מי שיכניס כמה אגורות כל יום, הרי כל יהודי מחייב לתת צדקה אפלו עני שאין לו, אבל כמה אגורות, כי שלש פעמים בתפלה נותנים צדקה. תכניס כמה אגורות לפני התפלה, באמצע התפלה כשאומרים "ואתה מושל בכל" שאז מחלקים פרנסה. הרבי רבי מנחם מנדל מרימנוב זי"ע היה מחלק אז לכל האנשים שלו כמה פרוטות שיכניסו את זה בקפסה של קפת הצדקה. מה היתה הכוונה שלו? כדי להשפיע אז פרנסה לכל אחד מאנשי שלומו, לכל התלמידים שלו. ולפני תקון הכללי גם כן נותנים כמה פרוטות. כתוב בזהר כשאדם הולך לאכל צריך להזמין עני, אם אדם אוכל סעודה סעודת פת שחרית, סעודת ערב ואומר דברי תורה על השלחן ומזמין עניים יוצא כרוז בשמים זה השלחן אשר לפני הוי"ה. דברי תורה אנחנו יכולים לקיים, בכל סעודה צריכים להגיד איזה דבר תורה, איזה ספור מצדיק, אבל לא כל פעם יש לנו עני בבית ולא כל פעם אנחנו מוכנים לעני, אין לנו, בקשי יש לנו סעודה בשביל עצמנו. אז לכל הפחות לזרק כמה פרוטות בקפסת הצדקה וכן לפני שהולכים לישן ולפני כל מצוה מכניסים פרוטה לצדקה ואומרים: "אלקא דמאיר ענני אלקא דמאיר ענני" שבע פעמים ומבקשים את הקדוש ברוך הוא: רבנו של עולם בזכות הצדקה הזו תפתח לי את כל הפתחים כי רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ד') כשאדם נותן צדקה פה, הוא פותח שערים בשמים, חלונות בשמים, ולכן אני מבקש מכל אנשי שלומנו שתקחו קפות במשרד שלנו, ותחלקו את זה בין המשפחה. אני עכשו בגלות גדול, אני צריך להיות בחוץ לארץ עד עת בא דברו שאוכל כבר לצאת מהגלות הזו, אבל הקדוש ברוך הוא עוזר לי שבכל חדש אני נמצא בארץ ישראל שבת אחת או שתי שבתות,

כְּשֶׁאֲנִי אֶהְיֶה שְׂמָה תִּבְיָאוּ לִי אֵת קִפְתַּת הַצְּדָקָה וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
יַעֲזֹר שְׂבֻזְכוֹת הַצְּדָקָה נִזְכָּה כָּבֵד לְגֵאלָהּ שְׂיֵהְיֶה לְכֻלָּם פּוֹרִים שְׂמַח.

ו' תתקנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי תַעֲנִית אֶסְתֵּר ה'תשס"ח

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֵת מִכְתָּבְךָ.

פְּלֵא גָדוֹל בְּעֵינַי שְׂאֲתָה נִשְׁבֵּר מִכָּל פְּרָחַח וְכוּ' וְכוּ' אֲתָה צְרִיךְ
לְדַעַת מִי שְׁעוֹסֵק בְּצַרְכֵי צְבוּר הַהֶכְרַח לוֹ לְסִבֵּל בְּזִיוּנוֹת שְׁפִיכַת
דָּמִים חֲרוּפִים וְגִדּוּפִים וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֵל תְּשִׁים יָב אֵל אֶף אֲחָה,
אֲתָה בַעַל הַבַּיִת בִּישִׁיבָה וְאֲתָה קוֹבֵעַ, וְאֶף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לְהִגִּיד לְךָ
מָה וְמִי וְאֵימַת וְכוּ' וְכוּ', תִּגִּיד לְכֻלָּם שְׂאֲתָה לֹא זָז מִמְּנֵי אֲתָה עוֹשֶׂה
כָּל מָה שְׂאֲנִי אוֹמֵר לְךָ וְאֲנִי אֶפְרָסֵם אֵת זֶה לְכֻלָּם אֲנִי שׁ.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד מְאֹד וְשׁוֹם דְּבַר לֹא יִשְׁבֵּר אוֹתְךָ אֲנִי רוֹצֶה
לְמַלְאוֹת עַד חֵג הַשְּׁבוּעוֹת אֵת הַיְשִׁיבָה שְׂיֵהְיֶה מְאֵתִים בַּחֲוָרִים, וְאֲנִי
בְּטוֹחַ שְׂיֵשׁ לְךָ אֵת הַכַּחוֹת לָזֶה לְהִבִּיא מִסְפָּר גָּדוֹל כְּזֶה בִישִׁיבָה.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ וְאֵז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ פּוֹרִים שְׂמַח

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם !

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
חיים יוסף צבי ברוך בן חנה דינה
אסתר בת שמחה
שיזכו לבריאות השלמה,
אורך ימים ושנות חיים, ונחת מכל יוצאי חלציהם

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
יחיאל מאיר בן אסתר
ואשתו חיה בת רחל
שיזכו לרוות רוב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם
ולזכות: אלחנן דוד בן חיה, אליעזר שלמה בן חיה, אברהם יהודה
בן חיה, יעל נחמה בת חיה, חנוך אלימלך בן חיה, ברכה מלכה בת
חיה, שרה שמחה בת חיה, משה שמואל בן חיה
שיזכו כולם לבריאות השלמה, שמחה והצלחה בכל

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות נשמת

מורנו ורבנו עט"ר אדמו"ר

מוהרא"ש זיע"א

יהי רצון שנזכה אנו וצאצאנו עד עולם
להידבק באמת בצדיק!

ולבריאות והצלחה ברוחניות וגשמיות

ראובן בן דבורה גיטל

וחיה חמשה בת רחל

וילדיהם : מלכה, אליעזר שלמה,

שמואל ונחמן חיים.

להצלחת כל משפחת ברנבוים ומשפחת

מעהל ברוחניות ובגשמיות.

לעילוי נשמת :

הרבנית יחנא שפרה בת ר' אשר ישעיה ע"ה

ר' רפאל שמואל בן ר' אריה לייב זי"ע

ר' חיים בן ר' רפאל ראובן ז"ל

ר' ברוך מרדכי בן ר' נחמן ז"ל

מרת ציפורה בת ר' אלטר אשר לעמיל

הלוי ע"ה

ולהצלחת ואחדות הקהילה

הספר הקדוש הזה נדפס
לעילוי נשמתו הטהורה והזכה של כ"ק
עטרת ראשנו מאור עינינו משוש ליבנו
כ"ק אדמו"ר מוהרא"ד זצוק"ל,

רבי אליעזר שלמה
בן ר' מנחם זאב זיע"א ומרת מלכה ע"ה,
זכותו תמליץ טוב בעדנו תמיד.

ולזכות אביאל בן סגולה סיגלית
ומלכה בת גילה

וילדיהם: פייגא בת מלכה, אליעזר
שלמה בן מלכה, אדל חנה בת מלכה
שהקב"ה ישלח להם הצלחה בכל מעשה ידיהם. רפואה
שלמה, רפואת הנפש והגוף, בריאות, שמחה, פרנסה ששפע
ובריווח. שיהיה להם בית משלהם ביבנאל הקדושה, שלום
בית אמיתי, אהבה, אושר ועושר, קדושה וטהרה, נחת
מהילדים ומכל יוצאי חלציהם.

לכל משפחת דומן, - פרנסה ורפואה, לזיווג
והצלחה

אמנון בן יונה חומה, סגולה סיגלית בת שרה זהרה,
שמואל בן סגולה סיגלית, סחלב בת שושנה, דניאל
בן סגולה סיגלית, צוריאל בן סגולה סיגלית, אודיאל
אליעזר שלמה בן סגולה סיגלית, מלכה בת-אל בת
סגולה סיגלית, אליעזר שלמה בן רחל, שרה שיראל בת
סגולה סיגלית, אודליה בת סגולה סיגלית.

רפואה שלמה למלכה בת רחל הודיה.
בן צבי וגילה רחמים - להצלחה, פרנסה,
בריאות, ונחת מכל ילדיהם

ספר קדוש זה הודפס לזכות
מוהרא"ש זצ"ל ולרבנית ע"ה

ולהצלחה ברוחניות וגשמיות

למשפחת ביסמוט

רפואה שלמה
דוד בן רחל, עמוס בן חנה
רחל בת איבון, אסתר בת פירחה
פירחה בת יוכבד כבידה, מנחם זאב בן דורית
נחמן נתן בן שרה סיגלית, מלכה בת רחל הודיה
כרמלה בת שרה

חזרה בתשובה
מלכה ליבא בת רחל, דוד בן רחל
כרמלה בת שרה, אורן בן רות
רועי בן רות, חנה בת רחל
רות בת רחל, שמעון בן רחל
פרדי בן רחל, אברהם בן רחל
זרע קודש בר קיימא:
כרמלה בת שרה, דוד בן רחל
רונית שפרה בת מינה, יפה בת חנה
אסתר בת פירחה, איריס בת לולוקה

ולהבדיל לעילוי נשמת:
אברהם בן מסעודה, שרה בת קאמילה
יעקב בן איבון, איבון בת ג'ולי

ת.ג.צ.ב.ה

ספר קדוש זה הודפס להצלחת משפחת ברזילי רינה בת זיזל וחובב בן מרים

יראת שמיים, נחת מהילדים, הצלחה ברוחניות
וגשמיות, שלום בית, פרנסה בשפע ובריאות.
אסתר בת רינה, אפרים בן מרים, אליעזר שלמה בן אסתר, מלכה בת
אסתר, אדל בת אסתר - יראת שמיים, נחת מהילדים, הצלחה ברוחניות
וגשמיות, שלום בית, פרנסה בשפע ובריאות.
אורטל חנה בת רינה, אליעזר שלמה ציונה חיה, רחל שירה בת אורטל
חנה, דניאל בן אורטל חנה, אדל טליה בת אורטל חנה - יראת שמיים,
נחת מהילדים, הצלחה ברוחניות וגשמיות, שלום בית, פרנסה בשפע
ובריאות.

אליעזר שלמה חי בן רינה - זיווג הגון

נועם אלימלך בן רינה - חזרה בתשובה וזיווג הגון

מלכה בת רינה - חזרה בתשובה וזיווג הגון

פייגא בת רנה - שידוך הגון

ברכה בת רינה - שידוך הגון

נחמן נתן בן רינה - הצלחה ברו"ג וזיווג הגון

שלום בן רינה - הצלחה ברו"ג

הדסה בת רינה - הצלחה ברו"ג

יפת בן רינה - הצלחה בלימודים וברו"ג

שרה בת רינה - הצלחה ברו"ג

חזרה בתשובה והצלחה ברו"ג - עפרה בת מרים, קרן בת מרים (שידוך הגון),
כרמית בת מרים.

כרמלה בת שרה - זרש"ק.

לרפואת: יעקב בן אירין, מרים בת זהבה

ולהבדיל לעילוי נשמת:

זיזל בת חיה ויקטורין ת.נ.צ.ב.ה

הספר הקדוש הזה נדפס להצלחת
יסמין ברכה בת גילה תחי'
שתזכה לציית את הצדיק האמת
על כל דבר, קטן וגדול ולעשות
לו נחת רוח וכן שתזכה לעזור לצדיק
להדפיס את ספריו הקדושים.
להצלחת בעלה

אסף בן מרים נ"י
וילדיהם: אליעזר שלמה, מלכה,
אלימלך, מרים, פייגא, יונה שפרה בני
יסמין ברכה.

ולהצלחת אחי היקר ליאור בן גילה
שיזכה לרפואת הנפש והגוף, הצלחה
בכל ענייניו, חזרה בתשובה ושיזכה
להתקרב לצדיק האמת, הוא ובנו
ניר בן מורן

הספר הקדוש הזה נדפס להצלחת
משפחת בשארי
גילה בת יונה ומשה בן שלומית
הצלחה בכל מעשי ידיהם, שמחה, נחת,
בריאות איתנה ופרנסה בשפע.

וכן לילדיהם

ליאור בן גילה - רפואה שלמה וחזרה בתשובה.

עזריאל בן גילה - בריאות, פרנסה, שלום בית.

ורד בת גילה - זרע בר קיימא.

מעיינ בת גילה - הצלחה בכל מעשי ידיה ושיהיו לה חיים
מאושרים וטובים.

יוחאי בן גילה - זיווג הגון משורש נשמתו, פרנסה, בריאות.

אביאל בן גילה - הצלחה בלימודים ובכל מעשי ידיו,

בריאות, פרנסה וזיווג הגון.

לימור בת גילה - בריאות, פרנסה ונחת מילדיהם.

יסמין בת גילה - בריאות, פרנסה ונחת מילדיהם.

ולהבדיל לעילוי נשמת

עזרא בן נעמי ואהרון גיאת

יונה בת סעיד ושלומית יעקבי

יואלה רבקה בת יונה ועזרא גיאת

סעיד יעקב בן חוה

שלומית יעקבי בת חוה

שלומית בת זוהרה

סלים חיים בן עתיקה

רחל בת שולמית

מרים בת שלומית וסעיד יעקבי

כדרה בת שלומית וסעיד יעקבי

חיים בן שלומית וסעיד יעקבי

אברהם בן שודי'ה יעקבי

יצחק בן כוכבא ואליעזר.

ת.נ.צ.ב.ה

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אבינו היקר מורים בן סימי נ"י

ואימנו היקרה פרסידה בת רוחמה תחי'
שיזכו לכל הישועות ברוחניות וגשמיות, רפואות שלמות,
ארוכות ימים ושנים, שיבה טובה, שיזכו לרוות רוב נחת
מכל יוצאי חלציהם. ולישועת בני משפחתם

סימונה בת פרסידה תחי' - המתקת הדינים, כל הישועות ברוחניות וגשמיות,
רפואת הנפש והגוף ורפואת השמחה.

מתן בן סימונה נ"י - כל הישועות, שתהיה לו רפואת הנפש והגוף, חזרה
בתשובה שלימה, שפע רוחני וגשמי וזיווג הגון משורש נשמתו.
יהודה בן פרסידה נ"י ואירים בת לולוקה תחי' - כל הישועות, אריכות ימים
ושנים, שלום בית, זרע בר קיימא, שהקב"ה ימשיך עליהם ברכה והצלחה
ברוחניות ובגשמיות ויזכה אותם לסיים את בניית הבית ויזכו לאמונת חכמים.
בריאות הנפש והגוף, רפואת השמחה, פרנסה בשפע ובנקל, תשובה שלימה,
שיזכו להיות מקושרים לצדיק האמת כל ימי חייהם בעולם הזה ובעולם הבא.
אור אורי בן פרסידה נ"י - כל הישועות, המתקת הדינים ברוחני וגשמי, רפואת
הנפש והגוף, רפואת השמחה, תשובה שלימה וזיווג הגון משורש נשמתו,
פרנסה בשפע, בנחת ובנקל.

יצחק מיכאל בן פרסידה נ"י ורוית בת עליזה תחי' - כל הישועות, אריכות ימים
ושנים, שלום בית, הצלחה ברוחניות ובגשמיות, פרנסה בשפע ובנקל, רפואת
הנפש והגוף, נחת מהילדים.

לולוקה בת ברכה תחי' - כל הישועות, פואת הנפש והגוף, אריכות ימים ושנים,
פרנסה בנחת ובנקל.

מוריה מנואלה בת לולוקה תחי' - כל הישועות, רפואת הנפש והגוף, לצאת
מכל החובות, תשובה שלימה, פרנסה בנחת ובנקל וזיווג הגון
משורש נשמתה.

ולעילוי נשמת:

מורנו זרבינו כ"ק אדמו"ר ר' אליעזר שלמה

בן ר' מנחם זאב זצוק"ל

ר' יורם מיכאל בן רינה זצ"ל

ר' אשר בן ג'ולייט ז"ל

רוחמה בת זוהרה ז"ל

סימי בת סטריאה ז"ל

ברוכה בת חוה ז"ל

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
מתן בן לאה מרים
רינה בת דפנה

ולזכות
חביב מרדכי בן זהבה
שילה בן תהילה
שאול בן אסתר
עמיחי בן אסנת מנוחה
ישי בן לאה מרים
נתנאל בן פירחה
ורדינה חיה בת שרה
אביגיל בת רחלי
יעקב ישראל בן אסתר
משה ידידיה בן שרה פרידה
אריאל בן דפנה
שי ברוך בן שלומית
אברהם יצחק בן אסתר
שיזכו לזיווגים הגונים אכי"ר.

הספר הקדוש הזה נדפס לעילוי נשמתו
הזכה והטהורה של אדוננו מורנו ורבנו
רבי אליעזר שלמה בן מלכה

שתהא מנוחתו עדן ושתהא נשמתו צרורה
בצרור החיים אמן כן יהי רצון.

ולזכות

אסתר בת פירחה
ונתן בן שושנה סעידה

בישועה שלמה מן השמים בישועת מוהרא"ש
עם כל הנלווים אליו ויגמור כל מה שהתחיל
בשלמות כרצונו יתברך

ולרפואת הנפש והגוף גם יחד, כי תהילתנו אתה
והעלה רפואה שלמה רופא חולי עמו ישראל
נתן בן שושנה יזכה להיות בציונו הקדוש של רבנו
ז"ל בעיר אומן על ראש השנה מידי שנה בשנה
בצוותא יחדיו עם כל אנשי שלומינו הקדושים
ויזכה לפעול כל ישועת הנפש והגוף בבית רבנו
ז"ל

ויזכו להפקד בזרה בר קיימא שמישים אמיתים
של רבנו לאריכות ימים ושנים בבריאות הנפש
והגוף

ולרפואת פירחה בת יוכבד כבידה ברנ"ב
אבריה ובשם"ה גידיה ובכל טיפי דמיה,

אמן ואמן.

הספר הקדוש הזה הודפס

לעילוי נשמת

יעקב קינדיל בן נדדה

יוסף קוללי בן מרים

קלרה קוללי בת סולטנה

ת.ג.צ.ב.ה.

ולהבדיל בריאות והצלחה

שלמה קוללי בן קלרה,

דינה קוללי בת רחל

רחל קינדיל בת שמחה

זיווג ופרנסה: שי קוללי בן דינה

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות, לרפואת ולהצלחת

יוגב רונן בן ריימונד לוי

שולמית בת מנוחה לוי

והילדים: אדל-מלכה, נתן רפאל,
רבקה ושרה בני שולמית.

שיזכו בזכות הדפסה זו לרפואה
שלימה, רפואת הנפש ורפואת הגוף,
שלום בית, פרנסה בשפע ובית גדול
ורחב משלהם ושיזכו לאריכות ימים
ושנים טובות בשמחה תמיד.

הספר הקדוש הזה הודפס לזכות

משה בן רבקה
רחל בת יפה
יקיר בן עפרה
בן בנימין בן עפרה
אליעזר שלמה בן רחל ומשפחתו
נחמן נתן בן רחל ומשפחתו
חיה חמשה בת רחל ומשפחתה
מלכה ליבא בת רחל
ברוך מרדכי בן רחל
יפה בת חמשה
יאיר בן יפה
מיכאל בן יפה
יפה בת רבקה ומשפחתה
תרצה בת רבקה ומשפחתה
ציפורה בת רבקה ומשפחתה
אילנה בת רבקה ומשפחתה
פנינה בת רבקה ומשפחתה

להצלחה ברוחניות ובגשמיות, לעשות נחת רוח לבורא יתברך שמו
ולתשובה שלמה.

לזכות נשמת כ"ק עט"ר מאור עינינו, משוש ליבנו אדמו"ר
מוהרא"ש זצוק"ל זי"ע אמן.

ולעילוי נשמת :

ר' דוד בן עישה, יעיש לעזיז' בן סוליקה
רבקה בת סוליקה, שלום בן ששיה
שלביה בת רג'לה, חברון בן שלביה
ישי בן שלביה, חיה יהודית בת מחדיה
אורה אורית בת חיה יהודית, דוד אולרני בן שלביה
חמסוני בן ששונה, חמשה בת לפיעה
יוסף בן אורה, יוסף בן מרים
שושנה בת קונפיטה, אלנה בת תמר

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
רפאל בן מזל ורחל בת נעמי
השם יזכה אותם לפרנסה בשפע
ועשירות מופלגת.
וילדיהם

בנימין יהונתן בן רחל
הודיה בת רחל

יהודה ישראל בן רחל

שיזכו להיות שמורים מכל חטא
ושיזכו להצלחה בכל מעשי ידיהם.